Ἡ δὲ [illegible] ἐφάνη ἐ- 1
αὐτοῖς ἡ φοβερὰ [illegible] καὶ
τοῖς [illegible] τοῦ ὁσίου Μάρκου [illegible]
τέκνα [illegible]· αὐτὸς δὲ ἔφη αὐτοῖς· οὐ
δαιμόνια [illegible] αὐτὸ ἐστιν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τὰ [illegible] αὐτῶν τὰ
πρόβατα· ἡ δὲ καὶ [illegible]
[illegible] αὐτῆς [illegible]
μόνη τοῦ ὁσίου Μάρκου· ὁ [illegible]
[illegible] οὗτος ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος κατὰ [illegible] ἐν
τοῦ ὁσίου μακαρίου [illegible]
Καὶ τί τοῦτο θαυμαστὸν [illegible]
ὁ κόσμος ἐσταυρωμένοις [illegible]
[illegible] εὑρ[illegible] σαρκὸς [illegible] τοῦ
θεοῦ καὶ [illegible] αὐτοῦ·
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
ὁ γὰρ τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]
ἡμέρας [illegible] ταύτῃ τῇ [illegible]
ἐχαρίσατο· [illegible]
[illegible]
χεῖσαι· [illegible] περὶ τούτου τοῦ
μακαρίου Μάρκου· ὁ [illegible]

[illegible]

Αριθ: 193.

Φύλλα 244

Ἡ δὲ [illegible] τὴν κεφαλὴν [illegible]

αὐτῆς [illegible] ἔτει· καὶ

τοῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου Μάρκου [illegible]

τὸ κάλυμμα· αὐτὸς δὲ ἔφη αὐτῇ· οὐ

[illegible] αὐτὸ [illegible] ἀπὸ τοῦ νῦν

[illegible] τοῦ μηκέτι λυπῆσαι [illegible]

[illegible] αὐτῶν τὰ

πρόβατα· ἡ δὲ καὶ [illegible]

[illegible] τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· [illegible]

μένη τοῦ ἁγίου Μάρκου· ὁ [illegible]

[illegible] ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος κατέλιπεν

τοῦ ἁγίου μακαρίου τοῦ [illegible]

Καὶ τί τοῦτο θαυμαστὸν περὶ ἄνδρα

[illegible] σταυρωμένον [illegible] τοῦ

[illegible] τοῦ

θυ καὶ εἰς τιμὴν [illegible] δούλου αὐτοῦ.

[illegible] αὐτοῖς [illegible]

ὁ γὰρ τοιοῦτος [illegible] τοῦ [illegible]

ἡμερώσας· καὶ ταύτῃ τῇ [illegible]

ἐχαρίσατο· [illegible]

[illegible] μὴ [illegible]

χῆσαι· [illegible] περὶ τούτου τοῦ

μακαρίου Μάρκου· ὁ [illegible]

[illegible]

συγκ[illegible]· [illegible] [illegible] σχῆ
[illegible] [illegible] ἀρχὴν· [illegible]
[illegible] ἀπὸ [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ τὸ εἶδος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.
τοιοῦτον· ὑποκόλλαβον· ἄσαρκος· ἐ-
πὶ τοῖς χείλεσιν ἔχων μόνον τρίχας·
καὶ εἰς τὸ ἄκρον δὲ τοῦ γενείου· ἄχρι
ὀλίγας· ὑπερβολῇ πόνων ἀσκή-
σεως. οὐδὲ γὰρ τρίχες [illegible]
ἐξεφύησαν· ἐτελειώθη δὲ ὁ ὅσιος
ὁ ἅγιος Μάρκος, μηνὶ Μαρτίῳ πέμπτῃ·
ἐν χερσὶ κυρίου τὴν ψυχὴν παραθέμενος:—

Περὶ μέτρων:— [illegible] ξεστίου τὸ
[illegible]· ξεστίου τὸ (· [illegible] μέτρον ἐστὶν
τοῦ μέτρου. χοῦς ἐστὶ ξεστῶν [illegible]· [illegible] τὸ κα-
[illegible] λεγόμενον. [illegible] λ΄· γομορ [illegible] ιε΄· βα-
[illegible] ξεστία π΄· [illegible] ἔχει [illegible]· [illegible] β΄· [illegible]
ἔχει ξεστία οβ΄· μ[illegible] ξεστία ρπ΄· καμ[illegible]
[illegible] ξεστία ιβ΄· [illegible] ἔχει ξεστ[illegible] (· [illegible]· ὁ [illegible]
[illegible] ἔχει ξεστία οβ΄· τὸ [illegible] ἔχει [illegible]
τὸ [illegible] ἔχει λ[illegible] (· τὸ [illegible] ἔχει [illegible]
[illegible] ξ΄· τὸ [illegible] [illegible] ἔχει [illegible]
ἔχει [illegible] β΄· τὸ [illegible] ἔχει [illegible]· [illegible] ἔχει
ἔχει [illegible] ῃ΄· [illegible] ἔχει [illegible] ιη΄· [illegible]
[illegible] ι΄· [illegible]
[illegible] [illegible] χοῖνιξ
[illegible] μέτρον β΄ ξεστῶν· [illegible]
[illegible] ἔχει [illegible] ὅ[illegible]:—

Μάρκου μοναχοῦ. περὶ νόμου πνευματικοῦ. λόγος α΄:–

Ἐπειδὴ πολλάκις ἐβουλήθητε γνῶναι,
πῶς ὁ νόμος πνευματικός ἐστι κατὰ τὸν ἀ-
πόστολον· καὶ ποία ἡ γνῶσις καὶ ἡ ἐρ-
γασία τῶν φυλάττειν αὐτὸν βουλο-
μένων· τούτου χάριν κατὰ δύνα-
μιν εἰρήκαμεν· πρῶτον, ὅτι θ(εὸ)ν
οἴδαμεν παντὸς ἀγαθοῦ ἀρχὴν
καὶ μεσότητα καὶ τέλος· τὸ δὲ ἀγα-
θὸν ἀμήχανον ἐνεργηθῆναι ἢ πιστευθῆ-
ναι, εἰ μὴ ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ καὶ ἁγίῳ πν(εύματ)ι· πᾶν
ἀγαθὸν παρὰ κ(υρίο)υ δεδώρηται· καὶ ὁ οὕ-
τω πιστεύων, οὐκ ἀπολέσει αὐτό·
Ἡ βεβαία πίστις, πύργος ἐστὶν ἰσχυρός·
Χ(ριστὸ)ς δὲ τὰ πάντα γίνεται τῷ πιστεύοντι· γί-
νεται· Καταρχέτω σου πάσης προ-
θέσεως· ὁ κατάρχων παντὸς ἀγαθοῦ·
ὅπως κατὰ θ(εὸ)ν γένηται τὸ προκείμενον·
Ὁ ταπεινόφρων καὶ ἔργον μέχων πν(ευματ)ικόν·

ἀναγινώσκων τὰς θείας γραφάς.
σαν τάχος ἑαυτὸν μόνον ἢ καὶ οὐκ ἄλ-
τον ἕτερον. ἐπισκόπου τὸν λ(ογισμ)ὸν ἵνα
ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας
σου. καὶ ἰδεῖν ὠφέλειαν προσευ-
χῆς καὶ ἀναγνώσεως. ὁ ἔχων χά-
ρισμα καὶ ἐπαισχυνόμενος τοῖς μὴ ἔχου-
σιν. διὰ τῆς ἀτιμίας ταύτης φυλάσσει
τὸ δώρημα. ὁ δὲ ἀλαζονευόμενος ἀπολέ-
σει αὐτό. τοῖς τῶν ἀλαζόνων στε-
ρεμνίοις περικρουόμενος. στόμα
ταπεινόφρονος λαλήσει ἀλήθει-
αν. ὁ δὲ ἀντιλέγων αὐτῷ, ὅμοιος
ἐστι τῷ ὑπηρέτῃ ἐπενεγκόντι τοῦ δεσπότου τὴν
σιαγόνα τοῦ κ(υρίο)υ ῥαπίσαντι.
μὴ γίνου μαθητὴς τοῦ ἐπαινοῦντος
ἑαυτόν. ἵνα μὴ ἀντὶ ταπεινο-
φροσύνης ὑπερηφανίαν μάθῃς:—
μὴ ἐπαρθῇς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐπὶ νοή-
μασι γραφικοῖς. μήποτε τὸ π(νεῦ)μ(α)
τῆς βλασφημίας περιπέσῃς κατα-
νοῶν. μὴ πειρῶ περιπλεκτικὸν σκολιὸν
ἐπιλύσασθαι διὰ φιλονεικίας. ἀλλά

διὰ τοῦ νοὸς πνευματικὸς παραμένειν λέγεται νόμος·
δι᾽ ὑπομονῆς καὶ προσευχῆς. καὶ μονο-
λογίστου ἐλπίδος· Τυφλὸς ἐστὶ κρά-
ζων καὶ λέγων υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με. ὁ
προσευχόμενος σωματικῶς καὶ
μὴ ἔχων γνῶσιν πνευματικήν· ὁ πο-
τὲ τυφλὸς ἀναβλέψας καὶ ἰδὼν τὸν
κν· οὐκέτι υἱὸν Δαβίδ, ἀλλ᾽ υἱὸν θεοῦ ὁμο-
λογήσας προσεκύνησεν· μὴ ἐπαρ-
θῇς ἐκχέων δάκρυον ἐν προσευχῇ
σου· χριστὸς γὰρ ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν σου.
καὶ νοερῶς ἀνέβλεψας· ὁ κατὰ μί-
μησιν τοῦ τυφλοῦ ἀποβαλὼν τὸ ἱμά-
τιον καὶ ἐγγίσας τῷ κῷ, ἀκολουθεῖ αὐ-
τῷ καὶ κῆρυξ γίνεται τῶν τελειοτέ-
ρων δογμάτων· Καὶ μαθὼν λογισμοὺς
μελετωμένην, θρασύνει καρδίαν· ἀ-
ναιρουμένη δὲ διὰ ἐγκρατείας καὶ
ἐλπίδος, συντρίβει αὐτήν·
Ἐστι συντριμμὸς καρδίας· ὁ μαλακὸς καὶ
ἐπωφελὴς ὃς κατανύσσει αὐτῆς· καὶ
ἐστὶν ἕτερος ἀνώμαλος καὶ ἐπιβλαβὴς
ὃς συντρίψει αὐτῆς· ἀγρυπνία καί

προσευχῆς καὶ τῶν ἐπερχομένων ὑπομο-
νή. σωτήριμος δεῖξιν ἀπερχέσθαι
καὶ ἐκβάλλει τὴν καρδίαν· μόνον γὰρ
διά τινος ἄλλου ὀξείας ἐκκόπτομεν
αὐτῶν τὴν συνέργειαν· ὁ γὰρ ἐν τού-
τοις ὑπομένων. καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
βοηθηθήσεται· ὁ δὲ ἐναμβλύνων καὶ δια-
χεόμενος. ἐν ἑξ ὁδοῖς ἀφορμὴ τοῦ ὀλι-
γηθήσεται· φιλήδονος καρδία. ἄρ-
κτη καὶ ἄγριος τῇ ψυχῇ ἐν καιρῷ ἐξό-
δου. ἡ δὲ φιλόπονος. θύρα ἐστὶν ἀ-
νεωγμένη· σιδηρᾶ πύλη ἐστὶ τὴν
πόλιν ἀσφαλίζουσα ἐστὶ σκληρὰ καρδία·
τῶν δὲ καλῶν πάντων καὶ τεθλιμμένων.
αὐτομάτη ἡ ἀμοιχθησομένη καὶ καθ' ἑαυτοὺς καὶ
τῶν ἑτέρων. πολλοὶ μέν εἰσι προσευ-
χῆς τρόποι· ἕτερος ἑτέρου διάφορος
ἕτερος. ὁ μὲν οὖν δέχεται πρόσωπος
εὐχῆς ἐστι βλαβερὸς τυγχάνει. ἐπεὶ
τε ἄρ' οὐκ ἔστιν εὐχή. ἀλλ' ἐργασία
σατανική· ἀφ' ἧς κακοποιῆσαι θέλω.
πρῶτον ἵνα τὸ κατ' αὐτοῦ σωθῆναι·
καὶ οἰκονομικὸς ἐστιν ὡς διοθεῖσο. ὑπὸ

ρον τὴν χάριν φησίν· ὁ ἀδελφὸν δου-
λεύειν θέλων ναβὰλ τὸν καρμήλιον· ὑπό-
μνησιν λαβὼν περὶ θεραπεύσαντα
τοῦ δαβίδ· ἐκκόπτεται ὑπὸ θεοῦ.
πολλῷ δὲ τὴν χάριν φησίν· ὁ λαμβάνων δὲ
παρ' ἡμῶν οἱ ἀποστολικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ
τοῦ θεοῦ· οὐκ ἔσται ἐπὶ σοῦ
ὁ ἀνάθεμα αὐτὸν εἰς ὑπομνήμην καθίστησιν·
ἐν καιρῷ μνήμης θεοῦ· πολυπλασίασον
δέησιν· ἵνα τὰς ἐπιστολὰς ὁ κύριος
ὑπομνήσεις· ἀμφότερα κατέχοντα
θείας γραφάς· νοεῖσθαι τὰ κεκρυμ-
μένα· ὁ γὰρ προσγράφει φησίν.
εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προ-
εγράφη· τὴν ποιητικὴν γραφὴν λέγει
θεοπνευστουμένων ὑπόστασιν· ὅτι τοῦ
... κόσκοντα τὴν ἐνοίκη-
σιν τοῦ χριστοῦ· ἀδόκιμον εἴρηκεν·
ὦ ἀδελφοὶ ἐργασίας· λόγων φανεροῦ
... οὕτως διὰ τῶν καρ-
διακῶν ... ἑρμηνεία τῶν ἡμετέ-
ρων ... οἰκτίρ-
μων καρδίας· δηλονότι ὁ οἰκτείρμων

θύεσθαι· καὶ ἐλεημοσύνην. ὁμοίως ὁ ἐ-
λεηθῆσθαι· τὰ δὲ δυνάμει· ἡ ἀ-
κολουθία ἀπὸ τῆς προφάσεως ἐκείνης· ὁ νό-
μος τῆς ἐλευθερίας δηλαδὴ κατὰ πᾶσαν ἀμα-
λιθῆναι· καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τοῦτον
ἀναγινώσκουσι κατὰ γνῶσιν· ὀλί-
γοι δὲ εἰ νοοῖσιν αὐτὸν κατὰ ἀναφορὰν
ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν·
μὴ ζήτει αὐτοῦ τὴν τελειότητα ἐν ταῖς ἀ-
ρεταῖς ἀνθρωπίναις· τέλειος γὰρ ἐν μά-
θησις οὐχ εὑρίσκεται· ἡ γὰρ τελειότης
αὐτοῦ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ ἀποκέκρυπται.
Νόμος ἐλευθερίας· δηλαδὴ μὲν τῆς ὁ-
δοῦ ἀληθοῦς ἀναγινώσκεται·
διὰ δὲ ἐργασίας ἐντολῶν νοεῖται·
πληροῦται δὲ δι' αὐτῶν οἰκτιρμῶν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅταν προσ-
τάσσηται ἐν τῷ λαῷ οὐθὲν διὰ σωμα-
τικῶς κατορθοῦν βιαζόμεθα.
τότε νομίζομεν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου
ἀνύσαι· ἐν τοῖς ἡμετέροις μέν
καρποῖς σώματος ἐπιδεόμενοι. χωρὶς δὲ
οἰκτιρμῶν θεοῦ τελείως θέλομεν

ἀμοῖς μὴ δυνάμενον. ὅσοι πάσχου-
σιν τὸ λοιπὸν ἑαυτοῖς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐ-
λογίσαντο. οὗτοι τὸν τοῦ θεοῦ νόμον
σωματικῶς ἀναγινώσκουσιν.
καὶ μὴ οὕτως μήτε ἀλληγοροῦσιν. μήτε
περί τινων διαλαμβάνονται. διὸ δὲ
πληροῦν αὐτὸν ἐξ ἔργων νομίζουσιν.
ἀλλὰ προφανῶς ἐπιτελουμένων ὅσα κα-
λόν. καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐπιτελοῦντος
αὐτὸ ἔστιν ἀγαθόν. οὐ μόνον δὲ ἔργα
ποιοῦσί τινες. ἀλλὰ καὶ λέγοντα
λόγους τὰ πρόσωπα ἃ προειρήκαμεν.
οἱ μὲν γὰρ ἀλλάσσουσι πράγματα καὶ
τὰ ἀπειρίαν ἢ ἄγνοιαν. οἱ δὲ ἐναλ-
λάσσουσι κατὰ προαίρεσιν πονηρί-
ας. ἕτεροι δὲ κατασκοπούμενοι
βλάσ. ὅτι ἐν προβολῇ ἐστιν ἡ νοῦς
κρυπτὸν διαπολλύω. διὸ ἀρκτέος τοῖς
τοῖς ἀπλουστέροις. ὁμοίως δὲ τού-
του ἀλλ καὶ ὁ κενοδοξῶν ἐν τα-
πεινῷ σχήματι. ὅ τινα δὲ πο-
λὺ κατασοφιζόμενος τὴν ἀλήθει-
αν παραχρῆσθαι ἐν τῷ. ὑπερ ἰνδία

πραγμάτων ἐλέγχονται. ὅτι ποιῶν
τὸ προφανῶς ἄσκοπον τὸν πλησίον ἀ-
μυνόμενος· καὶ ἔστιν ὁ δὲ τῷ μὴ ποι-
ῆσαι αὐτὸ ὠφέλειαν ἀδελφὸς καταδικάζομ-
αι· ἔστιν ἔλεγχος καταλαλιᾶς ψόγων καὶ
ἀμύνης· Καὶ ἔστιν ὁ ἔλεγχος κατὰ φό-
βον θεοῦ καὶ ἀληθείας· τὸν πται-
σάμενον καὶ μετανοοῦντα, μηκέτι ἐ-
λέγχε· ἔστι δὲ ἔλεγχος κατὰ θεὸν αὐτὸν ἐ-
λέγχειν, πρῶτον τὰς λαλιὰς φα-
νεροποιήσεως· παρὸν ὡς ἀρετῆς
καταρχεῖ θεός, ὡς καὶ τοῦ μεθημερι-
νοῦ φωτὸς ὁ ἥλιος· ποιήσας ἀρε-
τὴν, μνημονευέτω τοῦ εἰρηκότος· ὅτι
χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.
Διαβάλλουσα ταῖς φαντασίαις ἀνθρώπους ἐπτοι-
μασμένας· ὁμοίως ταλαιπωρίαι. διὰ κενο-
δοξίας καὶ ἡδονῆς· ἐκφεύγουσα ἁ-
μαρτίας· καὶ ὁ παρὰ ἄλλων ἀδικούμε-
νος καὶ μὴ ἐπιβαλλόμενος εὑρίσκει
ἀντίληψιν· ὁ παραβαλὼν τὸ χριστοῦ πε-
ρὶ ἀνταποδόσεως, πᾶσαν ἀδικίαν ὑ-
πομένει κατὰ ἀγαθοῦ ἰλασμοῦ τῆς πίστεως·

ὁ ἀδικοῦντας αὐτὸν ὑπερευχόμενος.
καταράσεται δαίμονας. ὁ δὲ τοῖς πρώ
τοις ἀντιταττομένοις, ὑπὸ τῶν δευ
τέρων τιτρώσκεται. κρεῖττον
πλημμελεῖσθαι αὐτὸν καὶ μὴ δαιμονᾶν. ὁ δὲ
εὐαρεστῶν τῷ κόσμῳ, τὸν ἀμφότερον
ἐνίκησεν. πᾶν ἀγαθὸν οἰκονομικῶς
παραθετέον ἐστί. διαφερόντως δὲ μισητικῶς
τὸν ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονας.
πᾶσα κακία. ἐστιν ἀπονενοημένη
καταφερὴς ἡδονήν. καὶ πᾶσα ἀρετὴ
ἐστι παραλειφθεῖσα πονικήν. καὶ ἡ μὲν
προτέρα κρατοῦσα προσθετικαῖς οἰ
κεῖται. καὶ ἡ δευτέρα δὲ, ὁμοίως ταῖς συγ
γενῇ. ὁ ὀνειδισμὸς αὐτῶν. θλίψιν
παρέχει τῇ καρδίᾳ. ἀφ' ἧς ὁ δ' αἰτία
γίνεται τὸ ὑπομένον τι. ἄγνοια
ἀντιλέγειν πρὸς τὰ ὠφέλημα παρα
σκιάζει. καὶ θρασυνομένη. ἀεί ἐστι τὴν
κακίαν ἀπροσκέμονα. μηδὲν
ἡγούμενος τὰ θλιβερὰ προσδέχου.
καὶ ὡς ἀποδώσων λόγον τῆς πλεονε
ξίας αὐτῶν ἁμαρ. ἁμαρτήσας λαθραίως.

μὴ πειρῶ λανθάνειν· πολλὰ γὰρ γνώμαις
τὴν ταραχὴν διοικοῦσαν τοῖς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐ- γ
τοῦ προσώπου μηνύει ὁ λόγος· Καταδήλως σεαυ-
τὸν ἔσῃ δηλῶν κινούμενος διανοίᾳ· ἄγγοι
γὰρ τὸ πρόσωπον, ὁ λόγος τὴν καρδίαν
ὁρᾷ. μηδὲν ἐλογίζου ἢ πράξεις ἂν εἰ
τοῦ καταστήματος σκοποῦ· ὁ γὰρ ἀσκόπως
ὁδοιπορῶν, ματαιοπονήσει.
τὰ ἐκ τοῦ ἀμελήκως ἁμαρτανόμενα. διο-
ρθωμένα γίνεται· διότι ἀπαράβατος
ἐστὶν ἡ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνη· Ἐὰν ἀσθενῶσι ὀδύ-
νηραί, μνήμη θεοῦ παρέχει τὸ σῶμα
θλίβουσα κατὰ ἁμαρτίαν τὸν ἑαυ-
τὸν λαμβανόμενον τοῦ κυρίου· πᾶσα ἀκού-
σιος πόνος. νικᾶσθαι μνήμη θεοῦ
διδάσκαλος· καὶ οὐκ ἔστι λείχεσθαι ἀ-
φορμὴν πρὸς μετάνοιαν· λήθη καὶ
θεωρίαν οὐδεμίαν ἔχει δύναμιν. ἀλ-
λὰ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀμβλειῶν καὶ
ἀμαθείας κρατύνεται:- μνήμη θεοῦ
ποιήσας· ὅτι οὐ θέλεις ἔρχεσθαι· διότι μνή-
μην ἔχων παρθενίας τὸ ὀφειλόμε-
νον· ὁ μνημονεύσας ποιήσει· καὶ ὁ ἀ

Ὁ ἐπαινῶν τὸν πλησίον κατά τι
καὶ ὑποκρινόμενος. ὀνειδίσας αὐτὸν μετὰ
καιρόν· καὶ αὐτὸς ἐντραπήσεται·
Ὁ ἀγνοῶν ἐνέδρας πολεμίων. σφά-
ζεται ὑπ' ἐχθρῶν· καὶ ὁ μὴ εἰδὼς
τὰς αἰτίας τῶν παθῶν. κατα-
πεσεῖται ῥᾳδίως· ἀπὸ φιληδονί-
ας ἀμέλεια· καὶ ἀπὸ ἀμελείας
λήθη προσγίνεται· τῶν ἐκφε-
ρόντων γὰρ τὴν γνῶσιν ὁ θεὸς πᾶ-
σι ἐπιδωρεῖται· ἄμεινον ὑποτίθεσθαι
τὸν πλησίον καθὰ ἐπίσταται· ὁ θεὸς
δὲ ἐνεργεῖ τῷ ἀκούοντι καθὰ
ἐπίσταται· ἡ δὲ ἐν ἰδιώταις ἐρ-
γῳ ταπεινοφρονήσαντας. καὶ γε-
νόντο τῶν σοφῶν σοφώτεροι.
Ἕτερος ἰδιώτης ἀκούσας ἐκεί-
νους ἐπαινουμένους. τὴν τα-
πεινοφροσύνην οὐκ ἐμιμήσατο.
ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἰδιωτείᾳ κενοδοξῶν.
ὑπερηφανίαν προσελάβετο.
Ὁ συνδιήκων ἀθηνῶν καὶ ὅσα μαθεῖν
[illegible] οὐκ ἔστιν ἰδιώτης

μόνον τῷ λόγῳ· ἀλλὰ καὶ τῇ γνώ-
σει· ὥσπερ ἄλλο ἐστὶ σοφία λόγου·
καὶ ἄλλο φρόνησις· οὕτως ἕτερον
ἐστὶ πτωχεία λόγου· καὶ ἕτερον ἀφροσύνη·
Οὐδὲν βλάψει ἀμαθία λέξεων τὸν
εὐλαβέστατον· ὥσπερ οὐδὲ σοφία λόγων
τὸν ταπεινόφρονα· μὴ λέγε οὖν
κέκτημαι φάρμακον τὸ δεῖν καὶ ἀμελεῖς τοῦ
μὴ ποιῶν αὐτό· ἡ γὰρ ἐποικοδομεῖ
λαιὸς σαι ἐπιτελέσωμεν· καὶ τὰ λοιπὰ πάσης
ἀκολουθοῦσιν ἀναπαφὴ τῷ θεῷ· οἱ κι-
σκοντρόπον ἐν δὲ ἔθνος κατα-
γινωσκόμενα· οὐ ὠφελοῦσι πρὸ
τῆς ἐργασίας τῶν προτέρων·
ἀλλ' ἐξαίρεται τὰ δεύτερα· ἡ γὰρ γνῶ-
σις φυσιοῖ διὰ τὴν ἀργίαν· ἡ δὲ
ἀγάπη οἰκοδομεῖ· διὰ τὸ πάντα ὑπο-
μένειν· τῆς γραφῆς τὰ ῥήματα·
Διὰ πράξεως σωματικῆς ἀσκεῖ· καὶ μὴ
...λόγοις ἐπιτελοῖς τοῖς νοή-
μασι φυσιούμενος· ὁ ἀφεὶς τὴν
πρᾶξιν καὶ γνώμῃ τῇ γνώσει ἐπερειδό-
μενος· ἀντὶ δρεπάνου μάχαιραν

καταργήσειν ῥᾳδίως ἐκρατεῖ· ἡττη-
θεὶς καιρῷ πολέμου κατὰ τὴν γρα-
φὴν προτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ το-
ἀετὴν τοῦ δοῦλος ἑαυτὸν ἰόντα τῆς ὀφρύ-
σιας πρὸ τῶν πολεμίων ἐμβάλ-
λουσα· μέτρον ἔχει καὶ σταθμὸν πα-
σα ἐννοια· ἀεὶ γὰρ τὸ αὐτὸ ἡ ὁμοια-
θῶς· ἢ μονοπρόσωπος λογίζεσθαι·
Ὁ ποιήσας ἐντολήν, ἐκδεχέσθω τὸν
ὑπὲρ αὐτῆς πειρασμόν· ἡ γὰρ εἰς
Χ(ριστὸ)ν ἀγάπη δι' ἐναντίων δοκιμά-
ζεται· μὴ καταφρονήσῃς τῶν ἐκ
λογισμῶν ἀμελῆσαι· ἀναίσθητος γάρ ἐστιν
ὁ θεὸς ἐστὶ πάσης ἐννοίας· ὅταν
ἡ διαλογισμὸν ἀμύνεσθαι σοι δόξαν ἀπα-
γορεύοντα, γίνωσκε σαφῶς
ὅτι ἀσχήμονά σοι κατασκευάζει·
ἐπίσταται ὁ ἐχθρὸς τοῦ πνευματικοῦ νόμου
τὸ δίκαιον· καὶ ζητεῖ μόνον τὴν
τοῦ νοὸς συγκατάθεσιν· οὕτως γὰρ
ἂν ἢ τοῖς τῆς μετανοίας πόνοις ὑ-
πόδικον ποιήσει τὸν ὑποχείριον·
ἢ μὴ μετανοοῦντα, ἀκάνθοις ἐπι

[illegible]αῖον. ὁ λυπήσας αὐτόν· ἄτιμος δὲ ὁ
[illegible]ς καὶ προστάτας φορᾶς ἂν τιμαὶ
χάριν παρασκευάζει. ὁ πάσας τὰς δυ-
νάμεις ὁ λυπήσας ἐπιστάσει. καὶ
ἐξὸν δὲ ἀδικεῖν μὴ ἂν ἐπιχειρήσειαν ἀπο-
δίδοσθαι καιρόν. πολλοὶ προστατεύοντες
χόμενοι πολλὰ ἂν πράξαιεν τοῦ. ἀλλ' ὁ
κτῆμα προσευχῆς καὶ μετανοίας. οὐ
δεῖ τὸ δέον διαφεύγειν. ἐπειδὴ ἐμὸς
ταλαίπωρος λαμβάνει τὴν δύναμιν. ὁμοί-
ως καὶ τὰ ἀγαθὰ δι' ἀμελείας αὐξά-
νονται. καὶ τὸν ἑαυτοῦ μέτοχον ἐπι-
στατοῦντα μὴ ζημιοῦ πρὸ τῆς ἐπιστή-
της μικρᾶς ἁμαρτίας ματαιοῦ τελίζει
ὁ διάβολος. ἄλλος γάρ ἐστι μεῖζον
καλὸν ἀγαθὸν οὐ δύναται. ῥίζαι
χρηστότητος θυμίας. ἀνθρώπινος
ἐστὶ ἀγαθῶν. ὁ τῆς σωφροσύνης ὁ
περιπλανήσας ἔλεγχος. οὐχ ὅταν
ἀκουόμενοι. ἀλλ' ὅταν αὐτὰ κατα-
δεχόμεθα· οὐδὲν ὠφέλησε. ὁ
ἀποταξάμενος καὶ ἰδιωτεύων·
ὁ γὰρ ἐπὶ τῷ διατῶν χρημάτων.

τοῦτο καὶ μηδὲν ἔχων ἐργάζεσθαι [illegible] 9

τὸ φιλάργυρον ἀμερίμνως ἑαυτὸν κατέχει χρή

ματα. ἀδελφός ἐστι τοῦ προτέρου

καταδιώκουσαν· μήτηρ μὲν τῆς αὐτῆς ·/· μήτραν

διαθέσεως ἡ ἡδονή· πατὴρ δὲ ἑτέρου· διὰ

τὴν τοῦ πάθους ἐναλλαγήν· ἀλλ' ὅμως πο

ρικώτατον πάθος διὰ μόνα [illegible] ἀπά

θειαν· ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων αὐτοῦ

τὸν σκοπὸν δοξάζεται· τάχα δὲ

καὶ ἑαυτὸν ἀγνοεῖ κοπιῶν ἀναμφίβολα·

αἱ τὰ πάθη ποιοῦσαι· κενοδοξία καὶ

ἡδονή· ὁ δὲ μὴ μισήσας αὐτὰς οὐ

μὴ νικήσῃ πάθος· ῥίζα πάντων τῶν

κακῶν εἴρηται ἡ φιλαργυρία·

ἀλλὰ καὶ αὕτη σαφῶς· δι' ἐκείνων

συνίσταται· ἐκτυφλοῦται ὁ νοῦς

διὰ τούτων τῶν παθῶν· φιλαργυ

ρίας λέγω καὶ κενοδοξίας καὶ ἡδο

νῆς· τρεῖς θυγατέρες βδέλλης

λέγονται εἰς ἐν κατὰ τὴν γραφήν· αἱ

ὑπὸ ἀφροσύνης ἀγαπήσει ἀγαπώμε

ναι· γνώσεως καὶ ἀρετῆς· αἱ τῆς

φύσεως ἡμῶν σωτῆρες(?)· διὸ οὐδεὶς

ἔχθρον. ἢ δι' ἐκείνας ἡμμένηνθησαν·
θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ πόλεμοι καὶ φόνοι καὶ τὰ
ὅλοι τοῖς καταφρονούντων καλῶν.
δι' ἐκείνας ἐν ἀγροῖς σφόδρα ἐ-
κρατυνθῆσαν· οὕτως ὁμοίως
διὰ φιλαργυρίαν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἡ-
δονήν. ὥσπερ πατέρα τῶν κακῶν καὶ
μητρυιὰ τῶν ἀρετῶν· διὰ ταῦτα
μὴ ἀγαπᾶν τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν
τῷ κόσμῳ προσεταχθημεν· οὐχὶ
κατὰ τὸ κτίσμα τοῦ θεοῦ ἀδιαίρετος
μισήσομεν. ἀλλὰ τὸ πάντων τρι-
ῶν ἐκείνων παθῶν τὰς ἀ-
φορμὰς περικόψομεν· οὐδεὶς
φησὶ στρατευόμενος ἐμπλέκε-
ται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις·
ὁ γὰρ μετὰ τῆς ἐμπλοκῆς τὰ
πάθη νικῆσαι ἀθλῶν, ὅμοιος
ἐστὶν τῷ μετὰ ἀχύρων σβεννύον-
τι ἐμπυρισμόν· ὁ δὲ ἀχρή-
ματα ἡδονὴν ὁριζόμενος τῷ
πλησίον. οὕτω ἀνακτήσει
ἐν δικαιοσύνῃ δὲ οἰκοδομεῖται

πράγματα. ὅταν ἀκούσῃς τοῦ κυ
λέγοντος ὅτι ὅστις οὐκ ἀποτάσσε-
ται πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
οὐκ ἔστι μου ἄξιος. μὴ μόνον ἐπὶ
χρημάτων νόει τὸ εἰρημένον.
ἀλλὰ καὶ περὶ πάντων τῶν τῆς
κακίας πραγμάτων: Ὁ μὴ ἐγνω-
κὼς τὴν ἀλήθειαν. οὐκ ἀληθῶς
πιστεῦσαι δύναται: ἡ γὰρ γνῶσις,
κατὰ φύσιν προηγεῖται τῆς πίστε-
ως. ὥσπερ ἑκάστῳ τῶν ὁρωμέ-
νων ὁ θεὸς ἀπένειμε τὸ προσ-
φυές. οὕτω καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις
λογισμοῖς κἂν θέλωμεν κἂν
μὴ θέλωμεν. ζήτει· ὁ φανερῶς
ἁμαρτάνων καὶ μὴ μετανοῶν οὐδὲν
ἔπαθεν ἕως ἐξόδου, τούτου νό-
μιζε ἀνίλεων εἶναι τὴν κρίσιν.
Ὁ ἐμφρόνως προσευχόμενος. ὑπο-
μένει τὰ ἐπερχόμενα. ὁ δὲ μνη-
σικακῶν, οὔπω καθαρῶς
προσηύξατο. ζημιωθείς. ἢ ὀ-
νειδισθείς. ἢ διωχθεὶς παρά τινος.

μὴ λογίζου τὸ παρόν· ἀλλὰ τὸ μέλλον
ἐκδέχου· καὶ εὑρήσεις ὅτι πολλῶν
σοι ἀγαθῶν γέγονε πρόξενος· οὐ μό-
νον ἐν τῷ παρόντι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι αἰῶνι· ὥσπερ τὸν κα-
κοῖς τοῖς ἀφιέμενον ὠφελεῖ τὸ πι-
κρόν· οὕτως τοὺς ἀφθόνους καὶ προποιοῦ-
ς καὶ ἀκαίρως ἀσχῆν ἐν ὑμῖν φέρει· τὸ νόμιμ
γὰρ ἀσκητὴν· τὸ νόσον ἐπιτιμᾷ ἣν
παρασκευάζει τὰ ἀφαιρήματα· καὶ
μὴ θέλῃς καλὸς παθεῖν· μηδὲ κα-
κῶς ποιεῖν θέλε· διότι τοῦτο ἐκεί-
νοις ἀπαραιτήτως ἀκολουθεῖ· ὁ γὰρ
σπείρει ἕκαστος, τοῦτο καὶ θερίσει·
ἑκουσίως τὰ φαῦλα σπείροντες·
καὶ ἀκουσίως θερίζοντες. τὴν δι-
καιοσύνην τοῦ θεοῦ ἐκζητεῖν ὀφεί-
λομεν· ἕως δὴ καιρὸς ἐστὶν ἀνα-
μέσον σπόρου καὶ θέρους διώρισται·
τούτου χάριν ἀπαιτεῖν οὐκ ὀφεί-
λομεν περὶ τὴν ἀνταπόδοσιν·
ἁμαρτήσας, μὴ αἰτιῶ τὴν πρᾶξιν.
ἀλλὰ τὴν ἔννοιαν· εἰ μὴ γὰρ ἐν νῷ

προεκδραμών. οὐκ ἂν τὸ σῶμα ἐπα-
κολουθήσειεν. τῶν προφανῶς ἀ-
δικούντων πονηρότερός ἐστιν ὁ
λαθροκακοῦργος. διόπερ ἐκεῖ-
νος καὶ πονηρότερος κολάζεται.
ὁ δόλιος ἄνθρωπος [illegible] κεκρυμμέ-
νως κακοποιῶν. ὅ φησιν ἡ κατὰ
τὴν γραφήν. ἐγκαθήμενος ἐν ὁδῷ
ὡς λάλημα [illegible] αὐτοῦ.
ὁ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ μὲν ἐπαινῶν·
ψέγων δὲ τὸν πέλας. οὗ-
τος κενοδοξίᾳ καὶ φθόνῳ κεκρά-
τηται. καὶ διὰ μὲν τῶν ἐπαίνων
κρύπτειν πειρᾶται τὸν φθόνον·
διὰ δὲ τῶν ψόγων. ἑαυτὸν μὲν
δοκιμώτερον ἐκείνου συνίστησιν.
ὥσπερ οὐκ ἔστι μὲν τὸ αὐτὸ πρόβα-
τα βόσκειν καὶ λύκους. οὕτως ἀδύ-
νατον ἐλέου τυχεῖν τὸν δόλον
ποιοῦντα τῷ πλησίον. ὁ τῇ ἐπι-
ταγῇ ἐπιμιγνὺς τὸ ἑαυτοῦ λα-
θραῖον θέλημα. μοιχός ἐστι κατὰ τὸ
ἐν τῇ σοφίᾳ δεδήλωται:—

καὶ δι' ὀνειδισμὸν φρενοῦται. ὁ λύπας
καὶ ἀτιμίας ἀνυπομόνως φέρει· ὥσπερ ὕ-
δατος καὶ πυρὸς ἐναντία ἡ σύνοδος,
οὕτως ἐναντιοῦται ἀλλήλοις δι-
καιολογία καὶ ταπείνωσις·
+ Ὁ ζητῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀγαπᾷ
τὴν ταπεινοφροσύνην· ὁ δὲ κατα-
κρίνων τὸν ἕτερον, σφραγίζει τὰ
ἑαυτοῦ κακά· + μὴ ἀφῇς ἀνεξάλει-
πτον ἁμαρτίαν, κἂν βραχυτάτη τυγ-
χάνῃ· ἵνα μὴ ὕστερον ἐργαζομένη
κακὸν κατασύρῃ σε· + ἐὰν θέ-
λῃς σωθῆναι, ἀληθῆ λόγον ἀγάπησον·
καὶ μηδέποτε τὸν ἀκριβῶς ἐλέγχοντα ἀ-
ποστραφῇς· λόγος ἀληθής, μετέ-
βαλε γενομένη κατασχιδρῶν· καὶ ὑπε-
δέξεν αὐτοῖς φυγὴν ἀπὸ τῆς μελ-
λούσης ὀργῆς· ὁ δεχόμενος λό-
γον ἀληθείας, ὑποδέχεται τὸν θεὸν
λόγον· φησὶ γὰρ ὁ κ(ύριο)ς· ὁ δεχόμενος
ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· παραγίνετ-
κούσῃ χαρᾶς θέλοντας τοῦ δόγματος.
ἁμαρτωλὸς παραιτούμενος καὶ κατα

φθῇ ἐλεγχόμενος. ἐξ αὐτῆς ὧν ἐκφῆναι
ποιήσειν λαμπρὰν οὖσαν τὴν ἄφεσιν·
Κρεῖσσον μετ' εὐλαβείας τοῦ περιεύχεσθαι
τοῦ πλησίον. ἢ ἐλέγχειν αὐτὸν ἐπὶ
παντὶ ἁμαρτήματι. ὁ ὀρθῶς
μετανοῶν. ὑπὸ τῶν ἀφρόνων χλευά-
ζεται· τοῦτο δὲ αὐτῷ ἔστω τεκμή-
ριον ἀρετῆς ὅλως + ὁ ἀγωνιζόμε-
νος πάντα ἐγκρατεύεται. ἕως ἂν ἐξο-
λοθρεύσῃ καὶ τὸ σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος·
+ λογισμοί μοι διδάσκαλοι γίνονται τὰ πάθη
τῆς ἁμαρτίας. ἐὰν ἐν ἐξ αὐτῶν
φανερὸς ὁ θελήματι, ἔκδηλος ἅμα
πληροῦσθαι τὸν τρόπον τῶν ἐνδεικα·
+ τοῦ ῥᾳδίως καιομένου ἡ ἁμαρτία. ὅσον
ἂν περικόψῃ τὴν ὕλην. τοσοῦτον
σβεσθήσεται· καὶ καθ' ὅσον ἂν ἐπιθῇς.
ἁμαρτωλὸς ἐκκαυθήσεται + ἐὰν ἀρ-
θεὶς τὴν ἐπαγωγήν. ἐκδέχου ἀτιμί-
αν. φησὶ γὰρ ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν τα-
πεινωθήσεται· + ὁ γὰρ πάντων ἑ-
κούσιος καὶ ἐὰν ἀποβαλόμενος τῆς
διανοίας. τὸ ἐὰν ἀποδεξώμεθα ὁμιλήσωμεν

παθέσι τοῖς κατὰ προόληψιν· πρό-
ληψις ἐστί· τῶν προτέρων πεπλημμελημένων
μνήμη ἡ ἀκούσιος· παρ᾽ ἀμέλειαν τοῦ ἀ-
γῶνος τῇ προθυμίᾳ δὲ πάθους κω-
λυομένη· παρὰ δὲ τοῦ νικητοῦ ἐσω-
προσβολῆς ἀνατρεπομένη· προσ-
βολὴ δέ ἐστιν· ἁμαρτίας δόλον κίνημα καρ-
δίας· μετὰ τοῦ οὐρανοῦ δίκην ὑπὸ τῶν
ἐμπείρων προσκατεχομένη·
+ Ὁ τοὺς εἰκονολογισμῶν ἐκκόψας
καταθέσεις ἐγείρονται· κίνημα γὰρ
ἐστιν ἁμαρτίας δόλον· ἁμαρτίας προσ-
βολή· ἔστιν δὲ καὶ ὁ ἐκ τούτων ἐκ-
φυγών· ὥσπερ ἐκ πυρός· καὶ
ἔστιν ὁ μὴ ἀναστρέφων· ὥσπερ
ἐκκαυστῇ φλογί· καὶ λέγει ὅτι γ(ὰρ)
ἀθλεῖ καὶ ἔρχεται· πάντως γὰρ καὶ
μὴ αὐτό· τὰς δὲ αἰτίας φανερὰ
τοῦ πράγματος· ὁ ζητῶν ἔσω-
θεν· ἐκφεύγει πάθη· καὶ θλίψεως ἐ-
πελθούσης· ἀποδυρόμενος
φανερῶν τε καὶ κεκρυμμένων· τὸ ὅσιον ζητοῦ
ἀπαλλαγῇ τοῦ κεκρυμμένου τῶν λογισμῶν·

πο τὸ μὲν γὰρ κλαίει καὶ ἀποδύρεται
δι' ἁμαρτίας, πο τὸ δὲ πολεμεῖ καὶ
ἂν τι λέγῃ τῷ πλησίον ἐκδικῶν τὰς
ἡδονάς· ὁ πάντα δοκιμάζων καὶ
τὸ καλὸν κατέχων, ἀκολουθῶν ἀπὸ
παντὸς πονηροῦ ἀφέξεται· μακρόθυ
μος ἀνήρ, πολὺς ἐν φρονήσει· ὁμοίως
καὶ ὁ σοφοῖς λόγοις παραβάλλων τὸν νοῦν
αὐτοῦ· χωρὶς μὴ μισθοῦ. γνῶσις ἀλη
θὴς εἶναι οὐ δύναται· ἐκ τοῦ γὰρ τῆς
προτέρας. ἡ δ' ἐντεραμόθος οἶπαρ :-
τὸν σκληροκάρδιον· ἀφελὴς χαλεπωτέρας
γνώσεως λόγους· διότι ἐκ τοῦ φό
βου, μετάνοια πόνου οὐ καταδέχεται
τὸ πραχθὲν ἀπολογίαν ἀμείψεται·
καθ' ὅ τι οὐ πειράζει θεὸν μακρόθυμή
αν· εὑρεθήσεται ἐν πυκνῇ παρα
βάσει· ἂν δράσμα τὸ μὴ ἔλεγχον
ἔπεικεν εὐοδεξία· ἀλλ' ἀτελῆ ἐστὶ φορὰν
τῆς μελλούσης ἀτιμίας οὕτω δέξομ·
τούτοις γὰρ τῷ προπέτῳ ὁ συνεστὼς δέος
ἐλέγχεται + ὁ μισῶν ἔλεγχον. κατα
πρόθεσιν ἥκει ταχὺ τῷ πάθει· ὁ δὲ φα

πῶν. δῆλον ὅτι κατὰ πρόληψιν
παραβαίνει· μὴ θέλει ἀκούειν
ἀλλότρια πανουργεύματα· τῷ γὰρ
τοιούτῳ θελήματι. καὶ οἱ χαρακτῆ
ρες τῶν πονηρευμάτων ἐνδίδο
γράφονται· καλοῖς λόγοις ἔρμηχη
θεῖς. ἑαυτῷ ὀργίζουσι τὸ λαθήσασθαι.
πονηρᾶς γὰρ ἀκοῆς, πονηρὸς καὶ
ὁ ἀποκρισιάριος· ἐπειδὴ ματαιολό
γοις ἀνθρώποις περιτύχοι. ὑποθυμον
ἑαυτὸν ἢ ἀληθῶς τῶν τοιούτων ῥη
μάτων. κἂν μὴ προσφάτως.
ἀλλ' ἐκ παλαιοῦ χρεωστήματος·
+ ἐὰν δὲ ἀληθινὰ καὶ ἀνθυποκρίσεις ε
παναγνώστας. ἐν ἰδίῳ καιρῷ
παρ' αὐτοῦ τὸ γονυκλιτικὸν δέχου·
+ τὰ παρόντα θλιβερά. προσωπο
λαβοῦ τοῖς μέλλουσιν ἀγαθοῖς. καὶ
οὐδέποτε τοῦτον ἀφῶν διαχωρι
σεις πλημμελήσαι· ὁ γὰρ διάσω
ματι ἐν παροχῇ ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἐλεος. οὐ
φθορὰ αὐτὸς πονηρὸν κατὰ

φασὶν ὅτι εἰ καὶ πρᾶγμα ἀγαθὸν παραινοῦσι κο-
νῶς καὶ συνεισέρχεται· καὶ οἱ φθονοῦντες
αὐτοῖς· τοῖς μὲν ἀγαθοῦ διαλέγονται τὰ ἀγαθὰ
καὶ καλοῦσι τοὺς μετὰ δόλου κακοὺς ὁμα-
λοῦς λῃστρικοὺς ὑποδέχου· καὶ οὕτως ἅμα
τρέχουσι ὅσοι αὐτοῖς ἅμα μαθήματα πρά-
γματα· ἢ ἅμα ὅσοι τὴν τῶν λῃστρικῶν
τάξιν μισοῦντες μετὰ μελετῶν φθορᾶς·
θεωρητὰ ἀκούσια τοῖς ἀκουσίοις
προσφυῶς συντεθειμένα· τὰ ἀγαθὰ
ταῦτα νοερῶς τοῖς ἐκδέχονται· τὸ δὲ λο-
φθονοῦντας τῇ φθονερᾷ καρδίᾳ ἤδη
παθόντας· λῃστρικοὶ λοιμοὶ ἀναφαίνον-
ται· καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τὴν ἐξελθοῦσαν
ὕλην ἐσθίει γινωσκομένην· ἀπαράμιλλον
τῇ διανοίᾳ· καὶ οὐκ ὀπτασίας τοσαύτης πειρα-
σμοῖς τῆς ἐκ τῆς θεωρίας ἀναχωρεῖν.
ὑπομένει τὰ ἐπερχόμενα τῆς εὐχῆς
λεῖν ἐλθὼν [illegible] πειρασμῶν· ἐλθόντα
δὲ καταδέχεσθαι φωνὴν καὶ οὐκ ἀλλότριον·
+ φέροντα τὴν ἐρημίαν ἀμέτρως παθαίνοντες
ξίας· καὶ τὸ τέλος φέρειν τοὺς μισθο-
δότου διαβόλου· ὁ λέγων πᾶσας

δεῖναι τὰ ὑμέτερα σπουδαιολόγου. ὡς
αὐτοῖς δεῖν ἑαυτὸν τέλειον ἐφορᾶν·
+ τὸ ταμεῖον ἐκβάλλειν πόνων τῶν σωματικῶν
φροντίδων. τὸ τελευταῖον κατὰ ἀ
ναμονίαν τὰς τῶν ἐχθρῶν παμουρ
γίας τὸ ὅλον ὁμοίως παραφερόμενος.
ἐκτυφλοῦται ἑαυτῶν· καὶ τὰς μὲν
ἐργασίας τῶν ἁμαρτιῶν ἑαυτῆς· τὰς
δὲ αἰτίας αὐτῶν οὐ δηλοῦν δυνᾶται·
+ ὅθεν ὁ ποιῶν προφανῶς τὴν δου
λείαν ταύτης. καὶ διὰ πονηρῶν λο
γισμῶν. τὴν πρᾶξιν ἀφανίζων·
+ ἐκφερόμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ. μὴ
λέγουσι μὴ [illegible] ἀνοσίας· καθ' ὃ ἂν γὰρ
ἐμφορῇ. κατὰ τοσοῦτον ἡ δαιμονικὴ
σαρξ + ἐκάστου τῶν γενομένων.
ἀπὸ μικρῶν ἄρχεται· καὶ κατὰ μέρος τρε
φόμενον. λαμβάνει τὴν αὔξησιν·
+ δικτυόν ἐστι πολύπλοκον ἡ τῆς κακίας
μέθοδος τὸ μερικῶς ἐμπλακέντα
ἀφεληΐση. περιεκτικῶς ἀφίησι·
μὴ θέλε ἀκούειν δυστυχίαν ἐχθρῶν ἀν
θρώπων. οἱ γὰρ ἡδέως ἀκούοντες τὴν

τοιούτων ῥημάτων. καρπὸν ἀγαθὸν
σεπτοῖς ἰδία προθέσεσι· ἀλλ᾽ ὥσπερ
θλίψιν ἐπέρχεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς διὰ ἁμαρ-
τίας νομίζει. οἱ γὰρ τὴν ἀρε-
τὴν ἔχοντες καὶ πειραζόμενοι· γέγρα-
πται γάρ· ἀσεβεῖς καὶ ἄμοιροι ἐκδιωχθή-
σονται· ὁμοίως καὶ εὐσεβῶς θέλον-
τες ζῆν ἐν Χριστῷ, διωχθήσονται.
+ Ἐν καιρῷ θλίψεως. μετὰ τὴν προσ-
βολὴν τῆς ἡδονῆς· ἐπεὶ δὲ γὰρ παρα-
μυθεῖται τὴν θλῖψιν. ἐν ὥσπερ ἀδε-
κτος γίνεται· Τινὲς φρονίμου δ᾽ εἶρ-
σι τοὺς διακριτικὸν ἔχοντας αἰσθητῶν
πραγμάτων. φρόνιμοι δέ εἰσιν οἱ
ἐπικρατοῦντες τῶν ἰδίων θελημά-
των· προαιρέσει ἀγαθῇ μένοντες.
Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου. ὁ γὰρ
ἐντεθεικὼς ἔχει τοιαύτας καὶ τὰς
προσθήκας ἐπιζητεῖ + ὥσπερ
σκνῖφες ἐν ἀρτῷ τελευτῶσι·
καὶ ὥσπερ ἐν ἔαρι φαῦλον τοῖς
οἰκίαις· οὕτως καὶ τὰ πάθη δεῖται
κόσμον φθαρτοῦ μόνα καὶ ὥσπερ ἔαρα

πρακτικῶς ὑποκείμενα· ἃ δὲ ἐξάρ-
μονίας ἀγαθῆς κόνας μεταμορφώ-
θησαν· + Ὁ γὰρ ἰδιωτικὰ κείμενα
ὑποφατικῶς κινούμενα· καὶ τὰ πά-
θος προκαλούμενα τὸν νοῦν ἡσυχά-
ζονται· γινώσκει ὁ τὸ ἐνοῦν ποτε
καὶ τούτων προληψήσατο καὶ τὰ παράξειν
ἡ γένεσις καὶ τῇ καρδίᾳ ἐντεθήκεν·
+ Θυμοῦ σημαίνεται νεφρός· ἐκτὸς ἀγρίας
ἀνέμου· καὶ σημαίνεται πάθος
ἐκτὸς ἐννοίας· ἐὰν μὴ κινῇ τοῖς
ἄλλοις τοῖς θελήμασι τῆς σαρκὸς
κατὰ τὴν γραφήν· ῥᾳδίως ἐκ
ὑπολήψει τὰ προκείμενα·
+ σὰρ μὲν ὑποφατικαὶ τοῦ νοὸς ἡ δόξα·
πονηρότερα ἡ ... καὶ ἐγκρατεστέ-
ρα· τὰ δὲ λογικὰ καὶ τούτων αἰ-
τία καὶ προσηγορικὰ τυγχάνει·
+ ὅτι ἐκ καλῆς καρδίας κακῶς κατέχοντα
διὰ τὴν χρονίαν πρόληψιν· καὶ τὰ
λογικὰ λογικῶς ἀπολέμως ἄλλα
τῶν καθημερινῶν πραγμάτων·
+ ... τὰ παράξεις· κατὰ τὰ προθέσεως

λέγεσθαι· διὸ ἡ γραφὴ οἶκος κατ' αὐτῶν
καρδίας μου·:· ὁ δὲ ἐν θεωρίᾳ σωματικῇ
μη διάγων ἁμαρτημάτων· οὐδέποτε σω-
ματικοῦ πόνου ὑπερβολὰς ἀσ-
καταδέχεται· καὶ φησὶν ἡ βίβλος ὅτι
ἡ σοφία δηλοῖ· ὁ ἐμπράκτως ἀνα-
γινώσκων αὐτήν. λαμβάνει τὰ
ῥᾳθυμίας ἀπελήλεγος· ὁ μὴ ἀ-
ρούμενος τὸν ἐκ τῶν γραφῶν ἐξετασμὸν λογισ-
ἐκούσιος. ἐκ τῶν ἀκουσίων
χαρισμάτων στερεῖσθαι δεύεται· ὁ λέγων
τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ καταλιμπάνων
ποιῶν αὐτό· διὰ μικρῶν σώματος
τοῦ μεγάλου ἐκφεύξεται· ὁ ἐκτὸς
προσευχῆς καὶ ὑπομονῆς παρα-
σπονδυλικῆ σαλεύων. οὐκ ἀπώ-
σεται αὐτούς· ἀλλὰ ἀπολεῖ ἐπιπόθω
κήσεται· ὁ κόσμος αὐτοῦ ἰδίας ἐκβε-
βρωμένῃ ἐντολάς· καὶ τοὺς ζητοῦντας
αὐτὸν καταλαμβάνει γὰρ εὑρίσκεται·
+ μὴ ἀπολαύσῃς ἐντολὰς καὶ οὐχ εὑ-
ρών τὸν λόγον· τινὰ ὅσην γὰρ μετὰ δικαι-
οσύνης κατ' αὐτῶν γραφῶν πολλάκις

εὑρήκαμεν· οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες
αὐτόν. εὑρήσουσιν εἰρήνην καὶ γαλή-
νην ἔχει μετὰ τῶν παθῶν ἀπαλλαγήν· αὕτη
δὲ ὡς ἔφη ὁ θεῖος ἀπόστολος. ἐκ τοῦ
ἐνεργήματος τοῦ ἁγίου πνεύματος ὡς εὑρίσκεται.
+ Ὅτι ἄλλο πρᾶξις ἐντολῆς. καὶ ἄλλο ἀρετή.
καὶ μὴ ἐξ ἀλλήλων τὰς τῶν γραφῶν ἀφορ-
μὰς λαμβάνουσιν· + πρᾶξις ἐντο-
λῆς λέγεται. ἐπὶ τοῦ πρᾶξαι τὸ προ-
στεταγμένον· ἀρετὴ δὲ. ἐπὶ τοῦ ἀρέ-
σκειν τῷ θεῷ ἀληθῶς τὸ γενόμενον·
+ Ὥσπερ εἷς μέν ἐστιν ὁ αἰσθητὸς πλοῦτος·
κατὰ δὲ κτῆσιν πολυμερής. οὕ-
τως μία ἐστὶν ἡ ἀρετή. πολυτρόπους
ἔχουσα τὰς ἐργασίας· + ὁ ἐκ τοῦ
ἔργου σφ·ζόμενος καὶ λαβὼν δῶρον·
πλουτεῖ ἐξ ἀδικίας· καὶ οἱ τὸν ναὸν αὐτοῦ
καταγράφειν καὶ οἴκους ἀλλοτρίους
ἐρχόνται· πάντα πλεονεκτεῖ
τὸ χρυσίον φησί· καὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ
τὰ ὀνόματα διοικηθήσεται· σῶμα
δὲ ὁλοσφαρθῇ. διὰ προσευχῆς εὑρί-
σκεται· καὶ προσευχὴ καθαρά. διὰ σῶμα

δηλοῦται. θατέρου γὰρ θατέ-
ρου καταφρονοῦσι προσδεῖται·
ὁ ἰακώβου τοῦ ἐξ ἀσσὴρ φ χ ἐν τῷ κατὰ ποικί-
λον ἐποίησε· καὶ ὁ κσ τῶν πραξ·
γνῶσιν ἀφῆκε θέλων χαρίζεσθαι καθὰ
γέγραπται. ὁ εἰδὼς ἀγαθὸν πράσσω
ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ἐν πάντοις ἐργάζου
τὸ ἀγαθὸν καταδικάζεται καὶ ὅτι καὶ
ρῶ τοῦ μείζονος. ὁ γὰρ γραφεὺς
ἀγαθὸς ὁ προσφωνήσει. οὐκ ἔστι μὲν
θέλοντες ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
τοῦ πρς καὶ τοῦ υυ καὶ τοῦ ἁγίου πνς·
αὐτῷ ἡ δόξα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:—

β̄ Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας:—

Ὁ κσ ἡμῶν ἰς χς ἡ τοῦ θυ δύναμις καὶ
σοφία. θεοπρεπῶς ὡς οἶδεν αὐ-
τός. τῇ πάντων προνοητικῇ σοφίᾳ
διαφόροις δόγμασι τὴν τῆς ἐλευ-
θερίας θέμενος νόμον. ἐν αἱ-
σκοπῶν πρέπον παντοίως ἀνάστημ
ὁρίσατο λόγον. μετανοεῖτε. ὡς

ἐκ τούτου δὲ μάλιστα τὸ μὴ ἐπιγνώσομαι·
ὅτι ἡ πᾶσα ἡ ποικιλία τῶν ἐθνῶν
πολλῶν εἶναι καταφεύγει τὸν
τῆς παρρησίας ἄπορον· καὶ ὅσα τοῖς
ἀποστόλοις ἐπὶ κεφαλαίῳ ἐν
στειλάτω ἀρχήν. λέγεται τοῖς
μεταφορεῖται. ἤγγικεν γὰρ ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν. δυνατὸν πρὸς χρονι-
κὴν εἰρηνικὴν ὅσα ἡμεῖς ἡ ταύτης βασι-
ὡς ἄρτι λείας ὑπάρχει τῷ μὲν εἰς μετὰ γῆν
τὸν κόσμον. οὐ γὰρ ἂν ἡ ἀλήθεια
ἀνεπίληπτος τοῖς ὀφθαλμοῖς δὲ
ὁρίζεται· ὅτι γὰρ σοὶ τὸ τὴν καὶ
σωτήριον ἔδει. σοὶ μὲν ἑκά-
νοντες κοιμηθῆναι. τίς καὶ
ἀπόλλυσιν τὰς ἀναμαρτήσαντας·
ἀλλὰ δὲ δύναμιν ἑαυτοῦ ἀρνησάμενος·
ἡ βασιλεία καὶ μεταφορεῖσθαι
παραγγέλλονται. μεταφορεῖται
φησίν. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν. οὐ γὰρ μὴ τοῦτο δὲ
ἀρχῆς. τῷ ὁμοιωθείη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ζύμῃ. ἣν λαβοῦσα

γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα
τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· ἢ
καθότι τὸν τοῦ κυ λόγον ἡ ὑποδε-
ξαμένη διάνοια· ἔκρυψεν εἰς
τὰ τρία μέρη ἢ ὑποστάσεις· σώμα-
τος δηλαδὴ καὶ πνεύματος καὶ ψυχῆς κατὰ
τὸν ἀπόστολον· καὶ πᾶσαν αὐτὴν (λόγ)
τὴν [illegible] ὅλου ὁμοιότητα
τοῦ ἀμαράντου δὲ καὶ πολυμερῶς
διαλελυμένην [illegible] ζωὴν τῇ [illegible]
[illegible] συνήγαγεν· ἐξο-
μοιωθῆναι τῷ [illegible]
νος καθόλου περιμένουσα·
Οὕτως ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τῆς ἀλη-
θείας λόγον ὡς κόκκον σινάπεως
μικρὸν μὲν δοκεῖ τῷ ἀκούον-
τος καρδίᾳ κατασπειρόμενον·
διὰ δὲ τῆς προσηκούσης ἐργα-
σίας αὐξανόμενον· καὶ ὡς [illegible] (ὀρ υκ)
δένδρον μέγα [illegible] ὑψηλό-
τατον. οὕτως ὅλος οἶκον καταφυ-
γῆς γινόμενον ταῖς ἀπλαζομέ-
ναις ἐννοίαις· τοῦτο δὲ ἀληθῶς

ἂν εἴη. ὁ αὐτὸς καὶ τοὺς ἀποστόλους
καθαροὺς εἶναί φησι διὰ τὸν λόγον
ὃν ἠκούσαν· τῇ συνεισφερομένῃ τοῦ
λόγου δυνάμει προσεργασίαν ἀπο-
χρησαμένοις· καὶ διὰ τοῦτο καθαροὺς
γινομένους· ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
καὶ ἐνεργὴς ὑπάρχει· διὰ τοὺς μὴ
χρησαμένους τῇ τοιαύτῃ συνεισφο-
ρᾷ· ὡς ἀναιτίους κατακρινομένους
πάλιν· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐ-
τοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν
δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν· ταῦτα δὲ εἰρη-
κα μέν· οὐχ ὡς ἀναιτίων τῶν περὶ τὴν
μν βασιλείας· ἐπεὶ τοῖς ἰδίοις καὶ αὐ-
ορίστοις καιροῖς ἀναφαίνεσθαι ἔμελ-
λεν, ἀλλ' ὅτι ὁ λόγος οὐκ αὐτὴν
τῆς βασιλείας [illegible] δύναμιν· γι-
νομένην τοῖς ἀξίοις ἐπιτιζομένων
ὑπό τινος· ἀρραβῶνα τῆς μελλού-
σης κληρονομίας· ἀπαρχὴ τῶν
αἰωνίων ἀγαθῶν· τοῖς δὲ ἀναι-
τίοις καὶ βεβήλοις. ἐν ὑποστάσει

19

αὐθαίρετος δοῦλος· διό φησι· μεγαλω-
τε· ἡμῖν καὶ γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
Εἰ οὖν τοῖς μόνον ἀξιοῦσι τὰς ὀφειλό-
τας ἔργου ὁ λόγος δείκνυσιν· ὅπως
σφοδρῶς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λεγομέ-
νων τὴν δύναμιν, τί πεισόμεθα
ἡμεῖς οἱ οὐ μόνον λόγων· ἀλλὰ καὶ πολ-
λῶν καὶ μεγάλων εὐεργετῶν σωμάτων
ἐπελθούσας δυνάμεις ἀληθῶς ποιοῦντες·
καὶ οὐ μόνον τὸ εὖ παθόντες· ἀλλὰ
καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ καὶ τὰ ἴδια ἐσθίειν
κρύψαι τοῖς σωματικοῖς ταῖς εὐεργε-
σίαις τοῦ κυρίου ἀποχρησάμενοι· δι'
ὧν ἡ φύσις καὶ ἀγαθοεργετούμεθα
εἰς ὑπακοὴν τῷ χειροτονοῦντι κα-
θὼς ἔχει φύσις δύναμιν· ὡς καὶ
θηρίων ἀγριώτερον τυγχάνομεν· προσ-
δέου ὑπακοὴν τοῦ εὐεργέτου· κα-
τὰ τοσοῦτον ἡμεῖς οἱ αὐτεξούσιοι τῇ
τῇ· ὑπὲρ πάντα τὰ ζῶα τιμηθέν-
τες· τῶν θηρίων ἀγριώτεροι· καὶ
τῶν ἀλόγων ἀλογώτεροι ἀποφαι-
νόμεθα· ἐκεῖνα μὲν γὰρ πρὸς

ἂν εἴη. ὁ αὐτὸς καὶ τοὺς ἀποστόλους
καθαροὺς εἶναι ἔφη διὰ τὸν λόγον
ὃν ἠκούσαμεν τῇ συνεισφερομένῃ τοῦ
λόγου δυνάμει προσεργασίαν ἀπο-
χρησαμένους καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ καθαροὺς
γινομένους. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
καὶ ἐνεργὴς ὑπάρχει. διὸ τοὺς μὴ
χρησαμένους τῇ τοιαύτῃ συνεισφο-
ρᾷ, ὡς ἀναιτίους κατακρίνει ὁ
σωτήρ. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐ-
τοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν
δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν. ταῦτα δὲ εἰρή-
καμεν. οὐχ ὡς ἀναιτίου ὄντος περὶ τῆς
μετ' βασιλείας. ἐπιτηδείοις δὲ οἷς καὶ ἀ-
ορίστοις καιροῖς ἀπαραιτήτως ἐλεύ-
σεσθαι, ἀλλ' ὅτι ὁ λόγος οὐκ ἐν ταύτῃ
τῆς βασιλείας αὐτὴν δύναμιν. γι-
νομένην τοῖς ἀξίοις ἐλπιζομένων
ὑπὸ τούτοις. ἀρραβῶνα τῆς μελλού-
σης κληρονομίας. ἀπαρχὴ τῶν
αἰωνίων ἀγαθῶν. τοῖς δὲ ἀπί-
στοις καὶ βεβήλοις, ἐν ὑποστάσει

ἀνθ' ἱερᾶς ἀποδέχεσθαι· διό φησι· μεγάλως
τοῦ· ἠγάπηκε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
Εἰ οὖν τοιούτου μόνον ἀξιοῦσι τοὺς ὀφειλέ-
τας ἔργου ὁ λόγος δεικνύει· ὥσπερ
σφόδρα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λεγομέ-
νων τὴν δύναμιν, τί πεισόμεθα
ἡμεῖς· οἱ οὐ μόνον λόγων· ἀλλὰ καὶ πολ-
λῶν καὶ μεγάλων εὐεργετῶν σωμα-
ἐλθούσας δυνάμεως ἀνθέξομεν τῶν·
καὶ οὐ μόνον τὸ εὐχαριστεῖν· ἀλλὰ
καὶ τὰ ὀφειλόμενα καὶ τὰ δύο ἐσχηκώς
κρύψαντες σωματικῶς ταῖς εὐεργε-
σίαις τοῦ κυρίου ἀποχρησάμενοι· διὸ
ὃν φησὶ καὶ ἀγαθοεργούμενα
ὑπακούει τὸ χειροτονοῦντι καὶ
θείῳ ἐξ ἀφιστᾶσι δύναμιν· ὥσπερ καὶ
θηρίων ἀγριότητι τὰς πράξεις ἡμῶν· πρὸς
δόμου ὑπακοὴν τοῦ εὐεργέτου· κα-
τὰ τοσοῦτον ἡμεῖς οἱ ἀπειθοῦντες τῇ
τῇ· ὑπερβαίνοντες τὰ ζῷα τῇ μισθο-
τῶν· τῶν θηρίων ἀγριώτεροι· καὶ
τῶν ἀλόγων ἀλογώτεροι ἀποφαι-
νόμεθα· ἐκφήναντες γὰρ πρὸς

τὸν ἀλλήλων πλησιασμὸν ἢ δέοντος

χρ. ὅθεν ... μόνον ἕκαστον

ἀρκεῖται τῷ παρατυχόντι. καὶ ἀ-

φθόνως τοῦ ὕδατος καταλαμβάνει τὸ

παραλειπόμενον. ἡ μὲν οὖν δὲ οἱ τῶν ἀ-

λόγων ἕως ἐστὶ καὶ κυριεύεσθαι

τεταγμένοι, τῆς φύσεως τὴν καλὴν

ἂν προθεμένης. ὥστε καὶ μὴ

δεομένας ἀνάγκης ἢ αἰτίας ἡ μαθ-

... αζομένη. ... καὶ ἑαυτῷ φθό-

νως ἔχειν πρὸς τὸ ὁμόφυλον.

τοῖς δ' οἷον τοῖς ... ἐπιμήνια

... ὀνομασθεὶς

... ἀπὸ ... ὀργήν. τὴν

μὲν ... ἀπειλὴν ... εὑρηκότας. ... ἀξίους

... παραλείπειν ...

... μεταδοῦναι τῷ

χρῆναι ...

... ἐμπρέπομεν.

... τοῦ ... φθόνου τοῦ δέον

... τοὺς

... παρ' ἑκάστου ... ἑκα-

στον ... τὸ μέγα ...

καὶ τῇ φύσει καὶ τῷ παρ' ὀχλῶν ἀσεβεῖ
φαμένῃ. ἀδελφὸς ἐξαμαρτάνῃ·
παραμένει κρυφίαν ἁμαρτίαν ὅσα οἱ κακοῦρ-
γοι τοῖς κακοῖς ἀποτελοῦσι κατέχου-
σιν ἀμελῶς· ὁ πάσχων μὲν ἀπροσδό-
κητος ἀπ' αὐτῶν ἔχων τὸ ἀνιᾶσθαι
δεόμενον. μάλιστα προσφέρουσι δοκοῦν-
τας ἢ δικαιοῦσθαι. μήτε μικροῖς
μήτε μεγάλοις καταλυθεὶς τυγχά-
νοντες. τὰς μὲν γὰρ ἀφανεῖς
ἢ πολλοὺς χρόνους ἡμῶν. προσβαλόντες
καταιροῦμεθα· ὦ ἀνθρώποι τοῖς
ἢ δουλεύουσι κατέχουσι ταξιδεύ-
οντες. οὐκ ἔτι δεῖ χρῆσθαι· ἀλλ' εἰ
σαρκὶ καὶ πλούτῳ ἐκδικοῦντι τὴν
εὐγένειαν. καὶ ὁ πάλαι μὲν τινα
τῶν ὁσίων ἀρετῶν ἁμαρτάνον-
ται εἰδόμενον. ἔλεγξαι τούτους μᾶλλον
φαμένῃ δὲ μᾶλλον τοῖς παρατυχοῦ-
σιν. ὅτι γέγραπται· μὴ πρὸ καιροῦ
τι κρίνετε. ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος·
ταῦτα δὲ τὰ πάθη ποιοῦσι τῶν ἀνθρώπων [κρυπτὰ] τὰ
ἀνευρόντων. εὐθέως κατέω

τὸν ἀλλήλων πλησιασμὸν ἰδέσθαι οὐ-
χί· ὁ φθόνος ἐγγιζόμενος ἕκαστον
ἀρκεῖται τῷ παρατυχόντι· καὶ ὁ
φθόνος τοῦ ἑτέρου καταλαβὼν τὸ
παραλελειμμένον· ἡ μὲν ὁδὸς οἱ τοιοῦτοι
λόγων ἕως φανῶσι καὶ κυριεύσωσι
πεπεισμένοι, ὁ φθόνος τὴν καλὴν
ἀναπροθυμίαν μηνύσαμεν· ὥστε καὶ μὴ
δέξασθαι ἀνάγκῃ ἢ ἀρετὰς ἢ μαθ-
βιαζομένους· αὐτὸς καὶ ἐστὶ φθό-
νος ἔχειν πρὸς τὸ ὁμόφυλον·
τοιγαροῦν τούτοις μὲν ὁ φθόνος ἐμμήμα-
τα [illegible] ὁμοίως ἀμύνης τῶν ὀνομαστῶν·
ἀπὸ
φυγαδευθησόμενον ἀλλοτρίοις ὀργαῖς· τὴν
ἀπολαύειν
μητέρα μόνον εὑρηκότας· ἴσως ἀξίους
καρποῦσθαι παραλειφθέντας τοὺς οἰκεί-
ους ἐκδιωχθέντων· μεταδοῦναι τῶν
χρημάτων ἔχοντι [illegible] περιβραχεῖ
τὸν ὅλον οἰκονομεῖν ἐπιτελλόμενον·
ἀλλὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις φθόνος τὸ δεινὸν
ἠγνοηκότας ὁ φθόνος διὰ τοῦ λόγου
πάντων παρέχει καθ᾽ [illegible] ἀπαρχὴ κα-
τὸν ἂν [illegible] τὸ μεταποιεῖν

καὶ γνῶσιν καὶ παροχὰς δ' ἀσ ἐξηλί-
φαμεν. ἀδελφοὺς ἐξαμαρτάνειν·
[illegible]σαμεν κρυφίαν ἀπαρ[illegible] ὅσα ἕκαστος
λουσι καθὸς ἀπὸ τελῶν κατέχου-
σαμεν χρ. ἐπιδεόμενον ἀπρόσ-
μηνον ἀπωσάμεθα ἔχοντες [illegible]
δεόμενον· μάλιστα τοὺς ἀπόρους οἷς δοκοῦ-
τα τῇ δίκῃ κεῖσθαι· μήτε μικροῖς
μήτε μεγάλοις κατὰ τὸ ἐὸν τυγχά-
νοντας· τῶν μὲν γὰρ ἀφαιρεθέν-
των ἢ τῶν χρόνων [illegible] προφάσεις
κατεπαιρόμεθα· ὦ ἄνθρωποι θεῖοι
ἢ δουλοσύνῃ κατέχοντας ἐξεις [illegible]
λοντας· οὐκ ἔτι ἐπιχώ· ἀλλ' ἐν
σαρκὶ καὶ πλούτω ἐκδικοῦντας ἐ-
ὐγένειαν· καὶ ὅταν μὲν τινα
τῶν σοβαρωτέρων ἁμαρτάνον-
τα ἴδωμεν. ἐλέγξαι οὐ τολμῶμεν·
φαμὲν δὲ μᾶλλον τοῖς παρατυχοῦ-
σιν· ὅτι γέγραπται· μὴ πρὸ καιροῦ
τι κρίνετε· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κ(ύριο)ς·
τῶν δὲ ταπεινοτέρων μ(ὲν) κρίνοντες τ(ινα)
ἁμαρτάνοντας· εὐθέως κατεπ-

[illegible]

κεκινήμεθα φθάσαντος αὐτοῦ καὶ λέγον-
τος· ὅτι γε συγχωρεῖται τὸν ἁμαρτά-
νοντα ἐν μόνον τὸ λόγον πάντας ἐλέγ-
χει· ὁ οὗτος φησὶ μὲν ἐὰν τὸν ἐπισ-
κρίσεως ἡ νομοθεσία, ταῖς γραφαῖς
καὶ ὁμαρτυρίαις ἐν διαφόροις
ἐστὶ καλυπτομένη· ἐκεῖνος δὲ
ὡς κατὰ ταύτην ἐλέγχοντα διαλεγό-
μεθα· ταῦτα μὲν οὖν ἐστι τοῖς
ἴσως δὲ ἀγρίοις· τὸν δὲ ἴσως λυμαι-
νομένους· ἐπὶ μικραῖς γὰρ ταῖς ἀ-
φορμαῖς· εὐθέως ἀγριούμε-
μεθα· πᾶσαν μηχανὴν ἐπινο-
οῦντες πρὸς ἄμυναν· καὶ ὥσπερ θη-
ρίοις αὐτοῖς ἐξομοιούμεθα. ἀ-
κρισίαν τὰ καταγινώσκομεν [illegible]
μεθα· πρόφασιν δὲ τοιαύτης
ἐσολαμβάνοντες ὡς ἐστὶ [illegible]
χαίροντες, τὴν πονηρίαν ἐπι-
δεικνύμεθα· καὶ μετὰ τὸ ἀμύνα-
σθαι ἐπὶ τῆς καλῆς [illegible]
τὸ τοῦ δὲ ἡ φίλη κατὰ τρόπον αὐτοῖς ὁ-
μιλοῦμεν· δεύτερα σοφίας τὴν

προλαβοῦσαν τοῦ καιροῦ τὴν κλίνην θεμέ-
λιον προτεθειμένοι· ἀνάγκη δὲ πάντα
τὸ ἔργον, ὅμοιον τῷ θεμελίῳ ἐπακο-
λουθῆσαι· καὶ πάσης ἀνάγκης ἐστὶ ζη-
τεῖν· ὅπως ἡ δευτέρα ἄμαχον φιλί-
αν διαμείνασα τῶν ἐκ γάμου βουλομένων·
ἀλλ' αὐτῇ παρακολουθήσει τὴν ἐκ τοῦ
μίσους. Κατασβέσει καὶ ἡ θεία γρα-
φή· ὅτι μῖσος ἐγείρει νεῖκος· τὸ δὲ
τοσοῦτον ὁσημέραι προσγίνεσθαι τοῖς
ἐνδόξοις καὶ χρήμασι τὰ πρὸ τῆς ἀμε-
παδαίκονοι· Καθάπερ τὰ πρὸ τοῦ
τῆς ὁμόσου τὸ δηλητήριον· ὁ περὶ
νων ὁ μακάριος Παῦλος ἐθεράπευσε λέ-
γων· τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλ-
ους προηγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυ-
τῶν· πρόσθωμεν τοῖς ἀποστολικοῖς τὸ ἐκ
τοῦ ἴσου τιμῶν· οὕτως διαλύε-
σθαι· τὴν δὲ προφθάσασαν τοσαύ-
την πονηρίαν κεκρυμμένην οἶμαι καὶ
πολύτροπον· οὐδὲ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐστὶ
οὐδὲ ἐννοῆσαι ῥᾴδιον· οὐ γὰρ ὅσον ἐν
τῷ λίαν τηρῶν τὸν ὅρον καὶ μεθαντοιο

ἀμφοτέροις. ἀλλ' ἐκείνους ἐπιστρε-
πομένους ἀδικῆσαι μὴ δυνάμεθα.
Καὶ ὀφθαλμοὺς μὲν ἤδη καὶ τὰς
εὐτυχίας αὐτῶν καθορῶμεν τοὺς
κρότους εὐδαιμονίαν δὲ αὐτῶν οὐδὲ
κηρυττομένην ἤδη ἀκούομεν.
καὶ σχήματα μὲν καὶ λόγους ἀφρονικοὺς
κολακευομένην τοὺς τοιούτους. ἐ-
ναντίας δὲ ταῖς ὁμοίαις πρὸς
αὐτοὺς διαιρούμεθα. ὡς δὲ φημὶ
προσγράφειν τὸ λεγόμενον. τῶν
λαβόντων τῶν ἀφρόνων μετ' αὐτῶν
πλῆθος ὂν αὐτῶν. καὶ μάλα δὲ ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν. ταῦτα δὲ ἀρη-
κέναι. τῶν ἀκουστικῶν τρεφο-
μένων. τοῖς ἀκούουσι ἁμαρ-
τάνοντας. ἐξαπατῶντας δὲ καὶ
βουλομένοις καὶ προσμηχανώμενοι
δυσκόλως ἐφευρίσκοντας. πῶς γὰρ
οὐχ οὐκ ὄντες οἱ μὴ θέλοντες ἑαυτοῖς
τὸ τοῦ δαιμονίου καὶ εὑρεῖν ἀφθονί-
α λαβόντος. τὰς ἁμαρτίας οὖν
ἐπιτηδεύμασι διατρῖψαι. καὶ τὰς
ἀδικίας τοῦ θεοῦ οἰκτιρμοῖς ἐμμήτων.

ἀλλ' ἐρεῖς· οὐκ ἔχω χρήματα ὥστε οἰ
κτειρῆσαι πένητας· οὐκ ἔχεις χρή
ματα, ἀλλ' ἔχεις ὀφειλήματα· ἀπο
τάξαι αὐτοῖς. ἔστιν ὁ κύριος ἐργά
ζου τὸ ἀγαθόν· οὐ δύνασαι ἐν τῷ ποι
ῆσαι χειρὶ σωματικῇ, δύνασαι ποιῆσαι
δεξιᾷ προαιρετικῇ· ὅταν ἁμαρ
τήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἄφες αὐ
τῷ κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἔσται σοι
ἐλεημοσύνη μεγάλη· ἃ ζητοῦμεν λαβ
εῖν παρὰ τοῦ θεοῦ, τοῦτο ποιῶμεν ὀ
φειλομένην ἐστὶ πᾶσι τὰ πλημμελή
ματα προσδοκᾶν· ὅπως γένηται τὸ
ἄφετε καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν.
μακάριον τῷ ἔχοντι χρήματα τὸ μετα
διδόναι τοῖς πένησιν· εἰ δὲ ἐνδε
τοῖς πλησίον ἐφ' ἁμαρτήμασιν.
τοσοῦτο μείζονα ἂν προσλάβοιν.
ὅσον ψυχὴ τιμιωτέρα σώματος
καταφρονεῖν ὑπάρχει· ὅσοι δὲ ἁ
τήσαντα τὰ ἀφεῖν παρ' αὐτοῦ πολλὰ
κις ὀφλάνομεν μὲν ὡς δὲ αὐτοῦ τοῦτο μὴ
δὲ ἐν ἡμέρᾳ δὲ ταῦτα πονηρὸν εἰς

ἀγαθῶν τρόπος· ἀλλ' ἐκεῖνον ὑποτρε-
πόμενοι οὐδ' ἀδικῆσαι μηδένα ἐφιέμεθα·
Καὶ ὀφθαλμοῖς μὲν βασκάνοις τὰς
εὐτυχίας αὐτῶν καθορῶμεν· τοῖς
κρείττοσι δαιμονίαν δι' αὐτῶν οὐδὲ
κηρυττομένην ἡδέως ἀκούομεν·
καὶ σχήμασι μὲν καὶ λόγοις χαριεντιζόμενοι
κολακεύομεν τοὺς τοιούτους· ἐ-
ναντίως δὲ ταῖς ὁμιλίαις πρὸς
αὐτοὺς διαλεγόμεθα· ὥστε φησὶ ἡμῖν
πληροῦσθαι τὸ λεγόμενον· τῶν
λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν
πλησίον αὐτῶν· κακὰ δὲ ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν· ταῦτα δὲ εἰρή-
καμεν· τῶν ἀκοντὶ περιφερο-
μένων· τοὺς ἀκουσίως ἁμαρ-
τάνοντας· ἑκατέρους δὲ τοὺς
βουλομένους καὶ προσμεθέλκοντας
δυσκόλως ἔχοντας· τοὺς γὰρ
οὐχ ἑκουσίως οἱ μὴ θέλοντες τοιοῦτοι
τὸ τοῦ δαιμονικῆς καὶ ὑπερβολῆς ἀφροσύνης
λέγοντος· τὰς ἁμαρτίας οὐ τὴν
ἐπιμονὴν ἐθελουσίως πράσσει· καὶ τὰς
ἀδικίας οὐ θηριώδεις ἐν οἰκτιρμοῖς ἐν μήτρα·

ἀλλ' ἐρεῖς· οὐκ ἔχω χρήματα, ἀπὸ τοῦ οἰ-
κτειρῆσαι πένητα· οὐκ ἔχεις χρή-
ματα, ἀλλ' ἔχεις ὀφειλήματα· ἀπο-
τάξαι αὐτοῖς· ἐὰν ὀφειλέταις ἐργά-
ζου τὸ ἀγαθόν· οὐ δύνασαι εὐποι-
ῆσαι χειρὶ σωματικῇ, εὐεργέτησον
δεξιᾷ προαιρετικῇ· ὅταν ἁμαρ-
τήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἄφες αὐ-
τῷ κατὰ τὸν λόγον τοῦ κ(υρίο)υ. ἕως ἑβδομη-
κοντάκις ἡμέρας· ὃ ζητοῦμεν ἀπολα-
βεῖν παρὰ τοῦ θ(εο)ῦ, τοῦτο ποιήσωμεν ὀ-
φειλομένοις ἔστω πᾶσι τὰ ἐγκλήματα
προσδοκῶμεν· ὅπως εὑρήσωμεν τὸ
ἄφες καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν.
μακάριον τῷ ἔχοντι χρήματα τὸ μετα-
δοῦναι τοῖς πένησιν· ἔτι δὲ μᾶλλον
τοῖς ἀπολύουσιν ἐφ' ἁμαρτήμασιν.
τοσοῦτον μείζων ἐστὶ προσφορὰ,
ὅσον ψυχὴ τιμιωτέρα σώματος
καθέστηκεν ὑπάρχει· ὅσοι δὲ αἰ-
τοῦσιν ἄφεσιν παρὰ θεοῦ πολλά-
κις οὐ λαμβάνομεν διὰ τοῦτο μὴ
δεδυνῆσθαι ταῦτα πονηρὸν εἶ

ἀσθενέστεροι· ἀλλ' ἐπειδὴ μόνους ἐπιστρε-
φομένους οὐδ' ἀδικῆσαι μὴ δυνάμεθα·
Καὶ ὁ φαρμακὸς μέγιστος καὶ πάντας
ἐν τέχναις αὐτῶν καθορῶμεν τοῖς
κρατοῦσι δαιμονίαν δὲ αὐτῶν οὐδὲ
κηρυττομένην ἢ διὰ τῶν ἀκουόμενον·
καὶ σχήματος μὲν καὶ θηρίοις ἀγρίοις ἐοικ-
κολακευόμενοι τοὺς τοιούτους· ἐ-
ναντίας δὲ ταῖς ὁμοιότησι πρὸς
αὐτοὺς διαλεγόμεθα· ὡς φησὶν ἡμῖν
προνοεῖσθαι τὸ λεγόμενον· τῶν
λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν
πλησίον αὐτῶν· κακὰ δὲ ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν· ταῦτα δὲ εἰρή-
καμεν· τῶν ἀκόντων ἐπιτρεπο-
μένων· τοὺς ἑκουσίως ἁμαρ-
τάνοντας· ἐξ ἑτέρου δὲ ζη-
βουλομένους καὶ προσωπεῖον
δυσκόλως ἔχοντας· τοὺς γὰρ
οὐχ ἑκουσίως οἱ μὴ θέλοντες ...
τὸ τοῦ δαιμονικοῦ καὶ ἐχθροῦ ἀφελεῖν
λάβοντος· τὰς ἁμαρτίας οὖν
ἐλεημοσύναις λύτρωσαι· καὶ τὰς
ἀδικίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων·

ἀλλ' ἐρεῖς· οὐκ ἔχω χρήματα ὥστε οἰ-
κτειρῆσαι πένητα· οὐκ ἔχεις χρή-
ματα, ἀλλ' ἔχεις βουλήματα ἀγα-
θά· ζητεῖ ἀντὶ τούτου ὁ κ(ύριο)ς οἷος ἔργα-
ζου τὸ ἀγαθόν· οὐ δύνασαι εὐποιῆ-
σαι χειρὶ σωματικῇ, εὐποίησον
δεξιᾷ προαιρετικῇ· ὅταν ἁμαρ-
τήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἄφες αὐ-
τῷ κατὰ τὸν λόγον τοῦ κ(υρίο)υ· ἔσται σοι
ἐλεημοσύνη μεγάλη· εἰ ζητοῦμεν ἄ-
φεσιν παρὰ τοῦ θ(εο)ῦ, τοῦτο ποιῶμεν ὀ-
φειλόμενον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὀφειλέταις(?)
προσδοκῶμεν· ὅπως γένηται τὸ
ἄφετε καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν.
μέγα μὲν τῷ ἔχοντι χρήματα τὸ μετα-
διδόναι τοῖς πένησιν· ἔτι δὲ μεῖζον
τοῖς ἀδελφοῖς ἐφ' ἁμαρτήμασιν.
τοσοῦτον μεῖζον ἐστὶ πρὸς ἄφεσιν.
ὅσον ψυχὴ τιμιωτέρα σώματος
καταφρονεῖν ὑπάρχει· ὅσοι δὲ ἂν
τήσαντες ἄφεσιν παραιτοῦνται πολλά-
κις δὲ ἀπομνημονεύοντες(?) διὰ τοῦτο μὴ
δὲ ἐλεημοσύνην ταῦτα πονηρὸν εἶ(?)

πεπλῆναι· τὸ αὐτὸ δὲ οἱ αὐτοὶ ποιοῦντα πα
ρέχειν οὐ καταδεχόμεθα· ὅμοιοι
ἐσμὲν τῷ δούλῳ ἐκείνῳ· ὃς μυρίων (ταλάντων)
ταλάντων ἄφεσιν λαβὼν παρὰ τοῦ
δεσπότου· τῷ δὲ συνδούλῳ ἑκατὸν
δηνάρια δεομένῳ οὐ συνεχώρησεν·
ὡς ἐναργῶς ὁ κ(ύριο)ς διαρθρούμενος ἔφη·
δοῦλε πονηρέ· πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν
ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκά
λεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι (ἀφεῖναι)
τὸν σύνδουλόν σου; καὶ ὀργισθεὶς
φησί· παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασα
νισταῖς· ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλό
μενον. καὶ ἐπάγει λέγων· οὕτω ποιή
σει ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ἐὰν μὴ
ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τὰ
παραπτώματα ἀπὸ τῶν καρ
διῶν ὑμῶν· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ τα
λανίζει τοὺς κειλαιοὺς ἐνυβρίζοντας
αἷς παρ' αὐτοῦ προετίθεντο τιμαῖς· ἀ
νηλεήμονας δὲ καὶ ἀσυμπα
θεῖς τρόπους ἔχοντας λέγων·
οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε

τὴν παράκλησιν ὑμῶν· ὄντως
γὰρ πλοῦτος μετίσ(?)ειν ἡμῖν ἤτω
ρονσι ατῶν διαφόρων παρ' αὐτοῦ
δωρεῶν· οὐκ ἐδέηθημεν· ὅτι πα
ρακαλοῦσάν τε καὶ πολλάκις ἐλεη
θέντες, αὐτοὶ παρακαλούμε
νοι οὐδὲν ὠκνήσαμεν· ἀλλ' ἀπο
σχώμεν τὴν παράκλησιν ἡμῶν·
Ὅταν γὰρ περιπλουτῶσιν, οὐ πάν
τες αἴτιαι τοῦ πλούτου ὦσιν·
Ὅσοι γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐξουσίαν ἔλαβον τὸν
πλοῦτον διοικεῖν ἐπιστάμενοι πρὸς
τὸ θέλημα τοῦ δεδωκότος θεοῦ·
καὶ ἑκατονταπλασίονα, καθὼς
γέγραπται ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ
λαμβάνοντες· ὥσπερ ὁ μακά
ριος Ἀβραάμ· καὶ ὁ δίκαιος Ἰώβ· ἐ
λεήμονες γενόμενοι πλέον ἐπλού
τησαν· καὶ ὁ δὲ καὶ ἐν τῷ μέλλον
τι αἰῶνι· ἀλλὰ καθὰ προειρή
καμεν, τοὺς δὲ ἐμπεπτικὸν τρό
πον ἔχοντας· ἤτοι ἐν χρήμασι·
ἤτοι ἐν διαφόροις κτίρμοις ομο

σφιζομένους τὰς τοῦ θεοῦ παροχάς.
καὶ τὸν πλησίον ἐλεεῖν μὴ βουλομέ-
νους μέμφεται. οὐ γὰρ ἡ παρὰ θεοῦ δε-
δομένη κτῆσις ἀδικεῖ τὸν ἔχοντα.
ἀλλ' ἡ ἐξ ἀναστάσεως γινομένη
πλεονεξία. καὶ ἡ ταύτης μηρᾶς ἀσπλαγ-
χνία. αὐτ. παρ' ἑλλάδος διαφανῶν
τοῖς ἐθνικοῖς ποιηταῖς. ἄρ δὴ τοῖς
παροῦσιν ἀναπαύεσθαι. οὕτω
κτίσιν τοῦ θεοῦ ἀφειδῶς μισήσαν-
τες. ἀλλ' ἀναπαυσαμένους τὰ τοῦ
ποιεῖν αὐτοὺς ἐντειλάμενος Χριστός.
παρ' αὐτοῦ τὴν ἐφήμερον αὐτάρκει-
αν ἐκδεχόμενοι. δύναται οὖν τις
Καὶ ἐκ τῶν χρημάτων πλουτῆσαι.
σώφρων ἐν πλεονεξίᾳ. ἤτοι λό-
γον ἢ τοῖς γνῶσιν. ἢ οἷα δή ποτε
ἐμπορεύεσθαι τὰ κοινὴ πᾶσιν ἀγαθὰ
κεχαρισμένα. λαμβάνει γάρ. ἵνα
μεταδῷ τῷ μὴ ἔχοντι τὰ ἕτερα. καὶ δὲ
ἂν θέλῃ μόνος πρὸς τὸν πλησίον
διάκειται. τὸ οὖν καὶ προσλαμβάνει.
ὅτι ἀναστατεῖ τὴν παράλειψιν αὐτοῦ

παρ' ἀνθρώποις· οὐδὲ τούτοις καὶ ὁ ἄλλος ἀ-
πόστολος Ἰάκωβος τοῖς οὕτω πλου-
τοῦσι λέγει· ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι κλαύ-
σατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαι-
πωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις
ὑμῖν· κλαίειν δὲ καὶ ὀλολύζειν ἐστὶ
πρέπον. ὡς μετάνοιαν ἢ μᾶλλον προ-
τρέπει· ὡς δὲ οὐδὲ ἂν ἔστι μέλλητον
τὸ πάθος, φησὶν· ὁ πλοῦτος ὑμῶν
σέσηπεν· ὥσπερ γὰρ τὸ σηπὲν ἄχρηστος
γίνεται μὲν καὶ τοσαῦτα ἕτερον ὡς μετὰ ἀδελφὸς·
ὅντινα οἱ πολλοὶ καὶ διὰ χρημάτων
κεκτήμεθα ἐν τοῖς μυχοῖς ταμεί-
οις· τὴν πλεονεξίαν χρυσοῦ δὲ
κινῶν κατορύξαντες· περὶ οὗ καὶ
ὁ προφήτης ἐμφαντικώτατα
φησί· προσάζοντες καὶ βαρύνοντες οἱ
κλοιὸς τοῦ ὤμου· τὸ ἀφιλάργυρον καὶ
πλεονεκτικὸν τοῦ τρόπου. μᾶλ-
λον πάντος ἄλλον· τὸ δὲ προσάζοντα
καὶ βαρύνουσαν· τὴν μὲν χρειώδη ὁδοῦ ἀ-
μελλῶν· ὁ ζημίαν καὶ σπουδὴν ἀλλο-
γισάμενος· καὶ γάρ τινα ἑταίρου

μεθαρμόττον ὑπὸ τὴν κατάλληλον καὶ τὴν
περιουσίαν. ἢ μεταδοῦναι τῷ χρείαν
ἔχοντι. τὸ τοῦ δὲ μὴ ἐξ ὁδοῦ καταφα-
βονοῦντος. προσόζει τῇ ψυχῇ τὸ τοιοῦ-
το τραῦμα. ὥσπερ τῶν δὲ ὀμμάτων καὶ ἀ-
φροσύνης αἰτία. ἀγαθὸν εἰς ὁμιλίαν τῇ
αὐτῇ προστιθέμενος, οὐκ ἀφίησιν
εἰς τὴν ἐσώτερον ἐξελθεῖν ἐκκλησί-
αν τῶν πρωτοτόκων. καθὼς ὁ νο-
μοθέτης ἔχων τὸν μαθητὴν διαφοράν.
τάχα δὲ καιρὸς ἂν εἴη καὶ τοῦ νοῆσαι
τοῦ προνομέως λόγον ἀσφαλοῦς
καὶ τοῦ ἰατροῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεῖξαι.
τοῦ γὰρ ἀποστόλου ἢ ποιοῦντος τὸ
ὑμῶν περισσεύματι ἢ τὸ ἐκείνων
ὑστέρημα. ἢ μὴ τὸ ἐναντίον ποι-
οῦμεν. τὸ ὑστέρημα τῶν πεινώ-
των ἁρπάζοντες καὶ προστιθέν-
τες τῷ ἡμετέρῳ περισσεύματι.
τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τῶν χρημάτων πολλά-
κις κατεργαζόμεθα. ὁ γὰρ πλημ-
μελήσαμεν εἰς τὸν ἀδελφὸν ἐν τινὶ
πράγματι τοιούτῳ ὁμοίως ἀδικήσαντος

ἀφιέμενοι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπολογίαν ἡμῖν ἡ
μὴ χρησαμένου μὲν ταύτην παρέχει νου-
τεραμμικῶς διαμαρτανόμενοι· οὐδὲν
ἕτερον ποιοῦντες. ἢ καθὸ προείρη-
ται τὸ ἐκείνων ἐτερήματα προστι-
θέμενοι τῷ ἡμετέρῳ ὑπεριωθήματι·
καὶ τὴν γραφὴν ἀποφαίνειν ἐναντιου-
μένοι· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἡμῖν ἀπο-
γνωστέον· μὴ γένοιτο· οὐ γάρ ἐστι
τὸ ἀπειληθὲν τὸ ἡ καλῶν κρινόμεθα.
ἀλλ' ἔστι τὸ μὴ θέλειν μετανοῆσαι καὶ γνῶ-
ναι τὰ τοῦ Χριστοῦ θαυμάσια. καθὼς
μαρτυρεῖ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια· δοκεῖ-
τε γάρ φησιν· ὅτι ὧν τὸ αἷμα Πι-
λάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν·
ἁμαρτωλότεροι ἦσαν παρὰ πάν-
τας ἀνθρώπους; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐ-
ὰν μὴ μετανοήσητε, ὡσαύτως
ἀπολεῖσθε· καὶ οἱ δεκαοκτὼ ἐ-
φ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος τοῦ Σιλωὰμ
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς· δοκεῖτε
ὅτι ἁμαρτωλότεροι ἦσαν πάντων ἀνθρώ-
πων τῶν κατοικούντων Ἰλημ;

οὐχὶ λέγουσι μέν· ἀλλ' ὅτι ἐὰν μὴ μεμα-
θηκόντων· ἐὰν τούτους αὐτοὺς ἀ-
πολέσθαι· ὁρᾷς ὅτι δι' αὐτὸ ἀπο-
στῆναι τῆς μετανοίας καταλειπό-
μεθα; μετανοίας δὲ ὅσοι καὶ γὰρ
καιροῖς οὕτω προθεσμίαις περιώ-
ρισται· ἀλλὰ διαπαντὸς ἰσχύειν τὸ
λαὸν ἁμαρτάνοντας ἔσται τὴν δέξαι·
ἐν πολλαῖς δ' ἐν νεωτερικω-
τέραις τυγχάνουσι· πολλάκις μὲν
νικώμεναι ταύταις περιέχονται·
καὶ τοῖς ἁμαρτίαις λαβοῦσιν ἐν
περιπίπτουσι· ὅσον· γέγρα-
πται· πᾶν τὸ ἀγνοοῦν ἔστι δὲ
δεῖν· καὶ τὸν ἄγροικον ταπεινώσῃ μὴ
κωλύσῃς· καὶ τὸν θέλοντα
δανείσασθαι ἀπὸ σοῦ μὴ ἀπο-
στραφῇς· ταῦτα ἐπὶ καθόλου.
νεωτερικοῖς δὲ ἐν τούτοις. τὸ
πολυπόνους οὐ τὰ παρέχοντα καὶ
διὰ ταραχῶν, καὶ ἄρον τὸν σταυρόν
σου καὶ ἀκολούθει μοι· σταυρὸν λέγω.
τὴν τῶν ἐπερχομένων θλίψιν

ὑπομονήν· ὁ οὖν πάντα διδοὺς καθαρὸς
ταχέως ἀράτω τὸ φρόνημα αὐτοῦ. πά
σας τὰς προειρημένας ἐν τῷ λαῷ ἐ
φάπαξ περιέκλεισεν· καὶ πάλιν·
βούλομαι φησὶ προσεύχεσθαι τοὺς
ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαί
ροντας ὁσίους χεῖρας· καὶ ἐπὶ τού
τοις· εἴσελθε ἐν τῷ ταμιείῳ σου
καὶ πρόσευξαι ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ
πάλιν· ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε·
ὁ δὲ εἰσελθὼν ἐν τῷ ταμιείῳ αὐ
τοῦ καὶ ἀδιαλείπτως προσευχόμε
νος· τὴν ἐν παντὶ τόπῳ προ
σευχὴν περιέκλεισεν· καὶ πάλιν
φησίν· οὐ πορνεύσεις· οὐ φονεύ
σεις· οὐ μοιχεύσεις· καὶ ὅσα τοιαῦτα·
καὶ ἐπὶ τούτοις· λογισμοὺς καθαι
ροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμε
νον· ὁ δὲ καθαιρῶν λογισμοὺς
πάσας τὰς προειρημένας κακίας
ἀπέκλεισεν· διὸ περὶ φιλοθέου
καὶ βέβαιοι ποιοῦσιν ἐπὶ πᾶσι [illegible]
καὶ ἐν τῷ λαῷ βιάζονται· καὶ

τὰς μερικὰς ὅσας καὶ κατὰ σώματα ἀ-
παντήσας οἷς παραπέμπονται·
ὅθεν λογίζομαι τὸ τῆς μετα-
νοίας ἔργον, ἐν ταῖς τρισὶ ταύ-
ταις ἔχειν τὸ λοιπὸν ἐξυφαίνεσθαι·
σημ. ἐστὶ τὸ λογισμὸν καθαίρειν.
καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι.
καὶ τὰς ἐπερχομένας θλίψεις
ὑποφέρειν· ἀπορούμενον φα-
νερῶν· ἀλλ' ὡς νοερὰν ἐργασίαν
ἐχθρὸν ὀφείλει· ὥστε τὸν ἐγχρο-
νίσαντα τὰς ἀπαθὴς καταστῆ-
σαι· ἐπεὶ χωρὶς τῶν εἰρημένων
τριῶν ἀρετῶν οὐ δύναται τὸ τελεσ-
θῆναι τὸ τῆς μετανοίας ἔργον
καθὼς ὁ λόγος ὑπέδειξεν.
πᾶσι γὰρ τοῦτο προσήκει ἐνεῖ-
ναι τὴν μετάνοιαν· ἁμαρτωλοῖς
τε καὶ δικαίοις· τοῖς βουλομέ-
νοις σωτηρίας τυχεῖν· διότι οὐδὲ
ἐστὶν ὅρος τελειότητος ὁ μὴ χρή-
ζων τῆς τῶν προειρημένων ἀρετῶν
ἐργασίας. καὶ γὰρ ἀρχομένοις μὲν

ἐυσεβέξασ. εἰς τροφήν· μάταιος δέ. προ
κοπή· τέλειος δὲ ἐμβριαίως ὅσος δι' αὐ
τὸν προσήκεν ἐσται· μὴ ἐγχρόνιος.
μήτε δικαιώμασι διακοπτομέ
νων· ἢ μόνον τῇ ἀποφνοίας κα
κοποιΐαν· καὶ τοῦτο. τῶν ἐχθρῶν
ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ῥεπόντων· καὶ προ
φάσει ἀποβαλομένου φιληδόνου τι
καὶ τὸ τῶν μὲν αἰτιαμένων φρόνη
μα προβαλλομένων· καὶ μετανοί
αν ἐκβαλλόντων· οἳ ἐπιστρέφον
ται τῷ ἀποστόλῳ διαλεγομένῳ
πρὸς Ἑβραίους· τοὺς ἑκουσίως
ἁμαρτάνοντας καὶ καθημέραν
βαπτιζομένους λέγοντι· μὴ πά
λιν θεμέλιον καταβαλλόμε
νοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων
καὶ πίστεως ἐπὶ θεὸν βαπτισμῶν δι
δαχῆς· τοῦτο δὲ εἴρηκεν. οὐ
τὴν μετάνοιαν ἐκβάλλων μὴ γέ
νοιτο· ὡς οἱ κακόνοι φρονοῦσιν· ἀλλ'
ἐπεὶ πᾶσα ἐργασία ἐπαναθεμε
λίου οὖν εἶναι τὸ ἐν βαπτίσματι
χρῶ.

διδάσκων τοὺς μὴ καθημερινὰς βα-
πτίζεσθαι· τοιούτοις περὶ τῶν μὴ
πεπτωκότας· ὁ ἀπόστολος φησί· ἀδύ-
νατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέν-
τας· γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς
τῆς ἐπουρανίου· καὶ μετόχους γενη-
θέντας πνεύματος ἁγίου καὶ καλὸν γευ-
σαμένους θεοῦ ῥῆμα· δυνάμεις τε
μέλλοντος αἰῶνος καὶ παρα-
πεσόντας, πάλιν ἀνακαινί-
ζειν εἰς μετάνοιαν· ἐν ἄλλῳ δὲ ὁ σ
ἀναβαπτισμὸν καὶ θεῖον λόγον· τὸ
ἄλλο βάπτισμα· καὶ ἐπάγει·
ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων
ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπι-
γνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι
ἀπολείπεται θυσία περὶ ἁμαρτιῶν
αι· ἐπειδὴ ὅπως ὁ ποιήσει τὰ παραπτώμα-
ται· εἰ καὶ ἀρ... καὶ τὰ προσφερ-
όμενα· ἐν λόγῳ τοῦ μόνου
ἰουδαίοις ἐστὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς
ἑκουσίως ἁμαρτάνουσιν· ὧν
πρὸ τοῦ ... τὸ μετὰ τὸ

ὅτι χωρὶς
μετανοίας
προκ...
[illegible]

βάπτισμα μὴ δύναι μετανοίας καὶ
διὰ τοῦτο δ' οἱ πολλοὶ αὐθαιρέτως ἀ-
παραδεχόμενοι τὴν ἀφορμὴν ἐργά-
ζονται φέροντες τὸ ἐξομαρτυρί-
ας καὶ τὸ ἔθος τοῦ Ἠσαῦ εἰρημένον·
καὶ αὐτοὶ πάντα χόθεν βριαντιού-
μενοι· καὶ γὰρ ἡ θεία γραφὴ μέμ-
φεται τὸν Ἠσαῦ μὴ μετανοήσαντα
ἕως τῆς ἁμαρτίας τῆς τῶν πρωτο-
τόκων ἐκβουλήσας δὲ ὅσος· καὶ ἐπὶ ὅθεν
τοῖς ἔθνεσι σιωπῶντας ἀγροικίας(?)
μιξίας λέγουσα· μή τις πόρνος
ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ· ὃς ἀντὶ
βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρω-
τοτόκια αὐτοῦ; ἴστε γὰρ ὅτι καὶ με-
τέπειτα θέλων κληρονομῆσαι
τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη·
καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητή-
σας αὐτήν· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ
εὗρεν· περὶ τῆς εὐλογίας
οὖν λέγει ὅτι μετὰ δακρύων ἐκ-
ζητήσας αὐτήν, οὐ περὶ μετα-
νοίας· τοῦτο δὲ ἀληθές ἐστιν·

Ἡσαῦ δὲ καὶ ἐν τῇ κοσμικῇ γεγονὼς εὐ-
ρισκόμενος· ὅτι ἐν τῇ εὐλογίᾳ ἐ-
κλαύσατο μετὰ δακρύων καὶ αὐτὴν ἐζή-
τησεν· ἐπὶ δὲ τῇ ἁμαρτίᾳ οὐ
δακρύει μετανοῶν· ἀλλὰ μᾶλλον
καὶ προστίθησι λέγων· ἐγγι-
σάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πρς μου· καὶ
ἀποκτενῶ τὸν ἀδελφόν μου Ἰα-
κώβ· τὰ δὲ ῥήματα αὐτοῦ ἄλλος ἀνα-
λόγως ἐφέρετο πρὸς τὰ ἐθνικά· καὶ
τοῦτο οἰκονομικῶς πασσοιμαι
ποίαν. ὁ παράδεισος εὐλαβεστέ-
ροις διὰ τῆς τῶν γραφῶν ἐκ-
ζητήσεως· σαφηνίζεται τό-
σοι μαι· τοῖς δὲ ἀμελεστέροις
καὶ καταφρονηταῖς. διὸ εὕρηται·
ἵνα μὴ πρόφασιν μελλούσης με-
τανοίας· ἀδεῶς οἱ ἐξαμαρτάνωσι·
Ἡσαῦ οὖν οἱ μὲν πρόφασιν μετανοίας
καταφρονοῦντες ἔκειντο τοῖς κα-
λοῖς. οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ παραδεχθῆναι
μετάνοιαν ἀπηλγηκότες· ἑαυ-
τοὺς παρέδωκαν τῷ διαβόλῳ· ἀμ

αὐτὸ ἐξαμαρ-
τάνει

φοβεροὶ δὲ τὸ πάθος πονηρὸν
καὶ δυσίατον, διὰ τοῦτο ἡ ἀρχὴ θα-
πᾶσι ῥάδιον προσφέρεσθαι τὸ βοή-
θημα καὶ χρῆσθαι· μεταμορφοῖ τὸ λῆμ-
κεφαλὴ ἡ βασιλεία τῶν ὅλων.
ὁ πᾶς μὲν τοῖς πολλοῖς ξένον προ-
κοπῆ τυγχάνον τῶν ἀμελησάντων
τοῦ προστάγματος τούτου. ἐν αὐτοῖς
ὠφελεῖν τοῖς δεομένοις καὶ ὀλίγοις
ἀσφαλιζόμενοι· φασὶ γάρ· ὁ ἐ-
ξουθενῶν τὰ ὀλίγα, κατὰ μι-
κρὸν πεσεῖται. καὶ μὴ ἔφη πῶς
δύναται ὁ πολλοὺς καταπεσεῖν·
τοιοῦτος μὲν δι' ἀμέλειαν οὐ κατα-
πίπτει· ὅταν δὲ ἐπὶ τῶν ἐναν-
τίων καταβάλληται καὶ ἐν αὐτῷ
μέγιστα ἀμελήσας ᾖ τοῦ. ἐκεῖνο αὐτὸ
τὸ μικρὸν χρονίσαν εἰς αὔξησιν ἐλθόν,
οὐκ ἔτι ἀνέχεται ὀρθῶς αὐτὸν
σώζειν· ἀλλ' ἕλκει αὐτὸν πρὸς
τὴν ἰδίαν συνήθειαν· χρόνιος δὲ
κἂν τῇ μαλακίᾳ βίαιος ἐστι
πλεονάζομενον· καὶ εἰ μὲν διὰ τὸ πρ-

σευχῆς μαχησάμενος ἀποσκοπεῖ. ἐμ-
μένει ἐν τοῖς δικαίοις μέτριος. μετὰ
τοῖς εὐπορήσασιν ἀνθρώποις ὅσον αὐ-
τῷ ἀπαντήσας· τοσοῦτον, ὅσον ἀπο-
τεθειμένη. ἢ τοῦ τυχόντος καιροῦ
προσαπολέσαι. ἢ διὰ τῆς φιλοσοφίας
περιφοίτου τῇ ἑαυτῆς [illegible] τοῦ κρατοῦν-
τος. τὸν τῆς μάχης καὶ προσευχῆς
κόπον περιφερόμενος. ἀνα-
κηδεύσασθαι καὶ ὑπὸ ἄλλον πάντων.
καὶ οὕτως ἐκ διαδοχῆς ὑφ' ἑκάστου
κατὰ μικρὸν συνήθως ἀναφερόμενος.
κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀναφορᾶς ἀ-
ποχωρίζεσθαι τῆς ἐπιθυμίας τοῦ βο-
ηθῆσαι. καὶ εὑρίσκεσθαι λοιπὸν καὶ [illegible]
[illegible] ὅσος καὶ μὴ βουλόμενος
ὑπὸ βίας [illegible] πρὸς ἑτέρα
[illegible] πάντως δὲ εὑρίσκεσθαι.
Οὐκ ἠδυνήθη [illegible] ἀρχὴ τοῦ καλοῦ τὴν
χάριν παραλαβέσθαι τὸν θεὸν καὶ [illegible]
ἐμποδισθῆναι [illegible]; καὶ [illegible]
[illegible] ὅτι ἠδυνήθη. ἀλλ' [illegible]
τὸ μικρὸν [illegible] θελήματι αὐτοῦ παρα

δεξάμενος. ὡς οὐδὲν οὐκ ἔτι πα
ραίνεσιν περὶ αὐτοῦ· φησὶν ὅτι
τὸ μικρὸν ἐκφεύγειν ἐστὶν ὅσα
γὰρ ἡ αἰτία τοῦ μείζονος· ὡς
ἐφάμεθα. οὕτως καὶ ἐστὶ καλῶς·
Ὁ γὰρ δὲ ἐπιφέρεται τὸ πάθος
καὶ νομὴν κρατήσαντα δι' αὐτοῦ θελή
ματος, λοιπὸν καὶ παραβάλλεται
βιαίως αὐτὸ καταναιρεῖται. τὸ
γενόμενος παραίνεσιν τὸν θυ-
μὸν δεικνύων τῶν ἐχθρῶν· φησὶν οὖν
ἀνδρεῖον καὶ πρότερον, μαχό
μενος ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἄλλοις.
[illegible] δὲ ὅτε καὶ ἐπακούσθη [illegible]
[illegible] τὴν βοήθειαν [illegible] προσεδέξατο.
διότι οὐκ ἠλευθέρωσεν [illegible]
ὁ ἄλλος. ἀλλ' ὅσα οἰκονόμησεν [illegible]
κὸς πρὸς τὸ συμφέρον. ἄλλος
γὰρ τὸ εὑρεθὲν [illegible] καὶ κατα
φρονητικόν. τὰ πολλὰ βοηθή
ματα δι' [illegible] παρέχει τοῖς
ἄλλοις· [illegible] προσ[illegible]
[illegible] ταῦτα ἐστὶ [illegible]

σωμένην ἁμαρτήματα· ὁ θεὸν ἀγαπῶν καὶ
ὃν εἶναι φαμὲν τοῦτον μὲν εἶναι τὸν
ἐπερχόμενα καὶ πάντων προσφυὲς τῇ
μετανοίᾳ· ἀλλ' ὁρῶμεν πάντας· οἱ
ἀληθῶς ἐπὶ ὑπερβατικώτερον θεοῦ καὶ φο-
τὸ τέλειον φθάσαντες· ποίας
ἔτι χρήζουσι μετανοίας· ὅτι μὲν
γὰρ ἀσθενὴς τοιοῦτοι ἄνθρωποι καὶ ἐφοί.
τι ἔφημεν· ἀλλ' ἄκουσον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐς
γινώσκειν τὸ πῶς καὶ οἱ τοιοῦτοι χρή-
ζουσιν αὐτῆς· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ δόξης τοῦ
διαμαρτάνειν καὶ εἰρηκότος·
Καὶ τὸ ἐμβλέψαι γυναικὶ πρὸς τὸ
ἐπιθυμῆσαι, μοιχεῦσαι ἐλογίσα-
το· καὶ τὸ προσφόρως πλησίον ὀργισθῆναι
φόνος παρῄκασθαι· καὶ περὶ ἀρ-
γοῦ ῥήματος λόγον ἀποδοῦναι ἐν φα-
νερώσει· τοσοῦτος τοιοῦτος· ὁ καὶ
φαῦλον ἀπὸ γράμματος· καὶ πᾶσι καλῶς
κατορθοῦν ἐστὶ θεμέλιος ἁμαρτίας.
Καὶ μὴ δέους τοῦ ὀργισθῆναι τὸ πλη-
σίον εἰκῆ· μὴ δὲ ἀργοῦ ῥήματος
ἐναντίως εὑρεθῆναι· ὢ φρενὶ χρήζει

μετανοίας. ἡ γὰρ καὶ νῦν οὐκ ἔστι τοι-
οῦτος. πρὸ τοῦ δὲ ἐστὶν ἔτο, μετάνοι-
αν ἔπεσε θανάτου κεχρεώστηκεν.
θέμενος δὲ ὅτι καὶ τούτων ἐκ τοῦ τῆς
εὑρήκαται. καὶ ἀπὸ γέννη τῆς παλαιᾶς
καινῆς ἀλλ' ὕστερος. ὁ παράδειγμα τὸν
τοῦ ἐλλόγου ἀκολουθοῦντος. ὅτι
πάντες ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται
τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. δικαιούμενοι δω-
ρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι. ὁμοίως καὶ
ἐγχάρον τοιοῦτοι, πλὴν ἐκ τοῦ ἀ-
δὰμ ἐστὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν τῆς
παραβάσεως πάντες γενόμενοι.
καὶ διὰ τοῦτο τοῦ θανάτου τῆς ἀ-
ποφάσεως κατεδικάσθησαν.
σωθῆναι ἐκ τοῦ τοῦ χ̄ῦ μέλλομα-
μένοι. σταυρῷ θανάτου δὲ τοῦ
χ̄ῦ καὶ τῷ ἰδίῳ αἵματι πάντας
ἐξαγορασαμένου, τότε καὶ αὐ-
τοὶ λυτροῦνται. ἤγουν ὁ λυτρωτὴς τη
πᾶσι τίθησιν ὅρον εἶναι περι-
κτικὸν τῶν προσταγμάτων καὶ
φησὶ πρὸς τὸν ἀπόστολον. λέγε

αὐτοῖς· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βα
σιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀθέμιτος ἀμαθὴς
πολλὰ πταίσας οὐκ ἐθέλουσα τὴν μετάνοι
αν· καὶ τὴν πλήρωσιν αὐτῶν ἔσω
θεν αὐτοῦ ὥρισεν ἡ πᾶν· ὁ ἀπολέ
σας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ
τοῦ εὐαγγελίου, σώζει τὴν αἰώνιον φυ
λάττει αὐτήν· καὶ πάλιν ἀρνήσασθαι
κελεύων πάντα· προτιθῆναι
ἐπειδὴ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· καὶ
σφραγίζει λέγων· ὁ λύσας μίαν τῶν
ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχί
στων ἢ διδάξας αὐτοὺς ἀνθρώπους· ἐλά
χιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασι
λείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὥσπερ ἐσθαι δὲ
τοῦ ὥρισεν τὴν μετάνοιαν κρυβέντος
ἀποδέδεκται· ὁ πρὸ τοῦ θανά
του λέγων αὐτὴν ἐπιδείκνυμαι·
λύει τὴν ἐντολὴν ἀμφοῖν
τὸν θάνατον· ὁ δὲ μικροῖς τε
καὶ μεγάλοις ἐσφαλμένος αὐτοῦ αὐ
τὴν λέγοι τὴν μετάνοιαν· ὃ γὰρ καὶ
τῇ τραπέζῃ ἐκάθισεν φθάσαι μὴ

δυνηθῶμεν. τὸ δὲ σκοπεῖν ἐστὶ
τὸ δεῖν ἐκείνους φυλαττομένους· ἢν γὰρ μὴ καὶ
παρορῶντες διαλύσει τὰς ἡμῶν ἐπιτο
λήν. ἐπαινέσωμεν τὸ κρεῖττον
τι. ἐλάχιστοι κληθῶσι τῶν ὑπὸ τῇ
βασιλείᾳ αὐτῶν ὄντων. ζητήσωμεν τὴν
ἀπραγμοσύνην τὸν βίον τοῦτον διοδεύ
σαντας. καὶ εὑρήσομεν ὅτι ἀμέλεια
νοίας τὸ τῆς ὑπερβολῆς μαθη
ριον ἐστὶ τοῖς ἀπρακτικοῖς τοῖς
λοιποῖς. οὐδεὶς κατεκρίθη. ἀλλὰ
καὶ ταύτης καταφρονήσεως. καὶ
οὐδεὶς ἐπαισχύνθη. ἀλλὰ καὶ ταύ
της ἐπεθυμήσαντο. ἐμφανῶς καὶ
σαοὺλ καὶ ἰωνάθαν μετὰ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. καὶ δημητρικῆς ἀφθονίας
μεταλλαχόντες, παρὰ τὸν μὲν
ταύτην ἀπολαύειν. τῆς δὲ δό
ρίας παραβαλλόντες. ἔσχατον
ποδήμου θανάτου πεπονθότες κα
σιν. ὁ διάπλους οὗτος ἐπαινεῖται
πολεμικὸν ἡμῖν. οὐδὲ ἐπὶ μετα
νοίας ἄρνειν ὀφείλει ποτέ.

[illegible]

ζ.

οἱ ἄλλοι ὑπὲρ τῶν πλησίον προσφέ-
ρειν αὐτὴν ἀναγκάζονται. ἐκ τοῦ
ἑρμ(ηνεία) φανῶς ἢ τελείως θέλωσι μὴ δύνωνται ἀμυβροι-
κιάσθε τῶν ὀλιγόφρονος ἡμᾶς δὲ διὰ κ(αὶ)
ἕως στεναγμάτων μὴ ἀφιέναι αὐτήν·
νοῦς λογιστικὸς ἀργὸν οὐ δύνα-
ται· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ τέλειος καλῶς
ἔχων. ἐν τοῖς δεξιοῖς ἐργάζεται·
ἔστι δὲ πρόφασις τελειότητος
παύεσθαι τῶν ἀγαθῶν ἐργα-
σιῶν, πάντως ἐστὶ τὸ ἀριστερὸν
νεύει· ἀποσχόμενος δὲ πάλιν
τοῦ ἀριστεροῦ. ἔστι τὸ δεξιὸν
φυσικῶς ἕλκεται. δεξιὰν δὲ
ἐργασίαν· καὶ ἀρχομένοις· καὶ μέ-
σοις· καὶ τελείοις ἐστίν· προσευχή·
καὶ λογισμῶν καθαίρεσις, καὶ τῶν
ἐπερχομένων ὑπομονή· ὧν
χωρὶς οὐκ ἔστι κατορθῶσαι τὰς
λοιπὰς ἀρετάς· διὸ γίνεται
ὁ πόρος δὲ ἐκ τῆς μετανοίας·
ἀγαθὸς ἐλθόντος ὅτι ἡ μετάνοια.
ἔστι μὲν δῆλα ἀεὶ χρεία τὸ ἔχοντι· ι

ναμιν ἀκούσῃ. ἤδη καὶ σκορπιζόμενοι
τες· ἀπειλεῖται δὲ ἔτι χρῆμα μᾶλ
λον τῷ μὴ ἔχοντι. πᾶς γὰρ ὁ ἀμ
τῶν λαμβάνῃ· ἢ οὕτω ὁ [illegible]
λενηθήσεται; διὰ ταῦτα τοίνυν ὡς οἱ
μαι ὅλος ὁ κόσμος ἀπολώλεκεν· ἕ
τερος δὲ ἑτέρου οἰκονομικῶς σ
βοηθούμενος· δι' αὐτῆς δὲ τῆς
νηνευῒ τῆς διαλέξεως· ἀμβλύσαμ
τας δὲ αὐτῆς. τοιαῦτα δὲ μετὰ
κατάφελξεν· καὶ μέχρι θανά
του μετανοοῦντι ἐπιτιμησόμεθα.
οὐ δεόντως τὸ δεῖν ἐσταυρω
σάμενοι· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀνάξιον
τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ἄρτον
γὰρ ἐσθίομεν καὶ πινόμεθα· λα
λοῦμεν καὶ ἀκούομεν. οὕτως καὶ
μετάνοιαν φυσικῶς κεχρησθ[illegible]
καμεν· ἅπαξ ὁ ἄξιος θανάτου
κατὰ τὸν νόμον ἐθανατοῦται· ὁ
δὲ ζῇ. ἐκ τούτου ἡ μετάνοια σε
σέβηκεν· κἂν μυριάκις [illegible]· ἀλλὰ
διὰ τὴν τῆς παρακοῆς ἁμαρτίαν.

δ' ἀπὸ τοῦ θείου τοῦ ἐκ καθαρσίου θυμιαμάτων· κα-
θαρσίου θείου τοῦ· ἐκ τοῦ λαοῦ ἐλαιο-
μένου· ὃ μὴ ποιοῦσι τὸ δεύτερον· τὸ
πρῶτον ἐσβέσθη λοιπόν· διὰ τὴν λα-
βοῦσαν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν παθῶν
ἀποθάνωμεν τῇ ματαιότητι· ὧν οὐδὲ ἀνθρώ-
πων· τὸ καθημερινὸν ἐστιν·
... τὸ δεύτερον πρὸς ἐσμέ-
νον παραλαμβάνουσι· διὰ τοῦ το-
... καὶ αἰωνία μετάνοια·
αὕτη γὰρ ὡς τὸ ἐκούσιον· ... ἀ-
κοντες ἀπωσάμενοι· διὰ τὸ μὴ στῆ-
σαι τὸ πάθος καὶ ἀποσχέσθαι τοῦ
πράγματος· ὃ περιορίζοντες αὐτήν.
... ἐστι ... πλεῖστα καὶ
νίζει τὰ παλαιὰ παραπτώματα·
ὅ ἔχων τινὸς ... οἱ δὲ τοῦ τι-
ς χρῆσαι ἔχει ... μετανοίας· ἕκαστον
γὰρ αὐτῶν ... κατὰ ... ἐστι·
χεῖν ... μετανοίᾳ ἀφανίσαντα· ὃ
ἄφεσιν αὐτήν, ... τὸ μὴ ...
...· καταφρονοῦσι ... ἀ-
ξιοῦσι ποιῆσαι δυνάμεθα· ἐλθοῦ

μεθόδοις ἐμφράξας δι᾽ αὐτὴν προσθεῖ·
ὁ βιαζόμενος τοῖς κρατοῦσιν αὐτὴν ἔσω
ἐξόδου· κἂν ἔσωθεν ᾖ τῇ περιεμβολῇ
σει, δι᾽ αὐτὴν βίαν προσθήσεται· τοῦ
το γὰρ ὁ κύριος ἐν εὐαγγελίοις κατεσκεύ
ασε λόγος· ὁ λέγων μὴ χρήζειν
αὐτῆς, δίκαιον ἑαυτὸν κρίνων καὶ
ἐκ νόμου καλὸν ἴσως τῆς γρα
φῆς ὀνομάζεται· ὁ οἰκέτης δι
καιοσύνης ἀφελόμενος αὐτὴν δια
κενὸν μόνος, ὅσους οἶδεν μάτην
πρόφασιν συνδυάζεται ταῖς ἡ
δοναῖς· ἢ πονηροῖς καὶ ἀπα
ζονείας καὶ ἡδοναῖς τυγχάνουσιν·
ὁ ἔχων ὄκνους, οὐ δύναται σωθῆ
ναι· γέγραπται γάρ· ὁ καταφρο
νούμενος καταφρονητὴς ἀλ
λαζών· οὐ θέλει ὑπερβαίνειν· ἢ
οὐδὲν βλάψει τὸν πλεονεκτοῦντα
εὐφροσύνη· μηδὲ αὐτὸς ἀ
φῆ τὴν ταύτην ἀεὶ παρὰ μαρτίαν·
ὁ ... ἀμαρτιῶν· καὶ ὁ δίκαιος ...
τὴν καὶ ὁδὸν ἑαυτοῦ ὁμολογεῖ·

ταῦτα δὲ τὰ ἁμαρτήματα· ταπεινοφρο-
σύνη δὲ ἐκ μυρίων· ὁ δὲ μετανοίας
κεκορεσμένος· ταπεινοφρονεῖν οὐ δύ-
ναται· οἱ τρεῖς παῖδες· οἱ ὄντες τοσ-
οῦτοι μάρτυρες· ἐν μέσῳ καιομένης πυ-
φλογὸς ἐξομολογοῦντο ὅτι ἡμαρτή-
κεναι καὶ τὸ ἠνομηκέναι λέγοντες·
...ρι τὸν ποιοῦ καὶ ἰσχυρὸν μετανοίας·
λοιπὸν τὸ ἀλγεῖν ὄντες· καὶ πᾶς σχεδὸν
ὁ ὕμνος αὐτῶν, μετανοίας ἔχει δύ-
ναμιν· ζωὴν δουλείαν εὐαρεστήσαν-
τες καὶ τέλειοι διὰ τῶν ἁμαρτημάτων δε-
χθέντες· τούτου τοῦ θανάτου
χρήσαντο τῷ βοηθήματι· τί δὲ ἄλ-
λο ποιῶν ὁ προφάσει δικαιοσύνης
θαρρῶν ἑαυτὸν καὶ μετανοίας κατα-
φρονῶν· ἀπόλλυσιν οἶμαι· οὐδ᾽ ἂν καὶ
ταπεινόφρονα καὶ Παῦλον τίς ἄλλος ἦν,
οὐδ᾽ ἂν τοσαῦτα ἐρήσεσθαι τὴν ἀρετὴν τῆς
ταπεινοφροσύνης καταφρονῶν·
διὰ τοῦτο περὶ ἑαυτὸν τῷ Κορινθί-
οις παρεστήσατο· κρύψασθαι μὲν τὸ
τοῦ θεοῦ ... τῷ μὲν ... τούτῳ· τὸ δὲ

λέον φανερώσας αὐτῆς παρ' ἡμῖν· ἁμάρτημα.
καὶ ἔργον αὐτοῦ ἀμοιβῆς [illegible]· μηδὲν γὰρ
κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον [illegible] ναὸν
θεοῦ δεδιδάχθαι ὁμολογήσας·
Παῦλος δὲ καὶ τῆς δόξης ἐλπίζων αὐτῶν
παρὰ χριστοῦ χάριτος ἐπιλήψεσθαι
τὸν ἑαυτοῦ θάνατον λογισάμενος.
οὕτως ἔφη· διώκω δὲ εἰ καὶ κατα-
λάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ
χριστοῦ ἰησοῦ· κατάληψιν. τὴν μέχρι σφραγίδος
δοὺς ἑαυτῷ μονὴν εἰρηνικῶς. καθά-
περ καὶ τῷ μεγάλῳ τιμοθέῳ ἐπιστέλ-
λων· φανερὰν αὐτῷ τὴν ἀρετὴν τα-
τῆς ὁδοῦ καθιστῶν ἔλεγεν· τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι· τὸν
δρόμον τετέλεκα· τὴν πίστιν
τετήρηκα· οὐκ ἐνστάσιν ὅρον
χρονικὸν ἑαυτῷ ἐμέτρησας
ὡς καταπαύσαντος τοῦ δρόμου διὰ
τελειότητα καὶ [illegible] χρῄζων
ἀγῶνος τοῦ ὑπὲρ τοῦ σώματος
τοῦ χριστοῦ· μηδέπω τε ἑαυτὸν [illegible] καὶ
[illegible] ἡ ἐκκλησία.

ἀλλὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ τέλος δρόμου καὶ ἀγῶνος εἴρηκεν· φησὶ γάρ· ἤδη σπένδομαι· καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν· ὁρᾷς ὅτι οὐκ εἶπε [illegible]· ἀλλ' ἤδη σπένδομαι; διὰ τὸ μὴ τοιούτων ῥημάτων τε καὶ πραγμάτων δεικνὺς πᾶσι τὸ μυστήριον [illegible] ὅρον ἔσω θύοντος καὶ θυ[illegible] τοὺς [illegible] τὴν μνήμην τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως ἡμῶν Χ(ριστο)ῦ· μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν:

Τοῦ αὐτοῦ· περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι·

Ἡ τῶν [illegible] [illegible], ἐν τοῖς ὑπογεγραμμένοις ἐνδείκνυται [illegible] τῶν βεβαιοτάτων τε καὶ [illegible]· ὁ κ(ύριο)ς πᾶσαν ἐντολὴν ὀφειλομένην

δέξασθαι θέλωσι· τὴν δι' υἱοθεσίαν
ἰδίῳ αἵματι· τοῖς αὐτοῖς δὲ δεδωρη-
μένην, φησίν· ὁ γὰρ πάντα
ποιήσαντες ἀναφορᾷ ἐφιέμεναι μὴ-
τότε ὅταν τε δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐ-
σμέν· ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πε-
ποιήκαμεν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐ-
πὶ μισθοῦ ἔργων ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· ἀλλὰ χάρις δεσπότου πι-
στοῖς δούλοις ἡτοιμασμένη·
Οὐκ ἀπαιτεῖ δὲ δοῦλος μισθὸν τὴν
ἐλευθερίαν· ἀλλὰ ἀρετῇ ζῶν
ὀφειλέτης καὶ κατὰ χάριν δέ-
χεται· χ(ριστο)ῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γρα-
φάς· καὶ τοῖς εὖ δουλεύουσιν
αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν χαρίζε-
ται· φησὶ γάρ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ
καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός·
ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴ-
σελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
Οὐ πᾶς δοῦλος ἐστὶ πιστὸς ὁ φιλό-
τιμος ἐπαιρόμενος· ἀλλ' ὁ

δι' ἔπαινον τοῦ ἐντειλαμένου χ(ριστο)ῦ
πιστεύσας· ὁ τὸν δεσπότην τιμῶν,
ποιεῖ τὰ κελευόμενα· σφαλεὶς δὲ
ἢ παρακούσας, ὑπομένει ὡσεὶ δίκαια
τὰ ἐπερχόμενα· φιλομαθὴς
ὢν, γίνου καὶ φιλόπονος· ἡ γὰρ
ψιλὴ γνῶσις, φυσιοῖ τὸν ἄν(θρωπ)ον·
Οἱ ἀπροσδοκήτως ἡμῖν ἐπισυμ-
βαίνοντες πειρασμοί, οἰκονο-
μικῶς ἡμᾶς φιλοπόνους δι-
δάσκουσιν· καὶ μὴ βουλομένους
εἰς μετάνοιαν ἕλκουσιν· αἱ ἐ-
περχόμεναι θλίψεις τοῖς ἀν(θρώπ)οις,
τῶν ἰδίων κακιῶν εἰσὶν ἔκγονα·
ἐὰν δὲ αὐτὰς διὰ προσευχῆς ὑ-
πομείνωμεν, εὑρίσκομεν πά-
λιν ἀγαθῶν πραγμάτων ἐπιφο-
ράν· τινὲς ἐπ' ἀρετῇ ἐπαινε-
θέντες τῇ ἡδονῇ ἡττήθησαν· καὶ τὴν τῆς
κενοδοξίας αὐτῶν ἡδονὴν ἐ-
δοξάμενοι παραλείπουσιν· ἕτε-
ροι ἐφ' ἁμαρτίαις ἐλεγχθέντες
ἐπόνεσαν· καὶ τὸν ὠφέλιμον πόνον

ἐλογίσαντο ζῆναι καλῶς ὡς ἐνύβριζαν·
Ὅσοι προφάσει ἀγνοίας τῶν ἀμβλυτέ-
ρων κατεπαίρονται. οὗτοι ἐξ ἔρ-
γων σωματικῶν δικαιοῦσθαι νο-
μίζουσιν· ὅσοι δὲ ἐπαρθέμενοι
φιλίᾳ τῆς γνώσεως τοὺς ἀγνοοῦντας
ἐξουθενίζομεν. ἐκ τούτων πολὺ ἀ-
φρονέστεροι τυγχάνομεν· ἐκ τοῦ
τῶν κατ' αὐτὴν ἔργων. οὕτω δὲ
βλαβερὰ ἡ γνῶσις κἂν ἀληθὴς τυγχά-
νῃ· διότι πάντῃ τὸ πρᾶγμα τι. τὸ
ἔργον ἀπέβη ἀγαθὸν ὅσον· πολλά-
κις ἐκ τῶν ἀβρίτων πράξεων ἀ-
μαθίας· ἡ γνῶσις σκοτίζεται·
ὧν γὰρ αἱ ἐργασίαι κατ' ὀλίγον ὑπα-
ρελογίσθησαν. τούτων καὶ μνῆ-
μαι κατὰ μέρος καὶ κατὰ μέρος οἰχή- κατ' ὀλί
σονται· ἡ γραφὴ δι' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ν
καταγνῶσιν ἐπιτίθεται. ἵνα
ὀρθῶς αὐτῷ ἐπὶ τῶν δι' αὐτῶν ἔργων
δουλεύσωμεν· Ὁ τῶν προφα-
νῶς ἐπιτελουμένων ἐντολῶν·
ταμεῖον ἴδιον καὶ παραινῶν ἀμαρόγων

διαμαχόμενοι, ὡς βουλόμεθα καὶ κατὰ
τὸν νόμον ποιεῖν τῆς προθέσεως. ὁ
θέλων τι πρᾶξαι καὶ μὴ δυνάμενος,
ὡς ποιήσας ἐστὶ παρὰ τῷ καρδιο-
γνώστῃ θεῷ· τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῖς φαύλοις
καὶ ἐπὶ τοῖς καλοῖς νοητέον· ὁ νοῦς
ἐκτὸς τοῦ σώματος φαῦλα καὶ καλὰ
ἐκτελεῖ πολλά· τὸ δὲ σῶμα ἐ-
κτὸς τοῦ νοός, οὐδὲν τούτων ἐκ-
τελεῖν δύναται· διότι ὁ νόμος
τῆς ἐλευθερίας πρὸ τῆς πρά-
ξεως ἀμφιγνώσκεται· τινὲς μὴ
ποιοῦντες τὰς ἐντολάς, πιστεύειν
ὀρθῶς νομίζουσιν· τινὲς δὲ
ποιοῦντες, ὡς μισθὸν ὀφειλόμε-
νον τὴν βασιλείαν ἐκδέχονται.
ἀμφότεροι δὲ τῆς βασιλείας
ἀπεσφάλησαν· παρὰ δεσπότου
μισθὸς δούλοις οὐκ ἐκ χρέους αἰτεῖται·
οὐδ᾽ αὖ πάλιν οἱ μὴ δουλεύοντες
ὀρθῶς ἐλευθερίας τυγχάνουσιν.
Εἰ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν κατὰ
τὰς γραφάς· καὶ οὐ ζῶμεν ἑαυτοῖς

αἵματος ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντι
καὶ ἐγερθέντι. δηλονότι δου-
λεύειν αὐτῷ ὠφείλομεν αὐτοὺς ὡς
χρεωστήσαμεν· τοσοῦτον δὲ ὀφειλο-
μένην τὴν [illegible] λογισόμε-
θα· Χριστὸς δεσπότης κατ' οὐσίαν. καὶ
δεσπότης κατ' οἰκονομίαν· ὅτι καὶ
[illegible] ἐποίησεν. καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ
θανόντας διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος
ἐξηγόρασεν· καὶ τοῖς οὕτως ἀσεβέ-
σιν τὴν χάριν ἐδωρήσατο·
Ὁ γὰρ δὴ οὖν ἀκούσας τῆς γραφῆς
λεγούσης ὅτι ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· οὐκ [illegible]
[illegible] ἢ βασιλείας ἀν-
τάξια. ἀλλ' ἐργάτης [illegible] αὐτοῦ
[illegible] Χριστὸς ἀποδ-
δώσειν ἑκάστῳ· οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ
κατὰ τὰ [illegible]. ἀλλ' [illegible]
[illegible] ἡμῶν· Ὅσοι
τοῦ λουτροῦ τῆς ἀναγεννήσεως
ἠξιώθημεν. τὰ ἀγαθὰ ἔργα οὐ-
δ' ἂν [illegible] προσφέρομεν.

ἀμὴν δὲ ἀφυλάκτως πόδα θεμένοις ἡμῖν

καθαρότητος. ὅταν ἔργον ἀγαθὸν

ὁ διάβολος ἴδῃ ἡμᾶς ἐργαζομένους ἀφι-

σεως. ἀπέρχεται μὲν, ποιεῖ δὲ τοῦ ἐ-

ναντίου καλοῦ. προσθήκην δὲ ἐα-

νιασμοῦ χωρὶς χάριτος ποιῆσαι δ-

ύναται. ὁ ἐγκρατὴς ἀπέχεται

γαστριμαργίας. ὁ ἀκτήμων πλεο-

νεξίας. ὁ ἡσυχαστὴς πολυλογίας. ὁ

ἁγνὸς φιληδονίας. ὁ σώφρων πορ-

νείας. ὁ αὐτάρκης φιλαργυρίας.

ὁ πρᾶος ταραχῆς. ὁ ταπεινό-

φρων κενοδοξίας. ὁ ὑποτακτι-

κὸς φιλονεικίας. ὁ ἐλεγκτικὸς

ὑποκρίσεως. ὁμοίως ὁ εὐχόμε-

νος ἀμβλυτερίας. ὁ πτωχὸς πο-

λυχρηματίας. ὁ ὁμολογητὴς

ἀρνήσεως. ὁ μάρτυς εἰδωλο-

λατρείας. βλέπεις πῶς πᾶσα ἡ

ἐστιν θαυμαστὸν ἐκ τοῦ τελουμένου ἡ ἀ-

ρετή. οὐδὲν ἕτερον ἢ ἁμαρτί-

ας ἐστὶν ἀποχή; ἁμαρτίας δὲ

ἀποχή. φύσεως ἐστὶν ἔργον. οὐ

βωμολόχοι ἀπειρόκαλοι· ἀμφο-
μόλις φυλάσσει τὰ αὐτῆς ἑαυτοῦ φίλος
ἀσ· χρὴ δὲ διαφέρου τὴν ἐπιθυμίαν
χαρίζεσθαι· ἔστιν ἐπιτολὴ μετρική.
καὶ ἔστιν ἑτέρα ὑβριστική· ἡ
μὲν γὰρ μετρίως ἐθέλει μετα-
διδόναι τῷ μὴ ἔχοντι· ἡ δὲ
ἐπιτίθεται πᾶσιν ἀποτάξα-
σθαι τοῖς ὑπάρχουσιν· ἔστι μὲν
ἐνεργεία ἀχάριτος τοῦ κοινοῦ ἁρμο-
ζομένη· καὶ ἔστι τὸ καλὸν
ἑτέραν τῇ ἀρετῇ ἀφομοιουμένη·
καλὸν δὲ τὰ τοιαῦτα μὴ ἐνοχλεῖ-
ζεσθαι διὰ τὴν πλάνην. μὴ τὸ ὅλον
θεματίζειν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀρ.
ἀλλὰ πάντα διὰ τοῦ προσφέ-
ρειν τὸ θεῖον. αὐτοὶ γὰρ οἱ δεσπο-
τῶν ἀμφοτέρων τὸ χρήσιμον.
Θ. δὲ ἀναστρέφεσθαι ... τὴν μοναχικὴν
θάλασσαν· μακροθυμία· ταπει-
νοφροσύνη· ἀγρυπνία· ἱερα-
τεύεσθαι· ἐκ τούτων δὲ τῶν τεσσάρων
τούτων ἐστὶν ἡ ἀπάθεια βεβαιοῦνται.

φορουμένη τὴν καρδίαν· πειρᾶσαι
δὲ οὐ δύναται· ἡσυχίας ὅρος ἐστὶ
τῶν ἀκαίρων ἀρνήσασθαι· ἐὰν δὲ καὶ
τὰς τέσσαρας ἀρετὰς ἔχει προσευχὴ
προσλαμβάνεται βοήθειαν μακαρίως πρὸς
ἀπάθειαν οὐδὲν αὐτῆς συντομώ-
τερον· οὐκ ἔστιν ἡσυχάσαι τὸν
νοῦν ἄνευ σώματος· οὐδὲ λῦσαι τὸ
τοιοῦτον μετὰ τοῦ χωρὶς ἄνευ ἡσυχίας
καὶ προσευχῆς· ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
κατὰ τοῦ πνς, καὶ τὸ πνεῦμα κατὰ
τῆς σαρκός· οἱ δὲ ἐν [illegible] περὶ πα-
τρῶν τῶν· ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ
μὴ τελέσωσιν· οὐκ ἔστι τὸ ἄ-
προσευχὴ χωρὶς μονῆς ἐκκλη-
σεως· ἀπὸ περισπασμοῦ δὲ βοὸς
... ἐννοίας· ἐπειδὴ οὐ δόκιμος
νοῦς ἀπερισπάστως εὐχόμενος.
θλίψη καρδίαν· καρδίαν δὲ συν-
τετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει· καὶ ἡ προ-
σευχὴ ἀρετὴ λέγεται· καὶ μήτηρ αὐτῶν
τῶν χαρίτων· ἀπογεννᾷ γὰρ αὐτάς.

διὰ τῆς ἐσχάτης συναφθείσας· ὅταν γὰρ παρα-
ζομένη χωρὶς προσευχῆς καὶ ἀγάπης ὁ δὲ λ-
ποῖ δόξει στερρὸν ἔσω βλάβους τυγχάνει.
Ὅταν ἀκούσῃς ὅτι ἔσονται οἱ ἔσχατοι
πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι, μετό-
χους ἀρετῶν καὶ μετόχους ἀγάπης νόει·
ἀγάπη γὰρ ἐσχάτη μὲν ἀρετῶν τυγχά-
νει κατὰ γένεσιν· πρώτη δὲ εὑρί-
σκεται πασῶν κατὰ τὴν ἀξίαν·
τὰς προγενομένας αὐτῆς ἐσχά-
τας ἀποδεικνύουσα· ἐὰν ἀκη-
δίας ἢ ὕπνου καὶ βάρους πολυτρόπως
θλιβόμενος· μὴ ἡμελεῖς ἀγρυπνίας
τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν χαρίτων ἀπό-
ρων· κρεῖττον γὰρ τὸ προσκολλᾶσθαι
τῷ θεῷ διὰ προσευχῆς καὶ ἐν τοῖς
δέοις· ἢ μὴ ἡμᾶς ἔχειν δὲ ὡς πεῖραν
κἂν ἐν ὠφελείᾳ τυγχάνοντες. οὐ
μία τῶν ἀρετῶν μόνη ἀνεῷξαι αὐτὴν
ἀφ' ἑαυτῆς τὴν φυσικὴν ἡμῶν θύραν·
ἐὰν μὴ πᾶσαι ἀλλήλαις ἀκολου-
θῶσι καὶ ἀρτῶνται· οὐ κατὰ ἰσχὺν
κρατῆσαι λογισμοῖς τρεφόμενος.

ἂν γὰρ ὀφθαλμιῶσιν. ἀλλ' οὐκ ἔστι
τὴν ὀφθαλμῶν ὀδύνην ὀφθαλμιῶντες ἕτεροι. ἔ-
στιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον. πᾶσα
ἀμετανόητος. περὶ ἧς κἂν ἅγιος
ὑπὲρ ἑτέρου προσεύξηται οὐκ εἰσα-
κούεται. Ὁ ὀρθῶς μετανοῶν. οὐ
κἂν τὸ ἄλλο τι εἰ τὸν κόπον τοῖς παλαιαῖς
ἁμαρτίαις. ἀλλ' ἢ διὰ τούτων τὸν
θεὸν ἐξευμενίζεσθαι. ὅσα ἀχλὺς φυ-
σιν ἡμῶν καινά. καθ' ἡμέραν ποιεῖν
αὐτὰ ὁ χρεώστης ἀναμένει. πολλοὶ
πάθη περὶ τῶν προγεγενημένων
καλῶν τῷ θεῷ ἂν ταπεινῶς ἀποδόσομεν.
Ὁ τὴν ἀνυπερβολὴν ἀρετῆς οἰόμενον
ποιήσομεν. παρελθεῖν ὅσα
μέλλοντας ἐπὶ χρόνους ἐστὶν οὐ κἂν τα-
πεινώσεις. ὁ θλιβόμενος μετροῦσ-
καὶ ἀναπαυόμενος σαρκικῶς. ὁ
μὲν ὁ ... τοῦ σώματος καὶ θλιβό-
μενος ... προσδεχόμενος.
... ἀμφοῖν θλίψις ... ...σιν.
σωματικὴ προσθήκη. ἡ τῇ ...
... τῇ σαρκικῇ ... ἢ τῇ σαρκός

τὴν κατὰ διάνοιαν· τὸ γὰρ ἀσεβεῖν
τὸν αὐτὸν μοχθηρότερον γίνεσθαι·
μεγάλη ἄρ' ἐστὶ τὸ ὑπομένειν τὰ ἐπερ-
χόμενα· καὶ φανερὸν τοῖς μέσοις τὰ κα-
τὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου· φανερὸν δὲ ἅμα
ὑποκρίτου τεκμήριον. ἀδικημά-
των συγχώρησις· οὐκ ἄρ' ἦν ἅπασι καρ-
δίας συγχωρῆσαι τινὶ τὰ παρα-
πτώματα, ἐκ τοῦ γνῶσεως ἀληθοῦς·
αὕτη γὰρ ἰδία ἑκάστῳ τὰ ἐπερ-
χόμενα ἀδικήματα νοεῖν. οὐδὲν ἀπο-
λαύει ὁ ἂν ἀφῇ δι' αὐτοῦ κύριος· τὸ γὰρ
ἴδιος καιρὸς πολυπλασιασθῆναι
σθαι· ὅταν ὁ νοῦς τοῦ ἡττημένου
ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ ἔξω λάθῃ τι. τὸ
δὲ ὁ προφανῶς ἐγγένηται σαρκὸς·
της· ἀμφότερον γίνεσθαι· ὅπως
τι ἂν ὡς λαμπρὰ ἡ κακοβουλία.
πολὺ μᾶλλον τοιαύτην ἀκρίβειαν
ἐστὶν ἀπηρημένοις· ἔργα φιλοσοφίας
περὶ κουλῆς ἀμοῦ καὶ ἀνταποδότ-
ποθεν· οὐκ ἔστι γὰρ ὁ λόγος τῶν ἔργων
σίας ὠφελιμώτερος· τοῖς οὖν

οὕτως ὁ ἅγιος κύριος ἡμᾶς

περιεργίας ἀπεχόμενος ἐπακολου-
θῆσαι τελείως· τοῦτο δὲ γνωστὸν
διαμένοντος θείου καὶ συνειδότος·
ὃ παρέλαβε φρόνημα· καὶ ἐὰν ἐπι-
σκεψάμενος ἐκράτησεν· εὗρες δὲ
παρέλαβεν. ὅτι ἡ ἁμαρτία ἐπι-
κρίνεται· ζητητέον τίς αὐτῶν μόνος
ὁ θεραπεύων ἐξουσίαν ἔσχεν· Γνώσεως
ἀληθινῆς τυγχάνεις ἡ τῶν ἀδελφῶν
ὑπομονή· καὶ τὸ μὴ ἀντιλέγειν
ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ταῖς ἑαυτῶν συμφοραῖς·
Ποιῶν ἀγαθὸν καὶ ζητῶν ἀνταπόδο-
σιν· οὐ δουλεύει θεῷ· ἀλλὰ τῷ ἰδίῳ θε-
λήματι· οὐκ ἔστι μὴ ἁμαρτήσαντα
τὴν ἀνταπόδοσιν διαδρᾶσαι· καὶ
μὴ διαμαρτόντα προσηκούσης
παρ' ἀξίαν τινὸς ἀληθινοῖς· οὐ
δύναται πιστεῦσαι τὸ ἀγαθόν. ἐὰν
μὴ ἐν ἔργοις δείξωμεν τὴν χά-
ριν τοῦ ἀγαθοῦ· ἀλλ' ὁ προαιρέ-
σει ταῖς ἡδοναῖς ἐκκείμενος. ὡς
ἀβουλήτως παραιτεῖται τὸ κα-
τὰ δύναμιν· ἡ μὲν χάρις τοῦ θεοῦ

χρῆμα ἀναξίοις θεσμοῖς ἡ μαντικὴ ὡς δεδό-
ρηται. ἐὰν εὕρῃ δὲ κατὰ ἀναλο-
γίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν.
καὶ κρυφθήσεται μὲν ἡ χάρις βοηθεῖν
ἡμῖν οὐ παύσεται. ἐφ' ἡμῖν δὲ ἐστὶ
ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν τὸ ἀγαθὸν κα-
ταλιώσαμεν. πρὸς τὸν μὲν γὰρ θεὸ-
ν ἑαυτοῦ ὃς διεχώρει τὴν συγκλήσιν
ὁ θεὸς καὶ ἐποίησε μεταμορφώσαι
τοῖς. τὰ θεοῦ εὐηρέτησαν. πά-
λιν ἐν δὲ δόλοις καὶ γαστρὶ πλησίον
ἀκρύπτεται. ἔστι μὲν δὲ ὅτι καὶ ἐν
ἀγνοίᾳ τῇ διανοίᾳ παρέθετο.
καὶ διαφανεῖς ἀκολουθίας ἐκ
διδάσκει τὸν νόμον τὴν ἑαυτῆς
ἀληθείαν. ἔχων τῆς ὑβρικῆς ταύ-
της ἀκολουθίας ἐκκρύψομεν
τὸ τάλαντον. ἐπὶ τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου ἐν ἀργοῖς ἐξοστρακισόμεθα.
Ὁ πρὸ τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν
τὰς ἐντολὰς ἀργοῦ ποιεῖ παραζη-
τῶν. ὁ πονηρὸς δοῦλος ἀργὸν
φρονεῖται ὅς. ἅμα τοῦ ἀφορισθῆναι.

σωτῆρος ὁ πᾶσι καὶ τὴν ἐλευθε-
ρίαν γράψειν αἱ παραζητεῖται. ὁ
γὰρ ὀξυθυμῶν ἐπιφορᾶς δικαιοσύνη(ς)
τοῦ παραγενομένας εὑρηκὼς
οὗτος ζητῶν τὸν ἐκεῖ εὗρεν γινώσκει
μετὰ δικαιοσύνης· ἐὰν μόνος ἦ
κατὰ τὴν γραφὴν ὁ πιστὸς ἐν πάσῃ τῇ
γῇ τὰ λείμματα τοῦ κυ(ρίου) γένος ἐστὶ
πᾶσα σχήματος ἐθνικοῖς ἀδι-
δάσκαλος. κατὰ τὴν ἑκάστου
ἔννοιαν ἀναπαύεται ὁ φειδόμενος.
τὴν δὲ ποικιλίαν τῆς ἁρμοδίου
ἐπιφορᾶς. μόνος ὁ θ(εὸ)ς ἐπίσταται.
ὅταν ἀτιμίαν τινὰ παραιτῶν
πάθῃ. ἐν τῷ δ' ἐπιφορὰν τῆς
παρὰ τοῦ δόξης ὁμολογῶν. καὶ ἐπὶ
μὲν τῇ ἀτιμίᾳ. ἄμεμπτος καὶ ταρά-
χους. ἐπὶ δὲ τῇ δόξῃ, πιστὸς καὶ
ἀκατάληπτος ἀρετῇ ὅταν ἐ-
παινῶνται. ἐπαινούμενος ὑπὸ ἀνθρ-
ώπων κατὰ δικαιοσύνην. μὴ δὲ ἐπιδει-
κτικὸν ἐπὶ μείζονος τῆς κυριακῆς οἰ-
κονομίας. ἵνα μὴ πάθῃ εἰς μετα-

βοληθῇ τὸ ἐναντίον ἐνωθῆναι·
σπόρος οὐκ ἂν αὐξηθήσεται δίχα γῆς καὶ
ὕδατος· καὶ ἄνθρωπος οὐκ ὠφεληθή-
σεται ἐκ τοῦ ἑκουσίου πόνου καὶ
θλίψεως ἄνευ ἀντιλήψεως· οὐκ ἔστιν
χωρὶς νεφῶν ὑετὸν χεθῆναι βροχήν·
οὐδὲ χωρὶς τῆς διαθέσεως ἀγαθῆς ἀ-
ρεστῆσαι τῷ θεῷ· μὴ ἀναπαμαίνου
μανθάνειν εἰ καὶ λίαν φρόνιμος
τυγχάνεις· ἡ γὰρ οἰκονομία τοῦ θεοῦ
ὠφελιμωτέρα ἐστὶν τῆς ἡμετέ-
ρας φρονήσεως· ὅταν ἐφησθῇ
τινος ἡ καρδία παραλυθεῖσα τοῦ
τῆς φιλοπονίας πόνου, τὸ τῆς λί-
θου ἁμαρτίας τοῦ δίκην ἐστὶ καταβαί-
βασε ὀλισθήσαντος δυσε-
κράτητος γίνεται· ὡς ἀνθρώπο-
χος ἀνάφρος βοτάνας ἐσθίει τροχῶ
κατήκω τῆς ... πικρίαν οὖν τό-
πον· οὕτως εὑρίσκεται ψυχὴ κα-
τὰ μικρὸν ἴσως διὰ σμικρῶν ἀποβου-
κολουμένη· ὅταν ὁ νοῦς ἀν-
δρισάμενος ἐν κακῷ ἀπωσάσθαι

ψυχὴν ἀπὸ χρονίας παραλύσεως.
τότε τὴν καρδίαν ὡς ὑπόδημα γόνυ,
κολάζεται· τὴν νόησιν [illegible] αὐτὴν ἐμ-
βαλεῖ, ἐμβαίνει τοῦ νοὸς τοῦ πά-
θους· ὥσπερ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέ-
οντες [illegible] κινδυνεύουσι [illegible]
ὑπομένουσιν τὸν [illegible] καὶ σώ-
ζονται. οὕτως οἱ [illegible] τὴν κακίαν
ἁμαρτωλοὶ [illegible]· διότι ἐ-
ναντιοῦνται ὁ μὲν τοῖς ἀμαρτήμασιν.
ὁ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς· ὥσπερ ἡ
ἐν χειμῶνι ἢ θέρει [illegible]· ὁ δὲ
νικᾶται τῇ σαρκὶ καὶ [illegible]
τῇ ψυχῇ. οὕτως [illegible]
[illegible] καὶ τῇ ψυχῇ κα-
[illegible]μένην. Οὐδεὶς [illegible]
[illegible] καὶ οἰκτίρμων ὡς ὁ θεός· τὸ
[illegible]· οὐδὲ αὐτὸς [illegible]
[illegible]· πολλοὶ λυπούμεθα ἐ-
πὶ τοῖς ἁμαρτήμασι· τὰ δὲ αἴτι-
α αὐτῶν ἡ δέος καταδεχόμεθα.
[illegible] ὑπομένοντες [illegible] τυφλοί.
[illegible] καὶ ὁ μὲν [illegible]

ζεύων περὶ προσκαίρων. ὁ δὲ
περὶ τῶν αἰωνίων ἀφανιζό-
νεται· χάρις προχάριτος καὶ ἀ-
ληθὴς γνώσεως δεδώρηται τοῖς
ἀξίοις παρὰ θεοῦ· πρὸ πάντων
τῶν δωρησαμένων ἀγάπην· τοὺς
μετόχους αὐτῆς ἐκδιδάσκουσα·
Ὁ γὰρ ἐν ἁμαρτίαις ψυχὴ τὰς ἔσω ῥεχ-
μένας θλίψεις οὐ καταδέχεται. τό-
τε οἱ ἄλλοι περὶ αὐτῆς λέγοντες·
ἰατρεύσαμεν τὴν βαβυλῶνα καὶ
καὶ οὐκ ἰάθη· νοῦς ἐστι λανθά-
νων τῆς ἀληθείας γνώσεως. ὥσπερ τοῖς
ἐναντίοις ἀσυμφώνως. ἔργοις τοῖς
τοῖς ἀγαθοῖς διαμάχεται· ὥσπερ ἐν
ὕδατι πῦρ χρονίσαι οὐ δύναται,
οὕτως ὁ ἐν κόσμῳ λογισμὸς αἰσχρὸς
ἐν φιλοθέῳ ψυχῇ. ἴδιόν τι πᾶς
φιλόθεος. ἀγάπη καὶ φιλοπονία·
ἐκοίνωσε δὲ πόνους. ἐχθρὸς καὶ δαι-
μονῆς καταφρόνησιν ὑπάρχει.
πάθος ἔργων νομίζω κρατεῖσθαι διὰ
τοῦ θελήματος. ὕπαθρον καὶ μὴ

δηλοῦντι τὰς μετοχὰς βιαίως καὶ ἀντι-
τεθῆναι· τῶν ἀκουσίων δηλοῦν-
σημαίνοντας αἰτίας ἁμαρτημάτων. καὶ διὰ
τοῦτο ἐπέρχονται· τῶν δὲ ἑκου-
σίων δηλονότι τὰ ἁμαρτήματα.
Οἱ ποιοὶ καὶ ἀλαζόνες· ... ἡμέρας
ἔχουσιν αἰτίαν· φιλαργυρία δὲ καὶ
ξενοδοχία. σπλαγχνικοὶ καὶ οἱ
...κρόβασιν· ὁ γὰρ ... διά-
βολος ὁ πόνος ἐκ καρδίας προσήλ-
ξατο, τὸ τοῦ μεγάλου ὡς καλὸς ἐστὶ
χίνου ...φρασμὸν ἐπιφορᾷ· μικρὰς
γὰρ ἀρετὰς. μεγάλαις ἐπιφοραῖς
ἁμαρτήματος βούλεσθαι· λογισμὸς
ἀχρονίζων, δηλοῖ τὴν τοῦ ἀ...
προσπαθῆσαι· ταχέως δὲ ἁμαρ-
ρουμένους. σημαίνει τὸ πόλεμον
καὶ ἐναντιότητα· ...
... τοῖς τόποις. ... ὅσους ... ἐκ μὲ-
... ἔρχεσθαι· καταφθονεῖν·
παραφθονεῖν· ὑπερφθονεῖν· καὶ τὸ μὲν
μὲν εἰ τὸν καταφθονεῖν ...
εὑρίσκεσθαι ... αἴτιον τῶν ...

νηρῶν δεδομένων· καὶ ἐξομολογεῖται
τῷ θεῷ τὰς ἁμαρτίας ἐπιγινώ-
σκων τὰς αἰτίας τῶν παθῶν.
ὁ γὰρ δι' ἑαυτὸν παραφρονεῖν εὕρηται.
ἐπιλαμβάνεται τῆς δικαιοσύνης
τοῦ θεοῦ· καὶ τοῖς ἀγγέλοις διαμάχεται
ὡς ἀδικοῦσιν αὐτόν· ὁ γὰρ δι' ἑαυτὸν
ὑπερφρονῶν ἐλεγχθεὶς εὑρίσκει τὸν
καρπὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν ἑαυτῷ ὁ
ἀπόστολος· ἀγάπην· χαράν· εἰρή-
νην· καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ οἱ δαίμονες ὅτι ἐὰν
προκρίνῃ τὰς σωματικὰς φρον-
τίδας· ἑρμηνεύειν ἐκ τοῦ δύναται
καὶ ὁ ἀναχωρῶν τοῦ τόπου ἐκεί-
νου. εὑρίσκει παρ' αὐτῷ τὴν ἁμαρτίαν
καὶ τὰς ἐπακολουθούσας αὐτῇ δὲ
[illegible]· καὶ μὴ προσφά-
τως. ἀλλὰ πάντοτε δι' ὅ καιρόν. καθὼς
οἱ δαίμονες ἡ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνη.
τοσοῦτον ἐπικαλοῦντες ὅσοις ἀληθῶς
τυγχάνει. ὅσον ἂν αὐτὴν παραστῇ
Καὶ ταπεινώσεως καὶ ἀγάπη βεβαιοῦν-
τα τὸ βάπτισμα ὀρθοδόξως. ἔλα

μεριμνητικῶς ἅπασαν τὴν χρῆσιν· πε-
ριφέρεται δὲ λοιπὸν κατὰ τὴν ἐρ-
γασίαν τῶν ἐντολῶν· ἐντολὴ χ(ριστο)ῦ
κατὰ σῶμα δηλονότι τελουμένη. καὶ
τὰ ἀπὸ πληθοφορῶν ἀνθρώπων τῆς
καρδίας διαφορεῖται παράλειψιν·
πλὴν ἑκάστων αὐτῶν ἐπὶ ἰδίας και-
ρῷ παραγίνεται· ἔχει παράμονον
δέησιν ἐπὶ πράγματι, ὡς μὴ δοῦ-
ναι τελεῖν ἐκ τοσούτων θέλων·
Οὐδὲν προσευχῆς ἐστὶν ἐργαλειον
νατώτερον· καὶ προσευδοκίμησαν
θεῷ οὐδὲν αὐτῆς ὠφελιμώτερον·
πάντα ἐργάζεται ἡ τῶν ἐν αὐτῇ
προκεκλῆσθαι· τί γάρ ἐστι θαυμα-
γίνεται οὐδὲν εὕρηται ἀξιώτερον
προσευχῆς ἀριθμὸς. σημεῖον δὲ τὸ
θαυμαστὸν παραμένον τι· ἀμείβεσθαι
δὲ αὐτῆς καὶ ὁ ἀριθμὸς. φιλήδο-
νίας τεκμήριον· ὁ ἄθλιος ἀρ-
τονήσας καὶ μακροθυμῶν καὶ προσευχό-
μενος, τῆς θλίψεως ἐπιλελησμένος
χαίρει· ὁ δὲ ἄθλιος βουλόμενος ἐν

τούτοις καὶ θελήματι ὑπομένων·
Καὶ οὕτως ταχέως τυγχάνεις ἀντιλή-
ψεως· ἐν τόλμῃ ἐν τόλμῃ σοὶ ἀποδέ-
δεικται διάφορα τέρατα· διὸ καὶ πι-
στοὺς πείθεσθαι βεβαίως· τέρατα εὑρί-
σκεται· ὅτι ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς
κατὰ τὸν ἀπόστολον· καὶ ἔστιν πίστις
ἐλπιζομένων ὑπόστασις· καὶ
λοιπὸν τὸ διαφέρον ὠφέλειαν τοῖς πι-
στευομένοις· κρεῖττον δὲ τὸ δι᾽ ἀ-
ρετῆς καὶ προσευχῆς ἀπεργάζεσθαι
τοῖς· ὁ γὰρ διὰ τούτων ἑαυτὸν
προσφέρων τῷ θεῷ· βοηθείας τοῦ
πνεύματος διὰ τοῦ ἰδίου βοηθήματος·
Εἰ θέλεις τὸν ὁμολογοῦντα φιλότιμον
τὸν φιλομαθῆ· ὑπόδεξον αὐτοῦ
προσευχὴν καὶ πειθαρχίαν καὶ τῶν
ἐπερχομένων ὑπομονήν· πάν-
τα γὰρ τὰ καλὰ διὰ τούτων εὑρί-
σκεται· περὶ ὧν τις ὑπομονὴν
ἔχει· οὐκ ἔτι περιεκτικὸν τὸν
πλησίον διαμάχεσθαι· καὶ παρακού-
σαντα δὲ τὸν ἑκόντα τὴν αἰτίαν

ἐχθρὰ κατὰ τὴν γραφήν. οὐδεὶς οὕτως
ἐχθρὸς αὐτοῦ. ὡς αὐτὸς ἑαυτοῦ τῇ
χάριτι. ἐπαινοῦσιν δὲ τὸν λογισμόν.
ἀκούουσιν δὲ τὴν σημασίαν. πάντων
τῶν κακῶν προηγεῖται ἄγνοια. δευ-
τέρα δὲ ταύτης ἡ ἀπιστία.
Φεῦγε τὸν πειρασμὸν διὰ ὑπομονῆς καὶ
δεήσεως. εἰ δὲ ἐκτὸς τούτων ἀν-
τιτάσσῃ, σφοδρότερος ἐπέρ-
χεται. ὁ πρᾶος κατὰ θεὸν, τῶν σοφῶν
ἐστὶ σοφώτερος. καὶ ὁ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ. τῶν δυνατῶν δυνα-
τώτερος. ἐπειδὴ τὸν ζυγὸν τοῦ
Χριστοῦ κατὰ γνῶσιν βαστάζουσιν.
Ὅσα ἐκτὸς προσευχῆς ἢ λαλοῦμεν
ἢ πράττομεν. ὕστερον ἢ σφαλερὰ
ἢ ἐσφαλμένα τυγχάνουσιν. ἐξ ἔργων
καὶ λόγων καὶ ἐννοίας δικαιοῦται εἷς.
ἐκ δὲ πίστεως καὶ χάριτος καὶ μετα-
νοίας. πολλοὶ δικαιοῦνται. ὥσπερ
μετανοοῦντι ὑψηλοφρονεῖν. ἀλλότριον.
οὕτως ἑκουσίως ἁμαρτάνοντι τα-
πεινοφρονεῖν ἀδύνατον.

Οὐκ ἔστιν οὕτως δίκαιος ὁ καταφρονῶν
ἡ ταπεινοφροσύνη· ἀλλὰ χάριτος
θεοῦ καὶ συμπαθείας ἐστὶν ἀσθενείας·
Ὥσπερ ἐστὶν οἶκος αἰσθητὸς τῷ κοι-
νῷ ἀέρι· τοῦτον νοῦς λογικὸς
τῇ θείᾳ χάριτι· ὅσον ἂν ἐκκενώσῃς
τὴν ὕλην, τοσοῦτον αὐτὸ πληρώσει·
Καὶ ὅσον ἂν ἐκκενώσῃς, τοσοῦτον ὑ-
ποχωρήσει· ὕλη οἴκου σκεύη καὶ
βρώματα· ὕλη δὲ νοός· κενοδοξία
καὶ ἡδονή· χώρησις καρδίας
θελήσεως εἴσοδος· στενοχωρεῖ δὲ αὐ-
τῆς φρόνημα σωματικόν·
Μία μέν ἐστιν ἡ χάρις τοῦ πνς· ἐνεργ-
ει δὲ· ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται·
Ὥσπερ ὑετός ἐστι κατὰ τὴν φύσιν τοῖς φυ-
3 τοῖς προσφυῆ παρέχει ποιότητα·
γλυκεῖαν μὲν τοῖς γλυκέσι· στυφὴν
δὲ τοῖς στρυφνοῖς, οὕτως ἡ χάρις ταῖς
καρδίαις τῶν πιστῶν ἀπρεπῶς ἐπι-
βάλλουσα, ἁρμόζουσαν ταῖς ἀρεταῖς
τὰς ἐνεργείας χαρίζεται· τῷ δι-
ψῶντι πεινῶντι· γίνεται τροφή· καὶ

τῷ διψῶντι πόμα ἢ δίαιταν· τῷ
ῥιγοῦντι ἔνδυμα· καὶ τῷ κοπιῶντι
ἀναπαύσεις· τῷ προσδεχομένῳ δὲ λ-
ύπης καρδιαλγεῖν· καὶ τῷ πενθοῦντι
παραμυθίοις· ὅταν δὴ οὖν ἀκού-
σῃς τῆς θείας γραφῆς λεγούσης περὶ
τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι ἐκάθισεν ἐ-
φ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀποστόλων·
ἢ ὅτι ἐφθέγξατο ἐπὶ τὸν προφήτην·
ἢ ἐνεργεῖ· ἢ λυπεῖται· ἢ ὀργίζεται·
ἢ παροξύνεται· καὶ τὰ ἑξῆς· τοῖς μὲν
ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντας· τοῖς δὲ περὶ
ῥήματος ἁγίου· κατὰ τομὴν· ἢ τροπὴν·
ἢ ἀλλοίωσιν τινὰ ἐμμονῶς περὶ
τοῦ αὐτοῦ· ἀλλ' ἀναλόγως καθὼν
προειρήκαμεν τρόπον· ἄτρε-
πτον καὶ ἀναλλοίωτον καὶ παντο-
δύναμον· διὸ δὴ ταῖς ἐνεργείαις
καὶ μεθ' ἡμῶν ὁ θεός ἐστιν· καὶ ἑκάστῳ τὸ δέ-
ον ἀποσώζει θεοπρεπῶς·
ὥσπερ μὲν γὰρ ἡλίου δίκην ἐπὶ τοὺς
βαπτισθέντας τελείως ἐκκέ-
χυται· ἕκαστος δὲ ἡμῶν καθ' ὃ ἀνα-

ἐνσκοτοῦται τὰ πάθη· ὡς ὁ ἀὴρ ἡμέ-
ρᾳ· ἀναλόγως φωτίζεται καθ' ὃ ἂν ...
ὁμοίως σκοτίζεται· ὁ νοῦς τῷ πά-
θει· περιαιρεθείσης τοιαύτης αἰτίας·
ὁ δὲ ἀφαιρῶν ταῦτα· διαφωτίζεται
ταῖς αἰτίαις ἐγκείμενος ὑπὸ τῶν
παθῶν· καὶ μὴ βουλόμενος πολε-
μεῖται· ὅταν ὑπὸ τῶν πονηρῶν
λογισμῶν ἐνεργούμεθα· ἑαυτοὺς
καὶ μὴ πατρῴαν ἁμαρτίαν αἰτιώ-
μεθα· ῥίζαι τῶν λογισμῶν εἰσίν.
αἱ προφανεῖς κακίαι· ἃς διὰ χειρὸς καὶ
ποδὸς καὶ στόματι ἐκδικοῦμεν ἑκά-
στοτε· οὐκ ἔστι προσομιλῆσαι πά-
θει καταδεχόμενον μὴ ἀγαπῶντα τὰς
τούτου αἰτίας· τίς γὰρ αἰσχύνης
καταφρονῶν· καὶ ἐπιδεξίως προσο-
μιλεῖ· ἢ τίς ἐξουδένωσιν ἀγαπῶν
ἐπὶ ἀτιμίᾳ παραλύεται· τίς δὲ
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπει-
νωμένην ἔχων· ἢ ἡδονὴν σαρ-
κὸς παραδέχεται· ἢ τίς τὰ Χριστοῦ
σπλάγχνον· μεριμνᾷ περὶ τῶν

προσκαίρων ἢ διαμάχεσθαι· ὁ ἀνθε-
τούμενος ὑπό τινος· καὶ μὴ τελῶν
μὴ τεθνηκοίας τοῦ ἀθετοῦντι φι-
λονεικῶν, γνῶσιν ἀληθῆ κέ-
κτηται ὃ ποιεῖ βουλεύεται· εἰ δὲ
κινεῖται τῷ δεσπότῃ· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ
τῶν ἀμαρτωλῶν ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·
ὁ καθαρὸς τὸ δίκαιον παρὰ τοῦ θεοῦ ἀπο-
σώζεται· ἡ οὐ περὶ τοῦ ἀδικοῦντι
δεῖν περιίστασθαι· ὁ περὶ τοῦ ἀδικου-
μένου γέγραπται· ἀνεικούμενον
διαφθορεῖσθαι ἀγνοοῦ. πλὴν ματαίαν
ταράσσεσθαι· ὁ ταμιευόμενος δὲ ὅστις
πολλοῖς ἀτιμίαις· γινώσκει ὅτι
λογισμοῖς κενοδοξίας ἐκφορεῖ
θεός, ἀλλὰ διὰ τῶν καρδιακῶν ματαίων
μάταιον θεωρεῖσθαι τὰ δράματα·
Ὁ σωματικὸς ἡδονῆς περὶ αὐτοῦ δὲ
ὁ νοῦς ἐν ἀπολαύσας. ἔσχατον
ταλαιπώροις πόνοις ἀνάγκαις
τὴν περιουσίαν· ἀρχικὸς ὑποτα-
κτικὸς χρεωστεῖ λαλεῖν τοῦ ὀφειλο-
μένου· παρακουόμενος δὲ τὴν ἐ-

τὴν φορὰν αὐτῶν καὶ εὐχῶν προσφέρειν.
Ὁ ἀδικούμενος παραιτούμενος καὶ
μὴ παραζητῶν τὸν ἀδικοῦντα τὰ
δέοντα· καὶ λήψεται τὴν μερίδα τοῦ
φιλτάτου Χριστοῦ. ἑκατονταπλασίονα
λαμβάνει ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ· καὶ
κληρονομήσει ζωὴν τὴν αἰώνιον.
μνήμη θεοῦ ἀγαθῶν καρδίας
ὑπερβολὴ ἀοργησίας ὀργιζόμενος· ὅταν
δὲ ὁ ἔσω λαμβανόμενος οὐδέν.
Ἡ ἀπάθεια καὶ ἀναμάρτητος γίνεται·
μὴ πρὸς τοῦ ἀπαθοῦς θλίβεσθαι οὐ
δύναται· καὶ γὰρ μὴ ὑπὲρ ἑαυτοῦ
ἀλλ᾽ ὑπὲρ τοῦ πλησίον τοῦτο καὶ χρε-
ωστῆκεν· ὁ γὰρ ὁ ἐχθρὸς πόρρω ἐν τῇ
λήθῃ ἁμαρτημάτων πολλαῖς κρατεῖ ἐν
χειρόγραφα. τοῦτο καὶ ἐν τῇ μνή-
μῃ τῶν αὐταπαθείᾳ τὸν χρεωφει-
λέτην ἀναγκάζει. ταύτης ἁμαρτί-
ας νόμος ἐστὶν ἄλλως ἀπωθούμενος.
Ἡ βουλὴ διηνεκῶς μνημονευόντων θεοῦ.
μὴ ἀπωθοῦ τοὺς ἀδικοῦντάς σοι
φοράς· ἀλλ᾽ ὡς δίκαιος ἐρχόμενος

ὑπομένειν· ἡ μὲν γὰρ ὑπομονὴ δι-
ἑκάστη νοσημάτων ὥσπερ τὴν συμφορὰν
ἀναλγησεῖ· ἡ δὲ παραίτησις μετ'
τὸν ἔφοδον τῆς καρδίας αὐτῆς οἱ
διὰ τῆς ἀσθενείας τὴν λύπην ἐλθεῖν ἐργά-
ζεσθαι. ἐὰν θέλῃς παραβαλεῖν ἐὰν καὶ
λυφθῆναι τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ φα-
νεροποιήσῃς ἀγαθὰς τὰς ἑαυτοῦ
ἀρετάς· ὁ γὰρ ἀποκρυπτόμενος ἑαυ-
τοῦ ἀρετάς, τοῦτο καὶ ἐν δικαιοσύνῃ ὅτι
ἐργάζεσθαι· κρύπτας ἀρετὴν. μὴ ἐ-
πιλέγου ὡς δικαιοσύνην ἐκ τοῦ λόγου·
δικαιοσύνη γάρ ἐστιν· οὐ μόνον τὸ
κρύπτεσθαι τὰ καλά, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ
δεῖν ἐννοῆσαι τοῦ μισθὸν ἀποκείμενον
μὴ χαίρειν ἐπὶ τῶν ἀγαθοποιήσαντι. ἀλ-
λὰ τῶν ἀνθρώπων κακίας ὑπομένοντας
τὴν παρεσομένην ἐναντιότητα·
ὃν τρόπον γὰρ αἱ νύκτες τὰς ἡ-
μέρας. οὕτως αἱ κακίαι τὰς εὐ-
ποιΐας διαδέχονται. Κενοδοξία
καὶ φιλαργυρία καὶ ἡδονή, ὥσπερ λοιμοὶ
... ἀνδραγαθίας καὶ οὐκ ἀφιᾶσιν.

ἢ μὴ πρότερον αὐτὰς φόβῳ θεοῦ
καταπαύσωσιν· ἢ γὰρ δὴ ἐκουσίους
ὁ δυνάστης τὸ ἐλεύθερον θεοῦ θαυμασίως
ἐκδεχέσθωσαν· τὸν ὑπομένοντα ἀφο-
μοιάζομεν ἕλκον. καὶ ἀπαλλάτ-
τοντα τῆς αἰωνίου κολάσεως·
γίνου ἐργαζόμενος τὰς δὲ ἐντολάς. ζη
ἐν ζωῇ ἁμαρτήσαντες αὐτὰς τὰς
ἁμαρτίας οὐκ ἐκδέχονται· τίνος
δὲ δι' αὐτῶν. τὸν ἀποθανόντα ὑ-
πὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν μετα-
μελίζονται· ζητήτωσαν τί σοι
τῶν ἐχθρῶν τὸ φρόνημα· λοιπὸν
Εὐγενὴς φόβος· καὶ παράδοξος ὁ πό-
θος. παρέχουσι τὴν τῶν θλ. ἑτέ-
ρων ὑπομονήν· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ἑ-
αυτῶν. ἀλλ' ἐκ τοῦ εὐπειθῶς κοινότος
τοῖς διαφόροις μορφαῖς ἡμῶν·
Θαυμάζων περὶ τῶν μελλόντων.
τῶν αἰσθητῶν ἀδοξάστους ἀπεχῆ· ὁ ἀπεστ
λιθο καὶ ἀναγκαῖα γίνεται· μὴ ἡ
τῶν παθῶν ὁ πειθόμενος
μὴ ἔχων τὰ αἴτια· δύναται γὰρ τὸ

καὶ διὰ μόνου τοῦ λογισμοῦ. αἰσθη-
τά τε ἔργα ὡς ἡ δικαιοσύνη. ἕτερον δὲ
γνῶσις πραγμάτων. καὶ ἕτερον δὲ ἡ
ἀληθείας ἐπίγνωσις. Καθ' ὅσον
δὲ διαφέρει τῆς σελήνης ὁ ἥλιος.
κατὰ τοσοῦτον τῆς προτέρας ἡ δευ-
τέρα ὑφειμένη τυγχάνει.
Ἡ τῶν πραγμάτων γνῶσις κατὰ ἀ-
ναλογίαν τῆς ἐργασίας αὐτῶν μόνη τῶ-
λαὶν προσγίνεται. ἡ δὲ τῆς ἀ-
ληθείας ἐπίγνωσις. κατὰ τὸ μέ-
τρον τῆς ἰσχύος ἐλπίδος. ἐξ ὧν
θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-
θείας ἐλθεῖν. ὥσπερ οὖν παντὸς τοῦ
σώματος μένει ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. ἀλλὰ
μόνον ὁ ἐλπίδος προσκολλᾶσθαι
τῷ θεῷ. οὕτως γὰρ ἀκολουθεῖ μὲν
παρατηρούμενος. ὑπὸ νόμον γὰρ
χαὶ καὶ ζωὴν διὰ τῶν προσβο-
λῶν ἐπολέμουν αὐτοῖς. ταύτας
δὲ ἀπροσδεχεῖς ἑκάστη μὲν
ἐλαττοῦσι, διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν
τὴν ὀρθὴν μέλλοντες ὁρμὴν ῥυόμενοι.

Ὅσῳ κἂν τὸ ὑπὸ τοῦ ἁγίου παύλου μυστι-
κῶς εἰρημένον. τὴν παρθένον ἡμᾶς
προτιμᾶν καὶ τῆς πονηρίας ἀπέχεσθαι
φήσαντος. γινώσκεσθαι καὶ τὴν παραινε-
σιν τοῦ κυρίου τὴν λέγουσαν προσφόρως δεῖν πάν-
τοτε προσεύχεσθαι καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

Ὁ νόμος γυναικὸς ἓξ ἡμέρας ἐργάζε-
σθαι, τῇ δὲ ἑβδόμῃ σχολάζειν πα-
ραφυλάξαι· διότι ἡ μὲν χεὶρ ἔργον ἐστὶν
ἢ διὰ χρημάτων ἢ τῶν ἁμαρτημάτων
ἐπιποθία· σχολὴ δὲ αὐτῆς καὶ ἀνα-
πάπαυσις. τὸ ἀποδῦσαι πάντα καὶ
δοῦναι πτωχοῖς κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου
καὶ διὰ τῆς ἐλεημοσύνης κατα-
παύσαντα. τῇ ἑβδόμῃ σχολάζειν
ἐπειδὴ ἡ ταύτην (οἴων) τὴν καταπαυ-
σιν. καὶ ὁ παῦλος μετὰ σπουδῆς
ἡμᾶς εἰσελθεῖν προτρέπεται λέγων·
σπουδάσωμεν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην
τὴν κατάπαυσιν· ταῦτα δὲ εἰρή-
καμεν· οὐ καθάπερ οἱ λέγοντες ἀμε-
λοῦνται. οἱ τεθεῶσθαι τὴν καθολι-
κὴν εἶναι ὁριζόμενοι. ἀλλ' ὅτι χρὴ ὧν τὰ π... σιν

καὶ διαμονὰς τῶν λογισμῶν. ἀπαθ-
α [illegible] ἡ δυναστείαν· ἕπεται δὲ
γνῶσις πραγμάτων. καὶ ἕπεται δὲ
ἀληθείας θεωρητική· Καθόσον
δὲ διαφέρει τῆς σελήνης ὁ ἥλιος·
κατὰ τοσοῦτον τῆς προτέρας ἡ δευ-
τέρα ὠφελιμωτέρα τυγχάνει.
Ἡ τῶν πραγμάτων γνῶσις κατὰ ἀ-
ναλογίαν τῆς ἐργασίας ἀφθόνως ἐπὶ τὸ
πολὺ προσγίνεται· ἡ δὲ τῆς ἀ-
ληθείας θεωρητική. κατὰ τὸ μέ-
τρον τῆς εὐχῆς τῆς ἐλπίδος· ἡ οἰω-
θελεῖσα [illegible] γνῶσιν ἀλη-
θείας ἐλπίδι, πρᾶγμα τὸ τοῦ
ὑπερυψοῦν τὰ ἀγαθά· ἀλλὰ
μόνης ἐλπίδος προσκολλᾶσθαι
τῷ θεῷ· οὕτως γὰρ ἀκούσεται μὲν
παραπεμπομένους. ὑπήκοος ἀρ-
χὰς καὶ ἐξουσίας διὰ τῶν προσβο-
λῶν πολεμοῦσιν· ταύτας
δὲ διὰ προσευχῆς μονικῶν ἐμβλέπων
ἀνθρώπους, ἐξ εἰσάγειν τοῦ θεοῦ χάριν
τῆς μελλούσης ὀργῆς ῥυομένης·

Ὁ συνιὰν τὸ ὑπὸ τοῦ θείου παύλου μυστι-
κῶς εἰρημένον· τὴν πᾶσαν ἡμῶν
προσφορὰν ἅμα καὶ τὴν πονηρίας ζήνα ἀφ-
θήσαντος· γνώσεται ὅτι τὴν παραμο-
νὴν τοῦ κυρίου τὴν ἐλπίζει προσφορὰ δηλοῖ παν-
τὸς προσεύχεσθαι ὅτι μὴ ἐκ καιρῶν·

Ὁ νόμος γυναικὸς δὲ ἡμέρας ἐργάζε-
σθαι, τῇ δὲ ἑβδόμῃ σχολάζειν πα-
ραινεῖ λέγεται· διότι εἰ μὴ χεὶρ ὁ ἐργὸς ἐστὶν
ἡ διὰ χρημάτων ἢ τῶν πραγμάτων
ἐπιποιεῖ· σχολὴ δὲ αὐτὴ καὶ ἀνα-
πάπαυσις· τὸ παῦσαι πάντα·
δδῶν ἀρχαίοις κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου
καὶ διὰ τῆς ἀλειτημοσύνης κατα-
παύσαντας· τῇ μὲν ἑβδομάδι σχολάζειν
ἐκέλευσεν ἐπὶ ταύτην τὴν (ὅσον) κατάπαυ-
σιν καὶ ὁ παῦλος μετὰ σπουδῆς
ἡμᾶς ἐπελθεῖν προτρέπεσθαι λέγων·
σπουδάσωμεν οὖν ἐπελθεῖν εἰς ἐκείνην
τὴν κατάπαυσιν· ταῦτα δὲ ἐρη-
κα μέν· οὐκ ἀγνοοῦσι λέγοντες ἀμελ-
λοντας· ὅτι δεῖ τὴν καθολι-
κὴν εἶναι ὁριζόμενον· ἀλλ᾽ ὅτι χρὴ αὐτὰ ποιοῦσιν

προϊὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐμβριμοῦ-
σαν ἔχειν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος.
καὶ οὕτως κατὰ ἀναφορὰν ἀξιω-
θεῖεν ἂν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
τοῦτο φανερὸν ποιῶν ὁ κύριος ἔλεγεν·
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐντὸς ὑμῶν
ἐστίν· τοῦτο καὶ ὁ ἀπόστολος λέγει·
ἐν σταδίῳ. ὁ ἀγωνιζόμενος ὑπο-
πιάζω· καὶ πάλιν· οὕτω τρέχε-
τε ἵνα καταλάβητε· καὶ πάλιν·
δοκιμάζετε ἑαυτοὺς εἰ ἐστὲ ἐν
τῇ πίστει· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε
ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι
ἄρα ἀδόκιμοί ἐστε· ὅ φησιν ἀναμ-
φιβόλως. τοῖς δ' Ἑβραίοις ἐπιφο-
ρᾶς οὐκ ἀντιτάσσεται· ὁ δ' ἀπόστολος γὰρ
ὅτι τὸ φοβερὸν θεοῦ ὁ δηλοῦσι τὸν
ἄνθρωπον· ἀγνοίαι καὶ ἁμαρτίαι καὶ
τῇ δυσφημίᾳ κεκτῆσθαι. βλάπτου-
σι τὴν ψυχήν· μεγαλύνονται
γὰρ ἀναδεδέχθαι. τῇ σοφίᾳ ἀ-
φθαρσίαν· ἀγνῶς εἰκονι-
σθῆναι. τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον

προστίθενται· ὁ γάμος [illegible] ἁμαρ-
τήσας ἑαυτοῦ κρατήσῃ τὴν [illegible]
[illegible] τὸ τοῦ ἐχθροῦ προ-
φάσει ἐξομολογήσασθαι τὰ ἁμαρ-
τήματα [illegible] εἰκοσιζ [illegible]
τὰ χάριτι θεοῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὸν [illegible] τὸ γὰρ ἐξ ἀνδρὸς
καὶ γυναικὸς [illegible] ὑπάρχει ἐξ [illegible]
[illegible] σύγχυσιν [illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ
φιλήδονος [illegible] συγχρονίσῃ [illegible]
καὶ [illegible] προσ-
βολαῖς [illegible]
τὴν τοιαύτην [illegible] ἐξομολό-
γησιν· ἐὰν θελήσῃ [illegible] προσθ[illegible]
[illegible] ἐξομολόγησιν [illegible]
[illegible] ἁμαρτ[illegible]
ἀλλ' [illegible]
[illegible] ἁμαρτ[illegible]
γενομένου [illegible]
ται· [illegible] αὐτὸ προσ-
φυ[illegible] ὁ [illegible]

[illegible]

καὶ ἡ δὲ ὁ [illegible] ἀφηνιάσαν· οὐδὲ ἀμφι-
βολῶν παραχθέντων· ἀλλὰ δὲ ὑ-
πομονὴ [illegible] ἐπερχομένων αὐτῷ
μολυσμάτων τοῦ θεοῦ· ἀποβαλλόμε-
νος καὶ τιμήν. καὶ ἐπαγγελίας οὐδὲ ἑ-
τέρων ἀρετῶν [illegible]· κενο-
δοξίαν γὰρ καὶ ἀναισχυντίαν. δουλεύει
τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ τῶν δεξιῶν [illegible]
κλοπῇ· ὥσπερ γὰρ τὰς ἀρετὰς
πόνοι ἀπογεννῶσιν· οὕτως τὰς κακίας
ἡδοναὶ καὶ δόξαι τίκτειν εἰώθασι·
[illegible] σωματικὴ ἡδονή. ἐκ πο-
λυπονίας [illegible] ἀμβλύν-
[illegible] ἁμαρτίᾳ· [illegible] ἁ-
μαρτίαν. οὐ δύναται μόνον [illegible]
νῆσαι τοῦ σαρκικοῦ θελήματος
διότι τὸν ἐρεθιζόμενον [illegible]
καὶ [illegible] ἔχει τοῦ [illegible]·
ἐρωτηθεὶς ὁ αὐτός· προσεύχεσθαι δεῖ
καὶ ὑποτάσσεσθαι. μόλις γὰρ ἐπὶ με-
τανοηθέντα [illegible] τῆς προσ-
λήψεως. ὁ μέγας [illegible] καὶ προ-
σευχόμενος κατὰ τὸ θέλημα. ἀ-

θεντὴ πόδειξιν ἐν μεθόδῳ· τὴν μὲν τῶν
παρ' ἄλλων δι' αὐτὴν φθόνον ἀγαθῶν τῶν ἀπο-
χῆς προσβαλῶν· ἔστι δὲ κινούμενος·
Ὁ μὴ ἴσως ἀλλ' ἀντὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἑαυτοῦ
θέλημα, ὑποσκελίζεται ἐν τοῖς
ἰδίοις ἐστὶ πταίσμασιν· καὶ ὑποχείριος
τῶν ἁμαρτιῶν παραγίνεται· ὅταν
δι' ὁδῶν ἀκαίρων ἔχοντα πρὸς ἀλλή-
λους φράσιν· γίνεται ὅτι ἕτερος
τοῦ ἑτέρου σωτήριον τὸ ἑαυτοῦ θέλημα·
ἁπλόφρων καὶ κενόδοξος· καὶ ὅσα
ἄλλα τοιαῦτα ὁμολογεῖ· ὁ μὲν γὰρ
δουλικῶς ὑποτάσσονται· ὁ δὲ
τὸν κενόδοξον· ὁ δ' αὖ σωθῆσθαι
ποιοῦνται, καταφρονεῖ τὸν ὑψηλό-
φρονα· φιλάργυρος ἀκροατής·
ἀμφοτέρωθεν ὁρίζεται τὴν ἀρετήν·
ἐστὶ μὲν τοῖς φανεροῖς μαρτυρούμε-
νος· προθυμότερος γίνεται· ἐστὶ
δὲ τοῖς ἀκαίροις ἐλεγχόμενος· μετά-
νοιαν ἀμφιβάζεσθαι· δεῖ ἡμᾶς κατὰ
προσκοπήν· καὶ τὸν βίον ἔχειν· καὶ κατὰ τὸν
βίον ὀφείλομεν τὸ θέλημα πρὸς ἐχθρόν

ἡμᾶς ἀναβιβάζει· καθὸ μὲν τὴν κεφαλαιώ-
δη τῶν ἀγαθῶν κρατῆσαι ἀντὶ τῶν ἄλλων· καὶ ἐπειδὴ μὴ
κατείδομεν ... ἄν· μὴ δόκα τῆς
δεῖ προσεύχεσθαι· ἀλλὰ μόνον ζητεῖν τὴν
τὴν βασιλείαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ
κῦ· ἤδη δὲ περὶ δικαιοσύνης χρείαν ἐπι-
φροντιζόμενοι. ὅθεν εἰλόμεθα καὶ πε-
ριέχεσθαι προσεύχεσθαι· ὁ γὰρ
εἰς τὸ προσεύχεσθαι τί ποιοῦμεν φρον-
τίζων. οὐκ ἐνεπόδισε ... τοῦ τέ-
λει τοῦ προφήτου· καὶ τοῦτο δὴ
ὅθεν ἐπισκοπεῖ· οὐ δεῖν ἀπεύχεσθαι
ποιῆσαι οὐδέν· τὸν παραγγελ-
ζόμενον τὴν περὶ προσευχῆς ἐν-
τολήν. ἀπὸ ... παρακαλοῦσι
διαδέχονται· ... ἀπὸ τῆς παρακαλ...
... παραινοῦσιν·
(ιη) ταῖς ... προσδοκί-
αν ... προ-
σδεχόμενος. γνῶσιν ἀληθείας ...
... καὶ ... παραδί-
δωσιν ... ὁ καλῶς ...
Καὶ αὐτὴ ... ἀληθείας ... ἡμῶν.

ἀποστολικὸν ὅρον παρορᾶται τὸν φάσκοντα
ἄρας καὶ τὴν ἀμέλειαν περικείμενος·
ὁ δὲ ἐκ τῶν δύο τούτων τὴν καρδίαν
προσέχειν ἀφρασάμενος. πλὴν ἀλλὰ
καταφρονῶν ἐστιν αἰτίας ἐξ ἀφρασμοῦ
καὶ ἀμελείας τοῦ διαβόλου· ὁ τοιοῦτος
καὶ οἷς λογισμοῖς ἐκ τῶν ἁγίων.
ὁ τοιοῦτος αἰτίας ἐκ τῶν λογι
σμῶν ἐστὶ μὲν πολεμούμενος καὶ
ποτε· ὁ γὰρ γὰρ τὸ ἐν ὑπομονῇ ἐμμέ
ρως ἀπομακρυνόμενος. μέγα πολὺ διὰ
τοῦ ἑτέρου τοῖς ἀμφοτέροις θεμ
φερόμενος. ὁ φόβου κακίας πα
θήσας καὶ ὀνειδισμοῦ τοῖς ἀνθρώποις
μαχόμενος. ἢ ὁ διὰ δὲ ἑαυτοῦ φορᾶς
περὶ αὐτοῦ τέρψεως κακίας πειθῇ. ἢ
ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀμελῶς
κολάζεται· ὁ πᾶσαν κακίαν ἑαυτοῦ
φορὰν ἀποκλῆσαι βουλόμενος. ὁ
φυλακὴ δὲ ἀπροσευχῆς συναλλάσσει
τοῦ θεοῦ τὰ ὑπάρχματα· καὶ ἐραστὴς
μὲν μονοτρόπως τὴν ἑαυτοῦ μελετᾷ ἰδίαν
τὴν δὲ φροντίδα τῶν αἰσθητῶν

καταλιμπάνειν παραλογίζεσθαι. ὅταν
εὑρηθῇ δὲ ἀμαθὴς ἐκ τοῦ ἀμελεῖν αὐτὸν
τοῖς σώμασι καὶ συνασχολούμενον.
πρότερον ἁρπάζει αὐτοῦ τὰ τῆς γνώ-
σεως λάφυρα. ἢ τοῦ τοιούτου τὴν ζωὴν
ἐλαττοῖ δι' αἰῶνος κεφαλὴν ἀποτέμνει.
Ἐὰν τελέως καθαρὰν προσευχὴν
ὁ Χριστὸς ποιῇ. τὴν γνῶσιν τῶν πραγμά-
των ἀναδεδομένην παρὰ τοῦ ἐ-
ὡς καὶ … ις´ χθροῦ μὴ καταδέχου. ἵνα τὸ μεῖζον
μὴ ἀπολέσῃς. κράτος γὰρ τοῖς τῆς
προσευχῆς βέλεσι κατατοξεύειν
αὐτὸν κατὰ τοῦ σημείου ἐκλεγόμενον.
ἢ προσομιλεῖν αὐτῷ τὰ σκῦλα
προσφέροντι. καὶ ἀποσπᾶν ἡμᾶς
τῆς κατ' αὐτοῦ δεήσεως μηχανω-
μένῳ. ἢ τῶν πραγμάτων γνῶσις
ἐν καιρῷ πειρασμοῦ καὶ ἀκηδίας
ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐν καιρῷ δὲ καθα-
ρᾶς προσευχῆς καὶ ταπεινῆς …
θεν. διδάσκει μὲν ἐν καλῷ …
παραλογιζόμενος. θλίβουν ἕτερος.
καὶ μὴ ταράσσου προσφερόμενος.

θλιβόμενος μὲν γὰρ οὐ παντάπασι ἐρι-
θήσῃ τοῦ παραλειπομένου. ταρασσόμε-
νος δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι πειρα-
θήσῃ. ἐν καιρῷ δὲ ἐνηνοχὼς μὴ
κρύψῃς τὰ τοῖς παροῦσι προσήκοντα.
τὰ μὲν ἐν τῷ προβατεύειν σαφέστερος. τὰ
δὲ σκληρὰ αἰνίγματα ὁδοῦ δηλού-
μενος. τοῦ δὲ ὑποταγῆς σου μηδὸμ-
τος σφάλματι μὴ προσθήκῃ ἀπρόσω-
πον. τοῦτο γὰρ ἐξ οἰκείας ἀλήθου. ἢ
συμβουλίας δεῖ ἢ· τὰ παραληφθέντα·
κατορθούμενα. νικᾶσθαι πάσῃ ἀσφα-
λείᾳ. ἑκάστῳ δ' ἀπὸ κατὰ σύνθε-
σιν ἐμφανιζόμενα. ὁ δὲ λαλῶν
ὀρθῶς. ὁ φθάσας αὐτῷ παραιτεῖ λαμ-
βάνων τὰ ῥήματα. ἡ γὰρ ἀφῆ θεία
οἱ τοῦ λαλοῦντος ἐστίν. ἀλλὰ τοῦ ἐ-
νεργοῦντος θεοῦ. παραγνοὺς ἐκ-
χεῖς ὁμολογίαν εὐποταγῆς. μὴ φι-
λονείκει ἀνθεστάμενος τῇ ἀλη-
θείᾳ. ἢ ναμηνύσας ἄλλως κατὰ
τὴν θείαν γραφήν. ὁ ὑποτακτι-
κὸς τούτου δ' ἀντιλέγων τῷ παρα-

χειρῶν. πλεονεκτῶν. αὐτὸν δὲ μὲν βεβλῆσθαι τοῦ
πράγματι. ἕτερος ἐνθεὶς καὶ ἡ σιωπὴ τα-
νῦν ἀσθενῆ παρασκευάζει. ὁ φο-
βούμενος ἐντολὴν ἢ παιδεύσαντα τὸν ἁ-
μαρτάνοντα. τὴν ἐμ αἰτίου με-
νων τῷ σφάλματι ἀρετὴν ἑαυτοῦ
περιποιεῖται. ὁ δὲ μὴ μισοκαλῶν
καὶ ... θέλων σῶον ἢ δὲ ζῶον. τοῦ ὁ-
μοίου πάθη κατὰ τὸν τῶν ... κὸν
ὑβριστὴν νόμον. ὁ καταφρο-
νῶν τὸν νόμον. φοβεῖται τὸν νο-
μοθέτην. ἔστι δὲ ζῶον ἑαυτόν.
ἐκκλίνας ἀπὸ παντὸς κακοῦ.
μὴν υἱοῦ δόλου ἀδελφόν. ἕτερος μὲν
τῷ λόγῳ. ἕτερος δὲ τῇ συνειδήσει
διακρινόμενος. τὸν γὰρ τοιοῦτον
ἡ γραφὴ. ὑπὸ κατάραν ἀγαγεῖν.
ἑτέραν ἀθετεῖ λόγον. ἔστω ἀφρό-
κατ᾽ αὐτά
νως ὑμνούμενος. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτο φανερού-
μενος. ὁ μισῶν οὐδ᾽ ἕτερον τῶν μαρ-
τανόντων τούτων ἐπὶ πολὺ χρό-
νιον γίνεται. διότι ὁ ... ἐπειδὴ ἐν
καιρῷ ἑκάστῳ τὸ δέον μαρτυρῶν ἀποδίδωσι.

ὁ ... ὑπο-
κειμένῳ

Ὁ τὰ μέλλοντα προσχεθῆναι ἁμαρτήματα
βουλόμενος· ὀφείλει τὰ ἐνδεχό-
μενα [illegible] φθείρειν· οὕτως
γὰρ ὁ νοσερὸς συναλλάσσων πρᾶγμα
πράγματι, διὰ μικρὰ τὸ ὀλίγον
μεγάλα σοι ἐκφεύξεται· ὁ σφάλλομαι
[illegible] καὶ ἐχθροὺς καὶ ἄλλους μὸν
ἀπωσοι ποθῶσ· ἔτι εἰ ἅμα μὴ παραχω-
ρηθῇς, πράξεται ἐναντία·
οἱ γὰρ ἐξ ἀπὸ μόνου τοῦ [illegible]
τὸ ἀγαθόν· Ὁ [illegible]
ὡς [illegible] τοῖς ἀργοῖς τὴν μὲν ἀξίαν διὸ
φορὰς ἀνατρέφουσιν, οὕτως καὶ τοῖς
λογισμοῖς [illegible] ἑκουσίοις νοήμα-
σιν· οἱ ἀκούσιοι λογισμοί, ἐκ προ-
λαμβανόντων ἁμαρτίας ἀμαυροῦν-
ται· οἱ δὲ ἑκούσιοι, ἐκ τοῦ αὐτε-
ξουσίου θελήματος· ὅθεν αἱ
[illegible] εὑρίσκονται τῶν προτέ-
ρων οἱ δεύτεροι· [illegible]
ρα [illegible]
λύπη παρέπεται· διὸ [illegible]
[illegible] χαρίζονται· τὰ δὲ

κατώρθωκεν, χαρᾷ· ὁ [illegible]
ἀπαράλλακτοι γίνονται· ὁ φθονερὸς
λυπεῖται ἐν λόγοις καὶ καλοῖς τοῦ ἀδελ-
φοῦ· ὁ δὲ φιλάδελφος ἐν ἐπαίνοις καὶ
πλεονεξίαις· ὁ μὴ γινώσκων
τὰ θελήματα τοῦ θεοῦ, ἀμφίκρημνον
ὁδὸν [illegible]· καὶ ὑπὸ
παντὸς ἀνέμου ῥαδίως ἀναστρέ-
φεται· ἐπαινούμενος γαυριᾷ·
καὶ ψεγόμενος πικραίνεται· εὐω-
χούμενος ἀσελγαίνει· καὶ κακοπα-
θῶν ἀποδύρεται· συνιὼν φαντι-
ᾶ· καὶ μὴ νοῶν σχηματίζεται·
πλουτῶν ἀλαζονεύεται· καὶ πτω-
χεύων ὑποκρίνεται· κορεσθεὶς
θρασύνεται, καὶ νηστεύων κενοδο-
ξεῖ· τοῖς ἐλέγχουσι φιλονεικεῖ, καὶ
τοῖς [illegible] αὐτῷ [illegible]·
[illegible]· ἐὰν μή τις
Ὁ ὢν κατὰ χάριν Χριστιανὸς [illegible]
καὶ φόβον θεοῦ κέκτηται· οὐ μόνον
ἐκ τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
[illegible] τραυματίζεται·

Ὅταν λύσαι θέλῃς πρᾶγμα ἐπισυμβαινόμε-
νον, ζήτει περὶ αὐτοῦ τί τῷ θεῷ ἀρέ-
σκει, καὶ εὑρήσεις αὐτοῦ τὴν λύσιν ἐ-
πωφελῆ. Ἐν οἷς ἂν πράγμασιν εὐ-
δοκῇ ὁ θεός, ἐν τούτοις καὶ πᾶσα ἡ κτίσις
ὑπηρετεῖ· ἐν οἷς δὲ αὐτὸς ἀποστρέ-
φεται, ὁμοίως καὶ ἡ κτίσις ἀντιτάσ-
σεται. Ὁ ἀντιτασσόμενος ταῖς ἀκου-
σίοις ἐπιφοραῖς, ὡς οὐκ οἶδεν
ἀντιτάσσεται τῇ κελεύσει τοῦ θεοῦ·
ὁ δὲ καταδεχόμενος αὐτὰ μετὰ γνώ-
σεως ἀληθοῦς, οὗτος κατὰ τὴν γρα-
φὴν ὑπομένει τὸν κύριον. Πειρασμοῦ
ἐπελθόντος, μὴ ζήτει δι' ὃ ἢ δι-
ὰ τίνος ἐπῆλθεν· ἀλλ' ὅπως αὐ-
τὸν εὐχαρίστως καὶ ἀμνησικάκως
ὑπομείνῃς. Ἀλλότριον κακὸν οὐ
προστίθησιν ἁμαρτίαν, ἐὰν μὴ ἡ-
μεῖς αὐτὸ κακίᾳ συνεννοίας παρα-
δεξόμεθα. Ἐπεὶ οὐκ ἔστι ῥᾴδιον εὑ-
ρεῖν τὸν ἐκτὸς πειρασμῶν ἀρε-
στήσαντα θεῷ, εὐχαριστεῖν δεῖ τῷ θεῷ
ἐπὶ πάσῃ συμβάσει. Εἰ μὴ νυκτὸ

ρικὸς ὑγρὰς ἀπέσχετο ὁ πέτρος,
οὐκ ἂν τοίνυν ἡ μακροθυμία ἐπέτυχεν·
καὶ εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ ἐτυφλώθη ὁ
παῦλος, οὐκ ἂν παυλικῶς ἀμεί-
ψασθαι· καὶ εἰ μὴ ὡς βλάσφημος
ἐσυκοφαντήθη ὁ στέφανος, οὐκ ἂν
τῶν οὐρανῶν αὐτῷ ἀνοιχθέντων
τὸν θ(εὸ)ν ἐθεάσατο· ὥσπερ ἡ κατὰ
θ(εὸ)ν ἐργασία ἀρετὴ λέγεται· οὕτως
ἡ παρὰ προσδοκίαν θλῖψις πει-
ρασμὸς ὀνομάζεται· ὁ θ(εὸ)ς τὸν ἀ-
βραὰμ ἐπείραζεν. τουτέστι πρὸς
τὸ συμφέρον ἔθλιβεν· οὐχ ἵνα
μάθη ὁποῖος ἐστίν· ἤδει γὰρ αὐτὸν
ὁ [illegible] ἅπαντα πρὶν γενέσεως
αὐτῶν· ἀλλ᾽ ὅπως ἀφορμὰς δῷ
τοῦ παρασχεῖν τὴν τελείαν πίστιν·
πᾶσα θλῖψις δοκιμάζει τὴν προαίρεσιν τοῦ
θελήματος· ἢ πρὸς τὸ δεξιὸν ἢ πρὸς τὸ
ἀριστερόν· διὰ τοῦτο ἡ
συμβατικὴ θλῖψις πειρασμὸς
ὀνομάζεται· τοῦ μὲν ἔχειν πεῖραν
τῶν κεκρυμμένων θελημάτων

παρέχουσα· φόβος θ(εο)ῦ. ἀμφιάζει
ἡμᾶς ἀπολεσμῆς ἐν τῇ εὐλαβείᾳ. ἡμᾶς δὲ
πολεμοῦντας. ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ ἀναι-
ρεῖ αὐτῶν· σοφία δὲ εἶναι οὐ μόνον τὸ
διὰ φυσικῆς ἀκολουθίας εἰδέναι
τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπομένειν
ὡς ἰδίαν τὴν τῶν ἀδικούντων
πονηρίαν. οἱ μὲν γὰρ τὴν προτέ-
ραν ἐκνοσομήσαντες. οἱ δὲ ἐπὶ
τὴν δευτέραν φθάσαντες. τα-
πεινοφροσύνην ἐκτήσαντο·
ἡ βουλὴ μὴ πολεμεῖσθαι [illegible] θαι ὑπὸ τῶν
πονηρῶν λογισμῶν. ἐξουδενώσει
ψυχῆς καὶ θλίψει σαρκὸς καρδίας ὑπ κατα [illegible] δέ-
χου. καὶ τούτους μετρικῶς. ἀλλ' ἐν
πᾶσαν τὴν καιρὸν καὶ τόπον καὶ πρά-
γματι. ὁ τοῖς θλιβεροῖς ἑκου-
σίως ὑπομεῖναι δεχόμενος. ὑπὸ τῶν
ἀκουσίων λογισμῶν οὐ κατέ-
χεται· ὁ δὲ τὰ πρότερα μὴ κα-
ταδεχόμενος, ὑπὸ τῶν δευτέρων
καὶ μὴ βουλόμενος αἰχμαλωτί-
ζεται· ὁ γὰρ ἀδικούμενος σου

[illegible] ἐπὶ τὸ χεῖρον [illegible],
οὐκ ἂν [illegible] ἡ μεταβολὴ [illegible] ἐπὶ τὸ χεῖρον·
καὶ [illegible] ὁ θεὸς [illegible] φύλαξ [illegible]
[illegible] οὐκ ἂν [illegible] ἀμα-
[illegible]· καὶ εἰ μὴ [illegible] βλάσφημος
[illegible] θεοῦ [illegible], οὐκ ἂν
[illegible] αὐτοῦ [illegible] χθὲς τὸν
τὸν θεὸν ἐθεάσατο· ὥσπερ καὶ κατὰ
θεοῦ ἐργασίαν ἄρξηται λέγεσθαι. οὕτως
ἡ παρὰ προσδοκίαν θλίψις πει-
ρασμὸς ὀνομάζεται. ὁ θεὸς τὸν ἀ-
βραὰμ ἐπείραζεν. τουτέστι πρὸς
τὸ συμφέρον ἔθλιβεν· οὐχ ἵνα
μάθῃ ὁποῖός ἐστιν· ᾔδει γὰρ αὐτὸν
ὁ [illegible] πρὶν γενέσεως
αὐτῶν. ἀλλ' [illegible] ἀφορμὰς [illegible]
τῷ παρασχῇ [illegible]·
πᾶσα θλίψις [illegible] τοῦ
θελήματος· [illegible]
[illegible] ἑτέρων. διὰ τοῦτο ἡ
σωματικὴ θλίψις πειρασμὸς
ὀνομάζεται. [illegible]
[illegible] θελημάτων

παρέχουσα. φόβος θεοῦ. ἀμφιάζει
ἡ μάστιξ ἐπιπλήξει τῇ καρδίᾳ. ἡ μὲν δὲ
πολεμοῦντων. ἡ χάρις τοῦ κυ ἀναι
ρεῖ αὐτήν. σοφία ἐστὶν οὐ μόνον τὸ
διὰ φύσεως τῆς ἀκολουθίας ἐκλέγειν
τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπομένειν
ὡς ἰδίαν τὴν τῶν ἀδικούντων
πονηρίαν. οἱ μὲν γὰρ τὴν προτέ
ραν ἐναπομάξαντες. οἱ δὲ καὶ
τὴν δευτέραν φθάσαντες. τα
πεινοφροσύνην ἐκτήσαντο.
ἐὰν βούλῃ μὴ πολεμεῖσθαι ὑπὸ τῶν
πονηρῶν λογισμῶν. ἐξουδένωσον
ψυχῆς θλῖψιν σαρκὸς καρδίας σου κατα
χθῇ. καὶ τοῦτο οὐ μετρίως. ἀλλ' ἐν
πᾶσι τοῖς καιροῖς καὶ τόποις καὶ πρά
γμασι. ὁ τοῖς θλιβεροῖς ἑκου
σίως ἐμμένων δεχόμενος. ὑπὸ τῶν
ἀκουσίων λογισμῶν οὐ κατέ
χεται. ὁ δὲ ταῦτα πρότερον μὴ κα
ταδεχόμενος. ὑπὸ τῶν δευτέρων
καὶ μὴ βουλόμενος αἰχμαλωτί
ζεται. ὁ ταῖς ἀδικουμένοις σου

σκορπιῶνται τὰ σπλάγχνα καὶ ἡ καρδία.
μὴ λυποῦ ὅτι οἰκονομικῶς ἐκκι-
νήθη τὸ προσφιλέστερον· ἀλλὰ χαί-
ρων ἂν ἀπρεπῶς· τοὺς ὡς ἀναιδέστερον
τοὺς λογισμούς· εἰδὼς ὅτι τούτων
ἐκ προβολῆς ἀναιρουμένων. Καὶ
τὸ λοιπὸν μετὰ τὴν κίνησιν σωπ-
ᾶναι ἄρξασθαι τὸ φυσικόν· τῶν δὲ λο-
γισμῶν ἐνδελεχούντων. Καὶ μὴ
προσθήκην λαμβάνειν φησὶν ἔξωθεν·
Ἐκ τοῦ συντριμμοῦ καρδίας. ἀδύ-
νατον καθόλου ἀπαλλαγῆναι κα-
κίας· συντρίβει δὲ καρδίαν. ἡ
τριμερὴς ἐγκράτεια· ὕπνου λέγω.
καὶ τροφῆς· καὶ σωματικῆς ἀνέσεως·
ὁ γὰρ τούτων περιττεύσας. ἡδο-
νὰς ἐντίθησιν· ὁ δὲ ἡδο-
ναῖς παθὼν. τὸν πονηρὸν λογισμὸν
παραδέχεται· ἀντίκειται δὲ καὶ
τῇ προσευχῇ· καὶ τῇ προσηκούσῃ
διακονίᾳ. Κἂν λάχῃς ἀδελφοῖς
λαχὼν. φυλάττειν τάξιν σου· καὶ
μὴ διὰ τοὺς ἀντιλέγοντας πα-

ρας τῷ πλέονι ἀδικοῦνται· ἐνίοις
μὲν γὰρ ἐπαινοῦσι δοκεῖν. μισθὸν δὲ
ζητοῦσιν ὑπὲρ τῆς δικαίας ἀρετῆς.
ἐνίοις δὲ παραινοῦσι δοκεῖν. ταῦ-
τας ἀφθόνως αὐτοῖς ἐλλείπεται ἴσα
παρὰ τοῦ εἰρηκότος. ἀφθεὶς καὶ
ἀφεθεὶς ὑμῖν. παμπόνηροί εἰσι
Κεν παρὰ σοὶ ῥήμασιν. ὃ δὲ διὰ πράγμα-
τα ἔπραξαν. κερδαίνει πολλά· ὁ δὲ
μηδὲ δοὺς· ζημίας ὑποφέρει· τὸν ἀ-
πὸ ἐκείνου λόγου μὴ ἐπαινοῦντα· μὴ
βιάζουσι τὰ φιλονεικίας· ἀλλὰ τὸ
κέρδος ὃ ἀπολαμβάνει ἐκεῖνος· οὐ
περιποιήσασθαι αὐτῷ· πλέον γὰρ
τῆς δίκης οὐδὲν ὀρθῶς ἀπ' ἄλ-
λων λαβεῖν ἢ ἀντιλαβεῖν· ὁ γὰρ λῃτοῦ
ἔργου μεγάλη ἢ πολλοῖς διατρέχει,
τὸ τοῦ δὲ καλὸν προθυμεῖν· οὐ τὸ
ζητεῖν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον· ἀλλὰ
τὸ τῶν πολλῶν ἐν ἀσφαλεῖν·
διότι τῆς μερίμνης ἀμέτρου ἀρετῆς.
ἡ πολυμερὴς ὠφέλιμος τέρα
τυχαία δὲ· ἐάν τι ὠφελήσωσιν δι'

τοῦ τὴν ἁμαρτίαν καὶ μὴ λυπηθῆ·
κατὰ τὴν ἀμαρτίαν τοῦ σφάλματος.
δυσχερὲς σοφίζεται τοῦ αὐτοῦ περιπ
πτει δὲ κινδύνοις· ὥσπερ λέαινα
Δ ἀφαιρεθεῖσα φιλικὸς σοῦ πρόσεισι.
οὕτως ἁμαρτωλὸς τὴν κατ' αὐτῆς
λύπην ἐμὸ[illegible]νος οὐ παραδέχεται.
Ὥσπερ ἀρνὸς πρόβατον οὐ συνέρ
χεται εἰς φάτνης κοινωνίαν. οὕτως ἡ
γῆ κόρος πόνος καρδία κόσμος
κύνος ἐν ἀργῶν· Θυσία δὲ ὥσπερ
[illegible] λύπην ἔχει κατ' αὐτῆς. ἐ
[illegible] ἄρτον [illegible] αὐτῶν ἄγια
ἀρ[illegible] φόβος καὶ ἔλεγχος [illegible]
δ ἔχοντα λύπην· [illegible] καὶ
[illegible], προσομιλοῦντι πόμα·
Π [illegible] καὶ νουθε
σίας μὴ παιδευόμενος, τῇ μα
[illegible] τοῦ [illegible] τρόπου
[illegible] ἐλασθήσεται· ἡ δὲ [illegible]
[illegible]. ἐπικίνδυνος [illegible]
[illegible] ἀχθήσεται·—
Ο ὑπὸ τῶν μικρῶν δυσχερῶν [illegible]

μένος. καὶ τοῖς μὲν ἀφρόσιν οὐκ ἀνάγκης
δεδούλωται· ὁ δὲ τούτων κατα-
φρονοῦσιν, καὶ ἁγνοῖς ἐν κόσμῳ ἄντι-
τήσεται. μὴ παρὼν ἐλέγχοις ὀφθε-
λῆν τὸν θεὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐχούμενον·
διότι ὁ αὐτὸς καὶ φιλεῖν δέκτης· καὶ
φιλανθρωπότης, καὶ οὐ δύναται· παρ-
ρ ἡμᾶς ἀχθῆν. ἔλθον δὲ δικαιοσύνη καὶ σο-
φίαν ἐμφαίνει θεοῦ. καὶ τὴν τούτου
δύναμιν ἡ δὲ αἴτησις ἀλεύθης ἐμπαθῆ
τοῖς δὲ ἀδεῶς σαλεύουσιν· ὅθεν καὶ
ἀνελεήμονες καὶ ἄδικοι· ἀλλ' ἐν
ἀκούοντες τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν, καὶ
καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν· ἀλλὰ ...
λοῦνται ἐθαύμασαν· καὶ ἡ μὲν
οἱ μὴ δεόμενοι· καὶ ἰδόντες αὐτὸν ... οἱ
ὁμενοι· αὐτὸς εἴρηκεν· ὁ ἀγαπῶν με
τὰς ἐντολάς μου τηρήσει· καὶ ἀγα-
πηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· κἀγὼ
ἀγαπήσω αὐτὸν· καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ
ἐμαυτόν· βλέπεις πῶς τὴν ἑαυτοῦ
ἐμφάνειαν ἀμοιβὴν ταῖς ὁδοῖς τὸ λογίσθαι
μεκρύφθαι; πᾶσα οὖν τοῖς μὲν το-

λῶν ἐστι περιεκτικὸς ταύτης· ἡ γὰρ
τῶν μὲν ἐστὶ καὶ γὰρ τὸν πλησίον φθάνων· ἡ
τις δὲ κατὰ τὴν γαστρὸς ὑλῶν ἀποχὰς καὶ τῆς
τῶν λογισμῶν ἡσυχίας συνίσταται.
τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ κόσμου παραδέδωκεν ἡμῖν λέ-
γων· μὴ μεριμνήσητε περὶ τῆς
αὔριον. Καὶ εἰκότως· ὁ γὰρ τῶν ὑ-
λῶν καὶ τῆς μερίμνης αὐτῶν μὴ ἀ-
παλλαγείς. τῶν πονηρῶν λογισμῶν
πῶς ἀπαλλαγήσεται· ὁ δὲ τοῖς λο-
γισμοῖς περιεχόμενος. πῶς ἂν δὲ τὴν
ὑπὸ τούτων καρπουμένην ἁμαρ-
τίαν ἐκ [illegible]· ἡ γὰρ σκό-
τος καὶ ὁμίχλη ψυχῆς. ἐκ [illegible]
πονηρῶν καὶ πράξεων [illegible].
τοῦ μὲν τὸ διακολουθεῖν [illegible]
μνήμης C πάρα
ἀνθρώπου [illegible] καὶ τὴν ἀρχὴν
ἐπιδεικνύοντος. τοῦ δὲ [illegible]
φιληδονίαν καὶ κενοδοξίαν ἡδονῶς
προσομιλοῦντος· ἡ γὰρ καὶ κατα-
δαίμονας [illegible] βούλεται. ἀλλὰ καὶ
κατὰ [illegible] ἡδονὴν [illegible] καὶ παραδέ-
χεται. ὁ δὲ ταύτην μὴ [illegible]

τὴν περιεκτικὴν ἁμαρτίαν, πό-
τε δὲ ἡ θεία·· περὶ αὐτῆς καθα-
ρισθήσεται. ὁ δὲ μὴ καθαρισθεὶς.
πῶς εὑρήσει τὸν τόπον τῆς καθα-
ρᾶς φύσεως· ὁ δὲ τοῦτον μὴ εὑρών.
πῶς ἐστὶ δι' αὐτὸν ἔνδον τὸν οἶκον τοῦ Χριστοῦ·
ἤγουν ὑπὲρ οἶκος θεοῦ ὢν μὲν κατὰ τὸν προφη-
τικὸν καὶ εὐαγγελικὸν καὶ ἀποστολικὸν
λόγον. χρὴ οὖν δι' αὐτῆς τῶν προει-
ρημένων ἀκολουθίας ζητῆσαι
τὸν οἶκον τοῦτον· καὶ δι' αὐτῆς προσευ-
χῆς παραμένοντας κρούειν· ὅπως
ἢ ὧδε. ἢ ἐν τῇ ἐξόδῳ ἀνοίξῃ ἡμῖν
ὁ οἰκοδεσπότης. καὶ μὴ ἀμελήσωσιν
ἔσω· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ·
οὐ μόνον δὲ ὀφειλόμενος αἰτῆσαι
καὶ λαβεῖν. ἀλλὰ καὶ τὸ δοθὲν φυ-
λάξαι. εἰσὶ γάρ τινες οἳ καὶ μετὰ τὸ
λαβεῖν ἀπώλεσαν τοῦτο· διὸ τῶν προ-
ειρημένων πραγμάτων. φυλάξαι μὲν
τὴν γνῶσιν. ἢ καὶ σωματικὴν ὥσπερ ἂν
ἴσως καὶ ὁ ἐμμαθὴς καὶ νεωτερίσας ἔχου-
σιν. τὴν δὲ μὲν ὑπομονῆς παρα-

μονὴν ἐρημοσύνην· μέλι φθόνων γερόν
των οἱ ἐν τῷ λαῷ· καὶ πολυάνθρωποι· οἱ
πολλάκις αὐτὴν δι' ἀπροσεξίαν ἀπο
λέσαντες· καὶ δὲ ἐκ νέου σὺν πόνῳ
ἀναζητοῦντες καὶ εὑρίσκοντες·
τούτου οὖν καὶ ἡμεῖς ποιήσωμεν σπου
δάσωμεν ἕως αὐτὴν κτησώμεθα·
ταῦτα τοῦ πνευματικοῦ νόμου ἐκ πολ
λῶν ὀλίγα ἀθροισάμενος τὰ δὲ καὶ ἀσ
ματα· ὡς καὶ ὁ μέγας ψαλμὸς ἐν ἀδε
λφοῖς ... τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
καὶ ποιοῦσι τοιούτοις ἐν ψάλλοντας
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ
ΝΟΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ
ΨΥΧΗΝ.

Ἄκουε ψυχὴ λογικὴ καὶ κοινωνὲ τῶν ἐ
μῶν βουλευμάτων· βούλομαί σοι
τι μυστικὸν καὶ κοινὸν πρᾶγμα διη
γήσασθαι· ὅπερ οὐ καθαρῶς θέλω

τῶν παθῶν· ἀλλὰ χάριτι Χριστοῦ μικρὸν ἀνα-
νεύσας καὶ ἀναλήψω· φησὶν ὁ ἀββᾶς·
ὦ ψυχή· ὅτι ἆρά γε καὶ σὺ παραφθό-
μοι, ὑπὸ ξένων αἰτιῶν παραγινόμεθα;
στηθεῖν βρ νομοθετῶν· διὰ τοῦτο δεῖ
ταῖς ἑαυτῶν ἁμαρτίαις ἑτέρους
μεμφόμεθα· ἔξωθεν ἡμᾶς εἶναι
τὴν βλάβην λέγοντες· καὶ ποτὲ
μὲν τὸν Ἀδάμ· ποτὲ δὲ τὸν σα-
ταναν· ποτὲ δὲ τοὺς ἀνθρώπους αἰτι-
ώμεθα· διὰ οὖν τοῦτο οὐ δυνάμεθα
ρονα ... ἑαυτοὺς ἀπολέσαμεν
μεν· καὶ νομίζοντες ἀφηνιάζειν
τοὺς ἐραστὰς ζητοῦντες καὶ ἑαυτοὺς· καί
λίμων προσπαθούμεθα· διὰ ἑαυτοὺς
ἐργαζόμενοι· μαινόμενοι
δίκην ἑαυτοὺς αἰκιζόμεθα· καὶ τοὺς
ζόντες ἰδίους ἀμαρτάνοντας δίκαι-
ως πάσχοντας· πάσχομεν δὲ τὸ
λοιπὸν δοκοῦντες ἀγνοοῦντες· τὰς δὲ
αἰτίας αὐτῶν δι' ἀγνοίαν οὐ γινώσκομεν
μελοῦντες· ὁ ἀββᾶς ... φησὶν ἀ-
κριβῶς· ὅτι οὐδεὶς βλάπτεται κακὸν· ὅ γε
ἢ τὸ ἀγαθὸν ὑπό τινος ἐξουσίας ἀ-

...ρικῶς ἑλκόμεθα· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ
ἐναντιώματος ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν
πραγμάτων· ὡς ἂν προφανὲς θέλημα
δουλεύσωμεν ἤτοι τοῦ θεοῦ ἤτοι
τοῦ διαβόλου. αὐτὸς ἡμᾶς δὲ καὶ
ὡς [illegible] ἐπὶ τὸ ἴδιον κατευθύ-
νει μέρος· αἱ δὲ ἀρχαὶ τῶν πρα-
γμάτων εἰσὶν ἀδιαφόρητοι προσ-
βολαὶ δύο· ἐπαινετὸς ἀμφοῖν· καὶ ἀπὸ
στόματος· ἄν τι κακὸν ἀκούσωμεν
προσκαλοῦσαν πρὸ τοῦ θελήμα-
τος ἡμῶν [illegible] καὶ λύπης ἀρχήν.
οὐ πταίσαμεν· ἀλλ' ὅμως τὴν ἡμε-
τέραν [illegible] ποιοῦμεν·
τοῦ γὰρ κυρίου βουλομένου ἡμᾶς ὑπο-
μένειν [illegible] δρόμον καὶ πάθη
αἱ, τοῦ δὲ διαβόλου τὸ ἐναντίον
θέλοντος· ἡ μὲν ὁ τὰν μὲν χαι-
ρομένη ἐπὶ ταῖς προσβολαῖς ἐπαι-
νοῦσι. φανερὸν ὅτι τὴν πρό...
ἐδέξαμεν τὸ φιλήδονον [illegible] πα-
ρακούσαντες τοῦ κυρίου· ὁ τὰν δὲ ἐ-
πὶ ταῖς προσφερομέναις προσβολαῖς

θλιβώμεθα. δηλονότι τὴν ῥοπὴν ἐ-
δέξαμεν τοῦ θεοῦ. τὴν φοβερὰν φαντα-
σίαν τοῦ ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν αἱ δύο
αὗται προσβολαὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀδιαφό-
ρως προσβάλλουσι παρὰ χωρὶ θνήσκειν.
ὅπως οἱ τὴν ἐν τῷ ᾅδῃ φαντάζοντες
καὶ κίνδυνον ἔχοντες πρὸς αὐτήν. διώ-
σωσι τοῦ Χριστοῦ τὴν ῥοπὴν τοῦ θελή-
ματος. καὶ αὐτὸς ὁ ἔφοδον εὑρών.
ὁ δηλητήριος τὸν νοῦν φοβερὴ θέλων·
οὕτως δὲ ἡμεῖς ἐστὸ θέναι τι ὅμοιος.
Ὅσοι γὰρ πάλιν φαντάσωσι τὴν ἀνθρω-
πίνων δόξαν καὶ τὴν ἄνεσιν τοῦ
σώματος. διὰ ταύτην ἔφοδον τοῦ δια-
βόλου· ὅσοι δὲ αὐτὸς εὑρῶν διὰ τῆς ἐ-
φόδου. ταῖς διαλογισμοῖς ὑποτίθεται
κακία. καὶ καθ' ἂν κίνδυνος αὐτὰ
λογιζόμεθα. προσθήκασι εἶν-
αι ταῦτα. ἕως οὗ τὰ προειρη-
μένας δύο προσβολὰς ἐκ καρ-
δίας ἐξαφανίσωμεν. ἡ μὲν γὰρ δὲ οὗτος
αὐτὰς φανταζόμενοι. ὅσοι μόνον τὴν
ἀρετὴν αὐτῶν προσδεχόμενοι. ἀλλὰ

καὶ αὐτὰς ἐκείνας ἐξέβραψε τῆς ἐξε-
ρασιν καιροῦ καταλαβόμενοι. τὸ
σῶμα μὲν γὰρ κακουχοῦμεν τὸ σῶμα
διὰ κενοδοξίαν. ποτὲ δὲ ἀντι-
μίαν ἐπιφερόμενοι διὰ φιληδονίαν.
ὅταν δὲ καὶ τούτοις ἀφίστασθαι συν-
θώμεθα, λοιπὸν τὰς αὐξήσεις αὐ-
τῶν μετὰ λασθείας ζητοῦμεν· ὕλη
δὲ κενοδοξίας καὶ σωματικῆς ἡ-
δονῆς. φιλαργυρία ἡ ῥίζα
πάντων τῶν κακῶν κατὰ τὴν γρα-
φήν. πάντων δὲ ἐρχόμενοι ὠφε-
λεῖσθαι· ὅτι τὸν χρυσὸν θησαυρι-
ζομένου. οἱ κτήματα ἔχομεν
καὶ οἰκίας· ὅτι οὔτε χρυσὸς οὔ-
τε κτήματα καθ' ἑαυτὰ τὴν κα-
κίαν ἔχουσιν· ἀλλὰ κατὰ προαιρε-
κείμενα. ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν παρα-
χρῆσις. ἰδοὺ γάρ τινες ἅπαντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. ἐπλήρωσαν
τὸ ἀθῶον· ὡς ὁ ἀπόστολος αὐτῶν. καὶ
ὁ δίκαιος Ἰὼβ δὲ ἀλλὰ. τιμὴ δὲ καὶ
δεχόμενοι αὐτοῖς τὸ ἀπόστολος φιλ-

χρηματίαις ἐνευθυμεῖται αὐταῖς ὅλαις
ἐθρέψαντο. ὁ δὲ τῶν πολλῶν κε-
κτημένων ἄνθρωπος ἀθλιώτερος·
διότι ἀφθονίαν τῆς καθολικῆς
ἡδονῆς ἀπολαῦσαι. μετὰ πανουργίας
καὶ ἀπατουμένης ὡς θηλαμβάνον-
τες. τὴν γὰρ φιλαργυρίαν διὰ-
φεύγοντες, τὴν φιληδονίαν οὐ δια-
φεύγομεν. χρυσὸν οὐ θησαυρίζο-
μεν. καὶ λεπτὰς ὕλας ἀνιώμεθα. ἀρ-
χὰς καὶ ἡγεμονίας [illegible].
τὰς δὲ δόξας αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπαίνους
ἐκ παντὸς τρόπου θηρ[illegible]
τὰς κτήσεις καταλιπόντες [illegible]σαμεν. καὶ
τὰς ἀπολαύσεις αὐτῶν οὐ πα-
ραιτούμεθα. ὁ γὰρ δὲ καὶ παρὰ
τῶν ἀνθρώπων δοξαζόμενον. οὐχ ὡς τὴν ἡδο-
νὴν ἴσαμ φεύγοντες. ἀλλ᾽ ὡς τὰ ἐπιτί-
σπιατα τοῦ θείου μὴ ἀπολαυόμενοι·
μὴ ἅψῃ. μὴ γεύσῃ. μὴ θίγῃς οἱ καλοὶ ἐννο-
ούμενοι. ὁ γὰρ δὴ οὕτω ἀκούσας τοῦ
φιλοψυχεῖ τὴν παραμονὴν τοῦ ἀθλίου
καὶ τῆς ὕλης. ἐν ἀρχῇ μὲν ἰδικῶς.

ὥσπερ καὶ νέοις γεγενημένην τῇ φύσει.
νυμφίδε νοντας ἐν ἐμοὶ καὶ οἱ γε-
νομένην εὑρήσεις· ταῦτα γὰρ
τοῖς καθαρωτέροις νέοις καινοῖς·
ἐγράφη δὲ προσῆκον ἀθεΐαν ἠλικίαν.
καὶ ὅσοις τὰ ἀπειλητὰ τῶν ἁμαρτιῶν κατηλλά-
γησαν· ἤδη γὰρ διὰ τοῦ βαπτίσματος
τοὺς ἀναγεννηθέντας καὶ ἐν τῷ
παραδείσῳ τῆς ἐκκλησίας ἀθετη-
τον. τὴν δὲ τὸ λοιπὸν τοῦ ἁμαρτήμα-
των ἡμᾶς περιθέμενοι. Καθότι
ἐπικαλοῦντας τὸν ὁμολογοῦντα
ἀφανῶν· καὶ τὸν μὲν ἐκ πάντων ἐρχόμε-
νον καρπὸν δι᾽ ὑπομονῆς ὁδεύει
ἐκκλησίας πάντας. Κατὰ τὸ εἰρημέ-
νον ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ
παραδείσῳ βρώσει φάγῃ· ἡμεῖς τοῖς
τοῦ θεοῦ λογισμοῖς χρησάμενοι.
τοὺς μὲν ὡς καλοὺς ἠγαπήσαμεν.
τοὺς δὲ ὡς πονηροὺς ἐμισήσαμεν·
ὅπερ ἐστὶ τὸ ξύλον τοῦ γινώσκειν
καλὸν καὶ πονηρόν· οὗ ἀπογευσά-
μενοι καὶ αὐτοὶ ἀθανατούμεθα·

οὐχὶ τοῦ θεοῦ τὸν θάνατον ποιήσαντος,
ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἀδάμου τὸν πλησίον μιμήσαν-
τος. ὁ θεὸς γὰρ θάνατον οὐκ ἐποίησεν·
οὐδὲ τέρπεται ἐπ᾽ ἀπωλείᾳ ζών-
των. οὐδὲ κινεῖται πάθει ὀργῆς·
οὐδὲ ἐπὶ μόνοις πράγμασι τὸ ἀμείψαν·
οὐδὲ ἀλλοιοῦται πρὸς τὴν ἑκά-
στου ἀξίαν. ἀλλὰ πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησεν. ὑπὸ νόμον πνευματικοῦ κρί-
νεσθαι ὁρίσας. διὰ τοῦτο οὐ λέγει ἐὰν
ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ ἀφαιρῆτε, ἐγὼ θανατώσω ὑ-
μᾶς. ἀλλ᾽ ἀσφαλιζόμενος αὐτὸν ὁ
τὸν τῆς δικαιοσύνης προλαμβάνο-
μενος καί φησιν· ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ φά-
γητε, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· καὶ ὁ-
λος δὲ ἑκάστῳ παρ᾽ ἀφθαρσίας κατὰ τὸ
καὶ κατὰ φύσιν καθὼς ἐπακολουθῆ-
σαι τὸ δέον ἀναστρεφόμενον· καὶ οὐκ ἐπινοη-
τικῶς ὥς τινες νομίζουσιν αὐτὸν
πνευματικὸν ἁρμόσων τὸν νόμον. ἡμεῖς δὲ
Οἱ μετρίως στοιχοῦντες ἐπιστάμενοι, νῦν μᾶλ-
λον ἐκεῖνο ὀφειλόμενον· ὅτι εἰ καὶ αὐτὸν
ὁμοιωτὴν ὡς καλεῖν μιμησάμενον.

καὶ ἡμᾶς ὀφειλαιοῦ ὄντας. ὑπὸ τοῦ
θεοῦ μισηθησόμεθα. καὶ ἐάν τινα
ὡς ἁμαρτωλὸν ἀποσιαζόμεθα. καὶ
ἡμᾶς ἁμαρτωλοὺς ὄντας. ἀπο
βληθησόμεθα. καὶ ἐὰν οὐκ ἀφίομεν
τοῖς πλησίον τὰ ἁμαρτήματα.
οὐδὲ ἡμῖν ἀφεθήσεται. τοῦτον
τὸν νόμον ὁ νομοθέτης Χριστὸς φανε
ρῶς ποιῶν εἴρηκεν. μὴ κρίνετε
ἵνα μὴ κριθῆτε. καὶ μὴ κατα
δικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικα
σθῆτε. ἄφετε καὶ ἀφεθήσεται
ὑμῖν. τοῦτον καὶ διὰ τὸν νόμον ὁ ἀπό
στολος Παῦλος ἔλεγεν. ὁ κρίνων τὸν
ἕτερον. σεαυτὸν κατακρίνεις.
καὶ ὁ προφήτης δὲ οὐκ ἀγνοῶν
τοῦτον, ἐβόα πρὸς τὸν θεὸν λέγων.
ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κα
τὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ ἕτερος δὲ
προφήτης ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ
φησίν. ἐμοὶ ἐκδίκησις. ἐγὼ ἀν
ταποδώσω λέγει κύριος. καὶ τί λέγω
καθεῖν. ὁ ποιῶν. πᾶσαν ἡμέραν

γραφή. παλαιά τε καί καινή. μαρ-
τυρεῖ δὲ ὁ μέγας ἀπόστολος σαφῶς δι᾽ ἑβραίων ἐπιστ.
ἀποδέδεικνυσι τοῦτον τὸν νόμον· ὁ
πνευματικὸν αὐτὸν εὑρόντες καὶ
μυστικῶς προσφορισμένον ἐν πάσῃ
ἡμῶν τῇ τροπῇ φοβηθέντες· οὐ
μόνον προφανῶς· ἀλλὰ καὶ κρυπτῶς
ἀγαπᾶν τοὺς ἀδελφοὺς σπουδάσω-
μεν· οὐ γάρ ἐστιν ὁ μωσαϊκὸς νόμος
τὰ φαινόμενα κρίνων. ἀλλὰ πνευ-
ματικὸς καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχων·
καὶ κινούμενος ὁ αὐτὸς θεὸς ἐν νομο-
θεσίαις τοῖς ἰδίοις καιροῖς [illegible]
ται. οὗτος δὲ ἐκεῖνον ἐπλήρωσεν [illegible]
διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου ἡμῶν [illegible]
τοῦ εἰρηκότος· οὐκ ἦλθον κατα-
λῦσαι τὸν νόμον. ἀλλὰ πληρῶσαι·
διὰ τοῦτο χρὴ ἀποθέσθαι πάντα πρά-
γματος ἅπαξ λαβοῦσαι· καὶ λοιπὸν
συγχωρῆσαι τῷ δοκοῦντι ἠδικηκέ-
ναι· κἂν θέλουσιν ζημίαν ἄλογον τὸ
ἀδίκημα· πάσχοντα γὰρ ἡμᾶς ἀδικοῦντα
μάζοντα ἔχειν τὸν μισθὸν τῆς ἀγάπ

χωρήσωμεν· ἐπεὶ δὲ μηδὲ οὐ δυνάμε-
θα τοῦτο ποιεῖν διὰ τὴν προκατέ-
χουσαν ἁμαρτίαν· ὀφείλομεν δι' ἀ-
γρυπνίας καὶ πάσης καλοεχίας
τὸν θεὸν παρακαλεῖν. ἕως οὗ εὕρω-
μεν ἱλασμὸν καὶ λάβωμεν τοιαύτην
δύναμιν· πρὸς ταῦτα οὖν μὴ χ ἡ ἐμα-
σκοπὸν ἔχοντες φειδόμενοι ἐν παντὶ
καιρῷ καὶ τόπῳ καὶ πράγματι. τῶν ὑπο-
γείων διαφόρως ἀδικούμενοι. χαί-
ρειν καὶ μὴ λυπεῖσθαι· χαίρειν δὲ
οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀσκόπως. ἀλ-
λ' ὅτι εὑράμεν ἀφορμὴν τοῦ ἀφεῖ-
ναι τῷ ἁμαρτάνοντι καὶ λαβεῖν ἄ-
φεσιν τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν·
αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀληθινὴ θεογνωσία
πάσης γνώσεως περιεκτικω-
τάτη. διὸ δυνάμεθα παρακα-
λεῖν τὸν θεὸν καὶ εἰσακούεσθαι· αὕ-
τη ἐστὶν ἡ τῆς προσευχῆς καρπο-
φορία. διὰ ταύτης ἡ εὐχὴ ποιεῖ τις
ἀποδεκτὴ γίνεται· διὰ ταύτης τὸν τρό-
πον ἀκολουθεῖν τῷ κυρίῳ δυνάμεθα.

αὕτη τῶν προσώπων καὶ μεγάλων
ἐντολῶν μήτηρ τυγχάνει. διὰ
ταύτης γὰρ ἀγαπᾷν τὸν θεὸν ἐξ ὅ-
λης καρδίας καὶ τὸν πλησίον ὡς
ἑαυτὸν δυνάμεθα. διὰ ταύτην
νηφαλεῖν καὶ ἀγρυπνεῖν καὶ κακο-
παθεῖν ὀφείλομεν. ὁ πᾶσαν
καρδίαν καὶ τὰ σπλάγχνα ἀνοίγοντα.
δοξάζουσι ταύτην καὶ μὴ ἀποσφα-
λοῦσιν. τοῦτο γὰρ καὶ τὴν κρυφίως
δεδομένην ἡμῖν διὰ τοῦ βαπτί-
σματος χάριν, οὐκέτι ἄδηλος.
ἀλλ' ἐν πάσῃ πληροφορίᾳ καὶ
αἰσθήσει καρδίας ἐνεργοῦσαν εὑρήσο-
μεν. διὰ τοῦ ἀφιέναι τοῖς πλη-
σίον τὰ ἁμαρτήματα. ταύ-
της δὲ τῆς ἀρετῆς κωλυτικαὶ αἱ
κακίαι δύο· ἡ κενοδοξία καὶ ἡ ἡδονή.
ὅθεν χρὴ πρὸς τὸν καταρτισμὸν πα-
ραιτεῖσθαι. καὶ οὕτως τὴν ἀρετὴν ταύ-
την κρατῆσαι. διὰ τοῦτο ἡ ψυχὴ
προσδιώκουσα ταύτην μετὰ σοφίας ταύταις
καὶ γαλήναις θελήμασι. μὴ δέχεσθαι

αἰτία· μὴ ἔξω τὸν ἀδάμ· μὴ δὲ τὸν σα-
τανᾶν· μηδὲ τοὺς ἀνθρώπους·
ἀλλὰ πολέμησον τῷ σῷ θελήματι·
καὶ μὴ καταφρονήσῃς· ἐμφύλι-
ος γάρ ἐστιν ὁ πόλεμος· οὐκ ἔστιν ἔ-
ξωθεν· ἵνα ἀμελητῶν σιωπώντων ἀ-
δελφῶν πολεμήσωμεν· ἔνδο-
θεν ἐστίν· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν συμπολε-
μήσει ἡμῖν· ἕνα ἔχομεν σύμμα-
χον· τὸν μυστικῶς ἡμῖν διὰ τοῦ βα-
πτίσματος ἐγκεκρυμμένον χριστὸν·
ἀνίκητον καὶ ἀμάθητον· συμμαχί-
ας δεῖ ἡμῖν. ἐὰν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καταλύσωμεν ποιοῦμεν·
ἐπειδὴ πολεμοῦνται ἡμᾶς καθὼς
προέφη καὶ ἐστίν· ἡ ἡδονὴ ἡ ἐμφυ-
λέουσα τῷ σώματι· καὶ κενοδοξία·
αἱ καὶ ἄμφω προκατέχουσαι· ταῦ-
τα δὲ τὰ δύο τὴν εὔαν ἐπλά-
νησαν καὶ τὸν ἀδὰμ ἐπάτησαν·
ἡ μὲν ἡδονὴ ἔδειξεν τὸ ξύλον
ὡς καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ ὡραῖον
τοῦ κατανοῆσαι· ἡ δὲ κενοδο-

ξίω. τὸ δὲ ὥσθ' οἱ γινώσκον
τες καιρὸν καὶ πονηρόν. Καθάπερ
οἶμαι ὁ ὅρος τὸ πλάσμα ἀλλάξει καὶ
ἤλλαξαν τε σχῶσι τὰ ἀλλήλοις. οὕτως
καὶ ἡ μετὰ τῶν κακῶν ἀμαυροῖ
τῶν ὀφθαλμῶν ἀποκαμόντων.
καὶ ἑαυτοὺς γυμνοὺς ὁρῶσι τότε. ἀλλ' ἡ
μονος κατάστασις δῆλος εἰ αἰσχυνόμεθα.
καὶ ἴδου φύλλα συκῆς ἑαυτοῖς
συρράπτομεν. ἐξωτέροις ῥήμα
σι καὶ σχήμασιν. καὶ δικαιολογί
αις ἐνδυόμενοι. ὁ δὲ ἐκκατα
σκευάζει ἡμῖν τοὺς δερματίνους χι
τῶνας, καὶ λέγει. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑ
μῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
καὶ τὰ ἀκόλουθα παραινεῖ λέγων.
ὁ θέλων σῶσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τουτέστιν
ἐν ἁμαρτίᾳ ἢ ἐν ἐμφύτῳ κακίᾳ.
ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὁ δὲ ἂν ταύτην ἀ
πολέσας αὐτῆς, ἕως ζωὴν αἰώνιον φυ
λάξει αὐτήν. ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινα

σχολαστικόν.—

Ἠρώτησας εἰ τί φρονεῖν [illegible] δι-
καστικοὺς ἔχοντα ἀσκητὴν λόγους·
παραβαλεῖν [illegible]
[illegible] ἐθέλοντα. τί φρονοῦσι τοῖς μο-
ναχοῖς [illegible] δεῖ τοὺς ἀδικοῦντας
μὴ κρίνειν· ἢ τί μεταχειριζό-
μενοι τὴν [illegible] τῶν ἔργων καὶ
[illegible]· ἐφ' οἷς δικαίαν καταφέρων
[illegible]. ὦ τὴν μὲν ἀκρίβειαν
[illegible]· τὴν δὲ ἀρετὴν
παρὰ τὴν φύσιν ἔχεις. [illegible]
ἡ δὲ φιλοσοφία χάριν τοῦτο ποι-
οῦντας ἐπιγνῶ. [illegible]
αὐτὸς [illegible] ἀπόστας. ζη-
λώσας τὴν ἀρετὴν [illegible]· ὁ δὲ
ἀσκητὴς καταφρονῶν προσευξάμενος
οὕτως ἔφη· ἐγὼ μὲν ὁ δοῦλος [illegible]
ταῦτα [illegible] παρὰ [illegible]
[illegible] μαθεῖν· [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]

τὸ μόλις σας ὡς προσθησόμενος· πε
ρὶ ὧν ἔφης ἄκουσον· οἱ μοναχοὶ
ζ ἐνόντες τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἠρέθι
σαν τὸ φρόνημα· ἀλλ' αὐτὸ τοῦ χριστοῦ κα
τέχειν σπουδάζουσιν κατὰ τὸν ἀ
πόστολον λέγοντα· τοῦτο φρονεῖ
σθε ἐν ὑμῖν· ὃ καὶ ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ὃς
ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων· οὐχ ἁρ
παγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ·
ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν
δούλου λαβών· Γνῶθι τοίνυν ὅτι
θεοδώρητόν ἐστι· ἐπίσημα ἄλλης
ἀρετῆς λέγω δὴ ταπεινοφροσύ
νη παρεχόμενον· ἔργον δὲ ὅπερ
ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· τὶ
τοῦτ' ἐργάζονται ταῖς σπουδαῖς· ἐργάζεσθε
μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην·
ἀλλὰ τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώ
νιον· Ὁ δὲ δὴ λαϊκός· λέγ(ει)·
Γνωσόμεθα καὶ ἡμεῖς παραινέσεως
ποιούμενοι τὸ ἔργον· ὁ ἀσκητὴς ἔφη·
τὸ διὰ προσευχῆς ζητεῖν τὴν βα
σιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·

κῶν καὶ τὸ ἡμῶν εἰρηκὸς εἶναι·
καὶ τοῖς ζητοῦσιν αὐτήν. τὰ σω-
ματικὰ πάντα προστεθῆναι
ἐν ἀφροσύνῃ· ταῦτα οὖν ἀκού-
σαντες τὰ παρὰ τοῦ κυρίου καὶ πιστεύσαντας
καὶ καταλιμπάνειν ἐργαζομένους·
πῶς ἔξω τῆς φιλοσοφίας ἡμᾶς παρα-
τῆς ἀγάπης· εἰ δὲ φαίνεταί σοι πα-
ρὰ φύσιν. ἐννόησον τί μακαρία τα-
μόρφη· τί γὰρ ἀληθινότερον τί λα-
μπρός· ὁ λεγόμενος δὲ καὶ τὸ μὴ ἀ-
δικεῖν τοὺς ἀδικοῦντας. θεοῦ ἐν-
τολὴ εἶναι. πῶς οὖν παρανομοῦ-
σιν οἱ ποιοῦντες ταύτην· εἰρηκό-
τος οὖν θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου· ἐ-
μοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταπο-
δώσω λέγει κύριος· καὶ ἐν τοῖς εὐαγ-
γελίοις· μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ
κριθῆτε· καὶ τοῦ ἀποστόλου· μὴ
πρὸ καιροῦ τι κρίνετε· καὶ πάλιν·
μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες. καὶ
πάλιν. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον
οἰκέτην· Τί οὖν λοιπὸν ὁ τούτων

δικαιοτέρους νόμους ὁρίζοντας μετρίως·
καὶ πρὸς καιροῦ κρῖναι θέλοντες τοὺς
ἀδικοῦντας· ὥστε ἅμα μὲν ἁμαρτεῖν τοὺς
καὶ τοῖς τὸν τοῦ θεοῦ νόμον φυλάττειν πα-
ραμένοις παρανομίαν ἡμαρτον.
καὶ τὴν ἀνεξικακίαν ὀνομάζουν
κακίαν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ σχολα-
στικὸς ἔφη· οἱ οὖν ἄρχοντες ἁμαρ-
τάνουσι· τοὺς ἀδικοῦντας ἀμυνό-
μενοι· καὶ τοῖς ἀδικουμένοις τὸ δί-
καιον ἀποσῴζοντες; ἀπο-
Κρίθη ὁ γέρων· οἱ δικασταὶ οὐχ ἁ-
μαρτάνουσιν. ἀλλ' οἱ παραδιδόν-
τες καὶ μὴ τῷ θεῷ ἀποδιδόντες
προσῆκον μέν· ὅτι πᾶν τὸ ἐπελ-
θὸν αὐτοῖς. τοῦτο δίκαιον καὶ ἀν-
ἔστι φορᾶ τυγχάνειν ἐξ ὧν μεταμένοιαν
αὐτοῦ δίκην καὶ οὐκ ἐξ ὧν ἀμύνωμεν·
δεύτερον δὲ ἐξ ὧν καὶ ἀδίκως ἕως αὐτοῦ
τὸ τυχὸν πλημμέλημα. ἔδει ἀ-
φεῖναι τῷ ἀδικήσαντι. ἀκού-
σαν τὰ τοῦ κυρίου εἰρηκότος· ἄφετε
καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν. καὶ μὴ διά

τοὺς ἀνθρώπους ἣν ἧς ἂν παραδέδοται

ἀσυγχώρητα τοῖς ἰδίαν τὰ ἑαυτῶν κα-

κῶ· οἱ δὲ ἄρχοντες κατὰ τὸν ἀ-

πόστολον. οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν

ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν· οἱ γὰρ πονη-

ροὶ φονοὶ καὶ ἐν λαμπάσιν ἐκλάβουσι

τῶν ἀδικούντων κατήγοροι. οὐ

δὲ τοῖς ἀνεξικάκοις ἐμμένουσιν·

δὲ αὐτοὶ οὐ χρῶνται τοῖς δικαστη-

ρίοις ἀδικούμενοι. ἀλλὰ τοῖς βου-

λομένοις παρέχουσι τὴν ἐκδί-

κησιν· τοὺς δὲ διὰ τὸν θεὸν μακρο-

θυμοῦντας· ὡς μᾶλλον εὐφρονοῦν-

τας καὶ τιμῶσι καὶ ἀποδέχονται·

ὡς ὑπὲρ ὧν τοὺς μὴ βουλομένους

ἐπιτυγχάνειν οὐκ ἐφέλκονται·

οὕτως φονοὺς κατηγοροῦντας ἐκ

δικῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτάνουσιν·

διὸ χρὴ πάσας σοφώτατοι μετὰ τοὺς ἔξω-

θεν λόγους ἐκ καὶ νόμους. λοι-

πὸν καὶ τὸν πνευματικὸν διδαχθῆ-

ναι νόμον· καὶ τοὺς ἐναρέτους βί-

ους ἀναδέξασθαι νόμους. καὶ ὡς

ἢ διὰ τοῦ ὑπομένειν τὰ ἐπερχόμενα
θλιβερά· ὧν χωρὶς οὐ δύναται
χριστιανὸς ἀληθής
τις ἀξίως γενέσθαι σοφός·
οὐδὲ σχολαστικοὺς ἢ τοὺς τοσούτους μαθη-
τὴν δε ἤτοι μὴ ὑπερβαλλόμε-
νοι· ὥσπερ ὁ γέρων· τὰ ἀγαθὰ οὐχ
ἥκει ἐπὶ τὸν λαόν· ὧν ὥσπερ ἐστὶ με-
γίστη ἡ ἀγάπη· χάριν τοῦ οὐ λογί-
ζεσθαι τὸ κακόν· ἀλλὰ πάντα στέγει·
πάντα ἐλπίζει· πάντα ὑπομένει·
πάντα τὰ ἐπερχόμενα κατὰ τὴν γρα-
φήν· ταῦτα δὲ ποιοῦσα, οὐ δύνα-
ται κρίνειν τὸν ἀδικοῦντα αὐτὴν δια-
κονοῦντα· ἐν ταύτῃ ὑφορώμενοι τοῦ
ρου δ' ἀφερόμενοι· πάντοτε δὲ
τῆς ἀξίας αὐτῆς ἀπολαυσόμεθα·
ἐκδεχόμενοι χάριτι Χριστοῦ τῶν ἐλλειμ-
μάτων τὴν ἀναπλήρωσιν· ἢ ὑπὲρ
τῆς καταδεῖν ἀμελοῦν ἐργασίας·
μὴ ἀμεληθησόμενοι· τὸ γὰρ οἶδεν
πόσον ἀσθενοῦντες οὐ δυνάμεθα
ποιεῖν· καὶ πόσον ἀμελοῦντες οὐ
κ' ἐργαζόμεθα τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης·

ἐστὶ δὲ διὰ τοῦ κινεῖν τὸν προσερχόμενον
κόπον· τὴν ἀλήθειαν ἐκ τοῦ σώματος
τὸν κόπον ἐκθλίβων ἐκρατήθη.
πολλοῦ δὲ αὐτῷ χρεία παρὰ θεοῦ ὑπο-
μονῆς καὶ πραότητος· διὰ τοῦτο
φησὶν ὁ ἀπόστολος· ὁ ἀδελφὸς γί-
νεσθαι σοφὸς ἐν τῷ ἀγαθῷ· μετὰ τοῦτο
μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός·
Ὁ τοιοῦτος· τοῖς μὲν ἀνθρώποις αἰ-
τοῦσιν τοῖς δὲ ἄλλοις μηδὲν τῇ βουλῇ
αὐτῶν οὐ καταφρονεῖ· ἑαυτὸν
δὲ ἐλάττονα πρὸς πάντας ἐκζητεῖ
... ἐκτείνει· καὶ ὅταν
αὐτοῖς καταλαλῇ, μᾶλλον ἑαυ-
τὸν ζητεῖ ἑαυτοῦ μέμφεσθαι· καὶ εὑρὼν
ἁμαρτίας κατακρίνει· καὶ οὐδέποτε
... τοῦ δρόμου. ἕως ἂν
εὑρίσκῃ τινὰς αὐτὸν ἐν τῇ
ἀγάπῃ προκόπτοντας· ἢ δὲ εἰς
ἑαυτὸν μὲν τοῖς ἀνθρώποις οὐ
παρρησιάζει· ἐκείνους δὲ ὡς
... κατακρίνει· ὥστε οὐ
καὶ δι' ἑαυτὸν καταδικάζει·

φησὶ γάρ· μὴ καταδικάζετε· καὶ οὐ
μὴ καταδικασθῆτε· ἐν δὲ [illegible]
ἐν ῥήμασι σοφοί· μόνον τοὺς ἀδι-
κοῦντας ἁμαρτάνειν νομίζουσιν·
οἱ δὲ ἐν [illegible]· καὶ ἀδικούμενοι
αὐτοὺς καταμέμφονται· ὅτι ἐὰν
μὴ αὐθαιρέτως τῆς ἀδικίας ὑπο-
φέρωσιν· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλ-
λ' ὅτι καὶ ἐκ [illegible] αὐτῶν αἰ-
τίας αἱ θλίψεις ἀναφύονται·
καὶ ἁμάρτημα ἁμαρτήματος
ἐλαφρότερον τυγχάνει· ὁ μὲν
γὰρ ἑκὼν ἑαυτὸν ἀλλοτρίας
ἀδικίας καταγινώσκειν· ὁ δὲ
ὑποφέρων ἴσως δι' ἁμαρτίαν ἐπελ-
θοῦσαν αὐτῷ θλῖψιν, τὴν ἑαυτοῦ
πρόληψιν ὁμολογεῖ· διὸ καὶ ὑπομέ-
νει πάσχων τὰ δεινά· ἐρώτ(ησις)
Κ [illegible] δὲ ὁ κοσμικὸς ἐπὶ τοῖς ὁ-
[illegible]χοις· ἔφη· καὶ ταῦτα ὁ ἐθνικὸς
ὑμῶν παραβαλέσθαι νόμος· τοῦ
θεοῦ [illegible] καθὼς ἔφης·
διὰ τί [illegible] τὴν καθ' [illegible] μοναχῶν

τούτων κρατοῦν τὸ εὐχόμενον· ὁ δὲ
γέρων ἔφη· οἱ κρατοῦντες αὐτὸ μόνου
τοῦ φρονεῖν, ἀλλ' οἱ καταργοῦντες
καὶ τῶν ἀγρίων αὐτοῦ ἀμβλοῦν τῶν.
προσευχῆς δηλαδὴ καὶ ταπεινοφρο-
σύνης· ἐκ τοῦ κενοδοξίας καὶ μερι-
μνης βιωτικῆς ἐλευθεροῦσιν τόν·
ὅθεν καὶ ὁ δ' ἀπολογούμενος ταῦτα δι-
α τί καὶ ἐδημοσίευεν ἡμᾶς καὶ ποιεῖν
οὐκ ἄνευ τῆς ἑαυτῆς· μόνον· ἵνα προσευ-
χῆς καὶ ταπεινοφροσύνης ἀ-
πο πλανήσῃ· οἱ δὲ γὰρ ταῦτα ἐ-
κτὸς τῶν δύο τούτων γενόμενα
ὅτι κἂν κατατύχῃ, ὁ δὲ τοῦ
τὰ ἄφαρ ἐθέλησε ὑπ' αὐτοῦ·
προσευχὴν δὲ λέγομεν· οὐ μόνον
διὰ σαρκὸς ἐνδεικνυμένην· ἀλ-
λὰ καὶ διὰ ἐννοίας ἀναβιβασθεῖ-
σαν τῷ θεῷ προσφερομένην· ἐὰν
γὰρ ἐν ἐξ αὐτῶν ἀκαίρως ἐργασα-
σθῇ, οὐδὲ τὸ ἕτερον καταμόνας
παρέσχηται τῷ θεῷ. ἀλλ' αὐτοῦ δι' ὃ
θελήματι· ἐπερωτήσις δὲ ὁ σχολαστικός·

ἔχει θελήματα ἡ σάρξ παρ' αὐτὴν διάνοι-
αν; ἀπεκρίθη ὁ ἀσκητής· ἔχει καὶ
κατὰ τὸν ἀπόστολον λέγοντα· ἦμεν
γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι ἀπειθεῖς. ποι-
οῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκός.
καὶ πάλιν· ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κα-
τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ δὲ φρόνημα κατὰ
τῆς σαρκός. εἰ δὲ οὖν ἔχει καὶ ἐπιθυ-
μίας καὶ θελήματα· ἅπερ ἡμεῖς ἀ-
γνοοῦμεν. διὰ τὴν τοῦ λογισμοῦ
ἀπροσεξίαν καὶ συγκατάθεσιν.
Ὅθεν οὐ μόνον οἱ ἀμελοῦντες τῆς προσευ-
χῆς. ἀλλὰ καὶ οἱ τῇ διανοίᾳ μὴ προ-
σέχοντες [illegible] ἐργάζονται.
Ταῦτα δὲ ἐρευνῶμεν. οὐχ ὡς ἑτέρους
κατακρίνοντες. ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν
ἐλαττώματα ὁμολογοῦντες. ἐκεῖνο
μὲν γὰρ ὑπερηφανίας. τοῦτο δὲ
ταπεινοφροσύνης γνώρισμα.
καὶ ὑπερηφάνοις μὲν κς ἀντιτάσ-
σεται. ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν
[illegible] οὐ μόνον [illegible]. ἀλλὰ
καὶ εἰσδέχεται ἡμᾶς [illegible]

ρεῖς. ἀγαθὴ γὰρ ἡ ἀπωρίας αὐτοῦ
προσευχῆς. ἡμῶν. μὴ δὲ ὅλως ἀμε-
λεῖν ἡμᾶς βουλόμενος ὁ μακάριος
παῦλος λέγει· ἀδιαλείπτως προσεύ-
χεσθε. ἀγαθὴ γὰρ καὶ τὸ ἀμετεώριστον
τοῦ νοὸς ἐμφαίνουσιν. ὅθεν μὴ συ-
σχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ·
ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαι-
νώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν. εἰς τὸ δοκι-
μάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ
θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον·
ἐπειδὴ γὰρ ὡς πρὸς τὴν ὀλιγοπιστίαν
ἡμῶν καὶ ἀσθένειαν. διάφορος
ἐν τῷ λαῷ ἐστὶ τοῦ θεοῦ. ὅπως
κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σπουδὴν ἕκα-
στος. ἐκφύγῃ τὴν κόλασιν καὶ τύ-
χῃ τῆς σωτηρίας. τούτου χάριν ὁ ἀ-
πόστολος ὁ δηλοῖ ἡμᾶς ἕως τὸ
τέλειον τοῦ θεοῦ θέλημα. μὴ
δὲ ὅλως ἡμᾶς ὑστερηθῆναι βουλό-
μενος. καὶ δι' αὐτὸ δὲ προσκαρτε-
ρῶσιν πᾶσαν τὴν ἐν τῷ λόγῳ
συνεργοῦσαν τὴν προσευχήν,

οὐ παύεται πολυμερῶς καὶ πολυ-
τρόπως περὶ ταύτης ἐντελλό-
μενος καὶ λέγων· προσευχόμενοι
ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι· καὶ
εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν
πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ
δεήσει· ὅθεν γινώσκομεν.
ὅτι προσευχὴ διαφόρως ἐπι- προσευχῆς
τυγχάνεται· ἄλλο γάρ ἐστιν ἀρχομένως
διανοίᾳ παραλαμβάνειν τὸν θεόν.
καὶ ἄλλο τὸ παριστᾶν τὸ σῶμα καὶ
τῇ δὲ διανοίᾳ ῥέμβεσθαι· καὶ
πάλιν ἄλλο ἐστὶν καιρὸς κοίτης.
καὶ μετὰ τὰς κοσμικὰς ἀσχολί-
ας εὐκαιρήσαντα προσεύ-
ξασθαι· καὶ ἄλλο ὅσον δυνατὸν περιτ-
τεμεῖν καὶ προαρπάζειν τὴν ἐν-
νοιῶν τῶν κοσμικῶν φροντίδων.
κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπόστολον λέγον-
τα· ὁ κς ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶ-
τε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευ-
χῇ καὶ τῇ δεήσει [μετὰ εὐχαριστίας] τὰ αἰτήματα
ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν.

καθὼς ὁ μακάριος Πέτρος ἔφη·
> σωφρονήσατε καὶ νήψατε εἰς
> προσευχάς· πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν
> ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν· ὅτι αὐτῷ
> μέλει περὶ ὑμῶν· παρ' αὐτὸν δὲ
Καὶ αὐτὸς ὁ κ(ύριο)ς ἔδειξεν ὅτι δι' ἀπροσευ-
> χήτους ἀχώριστα[illegible]· φησίν· μὴ μερι-
> μνήσητε τί φάγητε· ἢ τί πίητε·
> ἢ τί ἐνδύσησθε· ἀλλὰ μᾶλλον ζητεῖτε
> τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ ταῦτα
> πάντα προστεθήσεται ὑμῖν·
Τάχα δὲ καὶ εἰσηγ[illegible] ζονα[illegible] διὰ
τοῦτο ἡμᾶς προσκαρτερεῖν ὁ κ(ύριο)ς·
τί γὰρ τὴν ὑπὲρ τῶν προσκαί-
ρων μέριμναν ἀποβαλὼν καὶ ἀμε-
ριμνος γενόμενος· μὴ [illegible] λοι-
πὸν αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν αἰωνίων
ἀγαθῶν· καὶ αὐτὸ τοῦτο φανερὸν
ὃν ἔλεγεν· ὁ ἐν μικρῷ πιστός· καὶ ἐν
πολλῷ πιστός ἐστιν· καὶ ὁ ἐν μικρῷ
ἄδικος· καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστι.
Ὥσπερ καὶ ἐν τούτῳ ἡμᾶς ἐφιλαν-
θρωπεύσατο· ἔδωκε γὰρ ἀπαραι-

τὴν τοῦ οὖσαν τὴν ἐφήμερον τῆς
σαρκὸς ἐπιμέλειαν. οὐ περὶ τ-
κο... τὴν κρυπτὴν μεριμνῶν φρον-
τίδα· ἀλλὰ παραχωρήσασθαι
μὲν τὴν σήμερον. περὶ τῆς αὔ-
ριον μὴ μεριμνᾶν παραινεῖ λέ-
γεται· πάντως ὑπὲρ ἐσθῆτος καὶ
φιλανθρώπως· καὶ γὰρ οὐ-
κέτι δυνατὸν σαρκοφοροῦντας
ἀσάρκους τυγχάνοντας. τὰ τῆς
σωματικῆς ζωῆς καθόλου
παραλογίζεσθαι· ἐπαφῆναι
μὲν γὰρ τὰ πολλὰ αὐτῶν ὀλίγα·
διὰ προσευχῆς ἐγκρατείας
ἐνδέχεται· παντελῶς δὲ ὑπε-
ροραθῆναι ἀδύνατον· διὸ ὁ περ
Ὁ βουλόμενος ἔχειν ἄνδρα τέλειον.
ἔχων μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώ-
ματος κατὰ πάντα τῆς Χ(ριστο)ῦ κατὰ τὴν
γραφήν. οὐκ ὀφείλει προκρίνειν
τῆς προσευχῆς πᾶσαν ἄλλην διακο-
νίας. ἢ ἐκ τοῦ ἂν ἀκηδίας περι-
σπασθῇ ὡς ἔτυχεν· οὕτω πάντων

τόσας κατὰ ἀμφίκλην τινὰ καὶ οἰ-
κονομίαν θεοῦ προφάσεις προστῆ-
ναι παραστῆναι καὶ ἀσυνάλλαξιν.
ἀλλὰ καὶ τὴν διαφορὰν ἐπιγινώ-
σκειν. καὶ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ διυ-
λύειν ἀδογματίστως· ὁ γὰρ μὴ
οὕτω φρονῶν, ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν
γραφὴν ἐστὶ τὸ λῆν ἐν τῷ λῶν
διαφέρων τέρας καὶ προβάτων τίκτειν
ἢ ναὶ ψιλά. οὗτος καὶ κατὰ τὸν
προφήτην περιπατήσας ἀσεβεῖ
τῷ λαῷ κατορθώσαντας οἰκονομι-
κῶς ἀνέχειν τοσαῦτα βούλεσθαι·
δὲ παρὰ τῇ τάξει ὁ ἐν τοῖς καὶ
... καὶ οἰκονομικῶς
ἀπαιτεῖν. παρὰ τῆς
ἐχρῆν ... ἀπο-
σημαίνοντας τὴν προσευχήν. μά-
λιστα τὰ ὑπὸ λυπῆσαι καὶ πλε-
ονεξίαν χρημάτων ἡμᾶς κα-
τασπώσας· ὅσοι γὰρ ἀνθρω-
κῶς ἀπειλῆ αὐτοῦ. καὶ τὸ περὶ
σοῦ λόγου αὐτὸν περικόψει, τὸ

σοῦτον ἐστὶ τὴν ἔννοιαν ἀπορρηγνύναι
σπουδὴν συμβάλλει. καὶ ὅσον ἂν συ-
στείλῃ τὴν ἔννοιαν, τοσοῦτον
τῇ καθαρᾷ προσευχῇ δίδωσι
τόπον καὶ τὴν ψυχὴν πείθεις ἐ-
πιδείκνυσιν· ὡς δεξιὸς ὁ λινο-
κοντίαν ἢ δι' ἑτέραν τινὰ ἀσθέ-
νειαν τοῦτο ποιῆσαι οὐ δύναται. κἂν
τὴν ἀλήθειαν ἐπιγινώσκεται·
καὶ καταδυνάμενον ἐκτείνει ὅλως.
τὴν ἑαυτοῦ μὴ ποιότητα αἰτιώ-
μενος· κρεῖσσον γὰρ ἀλλὰ ψευ-
δοῖμαι λόγον. καὶ μὴ πολεμεῖν
καὶ οἰκοῦσσο· ὁ προφήτης ὁ ἐν
ραυλῇ τοῦ κυρίου ἐκαθαρίσθη ὁρῶν
ἕτερον τὸ λέγειν ἀρχὴ σοφίας.
διὸ καὶ ἡ μεταπείρα μαθητῶν αὐτοῦ
κοσμικὴν μέριμναν διὰ τὸ αὐτὸ δὲ
καὶ προσευχῇ ἀποκρούσασθαι·
μὴ δυνάμενοι δὲ ἂν ἀλλὰ πᾶσι
τοῦτο κατορθῶσαι. τῷ μὲν θεῷ
προσφέρομεν τὸ μὲν ἄλλα μηνύματα
τὴν μὲν ὁμολόγησιν. τὴν δὲ εὐχαρι-

τὸν αὐτὸν σπουδῆς οὐκ ἀφίστα-
σθαι· βέλτιον γὰρ ἐλεγχθῆναι ἀμ-
πρὶ ἄλλα ἔργα μερικῆς. ἢ μὴ
παντελῶς ἐκ τοῦ ὅλου καταλέγεσθαι·
Ἐρ. πῶς δεῖ τὸ ἴσον τηρεῖν προσευχῆς
καὶ ἀπαραίτητον τῆς διακονίας εἰ-
ρημένοις. πολλῆς ἡμῖν παρ' αὐτῶν
διακρίσεως δεῖ· τοῦ γνῶναι πότε
καὶ ποίαν ἀσχολίαν προκρίνειν
τῆς προσευχῆς ὀφείλομεν· ἐπεὶ
δὴ ἕκαστος πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν
αὐτῷ χρείαν ἀσχολούμενος, ὀφεί-
λομεν τὴν διακονίαν ἐκτελεῖν
δοκεῖ· ἀγνοοῦμεν ὅτι προσφέ-
ρεσθαι θεῷ μᾶλλον ἢ ἑαυτοῖς τὰ
πράγματα διακρίνειν ὀφείλει. τὸ
δὲ ἔτι τούτου ἀδιάκριτον. ὅτι
αὐταὶ αἱ ἀμφότεραι καὶ αἱ ἀποφορ...
ἐν τόλμῃ. οὐ πάντοτε οὐδὲ αἱ
αὐταί· ἀλλ' ἑτέρα ἀνθ' ἑτέρας
ἴδιος καιρὸς προτιμᾶσθαι ὀφεί-
λει. ἐπεὶ δὲ οὐ πᾶσαν διακονίαν
πάντοτε, ἀλλ' ἑνὶ ἰδίῳ καιρῷ

ἐπιτελῆται· τῇ δὲ προσευχῇ
ἀδιαλείπτως ἡμῖν ἡ λειτουργία νενο-
μοθέτηται· τούτου χάριν τὰς ἐ-
κτὸς ἀνάγκης ἀσχολιῶν προκρί-
νειν αὐτὴν ὀφείλομεν. Ταύτην
τὴν διαφορὰν πάντες οἱ ἀπόστολοι
διδάσκοντες. τὸ πλῆθος πε-
ριιστὰν αὐτοὺς εἰς διακονίαν βου-
λομένους. ἔλεγον· οὐκ ἀρεστόν
ἐστιν καταλείψαντας ἡμᾶς τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέ-
ζαις· ἐπισκέψασθε ἐξ ὑμῶν
αὐτῶν ἄνδρας μαρτυρουμένους ἑπτά·
οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρεί-
ας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ
καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προ-
σκαρτερήσωμεν· καὶ ἤρεσεν
ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ
πλήθους. Τί δὲ καὶ διὰ τούτου μαν-
θάνομεν· ὅτι τοῖς μὲν ἀποτεταγ-
μένοις προσκαρτερεῖν τῇ προ-
σευχῇ. ἑτέροις δὲ τὸ ἐφίστασθαι τῇ δια-
κονίᾳ· ἵνα μὴ τῶν ἀμφοτέρων

ὀκνοῦμεν· τοῖς δὲ λίαν ἀμβλέσιοις,
κρεῖττον μὲν τοῦ λαεῖν ἀμβλεῖν τοῦ βελ-
τίονος· ὁ δὲ δὴ γαμικὸς ἀκού-
σας ταῦτα, οὕτως ἔφη· πῶς σὺ ὦ οἰκα-
τακόσμους ἔφη οἱ προσεύχῃ ἀμ-
βλῶν τοὺς καταπεφρονημένους· ὁ δὲ
ἀγροικὴ τῇ ὀφθαλμίᾳ ζάας, οὕτως ἔφη· κα-
λῶς ἔφης ὦ πᾶσ' ὅ τι οὐ ποιοῦσιν·
πεπόνται γὰρ ἅπαξ· τὸ δὲ ἐξαίσιον ς
δηλὸν πρῶμαι· τὸ τῆς οἰκόδομος ς
ἀμβλῆ δὲ καὶ ἀδελφοὺς, οὐδὲ ἂν ἀφῆκα δὴ
νὴν ταῖς χωρὶ προσεύχης· οἱ τε
ἐχόντες πόθον πάσης. Τί γὰρ
ἐστὶ μεριμνᾶν τοῦ δὲ ἀνελὼς παραγῆ-
ναι τοῖς ἀεὶ κατακειμένοις καὶ μὴ
δεδεοσ τεθη γαμηλίοις· ἕτεροι ὦ
ἑκεῖνοι πορευόμενοι καὶ ὄντες, πο-
λεμούμενοι· πορευόμενοι. ς
[illegible] βοηθοῦντες. θλι-
βόμενοι· πολεμοῦντες. πο-
[illegible] καὶ ἕτεροι οἱ τῇ
[illegible] διαπεσοῦσιν ἀρμοῖαι
[illegible] καὶ μηδὲ

ἀδύνατον [illegible] ἰᾶσθαι· οἷον ἀλλ-
ὡς ὁ προφήτης διαλέξεται· μὴ
ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέ-
φων οὐκ ἐπιστρέψει; καὶ πάλιν·
ἔγειρε ὁ καθεύδων· καὶ ἀνάστα ἐκ
τῶν νεκρῶν· καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χριστός·
μὴ κολουομένοις δὲ τὸν τῆς [illegible]
κόπον ἀναδέξασθαι· καὶ τῇ προσευ-
χῇ παραμένειν· καὶ ὅταν [illegible]
[illegible] διὰ τὴν μέλλουσαν [illegible]
[illegible] φησίν· [illegible] θεραπείου
[illegible] βοηθήσει· οὐκ ἔστι τραυ-
ματος [illegible]
[illegible] οἱ δὲ τῶν [illegible]
[illegible] τῶν καλῶν
ἑκουσίοις δὲ αὕτη ἡ πληγή· αὕτη
ἐστὶν ἡ ἁμαρτία ἡ πρὸς θάνατον·
μηδὲ [illegible] ἕτερον προσευχαῖς
θεραπευομένη· ἰατρεύσαμεν γάρ
φησι τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη·
διότι αὐθαίρετος ἦν νόσος· καὶ οὐκ ἐ-
[illegible] εἶναι· οἱ δὲ θέλοντες·
οἱ δὲ καταδεχόμενοι τὰ παρ' ἑτέρων

βοηθήματα· Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
ἀποφθέγγεται ἡ θεία γραφή· προσ-
τοὺς ἐνθυμίζοντας τὴν προσευχὴν
καὶ ἐκ τοσαύτην ἀγάπην καὶ ἀσθενείας
ὥρας καὶ καιροὶ ταύτην περιορίζον-
τας· πρωῒ μεσημ κυ πάντοτε νυκτὸς
καὶ ἡμέρας· τοῦ δὲ ἀποστόλου ἀ-
διαλείπτως ταύτην προσφέρειν
τῷ παντοδυνάμῳ θεῷ νομοθετή-
σαντος· ἰδοὺ καὶ ἡ παλαιὰ δια-
θήκη τοῦ σολομῶντος περὶ τῶν πο-
νούντων ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ
σοφίᾳ αὐτοῦ ἐπαγρόμενον· λέγου-
σα· ἰδοὺ πολλοί· θεὸς ἐστὶ κς ἐν
ὀλιγοκαρδίοις· ἐστὶ δὲ ἡ σοφία
καὶ ἐπάγρου· ταῦτα δὲ οὐκ ἄλλοι
φιλάρηματα καὶ ἐπὶ ἄξιον ἔδοξεν
διὰ τοῦτο βιβλίον ἀνεκτήσαντο:
καὶ συνόντων τῶν γεγραμμένων τὴν
δύναμιν μηδὲ δι' τούτων ἐργασά-
μενοι· ὑπερφρονοῦσι τῶν ἑτέρων λοι-
ποῖς ὀνόμασι· καὶ διαφόρων ζη-
τημάτων συνιστῶν τὸ ἑαυτοῦ [illegible]

μέγαν παρὰ τοῖς τῆς φιλοσοφίας ἀ-
πείροις φέρονται ἔπαινον· οἱ τῆς
φιλοπονίας μὴ ἀντιλαμβανόμενοι· ἐπεὶ δὲ τῆς
ἔργου μεθέντες πολλὴν παρὰ τῶν
καὶ τῶν φιλοπόνων καὶ εὐσεβῶν ἀν-
δρῶν ἀποφέρονται τὴν κατάγνω-
σιν· διότι τῇ εἰσαγωγικῇ τεχνώσῃ
τῶν γραφῶν· οὐ προσέργου· ἀλλὰ
προσθεῖναι δεῖξιν ἀποχρησάμενοι.
τῆς κατὰ τὴν ἐργασίαν πόνοις· ἀλλ' οὐ ἀπο-
φθαρήθησαν· οὗτοι ὡσεὶ οἱ ἐν τῷ
προσώπῳ καυχώμενοι· καὶ μὴ ἐν
καρδίᾳ· ὀκνηροὶ τοῦ ἔργου ἀνάπη-
ροι. ὀφείλοντες αὐτοῦ ἐφάπτεσθαι.
τὰ γὰρ παρὰ τῆς γραφῆς εἰρημένα.
οὐχ ἵνα νοήσωμεν μόνον, ἀλλ' ὅ-
πως αὐτὰ καὶ ποιήσωμεν εἴρηται·
ἀρξώμεθα δὴ λοιπὸν τοῦ ἔργου· οὕτω
γὰρ ἂν ἀκολούθως τὴν προκοπὴν τοῦ.
εὑρήσωμεν· ὅτι οὐ μόνον ἡ εἰς
θεὸν ἐλπίς· ἀλλὰ καὶ βεβαία πίστις.
καὶ ἀνυπόκριτος ἀγάπη· καὶ ἁγνὴ
σικαλία· καὶ φιλαδελφία· καὶ ἐγκρά-

τέρα· καὶ ὑπομονή· καὶ γνώσεως πα-
τέρα· καὶ πειρασμῶν λύτρωσις·
καὶ χαρισμάτων δωρήματα· καὶ ἐξο-
μολόγησις καρδιακή· καὶ δάκρυον
ἐκ τῆς ἐνεργείας διὰ προσευχῆς τοῖς ἀγγέλοις
προσηνέχθη· οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλ-
λὰ καὶ τῶν ἐπερχομένων θλιβε-
ρῶν ὑπομονή· καὶ εἰλικρινὴς τοῦ πλη-
σίον ἀγάπη· καὶ νόμου πνευματικοῦ
ἐπίγνωσις· καὶ δικαιοσύνης θεοῦ
ἀρωγός· καὶ πνεύματος ἁγίου ἐπιφοίτησις·
καὶ θησαυρῶν πνευματικῶν δόσις· καὶ
πάντα ὅσα ἐπηγγείλατο ὁ θεὸς παρέ-
χειν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ ὧδε καὶ ἐν
τῷ μέλλοντι αἰῶνι· καὶ ἁπαξαπλῶς
κατ' εἰκόνα θεοῦ ἀναφαίνεται τὴν ψυ-
χὴν ἀδιάλωτον, ἡ μὴ δι' ἀχάριστος θεοῦ·
καὶ πίστεως ἁγίου μετὰ πολλῆς ταπει-
νοφροσύνης· καὶ ἀμετεωρίστου προ-
σευχῆς τῇ διανοίᾳ παραμένοντι·
πόσω ἂν τοιούτων καὶ τοσούτων ἀγα-
θῶν δι' ἀγνοίας καὶ προσευχῆς ἀμε-
λείας ἐστερημένοι· λέγουσιν οὖν πε

πρόσκαιρον· ἡ σοφίαν ἑαυτοῖς ἐπιγρά-
φοντες οἱ μηδὲ ἐπιστήμην ἣν δι' ἧς καταμαθεῖν
ἐπιστάμενοι· ἐλέγχονται τῆς παρουσίας·
ἐλεγχθέντες ὕστεροι τῆς ἀπορίας·
τοῦτο μόνον κερδαίνοντες. ὅτι τὴν
ματαιοδοξίαν τῇ γραφῇ περιάπτειν
παρασκευάζουσιν· λέγοντος τὴν σο-
φίαν τοῦ κόσμου τούτου μωρίαν εἶ-
ναι παρὰ τῷ θεῷ· ἡ δὲ ἐκ θεοῦ. ἄνω-
θεν οὖσα καὶ κατερχομένη παρὰ τοῦ
πατρὸς τῶν φώτων· ἧς τεκμήριον
ἀληθινὴ ταπεινοφροσύνη· οἱ οὖν
ἀνθρώποις ἀρέσκειν βουλόμενοι.
ἀντὶ τῆς θείας. τὴν ἀνθρωπίνην
ἐδέξαντο· καὶ ἐν αὐτῇ φυσιούμενοι καὶ
ἐγκαυχώμενοι. πολλοὺς τῶν ἁπλου-
στέρων ἠπάτησαν· πείσαντες οὐ-
κ ἐν πόνοις ὁδεύουσι θείας καὶ προσευ-
χῆς, ἀλλ' ἐν πιθανοῖς ἀνθρωπίνης σο-
φίας λόγοις φιλοσοφεῖν· ἣν καὶ ὁ ἀπό-
στολος ἐχθρουμένην ἔχει καὶ ἐκ δείνωσιν
τοῦ πρωτογόνου ὀνομάζει· φησὶ γὰρ ἐν τῇ
πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ· οὐκ ἐν πει-

τεια· καὶ ὑπομονῆ· καὶ γνώσεως σω-
τηρίας· καὶ πειρασμῶν λυτρώσεως·
καὶ χαρισμάτων δωρήματα· καὶ ἐξο-
μολογήσεως καρδιακῆς· καὶ δάκρυον
ἐκ θλίψεως δι᾽ ἀπορίας προσευχῆς τοῖς ἁγίοις
προσαγαγεῖν· οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλ-
λὰ καὶ τῶν ἐπερχομένων θλίψε-
ων ὑπομονή· καὶ θλίψεις κρίνεις τοῦ πλη-
σίον ἀφεῖναι· καὶ νόμου ἐπὶ τοῦ
θεοῦ γνώσεως· καὶ δικαιοσύνης θεοῦ
ἄρτοις· καὶ πίστεως ἀψευδοῦς φωτισμός·
καὶ θησαυρῶν οὐρανίων δόσεις· καὶ
πάντα ὅσα ἐπηγγείλατο ὁ θεὸς παρέ-
χειν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ ὧδε καὶ ἐν
τῷ μέλλοντι αἰῶνι· καὶ ἁπαξαπλῶς
κατ᾽ εἰκόνα θεοῦ ἀναφαίνεσθαι τὴν ψυ-
χὴν ἀπαλλάττων, εἰ μὴ δι᾽ ἀχαριστίας θεοῦ·
καὶ ὀλιγωρίας αὐτοῦ μετὰ ἀπωλείας τῆς ἀπ-
νεφροσύνης καὶ ἀμελείας περὶ τοῦ προ-
σευχῆς τῇ διαμονῇ παραμένομεν τό-
πῳ δὲ ὅσῳ οἱ τοιούτων καὶ τοσούτων ἀγα-
θῶν δι᾽ ἀγνοίας καὶ προσευχῆς ἀμε-
λείας ἐστερημένοι. λέγουσι γοῦν ...

προσέχομεν· καὶ σοφίαν ἑαυτοῖς ἐπιγρά-
φουσιν οἱ μὴ δεχόμενοι δι' ἂν καταπολλῶν
ἐπιστάμενοι· ἐλεγχόμενοι τῆς παρουσίας.
ἐλεγχόμενοι τέως τῆς ἀπειρίας·
τοῦτο μόνον κερδαίνοντες· ὅτι
μᾶλλον ἑαυτοὺς τῇ γραφῇ ἀντιτάξειν
παρασκευάζουσιν· λεγούσῃ τὴν σο-
φίαν τοῦ κόσμου τούτου μωρίαν εἶ-
ναι παρὰ θεῷ· ἣ δὲ ἐκ θεοῦ. ἄνω-
θεν ἐστὶ κατερχομένη παρὰ τοῦ
πατρὸς τῶν φώτων· καὶ τεκμήριον
ἐστὶν ἡ ταπεινοφροσύνη· οἱ οὖν
ἀνθρώποις ἀρέσκειν βουλόμενοι.
ἀντὶ τῆς θείας. τὴν ἀνθρωπίνην
ἐδέξαντο· καὶ ἐν αὐτῇ φυσιούμενοι καὶ
ἐγκαυχώμενοι. πολλοὺς τῶν ἁπλου-
στέρων ἐξηπάτησαν· ὥσπερ τοὺς
Κορινθίους οὐ θείας καὶ πνευματι-
κῆς, ἀλλ' ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφί-
ας λόγοις φιλοσοφεῖν· καὶ ὡς ὁ ἀπό-
στολος ἐχθρὸν ἐπὶ τούτοις ἐκκλησίαν
τοῦ θεοῦ ὀνομάζει· φησὶ γὰρ ἐν τῇ
πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ· οὐκ ἀπέ-

ἀπέστειλέ με χ(ριστὸ)ς βαπτίζειν· ἀλλ' εὐαγ-
γελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου.
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χ(ριστο)ῦ· Καὶ
πάλιν· τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέ-
ξατο ὁ θ(εό)ς. ἵνα καταισχύνῃ τοὺς
σοφούς· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου· καὶ
τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ
θ(εό)ς· καὶ τὰ μὴ ὄντα. ἵνα τὰ ὄντα
καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται
πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ·
Ὁ ὑπὸ θ(εο)ῦ οὐκ ἐν ῥήμασιν ἑλληνικῆς
σοφίας· ἀλλ' ἐν πονήμασι προ-
σευχῆς καὶ ταπεινοφροσύνης οὐ
δοκεῖ κατορθοῦσ ἀποδέδεικται· τί
ματαιοφρονοῦσι καὶ τὸν πρῶτον
τρόπον τῆς θεοσεβείας ὥσπερ
κατορθωτὸν καταφρονοῦντες. οὐ
δὲ τοῦ δευτέρου ἢ κἂν τοῦ τρίτου
ἐπιτυχεῖν βούλονται· τοῦ δὲ
σχολαστικοῦ βουλομένου μαθεῖν τί-
νες εἰσὶν οἱ τρεῖς τῆς θεοσεβείας
τρόποι, ὁ ἀσκητὴς ἀπεκρίνα-
το· ὁ πρῶτος ἐστὶ τὸ μὴ ἁμαρ-

τάξιν· ὁ δεύτερος· τὸ ἁμαρτήσαντα
ὑπομένειν τὰ ἐπερχόμενα ἀθλη-
ρά· ὁ δὲ τρίτος τρόπος· τὸ μὴ ὑ-
πομένοντα ταπεινωθῆναι ἐπεὶ τοῖς τῆς
ὑπομονῆς ὅπλοις ἐλλείπει ἁμαρτίαις· καθότι τῶν
δεινῶν ὑδάτων θεωρεῖται διὰ τῶν
προσφυῶν σημασιῶν. ὁ δ᾽ ἐξ ἀνά-
γκης λοιπὸν τὴν ἐκ θεοῦ ἡμῖν κρί-
σιν ἐπιφέρουσιν· ἡ μὲν ἀναμνήσει τῶν
παθημάτων καὶ τῇ ἐπιταπεινώσει μόνον
ἰδὼν ὁ θεὸς· ὡς οἶδεν τῇ παντοδυ-
νάμῳ αὐτοῦ χάριτι ἐξαλείφει τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν· ἡ δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ
προειρημένου ἀμελείᾳ· τὸ πέν-
θος καὶ τὴν ταπείνωσιν κατα-
λιπόντα· ἐπεὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ὁ δίκαιος
κοσμικῆς σοφίας ἐκδικούμενος· ὁ
πῶς καὶ τούτοις τῶν ὑπολαμβανό-
ρων καταφρονούμεθα. πῶς δὲ ἐλε-
θῶμεν διὰ τῶν ἐν ἁμαρτίαις τοῦ ἐλε-
ονασμοῦ ταῦτα. ὢ πῶς ἐπιθυμοῦ-
μεν τὸ τῆς ἀμετρίας παρρησίας πά-
θος καὶ ἀνυπέρβλητον· καθότι τῶν

φρονήματι καταλείψαντες· τοῦ μὲν
γὰρ ἄλλων παθῶν ἀνθρωπείας τοῖς
μετόχοις αὐτῶν εὔδηλοί ἐστιν· ὁ δὲ
καὶ πένθην καὶ ταπεινοφροσύνην
τοὺς ἐγκρατευομένους παρασκευά-
ζουσιν· ἡ δὲ ἀνθρωπαρέσκεια
ῥήμασί τε καὶ σχήμασιν εὐσε-
βέσιν ἐστὶ κρύπτεσθαι· ὡς μηδὲ τὰς
παρατροπὰς αὐτῆς τοὺς δελε-
αζομένους ἐστὶ γνῶναι ῥᾳδίως·
πρὸς τοὺς ποθεινοὺς κοσμικούς· ὁποῖαι
γάρ εἰσιν αἱ ἐξ ἀνθρωπαρεσκεί-
ας παρατροπαί· μᾶλλον δὲ πρὸ
τούτων βούλομαι μαθεῖν· τί
ἐστιν ἡ ἀνθρωπαρέσκεια· ὁρῶ
γὰρ ὅτι οὐ φύσεως ἀκολουθία
τοῖς σχήμασι σημείοις ἐσόμενον·
ἀλλ' ἀμαθίας αἰτίαν ἀτόπων πραγμά-
των καταστοχαζόμενον· καὶ
ὡς παρὰ τοῖς μαρτυρίαις τὸ
γόνυ κατὰ ὀφθαλμόν· διὸ τὰ
τῆς τῆς προσωνυμίας πρᾶ τὸν
ζητεῖ εἰδοίκοτητα· καὶ οὕτως

ποιησόμενοι ὁποῖόν τι ἐστὶ τὴν γενικωτά-
την αὐτὴν [illegible] κατείληφας·
Ὁ δ' ἀσκητὴς ὁ ἔφη· ἄνθρωπος ἀρεσκεί-
α τινὰ ὡς δοκῶ· τὸ τοῖς ἀρίστοις ἀρέ-
σκειν· ταύτην οἶδα καὶ τοῦ χρη-
ματισμοῦ τὴν οἰκειότητα· ὁ δὲ
δικαστικὸς ὡς ἔφατε θαυμάσιος
τὸ ῥῆμα, φησίν· πάλιν προσφυ-
ῶς ἀφῄρηκας· τί οὖν ἂν εὐλαβοῖ-
το· τέλος ἀδικίας τὸ δίκαιον;
ἢ οὐ φαίνεταί σοι δίκαιον εἶναι τὸ
ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἕνεκα τὴν
δοκιμασίαν μὴ ἑαυτῷ ἀποδιδό-
ναι· ἀλλ' ἑτέροις τὴν τοῦ κατ' αὐτοῦ κρί-
σιν ἐπιτρέπειν μᾶλλον ἢ ἑαυ-
τοῖς· ἐπεὶ δὲ ὑπερμελῆ τὸ ὅλως
ἀρετὴν ὀνομάζεσθαι τὸ μὴ ἀρίστοις
ἀρέσκον· μὴ τέως ἀρεστοῦ πολλοῖς
ἐχόντων τὸν ἔπαινον· ὁ περὶ τὴν
γραφὴν [illegible]· ἐκμα-
μάζεσθαι τὸ πλεῖστον· καὶ μὴ τὸ σύν-
τομον· ἀλλότριοι· καὶ μὴ τὰς ἀρχὰς
λῃ· καὶ πάλιν· ἕκαστος ἡμῶν

τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν
πρὸς οἰκοδομήν· καὶ πάλιν· ἀπρό-
σκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ
Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ·
τίς δὲ δύναται μὴ ἀρέσκων τοῖς
ἄλλοις, ἀπρόσκοπος εἶναι· τί οὖν
τοσοῦτον ἐβάθυνας ἡμῖν ἀνθρω-
παρεσκείαν μεμφόμενος· ἔδει
χρῆναι τοὺς μὴ ἀρέσκοντας
ἄλλοις μᾶλλον ἢ τοὺς ἀρέσκοντας
ἀποδέχεσθαι, καὶ ῥᾳθυμοῦντας τοὺς πλησίον·
καὶ τοὺς φονεῖς καὶ ἅρπαγας καὶ εἴ τι βού-
λοιτό τις ἐπαινεῖν· ἐπειδὴ οὐδενὶ τῶν
ἄλλων ἀρέσκουσιν· ἔδει ἐπὶ τοῖς
εἰρημένοις παραιτούμεθα μέχρι μὲν
ὁσίας τῆς ἱκανῆς. μὴ θαυμάσῃς·
οὐ γὰρ ἀσφαλῶς εἰσὶ τὰ ἀμεμφῆ τὰ γρα-
φάς· οὐδὲ ὡς ἀγνοοῦντι τὸ δίκαιον
ὁ τέρον. ἀλλὰ μὴ οὐ λογιζόμενοι πρα-
τον ἐπακοῦσαι τὸ ὑμέτερον
δῆρον· οἱ δαιμόνιοι δὲ ὅσον ἀπομένειν
ἀποδιδόναι τοῖς ἐν λόγῳ σφαλλο-
μένοις· ὅταν μὴ θελήματι· ἀλ

χάριν δὲ εἰσὶ αἱ αἰτίαι τοιαῦται ποιοῦ-
σιν· καὶ ταῖς φανεραῖς προσηγορίαις
καλεῖν ἐπιγράφουσιν· ὁ μὲν γὰρ
αὐτὸς παραφησάμενος ποιεῖσθαι
ἐν λόγοις ... βουλόμενος γὰρ
ὥσπερ καὶ φανερὸν ποιῆσαι τὴν αὐ-
ταρκείαν καὶ τὰ ταύτης κακίαν.
ὀνόματος αὐτὰ ἄνθρωπος παρῄκα-
μεν· ἐπειδὴ ὅσοι οὐκ ἔστι μὲν ἄλλα·
ἀλλ᾽ ἁμαρτίαι προσβάλλουσιν, δί-
καιον ἂν ἦν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ γυμνὴν σαφα-
νερὰν θέσθαι· καὶ τὰς αἰτίας ὡς
ψευδεῖς παραιτεῖσθαι· ὡς
τοσοῦτον φαῦλος καὶ διεφθαρμένος
ἐδόξασεν εἶναι, ὥστε καὶ τὸν φρόνι-
μον καταφρονεῖν· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς
ἐπεὶ ἦν ὅτι φανερῶς προστάτης
ἐδόκει ὢν ἀμφισβητεῖν καὶ τὰ ἀνθρώπινα
μὲν ἀναπαρατείνει, ἐπεὶ μὲν τὸ
θαυμαστὸν· ὡς λίαν ἀπαντα ταὐτὸ
ἀκούοντας· ὅτι τοιαῦτα λόγια ὁμοίως
καταφρονεῖσθαι, τὰς γὰρ ψυχὰς ἀπαλλ-
άττειν· ἁρμόζει δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὅθεν.

ἔσχε δὴ οὐ μικρῶς· ἀλλ' ὡς βοηθεῖν αἱ-
ρούμενοι· ἐπὶ τούτοις δὲ κομεῖν
τοῖς λόγοις· αὐτὸς δὲ ἄχρι τοῦ μὴ
παρακρούσασθαι· οὐχ ὡς ἡμεῖς ἂν
τὸ δικαιότερον ὡς ὤφελον· ἀλλὰ
πρότερον τὴν παρ' ἡμῶν ἀκοῦσαι
διάγνωσιν βουλόμενος, τοῦτο χά-
ριν παραιτούμενοι τὴν φανερὰν ὁσιό-
τητος τέλος δοῦναι τῷ ἐπαγγέλ-
ματι· ἐκδιδάξαι ἡμᾶς· ὡς οὐ καὶ τὸ
πρόσωπον· ἀλλ' ἕτερα πάλιν ὡς
μεμφθεὶς τὴν ἄνθρωπον παροξύνειν
καὶ ἀναγραφήν· ἣν πᾶσαν κατὰ σοῦ τι-
θέμενος. οὐ κατὰ σοῦ ἀχρεῖον
παρακελεύσας· οὕτω γὰρ ἂν
τὴν γραφὴν ἀσυλλόγιστον τοῖς οὐ μό-
νον ἐν τοῖς ἑρμηνευομένοις θεωρουμένοις·
ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς δικαιώμασι κα-
νονιζόμενοι ὡς οὐ δικαιότερα ὀλίγον
ἡμᾶς ἀπὸ διατάξεως ὡς ὤφελον
τοῖς ὀνόμασιν ἀνταλλάξαντες. ἀρ-
τὴν ἄρτι παθόντος ἀντικείμενα
Ὁ δὲ βασιλικὸς ταῦτα ἀκούσας. αὐ-

ἀπεκρίνατο· οὐκ ἔστι πορνότης πωλεῖν·
τὴν γραφὴν ἐποίησαν· ἀλλ' ἀπορεῖ
ρους· σὺ οὖν μετὰ τὸ λέγειν μὴ προλαβ
λοῦ· ἀλλ' ὅτι ἐναρξάμενος· ὁ μὲν γὰρ ἄ
πορνοτρόφος τὰ σώματα· σκόπει καὶ
παρ' ἡμῖν μόνον συγγνώμην ἔχει· ὁ δὲ
παρ' ἀλλήλοις δεῖξαι καταλλήλως
μὲν ἣν ὁ νόμος ἵνα τὴν ἀμοιβὴν πα
ρέσχεν λέγει· καὶ ἤρξατο ἐξ ἀμφοτέρων
κἂν μὴ θέλωμεν· τὴν ἀρχὴν θέλομεν ὁ
μολογήσωμεν· ὁ δὲ διδάσκαλος τῆς
Ὁ φησι· σχῆμα ταὐτότητος· τὸ δὲ
ἀδίκως παρ' αὐτοῦ μὲν γὰρ εἰς καθόλου τοῦ
σώμενον· ὁ δὲ διδασκαλικὸς λόγος· ὅσ
τὸν τρόπον μαθητὴς νόμον
ἐν ἤδη ἡ μάστορος διδάξας· ὁ δὲ
γέροντα πρὸς αὐτόν· εὐγενὴς ὢν
τῆς σοφίας· γινώσκειν δεῖ τῆς
πανουργίας· καθότι ἐστὶ τῆ
ἀγνοίας συμπαθεῖν παρ' ὁμολογοῦ
διὰ τῆς τοῦ παρέχειν εὐαγγελίας
τὸ λαμπρὸν προσκεχάρηκος·
Ὁ μὲν γὰρ αὐτὰ λέγεται πορνεύει τοῦ

προκειμένοις γενόμεθα· ἄκουε
οὖν τῆς γραφῆς προφητευούσης
τὰς κατ' αὐτῆς ἀνθρωπαρεσκ-
ας μέμψεις· πρῶτον τοῦ προφήτου
λέγοντος· ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπι-
σεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃ-
σχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένω-
σεν αὐτούς· καὶ ὁ ἀπόστολος φη-
σί· μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀν-
θρωπάρεσκοι· καὶ πάλιν· εἰ ἔτι
τοῖς ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ
ἂν ἤμην· καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦ-
τα ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ ἀναλεξά-
μενος εὑρήσεις· ὁ δὲ λαϊκὸς
ἔφη· τί οὖν· ὅτι ἐξ αὐ φωνῆς ἐγ-
γράψαι; ἄρα ἡ γραφὴ ἀντιμάχο-
νος ἑαυτῇ; ὁ ἀσκητὴς ἔφη·
ἡ γραφὴ οὐκ ἔστιν ἑαυτῇ ἀντιμαχό-
νος· ἀλλ' ἡμεῖς ἀμνημονοῦμεν
προσθήκην τῆς ἀληθείας καταφρο-
σιν· ἔστι δὲ γὰρ οὐ παντὸς ἀσ-
θενοῦς ὁ λόγος· οὐδὲ παντὸς ἀσ-
θενοῦς μεμφομένη· τούτου χάριν οὐ

πᾶσιν ἀρέσκειν ὀφειλόμεθα· πλὴν
τοῖς ἀγαθοῖς· ὁμοίως δὲ οὐ δέον πᾶ-
σιν ἀπαρέσκειν, πλὴν τοῖς πονη-
ροῖς. διὸ καὶ ὁ κύριος τοῦτο φανεροποι-
ῶν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φησίν·
οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν
πάντες οἱ ἄνθρωποι· οὐ μόνον δὲ ἐν του-
τοις· ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δοκοῦ-
σιν ἀγαθοῖς ἀνθρωπαρεσκεῖαν ἢ
κενοδοξίας· ὅταν μὴ δι' ἔλεγχον
ζημίωσιν, ἀλλὰ δι' ἔπαινον ζητῶν ἤ τινα
ἀντίδοσιν ἐπιδείκνυμέν τι
καλὰ τοῖς ἄλλοις. καὶ εἰκότως· ὁ γὰρ
ἀνταποδόσεως ἐφιέμενος σωματι-
κῆς ἀρέσκειν θέλει τοῖς ἄλλοις βού-
λεται· οὐδὲν παρὰ θεοῦ χαρισμα-
τικὸν λαμβάνει· οὐδὲ τυγχά-
νει τῶν ἐκεῖθεν ἀνταποδόσεων·
ἀπέχων τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καθὼς
καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἔφα-
νερῶσεν· οὐχ ἅπαξ· ἀλλὰ καὶ
πολλάκις· καὶ περὶ προσευχῆς
καὶ νηστείας· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης

ἐν τῷ λεγομένῳ κρέα ἢ καὶ πάντα
ἀπὸ τῶν ἀμφοῖν παρ᾽ ἡμῖν λέγει·
Ὁ δὲ σχολαστικὸς ἐπὶ λαλουμένῃ
τοῦ ῥήματος, ἢ περὶ μαθήματι
τῇ φωνῇ· ἢ καιρὸν ἔχειν περὶ
τούτων ἐπεὶ τὸ λῆρος φορήματα·
καὶ ἐπειδὰν δοκεῖ μὴ ἐν αἰνίγματι·
μηδὲ ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ φα-
νερῶς τῇ ἐννοίᾳ τοῦ εἶναι τῆς
καλύψας δι᾽ ἀπάτης ἀστρονομίας· ἵνα
γινόμενοι ἀκριβῶς. ἢ τοῖς καθ᾽ ὅσ
ἐρημίας ὁ κοσμικὸς τέρας καὶ διαφέ-
ρει· ὥσπερ ἀπαντᾷ αὐτὰς λέγει
θύτας καὶ τῶν φρονίμων καὶ
ταλαιπωρεῖν· Ὁ ἀσκητὴς ὁ δὲ
ἀκουόντων [illegible]. καὶ ἀποβάλλεσθαι ὁμοί-
ως αὐτὸς δὲ [illegible] ἡδονήν. καὶ μὴ
εὑρεῖν αὐτὰς ἐν πᾶσιν εἰς τὴν [illegible]
τῷ πάθει ἐκκαμμένας· παρὰ τῇ
καὶ [illegible] τῶν παρ᾽ ἀστρονόμων.
[illegible] σοφία· αὐτὴ δὲ λοιπὸν ὡς
[illegible] ἀκολουθοῦσιν. φθόνος·
[illegible] ζῆλος· δόλος· νεῖκος· ὑπὸ

κρίσις· προσωποληψία· ὀφθαλ-
μοδουλεία· καταλαλιά· ψεῦδος·
εὐλαβείας σχῆμα· οὐκ ἀλήθεια·
καὶ ὅσα τοιαῦτα δι᾽ ὧν φανερὴ ἡ σκο-
τεινὴ ἀπάθεια· τὸ δὲ ἐναντίον φαυ-
λότερον. ὅτι τινὲς δι᾽ αὐτῆς τὸν
λόγον σοφίας συνιστῶσι ταύτας
ὡς καλὰς καὶ τὴν ἑαυτῶν μανίαν ἐ-
πιμαρτυροῦσιν· ἡ δὲ βουλή. καὶ
τὴν πανουργίαν μετρεῖ κῶς φανερο-
ποιήσας· ὁ πανοῦργος ἀνθρω-
πάρεσκος· ἐξ ὅρου σοι μολεύσαν. ἑτέ-
ρας ἐπὶ βουλῆς· ἄλλον ἐπαινῶν.
ἄλλον ψέγει· νουθετῶν τὸν πλησίον.
ἑαυτὸν συνίστησιν· ὁ δίκην συ-
νηγορεῖ. οὐχ ἵνα τὸ δίκαιον κρί-
νῃ. ἀλλ᾽ ἵνα τὸν ἐχθρὸν ἀμύνηται·
μεγαλοπαλαίσας αὐτὸν ἔχει. σπουδάζει
δι᾽ ὧν παραδεχθῇ· τὸν ἑαυτοῦ ἐ-
χθρὸν ἀμφοτέρων μισοῦσι ἀνάγκῃ. ἵνα
τὴν ἑαυτοῦ καταλαλιὰν ἐπικρύψῃ.
ὁρκίζει τοὺς ἀκτήμονας τοῦ ὁμο-
λογῆσαι τὰ ἐνδόντα ὧ παρα-

ἄρχειν βουλόμενον· Καὶ ὅταν ἀφῇ τοῦ
σιν. ὡς ἂν τοῦτο τὰ σὰ ἀφηνιάζει·
παρὰ ἀσθενεστέροις καυχᾶται· καὶ παρὰ
ἀνωτέροις· ταπεινολογεῖ· τὸν
ἐξ ἀμφοτέρων ἔπαινον θηρώμενον·
θαυμαζόμενον ἐν ἀρετῇ ἀλα-
ζονεύεται· Καὶ ἐπιρρίψας ἑτέρᾳ ἀμελεί-
σιν, περὶ τὸ αὐτὸ θαυμάζομαι· τοὺς
ἀρχικοὺς ἀπὸ μὴ τὰς βδελύζει, Καὶ
παρόντας προσώπῳ δοξάζει·
τοὺς δὲ ἀπόντας νόθρον καὶ μυκτηρίζει·
καὶ τοῦ δὲ λαοῦ καὶ ἀγελαίου κομῶντας·
διὰ τὴν ἀφωνίαν ἀδηλίζει, ἵνα σοφὸν
ἑαυτὸν ἐπιδείξῃ· πάντα τὸν τὰς ἀρε-
τὰς παραφθονίζεται· τὰς δὲ κακίας
διαφημίζει· Καὶ ἁπαξαπλῶς·
καιρὸν θηρᾶται καὶ προσώπου δουλεύει.
ὅταν ἂν πληροφορηθῇ τὸ πολὺ τοῦ πρό-
σωπον τῆς ἀνθρωπαρεσκείας αὐτοῦ·
κρύπτειν πειρᾶται τὰς ἑαυτοῦ κακίας.
δι' αὐτῆς ταύτης, ἀπὸ τρίων ἐρωτήσεων·
Οἱ δὲ ὄντως μοναχοί, οὐχ οὕτως· ἀλλὰ
τοὐναντίον· τὰ τῶν ἄλλων συμπαθῶς

παρορῶσιν· τὰ δὲ ἑαυτῶν, τὰ τοῦ θεοῦ
φανερὸν ποιοῦσιν· διὸ καὶ παρ' αὐτῶν
ἀγνοούντων ἀνθρώπων εὐτελίζονται·
οὐ γὰρ τοσοῦτον βροτοῖς, ὅσον θεῷ
ἀρέσκειν σπουδάζουσιν· τοῦτο μὲν
εὐαρεστοῦντες. τοῦτο δὲ καὶ ἑαυτοὺς
σμικρύνοντες· ἐπ' ἀμφοτέροις
ἐκδεχόμενοι παρὰ θεοῦ τὴν ἀντα-
πόδοσιν. ἡ ῥῆσις τοῦ· ὁ ὑψῶν ἑαυ-
τὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· Οἱ δὲ σχολα-
στικοὺς πόνους ἐπὶ τοῖς ἐλέγχοις. ἐφη-
δρεύουσιν αὐτοῖς τοῖς πλησιάσασι τῆς ἀσκή-
σεως καὶ τὴν πανουργίαν ἐθάδας
κινεῖ ἑτέροις σφαλμάτων. αὐτοὺς ἐπαινεῖ-
σθαι ἀσμένως κατέχουσι· ἀπορῶν γὰρ
τῆς φιλονεικίας παιδεύουσι. τὴν
κατὰ θεὸν μωρίαν ἐπαινοῦσι· διὰ τοῦ
αὐτὴν εἶναι σοφίαν μείζω καὶ τῶν
ἀρετῶν· μαθηταὶ καὶ τὴν προσευχὴν καὶ
τὸν οὐρανὸν βδελυσσόμενοι
προσδιαβάλλουσιν, ὅσα τὴν εὐδίαν
ἀναιδεστέραν· τὴν ἀλήθειαν
ἢ δὲ ὁμοίως ἐργάζεσθαι ἢ τῶν σωματικῶν ἀέριον

παρήγγειλε τι βέλτιον τοῖς ἔθνεσι γνωσθό-
μεθα· Καὶ ταῦτα ἀκούσαντες, ἅμα
τὰ αὐτὰ ἀπειλεῖσθαι· ὁ δὲ γέρων προσπε-
σὼν αὐτὸν καὶ ταραχθεὶς ἐξέστη·
οἱ δὲ ἀδελφοὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν
τοῦ γενομένου τὴν δίκην ἀπαιτῆσαι·
ὁ δὲ Ἰακὼβ· ὁρῶν τὴν ἀσέβειαν τῶν
ῥηθέντων, τεκμήριον ἔλαβον ὅτι
οὐ προσῆκεν φθάσαι· ἀλλὰ προσμεί-
ναι ἔδει τοῦ δικαίου τοῦ
ῥήματος· καὶ οὐκ ἐφθάσθησαν τὸ
ἀλλ' ὑβρισθέντα τὰ αὐτοῦ ἐλο-
γίσαντο ἐν τοῖς ἀρχομένοις· αὐ-
τῆς ἀκμὴν καὶ πάντων ἐπιμελουμένην
μίαν· ὅτι τὸν ἐθνικὸν νόμον ἐφο-
ροῦντες λαλοῦμεν, αὐτοὶ δὲ οὐ γέγονα-
μεν· ἵνα οὐ προσφυγῶσι κατακολου-
θήσαντι τῷ βουλήματι τῶν σκυ-
θρωπῶν· ἀλλ' αὐτοὶ κρατοῦσι τὸν
τοῦ θεοῦ νόμον· καὶ πάντα ταῦτα
Ἑβραῖοι οὐκ ἀδικοῦσιν αὐτοῖς ἔργα χρ(ιστ)οῦ
ἐν τοῖς τοιούτοις κατὰ τὴν γρα-
φήν· ὥσπερ οὖν τὸ μισούμενον τοῖς

μακρονοίας ἀπόδοτε· ἵνα ἀμύμον
τε φθεγγώμεθα· ὅ τι τῶν σημαινόν-
των ἡμῖν λίαν πικρὰν ὀδμὴν ὑπο-
θῶσι· κἂν μὴ προσφάτως· κἂν
μὴ διὰ τῶν αἰσθητῶν πραγμάτων. ἀλ-
λ' οὖν ἡ παλαιὰ οὐ χρεία κοιμᾶται· τὸ γὰρ τοῖς
τῶν ἀδελφῶν πάθεσι θεὸς ὁ θεραπευ-
τής· καὶ διὰ τοῦτο ἀγνοοῦντι τὴν ἀλήθει-
αν· καὶ πάντα μὲν τὰ θλιβερὰ τῆς
πονηρίας ἐν πειρώμενος· ὁ μὲν ὡς
ὡς μάρτυς ἀδίκως πασχεῖν οἰόμε-
νος. μετὰ θάρσους ἀπεκρίνατο
τὴν γνώμην· τοῖς γὰρ ἡ γραφή· κατὰ αὐ-
τῶν ἑκάστου καὶ δικαίαν κρίσιν θεοῦ
ἐπέρχεσθαι τοῖς αὐτοῖς τὰς συμφο-
ρὰς εἴρηκεν· ὁ δὲ γέρων ἔφη· οἷς
εἰρηκὰς λίαν ἐπὶ προσώπου σαφῶς. ἔ-
φη· ἐν πολλοῖς κεφαλαίοις τοῦτο ζη-
τήσας ἄρτι τὸ εὑρήσεις· καὶ ἐν
τῇ παλαιᾷ καὶ ἐν τῇ καινῇ δια-
θήκῃ· ἃ δεῖ μου λέγει· καὶ μετὰ τοῦ μικρὰ
φανερώσομεν· αὐτὸς δὲ μαθὼν.
ἀπεκρίνατο τὴν ὑψηλοφροσύνην καὶ

κτήσασθαι τὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ ταπείνωσιν λέγον-
τος· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς·
καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰ-
μι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρή-
σετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
Ἐδεῦ ὁπόταν ἱκανῶς ἐπεδράμομεν τοῦ
λόγου ἔφη· καὶ ἱκανῶς ἡμῶν ἐν τούτῳ
μιμεῖσθαι τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χ(ριστο)ῦ·
ἐν τῷ ἰδίῳ χρεώστῃ [illegible] τὰ ἐ-
περχόμενα [illegible] εἴρηκεν· δῆλον
ὅτι καὶ ὁ Χ(ριστὸ)ς [illegible] τὸν ἴδιον χρεώστην
ἠλέησεν· ὅθεν [illegible]
ἡγούμεθα τὸν τοῦτο λέγοντα·
ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἡγούμενος [illegible]·
ἀρξάμενος ἐπειράσατο τὴν προ[illegible]
βουσαν [illegible] προ[illegible]
λῦσαι· [illegible] ταύτην [illegible]
λόγον· [illegible]
[illegible] τὸ [illegible]
[illegible] περὶ τούτου πληρο-
φορήσομεν· [illegible]
[illegible]· [illegible]· οἱ
[illegible] τὸν ἴδιον χρεώστην· αὐτοὶ μὲ

νοι χρεωστεῖν τυγχάνουσιν. ἢ ἐξουθενού-
μενοι αὐτούς. Θ δὲ εὐσταλτικὸς
ἀπεκρίνατο λέγων· δηλονότι ἐξου-
θενούμενοι αὐτούς. ὁ δὲ γέρων πρὸς
αὐτόν· τῆς θείας οὖν ἀκριβείας ὅτι καὶ
ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἀναδεξάμενος, Χριστὸς
φησὶ λέγειν ἑαυτὸν κατ᾽ ἔλεος ἐκ κατα
τὰς θείας γραφάς. ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
ὁ γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα.
ὁ πάντων τὸν θάνατον ἀναδεξά-
μενος καὶ ὑπὲρ πάντων ἀποθανών.
σὲ μόνον οὐκ ἂν ἐδέξατο; τοῦτο ὁ
μολυνθέντων σάρκωσις. καὶ ἡμεῖς ἐλυτρώ-
μεθα. ὁ δὲ ἀδελφὸς προσκυνήσας
ἔφη· ἄρα καὶ ὡς μὴ προσφέρων ἀλλὰ κα-
τὰ ἄγνοιαν. τὸν δὲ λυτρωτὴν τῶν
ψυχῶν καὶ ἀναδεχόμενον οὐκ ἀρνοῦμαι.
οἶδα γὰρ ὅτι οὐδεὶς ἕτερος ἐστὶ πιστὸς
ὁρίσας ἐκ τοῦ λέγεσθαι τοῖς πᾶσιν. τοῦ
ἀποστόλου λέγοντος· ὅτι πάντες
ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης
τοῦ θεοῦ. δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ

χάριτος ὀφείλειν θεῷ· τὸ δὲ πάντων
τῇ ἐκείνης ... καὶ μεγαλονοίᾳ τοῦ
ἀδελφοῦ· ὁ γὰρ ἀνελὼν αὐτὸν λέγεται
λοιπὸν ἡμᾶς διδάξαι ἀπὸ τῆς παραβάσεως.
ὅτι οὐδὲν τῶν ἁμαρτανόντων
λυπηρῶν ἑκάστῳ ἀδίκως ἐπέρ-
χεται· ἀλλὰ πάντα δικαίᾳ κρί-
σει θεοῦ· τῶν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων
κακῶν, τῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν πλη-
σίον πασχόντων. ἃ σκολιῶν
ἐπέρχεται πάντα ταῦτα ἀδίκως·
παρὰ τοῦ κυρίου πάντα δίκαια. Καὶ
πάλιν· οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει,
ἣν ὁ κύριος οὐκ ἐποίησεν. Καὶ πάλιν·
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ μετὰ δικαιοσύ-
νης. Καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ ... τοῦ-
το καὶ θεωρίας· καὶ εἰ ἡ ἡμῶν ἀδι-
κία θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν,
τί ἐροῦμεν· μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐ-
πιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄν-
θρωπον λέγω· μὴ γένοιτο. ἰδοὺ
καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ
βληθέντες, δι᾽ ἃ ἔσχον ... ἡμᾶς

τοῦτο τὸ φρόνημα καὶ τὴν δι᾽ ἁμαρτίαν ὀ
[illegible] κελεύουσιν [illegible] συμβουλεύουσιν.
ἡ ἑαυτῶν ἀναδέξασθαι τὸ πρόσωπον.
Καὶ ὁ ἅγιος Δαβὶδ ὑπὸ τοῦ [illegible] θλιβό-
μενος, [illegible] θεοῦ καὶ [illegible] δι᾽ αἰτία
ὁμολογῆ θλίβεσθαι. καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ δα-
νιὴλ καὶ οἱ λοιποὶ προφῆται τῷ
λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι τὰ μέλλοντα
θλιβερὰ κατὰ τὴν ἑκάστου ἁμαρ-
τίαν ἐπέρχεσθαι αὐτοῖς προεφή-
τευον. φησὶ γὰρ ἀπὸ θεοῦ ἐν λόγῳ
τάδε. καὶ αὐτοὶ ἐποίουν τάδε καὶ τά-
δε. ἐπελεύσεται αὐτοῖς τάδε καὶ τάδε.
Καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ ὁ μακάριος Δαβὶδ
τοῦτο φανερὸν ποιῶν ἔλεγεν.
[illegible] ὅτι [illegible] ταλαιπωρία
[illegible] ἀφηθῆναι [illegible]
[illegible] καὶ πάλιν· ὄνειδος ἄφρονι
ἔδωκάς με. ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοι-
ξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.
Διὸ πάτερ καὶ ἡμεῖς [illegible]
μέχρι [illegible] τοῦ δικαστικοῦ, τὰ τοῦ

ἡ τοῦ ἀβὲλ λέγων ὁ ψάλλομεν τῷ θῶ· τὸ
ἐκσφάζεσθαι καὶ οὐκ ἤμοι ξαπτόθομαι
μου ὅτι σὺ ἐποίησας· καὶ δεχαριστῆν
ὅτι τῶν ἐποικεσκαλεμμένων ὁμένην ἡμῖν
πονηρῶν ἐμμοιῶν ἐθελχόμενον ἀπολεί
λεν αὐτῶν· ὅλως γινωσκάλειν ἰδοῦσας ἐμμοι
ας ἐπ' αὐ αὐτῶν ἐπισκεχαμένοι. ἑαυ
τοὺς διορθωσόμεθα· καὶ μὴ ἀμ
φισβητήσομεν εἰς τὸ πλῆθος τῆς ἑ
αυτῶν κακίας ἀπονοούμενοι· τῶ λέγ
ἀνδροσάτην ἀφεθαρνήτου μεῖναι
ἐν τοῖς ἰδίοις κινήμασιν· ἢ δὲ
τὰ προφανῆ κινήματα ἐξ ἰδίων κα
ταμόνται. πολλῶ μᾶλλον τὰ ἐν
θυμήματα· γνωσόμεθα ὅπως ὦ σ
λογικοί· ὅτι προσθήκην ἢ μάλιστα ὠφε
λείαν ἐπιφέρει ὁ κς ταῖς ἐπαγγελίαις·
καὶ πολλάκις παρὰ δι' αὐτῶν ἐκείνην
ἐργάζεται· παρὰ τὸν ἀρεσιμ τῶν,
κρυπτῶν ἡμᾶς καὶ ἐλέγχουσα ὑμῖν φαυ
λων ἐνθυμήσεων· μετὰ δὲ τὴν τούτων
εὕρεσιν· ς΄ τ[illegible] νοφροσύνην προ
[illegible] θεσιν ἀφεθεῖν ἐν ἣν ἐξ ἀσχημάτι τὸ

ἀπὸ τῆς ματαίας οἰήσεως ἀπαλ-
λαγῶν· καὶ ἅπαξ ἀπολέσας πάθος κακί-
ας ἐμφαλοῦντας, ἀναλάβωμεν
κατὰ τὸ γεγραμμένον· διακούσαν-
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-
μίαν· ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν
ἤτοι ἁγιάσματος ἁγιασμοῦ· τούτοις
ἀκριβῶς ἐπιγινώσκοντες ἀδελ-
φοί· ὅτι ἐὰν μὴ τὰς ἑαυτῶν φθειρομέ-
νας μετανοίας καὶ εὐχαριστίας
ὑπομένωμεν, τὴν ἐκεῖ κρυπτομέ-
νην βασιλείαν εὑρεῖν οὐ δυνάμεθα·
ταύτην δὲ πραγματείαν εὑρόντες·
ὅπως τῶν ἐνεργειῶν τὰς φαύλους λο-
γισμοὺς ἀπορρίψαι δυνάμεθα· καὶ
τῶν προγεγραμμένων ἁγίων λειμώνων ζη-
τῆσαι· ὅπως παρὰ τοῦ μέλλοντος
ἀσφαλῶς ἀναδέξασθαι:– ἐρώτησις·
Εἰ τὰ ῥήματα τοῦ σχολαστικοῦ ἔλε-
χος ἐστὶ τῶν κρυπτῶν ἁμαρτημάτων;
διατί τῶν εἰρημένων πάσχοντες
τινὰς ἑαυτοὺς οὐχ εὑρίσκομεν:–
ἀπόκρισις:–

ἂν ἐπιφορὰς τοῖς ἐπάρχοις· ταῦτα ἄν τις ...
τὸ βάρβαρον οὐκ ... ποιούντων· κατὰ
δὲ τοῦ ... ἐθνικοῦ· ... ἀποστάζοντος
δικαιοσύνην· τοῦτο δὲ ἐστιν ...
γραφικὸς ... δυνάμεθα· καὶ γὰρ οἱ
ὑπὸ τοῦ ... ἀποστα-
... ἱερουσαλὴμ ...
σωσιν; καὶ αἱ ἀναταχθεῖσαι τοῦ ...
ταμένους ἐν βαβυλῶνι αἰχμάλω-
τοι ... ἄλλοι
καὶ αἰχμάλωτοι τοῦ ...
... οὐχ οὕτως ...
... ἀλλ' ὡς ἀνδρ-
οἱ στρατιῶται· ὁ τῶν φθορα...
ἁμαρτήσαντες· αἰκίζονται μὲν
οὕτως αὐτοῖς δὲ ...
... ἁμαρτήμασιν· οὕτως ...
...
... καιρὸς ...
... προσομιλήσαντες· οὐ-
χ ὁμοίως ... οὐδὲ ἐν τῷ αὐ-
τῷ καιρῷ· ... αὐτῶν πρα-
γμάτων· καὶ τοῦτο δὲ ...

πολλοὺς ἐς ἀποστασίαν τῆς ἑαυτοῦ δι-
καιοσύνης· ἢ τοῦ καιροῦ ὑπερθέσεως.
καὶ ἡ τῶν ἐπιφερομένων ἀνομοιότης.

Ἐρωτήσεις.

Τοῦ κοινοῦ ἐστι δὴ πολλὰ ἡμῖν ἐπέρχον-
ται θλιβερὰ πράγματα· τοῦτο μὲν δι'
αὐτῶν φθονούντων· καταλαλούν-
των· συκοφαντούντων· κολακευ-
όντων· διορυττόντων· ἀποστε-
ρούντων· σκανδαλιζόντων· ἐ-
χθραινόντων· καταφρονούντων·
μισούντων· τιμωρούντων· καὶ ὅσα
αὐτοῖς παρ' αὐτῶν ἐπέρχεται· ἢ καὶ
παρ' αὐτοῦ τοῦ σώματος· σφρι-
γῶντος· πολεμοῦντος· ἀναγκά-
σεις θέλοντος· ποικίλοις νοσή-
μασι καὶ τραύμασι περιπίπτον-
τος· πολυτρόπως ἀσθενοῦντος·
ἢ καὶ τὰ ἐκ τούτων συμβαίνοντα
δηλήματα· κινδύνων· ἰοβόλων·
ἢ σαρκοβόρων θηρίων· πρὸς
τούτοις· λιμοί· λοιμοί· σεισμοί·
παγετοί· καύσωνες· γῆρας· π-

νίω· μόνως οἷς· καὶ ὅσα τοιαῦτα· τοῦτο
δὲ δι᾽ ἀστάτων πνευμάτων τῆς πονηρί-
ας· πρὸς ἃ τὴν πάλην ἡμῶν εἶναι
ὁ ἀπόστολος ἔφη· ἀμβρόσιος δὲ τοὺς
λογισμοὺς ἡμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐπι-
τηρούντων· δι᾽ ὧν ἔφαμεν ἄλλους ἀ-
κολούθως καὶ τοὺς λογισμοὺς ἡμῶν
εἶναι καταστοχάζονται καὶ ἑκάστους·
ἐν μὲν γὰρ ὁ αὐτὸς ἐν οἷς λογισμοῖς ἡμῶν μόνον·
ταῖς δὲ διαμάστιξι καὶ προσβολαῖς διὰ
ποιητικὰ προσομιλήσεις· καὶ ἀφ᾽ ὧν τὴν
καθολικὴν ἐκ τοῖς διαλογισμοὺς
ἀναλυκένεις· οὕτω λόγοι προσφέ-
ρονται· οὕτω πράξεις ἐπιτε-
λοῦνται· αὐτὸς δὲ εἴρηκας· ὅτι
πᾶσαι αἱ σημ[illegible]· καὶ πάντα
ἀναφορᾶς ἐκάστω ἐπέρχονται·
κατ᾽ ἐπιτήδευσιν τῆς τοῦ θεοῦ δικαιο-
σύνης ἡμᾶς ἐλέγχουσαι· φησὶ ἀμβρό-
σιος ἡ μὴ ἔκεινα τὰς αἰτίας· ἵνα οὐ
τὰ ποιησόμεθα· ὅτι ὑπομείναιμεν
τὴν ἐπιφορὰν ἐσόμεθα καὶ ὅσα ἄλλο-
μεν ὑπομένειν τὰ ἐπερχόμενα

θλιβερῶ· ἵνα μὴ ἐν τῇ κρίσει οὐ μόνον ὅσα ἁμαρτωλοί, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἡμῶν ἴασιν μὴ προσδεξάμενοι βαρυτέραν δεξόμεθα τὴν κόλασιν.—

ἀπόκρισις.

Πάσης μὲν ἁμαρτίας αἴτιος ἐστὶν ὁ ἑκάστου λογισμός. ἔχει δὲ ἐρωτῆσαι· ὅτι καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις οἱ ἐπιδὴ καὶ ταῦτα προθυμίας οὐ παρέρχονται. τούτου χάριν τὸ πᾶν τοῖς λογισμοῖς ἐπιγράφομεν· τοῦ λογισμοῦ οὖν προηγουμένου, λοιπὸν οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις παρέχουσιν ἡμῖν τὴν εἰς ἀλλήλους κοινωνίαν. δύο δὲ εἰσὶν οἱ τρόποι τῆς κοινωνίας· ἓν ἀπὸ ἀγάπης, καὶ εἰς ἀποκαλύψεις· διὰ δὲ τῆς κοινωνίας, ὡς οὐκ οἴδαμεν ἀλλήλους ἀναδεχόμεθα. ταῖς δὲ ἀναδοχαῖς αἱ ἐπιφοραὶ ἀμφὶ καὶ ὡς ἀκολουθοῦσιν, καθὼς φησὶν ἡ γραφή· ὁ ἀρνούμενος τὸν ἑαυτοῦ φίλον, ἐχθρὰ παραδίδωσιν

τὴν ἑαυτοῦ χώραν. οὕτως ἕκαστος οὐ μό-
νον ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ἐπερχόμενον αν[illegible]
[illegible]μένει. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ πλησίον
ἑτοίμως αὐτὸν ἀναδέξατο. Ἐρώτησις.
διὰ τί οὖν μὲν μαθητὴς τὸ μὲν ἀπρόσωπον τῆς
ἀναδοχῆς. λέγομεν δὲ τὸν ἀπὸ καινοῦ
συγγινόμενον. Ἀπόκρισις.
Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀναδοχή. ἀκολούθως δέ.
οὕτως δὲ σημαίνει. ἀναδέχεται
τὸν πειρασμὸν ὡς σοῦ θέλεις. ὁ ἀ-
ποστερῶν τοῦ ἀποστερουμένου.
ὁ λοιδορῶν ὁ συκοφαντῶν. τοῦ συ-
κοφαντουμένου. ὁ πλεονεκτῶν.
τοῦ πλεονεκτουμένου. ὁ κα-
ταπονῶν. τοῦ καταπονουμένου.
ὁ καταλλάσσων. τοῦ καταλλαττο-
μένου. ὁ διαλλάσσων. τοῦ διαλλατ-
τομένου. καὶ ἔμπαλιν καθὼς λέ-
γω. [illegible] ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικου-
μένου καταφρονεῖ [illegible] ἀναδέχεται
τὸν πειρασμόν. τοῦ τοιοῦδε καρ-
[illegible] δίκαιος ἐκ
[illegible] τοῦ δὲ παρα-

δίδοται ὁ ἀσεβής· Καὶ πάλιν· ὁ
ὀρύσσων βόθρον, ἐμπεσεῖται εἰς
αὐτόν· Καὶ ὁ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑ-
αυτὸν κυλίει· Καὶ πάλιν· εἰς κόλ-
πους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδί-
κοις· παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ δίκαια·
ὥστε ὅσω δὴ ἡ μὲν ἀδικία τοῦ δικαίο-
σύνης σώζουσι τὴν ἀποσκευὴν ἀλλήλοις κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον, τηρουμένη·
κἂν ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν
ὀργὴν τοῖς παιδευομένοις δι' αὐτῶν
ἐπιφορῶν· ἀλλ' αὐτὸς πρὸς ταῦτα ὁ ἐν βασιλεῦσι
ἀγριαινομένοις; μὴ γένοιτο·

Ἐρώτησις.

Ταῦτα οὕτως ἔχειν πιστευόμενοι διὰ τῆς ἀκο-
λουθίας ἐπακούσαντες· λοιπὸν
ζητοῦμεν καὶ τὴν ἐξ ἑτέρων ἀνα-
δοχήν:—

Ἀπόκρισις.

Ἡ ἐξ ἑτέρων ἀναδοχὴ ἐστὶν. ἣν ὁ κύρι-
ος ἡμῖν παραδέδωκε πρῶτον. ἀ-
ναδεξάμενος ἡμῶν τὰς ἀσθενείας
τῆς ψυχῆς· καὶ θεραπεύων πᾶ-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν·
ἄρας τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου

τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἅπασαν καθαίρων
τοῖς βασιλείας αὐτοῦ· τοῖς θείοις
θρωπον λύτρωσιν ... τῆς ἄνω πα-
ραδείσου. ἐν οἷς δὲ ἀναδιδάσκων
ὑπὲρ φρονοῦντος καὶ ἀπαθῶν. ἐπα-
θρώπους ὑποδεικνύων· τὴν ἐπὶ
τούτοις ἐπομένην διαιτηρῶν τῆς
κληρονομίας χαριζόμενος ἡμῖν τὰ
μέλλοντα ἀγαθά· ἃ ὀφθαλμὸς
οὐκ εἶδεν· καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν· καὶ
ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· διὸ
καὶ τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν πειρασμοὺς
ἀναδέχεται· ὀνειδιζόμενος· μυ-
κτηριζόμενος· δεσμούμενος·
παραδιδόμενος· κολαφιζόμενος·
ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενος·
Καὶ τί πολλὰ λέγω· ἥλοις καταπει-
ρόμενος· καὶ σταυρούμενος·
καὶ λογχευόμενος· οὕτως ἡμῖν
διὰ σαρκὸς καὶ πάσης κοινωνήσας·
Καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάθη ἀναδεξά-
μενος· παντοίοις δὲ ἀποφ-
λοιπὸν παρέδωκεν τὸν νόμον τοῦτον·

προφῆται· πατράσιν· πατριάρ
χαις· τοῖς μὲν τὸ προδιδάξαι· διὰ τοῦ πν(εύματο)ς· τὴν ὑπὸ δ' ζωοδόχα
τοῦ ἀχράντου σώματος· ταύτην
τὴν ἀναδοχὴν ἐμφαίνων ἔλεγεν·
μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ νενίκηκα τὸν κό
σμον· καὶ πάλιν· ἐγὼ ὑπὲρ αὐτῶν ἁγι
άζω ἐμαυτόν· ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμέ
νοι ἐν ἀληθείᾳ· μείζονα ταύ
της ἀγάπης οὐδεὶς ἔχει· ἵνα τις
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων
αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος μιμού
μενος τὸν κύριον ἔλεγεν· νῦν χαίρω ἐν
τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν
τῶν ἐθνῶν· καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστε
ρήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν
τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος
αὐτοῦ· ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία· καὶ
αὐτός, τὴν ἐξ ἀγάπης ἀναδοχὴν ἀ
νελόμενος· βουληθεὶς σαφέστε
ρον ἐπιγνῶναι· πᾶσι μὲν ἅπαν
τες οἱ ἀπόστολοι· δι' ὁμοίας καὶ λό
γους καὶ πράξεις ἐκοινώνησαν·
καὶ διὰ τῆς κοινωνίας τοὺς ὑπὲρ

ἠλλοίωκαν ἐκδεξάμενοι τὸ περὶ φασμάτων·
διὰ μὲν ἐμμονίας τὰς γραφὰς ἡμῖν
παραιτούμενοι τὰ Χριστοῦ [illegible]
ὥσπερ ἐστὶ τὴν πίστιν τοῦ λατρεύ-
ειν καὶ τοὺς ὡς καταφύγιον ὑποθοῦ
πληροφοροῦντες· ὑπὲρ ἡμῶν
προσευχόμενοι· δακρύοντες· ἀπο-
θνήσκοντες· διὸ στεφάνους ἀπὸ [illegible]
ἐμπειρίας· διαδεχόμενοι παρακα-
λοῦντες· ἐπιτιμῶντες· νουθε-
τοῦντες· ἐλέγχοντες· τὴν ὀλι-
γοπιστίαν ἡμῶν ὀνειδίζοντες·
τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν ἐπισκοποῦντες·
τὰς γραφὰς ἑρμηνεύοντες· τὸν
καιρὸν φανεροποιοῦντες· τὸν Χριστὸν
ὁμολογοῦντες· αὐτὸν δὲ καὶ τὸν ἐ-
σταυρωμένον κηρύσσοντες· τὸν
λόγον ἐνανθρωπήσαντα· ἐν αὐτοῖς
οὐ διστάζοντες κἂν ἐκδιώκοιντο·
ὑπομένοντες ἀδιαφθόρως ἐν παντὶ
καιρῷ ἐν τῷ παντὶ πράγματι· τὴν
[illegible] ἀνακόπτοντες· τοὺς δὲ
δημίοις [illegible] καυχώμενοι

κατὰ σάρκα καὶ κόσμῳ ὁμιλοῦντες· κ(αὶ)
κενοδόξως μὴ ὡς διατρίβοντες·
ἀλαζόνα μηδ᾽ ὅλως καταφρονοῦν-
τες· πονηρευόμενον ἐξουθενοῦν-
τες· τοὺς κατ᾽ αὐτῆς πόνους προστιθέμενοι·
τοῖς δὲ λαμπροῖς σκιούμενοι· καὶ ἡμᾶς
τὰ αὐτὰ ποιεῖν διδάξαντες· διὰ
δὲ πράξεως· διωκόμενοι· μυκτη-
ριζόμενοι· ὑστερούμενοι· θλιβόμε-
νοι· κακουχούμενοι· φυλακιζόμε-
νοι· ἀποκτεινόμενοι· καὶ ὅσα τοιαῦ-
τα ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθον· οὕτως
διὸ οὖν διὰ τῆς κοινωνίας ἀναδεξάμεν-
τοι ἡμῶν τοῖς πειρασμοῖς· καὶ ταῖς θλί-
ψεσι θλιβόμεθα· καὶ παρακα-
λούμεθα· ὑπὲρ τῆς ὑμῶν σωτηρίας
καὶ παρακλήσεως· τὸν μόνον πα-
ραδεξάμενοι· λέγοντος· μείζο-
να ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει· ἵνα
τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν
φίλων αὐτοῦ· καὶ αὐτοὶ ἡμῖν παρα-
δεδώκασι λέγοντες· ὅτι ὁ Χ(ριστὸ)ς τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἔθηκεν.

ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν θεῖναι. Καὶ
πάλιν· ἀμήχανον τὰ ἐκεῖ καταζεῖ.
καὶ οὕτως ἀγαπᾶν προσάπτει τὸν νόμον
τοῦ Χριστοῦ· ὥστε ὀφείλομεν τοιούτους πρό-
πους ἐπὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνί-
ας· καὶ τὴν ἐξ ἀγάπης ἀκολουθοῦ-
σαν ἀναδοχήν· καὶ τοὺς κατὰ ἁμαρ-
τίαν συμπεσόντας ...
μὴ περιορᾶν γὰρ ... τὸ πᾶσι ἐπο-
τε· ἢ δι' αἰτίας ἐπεύχονται· τὸ
γὰρ ἑκάστου προσφυὲς καὶ τὴν ἀ-
νωτέρω θεοῦ αὐτῶν ἔπαρξιν· καὶ τὴν
πάσης φιλοκτίστου ὅπου τοσαύτη
νίαν, μόνου τοῦ θεοῦ εἶναι δέχεται·
Ἡ μὲν ὁδὸς ὀφείλομεν μόνον τῇ ἀγάπῃ
τῇ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνῃ· καὶ δέχεται
ὅτι παρὰ τὸ ἐπελθὸν ἡ μὴ ἀκουσί-
ως· ἢ δι' ἀγάπην· ἢ δι' ἀκαλείαν ἡμῖν
ἐπελήλυθεν· καὶ διὰ τοῦτο ὑπομένειν
χρὴ καὶ μὴ ἀποθέσθαι αὐτό· ἵνα μὴ
προσθῶμεν ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρ-
τίαις ἡμῶν· προσπαίζοντα παρα

Καθὼς ἴσμεν ἀδελφοί, ἀκριβῶς προσέ-
χαντοῖς εἰρημένοις· γινομένη δὲ ἡμῶν
ἀμφοτέρων τοιούτων περὶ τῶν λόγων
περιγραφομένους ὑπομνήσομεν· καὶ ὑμᾶς
διὰ ῥαθυμίαν· λήθη παραδώσητε·
ἡ γὰρ λήθη, ῥαθυμίας θυγάτηρ· ἀμφό-
τερα δὲ ἀναισθησίας ἔκγονα τυγχάνει·
Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθησαν οἱ ἀδελφοί·
πρόθυμότεροι ἐσμὲν περὶ τὴν διή-
γησιν τῶν πατέρων· ἡμεῖς γὰρ οἱ λαμβάνοντες ἀκού-
κούσαμεν εὐφραινόμενοι παρὰ τῆς
γραφῆς ταῦτα χαίροντες· ὅτι ἐκ τοῦ
δικαιοσύνης· οὐδὲν τῶν ἀκουόν-
των τοῖς ἀνθρώποις σημαίνει· ὅτι δὲ τὴν ἐμ-
φατικὴν τῶν σημασιῶν συνδρομὴν
καὶ ἐναρμόνιον ἔστιν λέξιν ἀπὸ ἀρχῆς
καταρμοζομένας καθὼς αὐτὸς
προείρηκας· διὸ περὶ τῶν εἰ-
ρημένων ἀφρόντιστος γενόμενος.
ὅτι μὲν λοιπὸν τί ἐστι τὸ θέλη-
μα τῆς σαρκός· καὶ τίς ἐκ τούτου
νόσος ἐφθάνηκεν· ὁ γὰρ σχολαστικὸς
ἦρος τῆς σωφροσύνης μόνον ἐστίν· τὸ δὲ ἑκάστοτε

ἢ κλεινὴν ἀνέδειξαν τὸ ὑπερφυὲς σεμνόν;
διὰ μὲν ἐμμονίας τὰς γραφὰς ἡμῖν
παρατιθέμενοι τοῦ Χριστοῦ πειθαρχεῖν
ὡς ἀλείπτρας τὴν πίστιν τοῖς λατρεύ-
ουσιν αὐτῷ ὡς καταφύγιον ὑπὸ θεοῦ
πληροφοροῦντες· ὑπὲρ ἡμῶν
προσευχόμενοι· δακρύοντες· ἀπο-
θνήσκοντες· καὶ ὅσα τῆς ἀληθοῦς ἀπόδειξιν
ἐμμονίας· διὰ δὲ τῶν ἔργων παραινοῦ-
λοῦντες· ἐπιτιμῶντες· νουθε-
τοῦντες· ἐλέγχοντες· τὴν ὀλι-
γοπιστίαν ἡμῶν ὀνειδίζοντες·
τὴν ἀμαθίαν ἡμῶν ἐπισκώπτοντες·
τὰς γραφὰς ἑρμηνεύοντες· τὸν
καιρὸν φανεροποιοῦντες· τὸν Χριστὸν
ὁμολογοῦντες· αὐτὸν καὶ τὸν ἐ-
σταυρωμένον κηρύσσοντες· τὸν
λόγον ἐνανθρωπήσαντα· ἐν αἷς
οὐδὲ ὀλιγωροῦντες κἂν ἐκδιώκοιντο·
διωκόμενοι ἀναιρέσεως ἐν παντὶ
καιρῷ τῷ ὑπὸ τοῦ πράγματος· τὴν
εὐσέβειαν ἀνακόπτοντες· τοῦ ἰου-
δαϊσμοῦ ἐπιτιθέμενοι· καυχώμενοι

κατὰ σάρκα μὲν ὡς οἱ λοιποὶ τε· κε-
νοδόξως μὲν ὡς διατρίβοντες.
ἀμαζόνας μὲν δούλους καταστήσαν-
τες· πονηρευόμενον δὲ οὐ θέλον-
τες· τὸν σταυρὸν καινὸν προστιθέμενοι·
τοῖς δὲ λαοῖς ἀφούμενοι· καὶ ἡμᾶς
τὰ αὐτὰ ποιεῖν διδάξαντες· διὰ
δὶ πειράζεσθαι· διωκόμενοι· μυκτη-
ριζόμενοι· ὑβριζόμενοι· θλιβόμε-
νοι· κακουχούμενοι· φυλακιζόμε-
νοι· ἀποκτεινόμενοι· καὶ ὅσα τοιαῦ-
τα ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθον. οὕτως
διὸ οὖν διὰ τῆς κοινωνίας ἀπεδέξαν-
το ἡμῶν τοῖς πειρασμοῖς· καὶ γὰρ
φησί· θλιβόμεθα· καὶ παρακα-
λούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν σωτηρίας·
καὶ παρακληθήσεσθε· τὸν γνώμονα πα-
ραδεξάμενοι· χάριν τοῦ· μείζο-
να ταύτης ἀγάπης οὐδεὶς ἔχει· ἵνα
τίς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν
φίλων αὐτοῦ· καὶ αὐτοὶ ἡμῖν παρα-
δεδώκασι λέγοντες· καὶ ὅς τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἐθνικῶν.

ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τιθέναι. Καὶ
πάλιν· ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε·
καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
τοῦ χ(ριστο)ῦ. ὥσπερ οὖν ἀναγκαζόμενοι τοῖς δεσπό-
ταις τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνί-
ας· καὶ τὴν μὲν φανερὰν ἀκολουθοῦ-
σαν ἀναδοχήν· καὶ τοὺς καταλαμβάνο-
ντας συνημμένον [illegible] φρασιν,
μὴ περιέρχεσθαι (ωμεθα) [illegible] τὸ πᾶσιν ὑπο-
τεθ. ἡ δὲ αἰτίας ἐπεύχονται· τὸ
γὰρ ἑκάστου προσφυὲς καὶ τὴν α-
νωτέραν [illegible] αὐτῶν ἐπίδειξιν· καὶ τὴν
πᾶσαν [illegible] κτίσεως [illegible] σωτηρ-
ίαν. μόνου τοῦ θ(εο)ῦ ἐστὶν [illegible] δέξασθαι·
Ἡ μὲν οὖν ὀφείλομεν μόνον [illegible]
τῇ τοῦ θ(εο)ῦ δικαιοσύνῃ· καὶ δέξασθαι
ὅτι παντὸς [illegible] ἀκουσί-
ως. ἡ δὲ [illegible] ἡ δὲ ἀκαθαρσίας [illegible]
ἐπηλυθεῖν· καὶ διὰ τοῦτο ὑπομένειν
χρὴ καὶ μὴ ἀπωθεῖσθαι αὐτό. [illegible]
προσθῶμεν ἁμαρτίαν [illegible] ἁμαρ-
τίας ὑμῶν· προσπταίοντας (ωι) παρα-

Καλῶς ὑμᾶς ἀδελφοί, ἀκριβῶς προσέ-
χειν τοῖς εἰρημένοις· ἵνα μὴ καὶ ἡμεῖς
ἀμφιβάλωμεν τοῖς περὶ τῶν λόγων
πειρασμοὺς ὑπομένωμεν· καὶ ὑμεῖς
διὰ ῥαθυμίαν· λήθῃ παραδώσητε·
ἡ γὰρ λήθη, ῥαθυμίας θυγάτηρ· ἀμφό-
τερα δὲ ἀναισθησίας ἔκγονα τυγχάνει·
Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθησαν οἱ ἀδελφοί·
πῶς ὀλιγωρήσομεν περὶ τὴν διή-
γησιν ταύτην· ἡμεῖς γὰρ οἱ διὰ μόνην ἀ-
κοὴν ἐκπλαγούμενοι παρὰ τὴν
γραφὴν ταύτην χρόνοις· ὅτι ἐκ τοῦ
δικαιοσύνης αὐτοῦ. οὐδὲν γὰρ ἀκούσ-
αντες τοιαῦτα θαυμάζει· εἰ καὶ τὴν μυ-
στικὴν τῶν θαυμάτων συνδρομὴν
καὶ ἁρμόνιον ἐπίδειξιν αὐτοῖς ὄντων
καταθαυμαζομένων καθὼς αὐτὸς
προείρηκας· διὸ περὶ τῶν εἰ-
ρημένων ἀφρόντιστοι γενόμενοι.
ἐπειδὴ μὴν λοιπὸν τὰ περὶ τὸ θέλη-
μα τῆς σαρκός· καὶ πῶς ἐκ τούτου
νόσος ἐφάνηκεν. ὁ γὰρ σχολαστικὸς
ἱερὸς τῆς σελήνης μόνον εἰρήνη· τὸ δὲ πῶς

ἢ τί ἐστιν ὃ οὐκ ἔστι θέλω· πρὸς ταῦτα
ὁ ἀσκητὴς ἔφη· θέλημα σαρκός
ἐστιν, ἡ φυσικὴ τοῦ σώματος κί-
νησις μετὰ τῆς ἐπιθυμίας χωρὶς
λογισμοῦ πυρὸς ὄντος· ἀπαιτεῖ δὲ ὕ-
πνου καὶ τῆς τροφῆς μετ' ὀλίγον ἀμελείας τοῖς χω-
λαμβάνει· περὶ ὧν φησιν ὁ ἀπόστολος
πέτρος· λέγων· μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν
πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γι-
νομένῃ· ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνον-
τος· καὶ ὁ μακάριος δὲ παῦλος
περὶ αὐτῶν ἔφη· ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κα-
τὰ τῆς σαρκός· διὸ καὶ παραγγέλ-
λει λέγων· πνεύματι περιπατεῖ-
τε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ
μὴ τελέσητε. ταῦτα δὲ ἀρή-
κασιν, ἀσφαλίσαντας ἡμᾶς
προσέχουσι αὐταῖς κινήσεσι σωθῆ-
ναι βουλομένοις· ἐν χριστῷ ἰησοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ τῷ πατρὶ
ἡ δόξα σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν:-

ἐρ(ώτησις) ς

τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

Ἐπειδὴ οἱ μὲν τῶν ἀδελφῶν λέγουσι τὸ ἅγιον
βάπτισμα, ἑπόμενοι τῇ γρα-
φῇ λεγούσῃ· ἀναστὰς βάπτισαι καὶ
ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου.
Καὶ τὸ λούσασθε καὶ καθαροὶ γέ-
νεσθε· καὶ πάλιν· ἀπελούσασθε·
ἀλλ' ἡγιάσθητε· ἀλλ' ἐδικαιώθητε·
καὶ πολλὰ τοιαῦτα εἰς μαρτυρίαν φέ-
ροντες· ἕτεροι δὲ ἐξ ἀνάγκης ἀναι- λέγουσιν
ρεῖσθαι τὴν πᾶσαν ἁμαρτίαν·
φέροντες καὶ αὐτοὶ μαρτυρίαν τῆς
γραφῆς λεγούσης· καθαρίσωμεν
ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος· ἅμα δὲ καὶ αὐ-
τὴν τὴν ἐνέργειαν τῆς ἁμαρτίας
μετὰ τὸ βάπτισμα ἐν ἑαυτοῖς εὑ-
ρίσκοντες· πρὸς ταῦτα ἡμεῖς ἐ-
ρωτοῦμεν· ἢ τίνι πιστεύσωμεν.

ἀπόκρισις.

Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς τοῖς ἀποστολικοῖς κηρύ-
γμασι πιστεύειν· καὶ ἐμμένειν ταῖς

ἑαυτὸν ὁμολογήσας· καὶ πειράζειν
τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ἐν ἀμ[illegible]αις ὑπο-
νοίαις· μηδὲ ἑκουσίως τῷ τῆς ἀνάγκης ζυ-
γῷ δουλείας ὑπέχεσθαι· ἀλλὰ κρατεῖν
τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς ἐργασίας
τῶν ἔργων τοῦ λόγου· δι᾽ ὧν ἁμαρτάνοντες
πᾶσαν ἡ ἀλήθεια εὑρίσκεται· καὶ
ἀδελφοῖς σαφῶς. ὅτι διὰ τὴν τοῦ
τῶν ἐλέγχειν· κατὰ ἀμαθίαν ὑ-
πὸ τῆς ἁμαρτίας ἐνεργούμεθα.
ἐπεὶ δὴ δι᾽ [illegible] μάταιον ἐλογισάμεθα
τὸ κήρυγμα. περιεργίᾳ μᾶλλον ἢ
λόγοις θεοῦ πειθόμενοι. διὰ τοῦτο μα-
ταίας καὶ ποιεῖ ἡμᾶς. καὶ ἐλεγχόμενοι ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν:— ἐρώτ(ησις)

Ἡμεῖς οὐ λέγομεν μάταιον τὸ κήρυ-
γμα. ἀλλὰ ζητοῦμεν μαθεῖν τὴν ἀ-
λήθειαν:— ἀπόκρισις:—

Ἐὰν οὕτω τὸ κήρυγμα ἀληθὲς δεχόμεθα. τὸ δὲ
σώζομεν πάσας ἐν τῷ λαῷ. καὶ τότε
ἀδόμενοι καὶ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐνερ-
γούμεθα. τὸ γὰρ ἄλλον κατά γε μάτ-
αιον μετ᾽ ἀλήθειαν. οὕτως δὲ καὶ οἱ δὲ τὸν μὴ

ποιοῦντα τὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ οὕτω ἄν-
θρωποι γενόμενοι τῆς ἀνοίας· ἀλλ' αὕτη ἡ θεία
γραφὴ μᾶλλον πιστεύομεν· ὅτι
Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι συν-
ετάφημεν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσμα-
τος· καὶ ὁ ἀποθανὼν δεδικαίω-
ται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ ὅτι ἡ
ἁμαρτία ἡμῶν οὐκ ἐκυριεύθη· σ-
ὰν τὰς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ποιούμενοι. ποιχ...
αἱ πεφορημένη δικαιοσύνης τῆς ἁ-
μαρτίας κρατούμεθα· ποιήσει γὰρ
οὐ μόνον τὸ βαπτισθῆναι εἰς Χρισ-
τόν· ἀλλὰ καὶ τὸ ποιῆσαι τὰς ἐν τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ. ὅτι μὲν γὰρ μυστικῶς ἀπωλεσε τα-
φθέντων αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος
καὶ σωτηρίᾳ ἐν ἡμᾶς καὶ συνεκάθι-
σεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις κατὰ τὴν γρα-
φήν. δῆλον· ὁ μὲν οὖν δεδωκὼς ἐν τῷ
λαῷ καὶ κατ' αὐτὰς ποιήσαντος. εὕ-
ρωμεν τὴν δεδομένην ἡμῖν τελει-
ότητα· καὶ δόξαν ποιήσωμεν. ἐ-
κουσίως φανερῶμεν ὑπὸ τῆς ἁμαρ-

πίστιν ἐργαζόμενοι· ὅτι οὐ λέγομεν
ἔργον ἀναιρεῖν τὴν ἁμαρτίαν,
ἀρχαίων διορθῶσαι ἀποθέμενοι· καὶ
ταῖς εἰρημέναις ὥσπερ τὰ ψευδῆ τυγχά-
νει· ὅτι οὐκ ἔστιν τέλειον τὸ βάπτι-
σμα· ἀλλ' ἐκ πόνων λέγουσιν ἔ-
χειν τὴν τελειότητα· μάταιος ἄρα
παρ' ἐκείνοις ὁ τῆς ἐλευθερί-
ας νόμος· καὶ πᾶσα ἡ τῆς καινῆς
διαθήκης νομοθεσία ἀνήρη-
ται· ἀδικοῦν δὲ καὶ τὸν Χριστὸν ὅσον
νοοῦσιν τοῖς βαπτισθεῖσιν
ἔργον ἐλευθερίας προστάξαν-
τα· ἔτι παρὰ προαίρεσιν δὲ
δουλουμένοις τῇ ἁμαρτίᾳ
καθὼς φρονοῦσιν· καὶ ἡ χάρις δὲ
τοῦ θεοῦ, οὐκ ἔστι χάρις· ἀλλὰ ἡμε-
τέρων πόνων ἀνταπόδοσις·
εἰ δὲ γὰρ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι χάριτι·
εἰ δὲ χάριτι, τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἔρ-
γον· ἀλλ' ἐντολὴ τοῦ ἐλευθερώ-
σαντος· καὶ ἔργον ἐλευθερίας καὶ
ποιήσεως· Τοιαῦται καὶ προσγλα-

τας· ὁ θεῖος παῦλος οἰκονομικῶς
προσέγραψεν· νουθετῶν καὶ αὐτοὺς
τοὺς ὁμοίως ἁμαρτήσαντας· ἡμεῖς
δὲ οὐχ οὕτως ἀθετοῦμεν τὴν χάριν
τοῦ θεοῦ· μὴ γένοιτο· οὐδὲ τὴν ἐπὶ τῷ
κηρύγματι πίστιν ἀρνούμεθα·
ἀλλ' ὅτι καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα ὑπὸ τῆς
ἁμαρτίας ἐκρατούμεθα, οὐχ ὡς
τοῦ βαπτίσματος ἀσθενοῦς ὄντος·
ἀλλ' ὅσοι ἡμῶν τῇ ὁδῷ τῆς ἀμε-
λούντων καὶ ἀφελκομένων τῇ ἰδί-
ᾳ προαιρέσει· καθάπερ δηλοῖ
ἡμῖν ἡ θεία γραφὴ λέγουσα· ὥσ-
περ κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸν ἴ-
διον ἔμετον· οὕτως ἄφρων ἐπι-
στρέφων ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρ-
τίαν αὐτεξουσίῳ θελήματι· τὸ
γὰρ θέλημα καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα·
οὔτε θεὸς οὔτε σατανᾶς βιάζεται·
ἆρα οὐκ ἠκούσαμεν ὅτι αἱ ἐντολαὶ τοῦ
Χριστοῦ αἱ μετὰ τὸ βάπτισμα δεδομέναι·
νόμος ὁ τῆς ἐλευθερίας οὖσαι; καθάπερ
φησὶν ἡ γραφή· οὕτως λαλεῖτε· καὶ

οὕτως ποιῆτε· ὡς ἀδιάφορόν μου ἐλευ-
θερίαν μέλλοντες κρίνεσθαι·
Καὶ παρρησία ἄλλος ἕτερος· ἐπιχορηγή-
σαντες ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρε-
τήν· ζ΄ ταῦτα δηλονότι ἅπαντα· ἐπάγει λέγων·
ᾧ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός
ἐστι μυωπάζων· λήθην λαβὼν τοῦ
καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁ-
μαρτημάτων· ἐπιλαθόμενος τῆς
τῶν εἰρημένων· τὸν διὰ τοῦ βα-
πτίσματος καθαρισμόν· μυστι-
κῶς μὲν γινόμενον, ἐνεργῶς
δὲ διὰ τῶν ἐντολῶν εὑρι-
σκόμενον; ἢ διὰ βαπτισθέντες
Οὐκ ἐλεύθεροι ἐσμὲν τῆς πατρι-
κῆς ἁμαρτίας, δηλονότι οὐδὲ
ταῦτα τῆς ἐλευθερίας ἐργάζε-
σθαι δυνάμεθα· ἢ δυνάμεθα ποιεῖν
αὐτά. φανερὸν ὅτι μυστικῶς ἀπὸ
κατὰ τὴν ἁμαρτίαν δουλείας ἐλευ-
θερωθῆμεν καὶ τὸ γεγραμμένον·
ὅτι ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἠ-
λευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς

ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου· διὰ δὲ τὴν
ἀμέλειαν τῶν ἐντολῶν τοῦ καθαρί-
σαντος ἡμᾶς, ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας
ἐντρυφούμεθα. οἱ οὖν λέγοντες τοὺς
βεβαπτισμένους ἀδυνάτως ἔχειν
τὰ ὄντα τὸ λάθος ἐλευθερίας ἐρ-
γάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο μὴ εἶναι τέ-
λειον τὸ ἅγιον βάπτισμα. ἡμᾶς μὲν
δὲ λεμώτων ἐκληφθέντας αὐτοὺς τὴν
τοιαύτην δύναμιν· ἢ ὁμολογή-
σαν ἠλευθερῶσθαι μὲν χάριτι
Χ(ριστο)ῦ. ἑαυτοὺς δὲ παραδεδωκέναι
τῇ τῶν ἑκουσίων δουλείᾳ· διὰ τὸ μὴ
τελεῖν πάσας τὰς ἐντολάς καὶ
διὰ τοῦτο τὰ πάθη ὑποχειρίους
γεγονέναι. λανθάνουσι δὲ ἐκ
τῶν ἰδίων μαρτυριῶν τὸν ἔ-
λεγχον. Καθαρίσωμεν γὰρ ἑαυ-
τοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος. ὁ οὖν δοῦλος τῆς ἁμαρτίας
πῶς δύναται ἑαυτὸν καθαρίσαι ἀ-
πὸ παντὸς μολυσμοῦ μὴ ἔχων τὴν
τοιαύτην ἐλευθερίαν καὶ δύναμιν.

ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας κρατούμενος·
ἢ δὲ ἄλλος τὸ κράτος καταπατῶν.
κόπος ὄντος τοῦ ἱκανοῦ Χ(ριστο)ῦ ἐξουσίᾳ. ἀλλ' αἱ
τίας θελήματος· ὅσα ἡ ἡμῖν θεία
γραφὴ περὶ καθαρισμοῦ διαλέ-
γεται. ὡς ὅτι ἐλεύθεροι παρανομῖ τοῖ
μὴ ὁρμᾶσθε εἰς ἐθνῶν τοῖς τοιούτοις ὁμι-
λοῦμεν· ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τὴν ἐλευθερί-
αν· ἐξουσίαν ἔχοντας ὁρᾶσθαι ἢ ἐ-
φόδων θελομένη· ἢ τὸ ἀγαθὸν· ἢ τὸ
καλόν· ἐρώτησις·
ἡ ἐλευθερία ἡ μὲν ἐν τῷ βαπτί-
σματι, διὰ τί οὐκ ἐκλαμβάνεται εἰς ἐ-
γκλήματα [illegible] ἐλευθερίας κενοὶ λό-
γοι [illegible] φρονιζόμενοι:- ἀπόκρ(ισις)
Ὁ σκοπὸς τοῦ [illegible] καταλλη-
σει [illegible] ἀμελῆσαι τῶν ἐν-
τολῶν [illegible] ὀρθῶσαι τὸ
προσειρημένον γάρ· ὅτι ἐλευθε-
ροῦται μὲν [illegible] κατὰ τὴν δωρεὰν
τοῦ Χ(ριστο)ῦ· κατὰ δὲ τὸ ἴδιον θέλημα
ὅπου ἁμαρτάνει, ἐκ [illegible] καὶ
βεβαιοῦται· διὰ τὸ [illegible]

τὸ αὐτεξούσιον. ὃ γὰρ οὖν δῆλον ὅτι
βιασταὶ ἁρπάζουσι τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν. τοῦτο περὶ τοῦ ἰδίου
θελήματος λέγει· ἵνα βιάσηται
ἕκαστος ἡμῶν μετὰ τὸ βάπτισμα
μὴ τρέπεσθαι ἐπὶ τὸ κακόν· ἀλλ' ἐμ-
μένειν εἰς τὸ ἀγαθόν. ἣ γὰρ βίαν ἐ-
πάσχομεν ὑπὸ τῶν ἐξουσιῶν. πάν-
τως ἐλύσατο ὁ ἐλευθερώσας ἡ-
μᾶς θεός· καὶ ἀπ' ἐκείνου βίαν ποιῆσαι
νῦν δὲ οὐκ ἔχουσι. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν
διὰ τοῦ βαπτίσματος τῆς κατὰ
βίαν δουλείας ἐξήλθομεν. καταργή-
σας διὰ τοῦ σταυροῦ τὴν ἁμαρτίαν·
καὶ δεῖν τελέως ἐλευθερίας θέλειν·
ἐμμένειν δὲ ἢ μὴ ἐμμένειν ταῖς
ἐντολαῖς παρεχώρησεν τῷ αὐ-
τεξουσίῳ ἡμῶν θελήματι.
εἰ οὖν δεῖ τελεῖ κατὰ τὸ ἂν ἐπιτελοῦ-
ται. κατ' αὐτὸ τὴν προσφορὰν ἐλευ-
θεροῦσαν τὰ ἀγαθὰ σημαίνουσι·
καὶ τὸ ἂν δὲ ἀμελοῦνται ἡ βλάβη πρὸ-
σε. τὴν προστασίαν δυνάμενος ἰδίᾳ ἀποστῆσαι

ὑποδεικνύουσιν· οἱ δὲ τοῖς ἰδίοις
λόγοις περιπίπτουσιν· θέλομεν
ποιῆσαι τὰ ἐν τῷ λαῷ, οὐ
δυνάμεθα· ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας
καὶ ἐξουσίας κρατούμενοι· διὸ
χρὴ πρῶτον ἀφανίσασθαι καὶ ἐξαλεῖψαι
τὴν ἁμαρτίαν· ἵνα δυνηθῶμεν ἐ-
πιτελέσαι τῆς ἐλευθερίας ἐν
τῷ λαῷ· μὴ νοσοῦντες μὴ τὰ ἀλλόφρον-
σιν· μὴ τὸ περὶ τὴν κοινὸν διαιτῆσαι
σῶσαι· ὁ γὰρ ὅλος οὐκ ἐκβαλὼν τὴν
ἐλευθερίαν οὐ δύναται ἐπιτε-
λέσαι τὰ ἐν τῷ λαῷ· διὰ τοῦτο ὅσιον
ἀφανίσαι δεῖ πρῶτον καὶ ἐξαλεῖψαι καὶ τὴν
ἁμαρτίαν· οἱ φρόνιμοι τῶν πιστῶν,
αἱ ἐν τῷ λαῷ εἰσιν· σὺ οὖν πῶς οὐ
δύναμαι ποιῆσαι τὰ ἐν τῷ λαῷ
ἐὰν μὴ πρότερον δὲ φρόνησον καθα-
ρισθῶ; δεῖξον μοι ἐκ τοῦ ἐν τῷ λαῷ
φρόνας· καὶ πείθομαι σου τῷ φρονή-
ματι· κἂν προσευχὴν ἀρχῇ τινα· ἐν
τῷ λαῷ ἐστιν· κἂν μηνιᾶν· κἂν ἀγρυπνί-
αν ἐν τῷ λαῷ ἐστιν· κἂν λογισμῶν

καθαίρουσιν. ἐντολὴ δὲ μή· κἂν μετ-
άδοσιν ἢ ἄρνησιν, κἂν θάνατον·
κἂν φόνον· κἂν ὁτιοῦν ᾖ ἕτερον ἔργον
ἀργῆς σου. παρὰ τὰς ἐντολὰς ᾖ σοι·
διὸ τοῖς δ' ἀμοῦσι τὴν δίκην ἀμὴν τῶν
ἐντολῶν. ὥσπερ οἱ παρ[illegible]
τοῦ ἔσφαλσεν ἐζημιοῦνται δι' αὐτῶν· καὶ
γραφῆναι εἰς τὸ ἴσον· οὐχ ὡς
διὰ τούτων ἐξαλείφεται τὴν ἁμαρτίαν.
ἀλλ' ὅσον ἐπὶ τῷ αὐτὴν ἐπιγραφῆ-
ναι· καὶ αὐταὶ οὖν αἱ ἐντολαί· οὐχὶ
τὴν ἁμαρτίαν ἐκκόπτουσι. τοῦτο
γὰρ διαμένου τοῦ φρονήματος ἐγένετο.
ἀλλὰ τοὺς ὅρους τῆς ὁδοῦ θέσθαι ὀλίγην
ἐπὶ τοῦ ἀμβρίεσ φυλάττουσιν. ἐπεὶ
ᾗ ἄνθρωποι; οὐδ' ἔργον τὴν ἁμαρτί-
αν τοῦ Ἀδὰμ ἐκκόπτεσθαι. ὥσπερ ὁ Χριστὸς
ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡ-
μῶν κατὰ τὰς γραφάς. ἀλλ' ἀναρρώσ-
ται τὰ μὲν ἀντιλαβέσθαι οὐκ ἔχουσιν·
ἀναλογοῦντα ὅσα δὲ μόνον ἐπὶ ἔργοις τό-
σοι· προφάσει ἑαυτῶν ὑπακοίας
τὸ παράνομον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ

τῆς γραφῆς μὴ ὠφελούσης ἀρχόμενον. ἡ
γὰρ φύσις ἐν τῷ βαπτίσματι ἀ-
ναιρεῖται ἡ ἁμαρτία. διὰ τί πά-
λιν ἐγείρεται ἐν τῇ καρδίᾳ. ἡμῖν
δὲ πολλάκις εἰρήκαμεν τὴν αἰ-
τίαν. ὅτι οὐκ ἐξαίρεται ἡ φύσις
ἐν ὕδατι μετὰ τὸ βάπτισμα. ἀλλ' οὖν
ἡ κακὴ ἀγαπωμένη διὰ τί ἑαυτοῖς
τὸ λοιπὸν ἐπιθυμοῦσιν. τὸ μὲν γὰρ
ἅπαν βάπτισμα, δι' ὅσης τελεί-
αν τὴν λύσιν. δεῖ σοι δὲ πάλιν ἐ-
αυτὸν διὰ τὸ προσπαθείας λελυμέ-
νον εἶναι δι' αὐτῆς ὑπὸ γραφῆς ἀφ' ὧν
ἐν τῷ λοιπῷ, τῆς αὐτεξουσίου προ-
αιρέσεως. ὁ γὰρ περιτέμνων
δοῦλον ἢ ἄθυμον ἐγχρονίζοντα λο-
γισμόν. οὐχ ἁμαρτίας ἐστὶ
τῆς φύσεως. ἀλλ' αὐτεξουσίου προσ-
παθείας ἐστὶ τεκμήριον. διότι
ἔχομεν ἐξουσίαν λογισμοὺς κα-
θαιρεῖν. καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρό-
μενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ
κατὰ τὴν γραφήν. δηλονότι τὸ

ν πρὸς τοῖς καθαιροῦσιν αὐτὸν ἐν
ἑαυτοῖς. φιλοθεΐας οὐχ ἁμαρ-
τίας ἐστὶ σημεῖον. οὐ γὰρ ἡ προσ-
βολὴ τοῦ λογισμοῦ ἐστὶν ἡ ἁμαρτία,
ἀλλ' ἡ τοῦ νοὸς πρὸς αὐτὸν φιλι-
κὴ ὁμιλία. ἐξ ἧς οὐ φιλοῦμεν. τί-
νος χάριν αὐτῷ ἐγχρονίζομεν·
ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀποκαρδίας
μισούμενον. τῇ καρδίᾳ παρα-
μένειν κἂν προσομιλῇ ἐκ τοῦ ἐμ-
πειρας καλεῖ προφασίας· ἐξ ὧν καὶ
μισούμενος ὁ λογισμὸς κρατεῖ κατὰ
χρονίσας ἐν τῷ νοΐ· ἐμμαίνεται γὰρ
οὐκ ἂν τελέσῃ. ὁ νοῦς τοῦτο οὐκ ἐ-
φίεται ἀλλὰ παραλαμβάνει τὴν τοῦ ἀδάμ
ἁμαρτίας. ἀπαθὴς μὲν ἐστὶν ἡ
πρίσμα ἀθωΐας. ὁ ἐὰν γὰρ μετὰ
τὸ ἄλλον κατασήσομαι δυνάμενοι ποι-
ῆν πάσας ἐντολὰς οὐ ποιοῦ-
μεν αὐτάς. τότε καὶ μὴ θέλοντες
ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας κρατούμεθα
ὅσον δὲ ἀμελοῦμεν ἀφ' ὧν παραλια-
λείπομεν προσευχάς ταῖς ἐντολαῖς

ἀντοῦ κατορθούμενοι. Καὶ ἐξαλεί-
φει ἡ μονὴ τὴν τῆς ἀπ... ἁ-
μαρτίαν. διὸ οὖν ἔσοιμεν τὰς
τῆς τοῦ καλοῦ ἐνεργείας. καὶ ἡ διὸ
δὲ ἡ μονὴ ἔσοιεν. μὴ ἀμελεῖν ἐνεργοῦ-
σαι κατὰ ἀναχώρησιν τὰς ἐν
τὸ λοιπὸν ἐκλείψεως. ἐπειδὴ αἱ
παραιτήσεις κρατοῦσαι διὰ τὴν
μετὰ τὸ βάπτισμα κακίας προφθάσαν
κὴν ὁ θεὸς μόνος ἀναιρεῖ δι' ἐλεημο-
σύνης. ἢ προσευχῆς τῆς τῶν ἐπερχομένων αὐ-
πομονῆς παρακαλουμένοις· ἅ-
περ καὶ αὐτὰ παρέχει ἡμῖν τε-
λειώτατα. ἡ τοῦ βαπτίσματος δε-
δωρημένη ἡμῖν τελεία χάρις:—

Ἐρώτησις.

Οὐκοῦν ὁ Παῦλος μετὰ τὸ ἅγιον βάπτι-
σμα ἡμάρτανεν. ὅτε ἀκούσας τὸ
νορθέντο. λέγει γάρ· ὅτι ἐμὲ τὸν
ἔφερον νόμον ἀντιστρατευόμενον
τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου:— Ἀπόκρισις.

Οὐχ ὡς καὶ τὰ ἄλλοι παρέγραψας οἱ κακῶς
νοοῦντες τὸ δὲ αὐτὸ ἔφησεν καὶ πλά

νοῦνται· ἀναλαμβάνει γὰρ ἄνωθεν τὸ
κεφάλαιον τοῦτο· καὶ φησὶν ὅτι ὁ θεῖ-
ος παῦλος οὐ λέγει περιέναι ἡμᾶς μετὰ
τὸ καταργήσομαι, ἀλλὰ τὸ ἀντίστροφον καὶ
ἀνατρέπον Ἰουδαίοις πρόσωπον
λαμβάνει· πῶς θεὸν αὐτοὺς ὅτι χωρὶς
χάριτος χριστοῦ ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος
δεδομένη, ἀδύνατον περιγενέ-
σθαι τῆς ἁμαρτίας· καὶ πῶς γὰρ ὅτι
ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσε-
ται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου
τούτου· ἐπιφέρει λέγων· χάρις δὲ τῷ θεῷ
διὰ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ· διὰ τοῦτο φησίν· ὁ νό-
μος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινος πεπρα- σαρκικός εἰμι
μένος εἰμὶ ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.
Ὁ θεὸς καὶ ὁ λατὰ τοῦ νόμου, πνευματικὸς
ἑρμηνεύει, μὴ βουλόμενος αὐτοὺς
εἶναι ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν·
ἤγουν ἐστὶ νόμος πνευματικὸς ἐν ἡμῖν ἐν-
γεγραμμένος· ὡς ἄρχοντα καταλαμβα-
νόμενα τὰ ῥήματα τοῦ ἁγίου παύλου.
πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρί-
νοντες. δυνάμεθα διὰ τὴν πνευμα

θῆναι τὴν ἀφήρησθαι· πῶς τὰ τοῦ να-
οῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἐν
ἡμῖν πληροῦνται· διὰ τὴν χάριν τοῦ
πνεύματος διὰ τοῦ βαπτίσματος μυστι-
κῶς ἐκφέρουσιν· ναὸν μὲν γὰρ ἡ-
μᾶς τοῦ πνεύματος εἰρήκεσαν εἶναι· καὶ ἀ-
νενέγκαι πνευματικὰς θυσίας παρα-
κελεύεται· ἰουδαῖον λέγομεν τὸν ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ οὐκ ἐν τῷ φανερῷ· καὶ
περιτομὴν καρδίας ἐν πνεύματι· οὐ
γράμματι· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν νόμον
τὸν πνευματικὸν ὁ δεσπότης νομοθετήσας Χριστὸς
διὰ τοῦ πνεύματος τοῖς ἀποστόλοις ἐνέγρα-
ψεν· οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις·
ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις·
Ὢ ἀνθρώπου ταῦτα ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
εἰρήκεσαν· οὕτως ἅμα νόμος ἐκ κατα
τῶν πνευματικῶν σφαιρομένους ἱερέων
γενομένων· ἐπεὶ δὲ οἱ πάντες ἐνδυ-
σάμενοι τὸν Χριστόν· οὐ δέοι
σαν τῶν μελῶν αὐτοῦ ἑαυτοὺς ὁ-
φείλομεν ἐκκλησιάζεσθαι· οὐδὲ μ-
νησώμεθα ἑαυτοὺς κατὰ τὸν λόγον

αὐτοῦ. τούτου χάριν τὰ προειρη-
μένα μυστήρια ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος
προσειληφότες ἁγιούμενοι. ὅταν
δὲ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἑαυτῶν
καταγινόμενοι. καὶ εἰλικρινῶς αὐτῶν
διαπαντὸς τῶν ἐντολῶν φυλά-
σαμενοι. τότε τῶν προειρημένων
παραπτωμάτων τὴν ἄφεσιν λαμβάνοντες. ἐν
αὐτοῖς ὁμολογήσομεν ἀληθῶς
τέλειον εἶναι τὸ ἅγιον βάπτι-
σμα· καὶ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ ἀφθόνως
ἐκκεχυμένην. ἐκδεχόμενοι τὴν
δὲ λοιπὸν τὴν ἡμετέραν ὑπακο-
ὴν καὶ ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν. ὡς
τὴν δύναμιν. δι' αὐτῆς προειλή-
φαμεν. διὰ τοῦτο ὅσοι τὰς
ἐντολὰς ἐργασάμεθα τῆς ἐλευ-
θερίας. οὕτως τὴν ἐλευθερίαν
Ἱερουσαλὴμ κατειλήφαμεν. ἡ γὰρ ἄνω Ἱερουσαλὴμ
ἐλευθέρα ἐστίν. ἥτις ἐστὶ μήτηρ ἡμῶν ἀναγεννω-
μένους διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας·
ἀλλ' ἔτι ἐν τῇ ὁδῷ ὄντες. ἢ τάχα καὶ
πλανώμεθα ἀποδιδασκόντων.

τὸ γὰρ φιλονεικεῖν ἁρμόζουσι ταῖς καὶ ἀντι-
λέγειν τῇ ἀληθείᾳ. τῆς ὁδοῦ αἱ πα-
ραλλαγαὶ καὶ οὐκ ὀρθοτομίαι. διὰ τοῦτο
καὶ πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ δ' ἀφορῶν
ἡμᾶς βραδύνοντας ὁ μακάριος
παῦλος. οὕτως φησίν· τρέχετε
ἵνα καταλάβητε. ἀλλὰ τὴν πόλιν
οὕτως κατειλήφαμεν. πότερον
ναὸν θεασόμεθα· καὶ ἀφελόντες τὸ
ἐνδότερον τυχόντες τῆς ἀφ' οὗ θυ-
σιαστηρίου προσφορᾶς· καὶ τεί-
χους περὶ τῆς πόλεως. καὶ τοῦ ναοῦ.
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ὁ ποιητὴς οὗτος
τὰ θηρία τοῦ ἐσχάτου παρεληλύ-
θαμεν. διὸ ἔοικε τιμῆσαι τὸν θεὸν
ἐστὶ ἀρχαῖος ὁ προφήτης ἵνα ἀνεί-
θηριάζουσι ταῖς θυσίαις ταῖς παρὰ τὸ
τῶν κατὰ τῶν θυμάτων. αἱ ὅθεν τὰ
κρεατικὰ ἰουδαῖος προσφέρειν
προστάττεται. ὁ μὲν ἰουδαῖος ὁ
ἐν τῷ κρυπτῷ. διὰ τὸν λόγον παύ-
λου. ὁ δὲ ἔπαινος παρὰ τοῦ θεοῦ ἀλλ' οὐ
πῶς ᾠκοδόμηται. οὐδὲ οἱ ἱλαστή

ριον παρ' αὐτοῦ οὐ προσκαρτερεῖσθαι
ται· ἀλλ' ἀπαραιτήτου μὲν ἔχει κατα-
σκευάζεσθαι· τοῦτο γὰρ ἄν τις κρίνοι
βοάς· ὁ τέλεον δεξάμενον ἀναιρεῖν
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀδάμ. καὶ οὐ διὰ
τῆς τοῦ χριστοῦ χάριτος. ἡ πίστις ἡ ἡμῶν
κρυφαῖος ἐστὶ μὲν διὰ τοῦ βαπτίσματος
γονέδε ὁ φθήσεται· ὁ γὰρ τὴν ὁδὸν
τῶν ἐντολῶν καλῶς διανύσας
τόν, τὸν ἀνώφορον ἐσόπτρου ἡμῶν λοι-
πούς τὸν ἀρχιερέα χριστὸν καὶ μετά
προσενεγκάμενον ταῖς ... ἡ οὖν τὰ θηριώδη
λόγια· θηριώδεις γὰρ ὄντως γί-
νονται οἱ πλεῖστοι τῶν λογισμῶν
ὅσοι ἐκτρέπονται· διὰ δὲ τῆς
τῶν θλίψεων ὑπομονῆς. καὶ
ἀποσκιρτῶντα τὴν ὁδὸν ἐπισφαλεῖς
νόδιας βαδίζουσιν. ἕτεροι μάλ-
λον ἢ ἑαυτοὺς ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις
μεμφόμενοι. μόλις δὲ ὀλίγοι τι-
νες ἐξ αὐτῶν διευθύνας ὁδεύουσι.
καὶ τοῦτο διὰ προσευχῆς φυλατ-
τόμενοι. διὰ πειρασμῶν τῶν

περιμένοι· δι᾽ ὧν πολλοὺς δ᾽ ὁμοίως μὲν
νοι· καὶ οὕτως τὴν πόλιν καὶ τὸν να-
ὸν καταλαμβάνουσιν· καὶ φθείρουσι καὶ
ἀναφθείρονται· πόλις δὲ ἐστίν·
ἡ φαίδρα καὶ εὐνομούμενος· ἐν χριστῷ
διάλευκος· ἢ τίς ὁ γὰρ μετὰ
σεβαστὸς δι᾽ οἰκείων τὰ σώματα· ἀ-
ρητὰ καὶ εὐθηνεῖ· ὁ γὰρ διὰ
διαμαρτάνων· τοῖς ἐχθροῖς παρα-
δίδοται καὶ καταλύεται αὐτῆς·
ναὸς δέ· τὸ τῆς ψυχῆς καὶ σώματος
θεόκτιστον τέμενος· φυλακή
ριον δὲ τῶν ναῶν τούτων· τὰ θέλημα
δοῦ δηλουμένα· ἐν ᾧ πάσχοντα
σεως πρὸς τὸν ἐν ἡμῖν λογισμός·
ὃς ἐστι πρὸς τὸ τόκον ζῶον ὑπὸ τοῦ
νοῦ ἀναφθειρόμενος ἀεί· ἐπὶ
κασμὸν τοῦ ἀναφθείροντος· ἐπὶ
καὶ ἀποσμὸν αὐτὸν ἀμύνεσθαι· ἐχθροὶ δὲ
καὶ ὃν ναὸς ὄντος τὸ ἐκεῖ τέρψιν τοῦ
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὁ πονηρὸς
δρόμος περὶ ἡμῶν ... καὶ
οἰκεῖ ἐν ἡμῖν κατὰ τὸ μάταιον φόβον

λέγονται. ἢ οὐκ ἔστι τινὸς ὁ σκοπὸς ὁ
τειχῶν τοῦ οἴκου τῆς εἰρήνης· ἡ μὲν γὰρ
ἄρα ἀδόκιμοι εἰσί. ὁ περὶ αὐτοῦ τὸ
ἐνδότατον καὶ ἀπόκρυφον καὶ εἰ-
λικρινὲς τῆς καρδίας χωρήματα.
ὁ δὲ μὴ διὰ καθολικῆς καὶ νο-
ρᾶς τὸ εἶδος ἁρμόζεται. οὐκ ἔστι βε-
βαίως ἔστι γινώσκειν τὸν ἔνοικον κοινω-
ται. οὐ γὰρ δύναται ἡ προσευ-
χὴ ὅσα μὴ καθαρὰ λογικὰ θυσίαι ᾖ
οὐ. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν παρόντοις
ἐστὶ τοῦ ἡλίου πῦρ ἀναλίσκοντα
τὰ δείγματα. οὕτως καὶ ὁ ... ἐμ-
βαίνει. ἁρμοζόμενος γὰρ τῇ ...
καρδίας διὰ τῆς προσφερομένης
ἐπὶ τὸ εἶδος. ὁ θεὸς οὐράνιος ἀρχιε-
ρεὺς δέχεται τοὺς παρόντας τοὺς κοινοὺς
τοῦ νοῦ λογισμοὺς καὶ ἀναλίσκει
τῷ θείῳ πυρί. πυρὶ οὗ ὁ θεὸς
πῦρ ἠλθομεν ἀλλ' ἐπὶ τὸν κόσμον.
καὶ ... ἢ ἤδη ἀμφιβαλ-
παρόντος τοὺς δὲ λογισμοὺς τῆς
καρδίας. τοὺς δὲ ὁμοίας καρδί-

τοῦ ἢ ἐκπο-
χωρίσας αὐτοῦ
προσφέροντ(αι).

ἀσεβῶν γενομένους· ἀλλ᾽ ἐκ πρὸ τῆς
προσβολῆς εἶναι ἀμαθὸς ὅσα ἐν τῷ
Χριστοῦ προσφερομένους· χωλαί· καὶ τυ-
φλαί· καὶ τὸ ἐναντίον δὲ ὁμολογεῖ ἡ
θεία γραφή· καὶ διὰ τοῦτο μὴ δύναμαι
προσδέχεσθαι τῶν δεσποτῶν καὶ ἐν τῷ οὐρανίῳ
βασιλείᾳ θεοῦ. Ὁ τοίνυν μὴ καὶ μετὰ τὸ
βάπτισμα πάσης πονηρᾶς ἐμμοί-
ας ἡμᾶς [illegible] αἴτιοι. διὰ τῶν
γραφικῶν μαρτυριῶν ἀποδέ-
δεικται· ἐμοὶ χρὴ καὶ διὰ ἀφθονικῆς
ἀκολουθίας τοῦτο φανερὸν κατα-
στῆσαι. πάλιν [illegible] φανερόν·
Ὁ ἄρα [illegible] τοῦ τῆς ἁμαρτίας ἐνερ-
γῆσαι ὑπὸ τῆς τοῦ ἀδὰμ ἁμαρτίας
μετὰ τὸ βάπτισμα· καὶ διὰ τοῦ [illegible]
ταύτην ἐκκόπτειν ἐπαγγελλόμε-
νος, γνῶθι ἀκριβῶς ὅτι ἐ-
ναντίον [illegible] καὶ [illegible] τοῖς
ἑαυτοῦ ῥήμασιν. [illegible] γὰρ [illegible] τὸ
μηδ(ὲ) λογιζομένους [illegible] τὴν τοῦ ἀδὰμ ἁ-
μαρτίαν. μάθε παρὰ τοῦ ἀποστόλου
παύλου· ὅτι διὰ τοῦ βαπτίσματος

τὸν Χριστὸν ἐνδυσάμενος. ἔχεις δύνα-
μιν καὶ ὅπλα τοῦ καθαιρεῖν αὐτούς·
τὰ γὰρ ὅπλα φησὶ τῆς στρατείας ἡ-
μῶν, οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ
θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμά-
των. λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ
πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ
τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ. καὶ δὸς χώραν
τῇ κατ' αὐτῶν δυνάμει σου καὶ καθαι-
ρεῖς αὐτούς. ἐκ προσβολῆς δῆλον
ὅτι φιληδονεῖς, ἐξαπατᾶσαι καὶ
συνδυάζεις αὐτοῖς. καὶ οὐκ ἐνοχλεῖ
καὶ ἄγει τινὰς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἐνεργεί-
ας. οἷς ὁ ἀδελφός. Ἐρώτησις.
Πῶς δύναται ἐξαπατᾶσθαι φιληδονεῖν
καὶ συνδυάζειν τοῖς λογισμοῖς. ὁ ἑ-
αυτὸν καθείρξας ἐν κελλίῳ. καὶ
καθ' ἡμέραν μὴ φαγὼν καὶ ἐγκρατευό-
μενος. καὶ ἡσυχάζων. καὶ ξενιτεύων.
καὶ ἀγρυπνῶν. καὶ χαμευνῶν καὶ
προσευχόμενος. καὶ πολλὰς τοιαύτας
θλίψεις ὑποφέρων. Ἀπόκρισις.
Καλῶς εἶπας ὅτι πολλὰς θλίψεις

τοιαύτης ποιεῖν ὑποφέρει· ὁ γὰρ
ἀσθενὴς πρὸς καὶ μεγάλας χάριτας καὶ φιλο
τιμίας τῆς πρὸς ἐφημμένας ἀμοι
βὰς φανερὰς ἀρετὰς ἐκτελέσομεν.
οὐκ ἂν ἡμεῖς καταγνοῖεν φιλήδονοι·
ἀδύνατον γὰρ τὸν θεὸν τοῖς σώμασι
καὶ τοῖς πόνοις ἀγνωμονούμενον. μὴ κατα
ἁμαρτονίαν προσομιλεῖν ταῖς προσ
βολαῖς καὶ παραμυθεῖσθαι τὴν θεοῦ
τοῖς πόνοις ἀηδίαν· ὁ γὰρ μὴ τοῦ
το βουλόμενος τοιοῦτος. οὐ δεῖ ἐ
πὶ τοῖς πόνοις θλίβεσθαι· τοῦτο δὲ πά
σχομεν. θεοῦ δὴ εὐσεβοῦς ὄντος μελ
λόντων ἀγαθῶν καὶ ἀπολαυόν
μεν. ἀλλὰ φόβῳ τὸν θεὸν ἐννοοῦμεν,
ἐπερχομένων πειρασμῶν μνη
νοῦμεν· ὅθεν τὴν μὲν καλὴν παρ
ξείαν αὐτῶν ἁμαρτιῶν σοφίαν
νομίζομεν· τὸ μὲν δὲ πρὸ ταύτης
λογισμὸν. ἀλλότρια λεγόμενοι
θηρίαν· ἀδύνατον δὲ τὴν ἐμβρ
θυμίαν ταύτην αὐτοῦ ἀφαιρῆναι. τοῦ
μὴ ἰδέαν αὐτὴν ἀλλάξαι τρίαν κα

νουμένους· ἐπιλαθέσθω ὅτι καὶ δίχα
σωδηνασμοῦ λογισμός τις ἀληθινὸς καὶ
μισούμενος· καθάπερ λῃστὴς ἀν-
θρώπους ἀποσέων κακῶν. ἐκάκωσε
χειροτονήσομεν πρὸς ἑαυτόν· ὁ μὲν
μαθὼν ἀκριβῶς· ὅτι καὶ οὗτος δὴ
ἡμῶν ἔχει τὰς ἀφορμάς· ἢ γὰρ
κατὰ τὸ βάρος τὸ μετὰ πολλῆς
πονηρὸς ἐπαράζεως ἑαυτὸν
ἑαυτοῦ δοκιμάζων· καὶ διὰ τοῦτο ἐπαιδεύ-
θημεν καὶ παραφανῶς γενόμε-
μεν· ἤτοι κακῶς φρονήματα κακί-
ας ἐπεκτείνοντος κρατούμενοι. καὶ διὰ
τοῦτο ἀχρειοῦται ὁ πονηρός·
καὶ ὁ μὲν διὰ φρονήματος κρα-
τήσας ἡμᾶς, οὐκ ἀναχωρεῖ ἕως
ἂν ταῦτα ῥίζωμεν· ὁ δὲ δαίμων
κακῶς παράζων παραμένει ἀλη-
θινὸς λογισμὸς τὸ τὸ φυλάσσεσθαι.
ὅταν πόνους ἀξιονάπομεν ἕ-
νοιας τοῦ θεοῦ προσοψόμεθα·
διὸ οὐδὲ ταύτην ἑαυτὸ ... τοῦ ἀ-
(ἔχει)
δελφὰ ἁμαρτίαν· ἀλλ' ἢ μᾶλλον τοῦ

πρᾶξαι τὸ δόκιμον καὶ τοῦ ἔχοντος
τὰ πράγματα. ἐρ. διό μοι λέγε ὅτι
καὶ τὸν διὰ τοῦτον λογισμὸν προ-
ηγήσατο. καὶ ζητεῖς τίς ἐστιν τοῦ-
τον αἴτιος. ἀπ. ἐγὼ σοι λέγω· ὅτι σύ. ὁ
ἔχων ἐξουσίαν καθαρίσαι αὐτὸν
ἐκ προσβολῆς καὶ μὴ καθαρίσας.
ἀλλ' ἐν πράξει προσομιλήσας αὐ-
τῷ. ἐρ. διὸ ὅλως πρὸ τῆς πράξεως
οὐκ ἠδυνάμου αὐτὸν καταμαθεῖν. ὅτι δὲ
τὴν τοῦ νοὸς ἀσθένειαν. πῶς μὲν
τὰ τὴν πρᾶξιν ἐστὶν ἀλλ' ἢ ἐκκό-
πτειν αὐτόν. καὶ τοῖς δὲ ἀπράγμα-
των ἀχρασμένων καὶ δικαίως ὥστε
κατέχονται. ἐρ. διὸ ὁ μὴ δυνηθεὶς ὁ δὲ
ἐπιβοηθῆσαι ἐκκόψαι αὐτόν.
νόησον ὅτι καὶ πρὸ τῆς πρά-
ξεως. ἀπ. ἡ θεία βοήθεια ὁ θεὸς ἐβοήθησεν·
καὶ ὅταν ἴδῃς δὲ αὐτὴν τῆς καρδίας
γινομένην ἢ βοήθειαν. σύνες ἀ-
κριβῶς ὅτι οὐκ ἔξωθεν μηχανι-
κῶς ἐπῆλθεν ἡ χάρις. ἀλλ' ἡ
δεδομένη σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος

κρυφαῖος. νικῶν ἐπικρατήσειν τοσοῦ
τον. ὅσον καὶ συμμισήσας τὸν λογι
σμὸν ἀποστραφῇς. διὰ τοῦτο λύ
σας ἡμᾶς πάσης βίας ὁ Χριστός. τὴν
προσβολὴν τῶν λογισμῶν μου καὶ
παρακολουθεῖν τῆς καρδίας. ἵνα
οἱ μὲν μισούμενοι ἐκ καρδίας εὐ
θὺς ἀφανίζονται· οἱ δὲ ὅσον ἀγα
πῶνται. τοσοῦτον καὶ παραμένουσ
σιν. ὁ προσδεχθεὶς καὶ ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ.
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου. τί φαντα
ζόμενος διὰ τὴν χάριν. ἢ τῆς
λογισμοῖς διὰ τὴν ἡδονήν. καὶ
μὴ ξενισθῶμεν ὅτι οὐ μόνον ὑπὸ
τῶν φανταζομένων. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
τῶν μισουμένων βιαίως κρατού
μεθα. καθότι ἀσεβεῖς πονηρα
τῆς συνηθείας· οὕτως ταῖς ἡμῶν
ἐπιθυμίαις αἱ προσβολαὶ συνε
νοῦσιν ἀλλήλαις. καὶ ἑκάστη τὸν
ἑαυτῆς ἐργάτην συγχρονίσα
σα λοιπόν. τὴν πληγὴν παραδί
δωσιν. ὥσπερ τις δευτέρας καὶ

παραφυομένην ὅσας ἀναφέρεσθαι τὴν τροφὴν πρὸς τὴν συνήθειαν βίαι ἀφελκόμενον. Τίς γὰρ ὁ κενοδοξίας ἐπιθυμητὴς πόθων ὑπερηφανίας αὐ- διαφλεγόμενος ἠνέσχετο· ἢ τίς τοῦ πόνου πλήθει καὶ τρυφῆς ἀπολαύσας. λογισμὸς πορνείας ἐγκρατὴς ἐγένετο· ἢ τίς πλεονεξίαν ἑαυτὸν ἐπιδοὺς, ὑπὸ ἀπληστίας οὐ σφίγγεται· πῶς δὲ οἱ τούτων παρῳχημένων ἀποστερούμενοι. ὑπὸ θυμοῦ καὶ ὀργῆς οὐκ ἐλαθήσονται. διὸ χρὴ μονωθῆναι· ὅτι καταλειφθεῖσαν ἁμαρτίαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐπιθυμούμεθα. τῆς γὰρ κατὰ ἄνθρωπον δουλείας ἠλευθερώθημεν. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Καὶ ἐφ' ἡμῖν λοιπόν ἐστι τοῖς ἀκούουσι καὶ μανθάνουσι ταῦτα τὰ ῥήματα τοῦ Χριστοῦ. ἢ κατὰ σάρκα ἐστὶ περιπατεῖν ἢ κατὰ πνεῦμα.

ἀδύνατον δὲ κατὰ τῶν αὐτῶν περι-
στῆσαι. τὸν ἐπαινοῦντα ἀρετὴν· καὶ ἀμφο-
σιν σαρκὸς ἠγαπηκότας· καὶ ἀμφί-
χαρον κατὰ σαρκικὰ βιῶσαι· τὸν
τὰ ἀμφότερα ταῦτα παρόντα ἐν
διαθέσει προκρινόμενος· διὸ
χρὴ πολλὰ ἀπλανῆ θέλοντα πολεμίους.
λοιπὸν μισῆσαι ἐπαινοῦντα ἀρετὴν καὶ ἀ-
ρετὴν σώματος· διὸ καὶ οἱ πονηροὶ
χολούμενοι καὶ μὴ θέλοντες ἡμῶν
ἀναφύονται· καὶ ἐκ διαθέσεως
φησὶν τὸ τοῦ προφήτου ῥητόν·
› οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα
› καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;
› τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς· εἰς
› ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι· καὶ γὰρ
ὄντως ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ εἰσὶν οἱ πονη-
ροὶ λογισμοί· οἱ τὸ θέλημα αὐτοῦ γε-
νέσθαι κωλύοντες· ἐκ τούτων ὁ σχεδὸν
θέλησιν πάντα σαρκὸς θέλημα καὶ
φοβούμενος ἐν ἀρετῇ ἀσθένειαν.
ἐκ ... διαπραξάμενος πολέμου
ἀντιπολεμοῦσι· καὶ ἱστορίας ἀναφέρουσι.

…τρίων καὶ ὁ κ(ύριο)ς· οὐκ ἐκ τοῦ ἀδάμ· ἀλ-
λ' ἐκ τῆς [illegible] διὰ σοῦ τὸν ἐκ παρ-
θένου· καὶ διὰ τοῦτο κοινοῖς τὸν
ἄρτον· δηλονότι οὐκ ἐκ τῆς
καρδίας· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ δόξου· πῶς
γὰρ δύνασθε πιστεῦσαι δόξαν παρὰ
ἀλλήλων λαμβάνοντες· καὶ τὴν δόξαν
τοῦ μόνου θ(εο)ῦ οὐ ζητεῖτε· ὅταν
οὖν τὴν κενοδοξίαν μισήσωμεν·
καὶ ὑβρίσωμεν τὸν αὐτῆς πατέρα
μένη πάντα λογισμὸν διὰ καρ-
δίας καὶ μονολογίστου [illegible]
δος αὐτῷ προσβλαφίζοντες·
τότε καθαρῶς ἐν ἀρχῇ τῆς διά-
του βαπτίσματος ἀπὸ φθορᾶς ἄφθαρ-
κερ τὸ σῶμα τοῦ χ(ριστο)ῦ βρώματος
ποτιστοῦ· οὕτως ἐν τῇ μοβρᾷ θέλ-
[illegible] καὶ ἀρνήσῃ τὸν λογισμὸν
γίνεσθαι ὁ βυμαῖος [illegible] καὶ καθα-
ρὸς [illegible] βρώματος τοῦ ἰ(ησο)ῦ τοῦ εἰρη-
κότος· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· θέ-
λει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς

ἐστὶ τῆς ποσότητος ἀληθείας ἐπιθήκη κα-
τὰ τὸν λόγον παύλου· ἀληθείας
δὲ τῆς· τῆς καθ' ἡμᾶς θείας θρησ-
εὑρισκομένης καθὰ προειρή-
καμεν· ἡ τῆς οὖν κατ' ἡμῶν ἀκοῆς
ἀπόδειξις ἐνεργείας τοῦ φρονοῦντος
πιστεύεσθαι· ἡ τῆς ἐξ ἡμῶν ἐλπιζο-
μένων ὑπόστασις· ἐστὶν γὰρ πί-
στις ἐξ ἀκοῆς· ἔστι δὲ πίστις ἐλ-
πιζομένων ὑπόστασις κατὰ
τὴν γραφήν· ἀναγκαῖα ὡς δὲ
ἡ κενόδοξος· ὅτι ἐπὶ ταύ-
της τῆς ἀληθείας ἐλπίζειν οὐ
δυνάμεθα· πρῶτον γὰρ τοῖς ἐν
τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
σθῆσιν. διὰ τοῦ βαπτίσματος
δίδονται μυστικῶς. ἡ ἐν οἷς
κρυπτῶς. ἡ θεότης κατὰ ἀναφο-
ρὰν τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν
καὶ τῆς νομοθεσίας δὲ τοῖς ἀποκα-
λύψεσι τοῖς οὕτως πιστεύουσι
τοῦ κυρίου εἰρηκότος· ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή,

ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ
σουσιν ὕδατος ζῶντος· τοῦτο δὲ
φησὶν ἔλεγε περὶ τοῦ πνς οὗ ἔ
μελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύον
τες εἰς αὐτόν· διὸ ὥσπερ ἡ μὲν πι
στεύομεν δι' αὐτοῦ χαριζόμενος
τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν καθαρισμὸν
μυστικῶς εἰλήφαμεν κατὰ τὸν
λέγοντα· ἀλλὰ ἀπελούσασθε·
ἀλλὰ ἐκαθαρίσθητε· ἀλλὰ
ἡγιάσθητε· καὶ τοιαῦτα γρά
φει Κορινθίοις· μὴ [illegible]
[illegible] τῇ ἀφῶν λέγομεν
ἀρνήσεως [illegible] καθαρ[illegible]μένοις·
καὶ διὰ τῆς καρδίας ἡ φωνὴ τῆς
ἐνεργείας ἡγιασμένοις· ἀλλ' ἐπεὶ
καινοῖς οὖσιν ἡμῖν καὶ ἀδικοῦσιν καὶ ἄ
φρονοῦσιν· καὶ ταῦτα ἀδελφοῖς·
ἵνα δείξῃ ὅτι οἱ βαπτισθέντες
κατὰ μὲν τὴν δωρεὰν τοῦ Χυ· τὸν
καθαρισμὸν καὶ ἁγιασμὸν μυστικῶς
ἀπειλήφασιν· κατὰ δὲ τὴν διαγωγὴν [illegible]
[illegible] ἕκαστος ἐργάζεται ὑ

ποτῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμε-
νος ὁ δελεαζόμενος κατὰ θεὸν
γράμματα· εἶτα. ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦ-
σα, τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρ-
τία ἀποτελεσθεῖσα· ἀποκύει
θάνατον· οὐκοῦν ἐκ τῆς ἰδίας
ἐπιθυμίας· καὶ μοναικὴ ἁμαρτία·
ἐκ δὲ ταύτης. τὸ ἀποτέλεσμα·
τῆς κατ' αὐτὴν πράξεως· ὃ καὶ
γραφὴ ὀνόμασε θάνατον· ὅτι
δὲ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἔνι καὶ
μόνη ἀφεῖ ἡ χάρις τοῦ πνς· καὶ ἄλλα
σκονσαι ἡμᾶς πᾶσαν τὴν ἀφ. ἁ.
ἂν κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυ. ἐπειδὴ
πάλιν ἀπὸ τῆς γραφῆς καὶ αὐτὸ
παρ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων·
πρῶτον, ἰδοὺ ἐν ταῖς πράξεσι τί
λέγει ὁ μακάριος Πέτρος· μετανοή-
σατε φησὶ καὶ βαπτισθήτω ἕκα-
στος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνς·
ἀρᾳ ὧν ἁμαρτι ἐμόλησας. πῶς δὲ

τοῦ βαπτίσματος. εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρ-
τιῶν. καὶ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος δι-
δοται κατὰ ἀναλογίαν τῆς πίστεως;
καθὸ ἂν δεκτικὸς ἀποφανῇ. εὐθέως οὖν
πῶς ἡ ἁμαρτία κρατεῖται;
Ἰδοὺ καὶ τοιοῦτοι ἐν Ἐφέσῳ δώδεκα ἄν-
δρας ἀπιστοῦντας βαπτισθέντας οἷς εἶπε πρὸς
ἐκείνους ὁ ἅγιος Παῦλος καὶ φησίν· εἰ
πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες;
οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ
πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσα-
μεν. εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· εἰς τί
οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον·
εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. εἶπεν
δὲ ὁ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισε βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ
λέγων· εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵ-
να πιστεύσωσι, τουτέστιν εἰς τὸν
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἀκούσαντες δὲ
ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τὰς
χεῖρας ὁ Παῦλος. ἦλθε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς. [illegible]

Κάμνειν. ὅτι εὐθέως ἀπὸ τοῦ καταπτί-
σματος δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῖς [illegible]
βαπτιζομένοις. τοῖς δὲ ἀπίστοις
καλῶς πιστοῖς καὶ καταπιστευθεῖσιν οὐ
δίδοται· ὅτι δὲ ἡ μεταδιδομένη οἰκεῖν
ποιῶν τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἑαυτοῖς ἐγγινόμ-
ενον. καὶ θεωρῶ παρ' αὐτοῦ αὐτοῦ ἀποφ-
λουχθέντος. τὸ πνεῦμα μὴ ὂν ἐγγινόμ-
ενον. Καὶ πάλιν· μὴ λυπεῖτε τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡ-
μέραν ἀπολυτρώσεως. ταύτας
δὲ τὰς μαρτυρίας εἰσαγόμενοι. οὐ
χὼ πάντα ἅγιον ἐν καταπτισμένον
ἐκλαμβάνοντας τὴν χάριν λοιπὸν ἀ-
τρέπτον ἔχοντας καὶ μηκέτι χρή-
ζοντα μετανοίας. ἀλλ' ὅτι ἀπὸ
τοῦ καταπτίσματος καταμένει τὴν
δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ. τελεία ἡ χάρις δὲ
δωρεῖται πρὸς ὅσοι ἐκπληροῦσι
πάσας τὰς ἐντολάς. λοιπὸν
δὲ ἕκαστος αὐτὴν λαμβάνομεν τε-
κὼς καὶ τελειουργοῦντας ἐν
τῷ λαῷ κατὰ ἀναλογίαν τῆς ὁδοῦ

λεσθαι. ἐνυβρίζεται ὑπὸ τῆς ἁμαρτί-
ας. ἥτις οὐκ ἔστιν τοῦ ἀδάμ. ἀλλὰ
τοῦ ἀμελ[illegible]σαντος. καθότι δὲ λαβὼν
τῆς ἐργασίας τὴν δύναμιν. τὸ ἔρ-
γον οὐκ ἐποίησε. ἢ διὰ τὸ ἀπαλλαγῆναι. διὰ
πειρίας ἐστίν. ἢ διὰ ἀπορίαν. οὐκ ἔ-
στιν ἁμαρτία ἀλλοτρία. ἀλλ' αὐτοῦ
τοῦ ἀποστήσαντος. ἢ πόσοι τὸν πα-
σῶν ἁμαρτιῶν μῆρ καὶ ἐξαφανισθῆ-
ναι. ἢ τὸ ὡς ταχέως ἐξελθεῖν-
ναι βουλόμεθα. ἢ τὸ βραδέως.
ὀφείλεται ὥσπερ τὸ ἔλεος τοῦ χριστοῦ πο-
ιῆσαι. καὶ πάσας ἀρετὰς πολλὰς
ἀεὶ τοῦ ἐργάσασθαι. ἢ λήθῃ ὅτε
τοιαύτης ἐργασίας (παρώντ) τὴν δύναμιν.
καὶ τοῦτο δέ. οὐχ ὡς ὀργὴν καταργῆσαι
ἐπὶ τὸ λοιπὸν ὀφείλομεν τοῖς καὶ μονομε-
ρῶς ἐκ ἁπάσης ἐργάσασθαι. ἀλλὰ διὰ
τῶν ἀριθμητικῶν συλλαμβανόν-
των ἐπιεικῶς. καὶ οὐ τὸ πάσας ἐκ δι-
ορθῶσαι σὺν τόκοις. ἤδη γὰρ ἐν
τοῖς λοιποῖς ἐκεῖ δηλωθεῖσι ἐν
ταῖς πολλαῖς τῶν ... τὰς λοιπὰς

περιέχουσαι· τοῦτον μόνον τὸν ἀγῶ-
να χρεὼν ἐστὶ μὲν ἡμῖν τῆς ἑαυτῶν
ἀπιστίας καταφρονήσασθαι· καὶ μὴ ἀ-
μελῆσαι τῶν περιεκτικῶν ἐν-
τολῶν· δι' ὧν ἡ δοθεῖσα ἡμῖν χά-
ρις ἐνεργῶς ἀποκαλύπτεται· ὅ-
περ καὶ ὁ ἀπόστολος γενέσθαι ἐν ἡ-
μῖν προσεύχεται λέγων· τούτου
χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς
τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα
δώῃ ὑμῖν ὁ κύριος δυνάμει κραταιω-
θῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον
κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν ἐν πάσῃ πλη-
ροφορίᾳ καὶ αἰσθήσει· ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν διὰ τῆς πίστεως·
Καιρὸς δ' ἂν εἴη καθὼς προειρήκαμεν.
καὶ διὰ τῶν πραγμάτων τὴν μαρ-
τυρίαν ταύτην βεβαιῶσαι· ἤδη
γὰρ καθόσον οἷόν τε τὰς ἐν-
τολὰς τοῦ Χριστοῦ ἐργαζόμεθα. Κατὰ
τοσοῦτον καὶ τοὺς ἰδίους καρποὺς
ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
οἰκείως καρποῖ τοῖς πᾶσι κατὰ τὸν ἄλλον

[illegible]λον ἐστίν· ἀγάπη· χαρά· εἰρή-
νη· μακροθυμία· χρηστότης·
ἀγαθωσύνη· πίστις· πραότης·
ἐγκράτεια· τοσούτων καθόλου τούτων
τῶν τῶν ἐν βρ[illegible]μάτων ἀμυή-
τως μετὰ τὸ βάπτισμα τυγχάνει.
ἵνα καρπ[illegible] [illegible] τὴν τοῦ
πνεύματος χάριν μὴ εἰλήφασιν ἀπὸ
τοῦ βαπτίσματος· τί δαὶ πά-
λιν καθημέραν ἀδιαφόρως
ὑπὸ τῶν καρπῶν τούτων ἐνεργ-
ῆται· μὴ πρὸς τὸ λειτουργῆσαι
τὰ [illegible] τὸ λαός· ἵνα ἄξιον τοῦ θεοῦ
εἶναι ἢ τρέφεσθαι· ὁ θεὸς δηλονότι
τὸ δὲ [illegible] χάρισμα λέγομεν δεῖ·
οὕτως δεῖ καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα
τὸ δὲ εἰ ὅτι δεῖ εἰς σημεῖον· ἡμεῖς δὲ
αὐτὸ δὲ πρὸς αὐτὸ τυγχάνει ὁ μέν·
Εὐσεβῶς ἂν ὁ ἐν χ(ριστ)ῷ βεβαπτισμέ-
νος· μόνον μὴ δὲ τὴν ἐργασίαν κατὰ
τὴν δύναμιν ἣν εἴληφας· ὡς αὐτὸν
πρὸς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐν οἷ-
κῳ [illegible] ἐντρέπεσθαι· ὥσπερ οἱ

ἐμφανίσῃ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐπαγγελί-
αν ὁ κ(ύριο)ς π(νευματ)ικῶς ὡς φίλοις δεσπότης αὐτοῖς·
ὁ δὲ κόσμος τὸ πν(εῦμ)α λαβεῖν· οὗ δὲ τὸ πν(εῦμ)α
κ(υρίο)υ, ἐκεῖ ἐλευθερία· καὶ τοῦτο ἴσως ἐστὶ
τὸ εἰρημένον, ὅτι ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν· καὶ τοῦ
τὸ δὲ ἀμφιλεγόμενον δεῖ, ἀναγκαῖ χρή· ὅτι καὶ
οἱ μὲν μερικῶς τὰ ἀγαθὰ τὸ λαθὲν ἐργασά-
μενοι, κατὰ ἀναλογίαν ἔχουσι τῆς βασιλεί-
ας εἰσέρχονται· οἱ δὲ βουλόμενοι
εἰς τὸ τέλειον φθάσαι, ὀφείλουσι
περιεκτικῶς ἅπασαν ἀρετὴν τὸ λαθ-
ἐργάσασθαι· περιεκτικὴ δὲ ἐστὶ πά-
σα ἡ τῶν ἐντολῶν. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρ-
νησις· ὁ ἑκούσιος θάνατος· καὶ ὥσπερ
ὁ ζῶν ἐν σαρκὶ ἐλλάμψεως ἀξιωθῇ τῇ ἱερο-
σιουργίᾳ ταύτης. οὕτως ἔσω θεοδι-
δακτος εἶναι προσβολῆς οὐ δύνα-
ται διὰ τὴν προειρημένην ἔλλαμψιν·
ἡ τίς οὖν τῶν ἱερῶν καὶ ὡς διὰ τῶν ἐν-
τολῶν πολιτευσάμενος τινὰ
πν(ευματ)ικὴν ἀναλογίας εὗρεν ἐνέργει-
αν. περιφανῶς ὅτι ἤδη προείληφε

τὴν αὐτοῦ πολυτίμησιν καὶ ὅτι ὅλην
διὰ τοῦ εὐαγγελίσματος τὴν χάριν
τοῦ πνεύματος τὴν πᾶσαν τῶν ἀγαθῶν
τίαν· λέγοντες δέ· οὐ μόνον τῶν κρυ-
πτῶν πνευματικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν φα-
νερῶν ἀρετῶν πρὸς ἔργον· καὶ μὴ
δὲ τῶν αἰνετῶν ἀρετῶν ὑπολαμβάνωμεν τῶν
διὰ μόνης τῆς αὐτοῦ δωρεᾶς ἡμῖν
παρεῖναι κτήματα τι ἀγαθόν· ὁ γὰρ ἀγα-
θὸς ἄνθρωπος, οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ φησὶν ὁ
λόγος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυ-
ροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν·
θησαυρὸν λέγων, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πιστῶν κεκρυμ-
μένον· ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ ἐν ἀγρῷ κε-
κρυμμένῳ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυ-
ψεν· καὶ ἀπελθὼν ἐπώλησε πάν-
τα καὶ ἠγόρασε τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον·
τοῦτο δὲ, πᾶσι τοῖς εἰρημένοις
προσφυῶς ἔχει· ὁ γὰρ νοήσας
κρυπτῶς· ὅτι τὸν χριστὸν διὰ τοῦ βαπτί-
σματος ἐν αὐτῷ κεκρυμμένον ἔχει

κατὰ τὸν ἀπόστολον· πάντα ταῦτα ἡγεῖται
τὰ τοῦ κόσμου πράγματα· παραμέ-
νει τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ· πάσῃ φυ-
λακῇ τηρῶν αὐτήν· καὶ ζητῶν τὴν
ἔξοδον τῆς ζωῆς κατὰ τὴν παροιμί-
αν· διὰ τοῦτο οὐ χρὴ οἴεσθαι δι' ἀγώ-
νων ἐκκόπτειν τὴν τοῦ ἀδὰμ
ἁμαρτίαν· ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἢ διὰ τὰς με-
τὰ τὸ βάπτισμα γινομένας, καὶ μὴ
διὰ τῆς εὐχῆς· αὐτοῦ γάρ ἐστι θέλοι καὶ τὸ θέ-
λειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν· ὑπὲρ τῆς εὐ-
δοκίας ἡ κίνησις· ὅτι τὸ μὲν εὐ-
δοκεῖν ἐν ταῖς ἀρεταῖς ἐφ' ἡμῖν
ἐστί· τὸ δὲ ποιῆσαι αὐτὰς ἢ ἐκκό-
ψαι τὰς ἁμαρτίας, ἄνευ τοῦ θεοῦ
οὐκ ἔστι· καὶ τὸ τοῦ κυρίου ῥηθέν· ὅτι χω-
ρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν·
καὶ τὸ οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε· ἀλ-
λ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς· καὶ τὸ αὐ-
τὸ συντείνει καὶ νόημα· τάχα δὲ
Ὃ ἴσως ὁμότροπον καὶ τὸ πάντα δι' αὐτοῦ
ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐ-
δὲ ἕν ὃ γέγονεν· καὶ ὅπερ ἐν τοῖς

πρὸς [illegible]
[illegible] τοῦ ὑπὲρ
εὐδοκίας

πάσιν ἀρετὴν καὶ τὰ ἡμέτερα· διὰ
τοῦτο ὁ προφήτης οὐκ ἔλεγεν ἅμα
ποιλημ ἐπὶ τὸν ναόν σου οἴσουσι
δῶρα τὸ εἰκὸς καὶ γενόμενον· ἀλλὰ
τὸ ἐναντίον· ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ
ἱερουσαλὴμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς
δῶρα· διότι ἐκ αὐτοῦ βασιλικῶς
στατὸς ἦν οὗτος· ἀπὸ τοῦ κρυπτοῦ τῆς
καρδίας ναοῦ πρὸς τὸν λαμ-
βάνειν τὰς δωρεὰς ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος
ὑπὸ τοῦ ἐνοικοῦντος χυ· καὶ φέρει αὐτὰς
ἐπὶ τὴν ἐνάρετον πολιτείαν· ἣν
ἱλημ ὀνομάσομεν· καὶ πάλιν
τὰς αὐτὰς προσφέρει· τὸ διὰ
τῆς ἀγαθῆς ἐννοίας προδεδωρη-
μένα χω· ταῦτα δὲ ἑρμηνεύσαμεν·
Οὐκ ἀποκλείονται τὰ ἀναβάλλονται·
ἀλλ' ὁμολογοῦμεν ὅτι τὴν δι-
ανεανίσκων ἐπὶ τὸ λοιπὸν εἰλήφαμεν
καὶ τῶν δωρεῶν τοῦ θανάτου ἐ-
λύθημεν· ὀφείλεται δὲ δώσομεν
τῆς ἐργασίας τοιαύτης· καὶ
ἐργασόμεθα ταῦτα τὸ λοιπόν.

ἡ δεδομένη ἡμῖν χάρις οὐκ ἀποκα-
λύπτεται· ὥσπερ γὰρ οἱ ἀποθα-
νόντες τῇ ἁμαρτίᾳ· τὸ κα-
λὸν ἀφ᾿ ἑαυτῶν ποιεῖν ἐδυνά-
μεθα· ἐπεὶ αὐτὸς ἡμᾶς διὰ σταυ-
ροῦ παρεμύθει δι᾿ ἀνθρώπου ποι-
κίλης τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ ἣν ἡμῖν ἐ-
δωρήσατο· ὅθεν νοήσωμεν ὅτι
τελεία ἡμῖν ἡ χάρις δεδώρηται
τοῦ π(νεύματο)ς· ὅθεν καὶ πληρώσει πᾶσα
στῶν ἐν τῷ λόγῳ· προσθήκην πα-
ρὰ μόνον οὐ λαμβάνοντας· ἀλλ᾿ αὐτὴ
ἡμῖν προσθήκη τῆς καταχύ-
ξεως παρέχοντα· ἐδυνα-
μοῦσα ἀπὸ θανάτου τοῦ ἰδίου
ἐργάτας· μέχρις ἂν καταντήσω-
μεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνό-
τητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώ-
σεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ· εἰς ἄνδρα τέ-
λειον· εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χ(ριστο)ῦ· κατὰ τὴν
ἀποστολικὴν ἀκολουθίαν ἣν προεφή-
καμεν:— Ἐρωτήσεις:—

Ὁ οὖν βαπτισθεὶς, τί ἐνδέχεται μυ-
στικῶς· τὸν χριστὸν, ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα·
ποτὲ μὲν γὰρ εἴρηκα τὸν χριστὸν ἐν-
νοικεῖν, ποτὲ δὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα:-

Ἀπόκρισις.

Τὸ ἅγιον πνεῦμα δεχόμεθα διὰ τοῦ
βαπτίσματος· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ πνεῦμα
θεοῦ λέγεται· καὶ πνεῦμα χριστοῦ, τουτέστι χά-
ριν διὰ τοῦ βαπτίσματος πνεύματος καὶ τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱὸν δεχόμεθα:- Ἐρώτησις.

Οὐκοῦν τὸ πνεῦμα μόνον ἐστὶν ἡ τριάς;

Ἀπόκρισις.

Αὐτὸ μόνον πρόσωπον οὐ λέγομεν εἶναι
τὴν τριάδα· ἀλλ' ἔσθ' ὅτε οὐκ ἐ-
χώρισται τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. διὰ τοῦ-
το ἐν αὐτῷ τὴν τριάδα ὁμο-
λογοῦμεν κατὰ τὴν αὐτὴν θεό-
τητα· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ πατρὶ ἐστὶν
ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα· καὶ πάλιν ἐν τῷ
υἱῷ ὁ πατὴρ καὶ τὸ πνεῦμα. οὕτως ἐν τῷ
πνεύματι καὶ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς ἐστίν· οὐ συγχεο-
μένων τῶν τριῶν ὑποστάσεων. ἀλλὰ τῇ
ἑνώσει τῆς αὐτῆς μιᾶς βουλῆς

καὶ θεότητος· ὥσπερ καὶ ἡ μέρος· ἢ
τὸν πατέρα μονομερῶς ὀνομαζό-
μενον· ἢ τὸν υἱόν· ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα·
ἐν τῷ ἑνὶ ὀνόματι τὴν τριάδα
ὀνομάζομεν κατὰ τὸν νόμον τὸν προ-
ειρημένον:- Ἐρώτησις·
Πῶς οὖν ἡ γραφὴ λέγει ἐνώπιον εἶναι τὴν
ἰλημ· οὐδὲ εὑρήκαμεν ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτὴν εἶναι:- Ἀπόκρισις·
Οὐ μόνον τὴν ἰλημ· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ
φανερὰ ὅσα μέλλουσιν ἐν τῇ ἀναστά-
σει λαμβάνειν οἱ δίκαιοι. οἱ λαμβάνει
ὅτι ἀμαρτήσουσι· τουτέστι δὲ αὐταὶ
οἱ ἀρραβῶνες καὶ ἀπαρχαί· ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν εὐσεβῶν
φανερῶς τοῦ νῦν πνευματικῶς ἐμβρ-
ύουσιν· ὅπως πληροφορηθέν-
τες περὶ τῶν μελλόντων. τῶν
παρόντων ἁπάντων καταφρονή-
σωμεν· καὶ ἕως θανάτου τὸν θεὸν ἀγα-
πήσωμεν· διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι
προσθεῖναι ἔχει. ἀλλ' ὡς προσε-
δηλώθη ὡς ὁρᾷ· καὶ πολλοὶ τοῦ

χόντος ἰλίγγων ἐσβεσμένοις· δ' ἐκτι
κοῖς ὢν τούτοις ἅπας τοῦ βασι
σματος ἀσὰν τοῦ βυθοῦ ἐκλάμψεν· τῷ
χεῖν δὲ ἑαυτὸν μόνοις καταξιοῦν
ται οἱ βεβαιότατοι· οἱ διὰ τὴν
τοῦ χυ ἀγάπην καθ' ἡμέραν ἀποθνή
σκοντες· τουτέστιν πᾶσαν ἐπ
νοιαν τῆς ὅλης ταύτης ζωῆς ὑπερ
βαίνοντες· καὶ μηδὲν ἕτερον ἐν
νοοῦντες. ἢ μόνον πότε καὶ
ταν τῆς σοις ἐν ἀγάπῃ τὴν ψυχὴν αὐ
γάπην τοῦ χυ. ἡ ἱστορία ἐπιδό
τερον ἀρμονία τῆς καρδίας·
ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν
ἐπῆλθεν ἰς· τοῦτο ζητῶν
παρατάσσ' ἀρχαῖος ὁ ἀπόστολος
ἔλεγεν· διώκω εἰ καὶ καταλάβω
ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην· τουτέ
στιν ἵνα ἀγαπήσω ἐφ' ᾧ καὶ ἠ
γαπήθην ὑπὸ χυ· μεῖζον δὲ τὸ κα
ταλαβεῖν ταύτην τὴν ἀγάπην. οὐ
κ ἐστιν ἕτερον οὐδὲν ἐν ἐννοίᾳ καὶ
τελειότερον· οὕτω δὲ ἀλλ' ἡ βαρύτου ἐπι

ματος· οὔτε ἀθανασίαν αἰτίας
κτίσεως· ἀλλ' ἀναπαύσαμεν σχεδὸν
ἔννοιαν παρῃτεῖτο· μηδὲ
προσῶραν τὴν φοβερὰν ἔγωγε
ἢ θάνατον φοβηθῆναι καταδεχό-
μενος· ἐμφανέστερον ποιῶν δὲ·
ὅσα δ' ἐστὶν ἀπὸ κοινῆς ἀγάπης πα-
ρῃτεῖτο καὶ φησίν· τίς ἡμᾶς χω-
ρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χ(ριστο)ῦ· θλῖ-
ψις· ἢ στενοχωρία· ἢ διωγμός· ἢ
λιμός· ἢ γυμνότης· ἢ κίνδυνος·
ἢ μάχαιρα· καὶ πάλιν· πέπεισμαι
φησίν· ὅτι οὔτε θάνατος· οὔτε
ζωή· οὔτε ἄγγελοι· οὔτε ἀρχαί· οὔτε
ἐξουσίαι· οὔτε δυνάμεις· οὔτε ἐνε-
στῶτα· οὔτε μέλλοντα· οὔτε ὕψω-
μα· οὔτε βάθος· οὔτε τις κτίσις
ἑτέρα· δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀ-
πὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θ(εο)ῦ· τῆς ἐν Χ(ριστ)ῷ
Ἰ(ησο)ῦ τῷ κ(υρί)ῳ ἡμῶν· καθόπερ οὐδὲ
τούτων ἐννοεῖν ἠνέσχετο. ἢ
μόνον ἐκ παραμηκύνειν:— Ἐρώτησις·
Πῶς προσβραχέως ἀρνήσας· ὅτι

τέλειος οἰκῶν ἐν ἡμῖν τὸ πνεῦμα καὶ
προσθήκην παρ᾽ ἡμῶν οὐ λαμβά-
νει. ὁ δὲ ἀπόστολος τὸ ἐναντί-
ον λέγει· ὅτι τὴν ἀπαρχὴν τοῦ
πνεύματος ἔχομεν. οὐχὶ δὲ τὸ τέλειον
τὸ πνεῦμα:– ἀπόκρισις.
ἀπαρχὴν εἶπε πνεύματος. οὐ μερισθέντος τοῦ
πνεύματος. οὐδὲ ἀποτεμνομένου
τοῦ πνεύματος σχιζομένου. οὐ γὰρ τέ-
μνεται. οὔτε ἀλλοιοῦται. ἀλλὰ
τὸ ἡμῶν χωρητικὸν σημαί-
νων. καὶ δυνάμενον χωρῆσαι
ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν·
ἡ καὶ διὰ τῆς τελείας ἐντολῆς·
τουτέστι διὰ θανάτου· ἡ περὶ
ὁ ὑπὲρ ἁμαρτίας τελείως χριστοῦ θάνατος
ἐν τῷ λείπειν αὐτήν. ὥσπερ ὁ
λείπων τέλειος. τέλειον καὶ ἀ-
πλήρωσις πρὸς τὴν παρ' ἑ-
αυτοῦ χάριν ἐσομένην. λοιπὸν
δὲ ἕκαστος καθ' ὅσον ἂν ἔχῃ τὸ σῶ-
μα ἐκκαθαρμένον. κατ' αὐτὸ καὶ
τὸ ἡλιακὸν ἐκδέχεται φῶς, οὐ

τος καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πᾶσαν
μὲν τῶν ἐνεργειῶν καὶ δωρεῶν
τὸν ἀφθόνως παρ' αὐτοῦ δεκτι-
κὸν ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἐποί-
ησεν. λοιπὸν οὖν πᾶσι νόμος τί-
μιος φαῖς δωρεὰς ἐνεργεῖ. ἀλ-
λ' ἑκάστῳ πρὸς ἀξίαν κατὰ ἀνα-
λογίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐν-
τολῶν. ὅσον μαρτυρῆσαι τοῖς
φανεροῖς ἔργοις καὶ φανεροποιῆ-
σαι τὸ μέτρον τῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως. διὸ φησίν. ἐξαπέστει-
λεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κρᾶζον.
ἀββᾶ ὁ πατήρ. καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν
ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ. ἐπειδὴ
οὐδεὶς ἑαυτὸν ἐκκόπτει τὴν τοῦ ἀ-
δὰμ ἁμαρτίαν. ἀλλ' ὁ Χριστὸς μόνος κα-
τ' ἀναλογίαν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.
ἄκουε τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου λέγον-
τος. ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ

τέλειον οἰκεῖ ἐν ἡμῖν τὸ πνεῦμα καὶ
προσθήκην παρ' ἡμῶν οὐ λαμβά-
νει. ὁ δὲ αὐτὸς φιλόλογος ἐναντί-
ον λέγων· ὅτι τὴν ἀπαρχὴν τοῦ
πνς ἔχομεν, οὐχὶ δὲ τὸ τέλειον
τὸ πνεῦμα:— ἀπόκρισις·
ἀπαρχὴν ἤτοι πνεύματος. οὐ μέρος φησὶ τοῦ
παντός. οὐδὲ ἀφορμήν τινα
τοῦ πνς σχίζομεν. οὐ γὰρ τὸ τέ-
μνεται. οὔτε ἀλλοιοῦται. ἀλλὰ
τὸ ἡμῶν χωρητικὸν ἐμφαί-
νον. μὴ δυνάμενον χωρῆσαι
πᾶσαν τὴν τοῦ πνς ἐνέργειαν·
ἢ καὶ διὰ τὴν τοῦ θελήματος ἐντολάς·
ἢ καὶ διὰ τὴν ... ἡ περὶ
τουτέστι διὰ θανάτου· θάνατος
ὁ ὑπὲρ ... θελήσας Χς, ἐσταυρώθη
ἐν τῷ ... θυσίαν· ...
λοιπὸν τὸ θέλημα. τὸ θέλημα ...
... τὴν ...
... λοιπὸν
αὐτοῦ χάριν ... λοιπὸν
... καθαρὸς καθ' ὅσον ἂν ἔχῃ τὸ σῶμα
... καθαρμένον. καὶ αὐτὸ καὶ
μᾶλλον καθαρμένον. καὶ αὐτὸ καὶ
τὸ ἡλιακὸν ... δέχεται φῶς, οὐ

τοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πάσας
μὲν τὰς ἐνεργείας καὶ δωρεὰς
τοὺς [illegible] αὐτῶν δεκτι-
κοὺς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἐποί-
ησεν· λοιπὸν δὲ οὐ πᾶσιν ὁμοτί-
μως τὰς δωρεὰς ἐνεργεῖ· ἀλ-
λ' ἑκάστῳ πρὸς ἀξίαν κατὰ ἀνα-
λογίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐν-
τολῶν· ὅσον μαρτυρήσωσι τοῖς
ἀγαθοῖς ἔργοις καὶ φανερὰν ποιή-
σαι τὸ μέτρον τῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως· διό φησιν· ἐξαπέστει-
λεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κρᾶζον·
ἀββᾶ ὁ πατήρ· καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν
ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ· ὁ νόμος
οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐκκόπτει τὴν τοῦ ἀ-
δὰμ ἁμαρτίαν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς μόνος κα-
τὰ ἀναλογίαν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.
ἄκουε τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου λέγον-
τος· ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ

τὰς γραφάς· καὶ πάλιν· συνίστησι
δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θ(εό)ς·
ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν μόν τοῦ·
χ(ριστὸ)ς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν· καὶ
πάλιν· συνετάφημεν αὐτῷ διὰ
τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον·
ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη χ(ριστὸ)ς ἐκ νε-
κρῶν, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινό-
τητι ζωῆς περιπατήσωμεν·
καὶ ὅτι ὁ ἀποθανὼν δεδικαίω-
ται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ
ὅτι χάριτί ἐστε σεσωσμένοι καὶ
οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μή τις καυχή-
σηται· καὶ πάλιν· ἦτε γάρ πο-
τε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κ(υρί)ῳ·
ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·
καὶ πάλιν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ τῆς
παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευ-
θέρας· τῇ ἐλευθερίᾳ χ(ριστὸ)ς ἡ-
μᾶς ἐξηγόρασεν· καὶ πάλιν·
ὡς ἐλεύθεροι καὶ μὴ ὡς ἐπικά-
λυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν
ἐλευθερίαν· βλέπεις πῶς διόλου

συλλήψ σφρόνων ἐκκόπτειν
τὴν ἁμαρτίαν· ταῦτα καὶ μο-
τῆτος καὶ ἐλευθερίας καὶ φωτὸς
ἔργα λέγει ἡ γραφή; φανερὸν δὲ
καὶ τὰ φοῦ αὐτεξουσίου παρα-
προπάσας τοῦ συλλήψ σ εἶναι τὴν
τοῦ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν· τὸ γὰρ
ὡς ἔστι καὶ ἁμαρτήματα ἔχειν τῆς ἐλευθερίας
τὴν ἐλευθερίαν· καὶ λαβῆν τὸ
τὸ ἀγαθὸν ἢ ἄλλον· καὶ ποιῆσαι τὰ θε-
λήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν δια-
νοιῶν. καὶ τὸ ἀρξάμενον
ποιεῖν ἐν σαρκὶ ἕως τὸ τελεῖσθαι.
καὶ ὅτι ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ
σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.
ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει ἡ θεία
γραφή. ὅτι ποιῆσαι αὐτὰ
ἢ μὴ ποιῆσαι ἐφ' ἡμῖν ἐστίν.
διὰ τοῦτο οὐχὶ τὴν κατὰ φύσιν· ἤγουν
τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, ἀλ-
λ' ἡμαρτημένην φησί. καὶ δεινοῦ λέ-
γουν ἐχθροὶ ἀκούει καὶ ποσοι
τὸ πᾶν ἐκ φαραγγώδους ἔδρον·

σὺ τὸν νοητὸν λογισμῶν σχηματισμοῖς
λήθους ... τὴν τοῦ ἀδὰμ ἁμαρτίαν.
καὶ ἰδοὺ ὁ μακάριος παῦλος φανε-
ρῶς καὶ ἀριδήλως περὶ τῆς
κακονοίας ταύτης ἡμῖν ὡς αἰτί-
οις σαφῶς λέγων· μὴ συσχηματί-
ζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μετα-
μορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ
νοὸς ὑμῶν. ἤδη δὲ ταῦτα οὐκ ἔστι
ἐκ τοῦ ἡμετέρου θελήματος· ἀλλ' ἐκ
τῆς τοῦ σατανᾶ τυραννίδος καὶ ἐκ
κατασχηματισμοῦ τοῦ ἀδὰμ ἁμαρτίας.
διὰ τί ἡμεῖς οὖν τῆς γραφῆς ἐκβαλ-
λούμεθα· οἱ ἀκουσίως ὑπὸ τῆς
ἁμαρτίας ἐνεργούμενοι· καὶ
ὑπὸ τοῦ σατανᾶ τυραννούμενοι·
καὶ ἀναιτίως μέλλομεν κολά-
ζεσθαι· ἢ τάχα μάταιος καὶ ἄδι-
κος ὁ θεός. ταῦτα γὰρ περιφρονοῦν-
τες προφασίζουσι· καὶ παραζητοῦσιν ἡμῶν
τὰ ὑπὲρ δύναμιν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν
τοῦτο μὴ γένοιτο· ἐὰν ἄρα ὁ ...
ρωτήσω. ὁ δεσπότης ... κρίσιν·

ὅσον ἔχει ἡ φύσις ἡμῶν ἐνεστῶσα δαπα
νωμένη· ταύτην καθ' ἡμέραν
προσφέρεσθαι τοῦ θεοῦ καὶ χρεώστη
καμεν. ἢ οὔ· πάλιν τοῦ ἐρχομένου
ὅτι ναί· ἔστω δὴ τοῦτο ὁ θεὸς τῇ
φύσει καὶ χαρίσασθαι· καὶ καταδαπανη
θὲν ἐν τοῖς αὐτοῖς· οὐκοῦν τὸ
σήμερον αὐτοῦ τὸ προσφερόμενον ἄρ
τον· σημερινὸν χρεώστην· λέγω
μοι λοιπὸν τὴν ἀναγκαίαν ἁμαρτί
ας ἂν τὰ ἀποδόσματα· ἤτοι οἰκονο
μίας τοῦ ἀδελφοῦ· ἐγὼ δέ σοι λέγω· ὅτι
οὐ μόνον τοῦτο οὐκ ἔχεις δεῖξαι
ἀλλ' οὐδὲ τὸ καθημερινὸν ἀπαιτη
θὲν ἀποδοῦναι· καὶ πόθεν δῆ
λον τοῦτο· ἐκ τοῦ μὴ πάντοτε
ἐν ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς εὑρί
σκεσθαι. ὅσα γὰρ σήμερον προστέθει προσθήκη
τῇ ἀρετῇ, χρεώστης οὗτος ἐλέγχεται
χρεωστῶν ἀποδοῦναι τῇ παρελθού
σῃ· φανερὸν ποιήσας τὴν τῆς φύ
σεως δαπάνην. ὁ δὲ χθὲς περὶ δια
τὴν σήμερον προσθήκης. ὅτι

οὐ φύσεως· ἀλλὰ θελήματος ἦχθε
σιν ἡ ἁμαρτία ἐθελούσιος. καὶ διὰ τοῦτο
ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐνεργού
μεθα:- Ἐρώτησις.

Δέδωκας ταῦτα οὕτως ἔχειν· ὅμως
ἐννοῶ· ὅτι εἰ μὴ ὁ ἀδὰμ παρέ
βη· ἀπὸ τῆς τοῦ κακοῦ προσβολῆς
πειρασμοῦ οὐκ ἂν ἡμάρτανεν:- ἀπό(κρισις)

Οὐδὲ οὕτως ὀρθῶς εὕρηκας· τὸ γὰρ
τῆς τοῦ κακοῦ προσβολῆς ἀναγ
ρον εἶναι. ἀτρέπτου φύσεως
ἐστίν, οὐχὶ δὲ τῆς ἀνθρωπίνης· ἡ
γὰρ ἡμῶν καὶ ὁ ἀδὰμ μιᾶς φύσεως
ἐσμέν· θεὸς καλέσας(?) ἡμᾶς καθ' ἡ
μᾶς εἶναι καὶ ἡμᾶς καὶ ἑκατέρω
ρυ κοινωνὸς τῆς θέσεως· αὐτὸς ἑκάτερος
ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· ὁ πλάστης ἄτρε
πτος ὤν· οὐ τὸ μονομερῶς κακὸ
τρεπτος· ἀλλ' ἐθελότρεπτος·
καὶ οὐκ ἀνάγκῃ φύσεως παρέβη
τὴν ἐντολήν· ἀλλ' ἰδίᾳ δικαίᾳ
θελήματος· ὥσπερ οὖν ἑκά
τερος δεικνύμενος ἦν τῆς τοῦ

σατανᾶ προσβολῆς. ὑπακοῦσαι
δὲ ἢ μὴ ὑπακοῦσαι ἔχει τὴν ἐξου
σίαν. οὗτος ὁ ἄνθρωπος:– Ἐρώ
τα· ἀμφιβάλλομαι σου ὅτι τὴν προσ
βολὴν τοῦ σατανᾶ οὐκ ἀναιρεῖς:–

ἀπόκρισις.

Ἐγὼ μὲν οὐδὲ τοῖς προειρημέ
νοις ἀμφίβολον τὸ τοιοῦτο. οἶδας
γὰρ καὶ τὸν Ἰὼβ πειρασθέντα ὑπὸ
τοῦ διαβόλου. καὶ τὴν γραφὴν
λέγουσαν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ
πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα·
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς· πρὸς
τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς κοσμο
κράτορας τοῦ σκότους τούτου·
πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας·
καὶ πάλιν· ἀντίστητε τῷ δια
βόλῳ. καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν·
καὶ ἔτι ἕτερος· ὁ ἀντίδικος
ὑμῶν διάβολος. ὡς λέων ὠ
ρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν
τίνα καταπίῃ. ἀλλ' ἐπειδὴ ὑ
μεῖς τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς

ὁ ἐγχωρίων· ἀλλ' ἑτέρων τινῶν ἤ
[illegible] νομίζεσθε· ποτὲ μὲν λέγοντα
αὐτοὺς εἶναι τὴν τοῦ ἀδὰμ ἁμαρ-
τίαν· ποτὲ δὲ τὴν τοῦ σατανᾶ
προσβολήν. τούτου χάριν ἡμῖν δια-
λεγόμενοι τὸ ἄλλο τί ἐστιν ἡ τοῦ ἀ-
δὰμ ἁμαρτία· καὶ ἄλλο ὁ σατανᾶς·
καὶ ἄλλο ἡ τοῦ σατανᾶ προσβολή·
καὶ ἕτεροι οἱ πονηροὶ ἡμῶν λογι-
σμοί· καὶ ἐκ τῆς προσβολῆς τὰς ἀφορ-
μὰς δέχονται· σατανᾶς γάρ ἐστιν
αὐτὴ ἡ τοῦ διαβόλου ὑπόστασις· καὶ
τὸ μὲν πειράζειν ἐπιχειρεῖ [illegible]·
ἁμαρτία δὲ τοῦ ἀδὰμ ἐστὶν ἡ
[illegible] τοῦ παραπτώματος [illegible]
[illegible] τοῦ ἀδὰμ [illegible] προσβολὴ δὲ τοῦ
σατανᾶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

διάν· καὶ ζητεῖν ἐν τοῖς ἡμῶν νοΐ σου
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅταν γὰρ ἀ-
ποστῇ ὁ νοῦς τῆς καρδίας καὶ τῆς
προειρημένης ζητήσεως, εὐθέ-
ως δίδωσι τόπον τῇ τοῦ διαβό-
λου προσβολῇ· καὶ δεκτικὸς γίνεται
τῆς πονηρᾶς αὐτοῦ ἐπιθέσεως· ἀλλ' οὐ-
δὲ ὁ ἐχθρὸς ὁ διάβολος κινεῖ εἰ μὴ ἡμῶν
τοὺς λογισμοὺς κατ' ἐξουσίαν ἀνάγκ[illegible]·
ἐωσῇ· οὐκ ἂν ἡμῶν ἐφείσατο πά-
σαν [illegible] ἐξουσίαν ἀνη[illegible]κῶς
ἐπιφέρων· καὶ μηδὲ ἓν ἀγαθὸν ἡ-
μῖν ποιεῖν συγχωρῶν· ἐξουσίαν δὲ ἐ-
χόμενος μόνον ὁμολογουμένως ἐν πρα-
γματείαις ὑποδεικνύειν τὰ πο-
νηρὰ ἁμαρτήματα· τὸ πειράζειν
ἡμῶν τὴν διάθεσιν ποῦ ῥέπει·
ἡ προσφιλὴς ἐκείνου ὑποθέσεσιν· ἢ
προσφιλὴς ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ
ταῦτα ἀλλήλοις ἀντίκεινται· ὁ
θεὸς ἡμᾶς· ἐφ' οἷς μὲν ἠγανακτοῦμεν·
εὐθέως πρὸς ὃ ὑποδείγματα ἀναι-
νοῦμεν τοὺς λογισμούς· καὶ ἐν

παντὸς προσομιλοῦμεν καὶ κατα-
διάνοιαν τῷ ὑποδεχθέντι
πράγματι. ἐφ᾽ οἷς δὲ ἐμμελετοῦμεν.
συγχρονίζειν οὐ δυνάμεθα. ἀλλὰ
καὶ ταύτην νοοῦμεν τὴν προσβο-
λήν. ἡ δὲ ἐκ ... νοουμένη παραμέ-
νει· νικᾶται γάρ. πλὴν οὐκ ἐκ δια-
θέσεως προσφάτου. ἀλλ᾽ ἐκ πα-
λαιᾶς προσπαθείας ἰσχυροῦται.
διὸ καὶ ἀπρόκοπος ἵσταται ἐν τό-
πῳ. καὶ μονολόγιστος ὑπὸ τῆς καρ-
δίας μένουσα διὰ τὴν πολύνοιαν καὶ
πάθος προβλῆναι κωλυομένη.
ὅτι γὰρ ἐξ ἀφιέσεως ἡμῶν ὁ προσω-
ποσ ἐμφαίνεται. νοουμένη παρ᾽ αὐτοῦ
προσευχὴ τοῦ ἑαυτὸν βίᾳ κατα-
σύρειν τὸν νοῦν καὶ τὸ τῆς πολυνοί-
ας πάθος. καὶ μὴ διακόπτεσθαι τὰς
καρδιακὰς κινήσεις. ὅπερ καὶ ἡμᾶς
τῆς διακόπτεσθαι παντελῶς
ἀναφερομένην. οὐδὲ γὰρ τοῦ προλή-
ψεως μονολογίστου ἐμφαίνεται
πράξεις ἡμᾶς ἔτι δύναται. καὶ τὴν

συνῳδὴν οἷ ἂν προσασφαλίσασθαι τὸν
μελλόντων καταλαμβάνει· ἔστι
γνοὴ τὸ ἐσ γὰρ τοῦ νοὸς τὴν ἀργίαν
τῇ προσόδου ἰδίως ἐργασίαν· καὶ
ἐξομολογουμένου τῷ θεῷ τὴν
παραμαρτίαν· εὐθέως δ' αὐτὸς
ἀναιρεῖ ταχὺ ὁ πειρασμός· καὶ πά
λιν ὁ μόνος ἐξ ὧν οἷς ἂν ἔχῃ προσέ
χειν τῇ καρδίᾳ· καὶ πάσῃ φυλα
κῇ διὰ παντὸς ἐνεχῆς τηρεῖν αὐτὴν
ὡς τὰ ἄνω δὲ τὸ ῥα αὐτῆς καὶ ἀμβλυ
χλι ταύτην ἐσῶ ὡς ὀβελισθῇ πειρα
μένος· ἐνταῦθα οὐκ ἔστιν πονηρῶν
λογισμῶν ἀμοιβαὶ ὅσοι τῶν
κατὰ τὴν ψυχήν· καὶ τὸ σῶμα θέλουσι
κρημνίζειν ἐπιχειρῆσαι θέλοντες· καὶ σω
φρόνως ἀσφαλῶς καταλαμβάνον
τες· ὁ πλεονεκτῆσαι· καὶ εὐρύ
χωρος ὁδός· ῥήμασί τισι καὶ σχή
μασιν ἐκ σοφίας καταβ
..ομένη καὶ δελεάζουσα τοὺς
ἑπομένους αὐτῇ· κἂν λίαν φρό
νιμοι τυγχάνωσιν· τὰ γὰρ κα

παραίτησις ἡσυχίας ἐνδον· τὰ ὁρατὰ μὴ κα-
καὶ ὁ οἶκος φοβεῖται γρηγορήσεως εἰσδε-
χεσθαι· μηδὲ εἶναι φοβούμενον τῆς
ἀγωνιζομένου· μὴ δὲ λόγον· μὴ ἀρ-
γόν· ἀλλὰ καὶ τὰ τρία μόνον αὐτῆς ποι-
ὁ αὐτὸς φύλαξ· ποιήσει· ἐπὶ τὰ ἄλλα φα-
[illegible]· δύναται γὰρ τῆς φυλακῆς ἀπὸ
ἐν τῇ καρδίᾳ πονηρῶν βουλόμενος.
μηδὲ ὑπὸ τῶν προλήψεων ἐξα-
πατᾶσθαι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ἣν
προειρήκαμεν· ἀλλὰ προσέχειν
τῇ καρδίᾳ· καὶ προκόπτειν εἰς
τὸ ἐνδότερον καὶ ἁγιάζειν τὸ θε-
μόνον ἵνα ἀεὶ τοῖς τῇ προσευχῇ
καὶ παραμόνοις πόνοις μὴ ἀμελῇ-
ζηται· οὐ δύναται γὰρ μὴ κα-
πονεῖν ὁ προσεκτικὸς τὸν νοῦν
[illegible] μετὰ [illegible] καὶ σαρ-
κικὸν [illegible] καθ' ἡμέ-
ραν· οὐκ ἔστι θερμὸν μόνον· ἀλλὰ καὶ
ἐνδιάθετον περιγράφον· ἐν οἷς
[illegible] καὶ ἐννοίαι καὶ πρα-
ξ[illegible] γραφόμενοι· ὁ θεὸς [illegible]

μονολόγιστον προσβολὴν. ἁμαρτη-
τικὴν οἱ δαίμονες εἶναι. διὰ τὸ καὶ
μισουμένην παραμένειν· τὴν δὲ
τῶν ἐνθουσιαζομένων λογισμῶν
ὁμιλίαν, προαιρετικήν. ἔδοξαν δὲ
τοῦτο οἱ μὴ ἁμαρτήσαντες τῷ
ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως ἀ-
δάμ· τὴν μὲν προσβολὴν κωλῦ-
σαι μὴ δυνηθέντες. τὴν δὲ πρὸς
αὐτὴν ὁμιλίαν ἢ προσπαθῆσαι.
καθόλου παραιτησάμενοι· οὐ- ἐρω
κοῦν τὴν ἀδὰμ παράβασιν κατὰ ἁμαρ-
τίαν οὐ παρεδεξάμεθα. ὅθεν ἐπλήθυνται
καὶ ἡ ἡμῶν ἁμαρτία; οὐκ ἀπὸ τῆς ἀ-
δὰμ παραβάσεως. ἀλλ' ἐκ τῆς ἰδίας
ἑκάστου ἰδιοπαθείας. ἀλλ' οὐδὲ
τὴν παράβασιν διεδεξάμεθα·
ἐπεὶ κατὰ τὴν διαδοχὴν ἁμαρτίαν. ὁ
δὲ παρά γε τῆς ἰδίας ἁμαρτίας
εἶναι· καὶ μὴ ἁμαρτῆσαι ἐπὶ τοῦ τῆς
κατὰ ἁμαρτίαν φυσικῆς διαδοχῆς
παραμείναντας· νῦν δὲ οὐχ οὕ-
τως. οὐδὲ γὰρ παρὰ τὸ παραμένομεν

τὴν ἐντολήν. οὐδὲ ὥσπερ τὸ φυλάτ-
τομεν· ὅθεν δῆλον, ὅτι οὐ κατ' ἀνάγ-
κην ἐστίν. ἀλλ' ἐθελουσίως ἐστὶν ἡ παρά-
βασις· ἣ δὲ [illegible] ταύτῃ μὲν ἀπο-
λύεσθαι τὸν λόγον. διὰ τί αὐτὴν ἐγ-
κάμνει [illegible] τῷ βαπτίσματι ἀλ-
λάττει καὶ νῦν κατ' ἐξουσίαν ἔχει παρα-
βῆναι· οὐκοῦν τὴν παράβασιν
προαιρετικὴν οὖσαν καθ' ὅσον ἀπο-
δέδεικται. οὐδὲ [illegible] ἀνάγκην [illegible]
ἐδεξάμεθα· ἀλλὰ τὸν ἐκ ταύτης θά-
νατον ἀναγκαστικὸν ὄντα διεδεξ-
άμεθα· ὃ καὶ τοῦ ἀλλοτρίου ὡς
αὐτοῦ θανόντος [illegible] τοῦ προπάτορος
ἀδάμου· τουτέστιν ἀλλότριον θάνατον
αὐτοῦ. οὐδὲ [illegible]
κληρονομεῖσθαι· διὸ ἦλθεν ὁ κύριος ἵ-
να ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ [illegible]
ζωοποιήσῃ. καὶ καταλλάξῃ τῷ θεῷ.
ὃ καὶ πεποίηκεν. οὐκοῦν οὐ τὴν πα-
ράβασιν [illegible] ἐδεξάμεθα. ἐπεὶ δὴ καὶ
αὐτὸς ὁ ἀδὰμ οὐ κατὰ ἀνάγκην ἔσχεν
αὐτήν. ἀλλὰ κατὰ θέλημα. τὸν δὲ

θάνατον ἐξ ἀνάγκης ὁ δὲ ἐξ ἀμελείας.
ἐπεὶ δὴ καὶ ἡμεῖς νῦν ἐξ ἀνάγκης ἐκρα-
τήθημεν· ὅτι ἐβασίλευσεν καὶ ἐπὶ
τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁ-
μοιώματι τῆς παραβάσεως ἀδάμ.

ἐρώτησις.

δεδιδάγμεθα ὅτι τὴν παράβασιν θε-
λήματι ἔσχεν ὁ ἀδάμ· καὶ διὰ τοῦ-
το ὁμοφύλου ὄντος καὶ ἡμεῖς θε-
λήματι ἁμαρτάνομεν· καὶ τὴν
προσβολὴν οὐκ ἔχει, κατὰ ἀνάγκην;

ἀπόκρισις.

καὶ τὴν προσβολὴν κατὰ ἀνάγκην ἔχει.
ἀλλ᾽ ἡ προσβολὴ οὔτε ἁμαρτία
ἐστίν, οὔτε δικαιοσύνη· ἀλλ᾽ ὁ λόγος
τοῦ ἀντέχοντος ἢ ἐνδόντος θελήμα-
τος· διὸ καὶ προσαναμαρτήσομεν
παραχωρηθῆναι· κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ
τὴν ἐντολὴν ῥέποντας. φαί-
νεται ἀποδέξηναι ὡς αἴτιον· τὸν
δὲ ἐπὶ τὴν ἡδονὴν καταφερόμε-
νον ὡς αἴτιον· καὶ τοῦτο δῆ-
λον ἐκ ... χρή· ὅτι οὐ καθ-

καθ᾽ ἣν ἡμῶν πρὸς τὴν εὐθέως δό-
κιμοι ἢ ἀδόκιμοι κρινόμεθα.
ἀλλ᾽ ὅταν ὅλην ἡμῶν τὴν ζωὴν
τὴν ἐν τῇ σαρκὶ διὰ τοῦ προσ-
βολῶν δοκιμασθῶμεν· νικῶμ-
εν· νικώμεθα· πίπτοντες·
ἐγειρόμεθα· εὐοδούμενοι πλα-
νώμεθα· τὸ τέλος ἀμυδρᾶς ἐξόδου
πάντως ἢ ἐπὶ φιλοθεΐᾳ ἢ τῇ
πρὸς τὴν ἁμαρτίαν κρινόμεθα·
ὃς τοσοῦτον προσπολλῇ ἀεὶ ἁμαρ-
τίαν μὴ γένοιτο. ἐγὼ γὰρ ὡς εἰκα-
νῶς ἀκηκοὼς ὁμολογουμένως ὑποδεικνύ-
ει τὰ πράγματα. ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ἐκ-
κοῦ ἐλάβομεν ἐξουσίαν πνευ-
ματικῆς ἐργασίας. Καὶ ἐφ᾽ ἡ-
μῖν ἐστιν εὐθὺς ἀπὸ πρώτης
ἐννοίας δοκιμάζειν καὶ τὸ βλα-
βερὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον· ἵνα τὸ
βλάβην μὴ προσδεχώμεθα τὸν λο-
γισμόν· οὐκ ἐξαμαρτηκώς. ἀλλ᾽ ἐκ
διαβεβαιοῦσθαι ἀπομένοντα·
ἀπομένοντα κατὰ τὸ ὅτι ἐστιν

Κατὰ ἀμφάκελον καὶ διαδοχὴν ἀναφέ-
ρονται· διατί ἡ μὲν ἡ θεία γρα-
φὴ καταλέγει καὶ ἐπὶ τοιούτοις μηροῖς
λογισμοῖς· ἡ πρόσθεν ἀμέθοδα
ποιῆσαι τοὺς ἐξ ἀμφότερα καὶ δια-
δοχῆς ἡμῶν ἐπισχολοῦντας· καὶ
διὰ μοι λέγεις διὰ τῆς χάριτος ἡμῶν
καμβαῖον καὶ τὴν φαμβρανὸς τοῦ
καταστόματος κατὰ τὰς γραφάς.
γνῶθι ὅτι καὶ οἱ τοῦ ἡμῶν ἐπενδυ-
ἅγιοι· ἔχοντες ἀμὴν παρὰ θεοῦ
τοῦ ἀποκαλύψαι αὐτοὺς ἀπὸ πρά-
της ἐννοίας καὶ ἀμαθεῖς —
καὶ τεσσαλεύοντι καὶ ἀντομίαν
στὴν ἑαυτοῦ καλοῦ· οὐ μ
ἀδελφὸς ἁμαρτάνει καὶ
σε ἡμᾶς κατ' αὐτοῦ θεοῦ· ὁ ... τι
σοφοὺς ἀμόνους ποιῆσαι παρα-
χωρήσαντος :~ Ἐρώτησις.
Διατί οὖν φησὶ κεκαθαρισμένος· καὶ τὴν
θεοῦ παρακαλέσω· καὶ τὴν χάριν αὐτοῦ
ἐπικαλοῦμαι· καὶ ὅλα θελήματα
τί βούλομαι ῥυσθῆναι καὶ ἀπαλλαγῆναι

καὶ τὸν ἡμῶν τρόπον εὐθέως δο-
κίμοις ἢ ἀδοκίμοις κρινόμεθα.
ἀλλ' ὅταν ὅλην ἡμῶν τὴν ζωὴν
τὴν ἐν τῇ σαρκὶ δι' αὐτῶν προσ-
βολῶν δοκιμασθῶμεν· νικῶν-
τες· νικώμεθα· πίπτοντες·
ἐγειρόμεθα· εὐοδούμενοι πλα-
νώμεθα· τότε ἐν ἡμέρᾳ ἐξόδου
πάντων συμψηφισθέντων
πρὸς τὴν ἁμαρτίαν κρινόμεθα.
οὔτε ὡς πρὸς πολλὴν ἀρετὴν ἢ ἁμαρ-
τίαν μὴ γένοιτο. ἐγὼ γὰρ ὁ δεῖ-
να κηρῶν ὁμολογήσας ὑποδεικνύν
ἐς τὰ πράγματα. ἀλλ' ἀμελη-
τικῶς ἐλαβόμην ἐξουσίαν πνευ-
ματικῆς ἐργασίας. καὶ ὀφεί-
λων ἐπιτηδεύειν ἀπὸ πρὸς τὴν
ἔννοιαν δοκιμάζειν καὶ τὸ βλα-
βερὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον· ἢ ἀπο-
βάλλειν ἢ προσδέχεσθαι τὸν λο-
γισμόν· οὐκ ἐξαφνικῶς. ἀλλ' ἐκ
διαθέσεως ἀναμένοντα·
λέγομεν δὲ κατὰ σοῦ ὅτι ὁ οὕτω

Κατασφάξειν καὶ διαδοχὴν [illegible] ἀφέ-
ρονται· διατὶ ἡ μάχη ἡ ἐδική μας [illegible]
φὴ καταλείπεται καὶ ἐσὺ τοιούτους μηροῖς
λογισμοῖς. ἢ πῶς δύνανται ἀμάθειαν ἀ-
ποκλῆσαι τοὺς [illegible] καὶ δια-
δοχῆς ἡμῶν ἐνοχλοῦνται· καὶ
δὲ ἐμοὶ λέγεις διατὶ ἡ χάρις τοσαύτην
ἀμάθειαν [illegible] τοῦ
νοήματος κατὰ τὰς γραφάς.
[illegible] θεότητι καὶ οὕτως ἡ μὲν [illegible]
ἄγιοι. ἔχοντες δύναμιν παρὰ θεοῦ
τοῦ ἀποκλείειν αὐτοὺς ἀπὸ πρὸ-
τῆς ἐννοίας καὶ ἀμαθείας
καὶ [illegible]
ὅτι τῶν ἑαυτοῦ καλῶν· οἱ μόνοι
ἀδελφοὶ ἁμαρτάνουσι. [illegible]
[illegible] κατὰ τοῦ θεοῦ. [illegible]
[illegible] ἀμόνου [illegible] παρα-
χωρήσαντος:~ Ἐρώτησις·
Διατί οὖν [illegible] καὶ τὸν
θεὸν παρακαλοῦμεν καὶ τὴν χάριν αὐτοῦ
ἐπικαλούμεθα· καὶ ὅλα θέλημα
τι βουλόμεθα [illegible] καὶ ἀπαλλάξαι

[illegible] ἀκριβῶς λογιζόμεθα· καὶ οὐδ' ἡμεῖς
[illegible] ἢ δηλαδή· ὅτε ἢ τοῦ ἀδιαφόρου
[illegible] τοιούτων ἤδη τὴν ἀπαραί-
τητον κληρονομίαν καταλιπεῖν·

ἀπόκρισις

Ἐπειδὴ μὲν ἡμᾶς [illegible] ὁ μὲν τὰς
[illegible] ἀκούομεν· ἐπειδὴ δὲ
[illegible] καὶ [illegible] δόξης
[illegible] ψυχῆς [illegible]
[illegible] κατα[illegible]· οὐ
[illegible] γραφικῆς ἐντολῆς ἀκού
[illegible] ἀκολουθίας· οὐ
[illegible] · [illegible]
[illegible] ἀκολουθί·
[illegible] γραφῇ καὶ
[illegible] ἐντολὰς [illegible]· οὐχ εὑ
ρίσκει [illegible] τὴν ὑπό
[illegible] λογισμῶν· καὶ [illegible]
[illegible] κρα
[illegible]· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀλίγων
[illegible] καὶ [illegible] τῶν ἐντολ
[illegible]· [illegible] κατὰ
[illegible]· [illegible] αὐτοῖς

ἐννοίας ὀθλαινόμεθα· ἐπειδὴ
προαιρέσει καὶ ἐσπραγαι τῶν λογι-
σμῶν αἰτίαν· εἰ γὰρ ἴσμεν ἀμφιβα-
ζει καὶ ἐκ τοῦ ἀδάμ, πάντες ἀνο-
μοίως ἐνεργούμεθα· καὶ παρα-
τήτως ἐκρατούμεθα· καὶ οὔτε
γραφικῆς ἐπιστασίας· οὔτε
ἀποστολικῆς νουθεσίας ἐδεό-
μεθα· φρονήσεως καταδεδεδοχὴν
κρατούσης καὶ οὐ φιληδόνου θελή-
ματος· νῦν δὲ οὐχ οὕτως ἔχει·
μὴ γένοιτο· ἰδοὺ γὰρ ὁρῶμεν ὅτι
οὐ πάντες ὁμοίως ὑπὸ τῶν λογι-
σμῶν ἐνεργούμεθα· οὔτε ἐν τοῖς
αὐτοῖς καιροῖς· οὔτε ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ἁμαρτήμασιν· ἀλλ' ἕκαστος κα-
θὼς ἂν ἐπιφέρηται τῶν κακῶν περὶ τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν τῆς αἰωνίου
δόξης καὶ ἤδη πάθεσι καταφρο-
νήσας, τοσοῦτον καὶ τοῦ λογισμοῦ
ἀπολαύσει· καὶ ἤδη παθῶν τοσούτων
οὐχ ὅτι τυγχάνει· καὶ διὰ τοῦτο ἕτερος
ἑτέρου καὶ τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῷ βίῳ διαφέρει

νοσήματα· ὅπερ δὴ νῦν οἱ πολλοὶ καὶ
ἐν τούτοις σοφιζόμεθα τὴν ἀλή-
θειαν· καὶ ζητοῦμεν οὐκ ἐκ τοῦ
φθόνου τοῦ ἑτέρου οὐδ᾽ ὀργὰς
ἀφορῶν ἐπὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ· οὕτω δὲ ἐν
τοῖς λόγοις καὶ τὰ πολλὰ νῦν φρονοῦντες
καρδίας ὁ πονηρὸς τοὺς ὀρθοὺς τοὺς
λογισμούς· ἀλλ᾽ ἐὰν ἐξ αὐτῶν οἱ κρι-
ταὶ ποιῆσαι δυνηθῶσι· κακοδοξίας
λόγοις καὶ ἀνθρωπαρεσκείας· οἱ
ἡδοναῖς καὶ φαντασιούμενοι· μάλιστα
καὶ ἐν ταῖς ... καὶ ἐν βροντῇ τοιούτων·
ὧν αἱ μὲν ἐπιτυχίαι τοὺς ἐπι-
θυμητικούς· αἱ δὲ ἀποτυχίαι
τοὺς θυμικοὺς δὲ καὶ ἀπληστευομένους λογι-
σμούς· τούτου χάριν οὐ δυνάμε-
θα πάντως ἀντικρατοῦντες ἀ-
γωνίζεσθαι· ἀλλὰ καθάπερ προσφυ-
γὰς ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν· ὁ δὲ ἕτερος
δεῖ τοῖς λόγοις καὶ χωρὶς τῆς μετρίας
ἀγάπης ... τῶν λογισμῶν ἐμβ-
ραίνεσθαι ἀλλὰ ... σκέπτεσθαι
μεθα· ... ὁμολογούμενοι·

τίς οὐκ οἶδεν ὅτι καὶ λόγοις καὶ ἔρ-
γοις καὶ ἐννοίαις· πάντῃ ἐσμὲν ἀσμέν-
θα καθ᾽ ἡμέραν· καὶ τοὺς μὲν συνερ-
γοῦντας, ὥσπερ συνεργάτας ἀγαπῶμεν·
τοὺς δὲ ἐμποδίζοντας ὡς ἐχθροὺς
ἀποστρεφόμεθα· εἰ δὲ οὕτως τὰ
προειρημένα ἀναθεματίζομεν·
ὡς καὶ προφανῶς αὐτοὺς ἀδι-
κεῖν· τὴν ἀρχὴν μὴ ὁμολογοῦντες αὐτῶν
προσβολὴν μισήσομεν· τὴν πρόσ-
τασιν δὲ παραδεξόμεθα·
πῶς οὖν ταύτης ἀναιρετικοὺς
λογισμοὺς μὴ ἐπιτελεῖν δυνησόμεθα:-

Ἐρώτησις.

Εἰ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχει· ὁ κατὰ
τοῦ εὐαγγελίου ὁ κύριος ἐπιφέρει
ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν τῶν βοών-
των πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας:-

Ἀπόκρισις.

Ὁ μὲν κ(ύριο)ς οὕτω προστάσσει ἐφ᾽ ἡμῖν
τοῖς ἠδικημένοις ἀλλήλους
παραινοῦμεν λέγω· ἀλλὰ τοῖς ὑπο-
μένουσι τῶν ἀδικούντων πολέμιον

μένοις· σχήματα ἀθῶοι δὲ μὴ ποιου-
μένοις· διὸ τοὺς μὲν ὥσπερ ἐ-
χθρῶν ἀδικουμένους ἐκδική-
σαι ἐπηγγείλατο· ἐκ ξένοις δὲ ὡς
τὴν βοηθοῦσαν ἐν τῷ λῆν ἀναπαυου-
μένοις ἄκαιρα λέγων· τί μὲν λέ-
γει ἐκεῖ καὶ οὕτως εἰπεῖν λέγω· οὐ
καὶ παρεικάζει ἀνδρὶ μωρῷ· ὅστι
φαίνεται τῶν ἰδίων θελημάτων
οἰκοδομήσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ·
μὴ ἐν ἀσφαλεῖ πέτρᾳ [illegible] ἀγαθοῦ βου-
λῶν [illegible] δὲ ἑαυτοῦ ὑπονοίας
[illegible] ἐν ὑπερηφανίᾳ· ἀπὸ
τῶν μὲν λέγων· ὅτι ἐγώ εἰμι [illegible]
[illegible] παραδείγματα· καὶ
τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπιδείξασθαι ὅλῳ
τῷ θελήματι βουλόμενος ῥυσθῆναι
ἐκ τῶν πονηρῶν λογισμῶν καὶ γ
[illegible] ὥσπερ [illegible] ὑπολο-
γισμὸν κρατούμενος· πῶς δὲ
[illegible] τὴν ἐκδίκησιν [illegible]
νον τοῦ κυ [illegible] ποιῆσαι ἐν τοῖς
εὐαγγελίοις ἐπηγγείλατο· πῶς

ταχὺ ἂν ἑαυτὸν αἴτιον εἶναι φάναι. ὅπερ
μᾶλλον ὅτι καὶ ὡς ἐφ' ἡμᾶς αἴτιον.
ὅμως. ἐρωτήσαντος καὶ ἀνδρὸς τῆς
οἰκήσεως τὸ νόημα καὶ δός μοι ἀπό
κρισιν. οἶδα δὲ ὅτι ὑπὸ τῆς ἀ
ληθείας σφιγγόμενος. ἢ μᾶλλον τό
ρας ἐπάρας ἐπάρσεως ῥήματα
λαλήσειας. ἢ τὴν ἑαυτοῦ αἰτί
αν ὁμολογήσειας. διατί ὁ κ(ύριο)ς
φησὶν ἐν τάχει ποιῆσαι τὴν
ἐκδίκησιν. οὐ ποιεῖ ἐν τάχει
ἀλλὰ μὴ βραδύνει. καὶ ἀφῆκεν ὅσον
τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς. καὶ
τοῖς ὁλοκαρδίως ζῶσι δεομένοις
εὐχόμενον καθὼς εἴρηκας.
ὁ δὲ ἔφη τοῦτο. ἐγὼ λογίζομαι. ὅτι
δι' οὐδὲν ἕτερον βραδύνει ὁ κ(ύριο)ς.
εἰ μὴ διὰ τὴν ἡμῶν ὑπομονήν.
ὅσον γὰρ ἄν τις ὑπομένῃ πο
λεμούμενος, τοσοῦτον καὶ δο
ξασθήσεται. ὁ δὲ γὰρ θεὸς δοξάσει
ἔφη μὲν ἐδόκουν μόνην φησὶ τῶν ἐρωτῶν
σιωπᾶν ὁ ἱερὸς γέρων καὶ ἑαυτοῦ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] οὐκ ἔστι [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

καὶ πᾶσα ἁμαρτία [illegible]

κεῖται ἐκ τῆς καρδίας ἐκπορευ-

όμενον κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου·

[illegible] ἀλλ' ἵνα

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

αὐτοῦ καρδίαν· διὸ οἱ ἔχοντες
αὐτοὺς πενθεῖν ὀφείλομεν
ὡς φιλαμαρτήτους· καὶ μὴ φθονεῖν
οἰόμεθα ὡς ἀπολαύουσι τῶν ἁμαρτη-
ρίων ἡδονῶν· γινώσκομεν ἀκριβῶς
ὡς ὡραῖον. ὅτι ὁ κ(ύριο)ς ἐφορᾷ τὰς
καρδίας αὐτῶν· καὶ τοῖς μὲν
μισοῦσι τὰς τῶν πονηρῶν ἐνθυ-
μημάτων φθορὰς προστομεῖ αὐ(τῶν).
παραχρῆμα ἐκδικεῖ καθὼς
ἐπὶ Ἠλὶ λαοῦ· καὶ οὐκ ἀφίησι
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῇ πολυχρονίᾳ
ἀναισθησίᾳ τῶν μολυσμῶν αὐτῶν· τοῖς
τοιούτοις δὲ τὴν συγχώρησιν· τῶν
δὲ [illegible]
διαφόρως καὶ δι' ἄλλων καὶ
ταχέως πάντας· ἀλλὰ κατὰ τοὺς μὲν
ἐθέλειν δὲ ἵνα δοκιμάζειν
προσδοκῶντας· ἀφίησιν
πολυχρονίους καὶ αὐτοὺς ἐᾷ πρὸς
ὑπερηφανίαν καὶ ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν καταλαμβάνειν· οὐ διὰ
τοῦτο οὐκ ἀναγκάζει. ἐπεὶ δὲ βλέπεις

τὴν προειρημένην προσβολήν· ἀφ' ἧς
καὶ ἡ φανταζομένη ἦν· καὶ ἐκ προ-
θέσεως ἐμφανῆ σχηματιζομένην· ἡ
δὲ ἔξοδος [illegible] αὐτὴν φανερὸν γὰρ
ἀπὸ τῶν εἰρημένων. ὅταν
ἐπιτηδεύσας μαθεῖν τὴν ἀλήθει-
αν· ἢ διὰ τοῦ γράψαι ποιῆσαι· ἢ
τὸ ἔργον βούλεται ἑαυτὸν πληρο-
φορῆσαι. ὁ τοιοῦτος δηλονότι ἐμ-
φανῶς τὴν κίνδυνον τῆς ἰδίας σω-
τηρίας ταύτην κινδυνεύει [illegible] ὅρον.
ἀλλοτρίαν τὴν λογικὴν ἁμαρ-
τίαν εἶναι [illegible] καὶ γνω-
ρίαν καὶ [illegible] τέλος
ἐκβάλλον. ἢ [illegible] καὶ
[illegible] τοιαῦτα [illegible]
βουλεύματα παρασκευάζοντος
ὑπερειρημένας. ὅτι τὴν μὲν πα-
ράκλησιν τοῦ ἀδελφοῦ οὐδ' ὅλως [illegible]
μεθα· ἀλλ' αὐτὸν θάνατον· οὐκοῦν
τοῦ θανάτου κρατοῦντος· κρα-
τοῦντι καὶ πονηρῷ λογισμῷ;
ὦ [illegible] τῆς καλῆς [illegible]· [illegible]

ἦλθεν ὁ κ(ύριο)ς ἐν σαρκί· ἢ πάντως.
ἵνα εἷς ὑπὲρ πάντων ἀποθά-
νῃ κατὰ τὰς γραφάς· καὶ καταρ-
γήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ
θανάτου· τουτέστι τὸν διάβολον·
καὶ δείξῃ τὸν ἐκ τοῦ ἀδὰμ θάνατον
κρατεῖν ἐκ τοῦ ὁ ἡμέτερος ἐράσκα
κοπιάσας ὀνομάζεις. δηλονότι
καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ κ(υρίο)υ ἀθετεῖς·
καὶ τὸ βάπτισμα ἀπεκδέχεις·
ἐπεὶ τῶν βεβαπτισμένων χωρὶς
ἡ διαστασίας ὑπὸ τοῦ πρικοῦ θα-
νάτου κρατουμένων· διὰ τοῦ-
το ὦ ἄνθ(ρωπ)ε ἄκουε, πῶς χαριτιχυμένος
ἀδὰμ ἐγένετο· καὶ οὐδὲν τοῦ πα-
λαιοῦ ἐξαμαρτήκης ἐφόρει, καὶ μὴ
τίαν ἐκ τῆς παλαιᾶς ποιήσας
καὶ παρακαλέσας ἦλθεν διὰ ἡμᾶς
ὁ κ(ύριο)ς· ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν·
ἔλυσεν ἡμᾶς τοῦ πρικοῦ θανά-
του· καθαρίζει ἡμᾶς καὶ ἀνα-
καινίζει διὰ τοῦ βαπτίσματος·
τίθησιν ἡμᾶς ἐν τῷ παραδείσῳ

[illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] παρα[illegible]
[illegible] τῆς ζωῆς· τουτέστι
[illegible] ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἁγίων· καὶ ὑπομένειν
ἐν τοῖς θλίψεσιν· καὶ ἐπὶ ταῖς
[illegible]
καὶ ἐπιμέμψῃ τοῖς ἀδικοῦσιν [illegible]
[illegible] ἁγίων· ἐπειδὴ [illegible]
ζομένοις καλλίονα μισθόν· ὅτι δὲ
τὸ ξύλον τοῦ [illegible]
καὶ πονηρῶν· οὐ [illegible]
[illegible]
τοῖς αὐτοῖς θλίψεσιν· καὶ εὑρί-
σκει [illegible] ἑαυτοῦ [illegible]
[illegible] πονηρὰς [illegible]
κατὰ τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἀμήν. Σὺ τοίνυν δὲ ἐπὶ τούτοις
φησίν· ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποι-
ῶσιν ὑμῖν ὑμεῖς οἱ ἄνθρωποι. καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. οὗ-
τος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται· ὁ μὲν νόμος ἔφησεν· ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν· οἱ δὲ προφῆται, ὃν τρόπον
ἐποίησας τὸν πλησίον σου ἑαυτοῖς·
ὡς ὅλως σου τὰ ἔθνη τὸ δ' αὐτὰς
ἐθέλησας. πολλάκις
τὸν πλησίον κατέκριναν ἑ-
αυτῶν ἕνεκα. πολλάκις ἐ-
σχήσαμεν· ἢ καὶ μηδὲν ἀδικοῦντας
ἠδικήσαμεν. τί δὲ ἡ αὐτὴ πολλάκις
ἔχει. τί ἐστι τὸν ἀδελφὸν ἀντί-
μεθα ἐν τοῖς ἡμετέροις δια-
κοις. ἐγὼ γὰρ καὶ παρ' ἑαυτοῖς
ὁμοίως θανάτου. ἀλλὰ καὶ ὁμοίως
παρέθηκεν τὴν ἐντολὴν θε-
λήματι καὶ αὐτὸς ἐκάλεσεν·
τρίτον σημεῖον καὶ τὸν ἀδελφὸν
παρέχεται καὶ οὐχὶ ἐν καὶ αὐτὸς

[illegible]
[illegible] ἐπὶ τὸ παράδοξον [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] ἐπὶ τῇ
[illegible] φανερόν· καὶ [illegible]
[illegible] ἡμῶν· καὶ ἐπὶ ταῖς
[illegible] εὑρίσκειν
καὶ ἐπὶ [illegible] τοῖς διδάσκουσιν [illegible]
[illegible] φανερόν· ἐπειδὴ [illegible]
ζομένοις καὶ [illegible]
τὸ ζητούμενον τοῦ [illegible]
ἡ τῶν νεκρῶν· οὐ [illegible]
[illegible] μένου· [illegible]
τοῖς αὐτοῖς [illegible] καὶ εὑρί-
σκει [illegible] ἑαυτοῦ [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] πρότερον
οὖν [illegible]
[illegible] διὰ τοῦτο
[illegible] παράδοξον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ὑμῖν· ἐν τῷ μόνῳ δὲ ἐκείνοις τούτοις
φησίν· ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποι-
ῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως· οὗ-
τος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται· ὁ μὲν οὖν νόμος λέγει· ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν· οἱ δὲ προφῆται· ὃν τρόπον
ἐποίησας τῷ πλησίον σου ἔσται σοι·
πόσα λοιπὸν οὐ τὰς ἐκεῖ τοιαύτας
ἐθελήσαμεν· ποσάκις
τὸν πλησίον οὐ κατεκρίναμεν
ἀφειδῶς αὐτούς· πόσα λοιπὸν ἐπη-
ρεάσαμεν· ἢ καὶ μηδὲν ἀδικοῦντας
ἠδικήσαμεν· ἃ δὲ ἐν αὐτῷ οὕτως
ἔχει. τί ἐστι τὸ μάλα μὲν ἀντιω-
μεθα ἐκ τοῖς ἡμετέροις δια-
κοῖς· εἰ γὰρ καὶ παρέδωκαμεν τοὺς
ὁμοίους θανάτους. ἀλλὰ καὶ ὁμοίως
παρέθηκεν τὴν ἐντολὴν θε-
λήματι καθὼς ὁ ἀλέξιος
τρεῖς ... τὸ ἀδάμ
... καθὼς

συνεργήσας· ἅτινα αἱ δύο· προβολὴ
κατ' οἰκονομίαν· παράβασις κα-
τ' ἰδίαν ἀποστασίαν· θάνατος κα-
τὰ δικαίαν κρίσιν τοῦ θ(εο)ῦ ἐπα-
κολουθήσας· οὐχὶ τὴν οἰκονομι-
κὴν προβολήν· ἀλλὰ τὴν ἐξ ἀποστασίας
παράβασιν· ἡμεῖς οὖν οὐχὶ τὴν
παράβασιν· ἀλλὰ τὸν θάνατον
δεδέξαμεθα· διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν ζῶντας γε-
νέσθαι· ἐπεὶ οὖν ἠθέλησεν ὁ κ(ύριο)ς καὶ
ὥσπερ ταφέντας φθείροντας ἐξανα-
στῆσαι· τὴν δὲ ὑπὲρ τὸ μοῖαν
κατ' οἰκονομίαν ἔχομεν ὡς ὑπερ-
κείμενος· καὶ τὸ παρακοῦσαι δὲ
ἡμᾶς παρακοῦσαι· καταθέλημα
ἔχομεν ὡς καλοῦμεν· ἐπεὶ αὐτοῦ
ἐν ἡμῖν ὅτι προαιρετικὴν καὶ γ-
νώμης καὶ ... ἔχομεν τὴν δι' αὐ-
τῶν λογισμῶν παράβασιν· οἱ
μὴ ἁμαρτήσαντες ἐν τῷ ὁμοι-
ώματι τῆς παραβάσεως ἀδάμ·
καὶ ... ὅλος· ὁ γὰρ

ἐκ τοῦ ἀδὰμ μὴ ὄντος ἐκεῖνοι καὶ
δίκαιοι ἦσαν καὶ ἁμαρτήσαντες ἐν
τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως
ἀδάμ· δῆλον ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐὰν βου-
λώμεθα δυνάμεθα· τί οὖν προ-
φασιζόμεθα προφάσεις ἐν ἁ-
μαρτίαις· ἐγκαλοῦμεν κατὰ τοῦ
θεοῦ ἀδικίαν· ὡς ἀλλοτρίοις δια-
κοῖς αὐτοῖς ἐμβάλλει ἡμᾶς παρα-
χωρήσαντος ἀδίκως· ὁ φιλο-
μαθὴς οὖν ἀκριβῶς εἰδέναι· ὅτι
πρόφασις τοῦ ἀδὰμ αἰτίας ἁμαρ-
ρεῖσθαι οὐκ ἔστι τοῦ κυρίου· ἕκαστος
ἡμῶν ἐφ' ὅτι πάσχει. καὶ τί διαμα-
χεῖ καλῶς ἄν· ἀνθίστασθαι διὰ τῆς
οἰκείας ἀναπτίας ἢ τῆς φιληδο-
νίας. καὶ ἐλαμβάνομεν τῆς χάριτος ἐν
τῷ βαπτίσματι τελειότητα·
ἡ γὰρ ἔξοδος οἱ πᾶσι φησὶν ὁ ἔλα-
βεν ἀπολλήσαντι τῇ φύσει· ἐκεῖ
ἀπήσαν τῆς ἐργασίας. ἀλλ' ὁ θεὸς
τὸ τέλειον αὐτῷ ἐδωρήσατο·
φησὶ γάρ· πᾶν δώρημα τέλειον.

ἀμ[illegible] [illegible]σταμενον· παρα-
[illegible] [illegible] φαίνεται τοῦ παθεῖν
[illegible] [illegible] τοῖς χάρισιν ἀπολαῦσαι·
[illegible] [illegible] εὐχῆς δεῖ προσκεῖσθαι·
καὶ πᾶσαν ἀμήχανον σοφίαν· καὶ
πᾶσαν [illegible] [illegible] παρα-
[illegible]χη· ἡ [illegible] ἐργασία τῶν
τοιχῶν ἐστι πολλῶν· καὶ τοῦτο ἀναγκαῖ-
ον· κατὰ γὰρ τὴν διαφορὰν
τῆς ἐργασίας διαφόρως καὶ
ἡ δόξα [illegible] [illegible]
[illegible] ἑαυτὸν συνιστᾶν ἐπ' ἀλό-
γοις [illegible] [illegible] μὲν
[illegible] τὴν σύστασιν· φησὶ γάρ·
οὐχ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν ἐκεῖνός ἐσ-
τιν ὁ δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνί-
στησιν· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ παραβαλ-
[illegible] [illegible] ἁμαρτίας [illegible] ὁ φα-
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
κατὰ τῆς ἑαυτοῦ [illegible] καὶ
[illegible] [illegible] [illegible]

δα [illegible] ἀγαθοῖς· οὐκ αὐτὰ δὲ ὅσαν
[illegible] μέλλων· ἀλλὰ καὶ
κατορύξαι· οὐδὲν πλέον
εὑρεῖν ἢ εὑρεῖν δύναται. ἡ μὲν
ὃ προσείληφε μυστικῶς διὰ τοῦ
βαπτίσματος. ὁ [illegible] Χριστός·
ὅσοι γὰρ φησὶν εἰς Χριστὸν ἐβαπτί-
σθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Χριστὸς
δὲ τέλειος θεὸς ὤν, τελείαν τοῖς
βαπτισθεῖσι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου
πνεύματος δεδώρηται· προσθήκην
μὲν παρ' ἡμῶν οὐ λαμβάνουσαν,
ἀποκαλυπτομένην δὲ ἡμῖν καὶ
ἐμφανίζουσαν κατὰ ἀναλογίαν
τὴν τῶν θείων ἐντολῶν ἐργασίας·
καὶ προσθήκην ἡμῖν τῆς πίστεως
παρέχουσαν· ἕως ἂν καταντή-
σωμεν πάντες εἰς τὴν ἑνότη-
τα τῆς πίστεως· εἰς ἄνδρα τέ-
λειον· εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος Χριστοῦ. ὅτι οὖν
προσφέρομεν [illegible] ἀναφέρομεν
[illegible] ἤδη παρ' αὐτοῦ

καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡμῖν ἐγνωσμένην ἐκ κεκρυμ-
μένων. τίς ἔγνω νοῦν κυ; ἢ τίς
σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; ἢ τίς
προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδο-
θήσεται αὐτῷ; ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐ-
τοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα. αὐ-
τῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων ἀμήν. —

Τοῦ αὐτοῦ ἐπι-
στολὴ πρὸς Νικό-
λαον. —

Ἐπειδήπερ παρ' ἡμῶν πολλοῖς φρον-
τίζειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας
καὶ πολλὴν ἔχειν μέριμναν περὶ τῆς
καταστάσεως φαίνῃ. ἀντεμαρτύρημεν
τὰ λεγόμενα δι' ἐπιστολῆς διηγούμενος,
δι' οἷον πόνον καὶ ὁρμὴν ζητοίης
προσκολλᾶσθαι γὰρ λέγεις τοῖς
ἀκριβοῦσι πολιτείας καὶ φυλάττειν
ἃς καὶ πατέρων καλῶς παρέδωκας.
φροντίζεις τε πολλὴν καὶ σωτηρίαν
προσευχῇ ἀφοριζόμενος. οἷον τὸ

πολέμοις ϛ ὁρμαῖς σαρκικαῖς πα-
θῶν ἐν τῷ σώματι κἂν ἀμαρτι-
ζον ταῖς φύσεσι καὶ κατὰ τῆς ψυχῆς
ἐπεγείροντας ἐκ τοῦ ἀντιστρα-
τευομένου νόμου τῆς ἁμαρτίας
τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς ἡμῶν· περισ-
σοτέρως δὲ παρ[illegible] χλεύασθαι
ἀποθηριοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἀλόγου τῆς ὀργῆς καὶ
ἐπιθυμίας [illegible] πάθους. καὶ
μεθοδεύεσθαι καὶ μόνον παραινεῖ [illegible]
ἐπιζητεῖς· οἷοι τοῖς ὁμοίοις ϛ φίλοις
χρησάμενος ἀναστροφαῖς προ-
ειρημένων ὀλεθρίων παθῶν
καταστῆναι δυνήσῃ. τὸν καιρὸν δὲ
κτήσασθαι ὅσον ἦν δυνατὸν κατὰ πρό-
σωπον τῇ φαντασίᾳ σου παρηλλαγ-
μένον· τὰ ψυχοφθόρα νοήματα ϛ
φρονήματα ὑποτιθέμενοι· ϛ ἀ-
ποδεικνύντες· οἷοις πόνοις
ϛ τόνοις ἀσκητικοῖς μετὰ σω-
φροσύνης ϛ περιφραττομένην
σεως ἀπόλαυσιν καὶ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον
πολιτευσαμένην ψυχὴν διατάξεως

[illegible] ὡς ἐκφερομένη. [illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible]
[illegible] καρδίας [illegible] καὶ
[illegible] τῶν προειρημέ-
νων [illegible] προσάγομεν τῷ
[illegible] ἀπορολή [illegible] [illegible]
μᾶλλον [illegible] ἡ ψυχὴ [illegible]
ρισσο [illegible] ὀχλουμένη [illegible]
ρ[illegible] [illegible] μένοντος ου
ρεμορη. Κατὰ τοῦτο [illegible]
[illegible] καὶ ἀδιάλειπτον τὸν
[illegible] ἀναπαύσιν ὃ [illegible] [illegible]·
[illegible] ἡ [illegible] σαρκικά
καὶ [illegible] ἡ καρδία [illegible]
[illegible] οἷον [illegible]
[illegible] [illegible]· καὶ τὴν [illegible]
[illegible] [illegible] μὲν [illegible]
[illegible]. διὰ τῆς [illegible]
[illegible] κατα[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] λέγονται [illegible]
[illegible] καρδία.
[illegible]

προϊόντων ἀξίων ἀθλητικῶν ἐργάτας καὶ
ἀθλητὰς εὐχῶν. ὁ τοίνυν καὶ ἡμεῖς
κἂν μικρὰ τῶν ὀφειλομένων ἀμειβόμενοι καὶ
[illegible] θέλοντες τὰ σοὶ ἀδελφοῖς
τοῖς ἀθλοῦσι προσφέρομεν [illegible]
μένας [illegible] ἐργασίας. καὶ τοι [illegible]
[illegible] ἀμοιβαίοις.
τὸν ὄκνον [illegible] ἀποθέμεθα. τὴν ῥᾳ-
θυμίαν [illegible] ἐξωθούμεθα. τὴν
ἀμέλειαν [illegible] ἀπορρίψω-
μεν. καὶ πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέ-
λειαν ἀναλαμβάνομεν. [illegible]
[illegible] θεοῦ ἐντολῆς [illegible] δι' ὅπερ
ὀλίγην παραγγελίαν καὶ [illegible]
ἀν [illegible] προθυμίαν [illegible]
διὰ γραμμάτων χαράξαι τῇ
[illegible]
ὧν κατ' [illegible]
λίους. ταῦτα δ' ὀλίγα [illegible]
μετρίως [illegible] ἡμῶν
γράμμασι [illegible] τυγχάνομεν. [illegible]
[illegible] ἡμῶν
[illegible] καρπώσῃ.

τὴν μὲν [illegible] ἀρχὴν [illegible] κατασθήσονται [illegible]
φθάσαι [illegible] τὸ ἕτερον. ἐν τούτῳ [illegible]
[illegible] φίλοι [illegible] ἂν [illegible] λύπη
καὶ [illegible] ἡμέραν αὐτῶν ἐν [illegible]
[illegible] ἀγαθοῖς [illegible]
χρὴ [illegible] φιλανθρωπίαν θεοῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ
[illegible] μόνον
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ ἐν
[illegible] καὶ διὰ τοῦτο [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὸν χρόνον· αἱ γὰρ
[illegible] αὐταὶ [illegible]
ὥσπερ [illegible] ἐνιαυτὸν
[illegible] κινοῦσι [illegible] αὐτὴν [illegible]
[illegible] ὁμολογήσει [illegible]
[illegible] χάριν [illegible]
[illegible] ψυχῆς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] χρήματα [illegible]
[illegible] γάρ ἐστι·

[illegible] εὐσπλαγχνίας [illegible]
[illegible] καὶ λόγοις.
τὸ τῆς ἁμαρτίας [illegible] τοῦ κα
[illegible] ἁμαρτιῶν ἁμαρτάνοντος
κενοῦσιν. ὅταν γὰρ ἁμαρτάνωσι
ταῖς ψυχαῖς τὰς ἀπογνώσεις [illegible]
ἐργάζεσθαι τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ. ἢ πῶς
[illegible] πολλάκις ἐρ
ρύσθη. ἢ πῶς οἱ [illegible] τῶν πο
σοίως καὶ [illegible] πολλάκις [illegible] πολ
λάκις ἐκόντες [illegible]
σωσιν παρέδωκε καταφρο
[illegible] τοῖς ἁμαρτήσασι [illegible]
[illegible] ἀπολαβεῖν καὶ θάνατον.
ἀλλὰ μακρόθυμος ὁ φιλάνθρω
πος θεός. παρορᾶται τὰ πλημ
μελήματα [illegible] φυλάττει. [illegible]
δεχόμενος τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν.
καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πονηροῖς [illegible]
[illegible] εἰκόνος [illegible] ἀπ [illegible]
δουλεύσασαν. αὐτὸς δὲ [illegible]
[illegible] καὶ πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι.
[illegible]

στρίας ἀθλήσησεν· καὶ φιλοπόνου ἀ-
σκητικοῦ βίου τῇ καρδίᾳ ἐμμε-
θήκεν· Καὶ μετὰ χαρᾶς τὸν κό-
σμον καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀπά-
την τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν κα-
ταπατεῖν ἐδυνήθησεν· καὶ ἀγγε-
λικῷ σχήματι τῆς ἀσκητικῆς
τάξεως κατεκόσμησεν. Καὶ
εὐχερῶς προσθήσῃ φθινὰς πα-
ραθύμων ἀνδρῶν ἐργασίμα-
τι ἀδελφότητος παρέδωκα-
σιν. Τίς οὖν δίκαιον ἔχων
γνώμην καὶ ταῦτα ἀναλογιζόμενος.
οὐχὶ πάντοτε τῆς σωτηρίας
καρδίας δακρύων· ἔχων τοσαῦ-
τα ἐνέχυρα προλαμβάνουσαν
ἐργασίαν· μηδὲν ἀγαθὸν πρότε-
ρον αὐτὸς ποιήσας· οὐχὶ πάν-
τοτε βεβαίαν ἐλπίδα ἀνα-
λάβῃ; τοῦτο βουλευσάμενος
ὅτι εἰ μηδὲν ἀγαθὸν ποιήσαντος ἡμῶν·
ἀλλ' ἐπολλαπλασίαζ ἔργα ἄτοπα αὐτοῦ ἁ-
μαρτήσαντος ἐν ἀκαθαρσίᾳ

σαρκός· καὶ ἵνα ἀλλαγὰς ἀλλάξομεν
κἀγαστῆ ληφθέντος· οὐ κατὰ
τὰς ἁμαρτίας ἐποίησεν· οὐ
δὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἀνταπέ-
δωκεν· ἀλλὰ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς
καὶ χάριτος ἐξαρτίαν ᾠκονόμησεν·
ἐὰν μὴ ὁλοτελῶς ἐθελῶ ἐμαυτὸν
τοῦ λοιποῦ δουλεύειν αὐτῷ· ἐν
πάσῃ ἁγνῇ ἀναστροφῇ καὶ ἀρετῶν
κατορθώσει. πόσων ἀγαθῶν καὶ
πνευματικῶν χαρισμάτων καταξιώ-
σει· ἢ ὅσων ἐν νῷ δυναμένων καὶ κα-
τευοδῶν· τὸ ὃ πρὸ πάντων τοῦ
τοιοῦτον λουσάμενον σώζων· καὶ μὴ
ἐπιλαμβανόμενος φθόνων τοιούτων
εὐεργεσιῶν. δι' ὅσων πρὸς ἑαυτὸν
καὶ ἀθυμίας καὶ εὐθυμίας πρὸς πᾶσαν
ἄσκησιν ἀρετῆς ἀγαθήν· καὶ πρὸς
πᾶσαν ἐργασίαν δικαιοσύνης·
πάντοτε πρόθυμος· καὶ πάντο-
τε ἕτοιμος εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ· τοιγαροῦν τέκνον
ἀγαπητόν· ἔχων χάριτι θεοῦ φύσει

[illegible]
[illegible]
[illegible] . καὶ ὑπὸ λύ-
[illegible] μενος.
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐχόμενος. καὶ ὑ-
πὸ ἀγρυπνίας [illegible]
[illegible]
πιεζόμενος. ἢ ὑπὸ [illegible]
[illegible] μενος. καὶ
ὑπὸ ἡδονῆς σαρκὸς ὑποσυρόμε-
νος. καὶ ὑπὸ γαστριμαργίας
κινούμενος. καὶ ὑπὸ ὕπνου
βαρυνόμενος. καὶ ὑπὸ [illegible]
[illegible] πιεζόμε-
νος καὶ [illegible]
[illegible] ἐργαζό-
μενος. καὶ ὑπὸ ὀργῆς [illegible]
[illegible] μενος
καὶ [illegible]
[illegible]
λυπούμενος. καὶ [illegible]

νος τοῦ πλησίον διαλογισμῶν
πονηρῶν. τῇ ἀπροσθήκῃ καὶ ἀ-
ρᾶς εὐχῆς ἐκκλινόμενος. καὶ
τὸν νοῦν ἐξανδραποδιζόμενος.
καὶ πονηροῖς λογισμοῖς τὸν ἀ-
δελφὸν τὸν ὁμόψυχον ὑποπτευ-
όμενος. Καὶ τοῦ ἀλόγου τοῦ σαρ-
κικοῦ φρονήματος πρὸς τὴν
[illegible] ἀλλοτριούμενος. Καὶ
τοῖς πονηροῖς ἐνθυμήμασι τοῖς
[illegible] παραδιδόμε-
νος [illegible] καιροῦ. ὅπως οὖν πα-
[illegible] ἐξ [illegible] θέλοντος
ὑπὸ λύπης καὶ ῥαθυμίας κατα-
[illegible]. καὶ τὴν κατάστασιν [illegible]
τὴν διὰ [illegible] ἁγίας
ἀπολέσας. πάλιν ἄρχεται
[illegible] διὰ [illegible]
[illegible] ἀρχὴν ὀδυνηρᾶς. Καὶ
πολλάκις [illegible] εὐχαῖς καὶ ὁ
[illegible] ἀρρωστίας. λύ-
[illegible] ἁγίας [illegible]
[illegible]

καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον. οὕτως
ἄρχεσθαι παρ᾽ ἐμὴν ἁμαρτίαν φησίν. καὶ
φ[illegible] τὴν ὡς βασιλικῆς
τῆς χάριτι [illegible]μένος. ἡ
[illegible] ὅτι μὴ [illegible] ἑαυτὸν
τῷ φρονεῖν [illegible] ἐν φρονήματι
ταπεινώσεως καιρίως ἑαυτὸν
ὑποκάτω πάντων καταπατεῖ-
σθαι καὶ καταφρονεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ
σθαι καὶ καταβάλλεσθαι καὶ χλευάζε-
σθαι· ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι διακεί-
μενον ὑπομένειν. καὶ μὴ [illegible]
λοιπὸν ἀγῶνα· δόξαν ἢ τιμὴν ἢ
ἔπαινον· ἢ καὶ [illegible] βρώσεως
ἢ πόσεως ἢ ἐνδύσεως· χρεί-
α μέσον ἀφιέμενος οὐ δύναται γε-
νέσθαι· τοιγαροῦν τοιοῦτον
καὶ γὰρ ἀγῶνα προκείμενον καὶ
ἄθλον καὶ στέφανον. μέχρι τοῦ
τε ἡμεῖς ὑπὸ τῆς σχηματισμέ-
νης [illegible] μορφώσεως δια-
χλευαζόμεθα. μέγα ἀγαθὸν
σοφίας [illegible]. ἀπὸ τοῖς

ἀνόσιοι νομιζόμενοι. καὶ ἄλλο τὸ
τὰ ἱερατικὰ ἀγνώσκοντες κατα-
φαινόμενοι. ἄλλοι γὰρ παρὰ
πολλοῖς νομιζόμενοι. ἄγριοι τὸ
ἦθος ἀκμὴν τυγχάνομεν·
ἄνθρωποι μόρφωσιν εὐσεβείας
ἔχοντες. τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μὴ κεκτημέ-
νοι· παρθένοι καὶ ἁγνοὶ παρὰ πολ-
λοῖς νομιζόμενοι. καὶ παρὰ τῷ
τὰ ἱερατικὰ τελοῦντι ἀκα-
θαρσίαις σημαντάθ... λο-
γισμῶν πορνικῶν ἔνδοθεν
μολυνόμενοι καὶ ταῖς ἑτέραις
τῶν παθῶν βορβορούμενοι. καὶ διὰ
τὴν ἀλήθειαν σχηματιζόμενοι τὴν ἱερὰν
ἄσκησιν. ἔτι δὲ τοῖς ἐπαίνοις
τῶν ἀνθρώπων ἐπαιρούμενοι καὶ τὸν
νοῦν ἐκτυφλούμενοι. ἐπαινετοί
τε δοκοῦντες ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς
πορευόμεθα· τοῦ ἀλαζονικοῦ
φρονήματος ὁρμὴν ἐνδυναμού-
μενοι. καὶ τὴν κατασοφίαν μὲν

πολε τῆς ἀμοίου κεφαλῆς [illegible]
[illegible] σου λαοῦ ὁ μέγας ἀδελφὸς ἡμῶν·
ὁ τοσοῦτος ἐστὶν κατὰ [illegible] ἀλλήλοις
παρρησίαν εὑρήσομεν· ἀλλ' εἰ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ [illegible] τοῦ [illegible] ἀγίου
διὰ [illegible] ἐργαζόμεθα.
δι' [illegible]
[illegible] δι' αὐτῶν ἔξωθεν μόνον [illegible]
[illegible] ἑαυτοὺς
[illegible] τοῖς ἁγίοις [illegible]
[illegible] καὶ τὰ [illegible] αὐτῶν
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πάντων [illegible]
[illegible] καὶ
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καρδιῶν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλλήλοις πολιτευ[illegible]

μενίους ἀληθινοὺς [illegible] καὶ
ἀθλητὰς ἐν παρουσίᾳ θεοῦ
ἐπὶ τοῦ ἰδίου σταυροῦ στέφανον·
ὁ τοὺς ἐσχηματισμένους καὶ
μορφωσαμένους δόξας περι-
βεβλημένους· ἢ φαινομένην
πολιτείαν τοῖς ἀμοίοις ἐπιδεικνυ-
μένους· ἢ ἐπὶ ταύτῃ κατακαυχω-
μένους· καὶ ἐν αὐτῇ ἐστηριζομένους·
φρονηματιζόντας· ἢ ἐπὶ τῆς
ἀμοιβῆς κλήσεως τῶν ἁγίων ἢ
παρουσίας τῆς ἐπουρανίου στρατείας βρι-
αμβεύοντας· ἢ δὲ νῦν ἀγαλλιωμέ-
νους ὅτι ἔξω τὸ βρομ σκότος
καταλιμπάνοντας τὰς μαρασ-
[illegible]ταρνους· αἱ [illegible]
[illegible] ἐν ἀρνήσει τοῦ σώματος
φυλάξαι· οὐδὲν γὰρ [illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

πόλει τῆς ἁγίου καὶ τοῖς ἐθνικοῖς σπειρομένης τοῦ
[illegible]ζην τοῦ λόγου ὁ μέγας ἀδελφὸς ἡμῶν
ὁ πόσος καὶ τὴν κατ' αὐτὸν ἀδελφοὶ κα-
παρρησίαν εὑρήσομεν. ἀλλ' ἐπεὶ
ἐν τῇ ὁμομηνίᾳ (ζωῆς) τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἁγίου
διακοσίων ἡμόνην φηρεζόμεθα.
δι' οὗ φθέρησιν ἀπολαύσομεν
σοι καὶ δι' αὐτῶν ἔξωθεν μόνον ἐ-
πιτηδευμάτων ἑαυτοὺς
πλαττόμενοι τοῖς ἁγίοις ἀρέσκειν
[illegible]μεναι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν
δωρεὰς καὶ τιμὰς καὶ [illegible]
[illegible]ρόμενοι. ἵνα γὰρ πάντως ὅτι
[illegible] σοφὸν [illegible] καὶ
[illegible]. καὶ φανερωτέρων [illegible]
ζομένων καρδιῶν. ὁ ἀπο-
ρῶν [illegible] ὁ μὴ
[illegible]
[illegible] ὅτι
[illegible] ἱερῶν
[illegible] ἐνδόθεν
[illegible] φανερῶν. ὁ
[illegible] ἀδελφοὶ πολιτεύου

μένους ἀληθινοὺς φρονητὰς καὶ
ἀθλητὰς ἐν παρουσίᾳ ἀγγέλων
ἐπὶ τοὺς ἰδίους προσ στεφανῶν·
ὁ τοὺς σχήματι σεμνυνομένους καὶ
μορφώσει εὐσεβείας περι
βεβλημένους· ὁ φαινομένην
πολιτείαν τοῖς ἀμόνοις ἐπιδεικνυ-
μένους· ὁ ἐπὶ ταύτῃ καταλαζο
τηριζομένους. Καὶ ἑαυτοὺς
φρεναπατῶντας· ὁ ἐπὶ τῆς
ἀμφοτέκκλησίας τῶν ἁγίων ὁ
πᾶσιν ἐπὶ θεοσεβείου στρατιᾶς ἐθρι
αμβεύσαν· ὁ δὲ πῶς ἀγαλλιώμε
νους [illegible] τὸ ὄρνον σκότος
καταλείψουσιν κατὰ τὰς μωρὰς
παρθένους· αἵτινες [illegible] μὲν τε
θεν παρθενίαν τοῦ σώματος
φυλάξαι· οὐδὲν γὰρ [illegible]
τοῦ [illegible] καὶ
[illegible] ἐν τοῖς [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

μέτοχοι ἐγίγνοντο· διὸ καὶ ἀπλᾶν

παρ' αὐτῶν μέχρι τῆς ἑκάστου ἢ πα-

[illegible] δ' αὐτῶν ἀμέλειαν καὶ ἀγνοίαν καὶ ῥᾳ-

θυμίαν. προνοίαν οὐκ ἐποιή-

σαντο· καὶ τὸν κρατούμενον ὑπὸ

θεν τοῖς παθῶν ἀγόμενον ὑπὸ

τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ ἐ-

νεργούμενον. ἀκριβῶς οὐκ ἐ-

πέγνωσαν· ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀντι-

κειμένων ἐνεργειῶν τὰ νοή-

ματα αὐτῶν ἔφθειρον τὸ ἐν

τῇ τῶν λογισμῶν συγκαταθέ-

σει κινούμενα αὐτοῖς καὶ

δελεαζόμενα καὶ κρατούμενα καὶ

ἡττώμενα· φθόνος τῶν καλ-

ῶν· ζῆλος τῶν μισοκάλων· ἐρεθι-

σμός· φιλονεικία· ὀργή· πικρία·

μνησικακία· ὑπόκρισις· θυμός·

ὑπερηφανία· κενοδοξία· ἀν-

θρωπαρεσκεία· φιλαργυρία·

ἀκηδία· ἐπιθυμία σαρκική·

ἐν λογισμοῖς τινὲς δυσπαθεῖ

ἐργαζόμενα· ἀσωτία· αἱ

φοβίαν· δειλίαν· χαυνότης· ὕπνο-
ὄκνος· δικαιοσύνης ἐναντίος· ἀ-
λαζονία· ἀπειθεία· ἀσωτία·
πλεονεξία· ἀμβλυωπία τῆς
παρ' αὐτοῦ χάριτος πατρός· τοῖς
λοιποῖς τοῖς κατὰ μέρος τούτοις
ἐνυβρισμένοις· ἀπὸ τινὸς καὶ
τῶν κατορθωμάτων ἐργασίας ἀντὶ
πολιτείας ἀρετῆς· αὐτὴν ἑαυτὸ
κοινῶς ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ποιήσασθαι· καὶ
τοὺς παρ' αὐτῶν ἐπαινουμένους καρ-
ποῦσθαι· ἢ καὶ τινῶν χαρισμά-
των μετέχουσι· τοῖς τῆς κενο-
δοξίας καὶ ἀνθρωπαρεσκίας
ἐνθυμήμασι περιφερομένους καὶ τὰ
θεῖα χαρίσματα· τοῖς λοιποῖς
πάθεσι κοινωνοῦσι, ἐργαζομένοις
ταῖς ἁμαρτίαις ἁμαρτήματα τοῖς
πονηροῖς καὶ σαρκικοῖς φρονή-
μασιν· διὸ ἀπρόσδεκτα καὶ ἀ-
κάθαρτα αὐτὰ ἀπειργάζοντο
τὸ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν θυσίαν·
διὸ περὶ τοιούτου τοῦ λόγου ἔχομεν·

[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἔχομεν.
[illegible] ὁ
[illegible] ἡμῶν ἔργων [illegible]
ρὰ σοι [illegible] ἀληθινὰ καὶ
[illegible] σαρκικοῦ φρονήματος
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀφοβίαν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] φρονήσεως
καὶ [illegible] καὶ φιλαδελφίας
[illegible] ἡμέρας·
[illegible] εἰρή-
[illegible] ἁγίας. καὶ
[illegible]
[illegible]

ῥαμίας ἀρχὰς τῶν ... χ(ριστο)ῦ γενήσεται
ὁ τόκιον
γινώσκεσθαι ... καὶ συνέδριον ... προσευχο-
μένοις ἔσεσθαι μετὰ ... τοῦ θεοῦ
λομένων τῶν ... ἀρχιερέων χ(ριστο)ῦ
ἐπακολουθήσει. διὰ ταύτης ἀδια-
λείπτου ἐν ἑαυτῷ τῶν λογι-
σμῶν ... καὶ πολλῆς μερ-
ίμνης ἀπερισπάστου καὶ συνέσεως
καὶ πολλῆς τῆς πρὸς θ(εὸ)ν ἐπιστροφῆς
καὶ ... τῆς ... ψυχῶν
καὶ ὁμοφρόνως ... δουλείας τοῦ θ(εο)ῦ
καὶ τὸν αὐτὸν ... ἀφανιζόμενον
γυναικὶ ... καὶ ... ἀνδρὶ
πάσῃ. ... ἀμνησικακίας
λύχνου ... ὁ γὰρ ...
... ἀμ... καὶ ... μακαρίας
καὶ ... καὶ ὁ ...
νος ... πολλὰ ...
... καὶ ...
... διὰ ... ὅμως ...
... καὶ ...
... κινδύνους. καὶ
... τέλος τυχεῖν.

πολλοὶ γὰρ διὰ τὸ πολλὰ ὀρκίζοντες

καὶ ἀσκήσεως διελθόντες καὶ

μαθήσεως· καὶ μόχθους πολλοὺς

διὰ τὴν ὑπομονὴν· καὶ διορυ

γμῶν· καὶ καθαιρέσεων· καὶ τὸ [illegible]

[illegible] παραιτοῦ [illegible] ὅσον

φθάσας· ἄκυρον αὐτῶν τὸν

κόπον [illegible] καὶ μάταιον

τοσοῦτον πόνον καὶ ματαίως

εἰργάσαντο· [illegible] καὶ νομίζω

τὸν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συλλόγου

[illegible] τὰς ἁγίας γε

γενημένας τοῦ προσκυνητοῦ καὶ

φιλανθρώπου θεοῦ ἐκκλησίας μὴ ἐπι

λαμβάνομαι· [illegible] καὶ

[illegible] ἀλλὰ

τὰς ἐξ ἀρχῆς γενομένας [illegible] μετὰ

Χριστοῦ [illegible] καὶ

[illegible] ἐκκλησίας

[illegible]

μηδὲ [illegible] αὐταῖς καὶ [illegible]

κατὰ τὸ εἰρημένον· μὴ ἐπιλαμ

βάνομαι [illegible]

αὐτοῦ [illegible] προσ[illegible]

καὶ φάσκων θεοῦ ἡ καρδία κινεῖται·
ἀνταποδοῦναι καταδιώκομεν. βί-
ον ἀκριβῆ· πολιτείαν ἄκρα-
τον· συνείδησιν εὐσεβῆ· λόγον
εὐαρμόστον. Καὶ ὅλον ἑαυτὸν
τῷ θεῷ ἀναθῆναι· διὸ ποιούμε-
νος οὕτω τὴν ὑπόμνησιν τῶν τοσού-
των καλῶν. ὧν τὸ πάνυ θαυμαστὸν
τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου δεσπότου· ὁ
τοσ αὐτομάτως ἢ πρὸ του
διὰ τῆς φωνῆς αἰσθητοῖς τῶν θείων ὀργάνοις
ὑμνήμενος. μᾶλλον δὲ συνεργού-
μενος καὶ τὴν σάρκα θεοῦ ῥοπῆς ἐξο-
φάσκων καὶ τὸ ἔθος τί προσκεῖται
ἡ καρδία σου. ὅτι παντοκράτωρ ἄλλοις
οὐκ ἔστι καθ᾽ ὃ πολὺ κράτος προσίσου
θαυμάσια τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἀρρή-
του φιλανθρωπίας. σοὶ ἔπρεπεν.
πάντων μὲν οὖν τῶν κατ᾽ ἐνεργείαν
μένων παρὰ θεοῦ καλῶν εἰ μνή-
μη ἀδιαλείπτως πρέπει θαυμάζειν.
ἐξαιρέτως δὲ εἰς ἐκείνην τὴν μεγά-
λην καὶ θαυμαστὴν χάριτος καὶ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πόλιν.
[illegible] σοι καθότι μηδὲν
[illegible] φοβερὰ [illegible] καὶ
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible] καὶ αὐτῇ τῇ μητρί σου
ἀπώλοντο [illegible]. Καὶ
ἐκ παραδόξου καὶ θαυμασίου δυνάμε-
ως [illegible] μόνος σὺ [illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
ἐν [illegible] καὶ [illegible]
παραίτησιν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀνδρὸς
[illegible] καὶ παρα-
[illegible] παρρησία

τοῖς ναυαγοῖς λιμένα φανῆναι· ὑπὲρ
τούτων οὖν πάντων τῶν παρὰ
θεοῦ σοι γεγενημένων καλῶν·
τί ἄξιον ἔχεις ἀνταποδοῦναι
τῷ καλέσαντι τὴν ψυχήν σου
εἰς ζωήν· ἑαυτὸν γὰρ δεῖ πάντα
κατὰ τὸ δίκαιον οὐκ ἐζήτησεν ὁ
φιλάνθρωπος· ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ σοῦ ἀπο-
θανόντι καὶ ἐγερθέντι ἅπα-
σαν ἀρετὴν δικαιοσύνης· ἀπα-
σαν κατορθοῦσιν ἐπὶ τὸ λοιπόν· ἐκ-
ζητοῦν ἀεὶ τί ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον καὶ εὐ-
άρεστον· καὶ τοῦτο πάντη ἐπιτελεῖ
σπουδάζειν μετὰ δέους καὶ
πόθου· τὴν ἐν βραχεῖ ταύτου ἐκτείνων
ὑπὸ τοῦ ὑπερτάτου τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ. ὡς αὐτοὺς ὁ λόγος ἀπαιτεῖ
παραστῆσαι τὰ σώματα θυσίαν
ζῶσαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ
τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· παρὰ
τοῦτο τί δαὶ ἐστὶ θυμίαμα ἀρκεῖ
κεῖσθαι. διὸ ὀλίγον δεῖ ἔχας καὶ ὀλίγον

[illegible] εἰδὼς [illegible]

[illegible] ἐφανερ [illegible]

[illegible] τούτοις

[illegible] αὐτὸν ἐν [illegible]

[illegible]

[illegible] Καὶ ἐν [illegible] Χριστοῦ [illegible]

τὴν [illegible] αὐτοῦ [illegible]

Καὶ [illegible] ἀποστολικῇ [illegible]

[illegible] Καὶ [illegible]

[illegible] Καὶ [illegible]

[illegible] μόνον [illegible] οὐ μόνον

τὴν [illegible] παρὰ [illegible]

ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν [illegible]

τοῦ τῶν πονηρῶν πνευμάτων

ἐν σαρκὶ [illegible] παρουσίαν. Καὶ [illegible]

μόνον [illegible] τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]

ναὸ [illegible] καὶ ἀμολύντου

[illegible] ἐφανερ [illegible]

ἐκδεχόμενος. ἀλλ' ἐπακολουθῶν

τῇ ἀποστολικῇ διδασκαλίᾳ.

Καὶ [illegible]

[illegible] νεκρῶν [illegible]

[illegible]

158

Καὶ ἐὰν ὑπουργίῳ πολλῇ ἔχῃ πο-
λέμου τὴν διαγωγὴν ἔχει ἐφόδοις
ζόμενος· καὶ πολεμικοὺς ἐμπείρους
στρατείαν συναμαρτάνειν φοβεῖσθαι
καὶ συνεῖναι καὶ ὅλη τῇ φάλαγγι ὑπ' αὐτῶν
σπουδάζων· ἔοικε κίνδυνον γὰρ
τοὺς καταλεγομένους καὶ ἰδιόρυθμον καὶ
ἀμάρτερον· καὶ μετὰ ἀποστρόφων
τοῦ πολεμικοῦ πολέμου συ-
ζῆν· ἀμφοτέρων προσπολεμεῖν
οἱ τοιοῦτοι ἄν ἀπίσκονται· ὅ τι
πολλὰ ὡς τὴν ὁμιλίαν στρατιώτα-
ν ἥματα καὶ ἐμβάδρα ἐκ προτέρων
καὶ διάφοροι σφίσι δὲ τοῦ ἐ-
χθροῦ στρατιῶται καταπολε-
μήσωσιν· διὰ τοῦτο ἐς δυνατὸν
συνεῖναι ἢ γοῦν συνέχεσθαι τύχα-
ς καὶ πολεμικοῖς ἀνδράσι σπου-
δαζέσθων καὶ φροντιζέσθων· ὁ πᾶσ
κἂν μὴ αὐτὸς ἔχῃ λέγχην ἀπειρίαν
ἐκφεύγων διὰ τὸ αὐτὸν τρόπον
ἡλικίας καὶ νέον· τὸ δ'
ἔχοντι σπουδαιότερον· εἰ περὶ πολ-
λοῦ τῷ σκοπεῖ· οὐ κίνδυνος ἐχθρό

-σίας· ὁ δὲ ὅλον νύκτα ἀρνούμε-
νον φύζων ὁ δὲ ἠράμενος· ὅτι καὶ αὐ-
τὸν ἐκ διαδόχου τὸν λόγον·
φορτίζοντος ἀσκὸν ἐν πάχνῃ·
τὰ δὲ καιώματα σου οὐκ ἐπελα-
θόμην. Καὶ ἐπειδὴ ὁ τοῦ χριστοῦ δὲ
τὴν ὁ ἑαυτοῦ σάρκα φέρων
κατὰ τὴν ἄνω σοφίαν κρύψας τὴν
ἐν τοῖς αἰσθήμασι καὶ ταῖς ἐν-
θυμήσεσι. Καὶ περιβάλλεται ἐν
τῇ ὁρμῇ μόνῃ φοροῦσιν· οὐ μόνον
τὴν πρακτικὴν τῆς ὁρμῆς
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνεργουμένην ὑ-
πὸ τῶν πονηρῶν πνευμάτων
ἐν σαρκὶ ἀνιαρὰν φθορὰν· Καὶ γ
μόνον ἐκ σοφοῦ τοῦ ἐγκύκλιος τὸν ἀ-
ναλόγως ἀληθινῆς καὶ ἀμολύντου
ὁ ὅλος τὸ δὲ ὀνοματαρνήσας ἔφθανον
ἐκδεχόμενος. ἀλλ' ἐπακολουθῶν
τῇ ἄνω σοφῇ καὶ διδασκαλίᾳ.
Καὶ αὐτοῦ τοῦ πάθους τὴν σημασί-
αν ἐκείνης τῆς νεκρώσεως ἀπονί-
ζων· καὶ οὕτω ἔστη ὡς ἐπίπληρο

Καὶ ἀπὸ [illegible] πολλὴν ἔχει· [illegible]
ὁ ἔχων τὴν διαφορὰν ἔχει· φρονι-
[illegible] καὶ [illegible]ικοῖς ἐμπείροις
ζόμενος· καὶ [illegible]
πατράσιν συναναστρέφεσθαι
καὶ συνεῖναι καὶ ὁδηγεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν
μονάζων. ἔοικεν δήπου γὰρ
τὸ καταμόνας καὶ ἰδιόρυθμον καὶ
ἀμάρτυρον· καὶ μετὰ ἀπείρων
τοῦ πνευματικοῦ πολέμου συν-
ζῆν· ἄμοιροι γὰρ τρόπου πολέμου
οἱ τοιοῦτοι ἂν ἁλίσκονται· ὅ τι
πολλάκις [illegible]
νήματα καὶ ἐνέδραις κρυπτ[illegible]
ναι· καὶ διαφόροις [illegible] τοῦ ἐ-
χθροῦ [illegible] ταχέως κατασ-
[illegible]· διὰ τοῦτο ἀδύνατόν
συνεῖναι [illegible]
[illegible] ἀνδράσι [illegible]
[illegible]· ὁ [illegible]
κἂν [illegible] αὐτὸς ἔχει λύχνον ἀληθινοῦ
[illegible] διὰ τὸ [illegible]
[illegible] ἡλικίας καὶ νήπιον· [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] σκότει. οὐκ [illegible]

[illegible] κυρίου

[illegible] καὶ [illegible]

ὑπὲρ [illegible] θηρίοις. τοῖς δὲ

[illegible] νενεκρωμένοις. καὶ τοῖς

ἐν [illegible] χωρὶς [illegible] τοῦ λύχνου

[illegible] λόγους ὑπὲρ [illegible].

ἁρπάζουσι καὶ ἄλλα [illegible] φρονοῦσιν.

Εἰ [illegible] λύχνῳ

[illegible] τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] ἀθῆναι [illegible]

[illegible] ἐν τῇ βασιλείᾳ [illegible]

καὶ τοῦ ἁγίου [illegible] ὑπὲρ [illegible]

[illegible]

[illegible] Κωνσταντίνου [illegible]

[illegible] τοῦ εὐαγγελίου [illegible]

[illegible] λόγον. τοῦ

[illegible]

[illegible] προστάγματα

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

μένου. ἀλλ' ἀψυχικοῦ πόνου καὶ
νόσου· καὶ προσέχοντα δὲ δαιμονίας χρή-
ζοντα· φόβῳ καὶ ἀγάπῃ θεοῦ
συνεργουμένην· διὸ [illegible] ἐννοίας·
τὴν φάρμακα τῶν ἐχθρῶν ἐπιχει-
ρεῖς τροπώσασθαι δυνήσῃ· κατὰ
τὸν μακάριον δαυὶδ ἐπαγγείλαντα
τῶν ἀλλοφύλων ἀπελάσαι διὰ
ποιήσεως καὶ πεποιθέναι τὴν
ἐσθῆτι· ὁ οὕτως τὰς μυριάδας τῶν
ἐχθρῶν μετὰ τοῦ ἰδίου λαοῦ ἐπιχει-
ρεῖ τροπωσάμενον· ἢ δ' [illegible]
σιγοῦ ἡμετέρου λόγου· τρ[illegible]
νατοὺς καὶ κραταιοὺς τῶν ἀμε-
λοῦν γίγαντας ὁρᾷ· ὅσους [illegible]
στηρίκται πᾶσα ἡ τοῦ ὅλου [illegible]
ἀντικειμένη δύναμις· ὧν καὶ
ἀναιρεθέντων τῶν ἐχθρῶν λοιπὸν
εἰς ἀναίρεσιν, πᾶσα ἡ τῶν πο-
νηρῶν πνευμάτων ἀσθενὴς ἡ
δύναμις· ὅθεν οἱ δὲ δοξαζόμενοι
τοῦ πονηροῦ ἰσχυροὶ τρέπονται
ὅτι δὴ προειρημένη ἐννοία.

τῶν γλυκαθέντων τὸν νοῦν. λύπη
ἡ ταύτης ἀδελφὴ καὶ συνεργὸς καὶ
συνέριθος. ἢ τὸ σκοτεινὸν
τοῦ μελανοῦ νέφους ἐνδήματος καὶ
κακόρρημα ψυχῆς ἐπιφαινόμενον.
ῥᾳθυμίαι. ἢ ἀμφότερα ἃ στηρίζου-
σι καὶ κραταιοῦσι καὶ συνιστῶσιν
ταῦτα παρεχόμενα. Καὶ τῇ ἀμελε-
στάτῃ ψυχῇ τὸ ἔμφυτον καὶ ἐμμό-
νιμον καλὸν κατεργαζόμενη.
τὸ γὰρ ῥᾳθυμίας. λήθης καὶ
ἀγνοίας. τὰ τῶν λοιπῶν παθῶν
ὑποστηρίγματα κραταιοῦνται καὶ
μεγαλύνονται. βοηθοὶ γὰρ ἀλλήλοις
ὄντα. καὶ χωρὶς ἀλλήλων συστῆναι
μὴ δυνάμενα. ἰσχυραὶ τοῦ ἀντικει-
μένου δυνάμεις αὗται δείκνυνται.
Καὶ οἱ κραταιοὶ τοῦ πονηροῦ ἄρ-
χοντες δι' ὧν πᾶσα ἡ στρατεία
τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας
ἐνοικεῖται καὶ ὑποστηρίζεται.
καὶ τὰ παραπτώματα ἐκτελεῖν ἰσχύει.
ὧν ἂν ὑποστῶσι τὰ προειρημένα

ναι οὐ δύναται· ἢ ὅταν [illegible] κατα-
τῶν προειρημένων παθῶν τὸ
νῖκος ἄρασθαι· καὶ τὴν φάλαγγα
τῶν [illegible] τῶν ἀλλοφύλων ἐχθ-
ρῶν τροπώσασθαι. διὰ εὐχῆς
καὶ συνεργείας θεοῦ ἐν ἑαυτῷ γε-
νομένης· καὶ ἀγαθῆς καρδίας
βαθυδύναμον. ἀμήχανον τὸν ὃ
τρόπον τούτους δυνατὸν αὐτοῦ δια-
βόλους [illegible] τάς. [illegible]
καὶ ῥᾳθυμίαν καὶ ἄνοιαν· τὸ ὑπο-
στήριγμα τῶν [illegible] τῶν ἀλλοφύλων
διὰ τῶν τὰ λοιπὰ [illegible]
θη εἰς [illegible] συνιστούμενα. ἐν ὀργῇ καὶ
ζήλῳ καὶ ἰσχύϊ ἐν ταῖς τῶν φιλοδόξων
ψυχαῖς καὶ [illegible] δεινῶν· καὶ διὰ πολ-
λὴν [illegible] καὶ νόσος [illegible]
αἱ μετὰ τῆς [illegible] ρο [illegible] ἐχ-
ρῶν [illegible] [illegible]ούμενα· καὶ
κεν [illegible] ζόμενα. ὁ δὲ
θρ[illegible] τῶν λοιπῶν ὄντα
κακῶν. διὰ τ[illegible] τῆς δικαιοσύνης
ὁ [illegible] τῆς [illegible] ας εἰς [illegible]

μνημονεύεται ἐπὶ πάντων τῶν κα-
λῶν ἀγώνων· [illegible] εὐσεβοῦς
[illegible] διὰ τὴν σάρκα [illegible]
ἡ ψυχή· τὸ τῆς ἀγνοίας σκότος
ἐκδιώκουσα ἑαυτῆς· καὶ προ-
[illegible] προσευχῆς ἐν
[illegible] καὶ ἐν [illegible]
τὴν ψυχήν· ταῦτα τὰ τῆς ἀρε-
τῆς [illegible] δυνάμενος ὁ [illegible] δι-
[illegible] διὰ πάσης
προσευχῆς καὶ δεήσεως· [illegible]
[illegible] καὶ ἀνδρείως [illegible]
τοὺς [illegible] τῶν ἀλλοφύλων
[illegible]
διὰ μὲν τῆς [illegible] μνήμης [illegible]
[illegible] ὁ σαοὺλ [illegible]
ὁ δαυὶδ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

φαρίζοντι· διὰ δὲ τῆς σαρκὸς ἐξου
καὶ ἐκκαλύπτεις πρὸς ἡμᾶς, τὰ λοι
πὸν καὶ τὴν τὸ ἔμφυτον καλὸν
ἐν τῇ ψυχῇ κατεργαζομένην πορεί
αν ἁμαρτίας ἐλαύνοντι· ταύτας
δὲ τὰς ἁμαρτίας· οὐ φύσει οὐκ μόνον
προαιρέσεσιν· ἀλλ' ἐκ δυναμένους
τοῦ καὶ συνωρικότας ἀλλ' οὐδὲ πολλὴ
προσοχῆς δεῖ καὶ εὐχῇ ἐκτησάμενος.
ὅστις ἀσθενήσει τῶν προειρημέ
νων ἰσχυρὰν ἐνόθησαν τοῦ πο
νηροῦ τριῶν εἶναι τούτων· ἵνα
στασιάζουσι καὶ μνήμης
λόγου τοῦ καὶ ἀναίρεσιν ἁμαρτίας
διὰ χάριτος ἐνεργοῦσα ἐν ψυχῇ
[illegible] βιαζομένην καὶ ἐπιμελῶς
φυλασσομένην· λήθης καὶ ἀγνοίας
καὶ ῥᾳθυμίας ἴχνος ἐν αὐτῇ ἀ
φανίζεται καὶ εἰς τὸ ἄμικτον ὑπερ
ἵσταται. τῆς χάριτος λοιπὸν βα
σιλευούσης ἐν αὐτῇ· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

τοῦ αὐτοῦ

Η κατὰ μελχι-

σεδεκιτῶν·

Ἐκ τοῦ μὲν κόσμου φυγεῖν ῥᾷον· τὸ δὲ
τῆς ἀληθείας κήρυγμα σπόρου πα-
ρεικάσας· σῖτον μὲν ἔμπρο-
σθεν ἐσπάρθαι λέγει· ὕστερον δὲ
ζιζάνια· ὅθεν ἐκ τούτου δυνατὸν ἦν
μηνύεσθαι· ὅτι πρεσβυτέραν τὴν
ἀποστολικὴν παράδοσιν εἶναι
νομιζομένων φρονημάτων· περὶ τὴν
πίστιν καὶ δαιμονιωδῶν ὄντων
ρων· τῶν γὰρ ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν
μηδὲν ὑπολειψάντων τῆς ἀλη-
θείας· καὶ τοῦ ἁγίου παύλου μὴ δεῖν
ὑστερηκότος τῶν ὑπερλίαν ἀπο-
στόλων· ἀλλ' ὥσπερ οἱ τὸν
κόσμον καταπεφρονηκότες τοῦ
λόγου· τινὲς δὲ ἑτερόφρονες ζιζα-
νίων δίκην ἀναφανέντες· ἐκ-
κεινα τοῦ σπείροντος ὑπο-
ρεικτῶς ... μετὰ ...
τῶν ἀποστόλων ...

δαὸς κεῖν ἐστὶ χειροῦσθαι· τὸν γὰρ
μεγάλχιος δὲ ἐκφύσεως ἀπόντα οὐκ ἐ-
κήρυξαν ἐκ ἐστίας. καθάπερ οὗτοι
κηρύττουσιν· οὐ μόνον. ἀλλὰ καὶ τοι
αὐτά τινα σωφρονοῦσι νοήμα-
τα· ὡς καὶ τὰς περὶ ἡμᾶς γε-
γενημένας οἰκονομίας ὀνειδί-
ζεσθαι· ὥσπερ γὰρ τὸν οὐκ παρασι-
ωπήσαντα γραφικῆς ἀπάτορα
καὶ ἀμήτορα ὀνομάσθαι ταῦτο
ποιοῦσι καλόν. ἐντελίζοντες
πάντα τὸν παραίχοντα ἐξ οὐ-
ρανοῦ καὶ μητρὸς ἐσχηκό-
τα διὰ ἡμᾶς ἀρχήν· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ
ἀγενεαλογήτου τὸν ἐκ ἐστίου μετὰ ἀνθρώ-
πων ταῖς. γενεαλογοῦσι μόνον τὸν
χν. καὶ πρότερον ἀγνοοῦντες εἶναι·
ἡ δὲ τοῦ σοι αὐτῆς αἰτία ἀπορία·
τοῦ τὸ ἀφρονέστερον αὐτῶν καὶ
ἡ σάρκωσιν καταστρέφειν ἐπεὶ.
ὁ περὶ τοῦ χρόνου ἀφθόρου καταλιπεῖ-
σθαι. τοῦ προειρημένου τῆς
τοιαύτης ἐννοίας· ταῦτα δὲ

[illegible] καὶ σαρκὶ [illegible] παρα-
χεῖ καὶ αὐτὸν [illegible] καὶ κεφα-
λαιωδῶς [illegible] γραφικός. Καὶ
[illegible] προ[illegible]
[illegible]
σαι. διὸ καὶ τὴν [illegible] ἑρμηνευ-
ομένου χρηματισμόν. [illegible]
[illegible] καὶ τὸν κατὰ
[illegible]
[illegible] λέγοντα
[illegible] ἑρμη-
[illegible] βασιλεὺς
ρημένος καὶ βασιλεὺς δικαιοσύνης
[illegible] βουλόμενον
[illegible] αὐτὸν [illegible]
ἑρμηνεύει βασιλεὺς εἰρήνης· ἀλλ' ἑρ-
μηνευόμενος βασιλεὺς δικαι-
οσύνης· ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς
Σαλήμ· ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης·
τουτέστι τὴν [illegible] παρατρέχοντι
τὸ [illegible] ἑρμηνευόμενος· καὶ
[illegible] ὀνόματος ἑρ-
μηνείαν [illegible] χρημα-

τισ θεσπέσιοι ἔδοξαν. Καὶ πάλιν
οἱ αὐτοί φασιν· ἐπειδὴ ἦν θ(εο)ῦ. πῶς
ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ. ἐν ἑαυτοῦ δὲ
ὡς ἔοικεν. οὐκ ἔχειν λέγουσιν
ἐκεῖ τὸν μελχισεδέκ. ἀλλὰ τὰ
χαλ πάρα καί φασιν. μὴ μέσου
λέγομεν αὐτὸν πάρα. ἀλλ' αὐτὸν θ(εο)ῦ
λόγον πρὶν ἢ σαρκωθῆναι ὁ
ἐκ μαρίας γεννηθῆναι. καὶ
πῶς ἀπάτωρ ὁ θ(εο)ῦ λόγος ὦ ματαιό-
φρονες. μάθετε ἀκριβῶς
ὅτι ὁ μακάριος παῦλος πάντα
ἐκ ἑνὸς καὶ τοῦ σαρκωθέντος
χ(ριστο)ῦ εἰρῆσθαι λέγει. φησὶ γὰρ
φανερὸν λέγει ταῦτα φυλῆς ἑτέρας
μετέσχηκεν. πρόδηλον γὰρ ὅτι
ἐξ ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κ(ύριο)ς ἡμῶν.
ἀλλ' ἕτεροι φασίν. πῶς ὁ ἐξ ἰούδα ἀνα-
τείλας ὁ χ(ριστό)ς. ἀπάτωρ ἐστὶ καὶ
ἀμήτωρ κατὰ τὴν τάξιν μελχι-
σεδέκ. οὐκ ἔδει τοῦ λέγουσιν. οὐ
γὰρ περὶ ἀπάτορος ἔθετο ὁ παῦ-
λος τὴν τάξιν. ἀλλὰ περὶ μόνης

διὰ τοῦτο οὐ λέγει ἀπάτωρ καὶ
ἀμήτωρ κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χισεδέκ. ἀλλὰ σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
σεδέκ· τί δὲ ὅ ἐστι τὸ κατὰ τὴν
τάξιν· τουτέστι κατὰ τὴν ἀφομοί-
ωσιν καὶ οὐ κατὰ νόμον. ἡ μὲν
γὰρ φυλὴ τοῦ Λευὶ κατὰ νόμον ἱ-
ερατεύειν [illegible]. ὁ δὲ Μελ-
χισεδὲκ οὐ κατὰ νόμον. ἀλλὰ
κατὰ τάξιν προφητείας προ-
δεικνύων τὰ περὶ Χριστοῦ. διὰ τοῦ
τὸ φῆσαι. σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶ-
να. οὐ κατὰ τὴν τάξιν Λευΐ.
οὐδὲ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν
τῆς αὐτῆς φυλῆς ὄντας. ἀλλὰ
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· τοῦ
χωρὶς νόμου ἱερατεύσαντος.
ἀλλὰ τί περ γένεσις ἐνοι προσῆμας·
ὁ Μελχισεδὲκ ἀπὸ σέβειν. πῶς
μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές· ὁ
τοιοῦτος δ' εἷς περὶ κ... πῶς ἐρωτῷ
σιν τὰ πλήθη αὐτοῦ κἂν ἐφάμιλλοι

παρατρέχοντος· λέγει γάρ· ὅτι
ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ
θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.
ἀφωμοίωσις δὲ καὶ ὑπόστασις.
ταυτὸν οὐκ ἔστιν· τὸ μὲν γὰρ τύ
πος· τὸ δὲ ἀλήθεια τυγχάνει· ὥσ
περ οὖν ἀφωμοίωται τῷ χριστῷ ὁ
προφήτης ἰωνᾶς καὶ μένει ὁ προ
φήτης κατὰ ταύτην τριήμερον
ταφήν· καὶ ὥσπερ ἀφωμοίωται
αὐτῷ μωσῆς κατὰ τὴν τοῦ λαοῦ
ἀφήγησιν καὶ μένει ἡγούμενος εἰς
τὸ διηνεκές. οὕτως ἀφωμοίω
ται αὐτῷ ὁ μελχισεδὲκ κατὰ τὴν
τῶν ἐθνῶν ἱερωσύνην καὶ μένει
ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές· διὸ λέγει·
σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν μελχισεδέκ. καὶ πά
λιν διδάσκων φησὶν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν
ὁ μελχισεδὲκ ἀφωμοιωμένος
τῷ χριστῷ. λέγων ἀπάτωρ καὶ
ἀμήτωρ ἐστίν· μήτε ἀρχὴν ἡμε
ρῶν· μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ὅτι

ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ ὁ ἐν τούτῳ αὐτῷ ἀφωμοιω-
μένος μελχισεδέκ· λέγει γάρ· ἀ-
πάτωρ ἀμήτωρ ἀγενεαλόγητος·
μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν· μήτε ζω-
ῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ
τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ· ἐν τούτοις δὴ τὸ
τῆς ἀφομοιώσεως· ἵνα γνῶμεν
ὅπως ἐστὶ μελχισεδὲκ καὶ οὐκ αὐ-
τὸς ὁ χριστός· αἰτούμενοι οὖν ἀπ᾽ αὐτῶν
[illegible]· οὐχ ἡμῶν· ἀλλὰ τῇ θεία
γραφῇ ἂν [illegible] παρατάσσονται·
ὁρίζει γὰρ [illegible] τὰ αὐτὸ
θέλω ἀφωμοιωμένον αὐτὸν τῷ
ρηκότι τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ· καὶ οὐχὶ υἱῷ
τοῦ θεοῦ· λέγοντες ὡς δὴ τὸν ἡμῶν
τῶν ἐστι τῶν ὀνομάτων ἀφομοι-
ώσει ἵνα [illegible] ἐοίκασι
ἀπαιτεῖν τοιοῦτο τοὺς παύλου λε-
γομένοις· ὅσα γε καὶ ἡμεῖς ἀ-
πορήσομεν [illegible] αὐτῆς ἀ-
[illegible] ἐπειδή [illegible]
[illegible] ἀφίσταται ὡς
ἐξ ἀνάγκης· [illegible] πολλὰ

ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ ὀνόμα-
τα· ὧν ἡ ἀπόδειξις παρὰ τῷ πλή-
θει διαφέρουσι· παρὰ τοῦτο ἡ ἐκ-
κλησία τῇ παραδόσει φυλάττει
ὡς ἀποφήνασθαι· εἰ δὲ ἄλλως ποιοῖ-
μεν φθάσει, μὴ γένοιτο· πλὴν
οὐδὲ αὐτοῦ τοσοῦτον ποιησόμεθα ἀκριβῶς·
ἀλλὰ μάλιστα δι' ὧν ἀμυνόμεθα ἀποδεξόμενοι
τοῖς προειρημένοις ἀφομοιώσομεν·
ἀπὸ ... ἀμφότερα ... ὁρατὸν
χειροθετεῖς· δεῖ δὲ ὁ ἀπόστολος
τὸ αὐτὸ ἐσόμενον ... τὸν ὅτι ἄγγελοι
λόγιοι· ἔστι δὲ γὰρ ἐν τῇ ...
λογίᾳ οὐκ ἐμφέρεται ...
ποιήσομεν· ἢ ποτὲ δὲ ἐγένετο
ποτὲ ἀπέθανεν· διὰ τοῦτο καὶ τὴν
ἀρχὴν ἡμέραν· καὶ τὸ ...
ἔχουσι· οὕτω γὰρ ἡ δύναμις γενομένη
ἐκ τοῦ παραδείγματος τῶν
ἐθνῶν καταγομένοις καθὼς ἡ
γραφή· ἐκ τῆς κατοικίας αὐ-
τῶν ἀνθρώποις· ἐν τούτῳ δὲ
ἀφομοίωσις τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· ἔστι

δὴ καὶ ἀπὸ ἰυ χυ ἐστὶν υἱὸς οὐκ ἔσχεν
πατέρα· καὶ ὥσπερ οὗτος οὐκ ἔσχε μητέρα·
ἔτι δὲ εἰρήκαμεν ὅτι ἡ ἱερατικὴ γενεα-
λογία οὐκ ἐπιφέρεται ἐπ' αὐτῷ ἡ γενεα-
γραφή· πῶς τὸ ἀγένητον μελχι-
σεδέκ· ἢ πῶς τὸ ἀπάτωρ ἔφασεν· καὶ διὰ
τοῦτο λέγει· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν·
μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ζητοῦμεν
καὶ ἐν τούτῳ τοῦ λόγου τὴν ἀφομοί-
ωσιν λέγοντος· ἢ ὡς περὶ τοῦ
μελχισεδέκ· ἢ ὡς καὶ περὶ τοῦ
χυ· πῶς οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν· οὔτε
ζωῆς τέλος ἔχει· ἵνα γνῶμεν καὶ
ἐν τούτῳ τὴν ἀφομοίωσιν· οἱ
δ' ἀμέμπτως γὰρ ὁ υἱὸς γεννηθεὶς ἐκ μα-
ρίας· καὶ ἀρχὴν ἔσχεν· καὶ ἀποθανὼν ἐν-
καὶ ἀνέστη κατὰ τὰς γραφάς·
ἐρ μὴ δὲ πρὸς ταῦτα ἀποκρινόμε-
θα· πιστεύοντες τῷ εὐαγγελίῳ· ὅτι ὁ
λόγος σὰρξ ἐγένετο· οὐ τραπεὶς
ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸν ἄνθρωπον ἐκ
αὐτὸν προσλαβόμενος· οἴδαμεν
φάσει πιστευόμενοι· ἐκ τῶν πιστεύετε·

γνωστὸς τὸ ὅτι πατρὸς ψιλός. οὔτε ἀρχὴν
οὔτε μορφὴ τοῦ Χριστοῦ. καθὸ τῇ μονο-
μερῶς οὐχ ἱστόρηται πότε καὶ ὕ-
στερον ἢ γεννήθη. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐγε-
νόμενος καὶ ἔφυ καὶ ἀνεμνή-
θη. δηλονότι. ὅτι τοῦ θεοῦ λόγου
θεοπρεπῶς πρὸ ἐνθρικῆς σαρκὸς
κατὰ τὸ γεγραμμένον. πνεῦμα ἅγιον
ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ· καὶ δύναμις ὑ-
ψίστου ἐπισκιάσει σοι. διὸ καὶ τὸ γεν-
νώμενον ἅγιον. κληθήσεται υἱὸς θεοῦ.
θεωρουμένη. ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς οὔτε
ἀρχὴν ἡμερῶν. οὔτε ζωῆς τέλος
ἔχει. ὡς γὰρ ὁ ἄναρχος λόγος τὴν
ἐνανθρώπησιν οὐσίας γενομένην
ἀρχήν. σαφῶς ὅτι ὁ Χριστὸς ἄναρχος
διὰ τὴν ἐκ μητρὸς γέννησιν.
οὕτως οὖν καὶ ὁ Μελχισεδέκ· καὶ ἐν
τούτῳ ἀφομοιοῦται αὐτῷ οἰκο-
νομικῶς παρασιωπηθείσης
τῆς γεννήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς τε-
λευτῆς. ἵνα προδηλώσῃ τὰ
τοῦ θεοῦ μυστήρια. καὶ πάλιν

φησὶν ὁ κ(ύριο)ς τὸ ἡμέτερον ἀνέλαβεν
φύραμα ἤγουν· καὶ τὸ ἡμέτερον. ἀλ-
λ' οὐ διῃρημένως ὡς αὐτὸ ἀνέλαβεν·
οὐ γὰρ προϋποστὰν ὡς αὐτὸ ἐστὶ τὸ
ἡμέτερον. ἀλλ' ἀδιαιρέτως ἐκ μήτρας
ἐποιήσατο τὴν ἕνωσιν καθὰ
προειρήκαμεν· ἐντεῦθεν ὡς δὲ λέ-
γουσιν· διὰ τοῦτο ψηφίζονται αὐ-
τοῦ τὰ ἔτη· ἔτη ψηφίζονται αὐ-
τοῦ· οὐ φύσεως μονομερῶς. ἀλ-
λὰ γεννήσεως τοῦ γεννωμένου ἀπ' ἀρχ(ῆς)·
οὐκ εἶπεν ἡ γραφὴ ὅτι ἐγεννή-
θη ἀφ' οὗ ἄλλος ὢν τοῦ μὴ ὁδηγεῖ.
ἢ ὁ θ(εο)ῦ λόγος. ἀλλ' ὁ χ(ριστό)ς. ὅς ἐστι
θ(εο)ῦ ἀγαπητὸς ἀπ' αὐτοῦ· ἀμφότερος καὶ ἀ-
διαίρετος θ(εο)ῦ· γεννηθεὶς οὖν
τῆς οἰκονομικῆς ἔσχεν ἀρχήν.
φύσεως δὲ ἀρχὴν οὐκ ἔσχε διὰ τὴν
ἐκ μήτρας ἕνωσιν· τὴν γὰρ
ὑστέρα ἐστὶ θεοῦ ἀρχὴν σώμα-
τος ἰδοῦ· ἀλλ' ἀφ' ἧς οὐδέποτε
ὑπῆρξεν τὸ κυριακὸν σῶμα
κατὰ τὴν ἀλλοτρίαν φωνὴν

γονος ἂν τῶν προφητῶν Ἰωσήφ· μὴ φοβη-
θῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυ-
ναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεν-
νηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου·
ἀλλ' ἐπεὶ θήσω ἀρχὴν τοῦ γεννηθέν-
τος Χριστοῦ, ἢ διὰ αὐτοῦ ἐστιν ὁ λόγος
σεσαρκωμένος καθὼς ἐν τοῖς
εὐαγγελίοις ἀποδέδεικται· ἢ
τῶν μερισμόν· οὕτω γὰρ ἀρχὴν ἐπι-
θῆναι δύναται τοῦ Χριστοῦ καθὼς
ἀποδέδεικται· δεδίασι φησὶν
ὅτι ὁ Χριστὸς οὐκ ἔχει ἀρχὴν διὰ τὴν ὁ-
μοουσιότητα· ἢ ἐκ ποίας ἀρχῆς οὐκ
ἔχει; διότι αὐτὸς τὴν αἰτιώδη
ἀρχήν. διὰ τοῦτο οὐκ ἔχει;
ἢ πῶς καὶ οὐκ ἔχει· ἐπειδὴ ἄτροπον
τὸ ἀτρεπτεῖν φησίν. ὅτι οὐκ ἔχει·
ὅσα γὰρ ὑπὸ φύσεως κινεῖται
κἂν ἐκ δυνάμεως τοῦτο· ὁ μὴ ποιεῖ τοῦ
ἀδυνάτου τὸ ἔργον ὡς φησὶ σύνεσιν.
ἐκ φύσεως καὶ κινεῖται καὶ ὀνομά-
ζεται· καθάπερ τὸ γάμος ἀπο-
βραχὺς συστάσεως καὶ τῇ θαλάσσῃ

σφραγῖδα· οὐκ ἐπιλείψεται ποτα-
μὸς ἀλλὰ θάλασσα. ἐκεῖ θεὸν ἀρ-
χὴν λαμβάνει καὶ ἐκεῖ θεὸν καταλή-
ξας. ἡ μὲν γὰρ ἡ σωματικὴ δύ-
ναμις ὥσπερ ὑποβρέχουσα ἐνήργησεν
τῷ λόγῳ καὶ οὕτως ὀργ[illegible]
νοήσεως καὶ ἀρχὴν ἔχειν κατὰ τὴν
τοῦ σώματος φύσιν. ἡ δὲ τοῦ θεοῦ
ὅλος θεὸς ὑπάρχων ἐνήργησεν
κατὰ τὸ εὐαγγέλιον. φανερὸν ὅτι
πρὸς ἐκείνην τὴν φύσιν τὸ ἅγι-
ον σῶμα γίνεται· ὅτι ἐν αὐτῷ κα-
τοικῆσαι εὐδόκησεν πᾶν τὸ
πλήρωμα τῆς θεότητος σωμα-
τικῶς. ἢ δὲ ἐν αὐτῷ τὸ πλήρωμα.
δηλονότι οὐδὲν ὑπολείπε-
ται τῆς θεότητος. ὃ οὐκ ἔχει
τῶν ἀγγέλων ὁ τοῦ Χριστοῦ· ἤτοι τὴν ἀρχο-
[illegible]· ἤτοι τὴν θεότητα·
ἤτοι τὴν ἀφθαρσίαν· ἤτοι τὴν ἀόρατον·
ἤτοι σοφίαν [illegible]. πάντα
ἔχει· ὅτι ἣν εὐδόκησεν ἐν αὐτῷ
κατοικῆσαι πᾶν τὸ πλήρωμα.

τῆς θεότητος σωματικῶς· διὰ
τοῦτό φησιν ὁ παῦλος· ἡμεῖς ἀ-
πὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν
κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώ-
καμεν κατὰ σάρκα χ(ριστό)ν· ἀλλὰ
νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ἐγνώ-
καμεν γὰρ ὅτι ἐν αὐτῷ κατοι-
κεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεό-
τητος σωματικῶς· καὶ ἐσμὲν
ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι· καὶ
οὐκ ἔτι ἐσμὲν ἐν αὐτοῖς· ἀλλ᾽ ἐν αὐ-
τῷ· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τὸ πλήρωμα
τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρου-
μένου· οὕτως δὴ οὖν ὁ καὶ τὰ χ(ριστο)ῦ·
μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς
τέλος ἔχων· πάλιν ἐν χρόνοις·
καὶ ἀφομοιούμενος μελχισεδέκ· πασ-
μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές·
τοῦτο καταδῆλον πρὸ τοῦ νόμου τοῦ θ(εο)ῦ·
οὐ μόνον ὢν περιεκτικοῦ· ἀλλὰ ὁ
περὶ πάντων τῶν ἄλλων· προσ-
τομένων ὅτι ἐμφέρεται ἐν
τῇ γραφῇ καὶ τὸ διηνεκές· καὶ

ὅτι μένουσι παρ' αὐτοῦ θεοῦ δι-
ηνεκῶς· ἡ Ἠσαΐας ὁ προφήτης
τῇ ὁμοίᾳ προφητείᾳ τῆς οἰκίας ἔργῳ δι-
ηνεκῶς· ὁ παρ' αὐτοῦ προφή-
ται μένουσιν ἔργῳ διηνεκῶς καὶ
παρ' αὐτῇ νεαρᾷ ὡς παρ' αὐτῷ θεῷ·
Ὁμοίως καὶ οἱ ἀπόστολοι μένουσιν
ἔργῳ διηνεκῶς· ἔργῳ [illegible] πάντα
ὅλα ποιεῖ διὰ ἐποπτείας Χριστοῦ καθημέραν ἅμα αὐ-
τοῦ θνησκόμενοι· καὶ πάντες οἱ ἱε-
ρατεύσαντες τῷ Χριστῷ· μένουσιν ἱ-
ερουργοὶ ἔργῳ διηνεκῶς· οὕτως
καὶ ὁ ἀλλόφυλος Μελχισεδὲκ ἱερατεύ-
σας τῷ θεῷ· μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διη-
νεκὲς κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυ-
λέγοντος· ὅτι παρ' αὐτῷ ζῶντι
εἰς θεολογίαν δὲ ἀφωμοιωμένοι·
Καὶ τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Μελχι-
σεδὲκ ὡς θεοπρεπῆ χάριν νοού-
μενοι· τὸ θεωρεῖτε δὲ πηλί-
κος οὗτος· ᾧ δεκάτην ἔδωκε
Ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ
πατριάρχης· Καὶ εἰ τοῦτο

προσθέσθαι τοσαύτην ἀξίαν· ἆθλα δὲ εἰσὶ
δὴ ἡμᾶς ζῶα καταπατεῖ μόνην ταῦτα
ἀμφιάσαι; ὁ τοίνυν ἑαυτὸν ἀπελαύνων
ἐλαύνων ἢ ἀφεὶς τὴν σάρκας· τοῖς
ἀποδεδομένοις προσηκόντως;
περὶ τοῦτο οὐ καλῶς νομοθετοῦν
ποιησάμενον· ἀλλ' ὅτι προσήκειν
σῶμα αὐτοῦ ὁ πατριάρχης;
μὴ γένοιτο· ἢ δὲ πῶς ὅσον μέχρι
τῆς ἀφροσύνης· ὅτι δὴ πηλικότητι
τὸν ἀπλανῶν ὁρίζουσιν· καὶ
οἱ ἀμφ' ἀχύρου τι; οὐ γὰρ ἡ τῶν
ἀστέρων ἢ πηλικότητος ὁ τοι-
οῦτος ὠκεανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν· ὁ ἐπιγραφόμενος φερομένων
τῶν ἄστρων καὶ πρὸς ταῦτα ... αὐτοῖς
αὐτῶν εἰρήσεται τὸ δεῖν ἀνθρώπων.
τῶν αἰτιῶν ἢ μᾶς· οὐ προσφα-
τος· ἀλλ' ἐκ δύο καιρῶν προσφυ-
ῶς ἀναλογεῖν ὁρισάμενος·
Οὐδ' ἡ τῶν ἐτησίων βρυγμῶν ἐξ ἀέρος
ὑετῶν καὶ χιόνων ἐπιφορᾶς·
κρυμοῦ τε χειμερινοῦ· θερινοῦ

καὶ μόνον οὐ βοᾶν· ἴσταμαι τὸν κό-
σμον αὐτὸ λέγει· οὐδὲ γὰρ πέμπει
ὅτι περμένων δικαιοσύνην ἀντιπο-
ζων. καὶ ἁμαρτωλοῦ ἀμειπακρί-
τως ἐδέησε συγκλινομένους· ὅταν
τὰ χοῦ ὁρμᾶν διαιρεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν
πατέρων μήτηρ ἀσυγχύτως· ὁ τὸν μέγα
θεὸν κτίσας καὶ πάντων γραφὴν
καὶ βέρειτο· ὁ τὴν ἀσθενῆ φαίνεσθαι
τὸν ἰσχυρόν· καὶ τὴν μωρίαν τοῦ φρο-
νίμου σοφωτέραν καὶ ἁμαρτωλοὺς
ὁ δεξάμενος ἐκ θανάτου ζωήν. καὶ τὰ
ἀδύνατα δυνατὰ ποιήσας· οὐδὲ
τοιοῦτον ἡμῖν ὁ ἀπόστολος ἐστὶ τοῦ
μελχισεδέκ· ἀλλὰ θεωρεῖτε
φησὶν πηλίκος οὗτος· ᾧ καὶ δε-
κάτην ἔδωκεν ἀβραάμ· ἀπ' ἀρχῆς
ἦν θεοῦ· ὁ παῦλος ἐν πηλικότη-
τι. τὴν ἀκατάληπτον δύναμιν
παρίστησιν· τοῦτο γὰρ οὐδὲ μὴ
θαυμαστόν. ἀλλ' ὅτι τοῦ πατριάρχου καὶ
τῆς τοῦ ἀβραάμ. ὡς ἐστι καταγομένου
ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτανόντων· ὁ γάρ

ὁ παραφέρων ὁ σκοπὸν εὕρηται περὶ μελ-
χισεδὲκ γεγραμμένον· μήποθεν
τι τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ ἀπο-
στόλου· ὅτι ἐφ' ὃν λέγεται ταῦτα
φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν· ἐξ οὗ
ἱερωσύνης ἐλάμβανεν· πρόδηλον
γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ
κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· ἀκολουθήσομεν
τῇ ῥήσει Παύλου· ὁ μὲν γὰρ προ-
φητικῶς χρηματισθέντα πρό-
σωπον τὸ χρηματίσαντι· μὴ
δὲ ὑπάρξαντα πατρικῶς γενεαλογημέ-
να· αὐτοῖς ἀπονέμει τοῖς ἀγνώσ-
τοις ποίας φυλῆς μετέσχηκεν ὁ μελχισε-
δέκ· ὅτι αὐτὸ λύσαιμο μὴ ζητεῖσθαι
τὰ εἰρημένα ἢ τὰ γενόμενα·
οὕτως δὲ παραλαμβανόμενος, πάντως
ἂν καὶ τὸν ἄμμωνα σφαλλεσθέντα
τὴν ποιητικὴν θεῶν ἦν ζῶον· ἢ
μὲν ἦν θεοῦ, ὡς τὸν ὁλοθρευτὴν
ἄγγελον ἀνῄρηται νόμῳ τὸ αἷμα αὐ-
τοῦ· τάχα δὲ καὶ τὸν χαλκοῦν ὄφιν
θεοποιήσασι· ταῦτα παραλαμβα-

καὶ [illegible] βεβαιῶσαι· ἵνα μὴ τὸν κό

σμον ἀπολέσῃ· οὐδὲ γὰρ περὶ μὲν

ὅτι [illegible] δικαιοσύνης [illegible]

ζων. καθάπερ τοῦ λόγου ἀπεκρί

[illegible] συνδραμεῖν [illegible] ὅπου

ταχοῦ [illegible] ἐν τῷ

πατρὶ μήτρας ἀσυγχωρήτως· ὁ τοίνυν

θανάτω [illegible] καὶ τὸ [illegible]

καὶ ἐγείρειν· ὁ δὲ [illegible]

τοῦ ἰσχυροῦ· καὶ τὴν νέκρωσιν τοῦ φρο

νήματος [illegible] καλεῖ [illegible]

ὁ δὲ [illegible] ἐκ θανάτου ζωήν. καὶ

ἀλλὰ φαμὲν [illegible] οὐδὲ

τοιοῦτον [illegible] ὁ ἀπόστολος εἶπε τοῦ

μὴ λόγος δεῖ· ἀλλὰ [illegible]

[illegible] πηλίκος οὗτος· ὢ καὶ δι

καίων [illegible] ἀβραάμ· ἄρα

[illegible] ὁ παῦλος [illegible] πηλίκη

[illegible] τὴν ἀκατάγνωστον [illegible]

[illegible] τοῦτο γὰρ οὐδὲ

θαυμαστόν, ἀλλ' [illegible] δικα

[illegible] τοῦ ἀβραάμ [illegible] καταφρον

[illegible] ὁ γὰρ

164

ὁ ὡς ἀμφὶ νεὼς σκοπὸν εὕρηκε περὶ μελ-
χισεδὲκ ἐν τοῖς γεγραμμένοις· μέμνησθαι
τι τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ ἀπο-
στόλου· ὅτι ἐφ᾽ ὃν λέγεται ταῦτα
φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἐξ οὗ
δεὶς τετόλμηκεν· πρόδηλον
γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ
κ(ύριο)ς ἡμῶν Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς· ἀκολουθήσομ(εν)
τῇ ὑφηγήσει Παύλου· εἰ μὴν τὰ προ-
φητικῶς χρηματισθέντα προ-
σώπῳ τῷ χρηματίσαντι· μὴ
δὲ ὡς ἄρτι πατρικῶς γεγενημέ-
νῳ· αὐτοῖς ἀπὸ ὀνομάτων τοῖς γένεσι·
ποίας φυλῆς μετέσχηκεν ὁ μελχισε-
δέκ· ὅτι αὐτὸ λύεται μόνον ζητεῖσθαι
τὰ εἰρημένα ἢ τὰ γεγενημένα·
οὕτως δὲ ἐκλαμβανόμενος, πάντας
ἂν καὶ τὸν ἄμμωνα σφαλθέντα
τ[illegible]ικῶς θ[illegible] λέγοντι· ἢ
μὴ [illegible] θ(εο)ῦ· [illegible] ὀλοθρευτὴν
ἄλλον [illegible] τὸ αἷμα αὐ-
τοῦ· τάχα δὲ καὶ τὸν χαλκοῦν ὄφιν
θεοποιήσας· ταῦτα πολλὰ

[illegible] λέγει [illegible]

[illegible]

[illegible] ἀποθνήσκουσιν [illegible]

[illegible] σοφὸν λέγεσθαι

αὐτόν. φυλάσσει [illegible]

[illegible] γὰρ αὐτῶν οὐδὲ [illegible]

[illegible] ἀλλὰ [illegible]

[illegible] ἰυ χυ

οὕτως καὶ ὁ μὲν [illegible]

[illegible] βασιλεὺς δίκαιο-

[illegible] βασιλεὺς ἄφρων [illegible] οὐ

[illegible] ἀλλ᾽ [illegible] καὶ

[illegible] γραφήν. σοφὸν γὰρ λέγε-

σθαι αὐτόν. φυλάσσει [illegible]

κεσι. [illegible]

[illegible]

[illegible] οἱ ἀπὸ [illegible]

[illegible]

ἡ μὲν γὰρ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

νου τελειότεροι· καὶ τό γε τοῦ
ἐκείνους λαβόντος. ὁ μὴ γὰρ αὐτὸ
παρῴφθη· ἀλλ᾽ αὐτό φασιν οἱ λοι-
ποί· μὴ θαυμάσῃς εἰ ἢ τὸ ὅλον ἁμοὶ
ἀπόστολος τὸ μυστήριον τοῦτο·
ὅπου γε καὶ τὸ παύλου δυσθε-
ώρητον κατεφάνη λέγοντι. περὶ
οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερ-
μήνευτος λέγειν· ὅτι τῆς ἀμαθί-
ας· δοκοῦντες εἶναι τοῦ ἀπ(οστόλου)
σοφώτεροι. οὗ τὸ μέσον αὐτῶν
σιν. ὁ περὶ ἑτέρων δεδήλωται
οὕτως· ὃ γὰρ ὅλως αὐτοὶ ἐσόμεθα
ὅτι πολὺς ὁ περὶ τοῦ μελχισε-
δὲκ λόγος ἐστὶν καὶ δυσερμήνευτος·
ἢ πάντως ἂν ποῖος μὲρ εἰ ἐστὶν δυσερ-
μήνευτος· πότερον τὸ ἡμέ-
τερον. ἢ τὸ ἐκείνων. ἡμεῖς γὰρ
λέγομεν. ὅτι ἑρμηνεύεσθαι ὁ μελ-
χισεδὲκ εἰς τὸν ἱερέα ἰησοῦν χριστόν· ς
πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμή-
νευτος καὶ θεῖα καὶ ὁ ἀπόστολος
λέγει. ἐκεῖνοι δὲ λέγουσιν. ὅτι

τοῦ φωνῆς ἐστίν· ἡ δὲ φωνὴ τοῦ θεοῦ.
τοῦ ἀδελφοῦ ἑρμηνεύεται· διὸ καὶ ἀπο
λεκανοῦσι φωνῇ· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἑρμη
νεύονται· διὰ τοῦτο ἴδωμεν.
ἐν μαρτυρίῳ ἄλλος ἀπόστολος ἡ πάν
τες τοῦ ... ἡ μήτηρ λόγος καὶ
δικαίου ἑρμηνεύεται· ἡ μὲν ... ἐκ ...
... τοῦ μελχισεδὲκ εἰρή
νης· ἑρμηνεύσας αὐτὸν τὸν
θεὸν αὐτῷ ... αὐτὸν
φύσει θεόν· ἡ δὲ ἑρμηνεία ἡ μὲν ...
καὶ ... τοῦ μελχι
σεδὲκ ... καὶ ἑρμηνεύσας
μένη κατ' αὐτὴν ὑπὸ ... τοῦ ἀπ
οστόλου· καὶ ... βα
σιλεύοντος· πρῶτον μὲν γὰρ
ἡμῖν ... ὁ θεὸς ... ὁ ...
μνημονευόμενος· ὅτι ... καὶ
... τῶν ...
ἦν ὁ μελχισεδέκ· ...
ἐγχώριον· ... μετὰ τὸ
... τοῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς
... τὸν λαόν. ἀποκληρώσας

αὐτὴν ὁ θ(εὸ)ς τοῖς ἐρωτῶσιν τοῦ ἐ-
κεῖ ἀναφέρεσθαι τὰς θυσίας
ἐκ παντὸς ὅπου τῶν ἰουδαίων·
ὅθεν καὶ μετὰ τὸ καταπαῦσαι
ἀπὸ τῶν πολέμων. μετωνόμα-
σαν τὴν πόλιν σαλήμ. ὅ ἐστιν εἰ-
ρήνη· ἱερουσαλὴμ δέ. ὅρασις εἰ-
ρήνης. τούτου χάριν ὁ μελχισε-
δὲκ παρὰ τοῦ παύλου καὶ τῆ γρα-
φῆ. βασιλεὺς εἰρήνης ἑρμηνεύ-
εται· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐβασίλευσε
τὸ πρότερον. ὡς ἐστὶ τις ἐστὶ ποι
βασιλεὺς σελεύκος· σελεύκος δὲ
ἑρμηνεύεται ἀμήχαι· οὐκοῦν
ἐστι κόπος. ὁ μὲν ἡγούμενος σελεύσα
κατὰ τὴν ἀπόλεσιν ὀνομαι. ἡγού-
μενος ἀμήχανος ἑρμηνεύεται·
οὐ φύσει μέν τοι ἀμήχανος ἐστὶν ἡ-
γούμενος. ἀλλὰ αὐτὴ κατὰ ἑρμηνείαν
ὀνομασίαν. χ(ριστὸ)ς δὲ ἐστὶ φύσει ἀ-
γιείας ἡγούμενος· ἄρα οὖν γοῦν
σιν ὁ τε ὁ μελχισεδὲκ κατὰ ἑρ-
μηνείαν ὀνομαστικὴν βασιλεὺς

ἑρμείας δὲ λέγεται· ἡ μὲν γὰρ [illegible]
[illegible] ἐξουσία [illegible] βασι-
λεύοντος· οὕτως καὶ ὁ ἡγούμενος
[illegible] ἑρμείας·
[illegible] αὐτὸ [illegible] τῆς [illegible]
[illegible]· φανερὸς ὅτι καὶ οὗτος
τυγχάνει [illegible] ὀνόματι βασιλεὺς [illegible]
ρμείας [illegible] τῆς
[illegible]· τὸ δὲ βασιλεὺς δὴ καὶ
[illegible]· τοῦ δὲ [illegible] ὀνόματος [illegible]
ἑρμηνεία· τοῦτο δέ ἐστι μάλιστα
[illegible] τῇ χαρᾷ [illegible]· Και
[illegible] φανερὸν [illegible]
[illegible] ἀμφοτέ-
ρων· ὁ ἑρμῆς [illegible] ἀθάνατος·
[illegible] πολλοὶ [illegible]
[illegible] ὀνομασθῆναι· παρὰ τοῦ
[illegible] ἀθάνατοι [illegible] κατὰ τὴν
[illegible]· οὕτως [illegible]
[illegible] λέγονται δὲ δοῦλοι τῶν
χαρόντων· ὅσοι ἀθάνατοι
λέγονται· καὶ οἱ θνητοί· ὅσοι
[illegible] τοῦ λόγου

χρόνιοι· ὥσπερ δημοκρατίαι. καὶ γ
δεινῶς ἀνδρὸς ἐκράτησαν· καὶ
εὑρέθησαν οἱ χρησμοὶ ἀναντάλλη-
λοι τοῖς πράγμασιν· ἐπεὶ ὥσπερ τὰς ὀ-
νομασίας ἑρμηνεύσαμεν κατὰ
διάταξιν· φέρε ἴδωμεν οἷόν τι καὶ τὰ
πράγματα ταῦτα· ὁ ἀβραάμ
μετὰ τῶν ἰδίων οἰκογενῶν τρι-
ακοσίων δεκαοκτὼ· ἐπολισμέ-
νος ἐκ τοῦ μελχισεδὲκ τοὺς
ἀλλοφύλους ἐτροπώσατο. οὕτως
ἐπὶ τοῦ χριστοῦ οἱ ὄντως οἰκογενεῖς
αὐτοῦ τριακόσιοι δεκαοκτὼ πα-
τριάρχαι· ἐν τῇ νικαέων πόλει
ἐπισκοπικῶς ἐπολισμένοι τὸν
ἄρειον ἐτροπώσαντο· ὡς δ' ἑρ-
μηνεύσαμεν προσφυῶς; τότε ὁ
μελχισεδὲκ ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ
οἶνον ἀναπαύων τοῖς ἐπανα-
στρέφουσιν ἀπὸ τοῦ πολέμου·
ὁμοίως καὶ ὁ χριστὸς ὁ μέγας ἀρχιε-
ρεὺς τοῖς ἐκ τοῦ νοητοῦ πολέ-
μου πρὸς αὐτὸν ἀναστρέφουσιν.

διὸ δὴ ὡς ἡ κατ' αὐτὸν καὶ οἱ τὸν ἥλιον μέ-
νον λίθον· λέγει δὲ φησὶ τὸ ἐξ αὐ-
τοῦ ὑπ' αὐτοῦ· πάρεισι γὰρ δίδωσιν
ἀμαρτιῶν δὲ καὶ ἄνω αὐτὸ τῶν ἀλλο-
φύλων τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ ὀ-
φθαλμοὶ τῆς ὀξύτητος πίθουσι·
προσφέρουσι τοῦ χριστοῦ τὰ ἀλλο-
φύλια· αἱ γὰρ πενίαι τ... σθήσεσθαι·
δὲ ὥσπερ ἂν ἀπεβλήθησαν αὐτοῦ· καὶ ὁ
ρᾶς λέγω καὶ ἀδικῶν. ὃς ἑκάστη
γίνεσθαι τῶν μορίων τῆς
φύσεως ἢ μιῶν τῆς αὐτῆς ἀρχὴ αἱ
λαὶ τῷ εὐθεῖ ὥσπερ ἴσων τῶν μελῶν
ἀλλ' ὅλων κατὰ τὴν προειρη-
μένην ἱστορίαν· ἀπὸ δὲ αὐτῶν ἡ
ρ ἡμετέρων ἐμβρύων· πῶς ἀπολλυμένη
μηνὸς λόγος καὶ ὁ σπερματικός;
μὴ ὅσον τοῖς παροῦσι γραφὴ θαυμ-
μηδ' ἐκκλησίας ἀνάπαυσις καὶ ἀμή-
χανον δὲ αὐτὸ φησὶν ἐπαγόμενον· λο-
γίζεται δὲ τοῦτο πρὸς θεοῦ φύσιν· καὶ γ
Κ καὶ γυναικὸς ὅσα δὲ κεῖται ἡ θεία
γραφὴ ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ

περὶ τῶν τύπων· περὶ τοῦ λὼτ
τοῦ ἀδελφιδοῦ ἀβραάμ· περὶ τῶν
πέντε βασιλέων· ὧν τὰ ὀνόματα
ταῦτα τὸν τόπον ἀμαλὴκ τῶν ἀμορ
ὀνομάσασα· καὶ τὸν μελχισεδὲκ
καὶ τὴν πόλιν σαλὴμ φανερῶς δη
λώσασα· οὐδὲ ἓν δὲ τούτων
πρὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ κυ αὐτολύ
τως ἑρμηνεύεται· ἡ γὰρ φύσις
τὰ ὀνόματα ἀξιοῖ. οὐκ ἔτι ἑρμη
νείαν οὐκ ἔτι φύσεως· πολλοῦ·
πολὺν ὁ λόγος καὶ διασαφηνίζεται·
ἀμφήνωσε τὸ γεγραμμένον. ὅτι
ταῦτα. πῶς ἐσώθη μόνος ἐκ γῆς
γεγραπται δέ. πρὸς μονὰς θεῖαν
μετέραν. ἐν οἷς τὰ τέλη τῶν αἰώ
νων κατήντησεν· καὶ τοῦτο
δὲ ἄρα καὶ ὀνειδισθῆναι παρ' αὐ
τῶν· πῶς ὁ θεοῦ λόγος μὴ ἔχων
τὸ τῆς σαρκὸς ἐστράτευσεν·
πῶς δὲ καὶ ὑπὲρ τίνος ἐστρά
τευσεν· ἢ ὑπὲρ τοῦ κόσμου δι
λοις καὶ πῶς ἔζη τὸ θῦμα· χω

ριος γὰρ ἀρ[illegible] [illegible] κοινω[illegible]

[illegible]

οἱ [illegible] ἱερατικῶν [illegible] καὶ μαρ-

τυρεῖν. ἢ δὲ ἔλεγον ὅτι ἑαυτοῦ

μὲν [illegible] τῶν

μελλόντων. οὐ [illegible] κο-

τοῦ [illegible]

ρέστερον. μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἑαυτοῦ

[illegible] ὁ [illegible] δὲ αὐτοῦ

[illegible] οὐ [illegible]

[illegible]

[illegible] γραφὰ [illegible]

ὅτι [illegible] μυστήριον

τοῦ [illegible] ἐστιν καὶ

[illegible] τοῖς ἁγίοις ἀποστό-

λοις αὐτοῦ καὶ προφήταις [illegible]

[illegible]. οὐδὲ προφῆται [illegible]

περὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολοι.

ἀλλ' αὐτὸς [illegible] ἡμῶν θεὸς [illegible]

ἡμῶν [illegible]

[illegible]

[illegible] θεοῦ [illegible]

[illegible] χωρὶς δὲ

σαρκός· ὁ ἱερεὺς οὐκ ὀνομάζεται·
ἀνθρώπων ἐθνῶν μὲν ἀλλὰ τῶν
προνόμου. Καὶ διὰ τοῦτο ἀποδέ-
δεικται ἱερεύς· ὡς ὢν ἀπ' ἐθνῶν
αὐτῶν ναός· Καὶ ἀποδέδεικται ἱε-
ρεύς· Καὶ ὡς ἀπ' ἐθνῶν αὐτῶν Ἰα-
κὼβ καὶ ἀναδέδεικται ἱερεύς·
ὡς οὗτοι παρὰ τὸ προνόμου ἔθνους,
ὅτι ὡσεὶ καὶ ὁ Μελχισεδὲκ προ-
νόμου ἦν ἱερεύς· ἀλλὰ βασιλεὺς τοῦ
τούτου καθὼς ἡ γραφὴ ἱστορεῖ·
ἡμεῖς δὲ ἀγραφῆς οὐ περιαπολογ
καὶ ὡς παραζητεῖτε τὸ ἡμῶν· ἀλ-
λ' ὅλως ζητεῖτε τὴν διαφορὰν
τοῦ πράγματος· ὁ Μελχισεδὲκ
οὐκ ἐθνῶν ἦν· ἀλλὰ μόνον ὀνομα-
σθῆ· βεβαιότερος ὢν μόνοις τοῖς ἐν-
θέτοις· ἐπὶ γὰρ εὐγενοῦς ὁ μόνον ὀ-
νομασθείς· ἐπειδὴ τὸ εὐγε-
νὲς ἱερεὺς οὐκ ἦν ὅτε ἦν· ἡ γὰρ
τοῦ χρηματίζειν· τὴν δὲ ποιὰν
τὴν διαφοράν· τὴν ἐκ γένους ἀ-
κριβολογίαν παρεθήκαμεν·

ἡμᾶς δὲ ἐθνικοὶ κακολογοῦσιν κακολογίαις ταῖς
ὁμοίαις ἐν ἔργοις ἐρχομένους τοῦ θεοῦ.
θαυμάζειν τοὺς ἐθνικοὺς ἀκούσαντας τοῦ
μακαρίου πέτρου σαφῶς ἀκριβ.
αὐτῶν βοῶντος καὶ λέγοντος·
ὅτι ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι.
οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις
ἀπωλείας· προσφυῶς δὲ εἴρη-
κεν τὸ παρεισάξουσιν. καὶ προσκο-
ποιοῦσι γὰρ ὄντως· ὡς καὶ αὐτοὺς ἂν
εὕροις ἐν τοῖς παρατυχοῦσι τοῖς.
κατ' αὐτὸ αὐτὸ ὡς τὰς ἀποσιερίσας
ποιοῦνται· πῶς γὰρ μὲν αὐτὸν λέ-
γουσι φανερῶς θεόν, πῶς δὲ καὶ
παρ' οὐρανοῦ ὁμολογοῦσιν· ὅτι
ἡμᾶς αὐτοῦ ἱερεῖα τοῦ θεοῦ ὀνο-
μαζομένους καθὼς καὶ ἡ θεία γρα-
φή· ὡς ὅλως ἡ θεία γραφὴ τοῖ-
ς εὐνοοῦσιν· ὡς πᾶσι πάντα κατὰ
τὴν γραφήν· πρὸς τὸν ἡ γραφή.
θεὸν αὐτὸν οὐ λέγει μὴ τοῦ θεοῦ λέ-
γουσιν· ὁμολογεῖ τοῦ σαρδ. καὶ
ταύτην· ὅτι ἀφ... ἐν τῷ

-σα τοῦ θ(εο)ῦ. ὁ υἱὸς ὤν· καὶ ὅτι περ
μὴ γεννώμενος ἐξ ἀεὶ βασιλεὺς δίκαιος
ὅσιος ὢν καὶ ὁ υἱός. καὶ ὅτι ὁ θ(εὸ)ς
φθονῶν λέγεται ταῦτα. φιλῆς δὲ
ρας μετέχειν εἶναι. καὶ μὴ περικο-
πὴν ἀμφορέων ἐκλελοιπέναι.
ὥσπερ θεῖν ὑποκρίσεως τοὺς πολλοὺς
καὶ παιδεύειν τοὺς μὴ πιστεύ-
ρους. ἡ μὲν ὁμβρίου ζητεῖν τόλμην
τοιαύτην κατάστασιν λαμβάνειν τῶν
παραινεῖν. τοὺς δ᾽ ἐφ᾽ ὁμοίαν πολα-
νομένους πείθειν αὐτοὺς καζό-
μενα. ἐκ τούτου δὲ ὅταν ἴδωσιν
τοὺς ὑπ᾽ αὐτῶν ἡττημένους.
μεταμορφοῦσαι θέλοντας. ἐπελάθοντο
τε γράφοντες αὐτοὺς περὶ θεολογίας
ἐπικρατοῦσιν. οἳ πᾶσαν ἀλλήλων
τῶν. ἃ καὶ οὐκ ἔστιν φύσει θ(εο)ῦ ὁ
μὲν λόγιος οὐδείς. οὐδὲν ἡμαρτηκό-
μενοι ἀλλ᾽ ὃν θεοποιήσαντες· γεγρα-
πται γάρ· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ
ὑψίστου πάντες. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο.
ὅτι τὰ τοιαῦτα δεχόμενοι ἀβέβαιον

μετ[illegible] ἢ σχῆ [illegible] φησιν ἀποθήκη [illegible]
την σταφίδα· οὕτως γὰρ τὸν κ(ύριο)ν
[illegible] τῶν ἀγαθῶν [illegible] γνώσονται· καὶ
οὐκ [illegible] σοφ[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] λατρ[illegible] δὲ [illegible]
[illegible] παρα[illegible] παρασκε
[illegible] [illegible] αὐτῆ
λι[illegible]μενοι [illegible]
[illegible] αὐτῶν βουλόμενος· ἀρχ ιδ
κε καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τέλος ἔχοντας
[illegible] εὐφρο[illegible] ὁ [illegible].
μιμήσασθαι τὴν ἐκείνων [illegible]
[illegible] καὶ τοῖς ἀρχιτρόφοις [illegible]
[illegible]· ἐκλύειν αὐτῶν [illegible]
αὐτὰς [illegible] ὅμοια
[illegible]· ὅτι καὶ [illegible]όμε
[illegible]· οὐδὲν ἁμαρτήσομεν
ἐπὶ τούτῳ· ἀμφότερον [illegible] ἔχοντας
[illegible]νομίζοντας· γέγραπται γὰρ·
ὅτι οὐκ [illegible]
[illegible]· ἐπειδ[illegible]
[illegible]· ἀλλ' [illegible]
[illegible]

ρουμένου· ἀκουόντων τῶν ἀπ-
παγγέλλοντος· ἐπειδὴ δὲ ἦν τοῦ εὐαγ-
γελίου δεύτερος κήρυξ καὶ παρα-
δέξασθαι· ὁ μὲν γὰρ ὁ ἀρχόμενος
ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς φωνῆς ὁ μὲν οὐκ ἐκή-
ρυξε μόνον· ὁ δὲ παρ' ἑτέρων λαμ-
βάνεται· ὁ οὐκ ἐδίδαξεν· ὁ δὲ ἀπὸ
ἑτέρου ὃ οὐκ ἐδιδάχθη· καὶ πρὸς
ἐπιμάχεσθαι· ὁ οὖν οὗτος δὲ τοῦ εὐαγ-
γελίου σφραγὶς ἐστί· τί φασὶν
λοιπὸν οἱ τὰς αἱρέσεις παρεισά-
γοντες· ἢ οἱ πιστεύοντες τοῖς αὐτοῖς·
ἀλλ' ἅτε βασιλεῖ προσήκει· τί-
σιν παρ' αὐτοῦ διδάσκουσιν ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις καθάπερ καὶ τὸ
σήμερον· Ἵνα τοσαῦτα· ὅτι παρ'
τοῦ διδάσκοντος τῶν πολλῶν
τοσοῦτον ὡς θέλειν εἰσαγαγεῖν·
οὐδὲ τὸ δὲ καινοτομίας μηδὲ
τὸ κεκρυμμένον καθάπερ ἐ-
κεῖνοι ποιοῦσιν· ὁ δὲ καὶ τοῦ
πάλιν δεῖ ἀκούσεσθε
ρατε· παρὰ τῶν ἐσυτῶν

ἐστι τροφή· ἢ τὸ ψεῦδος αἱρετι-
σάμενος μετ' αὐτῶν [illegible]
ὁ πατὴρ ἐπισκόπους καὶ τοὺς πατέρας.
Καὶ ἐπὶ τούτῳ δὲ δεῖ δοκιμάσαι
αὐτῶν τὴν ἀφροσύνην. [illegible]
αἱρετικῶν πονηρότεροι τυγχά-
νουσιν· ἀφορισθέντες γὰρ ἀ-
πὸ τῶν ἁγίων ἐπισκόπων καὶ ἅμα
ἀθετηθέντες ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως.
καὶ κοινωνοῦσι λάθρα καὶ συνάγονται·
τοῦτο ἐστὶ τὸ προειρημένον· ὅτι
τὰ μυστήρια τοῦ χ(ριστο)ῦ καὶ τὴν οἰκονομί-
αν αὐτοῦ [illegible]· οὐ μόνον δὲ
τοῦτο, ἀλλὰ καὶ [illegible]
[illegible]

περιτρέψας αὐτῶν τὴν πανουργί-
αν· καὶ φανεροὺς ποιήσας αὐτούς·
εἰς βόθρον ὃν εἰργάσαντο πα-
ραχωρεῖ ἐμπεσεῖν κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον· ὁ μὲν ἀφ' ἑνὸς τὰ αὐτῶν
τὰς λαθραίας τοῦ κακοῦ συμφο-
ράς, τοῦ προκειμένου γενό-
μεθα· τὸ δ' ἐλέγξαι αὐτῶν διελέγξαι
τὴν κακοσοφίαν· τὸ γὰρ ὄ-
νομα ἐκεῖνο, προφῆται οὐκ ἐκή-
ρυξαν· ἀπόστολοι οὐκ ἐδίδαξαν·
μάρτυρες οὐχ ὡμολόγησαν· οὐ
δῆτα ὧν ἄλλων πατέρων οὐκ ἔγραψαν:
διό· ἀναμιμνήσκομεν ὑμᾶς καὶ τῆς θεί-
ας ὅτι ὅσοι ἀπολογοῦνται περὶ τοῦ φρο-
ναν πεποίηκεν· ἵνα αὐτὴν ἐκστήσου
ὑπερηφανίαν θελήματι μαθή-
σας· λοιπὸν καὶ τοῦ πατρὸς μαθη-
τοῦ συγκαταβαίνειν· πῶς γὰρ ὁ
θελήματι ὁ τοσοῦτον ἔχων ἦθος
μαρτύρων ... τῆς
ἀρ... εἰρήνης καὶ
ὁμολογίας· ὅσα οὐδὲ αὐτῶν ...

[illegible] ἢ γὰρ χωρὶς [illegible]
[illegible] ὁμολογ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἄλλον [illegible]
[illegible] ἔκρινα
ἢ [illegible] ἢ μὲν εἶναι [illegible] τοῦτον [illegible]
[illegible] ἢ [illegible]
[illegible]
[illegible] δῆλον
ὅτι [illegible] προειρημέν[illegible]
[illegible]
[illegible] ἢ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] γράμματος·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] μάθε·
[illegible]
[illegible]

οὐκ ὠρίσατο· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν οὐ κα-
τεβάλετο· τοῦ σ᾽ ἀξίου μετέχειν
οὐκ ἐδωρήσατο· ἀγνοοῦ λοιπὸν
τὴν κατὰ προσθήκην [illegible] τῶν ἀγαθῶν
ἔχομεν δὲ καὶ τὴν πληροφορίαν·
ἡ δὲ λέξις ὅτι ταῦτα πάντα σαρ-
κωθεὶς παρέσχεν ἡμῖν. πάρεστιν
αὐτὸν ὑποδεικνύντα [illegible]
σίας [illegible]· ἐποίησε γὰρ ἡμῖν
ἑαυτὸν διὰ ῥημάτων καὶ πραγμάτων
ἐφανέρωσεν [illegible]. ἐν τούτοις
καὶ [illegible] ἐπηγγείλατο· ἔλεγε
γὰρ ἡ γραφή· ὅτι ὤφθη τῷ ἀβρα-
ὰμ· ἀλλ᾽ εἶπε φωνή· ἐν τῷ λεγόμε-
νος αὐτῷ ἐν τῷ λαῷ καὶ προσδε-
[illegible] μένη· καὶ ἑαυτὸν [illegible]
[illegible] ἐν τῇ χαλ-
δαίων· καὶ πρὸς τῇ δρυῒ τῇ μαμβρῆ·
Καὶ ἐν ἑτέροις καὶ πολλοῖς καὶ
λόγοις καὶ πράγμασιν· οὐ διαμ-
[illegible]· οὐ [illegible].
οὐ [illegible] ἡ γραφὴ
δεδήλωκεν· τούτου χάριν. ὧ

173

...ταῦτα καὶ ἡ πίστις· ἀδήλωτο
φρόνημα· ματαία ἡ τοιαύτη θεο-
σοφία· ἀδιάπτωτος ἡ τῆς ὀρθοδό-
ξου πίστεως δὲ ἀποστόλων μαρτυριῶν
φανερῶς θεσπιζόντων· ὅσοι ἂν ἑτέρως
θελήσωσι· καὶ ὑπὸ δόξης ἠγα-
νοῦσι τὸν μελλοχρόνιον δὲ ἐκ θεοῦ ὀνομά-
ζουσιν ἢ φύσει ἐκ θεοῦ· φανερῶς ἰ-
ουδαΐζουσιν· διότι ὁ Χριστὸς ὁ ἐκ
Μαρίας γεννηθείς, αὐτὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ οὐδεὶς
αὐτὸν ἀγνοεῖ· ἵνα παρ' ἄλλαχοῦ
ζητήσωμεν τὸ πλήρωμα· ἐν
αὐτῷ γὰρ εὐδόκησε κατοικῆσαι
πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
σωματικῶς· καὶ ἐσμὲν ἐν αὐτῷ
πεπληρωμένοι πάντες οἱ πι-
στεύοντες τοῖς λόγοις τοῦ υἱοῦ τοῦ
θεοῦ· εὐδοκίᾳ καὶ δυνάμει καὶ χάριτι
θεοῦ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας ἀμήν:-

Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας:—

Προσήκει τοὺς ἀσκοῦντας τοὺς
ἀρχομένους· τοὺς [illegible] καὶ
πρεσβυτέρους ἐρρωμένον ἔχον-
τας τὸ σῶμα· μὴ τὸν κάματον· μὴ
τὴν κάκωσιν φοβουμένους, πά-
σῃ προθυμίᾳ τῶν χρησίμων τῶν ἔρ-
γων καὶ ἀσφαλεστέραν ἀπαραιτήτως
προΐστασθαι νηστείαν· σταθμῷ τὸν
ἄρτον ἐσθίειν· καὶ μέτρῳ τὸ ὕ-
δωρ πίνειν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν·
τοσοῦτον δὲ, ὅσον πεινῶντας
καὶ διψῶντας ἀναχωρεῖν τοῦ δεί-
πνου· καὶ τὴν ἀγρυπνίαν πρὸς τὴν
λειτουργίαν μὴ ἐμποδίζεσθαι
ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τῶν βρωμάτων·
ἐὰν γὰρ θελήσωμεν ἐσθίοντες
κορεσθῆναι, ταχέως ἀκηδιά-
σαντες ἐπὶ ἑτέραν τραπησόμεθα
ἐπιθυμίαν· καὶ ἐὰν ἐν αὐτῇ
[illegible] ἐγκαταλειφθῶμεν·
καὶ ταύτην ἀφῶμεν πρὸς τὴν ἀποδ

[illegible] ἐφ᾽ ἑτέρ[illegible] ἀπολαυό-
μενοι ἐπεθύμησαν ἀν[illegible] τέρας·
καὶ ὅταν αὐτὴν μεταλαμβάνωμεν [illegible]
πληρούμενοι· καὶ ταύτην ὁμοίως
[illegible] πρὸς τὴν κατα[illegible].
καὶ οὐκ ἔστιν ἡμᾶς ἂν ἐπιθυμή-
σωμεν ἑαυτοῖς ἐπιθυμίαν [illegible]
μνησθῆναι προσπαραλαμβάνειν ἐπι-
[illegible] αὐτοῖς χορταζομένοις
[illegible] τοῦ μάννα [illegible]
[illegible] [illegible] φαγεῖν
ἐν [illegible] ἰσραὴλ· ὅτι μὴ
[illegible] ἐπιθυμῆσαι. τὸ
[illegible] σκόρδα.
καὶ κρόμμυα [illegible]
[illegible] τοῦ ἑτέρου ἐπιθυ-
μίαι· [illegible]
ἄρτου ἐπιθυμοῦμεν ἑτέρου.
τοῦτον [illegible]
μεθα· [illegible]
[illegible] ἐπιθυμοῦμεν κορε-
σθῆναι· [illegible] τὴν [illegible]
τὴν ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἐκφυγ-

μένη. καὶ τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ
ἁμαρτίας
τῆς καρδίας [illegible] ἀποθέσθαι κοσμεῖσθαι.
ἀλλ' ἴσως ἐρεῖ τις· τῶν περὶ τὴν
νηστείαν ὁ [illegible] πρότερος δὲ αἱρε-
μένων· μὴ γὰρ ἁμαρτία ἐστὶν
ἄρτον μεταλαβεῖν τροφῆς; ἀλλ' ὁ
δὲ ἡμεῖς ὡς ἁμαρτίας [illegible] τοῦ
τοσ[illegible] δεόμενοι φυλάττεσθαι.
ἀλλ' ὅστις τούτου τῆς ἁμαρτίας
παρακολουθοῦντος· καὶ ὁ Ἰσραὴλ
ἥμαρτεν ἐπιθυμήσας. ἀλλὰ διὰ
τῆς ἐπιθυμίας θεοῦ καταλαλή-
σαντες [illegible]· ἡ μὲν γὰρ οὐ
δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τρά-
πεζαν ἐν ἐρήμῳ. καὶ μετὰ τὸ
ἑτοιμασθῆναι αὐτοῖς, τὸ τὴν ὀργὴν
τοῦ θεοῦ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς ὅ-
σιν ἔτι [illegible] αὐτῶν. ἰ-
ναμὴ ζῶντος πάλιν. ἑβραῖοι
ἐπεθύμησαν τροφῆς καὶ λό-
γον κατὰ τοῦ θεοῦ ἐλάλησαν.
καὶ ἐγόγγυζον [illegible] οἱ κατὰ
λοιπὸν αὐτῶν. ἔργον δὲ οὐκ ἔστιν

τῆς ἀγαθῆς ὁδοῦ γαστρὸς κρατῆσαι·
θεός ἐστι τῶν ἡγουμένων αὐ-
τῇ. Καὶ οὐκ ἔστιν ἀνασπασθῆναι
τὸν ἀρχόμενον αὐτῆς. Καὶ οὐ
μόνον τῆς ἀπλησμονῆς ἐστὶ τὸ κινδυ-
νευόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἁμαρτί-
ας. Ἐν τῷ γὰρ παρελκεῖν ἡ-
μᾶς ἡμέραν ἀπολαύοντος μηδενὸς
μεταλαμβάνοντας, ἡ ἀκηδία
χώραν λαμβάνουσα [illegible]
καὶ πολεμήσει ἡμᾶς. Καὶ τὴν
μὲν ἀγρυπνίαν ἡμῶν τῆς νυ-
κτὸς μεταβαλεῖ εἰς ὕπνον· τὴν
δὲ προσευχὴν τῆς ἡμέρας εἰς
σαρκικοὺς λογισμούς· ὥστε ἡ-
μᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου μηδὲν ὠφε-
ληθῆναι· καὶ ἐκ τῶν σαρκικῶν
[illegible] λογισμῶν βλαβῆναι τὰ μάλιστα·
ἀρχόμεθα γὰρ ὥσπερ τοὺς ἄλ-
λους ἀσκοῦντας καταφρονεῖν.
Καὶ τοὺς μὲν μικροτέρους ἐξουθε-
νεῖν· ὅπερ ἐστὶ πάσης ἀπωλεί-
ας χαλεπώτερον. ὥσπερ

γὰρ γεωργὸς ἀσύνετος. ἐὰν τὴν
ἑαυτοῦ χώραν πολλοῖς ἀμαράσ-
μασι· ἐργασάμενος ἄσπορον
ἐάσῃ, ζημίαν ἐκοπίασεν. οὕ-
τως καὶ ἡμεῖς· ἐὰν τὴν ἑαυ-
τῶν σάρκα πολλῇ προσοχῇ δου-
λαγωγήσαντες· τὸν λόγον τῆς
εὐχῆς μὴ καταμάξωμεν, μᾶλλον
καθ' ἑαυτῶν ἐσπουδάσαμεν.
ἀλλ' ἴσως ἐρεῖ τις· ἐὰν τῇ προσευ-
χῇ ἡ δικαιοσύνη. τίς δὲ χρεία
νηστείας; πολὺ κατὰ πάντα τρό-
πον· ὁ σπόρος γάρ τι φόρον πονη-
τῶν γεωργῶν. ἐὰν ἐπὶ χέρσου
σπείρῃς μὴ νεώσας σφαλήσῃ.
ἀντὶ πυροῦ ἀκάνθας προσοδευ-
θήσεται· οὕτως καὶ ἡμεῖς. ἐὰν
τὴν ἑαυτῶν σάρκα νηστείαις οὐ κο-
πιάσαντες· τὸν λόγον τῆς εὐ-
χῆς μὴ καταμάξωμεν. ἀντὶ δι-
καιοσύνης ἁμαρτίας καρπω-
σόμεθα· ἡ γὰρ σὰρξ αὐτῇ ἐκ
τῆς γῆς ὑπάρχει ἐκ κάμνης· ς

ἐὰν μὴ τοσαύτην [illegible]
[illegible]. καὶ [illegible]
[illegible]. Ταῦτα
δὲ λέγομεν οὐχ [illegible] τῆς συγγνώμης
ὡς [illegible] βουλομένοις [illegible]
[illegible]. ὃν τρόπον γὰρ οἱ
[illegible] προ-
[illegible]. οὕτως [illegible]
[illegible] αὐτὴν [illegible]
οἱ [illegible]
αὐτῶν. [illegible]
καὶ τὴν [illegible] αὐτῶν. τοῦτ[illegible]
[illegible] αὐτῶν. καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἑαυτοῖς. [illegible]
[illegible]. ἵνα
[illegible] βραχέως καθ' ἡμέραν [illegible]
[illegible]. [illegible]
τῆς ἑαυτῶν [illegible]
[illegible]. καὶ τὴν καρδίαν ἔχωμεν [illegible]
[illegible] ἐν τῷ [illegible] τό-
ραν [illegible]. ὁ [illegible]

θῦ ἀπὸ τῶν σαρκικῶν φυλαχθῆναι τῷ
ἐν ταπεινοφροσύνῃ διαφυλάττειν
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν·
μέχρι μὴ ἡσσώμεθα· ἧς χωρίς· οὐ
δυνάμεθα βοήθειαν τοῦ θεοῦ· διὰ τῆς τα-
πεινοφροσύνης ἐκβουλούμεθα.
οὐκ ἀμελεῖσθαι ἡμᾶς πᾶσαν δόξαν·
πάντα τὰ κακὰ καὶ δι' ἐναντίας
καίνονται ἡμῖν. διὰ τὴν ἔπαρ-
σιν ἡμῶν· διὰ γὰρ τοῦ ἀποστόλου
ἵνα μὴ ἐπαρθῇ ἄγγελος σατανᾶ
ἐδόθη ἵνα αὐτὸν κολαφίζῃ·
πόσῳ μᾶλλον ἡμῖν τοῖς ἐπηρ-
μένοις αὐτοῦ ὅσα τὰ παραδοθή-
σεται καταπατεῖ ἡμᾶς ἕως οὗ
ταπεινοφρονήσωμεν· Οἱ προπά-
τορες ἡμῶν [illegible] ἐδίδαζον· καὶ
πλοῦτον ὑπερεῖδον· καὶ γυναῖκας
ἔσχον· καὶ [illegible] προσηνέσθησαν·
καὶ θεῷ ὡμίλουν, δι' αὐτὴν ἀνάπαυσιν
αὐτῶν τὴν ταπεινοφροσύνην· ἡ-
μεῖς δὲ [illegible] ἀρχὰς ἐρημώσαμεν·
καὶ πλοῦτον καταφρονήσαμεν.

καὶ τὸν οἶκον ἐκκενώσωμεν· καὶ
δικούμεθα ὑπὸ τῶν προσεδρευόντων· καὶ
ὑπὸ δαιμόνων ἐγχλευαζόμεθα
διὰ ταύτην τὴν ἔπαρσιν ἡμῶν. ὁ ἐπαι-
ρόμενος. ἀγνοεῖ ἑαυτόν. εἰ γὰρ ἐγί-
νωσκεν τὴν ἑαυτοῦ ἀφροσύ-
νην καὶ ἀσθένειαν. οὐκ ἂν ἐπήρ-
θη. ὁ δὲ ἑαυτὸν ἀγνοῶν. πῶς δύ-
ναται θεὸν γινώσκειν. εἰ γὰρ τὴν ἑ-
αυτοῦ ἀφροσύνην μὴ θέλοι ἂν ἀποστρέ-
φεσθαι οὐκ ἔχουσιν συνιέναι. πῶς
τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν ἐκείνων, πόρρωθεν
ἐστὶ ἐξ ἔθνους συνιέναι δυνήσεται.
ὁ γὰρ γινώσκων τὸν θεόν. ὅσα παρ-
ξεται τὴν ματαιοσύνην αὐτοῦ καὶ φαυ-
λίζει ἑαυτὸν ὡς ὁ μακάριος ἰὼβ
καὶ λέγει· ἐγὼ ἀκοὴν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ
πρότερον· νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλ-
μός μου ἑώρακέ σε· διὸ ἐφαύλι-
σα ἐμαυτὸν καὶ ἐτάκην· ἥγημαι δὲ
ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν. οἱ τοίνυν
τὸν ἰὼβ μιμούμενοι [illegible] ὁρῶσι
θεόν· οἱ δὲ [illegible] αὐτοί

γιμᾶς ποιοῦμεν αὐτόν· ἐὰν οὖν καὶ
ἡμεῖς βουληθῶμεν ὁρᾶν αὐτόν,
φαυλίσωμεν ἑαυτούς· ταπει-
νοφρονήσωμεν· ἵνα μὴ μόνον
τὰς ἐναντίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐν
ἡμῖν οἰκοῦντα καὶ ἀναπαυόμενον
ἔχοντες κατατριβήσωμεν αὐ-
τοῦ· ὅτι ὥσπερ ἡ ἀφροσύνη αὐ-
τῶν ἡμῶν. ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ
σοφισθήσεται· καὶ ἡ ἀσθένεια
ἡμῶν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ δυνα-
μωθήσεται· ἐν χ(ριστ)ῷ τὸν κ(ύριο)ν ἡμῶν
ἰ(ησο)ῦν χ(ριστό)ν· τὸν ἀξιώσαντα ἡμᾶς
τῆς δωρεᾶς αὐτῆς· περισσο-
τέρως δοξασθῆναι ἐν ἡμῖν· καὶ
τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν τὸν σατανᾶν
τὸν ἀντίδικον ἡμῶν ὑπερβα-
λόντως καταισχῦναι δι' ἡμῶν·
ὅτι αὐτῷ πρέπει ἡ δό-
ξα καὶ ἡ προσκύνη-
σις καὶ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια· εἰς τοὺς αἰῶ-
νας ἀμήν :+

† [illegible] περὶ μέτρων :— [illegible] ξέστου τὸ [illegible]

[illegible] κύαθος [illegible] ξέστου [illegible]

[illegible] χοῦς [illegible] ξέστας η̅· [illegible]

[illegible] λ̅· γόμος [illegible] ι̅ϛ̅· [illegible] ξεστῶν μ̅·

[illegible] β̅ [illegible] ἔχει ξεστίου β̅· με-

[illegible] ξεστίου [illegible] ξεστίου ι̅β̅·

[illegible] ἔχει ξέστην [illegible] ἔχει ξε-

[illegible] β̅· τὸ τάλαντον ἔχει [illegible] ρκε· τὸ [illegible]

ἔχει [illegible] λίτρας [illegible] τὸ δηνάριον ἔχει ἀσσάρια

ι̅· τὸ ἀσσάριον [illegible] ὁ ἄργυρος ἔχει [illegible]

[illegible] ἔχει [illegible] δραχμὴ ἔχει κεράτια

[illegible] ἔχει κεράτια ι̅η̅· [illegible] λίτρον [illegible]

[illegible] ι̅· [illegible] σ̅· [illegible]

[illegible]

[illegible] χοῖνιξ [illegible] λίτρον β̅ ξεστῶν·

[illegible] ξέστου τὸ ἥμισυ· τὸ δὲ [illegible]

[illegible] φορτηγὸς [illegible] καὶ τοῦ [illegible]

[illegible] ι̅ϛ̅ [illegible]

[illegible] κ̅θ̅ [illegible]

[illegible] ξ̅ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] :— [illegible]

[illegible] ἀνδρός, τὸ

[illegible]

[illegible] †

✝ Ἀσκητικὸν τοῦ ἁγίου Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου·

α΄ Πρῶτος ὅρος τῆς πίστεως· ἔννοια περὶ θεοῦ ἀπαθής·

β΄ Δεύτερος ὅρος τῆς ἐλπίδος· ἐκδημία τοῦ νοῦ ἐν ἀγάπῃ πρὸς τὰ ἐλπιζόμενα·

γ΄ Τρίτος ὅρος τῆς ὑπομονῆς· τὸν ἀόρατον ὡς ὁρατὸν ὁρῶντα τοῖς τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς ἀδιαλείπτως καρτερεῖν·

δ΄ Τέταρτος ὅρος τῆς ἀφιλαργυρίας· οὕτω θέλειν τὸ μὴ ἔχειν, ὡς θέλει τις τὸ ἔχειν·

ε΄ Πέμπτος ὅρος τῆς ἐπιγνώσεως· ἀγνοεῖν ἑαυτὸν ἐν τῷ ἐκστῆναι θεῷ·

ς΄ Ἕκτος ὅρος τῆς ταπεινοφροσύνης· λήθη τῶν κατορθουμένων προσεχής·

ζ΄ Ἕβδομος ὅρος ἀοργησίας· ἐπιθυμία πολλὴ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι·

η΄ Ὄγδοος ὅρος τῆς ἁγνείας· αἴσθησις ἀεὶ κεκολλημένη θεῷ·

ἔνατος ὅρος· τῆς ἀγάπης αὔξησις
φιλίας πρὸς τοὺς ὑβρίζοντας·

ι Δέκατος ὅρος· τῆς τελείας ἀλλοι-
ώσεως· ἐν τρυφῇ θ(εο)ῦ χαρὰ ἣν τῇ
ἐσθίει τὸ φυγεῖν τὸν θάνατον:—

⁘ · ⁘

Διὰ ποίας δεῖ γνώσεως εἰς τὴν
προδεδηλωμένην τοῦ κ(υρίο)υ
ἡμᾶς ὁδηγοῦντος καταφθάσαι
τελειότητα· ἵνα ἕκαστος ἡμῶν
τῶν κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐλευθε-
ρικῆς παραβολῆς τοῦ λόγου
ὅπερ μᾶς καρποφορήσωμεν:—
καὶ εἰσὶ κεφάλαια ρ´ ⁘

α Πάσαν πνευματικὴν ὦ ἀδελφοὶ [illegible]
[illegible] θεωρίαν, τέσσαρα· [illegible]
[illegible]· τὸ δὲ ἓν δὲ ἢ [illegible]· ἃ μὲν
γὰρ καταφρονεῖται τῶν ὁρωμέ-
νων ἐκ διδασκόντων [illegible]·
ἡ δὲ [illegible] ἀεὶ [illegible] τὴν
ψυχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ θ(εο)ῦ· αἰσθη-
τῶν [illegible] τὸν ἀόρατον δηλοῖ χρό-
νον:—

ϛ. φύσει ἀγαθός. μόνος ὁ θεός ἐστιν. γί-
νεται δὲ καὶ ἄξιος τῆς ἐπιμελείας
τῶν προσώπων ἀγαθὸς διὰ τοῦ ὄν-
τος ἀγαθοῦ θεοῦ. ὁ πατὴρ οὐκ ἔστι μάλ-
λα στοχαζόμενος. ὁ γὰρ ἡ ψυχὴ ἡ διὰ
τῆς ἐπιμελείας τοῦ καλοῦ το-
σοῦτον γίνεται ἐν θεῷ. ὅσον κι-
ταύτης δι' ὧν ἀγαθῶν ἐνεργοῦμεν
[illegible] θέλει. γίνεται γὰρ φύσει
ἀγαθὸς ὥσπερ οἰκτίρμων. ὡς ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς:—

ζ. τὸ καλὸν οὕτως ἐστὶ φύσει ἐστίν. οὕτω
[illegible] φύσει τί ἐστι καλός. καλὸν
γάρ τι ὁ θεὸς οὐκ ἐποίησεν. ὅτι
δὲ ἐν τῇ ἐπιθυμητικῷ καρδ-
ίας [illegible] αἰσθήσει τὸ οὐκ ὂν
ἐννοία. τότε ἄρχεται [illegible]
ὁ πατὴρ ἂν ὁ τοιοῦτος ποιῶμεν θέλει.
[illegible] τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς ὁρμῆς
[illegible] τοῦ θεοῦ ἀμελεῖν τῆς ἕξεως τοῦ
καλοῦ. δυνατὸν γὰρ [illegible]
[illegible] ἐστιν τοῦ καλοῦ. τῆς ἕξεως [illegible]
ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐστι. τὸ δὲ οὐκ ἐστιν.

ἢ μόνον μὲν τὸ προσάπτεσθαι —

[illegible] τοσούτοις κατὰ τοῦ κέρδους αἰτιώμενοι τοῦ

θεοῦ· τὸ δὲ ἐνθυμεῖσθαι [illegible]. ἐ-

κεῖνο σημαίνει [illegible]· τοῦ γὰρ διὰ

τοῦ [illegible] φανέντος τὴν ἑαυτοῦ με-

τὰ θεοῦ ἀρετὴν δουλώσαντος τῷ [illegible]

θεῷ· ὁ γὰρ οὐκ [illegible] ἑαυτοῦ

[illegible] τοῦ δικαίου ἑαυτοῦ

διὰ φαύλου καταλλάξας [illegible]· οὐ

[illegible] οὐκ [illegible] ζῆν· ἢ

[illegible] τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν

[illegible] τοῦ βίου ἐπικολασθ-

[illegible] —

[illegible] ψυχῆς λογικῆς

ἀλλ' [illegible] κοινοῦ [illegible]

[illegible] θέλοι. καὶ τὴν

[illegible] τὸ δίκαιον ἔχομεν

ἔχειν [illegible]· ἢ καὶ αὐτῆς

[illegible] ἐννοίας τὴν μὲν [illegible]

τοῦ δικαίου [illegible] —

[illegible] ἀληθινῆς. τὸ δὲ

[illegible] τὸ δίκαιον ἐκ

τοῦ δικαίου· τί γὰρ ἢ τὸ ἄδικον

σώφρονος ὁδὸς· τὸν μὲν οὖν ἀπαρνοῦσαι πρὸς
τὸν τῆς δικαιοσύνης θεόν· ἐξ ἀπάσης
ρον αὐτὸν φωτισμὸν παρέχοντες
γνώσεως· ὁ ὁσμὴ τῶν ἀπαρρησίας
λοιπὸν τὴν ἀγάπην ζητοῦσι· διὸ τοί
νυν ἀφορμὴν τοῦ θυμοῦ ἀρπάζειν
τοὺς δικαίους ἐκ τῶν αὐτοῦ θυμοῦ
ἐρίζειν τολμῶντων· ὁ γὰρ
τηρῶν ὀρθῶς ζῆλος· οὐ μισεῖ
ἀλλ' ὀλίγον [illegible] διάκειται·
ζ [illegible] τῶν δογματικῶς τὴν νουθεσίαν ἄγ-
ουσιν τῆς προφορᾶς· [illegible]
γὰρ ἀγαθῶν ἐκ τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] καὶ ἀναστάσεως [illegible]
ἀκολούθως διαμένει [illegible]
[illegible] λογισμοῖς [illegible]
[illegible] τὸ [illegible]
[illegible] τοσοῦτο
[illegible]
[illegible] τῆς ἀγάπης [illegible]
[illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible] ἀγαθὸν [illegible]
τὸν φωτισμὸν τοῦ [illegible] οὐδὲ

γὰρ πόσῳ χρότερον διανοίας ἐκ τοσ-
τοῦ θεοῦ. φίλος γὰρ φρονήσας αὐτοῦ θεοῦ:-
π̄ Οὐ τὸ ἀφθόνως τι τὸν δὲ ἐστι βάλλειν
τοῖς ἀστικοῖς θεωρήμασιν. οὔτε
μὴν πλουσίως καταχαρινωσόμε-
νον ὑπὸ τῆς χρηστότητος τοῦ ἀγγ-
έλων ἐστὶ τὸ λέξειν ἔρχεσθαι. ὁ
πρῶτος μὲν γὰρ πενία. φέρει τὴν
ἄγνοιαν. ὁ πουδεύτερος. οὐ
συγχωρεῖ τὸ λέγειν. μεθύουσα
γὰρ τότε ἡ ψυχὴ τῇ ἀγάπῃ τοῦ θεοῦ.
σιγῶσα ἢ φωνὴ θεοῦ κατατρυ-
φᾷ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. τὴν οὖν με-
σότητα δή ἐστι τηροῦντας τὸν
ἐνεργείας. ἐπὶ λόγους θεηγόρους
ἔρχεσθαι. τοῦτο μὲν γὰρ τὸ μέτρον
ἀξιοῖ λόγον ἐνδόξοις χαρίζε-
ται. ἡ δὲ ἡσυχία ἀμέριμνος πολυτέ-
λεια. τὴν πολιτείαν προσθήκει τοῦ
λέγοντος ἐν πίστει. ἡ κατορθώτος
διδασκαλίαν πάντων καρπῶν γένη-
ται δι' ἀγάπην τῆς γνώσεως. τὸν
κόσμον γὰρ φησι γεωργόν.

δὲ παρὰ τὸν τῶν καρπῶν μεταλαμ-
βάνειν: —
τοῦ μὲν ἑνὸς ὄντος πνεύματος ἐστὶ χαρί-
σματα· ἥ τε σοφία καὶ ἡ γνῶσις·
ὥσπερ καὶ πάντα τὰ ἄλλα χαρίσματα·
ἡ διαφορὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἕκαστον τὴν ἐ-
νέργειαν ἔχει· διὸ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν
δίδονται σοφίαν· ἄλλοι δὲ γνῶσιν·
κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, μαρτυρεῖ ὁ ἀ-
πόστολος· ἡ μὲν γὰρ γνῶσις
τῇ πείρᾳ τῶν ἀνθρώπων συνάγεται τὰ
θεοῦ εἰς λόγον τῶν πραγμάτων τὴν
ψυχὴν μὲν κινοῦσα· διὸ καὶ τινὰ
τῶν τὸν μονήρη φιλοσοφούντων βί-
ον. φωτίζονται μὲν ὑπ' αὐτῆς
ἐν αἰσθήσει· τὸν δὲ λόγον οὐθ...
οὐκ ἐξάρχονται· ἡ δὲ σοφία τῶν
ἀνθρώπων μετ' αὐτῆς ὁδοῦ θεῷ τινὶ ἐμφόβως·
παραινούμενοι δὲ τοῦτο· αὐτὸ τὸ δὲ
μὲν γὰρ σοφία ἄνθρωποι τῆς γνώσεως·
ἐστὶ διηρημένη· ἡ μὲν τὸν λόγον· ἡ δὲ
τὴν ἐνέργειαν φωτίζει ἔσωθεν·
ἀλλὰ τὴν μὲν γνῶσιν, ἐκ χ... φέρει

καὶ ἡσυχίαν πολλὴν εἰς ἀμεριμνίαν
παρὰ τὸ δ᾽. τὴν δὲ σοφίαν· ἀκε-
νοδόξως μετὰ [illegible] τῶν λόγων τοῦ
θ(εο)ῦ· [illegible] πρᾶττον ἡ χάρις τοῦ δεδομέ-
νου θ(εο)ῦ:—

ι Ὁ τὸ θυμικὸν δὲ [illegible] ψυχῆς κινεῖσθαι
κατὰ τῶν παθῶν. ἐὰν δὲ [illegible] αἰδέσηται
[illegible] καιρόν· [illegible] φρονεῖ ἄρτι παθη-
[illegible] ἀποτάξασθαι ἐκ
[illegible] δὲ εὐχῆς [illegible]
[illegible] ἀποβάλλουσαν. κινεῖται
[illegible] τῶν λόγων [illegible]
[illegible] εὐφροσύνης ταὐτοῦ μου
[illegible] ζόμενος [illegible]· ὅταν
γὰρ [illegible] οὐδὲ [illegible]
λείαν. οὐ δύναται περιμένειν
[illegible] θ(εο)ῦ [illegible]:—

ια Ὁ πνευματικὸς λόγος. ἀκενόδοξον
[illegible] διατηρεῖ· [illegible]
[illegible] αὐτῆς φανερῇ
[illegible] τιμῆς
[illegible] ἔχειν ποιεῖ· διό περ
καὶ [illegible] διαφυλάττει.

τὴν ἔννοιαν· καὶ ἄλλοις πρὸς τὴν αὐτὴν ὁ-
δηγεῖ ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἐν τοῦ
κόσμου σοφίας λόγοις ἡ φιλοδοξί-
αν ἀεὶ προσκαλεῖται τὸν αὐτόν· ἐπεὶ
δὴ γὰρ πεῖραν αἰσθήσεως ἐνεργοῦ
τῆς νοῦ δύναται· ἐπαινῶν φιλίαν
τοῖς ἑαυτοῦ χαρίζεται· ὡς πλά-
σμάτων κενοδόξων αὐτῶν· τὴν
ποίησιν τοῦ θεολόγου διάθεσιν·
ἀπαθῶς ἐπιγινωσκόμεθα· ὑπερκαθαρᾷ
κεκρυμμένως σιωπῇ τηροῦν μηδὲ
ντινοῦν ὥρας ἀναλίσκομεν τῇ
θερμῇ μνήμῃ τοῦ θεοῦ.

18 Ὁ ἑαυτὸν φιλῶν· τὸν θεὸν ἀγαπᾶν οὐ
δύναται· ὁ δὲ ἑαυτὸν μὴ φιλῶν ἕ-
νεκεν τοῦ ὑπερβάλλοντος
πλούτου τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ, οὗ-
τος τὸν θεὸν ἀγαπᾷ· οὐδέποτε
τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ὁ τοιοῦτος ζη-
τεῖ ποτε· ἀλλὰ τὴν τοῦ θεοῦ· ὁ
γὰρ ἑαυτὸν φιλῶν, τὴν ἑαυτοῦ
δόξαν ζητεῖ· ὁ δὲ τὸν θεὸν φιλῶν
τὴν τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν δόξαν

ἐφαντάι· ψυχὴ γὰρ ἀγαθὴ τίκτει καὶ
θεοφιλοῦς ἴδιον. τὴν μὲν δόξαν
ἀφ' ἑτέρων ζητεῖν τοῦτο ἐστι πάσας τὰς
ποιεῖν ἐντολάς. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἑαυ
τῶν παρακινήσας ἔργα παιδείας. ὅτι
τοῦ θεοῦ μὲν δόξα διαμαρτάνουσιν ἀπό
προθέσεως. ἀξίως δὲ τὰ παθήματα σοῖς.
ἵνα δι' αὐτῆς οἰκειωθῶμεν τῷ θεῷ·
ὅπερ ἐὰν ποιῶμεν ἡμῖν ὁ κατα
τὸν βαπτισμὸν ἰσαρμόνιος. χαίρομ
τοίνυν ἡ δόξη κυ ἀναφανεῖσα ἄρχε
ἀρξόμεθα. ἐκείνον δὲ ἐν ὀνόματι
ἡμῶν δὲ ἐλαχρόνιοι: —
ιγ Οἱ διάβολοι ἀπ' ὧν· τοσοῦτον τὸν θεὸν ἀγα
πῶντα καὶ ἐπιποθοῦντα ὅτι
οὐκ ἐφάπταται ὡς ἔθελε. ὥστε ἀπαι
φασ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐν τοιαύτῃ
τινι ζητεῖναι θερμῇ ἐπιθυμίᾳ.
ἐμφορούμενοι θεῷ ἐν αὐτῷ δοξάζε
σθαι. ἑαυτὸν δὲ ἀνόμοιον τα
ζῆναι· οὗτος δέ. οἱ τότε εἰδεν ὁ
περ ἄλλην. οὔτε ἐν αὐτοῖς τοῖς
ἐπαίνοις τῶν ἄλλων. τῇ γὰρ πολλῇ.

ἐπιθυμίᾳ τῇ φαντασθῆναι σοφός·
τὴν ἑαυτοῦ οὐκ ἐννοεῖ ἀξίαν·
ἀλλ' ἀφῆς τοὺς γῆς μὲν τοῦ θεοῦ ὡς νό-
μος ἰβρεῖ ἐστιν· πολλῷ δὲ εἰ νῦν τῇ
τῆς φιλοθεΐας διαθέσει. καθ-
ωρεῖ ἑαυτοῦ τὴν μνήμην τῆς ἀξί-
ας ἐστὶ τοῦ βάθους τοῦ τῆς ἀγάπης
τοῦ θεοῦ· τὸ δὲ ἐκ ταύτης ἀνα-
κρυβὲν καύχημα ἐν τῷ εἶναι τα-
πεινὸς σοφός· ἵνα ταύτῃ τις ἀχρεῖ-
ος παρ' ἑαυτῷ διαίρων τὸ τῆς δια-
νοίας φαίνηται· ὡς ἀλλότριος
ὢν τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας, ἢ ἐπὶ
θυμίᾳ τῇ φαντασθεῖναι σοφός· ὅπερ
δὴ καὶ ἡμᾶς ποιῶντας. πᾶσαν
τιμὴν ἀποφεύγειν καὶ δόξαν· δι-
ὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ πλούτου τῆς ἀπ-
οδοχῆς τοῦ οὕτως ἁπλῶς φα-
νέντος ἐν ἡμῖν κυ:—
ιδ ὁ ἐν αἰσθήσει καρδίας ἀγαπῶν τὸν θεὸν
ἐκεῖνος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· ὅσον
γάρ τις ἐν αἰσθήσει παραδέχεται
τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, τοσοῦτον γί-

ν ἐστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ θ(εο)ῦ· διὸ ὁ
λοιπὸν ὁ τοιοῦτος τοῦ φωτισμοῦ
τῆς γνώσεως ἐν ἔρωτι τινὶ
σφοδροῦ ὑπάρχει· ἄχρις ἂν
αὐτῆς τῆς τῶν ὀστέων αἰσθή-
σεως αἰσθάνηται· οὐκ ἔστι δὲ [illegible]
ἑαυτόν· ἀλλ' ὅλος ἠλλοιωμένος
ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ τοιοῦ-
τος δὲ καὶ παρὼν ἐν τῷ βίῳ
ἔστιν ἐνδημῶν τῷ σώματι, ἐκ-
δημεῖ διὰ τῆς ἀγάπης τῇ κι-
νήσει τῆς ψυχῆς ἀπαύστως πρὸς
τὸν θ(εὸ)ν· ἀνενδότως γὰρ λοι-
πὸν διὰ τοῦ πυρὸς τῆς ἀγάπης
τὴν καρδίαν καιόμενος· ἀ-
νάγκῃ τινὶ πόθου κεκόλληται
τῷ θ(ε)ῷ· ὡς ἐκστὰς ἅπαξ τῆς
ἑαυτοῦ φιλίας τῇ ἀγάπῃ τοῦ θ(εο)ῦ·
εἴτε γὰρ ἐξέστημεν φησὶ θ(ε)ῷ· εἴτε
σωφρονοῦμεν ὑμῖν:—
ιε Ὅταν ἄρξηταί τις αἰσθάνεσθαι πλου-
σίως τῆς ἀγάπης τοῦ θ(εο)ῦ, τότε
ἄρχεται ἐν αἰσθήσει ψυχῆς καὶ

τὸν πλησίον ἀγαπᾶν· αὕτη γὰρ
ἐστὶν ἡ ἀγάπη· περὶ ἧς πᾶσαι
αἱ γραφαὶ διαλέγονται· ἡ γὰρ
κατὰ σάρκα φιλία· εὐχερῶς
ἄγαν διαλύεται· βραχείας καί τινος εὑ-
ρεθείσης αἰτίας· ἀσθενὴς γάρ·
οὐ δέδεται πνεύματι· διὰ τοῦτο γὰρ
ἡ καὶ σωματικὴ παροξυνομένη γενέσθ-
αι δύναται· ἡ δὲ τῆς ἐνεργου-
μένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ψυχῆς. οὐ λύ-
εται γὰρ αὐτῆς ὁ δεσμὸς τῆς ἀγά-
πης· τῇ γὰρ θέρμῃ τῆς ἀγάπης
τοῦ θεοῦ ἀναζωπυροῦσα ἑαυτὴν πρὸς
τὸ ἀγαθὸν· ἀναμάσσεται ἑαυ-
τὴν καὶ μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὴν
τοῦ πλησίον ἀγάπην· κἂν μυρά-
κις ὑπ' αὐτοῦ ἢ καθυβρίζηται· ἢ
ζημιῶται· οἶδε γὰρ τὴν γλυκύ-
τητα τοῦ θεοῦ· τὰ πικρὰ πάν-
τως ἀναφανίσκεται τῆς ἔριδος:
ιε Οὐ δύναται μὴ φοβηθῆναι τὸν
θεὸν ἐὰν ἀσθενὴς τῆς καρδίας·
ἀγαπήσει αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας·

διὰ γὰρ τῆς ἐνεργείας τοῦ φόβου
ἁγνιζομένη καὶ ἀπαλυνομένη
ὥσπερ ἡ ψυχή· τῆς ἀγάπης ἐνεργου-
μένης ἄρχεται· οὐκ ἂν δέ τις
εἰς φόβον ὅλως ἔλθοι τοῦ θεοῦ
τὸν εἰρημένον τρόπον· εἰ μὴ
πασῶν τῶν βιωτικῶν φροντ-
ίδων ἔξω γένηται· ὅτε
γὰρ ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ καὶ ἀμερι-
μνίᾳ γένηται ὁ νοῦς, τότε
αὐτὸν ὀχλεῖ ὁ φόβος τοῦ θεοῦ· κα-
θαρίζων αὐτὸν ἐν αἰσθήσει πολ-
λῇ ἀπὸ πάσης γεώδους παχύ-
τητος· ἵνα οὕτως εἰς πολλὴν
ἀγάπην ἄξοι τῆς ἀγαθότητος
τοῦ θεοῦ· Ὁ μὲν φόβος ἐστὶ
καθαριζομένων ἐστὶ μετὰ μέ-
σότητος ἀγάπης· ἡ δὲ ἀγάπη
ἡ τελεία, τῶν ἤδη καθαρι-
σθέντων ἐστίν· ἐν οἷς οὐ-
κ ἔστι φόβος· ἡ γὰρ τελεία
ἀγάπη φησὶν ἔξω βάλλει τὸν
φόβον· ἀμφότερα δὲ δικαί-

σιν ἐστὶν μόνον· οἱ τῇ δὲ ἐνερ-
γείᾳ τοῦ φόβου τοῦ Θ(εο)ῦ τὰς ἀρετὰς
κατεργάζονται· καὶ διὰ τοῦ
τοῦ μὲν λέγει ἡ θεία γραφή·
φοβήθητε τὸν κ(ύριο)ν πάντες οἱ ἅ-
γιοι αὐτοῦ· τοῦ δὲ ἀγαπήσατε
τὸν κ(ύριο)ν πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
ἵνα μάθωμεν σαφῶς· ὅτι
τῶν μὲν ἔτι καθαιρομένων
δικαίων ὁ φόβος ἐστὶν ὡς εἴ-
ρηται μετὰ μέσου τῆς ἀγάπης·
τῶν δὲ καθαρισθέντων ἡ τε-
λεία ἀγάπη· ἐν οἷς οὐκ ἔτι ἐστὶν
ἔννοια φόβου τινὸς· ἀλλὰ
ἐκκαυστικὸς ἀγάπης καὶ κόλλη-
σις ψυχῆς πρὸς τὸν Θ(εό)ν διὰ τῆς
ἐνεργείας τοῦ Π(νεύματο)ς κατὰ
τὸν λέγοντα· ἐκολλήθη ἡ ψυ-
χή μου ὀπίσω σου. ἐμοῦ δὲ ἀν-
τελάβετο ἡ δεξιά σου:
ιζ ὥσπερ τὰ ἐμπαθῆ ἐν τῷ σώ-
ματι τραύματα· ὅταν μὲν
κεχρονικότα ὦσιν καὶ ἀμε-

186

ποιεῖ μετὰ τὸ τοῦ προσφερομένου φαρ-
μάκου ὑπὸ τῶν ἰατρῶν οὐκ αἰ-
σθάνεσθαι· καθάπερ δὲ οἱ τὰ δὲ
τῆς ἐνεργείας αἰσθάνεσθαι τοῦ
φαρμάκου ἀρξάμενοι ταχέως ἂν εἰς
ταῖς ἐρχόμενοι· οὕτως καὶ ἡ ψυχή·
ἐπισπωμένη ἂν ἐπὶ μεταμελείᾳ τυγχά-
νει δὲ ὑπὸ τῆς διορασηῆς ἡδο-
νικὰς (ὅλ) ἐκκαθαρίζεται· ἀναρρώ-
σθαι τοῖς φόβοις δυνάσθαι τοῦ
θεοῦ κἂν ἀποστατήσῃ αὐτὴ τὸ
φοβερὸν ἐκεῖνο καὶ ἀπαράβλη-
τον τοῦ θεοῦ δικαστήριον· ἐπειδὰν
δὲ ἄρα ζητῆσαι διὰ τὴν ἀπ' ἄλλης προ-
σοχῆς καθαίρεσθαι· τὸ τοῦ
φαρμάκου τινὸς ὂν ἔσται ζω-
ῆς τοῦ θείου φόβου αἰσθάνεσθαι;
καὶ ὅσον τοσαύτην ὥσπερ τῇ ἐ-
νεργείᾳ τῶν ἐλέγχων ἐν τῷ
ρῖ ἀναισθήσει· ὁ δὲ καὶ κατα-
μεριστῶς οὐ (καθαι) ῥιζομένη· ἀλλ'
τέλειον τοῦ καθαρισμοῦ φθά-
νει· τοσοῦτον τῇ φαντασίᾳ προσ-

θέσαι· ὅσον ἐλαττοῦται τοῦ φό-
βου· καὶ οὕτως ἄρχεται τελείαν
καταφθάσαι ἀγάπην. ἐπεὶ ὁ φό-
βος ὡς εἴρηται οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ
πᾶσα ἀπάθεια δι' ἀγάπης ἐνερ-
γουμένη ἐν θεῷ. ἔστω δὲ ἡμῖν ἐγ-
καύχημα ἀπαυστον· πρὸ τοῦ
μὲν ὁ φόβος τοῦ θεοῦ· λοιπὸν δὲ
ἡ ἀγάπη τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου
τῆς ἐν Χριστῷ τελειότητος:—
ιη ψυχὴ μὴ τῶν κοσμικῶν ἀπαλλα-
γεῖσα φροντίδων· οὔτε θεὸν
ἀγαπήσει γνησίως· οὔτε τὸν διά-
βολον βδελύξεται ἀξίως·
κάλυμμα γὰρ ἀπάτης ἔχει [illegible]
τὴν μέριμναν τοῦ βίου· [illegible]
τὸ ἑαυτοῦ [illegible]
ἐν τοῖς τοιούτοις οὐ δύναται
δικαστήριον· ἵνα παρ' ἑαυτῷ
δοκιμάζων ἀπαραγράφως ἔχοι
τῆς κρίσεως· διὰ πάντα γὰρ ὧν
ἡ ἀναχώρησις χρήσιμος:—
ιθ ψυχῆς καθαρᾶς ἴδιον· λόγος ἀ-

ἄφθονος· ζῆλος δὲ ἄδικος. ἔ-
ρως δὲ ἅπας φθοροῦ κ̄ῡ· ἡ δὲ ζηλο-
τύπος δὲ καὶ στασιώδης καὶ φάσκων ὅσον ἀ-
ἔοικεν περὶ τῆς ἁρμονίας αὐτῆς λέγειν. κριβὴς ὁ δὲ ἀριθμὴ ζῆ πλάσματος.
ὁ σοφὸς καθαρὰ ταῦτα κρατῆρι
τῇ δὲ ὁμοίου αὐτοῦ εἶναι πρόσωπον:—
κ ποίησις ἄγρυπνος καὶ ἔργον ἀνόητον.
τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποδοκιμα-
σθήσονται. δεῖ γὰρ τὸν ποιοῦν-
τα ποιεῖν ἐστὶ δεικνύμενον. τα
παραφθέγματα τοῖς πρεσβυτέροις. ἡ
τὸ γὰρ τὰ πρὶν ἡμῶν αὔρα αὐ-
ξοδικαιοσύνην λέλογια φαλὴ πο-
τίς. φαίνει τὸν καρπὸν αὐτῆς τὸν
παιδαγωγοῦ ἀκέν:—
κα Ὁ φανὼν τὸν θ̄ν̄. καὶ ποιῶν ἀληθεῖ-
ας· καὶ ἐργάτης ποιήσας ... τε-
λέος ἐστὶν. ὁ δὲ ἐπιφανεὶς μόνον
καὶ μὴ ἄν ἐν τῇ φάνῃ. ...
την τὴν ποιεῖν ἣν δοκεῖ ὀχεῖν ἔ-
χει. ἐλαφρότητι γὰρ τινι ποι-
ἀλήθειος. ὅσοι ἀτοπ βαροῦντες ὁ δὲ
ζῆς τῆς φανῶν ὁμῶν ἐνεργούμενος.

πίστεως δι᾽ ἀγάπης ἐνεργου-
μένη. τὸ μέγα τῶν ἀρετῶν:—

κβ Ὁ τῆς πίστεως βυθὸς ἐρευνώ-
μενος κυμαίνεται· ἁπλῇ δὲ διανοίᾳ
θεωρούμενος γαληνιᾷ. λήθης
γὰρ κακῶν ὕδωρ ὂν τὸ βάθος
τῆς πίστεως, οὐ φέρει ὑπὸ περι-
έργων ἐννοιῶν θεωρεῖσθαι·
ἁπλότητι οὖν διανοίας τοῖς αὐ-
τῆς ἐμπλεύσωμεν ὕδασιν· ἵνα
εἰς τὸν λιμένα τοῦ θελήματος
οὕτω φθάσωμεν τοῦ θεοῦ:—

κγ Οὐ δύναταί τις ἀγαπῆσαι ἢ πιστεῦ-
σαι ἀληθινῶς, ἐὰν [illegible] ἑαυτὸν ἑαυ-
τοῦ ἔχοι κατήγορον. ὅταν γὰρ
ἡ συνείδησις ἡμῶν ἑαυτὴν τοῖς
ἐλέγχοις ἐκταράττοι, οὐκέτι τῆς
ὀσμῆς ὁ νοῦς τῶν ὑπερκοσμί-
ων ἀγαθῶν παραχωρεῖται αἰ-
σθάνεσθαι· ἀλλ᾽ εὐθὺς ἀμφι-
βολίας μερίζεται· θερμὴν μὲν
κίνησιν διὰ τὴν προλαβοῦσαν
πεῖραν ὀρεγόμενος. μηκέτι δὲ

αὐτῆς ἐστι λαμβάνειν ἐν αἰσθήσει
τῆς καρδίας διὰ τῆς ἀγάπης
[illegible] ἀμείβοντες δι' αὐτοὺς [illegible]
ἀδελφῶν τοὺς ἐλέγχους σὺν ἀλη-
θείας [illegible] καθαρίσαντες
ἑαυτοὺς [illegible]
[illegible] μένοντες [illegible] ἡμέρας. ἕως
[illegible] τοῦ [illegible] ζητουμένου τέλους :-
κδ Ὥσπερ πρὸς τὰ φαινόμενα ἡμᾶς
καλὰ βιαίως [illegible] τοῦ σώματος
τὰς αἰσθήσεις (προστρέχουσι). οὕτως [illegible]
[illegible] ἡ τοῦ νοῦ [illegible]
[illegible] γεύσηται χρη-
στότητος [illegible] αἰσθήσεως:
[illegible] γὰρ τῆς [illegible]
ας [illegible] ἡμῶν
ψυχὴ [illegible] σώματος [illegible]
λῶν. [illegible]
[illegible] τροφῆς. [illegible] ἄλλου
[illegible] μεθ' [illegible]
[illegible] ἀγαθότητος. [illegible] τὴν
ὕλην [illegible]
κε [illegible] μὲν [illegible] αἴσθησιν [illegible] φυσικὴν

τῆς [illegible] αὕτη ἡ τῆς ἀ-
γίας τῆς μαθήσεως [illegible] ἐκδιδά-
σκει ἔργα. ὅσοι [illegible] τὸν
δὲ αὐτὴν παραλαβεῖν τοῦ ἀδάμαντος
διαμερουμένην ἐν ἔργοις. μίαν
δὲ ἀπ᾽ αὐτὴν τὴν ἐκ τοῦ [illegible] πάσης
αὕτη [illegible] νομιζομένην. ἣν τινες οὐ
[illegible] μιμούμενοι
οἱ τῶν τοῦ βίου καιρῶν δὲ αὐτὴν
ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν μετὰ λόγων τοὺς ἀγα-
θῶν [illegible] λόγους. καὶ
πᾶσαν τὴν τῶν σωματικῶν
αἰσθήσεων δὲ αὐτῆς ἐγκράτειαν
καταμαρανθεῖσαν τῶν ὀρέξεων. ἐστὶ
μὲν γὰρ τούτων μόνων ἐπί-
φασις ὁ νοῦς δὲ αὐτὴν ἀμέριμνον
ἀκινούμενος. τῆς θείας ἀρρή-
του χρηστότητος ἀγαθὰ [illegible]
[illegible] ὁ θεὸς τῷ σώματι τῷ
τε κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἑαυτοῦ
προκοπῆς. τῆς οἰκείας μετα-
δίδωσι χάριτος. ἀλλότριοι τινὲς [illegible] τῆς ἀρετῆς
τῆς [illegible] ἀπαλλαττόμενοι.

ἐν αὐτῷ γὰρ φησὶν ἤλπισεν ἡ
καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην· καὶ ἀ-
νέθαλεν ἡ σάρξ μου· καὶ ἐκ θελή-
ματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
ἡ γὰρ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐλπὶς ἐμποιεῖ χα-
ρὰν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι. ἐπι-
μένουσα δὲ γὰρ ἀντιλαμβάνεται τῆς ἀ-
φθάρτου βιότητος·
κϛ Ἀκούομεν τοίνυν δῆθεν φυλάττεσθαι τοὺς
ἀγωνιζομένους τὴν διάνοιαν· ἵνα
τοὺς ἐν αὐτῇ διαθέοντας
λογισμοὺς ὁ νοῦς διακρίνων,
τοὺς μὲν βελτίους καὶ θεοπρε-
πεῖς ἐν τοῖς ταμείοις τῆς μνή-
μης ἀποτίθεσθαι· τοὺς δὲ
σκαιοὺς καὶ δαιμονιώδεις, ἔξω
τῶν αὐτοῦ ἀποθηκῶν ἀπορρίπτοι
τῇ σοφίᾳ ὡς... Καὶ γὰρ ἡ θάλασσα
γαλήνης οὔσης· ἄχρις ἂν αὐτοῦ τοῦ
βυθοῦ αὐτῆς κινήματος ὑπὸ
τῶν ποικίλων ἰχθύας ἀφριζόντων
κατοπτεύεται. ὥσπερ ἐν λεπτοῖς αὐτοῖς σχε-
δὸν λαμβάνειν φησὶ τὸ ... τῶν τὰς

εἰς ἄφοδον διαπορευομένων ζώων
τρίβεται. ὁ τοδὲ ὑπὸ τῶν πολ-
λῶν παραπέμπεται. κρ[illegible] τῇ
τῇ ταραχῇ τῶν [illegible] ἀναστρ-
έφεται [illegible] ὁ
ῥᾳθυμεῖ φιλοτιμεῖται. ὁ θεω-
ρητὴν οἴονται τότε τὴν τέχνην ὁρῶμεν.
τοῖς ἀπὸ ἀργυρευτικοῦ μηχανῶν
μετὰ [illegible] δόλους. ὁ πρὸς τὸν νοῦν
πάντων [illegible] εἰ πάσχειν τὸν
θεωρητικόν. ὁ τὰ μὲν κατὰ [illegible]
ἐξ ὀργῆς ἀδίκου ὁ βυθὸς τῆς ψυ-
χῆς ταράσσεται:—
κζ Ὀλίγον ἐπὶ ἡλικίαν ἅπαντα ταῦτα οἰκεῖα
[illegible] σκειν [illegible] . καὶ
[illegible] νου δὲ [illegible] ποιεῖ [illegible] ἐξ ἀρ-
πάζεται τῆς [illegible] οὐθέν. ὧν
γὰρ τρόπων οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν
οἱ σωματικοί. ὁ τὰ μὲν [illegible]
νοσεῖν πάντα ὁρᾶν ἄχρι καὶ
τῶν διϊπταμένων κωνώπων
ἢ ἐμποδὼν τὸν ἀέρα δινούντων.
ὁ τοδὲ ὑπὸ [illegible] λόος [illegible] ὑπὸ [illegible]

χρημάτων τινῶν σκευάζονται.
οἱ μὲν τὰ μεγάλα ἢ τῶν ἀπο[illegible]
τοῦτο ἀμυδρῶς ὁρῶσιν. τῶν
δὲ μικρῶν οὐκ αἰσθάνονται
τῇ ἀμβλύτητι τῆς βλέψεως. οὕ-
τω καὶ ἡ ψυχή· ὅταν μὲν τὴν ἐκ
τῆς [illegible] σημαινομένου
ὄψιν [illegible] ὁρῶσιν τῇ ὑπεροχῇ χα-
ρακτῆρι. ἔστι γὰρ αὐτῆς βραχέα
ἁμαρτήματα ἃ συμφέρει ἀγνο-
ούμενα. [illegible]
ἐν πολλῇ εὐχαριστίᾳ ἀδιαλεί-
πτως [illegible] διὸ καὶ οἱ γάρ φασιν
ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου. ὅταν δὲ τι τοῦ κόσμου
[illegible] διαλυθῇ. ἡ μὲν τι φο-
νικὸν ἢ πολλῆς ἄξιον τιμω-
ρίας διαπράξαιτο, τούτου ἠ-
ρέμα αἰσθάνεται. τῶν δὲ μικρῶν
ἁμαρτημάτων οὐδὲ ἐπὶ ὀλίγον
αἰσθάνεται. ἀλλὰ καὶ ὡς κατα-
φρονήματα αὐτὰ παρεῖσα [illegible]
[illegible] διὸ [illegible] αὐτῶν [illegible]

μὲν ὁ λόγος τοιοῦτος μὲν ἡ ἁμαρτία

κἂν σχῶ ἔσται:-

κη Νοῦν καθαρεύειν μόνου τοῦ ἁγί-
πνεύματός ἐστιν· ἐὰν γὰρ μὴ εἰσελ-
θὼν ὁ δυνατὸς καὶ σκυλεύσῃ τὸν
ἅρπαγα· οὐδαμοῦ τὸ λάφυρον
ἐλευθερωθήσεται· δεῖ οὖν διὰ
πάντων· μάλιστα δὲ τῇ εἰρήνῃ
τῆς ψυχῆς ἀναπαύειν τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον· ἵνα τὸν λύχνον τῆς
γνώσεως ἔχωμεν διὰ παντὸς
παρ' ἑαυτοῖς ἐξαστράπτοντα·
φαίνοντος γὰρ αὐτοῦ ἀπαύστως ἐν
τοῖς ταμείοις τῆς ψυχῆς· οὐ μό-
νον καταδῆλοι ἔσονται τῷ νοΐ
αἱ πικραὶ ἐκεῖναι καὶ σκοτειναὶ
τῶν δαιμόνων πᾶσαι γίνον-
ται προσβολαί· ἀλλὰ καὶ ἐξα-
σθενοῦσι λίαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐ-
κείνου καὶ ἐνδόξου ἐλεγχόμε-
ναι φωτός· διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος
φησίν· τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε·
ἀντὶ τοῦ μὴ κακοεργοῦντες

καὶ ἀλλοτριούμενοι διὰ τῶν ἐφ' ἡμῖν
τοῦ ἀγγέλου τοῦ πρὶν φανερότητα τοῦ γένους
μετὰ τῆς ... τῷ ἀμαχοῦντι εἰς ... τῆς
στερήσεως τῆς λαμπάδος· οὐ γὰρ
τὸ ἀεὶ ... ζῶον ... ποιοῦμεν θνήσκον-
τας· ἀλλ' ἡ ἐκ ... τοῦ
... ἡ ἀποστροφή· ... τοῦ
ἀφθάρτου νοῦ καταλιμπάνουσα
τῆς ... :—
κθ Μέγαν ... ἀγαθὸν ... ἡ καθαρὰ ψυ-
χικὴ ... τῆς ψυχῆς· ἀεὶ γὰρ ...
... τὰς τοῦ σώματος ...
... διαφθείρουσι χρόνος· τὸ
ὅλον ... καὶ ... εἰς δι-
αδοχὴν ... τοῦ θεοῦ· ... ἐ-
ρᾷ ... αὐτὴ διὰ τὸν εἰς τῆς
παρακοῆς ... ὁ λι-
θώδης ὁ τόνος ταῖς αὐταῖς ...
ψυχῆς ... διὸ τὸν ...
τῆς τοῦ σώματος ...
... ὁ ... τοῦ βίου ...
... ἀποθνήσκει· τὸ
... καὶ ...

πολλάκις ὅταν ἡ δειλία κινῆται·
ὁ θεὸς προστάσσει τὰ προάγοντα μόνον
ἡμῶν καλὰ ὅτι σωφρονοῦμεν
ὀρέγεται· ἐὰν οὖν ὄρεξιν ἔλ-
θωμεν τοῦ καταφρονῆσαι τῶν
ἐν τῷ κόσμῳ καλῶν. δυνησό-
μεθα καὶ τὴν γεῦσιν δὴ τῆς ψυχῆς
ὄρεξιν τελείαν καὶ αὐτῆς τῆς ἀγάπης
διαθέσεως. τῆς κοινωνίας τοῦ ἁγί-
ου πνς τοῦτο οἰκονομοῦντος ἡμᾶς·
ἐὰν γὰρ μὴ ἡ αὐτοῦ θεότης ἐ-
νεργήσει κατὰ τῆς καρδίας
ἡμῶν ταμιεῖα καταγράψῃ· οὐ
κἂν δυνησόμεθα. ἐν ἀδιαιρέτῳ τῇ
αἰσθήσει γεύσασθαι τοῦ ἀγαθοῦ:—
λ αἴσθησίς ἐστι νοός· γεῦσις ἀκριβὴς
τῶν διακρινομένων. ὃν γὰρ
τρόπον τῇ γευστικῇ ἡμῶν αἰ-
σθήσει τοῦ σώματος ἀπλανῶς
εἰς τῶν φαύλων ἀπολαμβάνοντες
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὑγείας διὰ-
κρίνοντες. τῶν χρηστῶν ὀρε-
γόμεθα. οὕτως καὶ ὁ νοῦς ἡμῶν

ὅταν γὰρ [illegible] πολλὴ ἀμέτρη-
[illegible] ἄρχοιτο. διὰ ταῦ-
τα [illegible]
[illegible] ἀγαθῶν. ὁ ὑπο-
[illegible] μηδένα [illegible]
[illegible] γὰρ τὸ σῶ-
μα [illegible] γενόμενον ἤ-
δη [illegible] ἔχει τὴν [illegible] τῆς
[illegible] οὕτως ὁ
νοῦς ὁ τοῦ [illegible]
κατὰ [illegible] φρονήματος. δι-
[illegible]
[illegible] ἀπολαύσεως.
γεύσασθε γάρ φησι καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ κύριος. Καὶ ἔχει τὴν μνή-
μην τῆς γεύσεως [illegible] ἐ-
νὸς [illegible] ἀγαθόν.
εἰς τὸ δοκιμάζειν [illegible]
[illegible] διαφέροντα [illegible]
[illegible]
λον τοῦτο προσεύχομαι. ἵνα
ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον πε-
ρισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ

[illegible] ἢ φρόντιδα καὶ λογίζεσθαι ἡμᾶς
[illegible] ἐρχόμενοι :—
Ὁ [illegible] ἄρξηται τῆς
τοῦ [illegible] τῆς ἀγαθῆς ὁδοῦ παρα
κληθέντος. τὸ [illegible] καὶ ὅσα [illegible]
ἐπιλαμβάνεται [illegible] ἀγαθῆς ἐν
[illegible] ἡσυχίᾳ [illegible] ὅτι
[illegible] ὑπομονῇ [illegible]
[illegible] ἔρχεται πρὸ [illegible] τὴν ψυ
χὴν παραδεχῇ. ἐὰν οὖν εὑρε
θῇ ἐν [illegible] λίαν ἱερὰ × τὸ ἅγιον
[illegible] τοῦ ὀνόματος τοῦ κυ(ρίο)υ ἰ(ησο)ῦ
χ(ριστο)ῦ. καὶ ὁ [illegible] ἐχρήσατο
κατὰ τῆς αἰτίας τῆς [illegible] ἐκεῖ
νος καὶ ἐν δόξῃ [illegible] ἅμα
χωρεῖ μετὰ [illegible] τοῦ διαβόλου.
ἢ [illegible] διαβόλοις [illegible]
[illegible] ἐξάγεσθαι τῆς ψυχῆς:
ὅθεν [illegible]
τὴν αἰτίαν τοῦ πονηροῦ, πλὴν
[illegible] τῆς
[illegible] :—
[illegible] παρὰ [illegible] [illegible]

τοῦ σώματος γίνεται· ἢ ἐφ' οὗ
ποιοῦντες μέλλοντος ἔρχεσθαι
ἐσφάλησαν· ὅτι ἐστὶν ἐν ἀέρι καὶ
μνήμη τοῦ θεοῦ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ
κατασείεται φάρμακον· ἡ δὲ τῶν δαιμό
νων ἐφάλλεσθαι τῇ καρδίᾳ ὥσπερ τὸν
ἐπιμελῶς ἐκθέντος τοῦ φαρμάκου
μετὰ ἀμελείας μνήμης τοῦ θεοῦ· ἡ μὲν
γὰρ ὡς οὐκ ἐθέλουσαι, φανερῶς
τὰς ψυχὰς τῶν [illegible]
φαντασιῶν ἐν ὀλίγῳ πολλῇ τῆς
ψυχῆς παραλείψωσιν προσευχὴν ἀ
γαθὴν θέσει· ἡ δὲ ἐφάλλεται ἁμαρ
τωλοῖς πολλάκις [illegible]
τὴν ψυχὴν ἐν θεῷ. λέγεται
αὐτοῦ ἐπιπόνου τοῦ σώματος τὴν πά
ραν τῆς αἰσθήσεως τοῦ ἐγκαίνιον
τούτου περὶ τὴν μνήμην τοῦ
θεοῦ ἐπιχειρεῖ· ἐὰν οὖν εὑρεθῇ
ὁ νοῦς ὥσπερ μνημονεύων
προσευχῇ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, σκορπίζ
μετὰ τὴν ἀγρίαν εἰς πνεῦμα τὴν ἰδίαν
φωνὴν τοῦ ἐχθροῦ. χαίρουσι δὲ ἐπ' αὐτῶν

κατ' αὐτοῦ κινεῖσθαι πόλεμον ὡς 194
ὁ πόλεμον ἔχων δεύτερον μετὰ τὴν
χάριν τὸ εἰς τὴν παρρησίαν τυχεῖν:—
ν Ἔαρ ἀναμφίβολος. Καὶ ἀφ' αὐτῆς αὐτο-
κινήτως ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν ἀγάπην ἐ-
ξάπτεται τοῦ θ(εο)ῦ. Ἕλκουσα ὥσ-
περ καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς πρὸς καὶ αὐτὸ τὴν
ἀγάπην ὡς εἰς ἔννοιαν τῆς ἀρρήτου·
ἢ ἀρρήτου ὁρῶντος. καὶ ὡς ἐρωτικῶς πρό-
ποσι τούτου ἐρχομένου τοῦ θ(εο)ῦ
ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς χάριτος ἐπιφερο-
μένου. καὶ δὴ ἄλλο τὸ ἐνθυμοῦσα.
ἢ τοῦτο μόνον ὡς τοῦ περικειμένη
ται. ἐπιδεικνύναι δὲ τοῦ θ(εο)ῦ πῶς εἶναι
τὴν ἐνέργειαν. καὶ ἀνωμένη γὰρ
ὅλη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἀφράστου γλυ-
κύτητος. οὐδὲν ἕτερον δύναται
τὸ ἐνθυμεῖσθαι. ἔστι δὲ ἀμέσως
δοτῶς εὐφραίνεσθαι χαρᾷ. Ἔαρ
δὲ ἀμφιπολίαμον λόγος. καὶ ἡ
παραιτεῖναι ἑρμηνευόμενον
ἐν τῷ ἐνεργεῖσθαι συλλάβοι. ὅτι
τὰ ἄλλα κέχρηται ὀνόματι παρόσ

τοῦ σώματος γένηται· ἢ ἐὰν τοῦ
τοιούτου τινὸς μέλλοντος ἔρχεσθαι
ἐπιφανέν· ὅτι ἔστιν ἐν ἀφροσύνῃ
μνήμη τοῦ θεοῦ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ ἀσφα-
λῶς [illegible] τῆς φρονήσεως· καὶ δὲ τί αὐτῶ
[illegible] καὶ ἀλλ' [illegible]
ὑπὸ [illegible] ἐλευθέντος τοῦ φρονίμου
[illegible] μνήμης τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ
γὰρ ὁ [illegible] θεοῦ [illegible] φανεροῦσι
τὰς ψυχὰς τῶν [illegible]
φρονίμων ἐν [illegible] τῆς
ψυχῆς παραλαμβάνει πρὸς τὴν ἀ-
γάπην [illegible]· καὶ δὲ [illegible] ἀμε-
[illegible]
τὴν ψυχὴν [illegible]
αὐτοῦ ἐπιπόνου τοῦ σώματος τὴν πα-
ραν τῆς ἀσθενείας τοῦ ἰδίου αὐτὸν
[illegible] περὶ τὴν μνήμην τοῦ
θεοῦ ἐπιχειρεῖ· ἐὰν οὖν εὑρεθῇ
ὁ νοῦς [illegible] μνήμης [illegible]
προσευχῆς τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, [illegible]
μέχρι τὴν [illegible] τὴν ἰδίαν
[illegible] τοῦ ἐχθροῦ· χαίρων δὲ [illegible]

καὶ τὰ αὐτοῦ κινεῖσθαι πρὸς ἐκεῖνον ὡς
ὁ πλοῦν ἔχων δεύτερον μετὰ τὴν
χάριν τὸ ἐκ τῆς παρρησίας λῆμμα:—
ἐὰν ἀναμφιβόλως καὶ ἀσφαλῶς τάχα
κινηθῇ ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν ἀγάπην ἐ-
ξάπτεσθαι τοῦ θεοῦ· ἕλκουσα ὥσ-
περ καὶ τὸ σῶμα μετ' αὐτῆς εἰς τὸ βάθος τῆς
ἀγαπήσεως ἐκείνης τῆς ἀρρήτου·
ἢ ἀγρυπνοῦντος· ἢ καὶ ἄρτι πρό-
τερον ὕπνου ἐπερχομένου τοῦ ἀν-
θρώπου τῆς ἁγίας χάριτος ἐπεγειρο-
μένου· μηδὲν ἄλλο τότε ἐνθυμοῦσα (ὅλη)
ἢ τοῦτο μόνον ἀνθ' ὅτου περ ἐκείνη
ται, ἢ δεῖσθαι δὲ τοῦ ἀγαθοῦ σπεύσει ἐν αἰ-
τὴν ἐνέργειαν· ἡ διωκομένη γὰρ
ὅλη ὑπὸ τῆς ἐκείνης τὸ ἄφραστον γλυ-
κύτητος· οὐδὲν ἕτερον δύναται
τότε ἐνθυμεῖσθαι· ἐκ τοῦ δὲ ἀμέτρη-
τος εὐφραίνεται χαρᾷ· ἐὰν
δὲ ἀμφιβόλως ἀμφίβολος (πηλὸν)· ἢ ὑπ'
παραμείνῃ ἐμμολυνομένου
ἐν τῷ ἐνεργεῖσθαι συλλάβοι· ἢ
τὸ ἀγαθὸν κέχρηται ὀνόματι πονηρός

ἀμοιβὴν τοῦ καλοῦ· καὶ οὐχ ἧττον προσ-
φέροντες τοῦ θεοῦ. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ
τοῦ ἀποστερεῖσθαι [illegible] ἐκ [illegible] καὶ
παραλειφθείσης χαρᾶς [illegible] αὐτῆς· καὶ
δυσχεραίνει ἐκείνη. ἀποστερεῖται μὲν καὶ
ἀδυνατοῦσα ὅλη θέλουσα [illegible]
χρῆσθαι τὴν ψυχήν· ὅταν γὰρ
εὕρῃ τὸ μὲν τῇ πείρᾳ τῆς
αἰσθήσεως καυχώμενον.
τοῦτο παραλειφθὲν [illegible] ὡς
ἐσφαλμένη χριστοῦ φαντασία προσοικει-
οῦσθαι τὴν ψυχήν· ἵνα διαφορου-
μένης αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαιρούσης
ἐκείνης καὶ κατηγοροῦ καὶ δια-
τεινούσης, ἀμφότερα αὐτῇ γένοιτο
[illegible] τοῦ δολίου· ἐκ τούτου
οὖν γινώσκεσθαι τὸ παθητικὸν
ἀφιστάμενος καὶ τὸ ἁμαρτητικὸν [illegible]
[illegible]· ἀδύνατον μέντοι καὶ τῆς
θείας χρηστότητος ἐπαισθή-
σει γεύσασθαι τινα. ἢ τῆς τῶν
δαιμόνων πονηρίας αἰσθη-
[illegible] πειραθῆναι. ἡ μὲν τῆς

αὐτοῖς πληροφορηθῇ· τὴν μὲν χά-
ριν ἐν τῷ βάθει τοῦ νοῦ κατακεκρυμ-
μένην εἶναι· τὰ δὲ τῆς πονηρίας πνεύ-
ματα περὶ τὰ μέλη τῆς καρ-
δίας ἐνδιατρίβειν· ὅπερ οὐ
δοκεῖν θέλουσι παρὰ ἀνθρώπο-
ις φανῆναι οἱ δαίμονες· ἵνα
μὴ ὁ νοῦς τοῦτο αὐτὸ εἰδὼς ἀκρι-
βῶς τὴν μνήμην τοῦ θεοῦ καθ' αὑτῶν ὁ-
πλίζοιτο.

π ἀρχὴ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τῆς ψυχῆς ἡ φυσική,
καὶ ἄλλη ἡ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος αὐτῇ προσ-
γινομένη· ἡ μὲν γὰρ εἰς τὴν ἡμετέ-
ραν ὅτε θέλομεν συμμέτρως
κινεῖται θελήσεως· διόπερ
καὶ εὐχερῶς ὑπὸ τῶν πονηρῶν
πνευμάτων ἡνίκα μὴ βίᾳ ἀνακρα-
τῶμεν τῆς ἑαυτῶν προαιρέσε-
ως διαρπάζεται· ἡ δὲ ἑτέρα τοσοῦ-
τον ἐκκαίει τὴν ψυχὴν πρὸς τὴν
ἀγάπην τοῦ θεοῦ, ὡς ἅπαντα τὰ τῆς
ψυχῆς [illegible] μέρη τότε τῇ τοῦ θείου πόθου
ἀμέτρῳ τῇ [illegible] χρηστότητι

ἐν ἀναστροφῇ τινι ἀπὸ λόγου τῇ τεθλια
θέντος· ἐκκύμων γὰρ ὥσπερ ὁ
νοῦς τὸ τηνικαῦτα τῆς ἀσυνήθους ἐπιφρ
οσύνης γινόμενος. πεπλήρωται
ἀγάπης ἀναβλύζει καὶ χαρᾶς:—
λε Ὥσπερ ἡ θάλασσα τοῦ ἐπιχεομένου
αὐτῇ ἐλαίου ὅταν παραιτῆται
φύσιν ἔχει τὸ εἴκειν ὑπὸ τῆς αὐτοῦ
ποιότητος νικωμένη τῆς ζά
λης. οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ ἡ μαθοῦσα ὅ
ταν ὑπὸ τῆς χρηστότητος πα
ραιτῆται τοῦ ἁγίου πνς. ἡδέως
γαληνιᾷ· χαίρουσα γὰρ ἡδύνεται
κατὰ τὸν λέγοντα ἅγιον· πλὴν τῷ
θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου· τῆς ἐπι
σκιαζούσης αὐτὴν ἐκ θείων ἀγαθῶν καὶ
ἀρρήτου χρηστότητι· διὰ τοῦ
τοίνυν κἂν ὁπόσοι παροξυνόμενοι
τὸ τοιοῦτο τῶν μὴ δαιμόνων ἐπι
τηδεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς.
ἀόργητος διαμένει καὶ πάσης
ἔμπλεως χαρᾶς: ἡ οὖν περ φόβον
ἔχειν παρ' ἡμερῶν τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ

τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀπαύστως κα-
θηλοῦντι· τοῖς γὰρ ἀγωνιζο-
μένοις ἡ δόσις δίδοται ἀφέρει ἁγνισμοῦ
ὁ φόβος τοῦ κυρίου ἰησοῦ· ὁ γὰρ φόβος
κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶ-
να αἰῶνος:—

λ̄ς μὴ δειλιάσῃς ἀκούσαν αἴσθησιν ἡμῶν· ὁ-
ρατῶς αὐτῷ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ὀ-
φθῆναι ἐν πυρὶ ζέσει· ἀσθενάρ-
μενοι γὰρ φαμένοι· ὁ γὰρ καθαρὰν
τὴν ψυχὴν ἐθαρρήσατο νεκρὸς
τῆς θεωρίας παραλήψεως· οὐ φαί-
νεσθαι δὲ αὐτῇ τι τῶν ἀοράτων·
ἐπεὶ δὴ νῦν δεσποτικῶς γ̈ ... ἀ-
δόνος ὡς ὁ μακάριος παῦλος ἔφη·
πατοῦμεν· ἐὰν οὖν ὀφθῇ τινι τῶν
ἀγωνιζομένων ἐν πυρὸς δὲ σχήματι
ἢ φωνῇ· μὴ δαμάσας καταδέξασ-
θαι τὸ τοιοῦτον ὅραμα· ἀπάτη
γὰρ ἐστὶ φανερὰ τοῦ ἐχθροῦ· ὅπερ
πολλοὶ παθόντες ἐξ ἀγνοίας,
ἐξετράπησαν τῆς ὁδοῦ τῆς
εὐθείας. ἡ μὲν δὲ ἕτοιμον· ὅτι

ὅσον εἰς δημιουργίαν [illegible]
τῶν σωμάτων. ἐπειδὴ μικρὸν μέρος τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] οὐ δυνάμεθα.

λζ Οἱ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
σχήματος [illegible] σχῆμα
[illegible] σελήνην [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

σχήματι, ὁ νῦν ἔμφοβος ἦν ἔστι πολὺ
ἀτάραχον· ἔστι δὲ ἀκίνητος· ὁ
γὰρ εἰς προαίρεσιν ἐμπορευόμενοι οὐκ ἔ-
χουσιν· ἐκ δὲ τῆς ἠθοποιΐας πεφασμέ-
νοις χρῶνται τοῖς ἀφανέσι. ἀρ-
κεῖν αὐτοῖς ἔστι τὸ ἄφρον οὐ δύναν-
ται. ἀλλὰ καὶ μαχαίρας λαβόντες ἐλκύουσιν.
καὶ ἀπειλοῦσι τὸ δεῖν πλῆξαι· οἱ
στρατιῶται ἡνίκα δέον ἑαυτοὺς
πολλάκις σχηματίζοντες·
ποτὲ δὲ καὶ προσβάλλουσι μετὰ
κραυγῆς τῇ ψυχῇ· ὅθεν ἔστι τι-
νὰς σκοπῶν αὐτοὺς ὁμοίους ὄντας κα-
θαρεύει. φανταζόμενος δι' ὧν
ποιεῖ τὸ σῶμα· ὅτι ἐν δὲ ὁ τι
καὶ χαίρει· ὡς τὸ ἐνδελεχὲς αὐτῶν ἐ-
πειγόμενος [illegible] διὰ τὸ ἦθος· διὸ πρὸ
ἐν αὐτῷ τῷ ὄντι ἐρῶ πλήξας ἀεὶ τὸ
ἐλέγχον αὐτοὺς τὴν ὀργὴν μετὰ
λύπης κινεῖ. πολλοὶ ἐγκείμενοι καὶ
τὰ χρηστὰ ἐγχειροῦσι· χαρὰν μὲν
οὐ φέρουσι τῇ ψυχῇ· λύπην δὲ
αὐτῇ [illegible] ἐμποιοῦσι καὶ δάκρυα.

τοῦτο δὲ γίνεσθαι. ἔστι τὸν ἀσ-
πο ἄλλην τὰ πεῖνο φροσύνην προ-
κοπτόντων. —

λη' Εἰρήκαμεν ἤδη μὴ σῶμα ὡς παρὰ τῶν
ἐν πείρᾳ γεγονότων· ἀμυδρὰ καὶ
μεμιασμένον τε καὶ φαῦλον ὀνει-
ρον διακρίσιν· ἀρκεῖ τοῦτο δὲ ἤδη ἡμῖν
πρὸς ἀρετὴν μετάθεσιν. τὸ μὲν δὲ
μηδὲ ὅλως πείθεσθαι φαντασίαις·
οἱ γὰρ ὄνειροι οὐδὲν ἕτερον ὡσ-
ἔοικε τὸ πλῆθος τῶν ὅλων, ἀλλ' ἢ τῶν δια-
λογισμῶν πλανωμένων· ἢ
παίγνια τῶν φθονερῶν δαιμόνων ἐμ-
παίγματα. ὁπότε καὶ ἐκ τῆς
τοῦ θεοῦ φανερότητος ἡμῖν κατα-
πεμφθῇ ὅραμα τοιοῦτον καὶ
μὴ αὐτὸ καταδεξώμεθα, οὐκ ἂν
ἡμῖν ὁ πολυπαθὴς τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἰησοῦ ὀργισθείη διὰ τοῦτο· οἶδεν γὰρ
ὅτι διὰ τοὺς δόλους τῶν δαιμόνων
εἰς τοῦτο ἐρχόμεθα. ἡμῖν γὰρ
προειρημένην διάκρισιν (ἀκριβῶς) ἐν ὀνείροις·
σημαίνεται δὲ ἐκ συναρπαγῆς

τινὸς ἀμείνους ἀθλητὰς ῥινῶσ-
θῆσαι τὴν ψυχήν. οὐ γὰρ ὥσπερ ἐκ τοῦ
ὀσφραίνεσθαι οὐδ᾽ ὁ δεῦρο ἰσχύσαι. ἀ-
πολαῦσαι τοῦ ἴχνους τῆς ἀλεξιβου-
διφνώσεως καὶ ἀποθῆσαι ὅσ-
καλοῖς τοῖς ὁμιλ[ε]αροῖς:—
λθ Ὥσπερ προσώπου διαγνωσθέντος τοῦ
πράγματος. δοῦλος ἰσοδεσπότης
νύκτωρ. καὶ μετὰ πολλὴν ἀπο-
δημίαν πρὸ τῶν ὑπερβόλων
τῆς οἰκίας ἐπανελθὼν ... ὥστε
μὴ τὴν ἀνοίξειν τὴν θύραν. διό-
λου οὐδ᾽ ἐκεῖνος ἠπατήσατο. ἐπεὶ δὲ
ἡ γὰρ μὴ ὁμοιότης αὐτὸν φωνῆς
συναρπάξασα, πρὸ δὲ τὴν
παρασκευασθεῖσαν ... ὑπὲρ
παρ᾽ αὐτοῦ πεποιῆσθαι τὸ πράγμα-
των. ὥστε μὴ οὐ μόνον οὐκ ὀργι-
σθεὶς ἡμέρας γενομένης ὁ κύριος αὐ-
τοῦ. ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἐπαίνων
αὐτὸν ἠξίωσεν. ὅτι ἐστὶ τὴν τοῦ δε-
σπότου φωνὴν πάλιν εἶναι γε-
νόμενος. μή τι ἄλλων τῶν αὐτοῦ

ἀποδέχεται τὸ ῥῆμα τοῦτο. —

Ὁ [illegible] ἀπ᾽ ἀρχῆς [illegible]
ὑπὸ τοῦ θείου φωτὸς [illegible]
καὶ διαφαν[illegible] ὁ λογισμὸς [illegible]. [illegible]
τὸ ἑαυτοῦ φῶς αὐτὸν [illegible]
ὁρᾶν. οὐδὲ ἀμφι[illegible]. τοῦτο
γὰρ λόγος γίνεται ὅταν [illegible]
[illegible] κατα[illegible]
[illegible]. ὁ [illegible] τὸ σχή-
ματι αὐτοῦ φαινόμενον ἤ τε
[illegible] ἐκ τοῦ
ἐχθροῦ [illegible] τέχνη γίνεται.
ὁ [illegible]
[illegible] φῶς [illegible]
[illegible] αὐτὸν μετασχηματίζε-
σθαι. οὐδὲ [illegible] ταύτην [illegible]
[illegible] τὸν ἀσκητικὸν [illegible]
[illegible] ἄξιον. [illegible] σατα-
νᾶς [illegible] εὕρῃ τὴν ψυχὴν
[illegible] εἰς [illegible]. ἀλ-
λ᾽ [illegible] μόνον ἐν
[illegible] καὶ πληροφορίᾳ
καρδίας [illegible]. ὅτι

ἀγαπήσειν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ· ἐν ὅ-
λῃ τῇ διανοίᾳ· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ·
ὁ γὰρ ἀγαπῶν τοῦτο ὑπὸ τῆς χάριτος
ἐνεργούμενος τοῦ θεοῦ· ἀποδη-
μεῖ τοῦ κόσμου. κἂν ἐν τῷ κό-
σμῳ παρῇ:—

μα Ἡ ὑπακοὴ πρὸ τῶν ἐν πάσαις ταῖς
ἀσκουμένοις ἀρεταῖς τὴν ἀρχὴν
ἀναγκαιοτάτη· ἀθετεῖ γὰρ τὸ
σαρκῶδες οἴησιν· τίκτει δὲ ἡμῖν
τὴν ταπεινοφροσύνην· ὅθεν
καὶ θάρρος ἐντίθησι τοῖς αὐτὴν ἀνα-
χομένοις ἐν δέει· τῆς γὰρ ἀρ-
ετῆς· ταύτην ἀθετήσας ὁ Ἀ-
δάμ· καὶ τὸν βύθιον ἀπωλίσθη
εἰς τὸν τάρταρον· ταύτης ἐραστὴς
ὁ κύριος· τῷ τῆς οἰκονομίας λόγῳ
ἄχρι σταυροῦ καὶ θανάτου ὑπήκου-
σεν τῷ ἑαυτοῦ πατρί· καὶ ταῦτα
ἐν οὐδενὶ ἥττων τῆς αὐτοῦ
μεγαλωσύνης ὤν· ἵνα ἀπὸ τῆς ἀν-
θρωπίνης παρακοῆς ἐλευθερώσῃ
διὰ τῆς αὐτοῦ ἐκλύσας ὑπα-

ποιός. ὑφ' ἣν μακαρίαν καὶ θείαν ὁμι-
ζουσαν τοιοῦτοι ὑπαινίζησαντας
ἐσομφαρίζουσιν· πρὸς τοῦ οὖν
τούτου ἐστὶ μεταλήψεσθαι δεῖ. τὸν ὀ-
προφήτην οἴησιν τοῦ δ' ἀπόλλου ἅμα
δεχομένου τὸ ὄσαμμεν. δείξει γὰρ ἡ-
μῖν αὐτὴ προϊοῦσιν. πάσας
ἀπολαμβάνουσα τὰς τρέφουσαν ἀρετῶν·
λβ Ἡ ἀκράτεια κοινόν ἐστι πασῶν τῶν
ἀρετῶν ἐπώνυμον. δεῖ οὖν τὸν ἀ-
κρατευόμενον πάντα ἐγκρα-
τεύεσθαι. ὥσπερ γὰρ ἄρτου οἷον
δή ποτ' ἐστὶ μικρὸν (λεπτότατον μέρος) τὸ πᾶν τοῦ
ἀνθρώπου. κἂν βραχὺ ἡ (σώματι) τὸ
λεῖπον σχήματος ἀμορφον ἀ-
περγάζεται. οὕτως καὶ ὁ μικρὸς πα-
ραμελῶν ἀρετῆς. ὁ γὰρ τῆς ἐγ-
κρατείας ἀφανίζει εὐπρέπειαν·
ἐχέτω οὖν μὴ μνώμενον τῷ σώματι
κὴν φιλόπονον εἶναι ἀρετήν. ἀλλὰ
καὶ τὴν τὸν ἔνδον ἡμῶν ἄνθρωπον κα-
θαίρειν δυναμένην. ποῖον γὰρ
ὄφελος εἶναι τὸ σῶμα παρθένον

τηρήσας τι· ἢ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ
τῆς παρακοῆς μεμοιχεῦται
δαίμονος· ἢ ποῦ φήσεται ὁ
πάσης ἐπιθυμίας καὶ γαστρι
μαργίας φεισάμενος· οἰήσε
ως δὲ καὶ φιλοδοξίας μὴ ἐπι
μεληθησάμενος· μὴ τὸν ὑπεραχ
ἀσπαζόμενος θλίψεως· τῆς
τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης μέλ
λοντος ἀντιφαθμίζειν πλά
σίμως· τοιγὰρ ἐργάτης δικαι
οσύνης ἐν τῷ διαταράζα
μένοις ταπεινώσεως·
μέ πάσχομεν τὰς ἀγονοτέρας θε
μας· οὕτως δὴ μελετᾶν μαθεῖν
τοὺς ἀγωνιζομένους, ὡς φθά
σειν τὸ πρὸς αὐτὰς μῖσος
κτήσασθαι· τὴν δὲ ἐπὶ τῶν
βρωμάτων ἐγκράτειαν οὕτως
ἐχρῆν διατηρεῖν· ἵνα μὴ εἰς
τὸ θέλγειν τινὸς αὐτῶν ἔλ
θοι πώποτε· τοῦτο γὰρ καὶ
ἐστι κατάρατον ἀληθῶς ὁ δαίμω

ποιός. ἡ δὲ τὴν μακαρίαν καὶ διαιωνί-
ζουσαν τοὺς δι᾽ ὑπακοῆς ζήσαντας
ἀντιχαρίζουσα ζωήν. πρὸς τοῦτο οὖν
τοῦ τοῦ ἔργου μεμελετῆσθαι δεῖ. τὸν
προφήτην οἶμαι τοῦ δὲ ἀποστόλου ἀπο-
δεχομένου ὑπάρχειν. δείξει γὰρ ἡ-
μῖν αὐτὴ προσέχουσιν. πάσας
ἀναδαμάσας τὰς τρεφούσας τῶν ἀρετῶν:-

λβ Ἡ ἐγκράτεια κοινὸν ἐπὶ πασῶν τῶν
περὶ ἐγκρ(ατείας) ἀρετῶν ἐστὶν ὄνομα. δεῖ οὖν τὸν ἐγ-
κρατευόμενον, πάντα ἐγκρα-
τεύεσθαι. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ οἱουν-
[illegible]
δήποτε τῶν μελῶν τὸ πᾶν τοῦ
σῶμα
ἀνθρώπου. κἂν βραχὺ ᾖ τὸ με
λεῖπον ἀσχήματος ἀμορφίαν
ἀπεργάζεται. οὕτως καὶ ὁ μιᾶς πα-
ραμελῶν ἀρετῆς. ὁ δὲ τὴν τῆς ἐγ-
κρατείας ἀφανίζων εὐπρέπειαν.
ἐχρῆν οὖν κεκτημένον τῷ σωματι-
κῷ φιλόπονον εἰς ἀρετήν. ἀλλὰ
καὶ τὴν τὸν ἔνδον ἡμῶν ἄνθρωπον κα-
θαίρειν δυναμένην. ποῖον γὰρ
ὄφελος ἐστι τοῦ τοῦ σώματος ἀρ[illegible]

τηρήσαντι· ἤτοι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ
τῆς παρακοῆς μεμοιχευμένην ται
δαίμονος· ἢ ποῦ φήσεται ὁ
πάσης ἐπιθυμίας καὶ γαστρι-
μαργίας ἀφιστάμενος· ὁ κόσ-
μου δὲ καὶ φιλοδοξίας μὴ ἐπι-
μελησάμενος· μὴ τεταραχ-
ασ ἀνεχόμενος θλίψεσι· τῆς
τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης μελ-
λούσης ἀντιφαθμίζειν πλα-
σίως· τοῖς ἀγαθοεργίαις τῆς δικαι-
οσύνης ἐν πόνοις διαπραξα-
μένοις ταπεινώσεως·
ἀρχ πᾶς ὁ χορὸς μὲν τὰς ἀγόνους ἐπιθυ-
μίας· οὕτως δὴ μελετᾶν μοχθη-
ροὺς ἀφανιζομένους, ὥστε φθο-
ξειν τὸ προσώπου μισος
κτήσασθαι· τὴν δὲ ἐπὶ τῶν
βρωμάτων ἐγκράτειαν οὕτως
ἔχρην διατηρεῖν. ἵνα μὴ εἰς
ἔκλυσιν τινὸς αὐτῶν ἔλ-
θοι πάντοτε· τοῦτο γὰρ καὶ
ἐπικατάρατον ἐστὶν ὃ δαίμο

νιῶ δὲ τὸ ὅλον· οὐ γὰρ ὡς σφαλερὸν
αὐτῶν ἀποδεχόμεθα μὴ γένοιτο.
ἀλλ' ἵνα τῶν πολλῶν καὶ χρη
στῶν τροφῶν ἑαυτοὺς ἀπο
στῶντες, τὰ φλεγμαίνοντα μέ
ρη τῆς σαρκὸς συμμέτρως κο
λάζωμεν· λοιπὸν δὲ ἵνα καὶ
τὸ ἡμέτερον περίσσευμα ἐξοι
κονομήσωμεν ἀρκοῦσαν τοῖς πτωχοῖς
οὖσι γένοιτο· ὃ γὰρ ἐστὶν φα
γεῖν ἢ πόσις ἀλλοκρινοῦσιν ἀφορισμα :~
μδ τὸ ἀπὸ πάντων τῶν παρατι
θεμένων ἢ κιρνωμένων ἐσθί
ειν καὶ πίνειν εὐχαριστοῦντα
τῷ θεῷ, οὐ δαμνῶ τῷ ἱκανὸν τι τῆς
γνώσεως μάχεται πάντα γὰρ λίαν
καλά· τὸ δὲ ἑτέρων ἡδέων καὶ πολ
λῶν ἡδέως ἀποδέχεσθαι, καὶ δια
κριτικώτατον ὑπάρχει καὶ
γνωστικώτερον· οὐκ ἂν δὲ
τῶν παρὸν τῶν ἡδέων καὶ δὲ
ως καταφρονήσωμεν. ἡ μὲν τῆς
τοῦ θεοῦ γλυκύτητος ἐν πάσῃ

αἰσθήσεως καὶ πληροφορίας καρδίας αὐτοῦ
σώζεσθαι: —

με Ὥσπερ τὸ ὑπὸ πλήθους βρω-
μάτων βαρούμενον τὸ σῶμα.
δειλόν τινα καὶ δυσκίνητον
τὸν νοῦν ἀπεργάζεται. οὕτως
καὶ ἐξατονοῦν ὑπὸ πολλῆς ἐγκρα-
τείας· σκυθρωπὸν καὶ ἀφιλόλο-
γον τὸ θεωρητικὸν τῆς ψυχῆς
ἀποτελεῖ μέρος· δεῖ οὖν πρὸς
τὰς τοῦ σώματος κινήσεις· καὶ
τὰς τροφὰς ἐπιτροπεύεσθαι·
ἵν᾽ ὅτε μὲν ὑγιαίνει κολάζηται
πρεπόντως· ὅτε δὲ ἀσθενεῖ πιαί-
νοιτο. μετρίως· οὐ γὰρ ἀτο-
νεῖν δεῖ τῷ σώματι τὸν ἀγωνι-
ζόμενον· ἀλλ᾽ ὅσον ἀρκεῖν πρὸς
τὸν ἀγῶνα δύνασθαι· ἵνα ἐν
τοῖς πόνοις τοῦ σώματος ἡ ψυ-
χὴ δεόντως καθαίροιτο:

μς Ὅταν ἡ κενοδοξία μεγάλως ἀνάψῃ φλό-
γα καθ᾽ ἡμῶν· ἢ ἀδελφῶν
τινῶν ἐπιδημίαν ἢ οἵων δήποτε

ζειν ὅπως μὴ ἐκ προφάσεως τῆς οἰκείας
κακίας εὑρίσκοιτο σκανδαλίζον τὸ σῶ-
μα, τρόπῳ τηρεῖν σχολὴν τῆς συ-
νήθους διαίτης. καὶ γὰρ ἀπαράκτον
καὶ μᾶλλον προθυμοτάτην ἐπι-
χείρησιν ἀποπεμψόμεθα. Καὶ
τὸν θεσμὸν τῆς ἀγάπης ἀκρι-
τικὰ ἀποπληρώσομεν. καὶ τὸ μυ-
στήριον τῆς ἐγκρατείας ἀνεπί-
δεικτον διὰ τῆς συγκαταβάσεως
φυλάξομεν:—

μζ Ἡ νηστεία· ἔχει μὲν καθ' ἑαυτὴν
καύχημα, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· ἐργα-
λεῖον γάρ ἐστιν ὡς πρὸς σωφρο-
σύνην ἐφελκύζον τοὺς θέλον-
τας. οὐ δεῖ οὖν ἐπ' αὐτῇ μεγαλο-
φρονεῖν τοὺς τῆς εὐσεβείας
ἀγωνιστάς· ἐκδέχεσθαι δὲ μό-
νον ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ θεοῦ. τὸ πέ-
ρας ἡμῶν τοῦ σκοποῦ· οὐδὲ
γὰρ οἱ τῶν ὁποιωνδήποτε τεχνῶν
ἐπιστήμονες ἐκ τῶν ἐργαλείων
τὸ τοῦ ἐπαγγέλματος ἀποτέλε-

σημαίναι αὐχμὸν ποτέ, ἀλλὰ ἀποβρι-
μένει εἴη τούτων ἕκαστος τὸ ἀ-
δόξου ἐγχειρήματος· ἵνα αἰσθητικὰ
νου τὸ ἄκαρπον ἐπὶ ἡ τέχνης ἐνδε-
μη ζηται:— Ὃν τρόπον ἡ γῆ ἀσυμ-
μέτρως μὲν ἀρδευομένη· καθαρὸν
τὸ καταβαλλόμενον εἰς αὐτὴν
σπέρμα μετὰ πολλῆς προσθήκης
ἀνήσει· ὑπὸ πολλῶν δὲ ἐμβυθι-
σκομένη ὄμβρων ἀκάνθας φέ-
ρει μόνον καὶ τριβόλους, οὕτως
καὶ ἡ γῆ τῆς καρδίας· ἐὰν μὲν
συμμέτρως οἴνῳ χρώμεθα. κα-
θαρὰ τὰ φυσικὰ αὐτῆς ἀναδίδω-
σι σπέρματα. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ
ἁγίου πνεύματος εἰς αὐτὴν σπειρόμενα
εὐθαλίαν ἀναφέρει καὶ πο-
λύκαρπα· ἐὰν δὲ διάβροχον
ὑπὸ τῆς πολυποσίας γένηται.
ἀκάνθας ὥσπερ φέρει τοὺς
ἀπάντας αὐτῆς λογισμοὺς καὶ
τριβόλους:—
μθ Ὁ γὰρ οἶνος ἡμῶν τοῖς τῆς πολυπο-

ξενίας ἢ ἀπρόφασιν τῆς οἰκίας
καλιᾶς εὑρισκομένους καιρὸν τὸ σύμ-
μετρον ἐστὶ [προσήκει] τηρεῖν σχολὴν τῆς συ-
νήθους διαίτης· καὶ γὰρ [τοὺς δαίμονας] ἀπράκτους
καὶ μᾶλλον ποθεινοτάτην τὴν ἐπι-
χείρησιν ἀπεμψόμεθα· καὶ
τὸν θεσμὸν τῆς ἀγάπης ἀκριβῶς
ἐκπληρώσομεν· καὶ τὸ μυ-
στήριον τῆς ἐγκρατείας ἀνεπί-
δεικτον διὰ τῆς συγκαταβάσεως
φυλάξομεν:—

μζ Ἡ νηστεία· ἔχει μὲν καθ' ἑαυτὴν
καύχημα· ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· ἐργα-
λεῖον γάρ ἐστιν ὡς πρὸς σωφρο-
σύνην ἐκβιάζον τοὺς θέλον-
τας· οὐ δεῖ οὖν ἐπ' αὐτῇ μεγαλο-
φρονεῖν τοὺς τῆς εὐσεβείας
ἀγωνιστάς· ἐκδέχεσθαι δὲ μό-
νον ἐν πίστει τοῦ θεοῦ· τὸ πέ-
ρας ἡμῶν τοῦ σκοποῦ· οὐδὲ
γὰρ οἱ τῶν ὁμοιοειδῶν τε τεχνῶν
ἐπιστήμονες ἐκ τῶν ἐργαλείων
τὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος ἀπαιτοῦσι τέλος

σμα καὶ αὐχῶσι τοῦτο, ἀναπατρι-
μένη εἴη τούτων ἕκαστος τοῦ ἐ-
δαφοῦ ἐγχειρήματος· ἵνα διεξεκά-
νου τὸ ἀκριβὲς ἐπὶ ἡ τέχνης ἐν δὲ-
μη ζηται: — Ὃν τρόπον ἡ γῆ ἡ σύμ-
μετρος μὲν ἀρδευομένη· καθαρὸν
τὸ καταβαλλόμενον εἰς αὐτὴν
σπέρμα μετὰ πολλῆς προσθήκης
ἀμήσει· ὑπὸ πολλῶν δὲ μεθυ-
σκομένη ὄμβρων ἀκάνθας φέ-
ρει μόνον καὶ τριβόλους, οὕτως
καὶ ἡ γῆ τῆς καρδίας· ἐὰν μὲν
συμμέτρως οἴνῳ χρώμεθα. κα-
θαρὰ τὰ φυσικὰ αὐτῆς ἀναδίδω-
σι σπέρματα· καὶ τὰ ἄνωθεν τοῦ
ἁγίου πνεύματος εἰς αὐτὴν σπειρόμενα
ἐν ταπεινώσει λίαν ἀναφέρει καὶ πο-
λύκαρπα· ἐὰν δὲ διάβροχον
ὑπὸ τῆς πολυποσίας γένηται.
ἀκάνθας ὄντως φέρει τοὺς
ἀτόπους αὐτῆς λογισμοὺς καὶ
τριβόλους: —
μθ Ὁ ἀγὼν ὅσος ἡμῶν τοῖς τῆς πολυπο

...ποσίας ἐν μείζοσι κύμασιν·
οὐ μόνον τοῖς ἔξωθεν τῶν δαιμόνων
ἐν τῷ ὑποσχήματι ζόμενος ...
ἐμπαθῶν οὖν ὁρᾶν... ἀλλὰ καὶ
ἐν ἑαυτῷ ὁ θεῖος γίνεται ἅμα
πλάτυναν ἐσταυρ ἑαυτοῦ ταῖς ἐ-
αυτοῦ φαντασίαις ἐκ θρασυμένας
φ... ἐχρήσαντο διασπείρας·
θερμαινόμενον γὰρ τὸν μουσικὸν
σιαστικῶν ὀργάνων διαίρεσιν
ὅτι νοῦ ζωώσας. ἀνάγκη πᾶσαν παρισάν
νειν αὐτῷ τὸν μόνον σκιὰν τοῦ πα-
θους ἐρημάδα νοῦν· ἐχρῆν οὖν τῇ
ἐμμελεῖ αἰσθήσει κεχρημένους.
τὴν ἐκ τοῦ πλεονάζοντος
διαφθορὰν ἐκβάλλειν· ὁ τὰν γὰρ
οὐκ ἔχει τὴν ὑποστροφὴν αὐτὸν
ὁ ... ἡδονὴν πρὸς τὴν ζωγρα-
φίαν τῆς ἁμαρτίας, ἀφανίζεται
πρὸς ὅλους διαμένει· καὶ τὸ κρεῖττον
ἀθλήματος.—
ν̄ πάντα τὰ κατασκευαζόμενα τὰ
αἰσθητὰ πρὸς τὸ μανθάνειν ἡμᾶς οἱ

ταύτης ἀρχηγέται τῆς ἐκκλησίας.
ὥστ' οὐκ ἐβδελύξατο ὁ δηλωθεὶς ἐσ-
γαστέρα τὸ πλῆθος τῶν βρωμά-
των. οὐ δὴ μεγάλα διώκειν τὸν
θέλοντα ταῦτα οἱ δαίμονα ταμιεύειν
κολάζειν τοῦ σώματος. οὐ γὰρ δὴ
μόνον ἡ ποιότης αὐτῶν ἐστὶ
βλαβερὰ τοῖς φροντιζομένοις σώ-
μασι γίνεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ
παράλογος αὐτῶν ἔμφρασις
πολλὴν ἀηδίαν τὴν ἀθεόφοβον
συνείδησιν. τί γὰρ ἄρα τὸ λαπ-
πλὸν τῆς τοῦ οἴνου φθορᾶς. ἵνα
διαφόρων ἐδεσμάτων ἐστιμ-
ζίω ἢ τούτου ἑτερότης θηλύ-
κα νοιτο:— Ὁ κς ἡμῶν ἰς ταύτης
τῆς ἱερᾶς πολιτείας διδάσκα-
λος ἰς χς. ὁ ζῶσιν τῶν πάθη
παρ' αὐτῶν ὑπουργούντων
τοῖς διαβολικοῖς ἐπιτηδεύμασιν
πεποίηται· ἵνα αὐτὸς ὑπογραμμὸν
ἐμοὶ δοκῶ ἐν ἀρχῇ καταλείψοι
τῆς τῶν ἱερῶν φαρμάκων διαθέ

ζηλῶσαι
σεως. οὐδὲ γάρ φησι κεχρῆσθαι
πόμασιν ἢ βρώμασι τοῖς ἀπο
νιζομένοις κατὰ τῆς ἁμαρτί
ας. ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ πικροῦ τῆς
μάχης μεγάλα μαρτύρια σῶσαι ἀμε
χθαι. προσέθηκε δὲ καὶ ὕ
σσωπον τῷ πόματι τῆς ὕβρεως.
ὅπως ἂν ἐν ἄλλοις ἐμφέροιτο τῷ
ὑποδείγματι τὸ σχῆμα τῆς ἡμῶν
καθάρσεως. τὸ μὲν γὰρ δριμὺ
τῶν φαρμάκων ἴδιον. τὸ δὲ κα
θαριστικόν. πάντως τοῦ τῇ φύσει
ὅσεως:

Ν̄Β τὸ λουτρὸν παραμελλῆν. οὐκ ἄν τις
ἁμαρτωλὸν ἢ παράλογον ἂν
φαίνοιτο. τὸ δὲ δι' ἀνεράστου
καὶ τούτου ἀποσχέσθαι. καὶ ἀνδρεῖ
ον λίαν ζώσα φρονέστατον. οὐ γὰρ
τὸ σῶμα λιπαρὸν ἐκθηλῶσαι
ἐν ἡδονῆς ἐκζήτησιν ἠγρασία.
οὕτω μὲν ἡ σοῦ πομπῆς ἐν τῆς
γνώμης τοσοῦ ἀδαμαντῆς ἀδόξου
ἐρχόμεθα. ἵνα καὶ τὸν ἐκείνου

φύλλον ἢ ζῶον κτείνασαι· τὴν δὲ
περαιτέρω χρείας φροντίζομεν
πρόφασιν· οἵ γε μάλιστα τὰ ἀπὸ
τῆς τοῦ βίου πρὸς βραχέως ἐκ
πηδήσαντες τῶν ἔξω ὅλως ἀσχολίας νοίας τοῦ
ἑαυτῶν σώματος, τὸ καλὸν τῆς
θέλοντες
σωφροσύνης ἐνθεῖναι ὀφθαλμόν:
νγ΄ Ἰατρονομεῖν ... ἐν τῷ και
ρῷ τῶν νόσων. οὐδὲν τὸ κωλύ
ον. ἐπεὶ δὴ γὰρ ἐμέλλομεν ὑπὸ τῆς
ἀνθρωπείας πείρας ὥστε
συλλαμβάνεσθαι ἡ τέχνη. διὰ τοῦτο καὶ
προϋπῆρχεν τὰ φάρμακα.
πάθη. οὐκ ἐχρῆν ζῶα αὐτοῖς τὴν ἐλ
πίδα ἔχειν τῆς ἰάσεως. ἀλλὰ ἐς
τὸν ἀληθινὸν ἡμῶν σωτῆρα καὶ ἰα
τρὸν ἰν̄ χν̄. ταῦτα δὲ λέγω τοῖς
ἐν κοινοβίοις οὖσιν ἐν πολλοῖς τὸν
σκοπὸν τῆς ἱερατείας κα
τορθοῦσιν. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
αὐτοὺς ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων
περιτραπέντων ἀναστρέφειν
ἐργασίαι
διὰ τῆς ἀσθενείας τὴν ἐργασίαν

τῆς πατρίδος· ἀπόφευγε καὶ μελιφό-
κενοδόξους ἑαυτοῖς καὶ πειρα-
σμὸν ἐμπεσεῖν τοῦ διαβόλου·
ἐξ ὧν ἢ ἀπορῶν μὴ χρήζειν ἐνίοτε
πολλῶν ἐπαγγέλλονται· ἢ λέγεις
τὸν ἀναχωροῦντα κοινοβίου ἐν
ἐρημικοῖς τόποις μετὰ ξυμμόνων δύο
ἢ τριῶν ὁμοτρόπων ἀδελφῶν
κατορθοῦν τὸ ποιοῦ μόνον τοῦ κυρίου
ἐντολῶν τῶν καὶ ζῶμεν ἀπαλῶν
πλείστων μόνον καὶ πᾶσαν μαλακί-
αν ἐκ περιέχει προσοχέτω· κἄν
ὁ ποιοῖς σὺν ὑβρίζεται πάθε-
σιν· οὐ γὰρ τῶν μνόσσων ἢ καμὴν
μετὰ τὸν λέγειν τὴν ἐρημίαν πα-
ρήνορον· ὁ αὐτοῦ ὅτι τελοῦν ἐνερ-
γήσαμεν τοιοῦτος πενέσθαι ποτὲ
τῆς πατρίδος· ἐπεὶ δὴ μαθητὰς γ-
ρέσθαι ἐνδέξασθαι τὴν ἐκ τῆς
ὑπομονῆς εὑρίσκεται ἐκεῖ·
καλῶς τῇ ἐρημίᾳ κεχρημένος
παραγενόμενος· διὰ τοῦτο
γὰρ τοῦ κυρίου καιρίζει μόνον τρόπον

ἐν οἴκοις·—

νδ Ὁ τὰς προφάσεις ψιλὰς κινούσας ἀσθε-
νείας σώματι καὶ ἀναγκαίας λέγων ἀ-
ποδέχεσθαι ὁμολογεῖ. ἐξελέγχεται δῆλον ὅτι
ἡ ψυχὴ ἡ ἐκείνου ἔτι δεδούλωται
ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ σώματος.
διὸ προφάσεις λαμβάνουσα
εὐκαιρίας. οὐ γὰρ ἀναχωρῆσαι
τὸν καιρὸν τοῦ βίου βούλεται.
ἀλλὰ καὶ ἀσχολίαν μακρὰν ζη-
τεῖται τὸ μὴ δύνασθαι διὰ τὸ ἀπρό-
σκοπον εὐχρῆσθαι τοῖς τοῦ βίου ἀ-
ραίοις. ὅταν δὲ εὐχαρίστως
τὰς ἐκ τῆς νόσου προσδέχη-
ται ἀνίας. οὐ μακρὰν οὖσα
τῶν τῆς ἀπαθείας ὅρων γνω-
ρίζεται. ὁ θεὸς καὶ τὸν θάνατον
τὸν ἀπὸ προφάσεως ὄντα ζωῆς
μᾶλλον ἀσθενής. τὸ πᾶν μετὰ
χαρᾶς ἀποδέχεται.—

νε Οὐ γὰρ ἔστιν ἀνθρωπίνη ἡ ψυχὴ χωρ-
ισθῆναι τοῦ σώματος. ἐὰν μὴ ἀ-
ποστῆ αὐτὴ ἡ προστάξας ἀπ' αὐτοῦ

τὸν δὲ ἄνθεσι τοῦ σώματος τῇ
ποιότητι ἀντίκειται· ἕως δὴ ἂν
μὲν τῶν παρόντων γίνονται·
ἢ δὲ τῶν μελλόντων μόνων ἀγα-
θῶν ἐπιθυμεῖσθαι πολυτελῆ ἀν-
θρώπους ἥκει οὖν τὸν ἀγωνιζόμενον.
μὴ περιιδεῖν δρυμῶν τινῶν
εὐκλόνων ἢ συσκίων· ἢ πη-
γῶν καλλιρρόων· ἢ λειμώνων
ποικίλων· ἢ οἴκων ἐπιτερπῶν·
ἢ στοῶν περιφερικῶν οἰκιῶν δια-
τριβῶν ἐνθυμεῖσθαι ποτέ ποτε·
μὴ τὸ δὲ τῶν πανηγυρικῶν ἀ-
τυχοῖμεν ἥσθαι φιλοτιμιῶν·
ἀπαλεῖ χρήσασθαι μετὰ τοῖς ἀνα-
καίοις εὐχαρίστοις· ὁ δὲ μό-
τινας ζητεῖν ἡσυχάσαι τὸν βίον.
πάσης σαρκικῆς διαθέσεως
ἔρημον· οὕτω γὰρ ἂν μόνον
φθάσαι τὸ ἤλεον τὴν δια-
νοίαν· ἀφθόνως ἔχουσα αὐτὴν ὅλην
τὴν ἀγωνίου ἐπιθυμίας ἐχόμενον ἀδγ·
ν̄ς̄ Ὅτι ἡ ὑπερέξις καὶ ἡ γλῶσσα ζαίλοι

ταῖς αἰσθήσεσι. διαφοροῦσι τὴν
μεμηνυμένην τῆς καρδίας. ὁ γὰρ ἀν-
ταῖς οἷσπερ τὸ μέτρον κεχρήμεθα.
πρώτη ἐν ᾗ ἀνημμένον ὁμιλεῖ τὸ τοι-
οῦτο. ἑπόμενος γὰρ ὁ θεοῦ κατὰ τῆς
δευτέρας ἐκδύνη καὶ τὸ δένδρον τῆς
παρθενίας. ἐμέμψατο τοῦ
θεοῦ (ἐπιμελ) προστάγματος. διὸ περὶ
ταῖς περὶ φύσιν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὥσ-
περ ἐκείνοις ἔρωτος. ἐν τοῦ
θέμενον ἑαυτῆς ἁρμοσίοις μνώ-
νηται. ἕως καὶ δι᾽ ἀδὴ καὶ δένδρον τὸ ξύ-
λον ἢ δένδρος καὶ μετὰ πολλῆς αὐτοῦ
ἐπιθυμίας καὶ ἔλαβε. καὶ λοιπὸν τοῦ
ἐξ αὐτοῦ καρποῦ μετὰ ἐνδρίους
γένος ἐξ λόσατο ἡδονῆς. ἐντεῦθεν
μὲν διὰ ἡδονὴν θη προσαπτοματικὴν
συμπλοκήν. ὡς ὀργιμμὴ τὰς πάθη
συνάξασα. ὅλην δὲ αὐτὴ τὴν ἐ-
πιθυμίαν καὶ τὴν τὸν παρόντα
ἀπόλαυσιν δεδοικέναι. μίξα-
σα δὲ ἀπὸ τοῦ καρποῦ καὶ ἐμφα-
νεῖ τῆς ἑαυτῆς καὶ τὸν ἀδάμ.

ται αἰσθήματι· ὁ δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀεὶ ὅλοι
πὸν ὁ ἄνθρωπος οἷος τε ὢν μεμ-
νῆσθαι τοῦ θεοῦ δύναται καὶ τῶν
αὐτοῦ ἐντολῶν· ἡ μὲν ὅσῳ ἐστὶ τὸ
βάθος ἀεὶ τῆς καρδίας ἡ μνήμη αἰ-
φορῶντων, μετὰ ἀμνησικακίας ἀγαπᾶ
γοῦ τοῦ θεοῦ. ὥσπερ ἱερείας ὁ ἐκ
τῶν φιλανθρώπων τούτων ἐνδο-
ξομένων βίον· φιλοσοφίας γὰρ ὄν-
τως τῆς μυστικῆς ἴδιον, ἀγαθὸν ἀεὶ
... τὸν ἔρωτα διαφυλάττει
τῶν ὄψεων· τοῦτο δὲ καὶ ὁ
πολυπειρότατος ἐν ᾠδαῖς Δα-
σκει ἡμᾶς λέγων· ἡ δὲ καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν σου ἠκολούθησεν
ἡ καρδία μου. οὕτως ἀληθῶς τῷ
... ὑπάρχει ὑπὸ θεοῦ
σιγὴ ἠρίσμαι:—

ΝΖ Ὁ ἐν δημοσίῳ μάχῃ τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ
ἐκδημεῖ πάντως ἀπὸ τῶν ὡραίων τοῦ
βίου· πάντα γὰρ περισπαστικὰ
τὰ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίας καὶ δέ-
ναι οὐ δύναται· ἐστὶ δὲ πάλαι τοῦ μὲν

τοῦ φρουρίου τῶν ἀρετῶν τοὺς
περὶ τὰ ἄστη· ὁ τοιοῦτος ποιεῖται
αὐτάς. ὥσπερ τὰς ἀρετὰς τοὺς
λαροὺς ἔχων τοὺς ὑπὸ ἀλλασσο-
λίσματος. διὸ δὴ καὶ ἀπαραλυτοι
λοιπὸν αἱ τῶν δαιμόνων τό
τε ἑαυτῶν γίνονται μηχαναί.
κλινίδες καὶ ἄχρι τῶν θυρίδων τῆς φύ-
σεως τ' αὐτοῦ παρ' ἡμῶν ἔρως
τος καταφθάσαι [illegible]:

ν̃η Ὁ γὰρ μὴ κτησάμενος τὴν τοῦ μὴ ὀρεχθῆ-
ναι ἀρχὴν ταύτην ἐπιθυμίαν
ἢ τύχη. τὸ πάλιν δ' ἀτμὸν τῆς
τὰ πολλὰ γνοὺς αὐτὴν ὑποφέρ-
χεται. καὶ τελευτῇ διακονεῖ αὐτοῦ
λόγους αὐτὴν συγχωρῶν ἐν δόξαις ἀπο-
ρέειν. καὶ γεγραμμένως ἐπὶ θ-
αυ τῶν μελλόντων αὐτὴν κα-
ταγινωσκομένων ἀρετῶν ταῦτα· καὶ ἃς
τὴν πρόσκαιρον ταύτην ὑπερ-
βαλλόντων δὲ ἀχρήστων ζωὴν.
ὡς οὐκ ἔχουσαν ἔργον ἀρετῆς
ἄξιον. καὶ αὐτὴν τὴν γνῶσιν βίου

θειων· ἢ δὲ ὡς ἄλλοις (πολλοῖς) παραχθεῖ-
σαν· ἢ καὶ διὰ τὸ εὔλογον ἐπαγγελλο-
μένην ἢ οὖν ἀμελεῖν· τοῦτο δὲ τὸ χλιαρ-
ἐν ᾧ ἀροποιοῦμεν ἐκφευγόμενοι θανατώδους.
καὶ ἐπιστρεφόμενος ἀεὶ ὅρον ὁ νοῦς τῆς
μένειν ἢ καὶ τὴν διάνοιαν προσμέ-
νειν τὴν μνήμην τοῦ θεοῦ ἀφορῶν-
τας· οὕτω γὰρ ἂν μόνως δυνήσεται καὶ τὴν
ἑαυτοῦ ὁ νοῦς ἐπαναδραμεῖν:
θερμήν· τῆς δὲ διαφορᾶς ὡς ἐ-
κείνης ἀναχωρῆσαι τῆς ἀμέτρου
νθ λυπήσεται:- Ἄρξαι τῆς ἡμέρας
πάντας ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ πάσας
τὰς διεξόδους τῇ μνήμῃ ἀ-
ποφράξωμεν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. ἔρ-
γον ὀφείλομεν αὐτοῦ πληροφορεῖν
τὴν ἐντρεχ(ῆ)σαι· δεῖ οὖν αὐτῷ δι-
δόναι τὸ κύριε ἰησοῦ μόνον εἰς ὁλό-
κληρον πραγματεύσασθαι τοῦ σκο-
ποῦ· οὐδεὶς γάρ φησι λέγει κύριον
ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ἀλλ᾽ αὐτὸ ἀτε-
νιζέτω τὸ ῥητὸν διαπαντὸς ἐν τοῖς
ἑαυτοῦ ταμείοις θεωρείτω· ἵνα

μὴ εἰσφθάσαντας ἐκτρέψωσι
ποτέ τινας. ὅσοι γὰρ τοῦτο τὸ ἅ-
γιον καὶ ἔνδοξον ὄνομα ἐν
τῷ βάθει αὐτῶν μελετῶσιν
ἀδιαλείπτως τῆς καρδίας. αὐτοὶ
καὶ τὸ φῶς αὐτῶν τοῦ νοὸς δύνανται
καθορᾶν ποτε. τῇ δὲ ἀκρι-
βῇ μνήμῃ ὑπὸ τῆς διανοίας κρατούμε-
νον. πᾶσαν τὴν ἐπιπολάζου-
σαν ῥύπον τῇ ψυχῇ ἐν αἰσθήσει ἐ-
καὶ καταφλέγει· καὶ γὰρ ὁ θεὸς
ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. ὅ-
θεν εἰς ἀγάπην λοιπὸν πολλὴν
τὴν ψυχὴν τῆς ἑαυτοῦ δόξης προσ-
καλεῖται ὁ κύριος· ἐγχρονίζον γὰρ
ἐκεῖνο τὸ ἔνδοξον καὶ πολυπό-
θητον ὄνομα διὰ τῆς μνήμης
τοῦ νοὸς τῇ θέρμῃ τῆς καρδί-
ας. ἕξιν ἡμῖν πάντως τοῦ φι-
λεῖν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα. μη-
δενὸς ὄντος λοιποῦ τοῦ ἐμ-
ποδίζοντος ἐμποιεῖ. οὗτος
γάρ ἐστιν ὁ μαργαρίτης ὁ πολυ-

τίμιος· ὅν τινα ἀποδύσας τὴν πε-
ριουσίαν αὐτοῦ πᾶσαν τίς κτήσασθαι
δύναται· καὶ ἔχει κἂν οὐκ λάβῃ τὸν ἐ-
πὶ τῇ αὐτοῦ εὐφροσύνῃ χαράν:—
ἀλλ' ἔστιν ἡ κατὰ Θεὸν χαρά. καὶ ἄλλη
τελειοποιός· ἡ μὲν γὰρ φαντα-
σίας οὐκ ἔχουσα ἀρχήν ἄμοιρος. ἡ δὲ
ταπεινοφροσύνης ἔχει τὴν δύ-
ναμιν. μέσον δὲ τούτων ἐστὶ λύ-
πη θεοφιλής καὶ οὐκ ἄλλη ἢ τὸν
δάκρυον· ἐστὶ γὰρ πλῆθος ὅμ-
μα σοφίας. πλῆθος γνώσεως.
Καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν. προστί-
θησιν ἄλγημα. διὰ τοῦτο οὖν δεῖ
πρῶτον τῇ κατὰ Θεὸν χαρᾷ
προσέχειν ὅπως καθαρὸς κληθῆναι
τὴν ψυχήν. ἐλεγχθῆναι δὲ αὐτὴν
καὶ δοκιμασθῆναι λοιπὸν ὑπὸ
τῆς ἀληθείας [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὁρισμῶν·
[illegible] φησιν [illegible]
[illegible]

ὡς ταράχειν μὴ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἵνα
τῆς θείας αὐτὴν ἐλλάμψεως πε-
ριδοκιμασάσης ἐν χωρεῖν ἐντηρό-
σω. ὅπως ὁ τὴν ἐνέργειαν ἀναλάβοι
τῆς ἀφθαρτάτου χαρᾶς ἐν θερ-
μῇ μνήμῃ τοῦ θεοῦ:—

ἐν [illegible]
περιδοκιμασ[illegible]

ζα Ὁ γὰρ ὑπὸ ὀργῆς ἡ ψυχὴ ταράττη-
ται· ἢ ὑπὸ κραιπάλης θολοῦται·
ἢ ὑπὸ χαλεπωτάτης ἀθυμίας ὀ-
χλῆται, οὐ δύναται ὁ νοῦς ἐμέρα-
της καὶ ὅπως ἑαυτὸν βιάζηται
γενέσθαι τῆς τοῦ θεοῦ μνήμης·
ἐσκοτωμένος γὰρ ὅλος ὑπὸ τῆς
δριμύτητος τῶν παθῶν. ἀλ-
λότριος τῆς οἰκείας γίνεται παν-
τάπασιν αἰσθήσεως· διὸ παρ᾽ οὐκ ἔ-
χει ποῦ ἡ ἐπιθυμία τὴν ἑαυτῆς
ἐκτυπῶσαι σφραγῖδα· ἵνα ἀδιά-
πτωτον ὁ νοῦς τὸ εἶδος τῆς μελέ-
της· σκληρᾶς τῆς μνήμης τῆς
διανοίας ἐκ τῆς τῶν παθῶν γι-
νομένης ἀγριότητος: εἰ δὲ τού-
των ἐκτὸς ἦν, καὶ μικρὸν ὑπὸ

τῆς ἀληθοῦς ὑποδεχομένη τὸ ποθού-
μενον. εὐθέως παραγενόμενος τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ τρεχάλα χρησάμενος.
θερμοῖς τοῖς χαμαὶ ἐργαζ τοῦ πολυ-
σημ. τὴν χάριν τοῦ ἐμμελισμοῦ αὐτῆς: ποθήτου ἐκείνου καὶ ὁρίου θη-
ράματος. ἔχει γὰρ αὕτη ἡ ψυχὴ καὶ
συνεργάτου μετ' αὐτοῦ· ἰδεῖν. καθάπερ ἀμ-
μήτηρ διδασκάλου. καὶ πάλιν σημε-
λεῖ αὐτοῦ ἑαυτῆς ἐκμάσσειν τὸ
πληρώνομαι. ἀχρεῖος οὖν ἐδόξησεν αὐτὸ ξβ
ἄφθη. τοῦ ἀπείρατε οἱ ἀσθενεῖς ποιεῖ-
τοῦ βρέφους προθύμως ὁμιλίας
τροφὰς φέρουσα καὶ ὑπνοῖ καλῶ.
διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος λέγει· ὡς
αὐτὸς δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμ-
βάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ
γὰρ τί προσευξόμεθα καθὸ δεῖ οὐ
κοίδαμεν. ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερ-
εντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγ-
μοῖς ἀλαλήτοις. ἕως δὴ γὰρ ἡμεῖς
νηπιαζόμεθα πρὸς τὸ τῆς ἀρετῆς
τέλειον, τῆς αὐτοῦ πάντως
χρῄζομεν βοηθείας. ἵνα τὸ

τῆς αὐτοῦ ἀνεκλαλήτου γλυκύτη-
τος τῶν λογισμῶν ἡμῶν πάν-
των συνεχομένων, ἐξ ὅλης δὲ ἀγαθέ-
σθαι προσοχῆς τοῦ καὶ πρὸς ἡμᾶς κι-
νηθῶμεν μιμήματι καὶ ἀγάπῃ·
διόπερ ἐν αὐτῷ ὡς αὐτοῖς παραινεῖ
ὁ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος· κραζό-
μενοι ὅτι θεὸν παροργιζόμεθα
καθ' ἡμῶν ἀκαταπαύστως ἀεὶ καὶ
ζβ ὁ πατήρ :— Ὁ θυμὸς πολὺς ὢν τῶν
ἄλλων παθῶν ταραχωδέστερος
καὶ συγχέει τὴν ψυχήν· ἀρχὴ δὲ ὅτι
τὰ μεγάλα φυλακῆς· ἣν καθαρῶς κα-
τὰ τῶν ἀσεβούντων· ἢ ὅπως δή-
ποτε ὁ διαλεγόμενος· ἀταράχως
ἵνα αἰσθάνηται· ἢ καταισχυνθῶ-
σιν ἐχρήσμεθα προσθήκην προ-
ξενοῦμεν παραίτητος· τὰ γὰρ
σκοπῶν πάντως τῆς δικαιοσύ-
νης καὶ τῆς ἀγαθότητος προ-
χομεν τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ τὸ θηλυ-
δρίας δὲ αὐτῆς βαρέως ὁρίζεσθαι
τε κατὰ τῆς ἁμαρτίας ἀπαρ

ρει· νοοῦμεν πολλάκις ὅτι δὲ καὶ
αὐτὸ τὸ τῆς φθορᾶς ἡνίκα ὡς
ἐπιμερίμνως μένοιεν δεδοικότες· πᾶν ἐν πολλῇ
ὁρμῶμεν ἀθυμίᾳ ἑαυτοὺς τὸ τοῦ θα-
νάτου φρονοῦμεν καὶ ἀχθόμεθα· γ
δι' ἀμφιβάλλειν· ὁ τοίνυν ὁ διδά-
ξεν ἡμᾶς ὁ κύριος διὰ τοῦ ἐν τῷ αὐ-
τῷ ἀδελφῷ ἐπιμεριμνήσασθαι μένοντος. Καὶ
ταράξας ἑαυτόν· Καὶ τοίνυν βου-
λήσει μόνῃ πάντα ὅσα ἠθέλη-
σεν ποιῶν· οὕτως ἠθέλησεν λαζά-
ρου ἀπέδωκεν τῷ σώματι·
ὥσπερ μοι δοκεῖν· ἀφ' οὗ τὸ λοιπὸν μᾶλ-
λον τῇ φύσει ἡμῶν τὸν σω-
φρονα θυμὸν παρ' αὐτοῦ κτή-
σαντος ἡμᾶς ἐθοῦ παραχθῆναι·
ὦ, ἢ κατ' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐχρήσατο
ἢ ἕνα, οὐκ ἂν ὑπερβαίνων τῆς
ἐμπαθοῦς ἐν ἔργῳ τοῦ ἰδίου μῆς·
ὥσπερ μοι φαίνεσθαι ὅτι ἠλλάξη
λον τῆς διαθέσεως τὰς θυμοὺς
σωφρόνως ἐσχηματισμένος. δοκι-
μώτερος ἂν τις παρ' αὐτῇ

τῶν ἁμαρτανόντων εὑρεθήσε-
ται πλάτει κ(αὶ)· τοῦ μηδ' ὅλως
διαθήσει κινήσειαν νοῦ εἰσθε-
μὲν κινουμένου· ἔστι δὲ ὁ μὲν
ἡγεμὼν τῶν τῶν ἀνθρωπί-
νων φρενῶν ἡνίοχον ἔχων
φαίνεται· οὗτος δὲ ἐστι τῶν ἵπ-
πων τῆς ἀρετῆς ἐναγώνιος
φέρεται ἐν μέσῳ τῇ τῶν δαιμό-
νων παρατάξεως, τὸν τῆς
ἀκρατείας ἄξια καταγυμνάζων
ἐν φόβῳ θεοῦ τεθρίππων· ὁ μὲν
ἅρμα ἰσραὴλ ἐν τῇ ἀναλήψει τοῦ
θεσβίτου ἡλιοῦ παρὰ τῆς γρα-
φῆς εἰρημένον· ἀρμ(?) καὶ ἔστι δὲ παρὰ
τοῖς ἰουδαίοις περὶ τῶν τεσσά-
ρων ἀρετῶν διαφόρως φαίνε-
ται ὁ μὴ λήσας ὁ θεός· διὸ ὅπερ
ὁ λαὸς ἐστι ἁρματοπυρος ἀνε-
λήφθη ὁ τοσοῦτος τῇ σοφίᾳ τρό-
φιμος· ὡς οἱ ποιηταὶ ὁ δίκαιος
ἐμοὶ δοκεῖ ὅσαις δὲ χρησάμενος ἀρεταῖς·
ἀναπάξαι τι αὐτὸν ἐν ἁρματοπύρος
ἵππων:—

ζε Ὁ γὰρ ὁ στερρὸς μεταρχὰς μάλιστα καὶ τὴν
κύριον τοῦ θεοῦ δεξάμενος, οὐ δικά-
ζει· οὔτε δίκην ὀλιγοσκινεῖ πρός
τινα· κἂν αὐτοὶ ἄνθρωποι ἠμφισβήτηται
ἀφελῶς τις· εἰ γὰρ τῶν ἀρχόν-
των τοῦ κόσμου τούτου τὸ δικαιοσύ-
νη, ὑπάρχει πᾶσι τῇ δικαιοσύ-
νῃ τοῦ θεοῦ· μᾶλλον δὲ οὐδὲ λόγος ἔστι
πρὸς τὸ δίκαιον τοῦ θεοῦ· ἐπεὶ ποία ζδ
διαφορὰ μεταξὺ τῶν τροφίμων
τοῦ θεοῦ καὶ τῶν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου· ἀμων
ὥστε μὴ τὸ τούτων δίκαιον ἀλλὰ
πρὸς τὴν ἐκείνων δικαιοσύνην
φαίνοιτο· ὥστε τὸ μὲν λέγεσθαι
ἀνθρώπινον δίκαιον· τὸ δὲ θείαν δικαι-
οσύνην· οὕτως ὁ μὲν κύριος ἡμῶν
ἰησοῦς οὔτε λοιδορούμενος ἀντελοι-
δόρει· οὔτε πάσχων ἠπείλει· ἀλ-
λὰ καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐσθῆτος
στωικῶς ὑπέμενεν· καὶ ὕβρεις
τῆς σταυρώσεως δὲ ἐν ἀτόμῳ ζῶν ἀπὸ
τῶν κακουργούντων. τὸν παρά-
δεισον· οἱ δὲ τοῦ κόσμου ἄρχοντες

καὶ τοῦ δικάζεσθαι παύσονται.
εἰ μὴ μεγάλα προσθήκης ἑνιότητα τῶν
ἑκατὸν γὰρ ἀπολάμψουσι πρά
γματα. ὅ γὰρ μάλιστα παρὰ τοῦ
χρόνου τοῦ τόκου κομίζονται.
ὥσπερ γὰρ δικάζεσθαι αὐτῶν τὸ δίκαιον
ἀρχὴν πολλάκις ἁμαρτίας
ξδ μεγάλης. — Ἡ κοινὰ παρὰ τίμως
ἐντυλαπῶν. ὁ Θεοῦ φησὶ παρα
χωρεῖν τοῖς ἐχθροῖς διαρπάζειν
ἀπὸ ἢ πρὸς τὴν ἑαυτῶν διοίκη
σιν, ἢ πρὸς τὴν τῶν πτωχῶν ἀνά
παυσιν εὐχόμενοι. μάλιστα γὰρ πα
ραχρῆμα τιμωρῶν τοῦτο πασχόμεν.
ἵνα μὴ ἁμαρτίας πρόξενοι
τοῖς ἀδικοῦσιν ἡμᾶς διὰ ὀνα
νεξικακοῦμεν γενώμεθα.
τοῦτο δέ. οὐ δεῖ ἐθρονικὸν. ἢ
θέλειν τὰ ἑαυτοῦ ὑπὲρ αὐτῶν
ὠνουμένου προφάσεως. ἡ γὰρ κα
τάρα παρὰ τὸ εὔχεσθαι καὶ προσέ
χειν τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ δι
καιοφορεῖν. προστιθέλον

τὰς μὲν ἐπιβάζειν· κατὰ μικρὸν
ἄρχομαι· καὶ δικαστηρίων προ-
εδρεύειν προαύλιος, δημομό-
τι τὰ ἐκεῖ δικούμενα. κρατηνο-
ναι τῆς ἐμαυτοῦ ἡγοῦμαι σωτηρίας·
ἵνα μὴ καὶ τοῦ σωτηρίου καὶ αὐτοῦ
ἐκ τάγματος· πᾶν γὰρ ὅλως
τοῦ εὐαγγελικοῦ ἀκολουθήσω-
μεν προστάγματι κελεύοντι·
ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀ-
παίτει· ἀλλὰ καὶ μεταχαράσσειν
πομένην κατὰ τὸ ἀποστολικὸν
λόγιον. τὴν προσοῦσαν
μοι διὰ φθαρτὴν πραγμάτων.
ὁ πᾶς τοὺς ... καθαιρέσοντας
καὶ ἀπολαύων ἀπὸ βουλή-
θητι τῆς ἁμαρτίας πλεονε-
κτεῖν ἐλευθέροι· εἴπερ δὴ τὰ
φθαρτὰ δικαστήρια. τὸ ἄ-
φθαρτον τοῦ θεοῦ κριτήριον ὁ-
ρίζειν οὐ δύναται· τοῦτο γὰρ
πάντως ὁ ἅγιος τοῦ νόμου
πληροφορεῖ. παρ' οἷς καὶ ὑπὲρ

τῆς αἰτίας αὐτὸν ἀπολογήσασθαι
σημαίνει· ὥσπερ καλὸν τὸ τὴν
τῶν θελόντων ἀδικεῖν ἐκφέ-
ρειν βίαν καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐ-
τῶν· ἵνα διὰ [illegible] μετανοίας. οὐ μὴν
δὲ αἰτεῖν ἀποδίδοσθαι ὧν ἡμᾶς ἥρπα-
ξαν ἀπολυθῶσιν τοῦ τῆς πλεο-
νεξίας ἐγκλήματος· τοῦτο γὰρ
θέλει ἡ δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ· ἵνα αὐτοῦ
τὸν πλεονέκτην. οὐχ ἵνα τὸ
πλεονεκτηθὲν ἀπολάβωμεν
πρὸ τῆς ἁμαρτίας ἐλευθερωθῆναι:
ξι λίαν ἁρμόδιον καὶ διὰ πάντων
ὥσπερ θέλει ἐκκλίναντας ἡμᾶς
τὴν ὁδὸν τῆς ἀσεβείας. εὐθέ-
ως φανεροῦσθαι ἡμῖν πάντα
διαπωλῆσαι· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων
χρήματα διοικῆσαι κατὰ τὴν τοῦ
κυρίου ἐντολήν. καὶ μὴ προφάσει τοῦ
διὰ πάντων τοῦ θέλειν ἐν τῷ λαῷ
ποιῆσαι παρακούσῃ τοῦ κυρίου κε-
λεύσματος· ἐγγὰρ ἡμῖν ἐκ
τούτου πρὸ τῶν μετὰ ἡ κατηγορία

μεριμνίαις ἢ ἐντεῦθεν ἄλλοι
πονῶν ἂν ἐπιβουλεύσοντα μία.
ἢ τῆς πάσης ἀδικίας καὶ πάσης
δίκης ἐπαγγελίας φρονῆς, διὰ τὸ μὴ ὀ
χεῖν ἡμᾶς μικρὰ τὴν τὸ πῦρ τῶν πλεο
νεκτῶν ἀνάπτουσαν ὕλην. πε
ριττὰ δὲ ἡ μακρότερον
τῶν μειζόνων ἀρχὴ ἡ παραινοῦσα σωφροσύ
νη τῶν ἀρετῶν. Καὶ ἕτερον οἰκεῖ
ον ἐγγενόμενον ὑπάρχοντας ἀνα
παύσει κόλπους. οἱ μὲν πρὸ τοῦ
τῆς παιδείας ἑταίροις κλαίοντος
λαμπρυνόμενοι καταθέμενοι κά
λας. ὃ τὰ μὴ ποιοῦσι ἀπολό τι
τι τὴν ἑαυτοῦ ἐκδικούμενον.
πόρρω συνάπτοντες
τῆς ἐπιθυμίας ἡ τῇ μᾶλλον διαπολ
λὴν ἀναλώσας. ἢ τῇ ποικιλίᾳ
τῆς ἐσθῆτος τερπόμενον. φυ
λάσσων γὰρ φησὶ τὰ μνημεῖα ὁ
Κς, ἐπαινοῦσα θεὸν καὶ πᾶσαν ὑπομένει:-

ζς Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχομένου πάντας ὁ Κς ἡμᾶς
καὶ ἀπαιτήσει τὸν λόγον τῆς ἐλεη

μασιώνης· σὺ καθῶς οὐκ ἔχομεν·
ἐὰν οὖν ὅπερ ἔχομεν δῶμεν αἰτοῦσι
πολλοὺς χρόνους· ἐν ὀλίγῳ χρό-
νῳ διὰ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ χρη-
μάτων διασπείρωμεν· περὶ τίνος
ἔτι ὁ μηδὲν ἔχων μεμφθήσεται·
ἀλλ' ἐρεῖ τις· πόθεν οὖν ἐλεη-
θήσονται τοῦ λοιποῦ οἱ ἐκ τῶν
ἡμετέρων μετρίων ἐθισθέν-
τες κατ' ὀλίγον διοικεῖσθαι πέ-
νητες· μανθανέτω ὁ τοιοῦ-
τος· μὴ πρόφασις τῆς ἰδίας
φιλοχρηματίας ὀνειδίζει τῶν
τῷ θεῷ· οὐχ ὑστερήσει γὰρ ὁ θεὸς
τὸ οἰκεῖον οἰκονομῶν ὡς ἀπαρ-
χῆς κτίσμα· οὔτε γὰρ πρὶν οὗ-
τος ἢ ἐκ τῆς προαιρέσεως ἐλεη-
μοσύνης ἐξετρέφοντο. ὕστερον
τοῦ τροφῆς ἢ σκεπάσματος οἱ
πτωχοί· καλὸν οὖν τὸ παρ' αὐτὴν
τὴν ἔτι ζῶσιν μέχρι τῆς δια-
κονίας ἀπορρίψαι τὸ ἐκ τοῦ
πλούτου ἀλόγιστον καύχημα τῆς

οἱ κάπηλοι ἐπὶ [illegible] ὅ-
περ ἐστὶ [illegible] τὴν ἑαυτοῦ
ψυχήν· καὶ [illegible] χαίροντες
ἐπὶ τῇ τῶν χρημάτων διασπο-
ρᾷ. ἐξουδενούμενοι [illegible] ἡμῶν
σφόδρα αὐτὴν ψυχήν. ὥσπερ δὲ
τῶν καλῶν πολλῶν ἐργαζόμενοι·
ὥσπερ μὲν γὰρ τῶν χρημάτων
εὐποροῦμεν, χαίρομεν μεγά-
λως· ὅπερ ἐστὶν ἡ σημασία τοῦ
φανεροῦ ἐνέργεια ἐπὶ τῷ τού-
των διασκορπισμῷ. ὥσπερ οἱ
[illegible] ζημιούμενοι τῷ θλα-
[illegible] σώματι· ἐπὶ δ' ἂν [illegible]
[illegible] σωμάτων. λύπην ἡμῖν
ἄπειρον [illegible] ταπεινώσεως ὑπο-
σέρχεται. ὥσπερ δὲ δίκαιος
[illegible] διαπραττόμενοι οἱ
[illegible] ἑαυτὴν ἐπὶ
[illegible] ψυχὴ ἐν πολλῇ [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] διὰ τῆς [illegible]
[illegible], τοῦτο [illegible]

μάνου εὐχῆς καὶ ὑπομονῆς καὶ τῆς
ταπεινοφροσύνης ἐξ ἑαυτῆς
περιποιεῖ. πτωχὸς γάρ φησι καὶ
πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου
κ(ύρι)ε. οὕτω δὴ τὸ τῆς θεολογίας
χάρισμα ἑτοιμάζεται τινὶ ὑπὸ
τοῦ θ(εο)ῦ. ἢ μᾶλλον ἑτοιμάσει ἑαυ-
τόν. ὁ πάντα τὰ προσόντα
αὐτῷ ἀποκτᾶσθαι αὐτὸν ἕνε-
κεν τῆς δόξης τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
θ(εο)ῦ. ἵνα ἐν θεοφιλεῖ πενίᾳ
τὸν πλοῦτον εὐαγγελίζηται
τῆς βασιλείας αὐτοῦ θ(εο)ῦ. ὁ γὰρ εἰ-
ρηκὼς ἡτοίμασας ἐν τῇ χρη-
στότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θ(εό)ς.
καὶ ἐπαγγελιῶν. κ(ύριο)ς δώσει ῥῆμα
τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει
ζζ πολλῇ. τοῦτο σαφῶς ἡμᾶς αἰνεῖ:
πάντα τὰ χαρίσματα τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν
καθαρὰν καρδίαν καὶ πᾶσαν ἀγαθότη-
τα ἀπαρτίζει. οὐδὲν δὲ
ἡμῶν οὕτως ἀναφλέγει καὶ κινεῖ
τὴν καρδίαν εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς

αὐτοῦ ἀγαθότητος· ὡς ἡ θεολογία.
γεννήματα γὰρ ὄντας αὐτὴ προΐ-
μον τῆς θ(εο)ῦ χάριτος· τοσοῦτα
πάντας καὶ δωρεὰν τῇ ἐκείνῃ χαρί-
ζεσθαι· τοσοῦτον μὲν γὰρ παρα-
σκευάζει ἡμᾶς πάσης τῆς τοῦ βί-
ου φιλίας χαίροντας καταφρο-
νεῖν· ὡς ἔχοντας ἄν τι φθαρ-
τῶν ἐστὶ θυμηδῶν ἄμεινον καὶ λαμπρότ(ερον)
πλοῦτον τὰ λόγια τοῦ θ(εο)ῦ· ἐστὶ ζη
τὰ δὲ ὥσπερ πυρὶ τὸν νοῦν ἡμῶν
περιαυγάζει τῆς ἀληθ(εία)ς· ὁ
θεῖον αὐτὸν καὶ κοινωνικὸν τῶν
λειτουργικῶν πνευμάτων ποι-
ῇ· γινωσκέσθω ταύτην οἷος
ταύτην ἑτοιμάσθαι τὴν ἀ-
ρετὴν παρθενεῦσθαι μὲν ἀγαπητοί·
τὴν εὐπρέπειαν τὴν παρθε-
νον· τὴν πάσης ἀμβροσίας μελισ-
προξενοῦν· τὴν ἐν αὐτῇ φω-
τὸς ἀρρήτου τὸν νοῦν προσ-
φέρουσαν· τὰ λόγια τοῦ θ(εο)ῦ τὴν τοῦ
θ(εο)ῦ λόγους ἤγουν μὴ πολλὰ λέγω.

τὴν λογικὴν ψυχὴν δι' αὐτῶν προ
φητῶν προσκοινωνίαν ἁρμο
σαμένην ἀχώριστον εἶναι καὶ
παραδόξοις. ὥστ' οὐ θαυμα
στός. τοὺς θεοῦ ἐξόχους φθόγγους
ἢ νυμφαγωγοὺς ἐναρμόσασθαι τῷ νῷ ἢ
θεῖα γράμματα ἀδελφοί· ταῦτα δύ
νασθαι ἀεὶ αὐτοῦ θεοῦ :-

ζη Ὁ νοῦς ἡμῶν τὰ πολλὰ περὶ
τὴν προσευχὴν δυσκαμάχετος
ἔχει· διὰ τὸ τέως ἀραιὰν καὶ περι
εσταλμένον τῆς σωματικῆς ἀρε
τῆς· ἔσωθεν τὴν θεολογίαν χα
ρᾶς ἑαυτὸν ἐπιδίδωσιν. διὰ
τὸ πολλοῦ καὶ ἀπολελειμμένον
τῶν θείων θεωρημάτων· ἵνα
οὖν μὴ ὁδὸν αὐτῷ δῶμεν τοῦ πολ
λαχῆ θέλειν λέγειν· ἢ καὶ ὑπὲρ τὸ
μέτρον αὐτὸν φέρεσθαι παρα
χωροῦμεν τῇ χαρᾷ τῇ προσευ
χῇ τὰ πολλὰ καὶ τῇ ψαλμῳδίᾳ
καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει
σχολάζομεν· μὴ τέως θεολο

τῶν ἀνδρῶν παρορῶντες τὰ
θεωρήματα· ὧν μὴ τοῖς φθέγμασι διὰ
τῶν λόγων ἐνθεωρίζεσθαι· οὐ
τοι γὰρ ἰδίᾳ ἂν αὐτὸν τοῦτο ποιοῦν
τες παρασκευασάμενοι ῥήμα
τα ἕως μὴ συνεῖναι τοῖς λόγοις
τῆς χάριτος. οὕτω μὲν ὑπὸ τῆς
κενοδοξίας αὐτὸν ὑποσυρῆ
ναι διαφορηθῆναι καὶ διαπολ
λῆς χαρᾶς καὶ πολυλογίας πα
ραχωρήσομεν· ἀλλὰ καὶ πάσης
φαντασίας ἐκτὸς αὐτὸν ἐν
τῷ καιρῷ τῆς θεωρίας φυλά
ξομεν· καὶ λαβυρινθους δέ σοι αὐτῷ
σχεδὸν ἁπάσας ἐκ τούτου
ἐργασίας περιποιήσομεν·
ἀναπαυόμενος γὰρ ἐν τῷ και
ρῷ τῆς ἡσυχίας καὶ κατευθυνό
μενος ὑπὸ ταύτης εὐχῆς ἁμαρ
τίας ἀλυκάσματος· οὐ μόνον
τῶν προειρημένων αἰτίας
ἐκτὸς γίνεται· ἀλλὰ καὶ πλέ
ον καὶ πλέον ἀναβαίνονται εἰς

τὸ ὀξέως καὶ διχαζομένου τοῖς
θείοις ἐπιβάλλειν νοήμασιν. μετ'
αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν θεωρίαν αὐτὸν
τῆς διακρίσεως ἐν πολλῇ προ-
κοπῇ ἐντάξῃ νοός. πλήν.
δεῖ ἡ δέησις ὅτι ἐστὶν εὐχή. ποιη-
τὸ ἀπολαυστὸν ἐρωτήματος. αὕτη δὲ οὐκέ-
τι μόνον ὑπάρχει τῶν ἐν πά-
σῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ πληροφορίᾳ
ἐμπεπολισμένων ὡς ὑπ' ἁγίας χάριτος:
ζο Ἡ χάρις τὴν ἀρχὴν ἐν ἀγαθωσύνῃ πολ-
λῇ τὴν ψυχὴν τῷ οἰκείῳ ζωοθερ-
περιαυγάζειν φωτί. προϊόν-
των δὲ τῶν ἀγώνων· ἀγνώστως τὰ
πολλὰ ἐνεργεῖ τῇ θεολογούσῃ τὰ
ἑαυτῆς μυστήρια ἐν ἐνεργείᾳ δια-
νοίας. ἵνα τότε μὲν ἡμᾶς χαί-
ροντας ἐξ ἀρχῆς ἴχνος ἐπαίροι
τῶν θείων θεωρημάτων. ὡς
δὲ ἀγνοίας ζοφώσει καρουμέ-
νους. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῶν ἀγώ-
νων. ἀκενόδοξον ἡμῶν τὴν
γνῶσιν διαφυλάττοι. δεῖ οὖν

λυπηθῶμεν ἢ μᾶλλον [illegible]

[illegible] ἵνα

πλέον ταύτης [illegible] καὶ ὑπο-

[illegible] τῇ δόξῃ τοῦ κυρίου· χαίρειν

δὲ εὐκαίρως τῇ ἀγαθῇ ἐλπίδι

[illegible] μένοντας· ὥσπερ γὰρ ἡ πολλὴ

λύπη [illegible] καὶ αὐτοῖς

[illegible] τὴν ψυχὴν περιΐστησιν,

οὕτως ἡ πολλὴ χαρὰ [illegible]

[illegible] τῶν [illegible]

[illegible] λόγων· φωτισμοῦ μὲν

γὰρ καὶ [illegible] τὸ μέσον

[illegible]· λύπης δὲ καὶ χαρᾶς

τὸ μέσον ἐλπίς· [illegible]

γάρ φησιν [illegible] καὶ

προσευχῆς μου· καὶ πάλιν

κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν

μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου· αἱ παρα-

κλήσεις σου ηὔφραναν τὴν

ὅ ψυχήν μου:— [illegible] τῶν

λουτρῶν [illegible] γινόμενα

[illegible]· τὴν [illegible]

[illegible] οὕτω

καὶ ἡ ψυχή· ὁ γὰρ πολλὰ θέλει
διαφθαρῇ· κἂν πάντα ποτὲ
καταλάβῃ· τὴν ἑαυτοῦ μελέτην
διὰ τῆς φωνῆς ἐκείνης τοῦ [illegible]
φορᾶς· ὁ θέρει· τὸν γεωργεῖται
μετὰ τῶν καιρίων ἑρμηνειῶν· αὐ-
τὴν δὲ τὴν τῶν λογισμῶν ἐμ-
πληγάδα ὁ χελιδὼν πῶς τοῖς τυ-
χοῦσι διαφθείρεται· ἔστι δὴ οἱ γὰρ τὰ ἀ-
νόητα λοιπὸν τοιαῦτα ἀφαν-
τάτων αὐτὴν συντηροῦν διὰ μοι-
ρῶν· φιλεῖ γὰρ ἀεὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν
πολυλογίαν ἐν πᾶσι φαντα-
σίας ξένον· καθὼς ἡ ἑκα-
ρο[illegible]· οὐδὲν ἕτερον οὖν-
σαν. ἡ μήτηρ [illegible] φαντασιῶν:
πολλὰ μὲν οὖν τῇ θεολόγῳ ψυχῇ τὴν
ἀρχὴν διοχλεῖν. αὐτὸς ἡμᾶς δι-
δάσκει ὁ λόγος [illegible]
σκέψασθαι· πολέμιον δὲ πάντων
ὁ θυμὸς καὶ τὸ μῖσος· τοῦτο δὲ
πάσχει· οὕτως οὖν διὰ τούτων
[illegible] ταῦτα δαίμονας.

ὅσην διὰ ταύτην εἰκὸς ἔχειν προκοπήν·
ἐσσομένη γὰρ τῷ τοῦ κόσμου φρο-
νήματι ἡ ψυχὴ συναναφέρεται· καὶ
ὅπου οὖν ἴδῃ τὸ δίκαιον ὑπὸ παρα-
τεινόντων καταπατούμενον· ἀκίνη-
τος καὶ ἀτάραχος μένει· τὸν γὰρ
ἴδιον ἔσω θησαυρὸν φροντίζου-
σα· ἡ τὸ δίκαιον οὐκ ἀφορᾶ τοῦ
θεοῦ· ὅτι δὲ ἐξ ὧν ἑαυτῆς ἐσαίνεσ
ἄρξηται γίνεσθαι παθῶν διά-
ταξιν τῶν παρόντων κατα-
φρόνησιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ·
οὐδὲν ἐνθρω τὸ δίκαιον ἀ-
διξουμένον ἰδεῖν φέρει· ἀλλὰ χο-
λᾶται τῶν κακούργων καὶ
παραινεῖται· ἐσσοῦ τὸν ὑβρι-
στὰς ἴδοι τὸ δίκαιον συνῆκεν
σε βδελυσσομένη τῆς ταύτης ἀ-
πολουμένους ἀξιώματι·
διαπονοῦσι· τοὺς μὲν ἀδικοῦντας
σα· τοὺς δὲ δικαίους ὑποστρέφου-
σαι· ἀσπάζεται γὰρ τοὺς γὰρ τῶν
...ματος ψυχῆς· ὁ γὰρ

τὸ ἑαυτῆς ὑπερ[αυ]ρανοῦ ἐπαίρεσθαι μέτρον τὸ
σῶμα μάχεσθαι. ἢ ἀπὸ πολλὴν λεπτότητα
διὰ τῆς ἀκρατοῦς ἐξουσίας ἐκλύεσθαι
νεσθαι. πλὴν κρατητέον ἐστὶ τοῦ [πολὺ] σώματος.
τοὺς ἀδικοῦντας, τὸ κλαίειν τὴν
αὐτῶν ἀναισθησίαν· ἢ γὰρ κακία
τοῦ μίσους ὑπάρχουσιν αἴτιοι. ἀλ-
λὰ τὴν φιλόθεον ψυχὴν ὁ λόγος
οὐ θέλει ἐπὶ μισοῦσιν ὀχλεῖσθαι.
ἕως δὴ μῖσος ἐμπαρόν ἐστι τῇ
ψυχῇ, οὐκ ἐνεργεῖ ἡ γνῶσις:—
οβ Ὁ θεολόγος νοῦς ἐπ᾿ αὐτῶν τῶν
λογίων τοῦ θεοῦ καθαιρόμενος
καὶ ἐμπυρούμενος τὴν ψυχήν. ταῖς
τῆς ἀναπαύσεως ἀπορροίαις μετὰ
καιροῦ πλατύνεται. τὰ λόγια
γὰρ κυρίου φησί, λόγια ἁγνά. ἀρ-
γύριον πεπυρωμένον δοκίμιον
τῇ γῇ. ὁ δὲ γνωστικὸς ἐκ τῆς
κατὰ τὴν ἐνέργειαν πείρας βε-
βαιούμενος, ἐπάνω τῶν πα-
θῶν γίνεται. γεύεται δὲ καὶ ὁ
θεολόγος ἢ ὑπὲρ ταπεινότερον

ἑαυτὸν διαθοῖτο τῆς πρακτικῆς
γνωστικῆς. καὶ ὁ γνωστικὸς δὲ
ὡς πρακτικῶν τὸ διακριτικὸν
τῆς ψυχῆς ἔχει μέρος τῆς θεωρη-
τικῆς ἀρετῆς. τῷ γὰρ δύο οὖν συμ-
βαίνει ἑκατέρῳ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ πα-
ρασχεθέντα χαρίσματα. ἵνα
τῶν εὐσεβῶν θαυμαζόντων.
ἕως ὁ ἕκαστος ἑκάστῳ περιττά.
ἡ ταπεινοφροσύνη ἐν αὐτοῖς
μετὰ ζήλου τὸ δίκαιον τὸ δόγμα
περὶ ὧν ἔζη — ζῇ. διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος λέγει.
ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται
λόγος σοφίας. ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως
κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα:—
οϛ Ὅταν ἐν εὐθηνίᾳ ἡ ψυχὴ ᾖ τῶν
φυσικῶν αὐτῆς καρπῶν. μεγα-
λοφωνότερον καὶ τὴν ψαλμῳ-
δίαν ποιεῖται. καὶ φωνὴν μᾶλλον
θέλει προσεύχεσθαι. ὅταν δὲ
ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν παθῶν ἐμβριθῆται.
μεταπαύεται ἀμβλύνεται καὶ ἡ διά-
νοια τὴν τοιαύτην καὶ εὔχεσθαι ἐν μόνῃ

τῇ καρδίᾳ. ἐνταῦθα δὲ ἐκζητήσεως
τῇ διαθέσει. χαράττεσθαι τὰς μὲν
ταύτῃ δέ, ὠχρικὸν δακρυόν.
καὶ μετὰ ταῦτα. θυμηδίας τε ὁ
φιλόσοφος. θερμὴ γὰρ ἡ μὲν
διὰ τὴν τῆς ψυχῆς μετέωρον
συμμετρίαν. δακρύουσι δὲ ἡδονικοὶ
καὶ λιποψυχοῦντες ἐμμοίας τὴν καρδί-
αν πάντως παρασκευάζεσθαι
ρεῖν. ὁ θεῖος ὅμως τοσοῦτον ἰδεῖν
τὰς ὁρμὰς ταύτης ψυχῆς ὁρμεῖ
δακρύουσιν ἐν τῇ ὕλῃ τῆς καρδί-
ας διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θερι-
σμοῦ ἐν πειρασμοῖς μάχαιρας.
πλὴν ὁ τόνος τοῦ πολλοῦ δάκρυ
μα σωματούμενον. δι' ὀλίγον μὲν
ζοῦσι τῇ φύσει τῶν ἄλλων τὴν
ἁρμονίαν ἡ καρδία τῆς τε ὁδοῦ
ποιεῖ δοχεῖον τὸ ὑφ' ἑαυτῇ ὁ-
μοίως ἀνακεραννύντας. ἄχρις
οὗ τὸ νέφος ἐκζήσει τὸ βαρὺ
ὑπὸ τῶν ἀτμῶν τῷ μέλλοντι
ο̅δ̅ διαφθείρει. — ἡ νίκα ἐν τῷ ε

αὐτῆς ἐστι γνῶσις ἡ ψυχὴ γίνεται.
φθορᾶς δὲ τῆς ἑαυτῆς θερμῶν τινα
καὶ θεοφιλῆ ἀγαθοῦ· ὁ πᾶν γὰρ καὶ
συγχέηται ὑπὸ τῶν μεριμνῶν τοῦ
βίου. ἔρως ταπεινὰ ἀποτίκτει τῆς
εἰρήνης. συμφέρεις τὸν θεὸν
ζητοῦν ταύτης τῆς εἰρήνης· ἀλλὰ
ταῦτα ταχέως διαφθείρεται.
ἡ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἐστιν παραδιδο-
μένη σοφὴ εἰρήνη. ἡ δὲ ἀναπαύσας
ὁ θεὸς φιλοσοφῶν τὸ οἰκεῖον
διαφθείρει σαρκικῶν. ὅθεν
οἱ τῶν ἐθνῶν σοφοὶ οὕτω διὰ
τῆς μερίμνης ἔσωθεν τυγχάνειν
ἐνόμιζον, τοῦτο οὐκ ἔχον
ὡς ἔδει· διὰ τὸ μὴ ἐνεργῆσαι
τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῆς ἀγνω-
μοσύνης καὶ πάσης ἁμαρτίας
φθορᾶς· ἡ δὲ ἔξις τοῦ ἀληθοῦς
φαινομένη θερμὴ τῇ καρδίᾳ.
πρὸς τὸ μὲν εἰρήνη ἐκείνη ἐστὶν ὅλη
καὶ ἀνενδότως. καὶ ὁ καταμορφῶν τῆς
ψυχῆς ἐκ τὸν τοῦ θεοῦ προσκαρτεροῦμενη

πόθον· καὶ οὐ μὴν ἔξω τῆς καρ-
δίας ὁριζομένη· διὸ ἑαυτῆς δὲ
μᾶλλον ὅλον τὸν αἰῶνα ἔσω φαί-
νειν τινὰ ἄπειρον καὶ εὐ-
φραίνουσαν χαράν· δὴ μέντοι
ἐκάζουσιν ἐπιστήσαντας. ἐσαεὶ
τὴν ἑαυτῶν ἀφθαρσίαν· ὑγιαινόντων
μὲν γὰρ πάντως τῆς ἀκρασίας αὐ-
τῆς φύσεως ὑπάρχει ἡ ὁρι-
σμὸς ἡ φυσικὴ ἀγάπη· ἀγαθύ-
νει δὲ τὸν μὲν ἔσω ἀναπαῦσαι.
ὅτι αὐτὴ φυσικὴ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκλεί-
δε πεται:— Ὦ ὥσπερ ὁ ἀὴρ ὁ περὶ
Ἡ μᾶς οὗτος· ἐμπνευσθεὶς μὲν
τοῦ κορυφαίου ἀκτῖσι· καθα-
ρὸς δὲ γίνεται καὶ διαυγὴς τοῦ ἀνέμου
λεπτὴν τινὰ ἐξ ἀέριο ποιὸν
φύσιν· τοῦ δὲ νότου πνέοντος. σ
ὅλος ὁ ἀὴρ δασύνεται τῇ τοῦ
ἀνέμου τούτου ἀχλυώδει φύ-
σει ὥσπερ λόγῳ τινὶ στεγνούμενος
ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μερῶν τὰ σώμα-
φελλὸς ἐστὶ φθορὸν τοῦ καταπα-

σμος τῆς οἰκουμένης. οὕτως ὁ δὲ
ἡ ψυχή· ὁ τεθειμένος ὑπὸ τοῦ ἀ-
ληθινοῦ καὶ ἀΰλου φωτὸς ἐμφωτισμοῖ-
ας ἐνεργεῖται. ἐκ τοῦ δαιμο-
νικοῦ ἀχλύος ἐξορίσκεται·
ὁ τεθεὶς ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς σελή-
νης σφοδρῶς ἐμφωτίζεται. ὑ-
πὸ τῶν ἐννεφελῶν ὅλης τῆς ἁ-
μαρτίας σκεπάζεται· ἐχρῆν
οὖν ἡμᾶς ἀεὶ τὴν πρόθεσιν ἐκ
πάσης ψυχῆς καὶ ἰσχύος πρὸς τὴν ζωο-
ποιὸν καὶ καθαριστικὴν αὔραν ἐ-
πιτρέφειν τοῦ ἀΰλου φωτός· τοῦ-
τέστι πρὸς τὸ ἐξ ἐδὲμ ἀπὸ βορρᾶ
πάντα ἐρχόμενον ἐμφωτισμὸν κα-
θὼς ὁ προφήτης ἰεζεκιήλ·
ἵνα ἀναθρίομεν ἡμῶν ἀεὶ τῆς ψυχῆς
τὸ θεωρητικὸν μάλιστα διαμένοι
μέρος. πρὸς τὸ ἀπολαμβάνειν ἡμᾶς
τοῖς ὁμοίοις ἐπὶ πάντων θεωρήμα-
σιν. ἐν ἀκριβεῖ τοῦ ταύτου φω-
τὸς ὁρῶντας. τοῦτο γὰρ δεῖ φῶς
ἀληθινὸν ὑπάρχοντος :—

ος τινὲς ὑπενόησαν τὴν χάριν ἅμα καὶ
τὴν ἁμαρτίαν· τουτέστι τὸ πνεῦ-
μα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλά-
νης· ἐπὶ τῶν βαπτιζομένων ἐκρύ-
πτεσθαι εἰς τὸν νοῦν· ὅθεν φησίν·
τὸ μὲν ἓν πρόσωπον πρὸς τὰ κα-
λὰ παρακαλεῖν τὸν νοῦν· τὸ δὲ ἕτερον
εὐθὺς πρὸς τὰ ἐναντία· ἐγὼ
δὲ ἐκ τῶν θείων γραφῶν· καὶ ἐξ αὐ-
τῆς δὲ τῆς τοῦ νοῦ κατείληφα αἰ-
σθήσεως· ὅτι μὲν πρὸ τοῦ ἁγίου
βαπτίσματος ἔξωθεν ἡ χάρις
πρὸς τὰ καλὰ προτρέπεται τὴν
ψυχήν· ὁ δὲ σατανᾶς ἐν αὐτοῖς αὐτῆς
ἐμφωλεύει τοῖς βάθεσιν· ὅλας
τὰς τοῦ νοῦ δεξιὰς ἀναφράττειν
πειρώμενος διεξόδους· ἀπ᾽
δὲ αὐτῆς τῆς ὥρας ἐν ᾗ περ
ἀναγεννώμεθα· ἔξω μὲν ὁ
δαίμων γίνεται· ἔσω δὲ ἡ χά-
ρις· ὅθεν εὑρίσκομεν· ὅτι
ὥσπερ ἐκυρίευεν ἡ πλάνη τῆς
ψυχῆς· οὕτως μετὰ τὸ καταξιωθῆναι

ριθεὺς αὐτῆς ἢ ἀμελείᾳ· ἐνεργεῖ
μέν τοι καὶ ὁ σατανᾶς μετὰ τοῦτο
τῇ ψυχῇ καθάπερ τὸ πρίν· καὶ
χείρονα δὲ ταῦτα πολλάκις· οὐχ ὡς συμπα-
ρὼν τῇ χάριτι μὴ γένοιτο.
ἀλλὰ καπνίζων ὥσπερ τὸν νοῦν
διὰ τῆς ὑγρότητος τοῦ σώμα-
τος τὴν ἡδύτητα τῶν ἀλόγων
ἡδονῶν. παραχωρήσει δὲ τοῦ θῦ
τοῦτο γίνεται· ἵνα διὰ τῆς ζά-
λης καὶ τοῦ πυρὸς τῆς δοκιμασί-
ας διερχόμενος ὁ ἄνθρωπος. οὕτως
ἐναπολαύσῃ εἰ θέλοι γένοιτο
τοῦ ἀγαθοῦ· διήλθομεν γάρ φη(σὶν)
διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. καὶ ἐξήγα-
γες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

οζ Ἡ χάρις ὡς ἔφην ἀπ' αὐτῆς τῆς ὥ-
ρας ἐν ᾗ βαπτιζόμεθα
ἐν τῷ βάθει τοῦ νοῦ ἐγκέκρυ-
πται· αὐτὴν τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ κρύ-
πτουσα τὴν ἑαυτῆς παρουσίαν·
ὅταν δὲ ἄρξηταί τις ἐκ πά-
σης καρδ(ίας) θέλειν ἀγαπᾶν τὸν θν̄.

τό τε ἀῤῥήτως τινὶ λόγῳ δι' αὐτοῦ
τοῦ νοῦ αἰσθήσεως προσομιλεῖ τῇ
ψυχῇ μετρίως τῶν ὄντως ἀγαθῶν.
ὃ θεῖον λοιπὸν εἰς ἔσω θεμένη
ὁ τοιοῦτος ὅλως θέλων ἀσφαλῶς
κρατεῖν τὸ εὕρημα ἔρχεται·
τοῦ πάντα τὰ παρόντα μετὰ
πολλῆς χαρᾶς ἀποκτᾶσθαι ἀ-
γαθά· ἵνα τὸν ἀγρὸν ὅπου τὸ κτή-
σηται· εἰκότως εὗρεν τὸν θη-
σαυρὸν κεκρυμμένον τῆς ζω-
ῆς· ὅταν γὰρ πάντα τις ἀ-
ποκτήσηται τὸν βιωτικὸν
πλοῦτον. τότε εὑρίσκει τὸν
τόπον ἐν ᾧ ἡ χάρις κατα-
κέκρυπται τοῦ θεοῦ· κατὰ γὰρ
τὴν προκοπὴν τῆς ψυχῆς. καὶ
τὸ θεῖον δῶρον τὴν ἑαυτοῦ δι-
τῶν μοι ἐμφανίζει χρηστότητα·
πλέον μέντοι τό τε ἐπὶ πόσον δαι-
μόνων ὀχλεῖσθαι τὴν ψυχὴν πα-
ραχωρεῖ ὁ κ(ύριο)ς· ἵνα καὶ τὴν διά-
κρισιν δέον πῶς ἐκδιδάσκοι

καρποῦ τε καὶ καλοῦ· καὶ ταπεινοτέ-
ραν αὐτὴν ἀπεργάζοιτο. διὰ
τὸ πολλὴν αὐτῇ ὅσην καθαίρε-
ται ἀρχῶν ἐκ τῆς φαντασίας μο-
νεικῶν λογισμῶν ἐγγίνεσθαι
αἰσχρότητος. —

ση̃ Κατ᾽ εἰκόνα λαβόντες τοῦ θεοῦ. τῷ νο-
ερῷ τῆς ψυχῆς κινήματι. τὸ γὰρ
σῶμα οὐ πάντως ἀθρόοις αὐτῆς ἐστι
σὺν ἐκ τῆς παραβάσεως τοῦ ἀδάμ
οὐ μόνον αἱ γραμμαὶ τοῦ χαρακτῆ-
ρος ἐρρυπώθησαν τῆς ψυχῆς.
ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα λοιμὸν τῆς φθο-
ρᾶς ὑπέπεσεν. διὰ τοῦτο ὁ ἀΐδιος
λόγος τοῦ θεοῦ ἐσαρκώθη. ὕδωρ
ἡμῖν ὅριου διὰ τοῦ οἰκείου πό-
θου βαπτίσματος καὶ ἀναγεν-
νήσεως χαρισάμενος. ἀναγεν-
νώμεθα δὲ διὰ τοῦ ὕδατος τῆς
ἐνεργείας τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ
πνεύματος. ὅθεν υἱοθεσίας καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἢ περὶ ἐξ ὁλοκλή-
ρου διαθέσεως προσέρχεταί τις

τῷ θεῷ καθαριζόμενοι· τοῦ
μὲν ἀξίου τῆς εἰς ἡμᾶς κατα
σκηνοῦντος· τῆς δὲ ἁμαρτίας
ὑπ' αὐτοῦ φυγαδευομένης· οὐ
γὰρ ἀδύνατον ἐμὸς ὄντος
καὶ ἁπλοῦ τοῦ χαρακτῆρος
τῆς ψυχῆς. διὸ πρόσωπα παῖζο
αὐτὴν ὡς ἐβουλόμεθα τινὲς ἐν
παρεῖναι· τῆς γὰρ θείας χάρι
τος ἐναρμοζούσης αὐτὴν
διὰ τοῦ ἁγίου καθαγιάσματος.
ἐν φορυτῷ τινι ἀπείρως τὰς
γραμμὰς τοῦ κατ' εἰκόνα ἐπι
ἁρμονίᾳ τῆς ὁμοιώσεως.
ποῦ δύναται χωρηθῆναι τὸ
τοῦ πονηροῦ πρόσωπον· μὴ
δὲ ἐχούσης μάλιστα οἷς ἦν κοινω
νίας φωτὶ πρὸς σκότος·
ἐκβάλλεσθαι οὖν ποιούμενον
ἐκ τῶν ταμείων τοῦ νοῦ διὰ
τοῦ λουτροῦ τῆς ἀφθαρσίας
οἱ τῶν ἱερῶν φόνων δρομεῖς
τὸν πολύμορφον ὄφιν· καὶ

καὶ θαυμάζομεν τέως ὅτι σκο-
μετ' αὐτὸ βάπτισμα σώζεσθαι φαῦ-
λους μετ' αὐτὸν καὶ δάκρυσι λουόμε-
θα· τὸ γὰρ λουτρὸν τῆς ἁγιό-
τητος τὸν μὲν ἐκ τῆς ἁμαρ-
τίας ῥύπον περιαιρεῖ ἡ-
μῶν· τὸ δὲ διπλοῦν τῆς θε-
λήσεως ἡμῶν οὐκ ἀλλάσσει νῦν·
οὔτε μὴν τοὺς δαίμονας τοῦ
πολεμεῖν ἡμᾶς ἢ ἀπατηλοὺς
προσφωνεῖν ἡμῖν ῥήματα κωλύει·
ἵνα ἃ πρότερον οὐκ ἐφυλαξάμεθα
ψυχικοὶ ὑπάρχοντες· τὰ ὅ-
πλα τῆς δικαιοσύνης πολεμοῦντες
τηρήσωμεν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ θεοῦ:—
Ὁ σατανᾶς ὡς προέφην· διὰ μὲν
τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἐκ μέ-
σου τῆς ψυχῆς· συγχωρεῖται δὲ
αὐτῷ ἕνεκεν τῶν προειρημέ-
νων αἰτιῶν. ἐνεργεῖν αὐ-
τῇ διὰ τοῦ σώματος· ἡ μὲν γὰρ
χάρις τοῦ θεοῦ· εἰς αὐτὸ τὸ βάθος
τῆς ψυχῆς· τουτέστιν εἰς τὸν νοῦν

κατασκηνοῖ· πᾶσα γὰρ ἡ δόξα
τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔ-
σωθεν· οὐ φαινομένη τοῖς
δαίμοσιν· διὸ ὑπὲρ ἐξ αὐτοῦ
τοῦ βάθους τῆς καρδίας ἡ
κοινωνίας θεαμένη τοῦ θεοῦ ὁ πατὴρ
ἀμαυρίζοντος τοῦ πάθους ὅτε θεὸς
κοινὸς τοῦ θεοῦ μετεμβλήμεθα· τὰ δὲ
πονηρὰ πνεύματα τὰς ἀγαθὰς
σελοιπῶν τοῦ σώματος ἐμάχ-
μοῦν ταῖς καὶ ἐμφωλεύουσι διὰ
τῆς εὐχερείας τῆς σαρκὸς
ἐνεργοῦντες τοῖς ἐκεῖ τὰ μὴ πτοι-
αζόντων τῇ ψυχῇ· οὕτως οὖν
νοῦν ὁ μὲν ἡ κοινωνίας κατὰ τὸν ἄνω τό-
σον ἡ δέχεται τοῖς νόμοις τοῦ αὐτοῦ·
τὰ δὲ ἀγαθὰ τῇ πρὶ αὐτῆς σαρκὸς·
τῶν λόγων τῶν ἡδονικῶν συναγωνί-
ζονται θέλ(φιλ.)· ὅθεν ἡ μὲν χαρισ-
διὰ τῆς τοῦ νοῦ ἀγαθὴν ἐν ὅσοις τὸ σῶ-
μα ἔχει ἀγαλλίασιν ἄρρητον ἐ-
ποίει τῶν προκοπτόντων τῇ
ψυχῇ καταφρονεῖ· οἱ δὲ

δαίμονες διὰ τῶν αἰσθήσεων
τοῦ σώματος· ὅτι ἡμᾶς εὑρό-
σιν ὀλιγώρως τὸν δρόμον τῆς
εὐσεβείας τρέχοντας· τὴν
ψυχὴν αἰχμαλωτίζουσιν· δι-
αίρουσιν αὐτὴν ἔσω καὶ θέλξωσι πα-
ραδῶσι τοῖς φόνοις·—
Οἱ λέγοντες ὁμοῦ τὰ δύο πρόσω-
πα· τῇ τε χάριτι τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
ἁμαρτίας ταὐτὸν ποιοῦν
ἐξίσωσαν ἔχειν καρδίαν σου ἐκ
τοῦ εἰρηκέναι τὸν ἀπόστολον· τὴν
καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει·
καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλα-
βεν· συνίστασθαι θέλουσι τῇ
ἑαυτῶν ὑπονοίᾳ λέγοντες·
καὶ δαιμονᾶν τὴν θείαν λαμπρότη-
τα ὑπὸ τῆς τοῦ πονηροῦ συν-
διατριβῆς μολύνεσθαι· καὶ ὁ-
πόσον ἐμπλεονάζοι τῇ ψυχῇ τὸ
φῶς τὸ θεῖον, τῆς σκοτίας τοῦ δαί-
μονος· ὑπὸ δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀποστο-
λικοῦ ῥητοῦ ἐξ... τῶν ἀ...

γραφῶν φρονοῦντας ἐλέγχον-
ται· ἐπειδὴ γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τῇ ἑαυτοῦ
σαρκὶ ἐπιφανῆναι κατηξίω-
σεν τῇ κτίσει· ἀμετρήτῳ φι-
λοτιμίᾳ τὸ φῶς αὐτοῦ παρ' ἡ-
μῖν ἀναλάμψας τῆς ἀγνωσί-
ας. τὸ δὲ φρόνημα τῆς σαρ-
κός· τοῦ κόσμου τὴν βουλὴν οὐ κα-
τέλαβε τοῦ θεοῦ· τουτέστιν οὐ-
κ ἔγνω· ἐπειδὴ τὸ φρόνημα
τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν ἐστιν·
τούτου χάριν τοιούτῳ ὁ θεολό-
γος ἐχρήσατο ῥήματι· ἀμέλει
ὀλίγα κρηκόσμου ὁ θεολόγος
ἐπάγει· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ
φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον· ἀντὶ τοῦ ὁ δημιουργὸς
καὶ ζωοποιός· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν·
καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ
ἴδια ἦλθεν· καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ
παρέλαβον· ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν

ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέ-
κνα θ(εο)ῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύου-
σιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· λέγει δὲ
Καὶ ὁ σοφὸς πανταχοῦ Παῦλος ὁ ἀπό(στολος)
ἑρμηνεύων τὸ οὐ κατέλαβεν·
οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον· ἢ ἤδη τε-
τελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ
καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην
ὑπὸ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ· ὥσπερ οὖν αὐτὸν σατανᾶν
λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς μὴ καταλη-
φθῆναι τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ἀ-
παρχῆς γὰρ ἀλλότριος αὐτοῦ ἐ-
στιν· ἐπεὶ δὴ οὐκ ἔστιν αὐτῷ φαί-
νει· ἅμα τοὺς ἀκούοντας μὲν
ἀγνοοῦν τοὺς δὲ μαθητευομένους καὶ ταῦτα
μάλιστα τ(ῶν) τοῦ θ(εο)ῦ· μὴ θέλοντας δὲ
προσελθεῖν διὰ τὴν ἐσκοτισμέ-
νην αὐτῶν καρδίαν τὸ φῶς τῆ-
ς γνώσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ λόγου
πδ ἀξίους ἀπεμάξατο· — διὸ ὡς
περιγενομένης ὁ λόγος ὑμνοῦ διδά-
σκει τὴν γνῶσιν τῶν πονηρῶν
πνευμάτων· τὴν μὲν γὰρ αὐτῶν

ἐστὶν ὡς τὸ ἐκτὸς τόρα· τὰ δὲ εὔλο
δ' ἐκτρέπεται· τὰ δ' οὖν λειπότερα αὐτῇ
ψυχῇ πολεμεῖ· τὰ δὲ ἄλλα. διὰ
λιπαρόντων τινῶν παραλειφθέντ
ων τὴν σάρκα ἀσχηματίζειν
ἔξωθεν. διὸ πειρ[...]τέως
ἔχοντες μὲν αὐτὰ πρὸς ἑαυτούς· οἱ δὲ τῇ
ψυχῇ προσπαραγινόμενοι δαίμονες
ὁ[...] τῷ σώματι. καὶ ἐντὸς ἐμφαί
νειν τοὺς ἁγίους τὴν ἰδίαν ἔχου
σι πρόθεσιν. ὅτε οὖν ἡ χάρις ἐν
κατοικεῖ ἐντὸς τῶν ἁγίων. ἐντὸς αὐτῆ
τῆς καρδίας διακινούμενοι τοῦ
φθόνου ἐμφωλεύουσιν. καὶ
συγχωροῦντος τοῦ ἐλέους διαμένειν
τὴν ψυχὴν πρὸς τὴν ἐκείνων θήραν
τοῦ καιροῦ. ὅτε δὲ ἐντὸς ἐννοῶν
ἡ χάρις ἐμφερίζηται. ὥσπερ ὄφε
φθέλαι τινὲς ἄλλοι τὸν ζόφον ἐκ
διὰ τῶν μερῶν τῆς καρδίας διε
στρέφονται ἐν τῇ πάθη τῆς ἁ
μαρτίας. ἡ δὲ ἔξωθεν περισπῶσι
ποικίλοις σχηματιζόμενοι.

ἵνα τὴν μὲν ἰδίαν [illegible] τοῦ
νοῦ· τῇ πρὸς ἐκείνην χάριν αὐτὸν ὁ
μὴ λίαν [illegible] σιν· ὅ τε [illegible]
ὑπὸ ταύτης τῆς ψυχῆς διοχλούντων
δαιμόνων· καὶ τὰ ψυχικὰ [illegible]
ρούμενα πάθη· καὶ μάλιστα
καὶ τὴν [illegible] μὴ παρα
[illegible] τῶν κακῶν· τὴν ἀνάπαυ-
σιν τοῦ σώματος ἡμῶν [illegible]
μένοις τὸν οὐκ ὀνομάζεσθαι τῆς
φιλοσοφίας καταισχύνομεν· τὸ
αὐτὸ δὴ ποιεῖν· καὶ ὅταν οἱ [illegible]
[illegible] παραγίνεται [illegible]
μονες· καὶ [illegible] αἰσχρὰς [illegible]
ας τὴν καρδίαν ἡμῶν ἀναζη-
τεῖν παρασκευάζουσιν· αὕτη
γὰρ μόνη [illegible] ἐστι [illegible]
[illegible] ἀφορμὰς τῶν πονηρῶν
[illegible] καταργεῖν δύνα-
ται ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ θεοῦ· καὶ διὰ
[illegible] ταύτης τῆς ἐν [illegible]
[illegible] μὴ ἀπει-
ρον [illegible] φιλοσοφίας

οἱ [illegible] ἐπιβάλλουσι δαίμονες.
ὡς οὐδενὸς ὄντος αὐτοῖς ἀξίας
διὰ τὴν σαρκικὴν λόγου· τοῦτο γὰρ
φιλοῦσι ποιεῖν· ὅταν αὐτοὺς βα
σανίσαι τις θέλῃ τῇ τοιαύτῃ ἐν
νοίᾳ. τὴν τῆς ἐπουρανίου λοιπὸν
βασιλείας τιμήν τε καὶ δόξαν
ἐνθυμούμεθα· μὴ τὸ πρόσκαιρον
καὶ τῆς φθορᾶς· παρορῶντες τῆς
κρίσεως. ἵνα τὰ [illegible] τὴν ἀθα
μίαν ἡμῶν παραμυθούμεθα·
τὸ δύσκολον τῆς καρδίας ἡ
μῶν ἐπιστρέφομεν. —

πβ Ὁ κύριος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἡμᾶς δι
δάσκει· ὅτι ὅταν ἐπιστρέψας
εὕρῃ σεσαρωμένον καὶ σχολά
ζοντα τὸν ἑαυτοῦ οἶκον του
τέστι τὴν ἁμαρτωλὸν καρδίαν
ὅσα τὰ μάταια, τότε παραλαμ
βάνει ἕτερα πνεύματα καὶ εἰ
σέρχεται εἰς αὐτὸν καὶ ἐμφωλά
ζει· χείρονα τῶν πρώτων τὰ
[illegible] ὅθεν
τοῦ ἀνθρώπου ἔσχατα [illegible]

δὴ νοεῖν· ὅτι ἐξ ὅσον ἐζῇ ἐν τῷ ἀ-
νόμῳ πάθη ἐν ἡμῖν. οὐ δύναται
εἰ τελειωθῶμεν ὁ σατανᾶς ἐν τῷ βά-
θει τῆς ψυχῆς κατασκηνῶσαι· ἀλλὰ
καὶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος φανε-
ρῶς ταύτης ἡμᾶς διδάσκει τὸν
νοῦν τῆς θεωρίας· ἐκ μὲν γὰρ
τῆς ἀπομιμητικῆς γνώσεως
θεωρήσας τὸ σχῆμα τῆς ὑπο-
θέσεως, οὕτως ἔφη· συνήδομαι
γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν
ἔσω ἄνθρωπον· βλέπω δὲ ἕτερον νό-
μον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντι-
στρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ
νοός μου· καὶ αἰχμαλωτίζον-
τά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρ-
τίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλε-
σί μου· ἐκ δὲ τῆς τελειότη-
τος οὐδὲν ἄρα νῦν φησι κατά-
κριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὁ γὰρ
νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἠ-
λευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νό-
μου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ

θανάτου. λέγει δὲ καὶ ἀλλαχοῦ
ἵνα ἀναπαύσῃ δὲ διδάξῃ ἡμᾶς ὅτι
ἐκ τοῦ σώματος πολεμεῖ ὁ
σατανᾶς τὴν ψυχὴν. τὴν μεγά-
χουσαν τοῦ [illegible]. στῆτε
οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν
ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ. καὶ ἐνδυ-
σάμενοι τὸν θώρακα τῆς δι-
καιοσύνης. καὶ ὑποδησάμενοι
τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. ἐπὶ
πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρε-
ὸν τῆς πίστεως. ἐν ᾧ δυνήσε-
σθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πο-
νηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέ-
σαι. καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ
σωτηρίου δέξασθε. καὶ τὴν μάχαιραν
τοῦ πνεύματος. ὅ ἐστι ῥῆμα θεοῦ. ἄλλο
δ' ἐστὶν ἀγχέμαχον [illegible]. καὶ ἄλλο
πάλιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν βιαίως [illegible]
γνωμικὸν ἐστὶ σημαντικόν. τὸ
δὲ ἴσως [illegible]
δηλωτικόν. διὸ περὶ ὅλου

καὶ βέλεσι πεπυρωμένοις ταῖς
χριστοφόροις ψυχαῖς ἐπερ χρῆται
ἀλλ' ὁ ἀπόστολος τὸν διάβολον.
ὁ γὰρ μὴ ὢν ἀπείρατος τοῦ ἑαυ-
τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, βέλεσι πάν-
τως κατ' αὐτοῦ κέχρηται. ἵ-
να τὸν ἐκ μήκους αὐτῷ μαχό-
μενον, τῷ θυρεῷ δυνηθῇ θη-
ράσαι τῶν βελῶν. οὕτως καὶ
ὁ σατανᾶς ἐστὶ δι' οὗ δύναται
διὰ τὴν παροῦσαν τὴν χάρι-
τος δύναμιν ἐμφωλεῦσαι ὡς
τὸ πρότερον τῷ τῶν ἀγωνι-
ζομένων νοΐ. τῇ ὑγρότητι
λοιπὸν τῶν ὑφ. [illegible]ται καὶ ἐμφω-
λεύει τῷ σώματι. ἵνα διὰ
τῆς αὐτοῦ ἐπιχειρήσας τὴν ψυ-
χὴν δελεάζῃ. διὸ περιδεῖν ἐκ
τῇ κεῖσθαι τὸ συμφέρον. ἵ-
να μὴ διὰ τῆς αὐτοῦ ὑγρότητος
ὀλισθαίνων ὁ νοῦς καὶ τὸ λοιπὸν
τῶν ἡδονῶν. ἁπάντων γὰρ τῶν
ἀποστολικῶν ῥητῶν προσηκό

τῆς θέλεσαι· ὁ νοῦς μὲν ἡμῶν ὁ τῶν
ἀγωνιζομένων ὑπὸ τοῦ θείου
φωτὸς ἐνεργεῖται· διό περ
τῷ θείῳ νόμῳ δουλεύει καὶ συνή-
δεται· ἡ δὲ σὰρξ τῷ πονηρὰ
ἥδεται· ἡ δὲ σὰρξ τῷ πονηρῷ
ἥδεται· διὰ τὴν ἑαυτῆς ἐγχωρι-
αγκαῖ προσίεται πνεύματα·
διό περ τῇ αὐτῶν ἐφόδῳ ὑπόκειται
δουλεύουσα· ὁ θαυμαστὰ
φαίνεται μὴ εἶναι κοινὸν κα-
τοικητήριον τὸν νοῦν θεοῦ καὶ
τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ πῶς τῷ
μὲν νοΐ μου δουλεύω νόμῳ θεοῦ·
τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.
εἰ μὴ ὁ μὲν νοῦς μου ἐν πα-
σῃ ἐλευθερίᾳ προσμάχην
ἵσταται τοῖς δαίμοσιν· τῇ χρη-
στότητι τῇ χάριτος ἡδέως
δουλούμενος· τὸ δὲ σῶμα ἡ-
δέως ἀπὸ ὁμιλίαν πρὸς τὸ τῶν ἀ-
λόγων ἡδονῶν· διὰ τὸ ἐν αὐτῷ
ὁ ὄφιν παραχωρεῖσθαι ἐμφω-

λαβὴν ἔχουσι τῶν [illegible] ἀγωνιζομένων
ταῖς πονηραῖς· τῆς [illegible]
ματος· οἶδα γάρ φησιν ὅτι οὐκ οἰ-
κεῖ ἐν ἐμοὶ ἀγαθόν· τοῦτ' ἔστιν
ἐν τῇ σαρκί μου· οὐδὲ ἔστι τῶν
καταμάθωμεν τὸ μὲν σῶμα ἀνθιστά-
μενον τῇ ἁμαρτίᾳ· οὐ γὰρ ἐξ
αὐτοῦ τοῦτο ὁ ἀπόστολος λέγει· τῷ
νοῒ μάχονται οἱ δαίμονες· τὴν
δὲ σάρκα καὶ ἄλλα παράγουσιν ὑποσκελί-
ζειν προσδοκῶντες τῶν ἡδονῶν [illegible]
χειρούσας παραλήψεσιν· παρα-
χωροῦνται γὰρ ἅπαξ καταποθῆ-
ναι καιρίως ἐνδιατρίβειν πε-
ρὶ τὰ πάθη τοῦ σώματος· ἔστι τῶν
συντόνως ἀγωνιζομένων κατὰ
τῆς ἁμαρτίας διὰ τὸ ὑποδοκι-
μάζειν ἀναγκαίως τὸ αὐτεξούσιον
τοῦ ἀνθρωπίνου φρονήματος·
καὶ δεῖ [illegible] ἐν διαίτῃ
[illegible] ἀποθνήσκειν· ὅλος
λοιπὸν γίνεται οἶκος τοῦ ἀγαθοῦ
[illegible]· πρὶν γὰρ ἀποθανεῖν, ὅτι

οὕτως ἀμβλύνει· ὡς ὁ σπείρων αὐτοὺς ὁ μα-
κάριος παῦλος τοῖς ὅσοι τελέως
κηρονίσαντι· ἢ καὶ ἀφανίζοντα τὰ κα-
τὰ τῆς ἁμαρτίας:—
φθείρει μὲν ἡ καρδία καὶ ἐξ ἑαυτῆς
λογισμοὺς κακοὺς καὶ οὐ κα-
λούς· οὐ φύεται δὲ καρποφοροῦ-
σα τὰς ματαίας ἐννοίας·
ἀλλ' ὁ πονηρὸς ἔξωθεν ἐλθοῦσα δι-
αἰτίαν προσάπτων ἅπαξ ἁπάντων
τῆς ὁρμῆς ἐμφανοῦς καὶ κακοῦ· τοὺς
δὲ πλάνους καὶ πονηρούς· ἐκ
τῆς τῶν δαιμόνων συμπλαμμάτων
πικρίας· πάντων δὲ ἐν μέσῳ
ὥσπερ ἐκ τῆς καρδίας προϊόντων
αἰσθανόμεθα· καὶ διὰ τοῦτο τινὲς
ὑπενόησαν ἐκ τῶν ἐννοιῶν εἶναι
σωτηρία χάριτι καὶ τὴν ἁμαρτίαν·
διὸ παραλέγουσι καὶ τὸν κύριον εἰρη-
κέναι· τὰ δὲ ἐξερχόμενα ἐκ
τοῦ στόματος· ἐκ τῆς καρδίας
ἐξέρχονται· κἀκεῖνα κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς καρδίας

ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί·
μοιχεῖαι καὶ τὰ ἑξῆς· οὐκ ἴσασι
δὲ ὅτι ἐν οἷς ἡμῶν λέγονται τὰ τοιαῦ-
τα γένος ἀγαθῆς οὐσίας ἔχων ἐν καρ-
δίᾳ· αὐτῶν τῶν ὑποβαλλομένων
αὐτῷ ὑπὸ τῶν πονηρῶν πνευ-
μάτων λογισμῶν οἰκειοῦται·
ὥσπερ δὲ ἀπὸ τῆς σαρκὸς τὴν ἐγκαρ-
δίαν τῆς ὑπεξέρχεται τοῦ σώματος
πάθος ἀφ' οὗ τὸ φέρονται διὰ
τῆς συγκράσεως τὴν ψυχὴν ὡς
οὐκ οἴδαμεν· ἐπειδὴ ἀμέτρως
φελῇ ἡ σὰρξ ἀπὸ ὑπὸ τῆς ἀπά-
της κολακεύεσθαι· διὰ τοῦτο
ἐκ τῆς καρδίας καὶ οἱ ἐκ τῶν
δαιμόνων ἐνσπειρόμενοι τῇ
ψυχῇ λογισμοὶ ἐξερχόμενοι φαί-
νονται· ἰδοὺ ποιοῦμεν δὲ
αὐτοὺς ὄντως. ὁ γὰρ αὐτοῖς
συνὴ δεδωκὼς βουλόμενος· ὅπερ
ὁ κύριος μεμφόμενος ὡς αὐτὸ τὸ
θεῖον δηλοῖ λόγιον· τοῦ προφη-
ρητικοῦ ῥητοῦ ἐχρήσατο· ὁ γὰρ

συνηδόμενος τοῖς δὲ τῇ πονη-
ρίας τοῦ σατανᾶ αὐτῷ ὑποβαλ-
λομένοις λογισμοῖς· καὶ τὴν μὲν
κακίαν αὐτὸν ὥσπερ ἐγγράφοντα ἐν
τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ. οὐκ ἄδη-
λον ὅτι ἐκ τῆς ἑαυτοῦ αὐτὸν ὁ λοι-
πὸν καρποφορῇ ἐννοίας.—
πδ λέγει ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ὁ κ̅ς̅ μὴ δύ-
νασθαι ἐκβληθῆναι τὸν ἰσχυρὸν
ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ἐὰν μὴ ὁ ἰ-
σχυρότερος αὐτοῦ δήσας αὐτὸν
καὶ σκυλεύσας ἐκβάλῃ. πῶς
οὖν δυνατὸν ὁ μετὰ τοσαύτης αἰ-
σχύνης ἐκβαλλόμενος πά-
λιν [illegible] καὶ τῷ πάλαι θινὼ
συνδιατρίβειν οἴκῳ [illegible] τῇ
ἐν τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ· ὥσπερ ἂν καὶ
ἐθέλοι ἀναπαυόμενος· ὅτι γε
γὰρ βασιλικὸν τὸν ἄν τι φαντα-
σάμενος αὐτῷ ποτε καταφρονήσαμενος
αὐτῷ ποτε καταφρονήσαμενος
τέραν ἀμμόν· ἐμπαροξῆναι αὐ-
τὸ τοῦτον ἐν ταῖς οἰκίαις δικαίως
ἂν λάβοι ἐνθυμηθῆναι· ἀπο-

ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί.
μοιχεῖαι καὶ τὰ ἑξῆς. οὐκ ἴσασι
δὲ ὅτι ὁ νοῦς ἡμῶν λέγω τὰ ἔσω
γένος ἀγαθὴ ὡς ἑαυτοῦ ἔχων ἐνέρ-
γειαν. αὐτῶν τῶν ὑποβαλλομένων
αὐτῷ ὑπὸ τῶν πονηρῶν πνευ-
μάτων λογισμῶν ἐκκροῦται
ὥσπερ διὰ τῆς σαρκὸς τὴν ἐνέρ- πδ
γειαν τῆς ὀρεχθείσης αὐτοῦ σώματος
πλέον ἀφ' οὗ τὸ φερόμενον διὰ
τῆς συγκράσεως τὴν ψυχὴν ὡς
οὐκ οἴδαμεν. ἐπεὶ δὴ ἀμέτρως
φθαρτὴ ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἀπα-
τῆς κολακεύεται. καὶ διὰ τοῦτο
ἐκ τῆς καρδίας καὶ οἱ ἐκ τῶν
δαιμόνων ἐπισπειρόμενοι τῇ
ψυχῇ λογισμοὶ ἐξερχόμενοι φαί-
νονται. ἴδε ποιοῦμεν τάδε
αὐτοῦ ὄντως. ὅταν αὐτοῖς
συνήδεσθαι θέλωμεν. ὅπερ
ὁ κύριος μεμφόμενος ὡς αὐτὸ τὸ
θεῖον δηλοῖ λόγιον. τὸ προσ-
ρηθὲν ῥητὸν ἐχρήσατο. ὁ γὰρ

συνηδόμενος τοῖς ἐκ τῆς πονη-
ρίας τοῦ σατανᾶ αὐτῷ ὑποβαλ-
λομένοις λογισμοῖς. καὶ τὴν μνή-
μην αὐτῶν ὥσπερ ἔγγραφον ἐν
τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ. οὐκ ἄδη-
λον ὅτι ἐκ τῆς ἑαυτοῦ αὐτονόλοι-
πὸν καρποφορῇ ἐννοίας. —
πα λέγει ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ὁ κύριος μὴ δύ-
νασθαι ἐκβληθῆναι τὸν ἰσχυρὸν
ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ἐὰν μὴ ὁ ἰ-
σχυρότερος αὐτοῦ δήσας αὐτὸν
καὶ σκυλεύσας ἐκβάλῃ. πῶς
οὖν δυνατόν ὁ μετὰ τοσαύτης αἰ-
σχύνης ἐκβαλλόμενος πά-
λιν ἐφίεσθαι καὶ τῷ ἀθλίῳ
συνδιατρίβειν οἰκ… τῇ
ἐν τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ. ὥσπερ καὶ
ἐθέλοι ἀναπαυόμενος. οὔτε
γὰρ βασιλεὺς τὸν ἀντιτάξαντα
αὐτῷ ποτε καταφρονησάμενος
τύραννον. ἐμπαρῆναι ἂν
τῷ τοῦτον ἐν ταῖς βασιλικαῖς
αὐλαῖς ἐνθερμηθῆσαι. ἀπο

σφάττει δὲ μᾶλλον ἐνθένδε· ἤδη
σας πρὸς μακρὰν τιμωρίαν καὶ
θάνατον οἴκτιστον παραδώσει
τοῖς ἰδίοις στρατεύμασιν:—
πε' Ἡ τῆς διατάξεως ἡμᾶς ὁμοῦ καὶ φαῦ
λαρονίζεσθαι· τὸ τέλειον τῶν
καὶ τὴν διαπολομοικεῖν ἐστὶν τοῦ
μοῦ ἔπος λαμμάνης. μανθανέτω
ὅτι τοῦτο νικῆσαι διὰ τὸ μηδέ
πω ἠλλαγευθῆναι καὶ ἑώρα
κέναι, ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· πρό
τερον μὲν γὰρ ὥσκαι ἄν τις τὸ ὄρος ἔ
φην. κρίνασα εἰ τὴν ἑαυτῆς παρουσίαν
ἔστι τῶν βασταζομένων ἢ χα
ρισ ἐκδεχομένη τὴν τῆς ψυχῆς
προθυμίαν· ἐπειδὰν δὲ ὅλος
ὁ ἄνθρωπος ἑαυτὸν προσφέρῃ κῷ.
τότε ἀρρήτως τινὶ ἀγαθῆς
τὴν παρουσίαν αὐτῆς ἐμφα
νεῖ τῇ καρδίᾳ· καὶ πάλιν ἐκ
δέχεται τὴν τῆς ψυχῆς κίνησιν·
παραχωροῦσα μέντοι ταῖς δαι
μοσι καὶ βεβηλ ἄχρι τῆς βασάνου

αὐτῆς καταφθαρῇ ἡ αἰσθήσε-
ως· ἵνα θερμοτέρα προθυ-
σίας καὶ ταπεινὴ διαθέσει ἐκζη-
τήσῃ τὸν ἰν̄. ὅταν γὰρ οὖν λοιπὸν
ἄρξηται προσμένειν ὁ ἄν̄ος
τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν θεοῦ καὶ
ἀναπαύσεως ἐστὶ καιροὶ τοῦ τὸν κν̄
ἰν̄. τότε καὶ ἔσω τὰ ἐξώτερα
αἰσθητήρια τῆς καρδίας τὸ
πῦρ τῆς ἀγάπης ἐνομίζεται χάρι-
τος· τὰ ζιζάνια τῆς ἀνθρω-
πείας [illegible] πληροφορητικῶς
καταφλέγουσα. ὁ θεὸς καὶ δαιμο-
νικαὶ μουλαὶ πόρρω ποιοῦσιν ἐκ
νοὸς ποτὲ καταφθάνουσι τῶν
τόπων. ἠρεμαῖοι ποιοῦν μνη-
στοῦσαι τὸ ἐμπαθὲς ἡ ἡσυχῆς.
ὁ τοῦ δὲ πάσας ἀρετὰς ὁ τῆς
ἀγάπης ἄνθρωπος ἐγκαμμάσοιτο. καὶ
μάλιστα τὴν τελείαν ἀκτημοσύ-
νην. τότε τὴν πᾶσαν αὐτοῦ
βαθυτέρα τελεία αἰσθήσει περι-
ἀγάζει φύσιν. καὶ εἰς ἀγάπην αὐτοῦ

λοιπὸν πολλὴν περιθάλπουσα
τοῦ θεοῦ· ὅθεν ἐξωτέρα τῆς
τοῦ σώματος αἰσθήσεως τὸ
τοῦ δαίμονος καὶ ἀποσβέννυν-
ται τὰ τόξα· ἡ γὰρ αὔρα τοῦ ἁγίου
πνεύματος προσαπτομένου εἰρηνικῶς
κινοῦσα τὴν καρδίαν, τοῦ περι-
φόρου δαίμονος ἡ αὔρα ἐπι-
φερομένη κατασβεννύμενα βέλη.
πολλῶν ὅτ' ἂν εἰς τοῦτο τὸ μέτρον
φθάσαντα παραχωρεῖ ὥστε
τῇ κακίᾳ τῶν δαιμόνων ὁ θεός.
ἀφ' ὅτι τὸν αὐτοῦ τόπον τὸν μονῶν
καταφρονησάντων· ἵνα τὸ ἀντίζοον
ὁμιλῶσιν ὡς τὸ πᾶν καὶ ἡ δεδε-
μένον τῷ δεσμῷ τῆς χάριτος·
οὐ μόνον διὰ τὸ ἐξαφανίζων ἐκκαθη-
ναι τὴν ἁμαρτίαν. ἀλλὰ καὶ διὰ
τὸ φεύγειν ἐπὶ προκοπὴν αὐτόν
τὴν πνευματικὴν πεῖραν τὸν ἀγῶνα·
τότε γὰρ τὸ τοῦ παιδευομένου
νομιζόμενον τέλειον. ἀτελὲς
ἐστὶ καὶ πρὸς τὸν πλοῦτον τοῦ

παιδεύοντος ἡμᾶς θ(εο)ῦ ἐν φρά-
πῆ ὑπάρχει φιλοτιμίας· κἂν
ὅλην τὴν τοῦ ζ' αἰῶνος διαχθῶσι
κλίμακος ἀμεληθεῖν τίς δυνη-
θῇ τῇ προκοπῇ τῶν πόνων:—
πς ⊙ κ(ύριο)ς αὐτὸς λέγει τὸν σατανᾶν ἐκ τῶν
οὐ(ρα)νῶν ὡς ἀστραπὴν πεπτωκέ-
ναι· ἵνα μὴ ~~δια~~ διαφορὰ εἰς αὐτὸν
ἀγίων ἀγγέλων ὁ δηλοῖ ἐστὶ δὲ αι
τήματα· πάσσων ὁ τῇ φθόνια
λαῶν δούλων κοινωνίας μὴ κατὰ
ἀξιούμενος. κοινὸν δηλῶσαι ἔχην
μεταγ τοῦ θ(εο)ῦ οἰκητήριον τὸν ἄν
θρασυνομμένων· ἀλλ' ἐροῦσιν
ὅτι καὶ κατὰ παραχώρησιν γίνεται.
ὅτι καταπαραχώρησιν οὐδὲν λέγε-
ται τοῦτο; πλέον οὐδὲν λέγε-
σιν· ἡ μὲν γὰρ ~~...~~ δευτική πα-
ραχώρησις. οὐδαμῶς τοῦ θεοῦ
φαντος τὴν ψυχὴν ἀποστερεῖ· κρύ-
πτει δὲ μόνον ὡς καὶ ἤδη ἔχοντα
πολλάκις ὁμμένων τὴν ἑαυτῆς παρου-
σίαν ἡ χάρις· ἵνα ἀπορροῦθοι τὸ ὅσον
περὶ τὴν ψυχὴν τῇ πικρίᾳ αὐτῶν δαι

μόνον· διὰ τὸ μὴ ἐκπίπτειν τοῦ φόβου
καὶ πολλὴν σπουδὴν ποιεῖσθαι ἐκζη-
τεῖν αὐτὴν τὴν ἐκ θεοῦ βοήθειαν·
τὴν τοῦ ἐχθροῦ αὐτὴν κακίαν ἐκκλί-
νουσα σκοποῦσα κατὰ μικρόν· ὃν τρόπον
ἂν μήτηρ ἀπαλλάττῃ τὸ οἰκεῖον παι-
δίον θερμοῦ ἀπὸ μετοχῆς βρέφος·
βραχὺ τῶν ἑαυτῆς ὀσφύων ἀγκα-
λῶν· ἵνα κατὰ πολλὴν γενόμενον ἐν-
τος τέλειον ἀποτριβῇ ἀπὸ τῶν αὐτῆς
σαρκὸς δόλων ἀγαθῶν· ἢ θηρίων ἰδίων
δήπου τέρμα ἀφθόνου πολλοῦ καὶ
διακρινόντων ἃ φυγὴ πρόσοψιν ἂν
θρώπου πορρωτέρω κόλπου· κδ
Κατὰ ἀποστροφὴν γινομένην παρα-
χωρήσεως· ὥσπερ καὶ δοκιμὴν παρα-
δίδωσι τὴν ... θέλουσαν ψυχὴν
ἔχειν τὸν θεὸν τοῖς διαλογισμοῖς·
ἡ μὲν γὰρ οὐκ ... ἴσως ... ἦ
κινδυνεύειν ... ἀλλὰ γὰρ ἔφη ...
σαι τῷ θεῷ ... εἶναι
χάριτος· μικρᾶς παραχωρήσεως
καὶ ... παραλειφθεῖσα

τῆς γα[illegible]οιχούμενοι· ἢ καὶ διὰ τῆς
αὐτῆς χρηστότητος φθάσωμεν
εἰς ἄνδρα τέλειον· εἰς μέτρον
πζ ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ:— Ἡ παιδευτικὴ
παραχώρησις φέρει μὲν λύπην
πολλὴν καὶ ταπείνωσιν καὶ ἀ-
πελπισμὸν δὲ σύμμετρον τῇ
ψυχῇ· ἵνα τὸ φιλόδοξον αὐτῆς
καὶ ὑπερήφανον μέρος πρεπόντως
εἰς ταπείνωσιν ἔρχηται· εὐ-
θέως δὲ φόβον θεοῦ καὶ δάκρυον ἐξο-
μολογήσεως ἐπιφέρει τῇ ψυχῇ· καὶ
τῆς καλλίστης σιωπῆς πολλὴν
ἐπιθυμίαν· Ἡ δὲ κατὰ ἀπο-
στροφὴν τοῦ θεοῦ γινομένη παρα-
χώρησις· ἀπελπισμοῦ ὁμοῦ καὶ
ἀπιστίας καὶ ὀργῆς καὶ τύφου τὴν
ψυχὴν παραδοθῆναι παραχω-
ρεῖ· δεῖ οὖν ἡμᾶς δό[illegible] τὴν πεῖ-
ραν τῶν ἀμφοτέρων παραχω-
ρήσεων, κατὰ τὸν ἑκάστης τρόπον
προσελθεῖν τῷ θεῷ· ὑπὲρ τῆς μὲν γὰρ
εὐχαριστίαν διὰ τῆς ἀπολογήσεως

προσάψῃ καὶ αὐτοῦ ὀφειλομένην. ὥσπερ γὰρ
τῆς γνώμης ἡμῶν ἀκόλαστον
τῇ χολῇ τῇ παραλυπήσαντι κο-
λάζοντι. οὕτω καὶ τῆς ἀρετῆς ἡμᾶς
καὶ κακίας ὡς πατὴρ φαύλους διδάσκει
τὴν διαφοράν. ἐν ταύταις δὲ καὶ
ἐξαγόρευσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἀ-
παιτοῦν. καὶ δάκρυον ἀν ἐπάλληλον καὶ
ἀναχώρησιν πλείονα. ὁ πρὸς ἂν
οὕτως λυπηθῶμεν τῇ προσθήκῃ
τῶν πόνων δυσωπῆσαι τότε
τὸν θεὸν ἐπιστρέφει καὶ τὸ πρὶν
ἀγαθὸς καρδίας ἡμῶν. πλὴν δεῖ
εἰδέναι. ὅτι ὁ τ' ἂν καταπόνοις ἀλη-
σύμπολιν τῇ ψυχῇ καὶ τὸ σῶμα ἂν
ἡ μάχη γένηται ἐπὶ τῇ πᾶσα δυ-
τικῇ σάρξ παραχωρήσαντος. ὃ
ποθεῖ μὲν ὡς καὶ ἤδη τὸ ὃν
ἡ χάρις αὐτήν. ἀγνοοῦντα δὲ τὴν
ψυχὴν ἐν ἑαυτῇ βοηθεῖα. οὕτως αὐτὴν
νίκην τὴν ψυχὴν γινομένην ἐπὶ
δικαίων τοῖς ἐχθροῖς αὐτῆς.—
ὥσπερ ὅταν τις χειμερινῇ ὥρᾳ

ἐν ὑπαιθρίαις ποτὲ ἐθνικοὺς φόνους.
ἀφορῶν δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἐν
ἀρχῇ τῆς ἡμέρας. τὰ μὲν ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ μέλη. πάντα ταῦτα
τοῦ ἡλίου ὑποθερμαίνοιτο. τὰ
δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ πάντα ἀμοι-
ροῖεν τῆς θέρμης διὰ τὸ μὴ εἶναι
κατακορυφὴν τὸν ἥλιον. οὕτως οἱ
κατ' ἀρχὴν ὁρμῶντες τῆς πνευματικῆς ἐ-
νεργείας. περιθάλπονται μὲν
μερικῶς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος
τὴν καρδίαν. διὸ πρὸς πνευματικὰ
τότε ὁ νοῦς αὐτῶν καρποφο-
ρεῖν ἄρχεται φρονήματα. φα-
νερὰ δὲ αὐτῆς μέρη μὲν νοεῖν κα-
τὰ σάρκα φρονοῦνται. διὰ τὸ μὴ
δέως ἅπαντα τὰ μέρη τῆς καρ-
δίας ἐν βάθει αἰσθήσει ὑπὸ τοῦ
φωτὸς τῆς θείας καταυγάζεσθαι
χάριτος. ὅπερ τινὲς ἐξελημονήσαν-
τες. διὰ παντὸς χρόνου ἐνόμισαν ἐ-
αυταῖς ὥσπερ ἄν τι καθεστῶσας
ἐν τῇ μοίρᾳ τῶν ἀγωνιζομένων εἶναι.

οὕτως οὖν ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ καὶ καλὰ
καὶ οὐ καλὰ σημαίνει τὴν ψυχὴν
ἐννοεῖν· ὃν τρόπον ὁ τοῦ ὑποδή-
ματος ἦχος τῇ αὐτῇ θίξει καὶ ῥο-
ποῖ καὶ θεωρεῖται· ἀφ' οὗ γὰρ ὁ νοῦς
ἡμῶν ἐκ τοῦ δὲ πολλῶν τῆς γνώσεως
ἀπολίσθησεν. ἀνάγκην ἔχει ἐκ
τοτε καὶ ἀμελεῖν θέλει κατὰ τὴν αὐ-
τὴν ῥοπὴν καὶ καλὰ καὶ φαῦλα
φρονεῖν διανοήματα· μάλιστα
ἐπὶ τῶν λεπτοτάτων διαφόρως
ἐρχομένων. ὥσπερ γὰρ πέφυκε καὶ
τὸ καλὸν ἐννοεῖν εὐθὺς καὶ οὐ
κακοῦ μεμνῆσθαι. ἔσω δὴ εἰς δι-
πλῆν τινα ἔννοιαν ἔρχεσθαι (ἔρχεται)
ἀπὸ τῆς ἀδὰμ παρακοῆς καὶ τοῦ
ἀγαθοῦ μνήμην. ἐὰν οὖν ἀρξώμεθα
θερμῷ ζήλῳ τὰς ἐντολὰς τοῦ
θεοῦ διαπράττεσθαι. ἅπαντα τὰ κα-
μὲν λοιπὸν τὰ αἰσθητήρια
ἐν βάθει τινὶ ἀγαθῇ αἰσθήσει φω-
τίζουσα ἡ χάρις. τὰ μὲν ἡμε-
τέρα [illegible] καταφλέγει ἐν θε-

ρήματος· ἡ διώκουσα δὲ ἡμᾶς ἐν τὴν
καρδίαν τὴν εἰρήνην τῆς καὶ φιλίας
ἀμεταδότου· πνευματικῶς καὶ μη-
κέτι σαρκικὰ λογίζεσθαι ἡμᾶς
παρασκευάζει· τοῦτο δὲ καὶ τοῖς
ἐλπίζουσι τὴν τελειότητα τῆς σω-
χαρίσματος ἐμφαίνει· οἵτινες ἀεὶ
ἀπαύστως ἔχουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ
τὴν μνήμην ἡμῶν τοῦ κυρίου· —

πθ Δύο ἡμῖν καλὰ ἡ ἁγία χάρις τοῦ βα-
πτίσματος ποιεῖ τῆς ἀνα-
γεννήσεως· ὧν τὸ ἓν ἀ-
πείρως τοῦ ἑτέρου ὑπερβάλλει·
ἀλλὰ τὸ μὲν ἓν εὐθέως χαρίζε-
ται· ἀνακαινίζει γὰρ ἡμᾶς ἐν
αὐτῷ τῷ ὕδατι· καὶ πάσας τὰς γραμ-
μὰς τῆς ψυχῆς, τουτέστι τὸ κατ' εἰ-
κόνα λαμπρύνει· πᾶσαν ῥυτί-
δα τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀποσμή-
χουσα· τὸ δὲ ἕτερον ἐκδέχεται ἵνα
σὺν ἡμῖν ἐργάσηται· ὅπερ ἐστὶ
τὸ καθ' ὁμοίωσιν· ὅταν οὖν ἄρ-
ξηται ὁ νοῦς ἐν πολλῇ αἰσθήσει

γεύεσθαι τῆς χρηστότητος τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος· τότε ὀφείλομεν
εἰδέναι ὅτι ἄρχεται ἡ χάρις ὥσ-
περ ἐπιζωγραφεῖν τὸ κατ' εἰκόνα
τὸ καθ' ὁμοίωσιν· ὥσπερ γὰρ πρό-
τον πρῶτον οἱ ζωγράφοι· πρῶ-
τον μὲν ἑνὶ χρώματι δια-
γράφουσι τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου· χροι-
ὰν δὲ τὴν χροιὰν κατ' ὀλίγον ἐπαν-
θίζοντες· οὕτω τὸ τοῦ ὁμοιο-
γραφουμένου ἄχρις καὶ τὸ τῶν
τριχῶν ἀποσώζουσιν εἶδος·
οὕτως καὶ ἡ ἁγία χάρις τοῦ θεοῦ· πρῶ-
τον μὲν διὰ τοῦ βαπτίσματος
ἀπὸ τοῦ πρὶν ὅτε ἦν ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ ῥυθμίζει τὸ κατ' εἰκό-
να· ὅτε δὲ ἡμᾶς ἴδῃ ἐκ πά-
σης προθέσεως ἐπιθυμοῦντας
τοῦ κάλλους τῆς ὁμοιώσεως καὶ
ἑστῶτας γυμνοὺς καὶ ἀτρόμους
ἐν τῷ αὐτῆς ἐργαστηρίῳ· τότε
ἀρετὴν ἀρετῇ ἐπανθίζουσα
καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν τὸ τῆς ψυ-

χῆς ὅλου ἀναφέρουσα. τὸν χαρα-
κτῆρα τῆς ὁμοιώσεως αὐτῆς ἀφο-
ρίζουσι ὡς ζωγράφοι. ἡ μὲν αἴσθησις
δηλοῖ ἡμᾶς μορφοῦσθαι τὸ κα-
θομοίωσιν. τὸ δὲ τέλειον τῆς
ὁμοιώσεως ἐκ τοῦ φωτισμοῦ
γνωσόμεθα. πάσας μὲν γὰρ τὰς
ἀρετὰς διὰ τῆς αἰσθήσεως ὁ νοῦς
καταμετρῶν τι καὶ ῥυθμὸν ἄρρητον
προκόπτων ἀπολαμβάνει. τὴν δὲ
πνευματικὴν οὐ δύναταί τις ἀγάπην
κτήσασθαι. εἰ μὴ ἐναργῇ πληρο-
φορίᾳ φωτισθῇ παρὰ τοῦ ἁγίου
πνεύματος. ἐὰν γὰρ μὴ τὸ [illegible]
καθομοίωσιν διὰ τοῦ θείου φωτὸς
ἀπολάβῃ ὁ νοῦς. πάσας μὲν
τὰς ἄλλας σχεδὸν ἀρετὰς ἔχειν
δύναται. τῆς δὲ τελείας ἀγάπης
ἔτι ἀμοιροῦσα μένει. ὅταν γὰρ ὁμοι-
ωθῇ τῇ τοῦ θεοῦ ἀρετῇ. ὡς χωρη-
δὸν ἀνθρώπου λέγω ὁμοιωθῆναι τῷ θεῷ.
τότε καὶ τῆς θείας ἀγάπης φέ-
ρει τὴν ὁμοίωσιν. ὥσπερ ἐν τοῖς

ὁμοιογραφουμένων τὸ ἀνθηρό-
τερον ὅλων τῶν χρωμάτων
προσθεὶς τῇ εἰκόνι ἄχρι καὶ τοῦ
μὴ δεῖσθαι ἀποσώζει τὴν τοῦ ὁ-
μοιογραφουμένου ὁμοιότητα.
οὕτως [illegible] καὶ θεὸς τὸν κατ' εἰκόνα ἀφ' ὁ-
μοίωσιν τῆς ἀρετῆς ἀπὸ δόξης χάριτι. τό-
τε δὲ ζωγραφουμένων ὁ φωτισμὸς
τῆς ἀγάπης προστεθῇ, τὴν τοῦ
καθ' ὁμοίωσιν ὁλόκληρον σφραγῖδα παρέ-
στησαν δηλοῖ γενέσθαι τὸ κατ' εἰκό-
να. οὐδὲ γὰρ ἀπάθειαν ἄλλη δύ-
ναται ἀρετὴ περιποιῆσαι
τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἢ ἀγάπη μόνη· πλή-
ρωμα γὰρ ἅπας νόμου ἡ ἀγάπη.
ὥστε ὁ ἔσω ἀνακαινοῦται μὲν ἡμέρᾳ
καὶ ἡμέρᾳ ὁ ἔσω ἡμῶν ἄνθρωπος ἐν τῇ
γεύσει τῆς ἀγάπης· πληροῦται
δὲ ἐν τῇ αὐτῆς τελειότητι.
ϟ Γίνεται μὲν τῷ [illegible] τὸ ἅγιον ἐν ἀρχαῖς
τῆς προκοπῆς [illegible]
ἐρασθῶμεν τῆς ἀρετῆς τοῦ θεοῦ τὴν
ψυχὴν [illegible] καὶ πληρο-

φορέα τῆς γλυκύτητος τοῦ θῦ.
ἵνα ἡ ψυχὴ ἔχῃ δὲ ἐναγώνιος ἐπὶ ἀ-
κριβὲς ποιεῖν ὅσα τὸ τέλειον
ἔπαθλον τῶν φιλοθέων πό-
νων· κρύψαι δὲ θέλοι τὸν ἐπι-
πολάζοντα τοὺς ζῶο ποιοῦντος οὐδα-
ρους πολλοὺς θέλησαι. ἵνα κἂν πάσας
τὰς ἀλλ' ἀρετὰς κατορθωσώμεθα.
μηδὲν ὅλως ἑαυτοὺς τοιούτους νο-
μίζειν. διὰ τὸ μηδὲ ποσῶς
ποτε ἐξεῖναι ἐξελεῖν τὴν φιλαργυρί-
αν. οὕτως οὖν τὸ τέλειον ὁ
τοῦ μίσους διάκονος ταῖς φωναῖς ἀγω-
νιζόμενος διὰ τῆς ψυχῆς. ὥσπερ
καὶ αὐτοὺς τοὺς φανέντας αὐτῷ
προσηγόρους ἀναπτεῖν. καὶ ἄχρι
σχεδὸν τοῦ βιώσιμου φέρειν
τὴν φθοροποιὸν τοῦ μίσους
ἐνέργειαν. ὅθεν πολεμοῦμεν
νεῦρα. ὁ θεὸς τὴν μὴ
ἐγγὺς ἡ ψυχὴ φρόνησιν ἐπὶ τὴν μή-
κην τῇ ψυχικῇ φωνῇ. μηδὲ
ἐναμενῆναι ἐν αὐτῇ ἐν αἰσθήσει
κτήσασθαι. διὰ τὴν τοῦ τελείου

τούτων πόνων τῶν ἀφαιρέσιν· χρεία
οὖν ἐκ βίας αὐτὴν ἑαυτοὺς κατεργά-
ζεσθαι· ἵνα καὶ τὴν γεῦσιν αὐτῆς ἐν
πάσῃ αἰσθήσει καταλαβώμεθα καὶ
πληροφορίᾳ· τὸ γὰρ τέλειον αὐ-
τῆς· οὐδεὶς ἐν τῇ σαρκὶ ὢν ταύ-
τῃ δύναται κτήσασθαι· εἰ μὴ μόνον
οἱ ἄχρι μαρτυρίου καὶ τελείας ἀν-
θωμολογήσεως οἱ ἐλθόντες·
ἔσω δὲ τούτου ὁ τυχών. ἀλλ᾽ [illegible]
ὅλως· καὶ οὐκ ἔτι προβαίνει χειρὸς
ὀρέξαι· τὸ γὰρ ὕστερον τῆς θέας ἀφα-
νῶς ἐκφερομένης, ὅσοι ἀξιοῦνται ἔσω
θυμάτων ἐν τῷ κόσμῳ βαρῶν.
διὰ τοῦτο ὁ σοφὸς ἀπόστολος Παῦλος· τὸ
ἀρραβοδοχεῖον τῆς γνώσεως· τὴν
μέλλουσαν τρυφὴν [illegible] ἐκείνην.
ἤχος ἐκ τῆς ἑαυτοῦ πληροφορί-
ας βαπτιζόμενος. οὕτως ἔλεγεν·
οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
βρῶσις καὶ πόσις. ἀλλὰ δικαιο-
σύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι
ἁγίῳ· ἀντὶ καὶ ἄτιμον καρποφορῆσαι

ἐκφερομεν

λέξας ἀγάπην· ὥσπερ θεοῦ γενέσθαι
ἀναμένει αὐτῆς ἐν τῷ εὐθρόνῳ
χῶς· οἱ δὲ ἀδελφοὶ εἰς τὴν καταφρονή
σιν τεθύμηκαν ταῦ· τὸ λοιπὸν δὲ
αὐτὴν οὐ διὰ σωμάτων ἀπαλλάξεται.
ἄχρις ἂν ὁ πᾶν τὸ λοιπὸν καταποθῇ
τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς:

Διηγήσατό μοί τις τῶν ἀδελφῶν τι
μίως ἀγαπώντων τὸν κύριον· ὅτι
ἐπιθυμήσαντί μοι ἵνα πρὸς γνῶ
ναι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ. παρέσχεν
τοῦτο ἐν αἰσθήσει πολλῇ καὶ πληρο
φορίᾳ ὁ ἀγαθός. Καὶ τοσοῦτον ἐκ
τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ᾐσθόμην
ὡς ἐπείγεσθαι μου τότε τὴν ψυ
χὴν μετὰ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ
ἀγάπης ἐκδημῆσαι τοῦ σώματος
καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύριον· ἀγνοεῖν
δὲ ὥσπερ τῆς προσκαίρου
τὸν τρόπον ζωῆς. Ὁ δὲ ταύτης
τῆς ἀγάπης ἐν πείρᾳ γενόμενος·
κἂν μυρία παρά τινος ὑβρισθῇ
ἢ ζημιωθῇ. Σημαίνει γὰρ ἔχειν

ἐπὶ τὸν τοιοῦτον μᾶλλόν τι διαπο-
νεῖσθαι. οὐκ ὀργίζεσθαι κατ᾽ αὐτοῦ
ἀμειβομένη δὲ ὥσπερ καὶ ἐκεῖνο ἐλεημοσ-
τῇ τοῦ ὑβρίσαντος αὐτὸν ἐξα-
μαρτήσαντος ζημίᾳ· ὁ γὰρ δὴ πολύ-
τας ἀγάπης φόβῳ κρατῶν τὸν
θυμὸν, μείζονα ἔχει πολλῷ τῆς ἑαυτοῦ
πειρασμῷ ὡς ὅλως ἐν τῷ θεῷ ὤν:
ξβ Ἡ μετὰ τῆς ποθεινῆς ἐργασία τῆς ἁμαρ-
τιῶν ἐστι. οὐ μικρὰν τὴν κατάλυ-
σιν ἔχει παρασκευάζει. ὁ γὰρ
εἰς παροξυσμὸν τινὸς ὑβρίσαν-
τα ἐχθρὸν αὐτὸν ἑαυτῷ κα-
τασκευάσαμεν· διὸ περὶ οὗ δέο-
ται δίδωσιν ὑπομονητικὴν συνέ-
δησιν ἡμῶν. ἔστω δὲ τούτῳ αἱ
πολλῆς ἀπολογίας ἣν ἀεὶ πα-
λαι ἐπαρχόμενον τὸν ὑβρι-
σθέντα διαβολήν. ἢ δὲ ἑτέρο-
τα αὐτῷ καταμηνύει. ὅσον γὰρ
ἀδικοφιλίαν τῶν τοῦ βίου ἀμεμ-
καθὴν μόνον ὑποθεῖ. ἀπολαύειν
μερικὴν φρονεῖ τῇ ζημίᾳ ποιεῖ·

ὥσπερ δὴ ὅλως προσκόμματι μὴ τῷ
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ νοσφιζομένου λαθραίων
γινόμεθα· ζη^τ δὴ γὰρ φησὶ καὶ
τῶν χολούντων ἀκαίρως προ-
σωπασχολος τῇ ἐννοίᾳ τοῦ
θέλοντας γνῶσιν ἔχειν τοῦ θεοῦ·
τοῦ τοῦ δεδειγμένου· οὐ μόνον
παρ᾽ αὐτὴν θεολογίαν ὁ κενὸς ἦν
καὶ ἀναγαγ φωσκινηθήσεσθαι. ἀλ-
λὰ καὶ κατὰ τὴν φάσιν τοῦ θεοῦ καὶ
πολλῆς ἀμαθείας καὶ παρρησίας·
ὡς οὐκ ἐδεύτερας βαθμίδος καὶ
πρὸ τῶν ἀνθρώπων δόξης ἐφιέ-
μενος :— ἡ τῆς ἀρετῆς ὁδὸς
τοῖς μὲν ἀρχομένοις τραχεῖα τῷ ὄντι
σεβείας· τραχεῖα λίαν καὶ κατὰ
σκληρὸς φαίνεται· οὐ διὰ τὸ
ἐκείνην τοιαύτην εἶναι· ἀλλὰ διὰ
τὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐκ
γαστρὸς τῷ πλάτει συναναστρε-
φεσθαι τῶν ἡδονῶν· τοῖς δὲ
τὸ μέσον αὐτῆς παρελθοῦσιν
ἀναμένουσιν. προσηνὴς ὅλη καὶ

ἂν ἐπὶ δὶς κρίνεται· ὁ ἀσθενὴς λογισμὸς ἐν
δέεσθαι τὴν ψυχὴν τὰ ἀφρίβουν καὶ τὰ σῶμα
διαναπαύεσθαι τὸν μεθ' ἡμῶν ...
διὰ τοῦτο ὁ κ(ύριο)ς ἐσοφίσατο ἡμᾶς ἔφη τὴν
ὁδὸν τῆς σωτηρίας λέγω· τί στενὴ καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς
τὴν ζωήν. Καὶ ὀλίγοι οἱ δι' αὐτῆς ὁδοι-
πορεύοντες· προσδεξόμενοι θέλομεν
τῆς σολλοῦ(?) τῇ παραθήκῃ προστιθέ-
ναι τῇ τῶν φίλων αὐτοῦ ἐν τῷ λαμ-
πρῷ(?) φησίν· ὁ ζυγός μου χρη-
στὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν
ξα ἐστιν. ὥσπερ γὰρ ὅταν μὴ θερ-
μανθῇ ἢ μαλαχθῇ ὁ κηρὸς ἐπὶ
πολύ, οὐ δύναται τὴν ἐπιτιθε-
μένην αὐτῷ σφραγῖδα δέξασθαι· οὕ-
τως καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἐὰν μὴ διὰ πό-
νων καὶ ἀσθενειῶν δοκιμασθῇ,
οὐ δύναται χωρῆσαι τὴν τοῦ θ(εο)ῦ
ἀρετῆς τὴν σφραγῖδα. διὰ τοῦτο ὁ κ(ύριο)ς
λέγει τῷ θεσπεσίῳ Παύλῳ· ἀρκεῖ
σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύναμίς μου
ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται· αὐτὸς

διὸ ὁ ἀπόστολος καυχᾶται λέγων·
ἥδιστα οὖν καυχήσομαι ἐν ταῖς
ἀσθενείαις μου· ἵνα ἐπισκη-
νώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ χ(ριστο)ῦ· κζ΄

Δυσόριστον μὲν πρᾶγμα ἡ τα-
πεινοφροσύνη· ὅσον γὰρ μεγά-
λη ἐστίν· τοσοῦτον μετὰ πολλοῦ πό-
νου κατορθοῦται· παραγίνεται
δὲ οἷς μέτοχοι τῆς θείας γνώσε-
ως κατὰ δύο τρόπους· ὅ τε μὴ
γὰρ ἐν μέσῳ ὢν ἔτι τῆς πρα-
ματικῆς πείρας ὁ τῆς ἀσθενεί-
ας φρονιστής· ἢ δι' ἀσθένειαν σώ-
ματος· ἢ διὰ τοὺς ἀκαίρως ἐ-
χθραίνοντας τοῖς σπουδαίοις δικαίοις
φροντίζουσιν· ἢ διὰ λογισμοὺς
πονηρούς· ταπεινότερον
ποιεῖ τὸ φρόνημα· ὅ τε δὲ
ἐν αἰσθήσει πολλῇ καὶ πληρο-
φορίᾳ ὄντως ὑπὸ τῆς θείας χά-
ριτος καταυγασθῇ· τότε ὥσ-
περ φυσικὴν ἔχει τὴν ταπεινο-
φροσύνην ἡ ψυχή· Καταπαυσαμο

ἀμαρτιῶν δὲ κρύπτεται· ὁ θεῖος λόγος ὡς ἐν τῷ

δ᾽ ἔσωπτρῳ ψυχὴν τὰ ἀφρίβουλα ...

διαφορὰ ἐστὶ τῶν μὲν ...

διὰ τοῦτο ὁ κ(ύριο)ς ζωφόρον ἡμῶν ἔφη τὴν

ὁδὸν τῆς σωτηρίας λέγων· τί στενὴ ἡ π(ύλη) κ(αὶ)

τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς

τὴν ζωήν. καὶ ὀλίγοι δι᾽ αὐτῆς εἰσ-

πορεύονται· προσδέχονται θέλον-

τες ὅλοι τῇ προθέσει προσιέ-

ναι τῷ τῶν φίλων αὐτοῦ ἐν τῷ λαμ-

πρῆναι· φησίν· ὁ ζυγός μου χρη-

στὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν

ζα ἐστιν. — θ(εο)ῦ πρόσωπον μὴ θερ-

μανθὲν ἢ ~~μαλαχθὲν~~ ὁ κηρὸς ἐστὶ

πολύ· οὐ δύναται τὴν ἑαυτοῦ

μορφὴν αὐτῷ σφραγῖδα δέξασθαι· γ(ὰρ)

τὸ σκληρὸν ἄγαν. ἐὰν μὴ διὰ νόσου

νωνικαὶ ἀσθενείας δοκιμασθῇ.

οὐ δύναται χωρῆσαι τὴν τοῦ θ(εο)ῦ

ἀρετὴν τὴν σφραγῖδα· διὰ τοῦτο ὁ κ(ύριο)ς

λέγει τῷ ~~θεσπεσίῳ~~ Παύλῳ· ἀρκεῖ

σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου

ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται· αὐτὸς

δὲ ὁ ἀπόστολος καυχᾶται λέγων·
ἥδιστα οὖν καυχήσομαι ἐν ταῖς
ἀσθενείαις μου· ἵνα ἐπισκη-
νώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ· ζ'
Διὸ ὁρισμὸν μὲν ἁρμόζει ἡ τα-
πεινοφροσύνη· ὅσον γὰρ μεγά-
λη ἐστίν· τοσοῦτον μεγάλων ἀγαθῶν
...ων κατορθοῦται· παρφίνεται
δεξιοῖς μετόχοις τῆς θείας γνώσε-
ως καταδύο πρόσωπον· ὁ τοῦ μὴ
γὰρ εὖ μεθόδιον ἀεὶ τῆς ἀσθε-
νητικῆς πέρας ὅ τῆς ἀσθενεί-
ας ... ἢ δι' ἀσθένειαν σώ-
ματος· ἢ διὰ τοὺς ἀκαίρους ἐ-
χθραίνοντας τοὺς ἐπ' αὐτῇ δικαιο-
φροντίζοντας· ἢ διὰ λογισμοὺς
πονηρούς· ταπεινότερον
ποιεῖ τὸ φρόνημα· ὁ τοιοῦτος
ἐν ἀγαθοῖς πολλὴ ἡ πληρο-
φορία ἐν ὧν ὑπὸ τῆς θείας χά-
ριτος καταγγελθῇ· τὸ τοιοῦτον
περιφρονεῖ κἂν ἔχῃ τὴν ταπεινο-
φροσύνην ἡ ψυχή· Καταναστάμο

μένη γὰρ ὑπὸ τῆς θλίψεως χριστο- αζ̄
τητος. οὐ λυπεῖται· οὐκ ἔστι ἀφόρ-
όγκον τῆς ἐλθούσης ζημίας ἑκουσίως αἴρει
σθαι. κἂν ἀπαιτῇ τροφάς, ἔργον τὸ
λεῖος κατεργάζοιτο τοῦ θεοῦ· τα-
πεινοτέραν δὲ μᾶλλον ἑαυτὴν
ποιῶν τὸν διὰ τῆς θλίψεως ἑαυτοῦ
κλάσεως καὶ κοινωνίας [illegible] ται.
ϟς Οἱ τῶν τοῦ παρόντος βίου ἡδονῶν
ὄντες φίλοι· ἐκ τῶν λογισμῶν
ἐκ τῶν πραγμάτων ἔρχονται·
ἀδιακρίτως γὰρ γνώμῃ φερόμε-
νοι· πάσας σχεδὸν τὰς ἐμπα-
θεῖς ἐννοίας [illegible] ἀπό
[illegible] ἔργα ἀνόσια [illegible]
ἐκφέρειν· οἱ δὲ τὸν ἀσκητικὸν
ἐπιχειροῦντες κατορθοῦν βίον·
ἐκ τῶν πραγμάτων [illegible]
ρονος λογισμούς· ἡ [illegible]
τινὰς ἐξ ὧν βλάβη ἔρχονται [illegible]
ῥήματα· ὁ γὰρ φυλάσσων [illegible]
ἐν τέλει· οὐ [illegible] ῥήματα
πονηρῶν· τοῦτο [illegible] εἰσφέρει

καὶ τὸ λογισμοῦ ἀλλ' ἐκ προαιρέσεως.
λζ' Ὁ τὸ μεταξὺ ἐπιτίμιος ἀμελήσας ἢ
καρδίας ἐξ ὁδὸν ἐξάγων ταῦτα ἕξει τῶν
δαιμόνων. ὅσα αὐτὰ οἱ διαφθε
ρεῖν τὰ ἄνθη τοῦ πολεμουμέ
νου. μᾶλλον ἐμπαθοῦς ψυχῆς τὰ
πάθη ὥσπερ ἀρχὴν οὖσα τοῦ κα
θαίρεσθαι. ἐὰν γὰρ μὴ ἀμελήσῃ
ματαίως ἐπὶ τῇ ἀναδέξασθαι ἁμαρ
τίας. οὐκ ἂν δυνηθῇ πολυτρόπως χα
ρίσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς δικαιοσύνης χρη
στότητι. ζη' ἀνδρὸς δὲ ἐστι φιλαρέ
του ἴδιον. τὸ ἀεὶ τὴν μνήμην τοῦ
θεοῦ τὸ τῆς καρδίας καταμα
σκειν γενέσθαι. ὁ γὰρ οὕτως κα
τολιπὼν τοῦ καλοῦ ὑπὸ τοῦ
πυρὸς τῆς τοῦ ἀρετοῦ μνήμης
διαπαρασομένου. τελείως ἔσω
τῶν φρονημάτων αὐτῆς ψυχῆς μετὰ
πολλοῦ ὀνόματος δόξης ἐν σαρκὶ θεῖ
ξη' λαμπρότητα. ἀπαθέσιν
γῆν. οὕτω μὴ πολεμῆσαι ὑπὸ τῶν
δαιμόνων. ἐπὶ ἀραιὸς δὲ λαμβάν

ἢ ἐπιλελῆσθαι ἑαυτὸν ἀπὸ φόβου
ἐκ τοῦ βίου· ἀλλ' ὑπὸ πολεμουμέ-
νους ὑπ' αὐτῶν, ἀπολέμητοι γενό-
μενοί εἰσι· καὶ γὰρ οἱ σιδηροφόροι
πολεμισταί· τοξευόμενοι μὲν
ἐκ τῶν [illegible]· καὶ τὸν ἦχον
τῆς [illegible] ἀκούουσιν· ἀλλὰ καὶ
αὐτὰ [illegible] τὰ βέλη πολε-
μούμενοι κατ' αὐτῶν σχεδὸν ἀ-
[illegible]· οὐ πλήττονται δεδιέναι
τὴν τῶν πολεμίων [illegible]
[illegible]· ἀλλ' ὥσπερ μοι-
μένοι σιδήρῳ φραττόμενοι, ἐν τῷ
πολεμεῖσθαι τὸ ἀπολέμητον
[illegible] ἢ [illegible] τοῦ φωτὸς
[illegible] ἀπολίου· καὶ
τὴν τοῦ [illegible]
διασώζουσι τῶν καλῶν ἔργων
καθωπλισμένοι· τὰ δὲ σκότη
[illegible] λαμβάνουσι διακόπτο-
μενα φέρουσιν· οὐ γὰρ τὸ μηκέτι
[illegible] ταλαιπωρούμενοι κατα-
[illegible]· ἀλλὰ καὶ τὸ εἶναι

μετ' αὐτὸν καρπὸν καταλείψαντος
ἀθετήσας τὰ παλαιά :

ϙβ Ὅταν γὰρ σχεδὸν ἅπαντα τὰ πάθη
νικήσῃ ὁ τοῦ θ(εο)ῦ ἄν(θρωπ)ος. δύο δὲ λοι-
πὸν αὐτῷ ἀγῶνες μόνον εἰς προσ-
παράγονται. ὧν ὁ μὲν τῇ ψυχῇ
παρενοχλεῖ ἀπὸ πολλῆς θεο-
σεβείας ἐκ τοῦ ζηλοῦν αὐτὴν ἀκαι-
ρον φθοράν. ὥστε μὴ θέλειν ἀ-
ρχόν τινα κατ' αὐτὴν ἀρέσαι τό-
πον. ὁ δὲ τῷ σώματι ἐφορεῖ [illegible]
μέγαν πόνον τοῖς αὐτὸν ὑποφέρειν
στιν ὁ κινῶν ἐνδείᾳ τούτου συμ-
βαίνει τῷ σώματι. πρὸς τὸ μὲν
διὰ τὸ τῆς φύσεως [illegible]
τὴν ἡδονὴν ἰδίαν [illegible]
παιδὸς ὑπομονὴν [illegible]
ρᾶς ἡττωμένην. τὸ δὲ [illegible]
δὲ ἀναχώρησιν θ(εο)ῦ. ὅταν
ἤδη τινὰ τὸν [illegible] ἀκμα-
ζοντα [illegible] ἄρξηται
παραχωρεῖ αὐτὸν [illegible]
τούτου κατ[illegible] τοῦ δια-

[illegible]

βίου ἄρτον ἐν τῷ [illegible]

[illegible] ἀμείνω [illegible]

[illegible] ἐνοχλήσεως τοῦ πάθους

[illegible] ἢ καὶ

[illegible] ταῦτα [illegible] καὶ

[illegible] εἰς φορὰν

τοῦ πάθους ἄχρι [illegible]

[illegible]

[illegible] κατορθώματα

[illegible] φρονεῖ

[illegible] μεθ᾽ ἃ

τὸ δὲ [illegible] καὶ

[illegible]

[illegible]

[illegible] τοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible] παθῶν:—

[illegible]

μένοις· ἡ κατασχοῦσα [illegible]
βίου ἀρχῶν [illegible] ἔ-
[illegible] δαιμονίοις· [illegible]
[illegible] ὀχλήσεως τοῦ πάθους
[illegible] κατορθουμένοις. ἢ καὶ
[illegible] ταῦτα [illegible] γὰρ
[illegible] ἐπὶ φορᾶς
τοῦ πάθους [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] οὐ
[illegible] κατορθώματα
[illegible] φρονεῖ.
[illegible] μάχης [illegible]
τὸ δὲ [illegible] ὀργῆς [illegible] καὶ
[illegible] θανάτου. [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] πάθους.—
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]